

ΤΙΤΛΟΣ	ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ	ΣΧΟΛΗ/ΤΜΗΜΑ	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ	ΠΕΡΙΛΗΨΗ	ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ	ΘΕΜΑΤΑ	ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
Η ΕΙΚΟΝΑ ΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΜΕΣΟ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ. ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ, ΜΕ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ...	Ταρατόρη-Τσαλκατίδου, Ελένη	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1988	Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΚΑΙ Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ. Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ. Η ΕΙΚΟΝΑ ΩΣ ΜΕΣΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ. Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ.	Χατζηδημού, Δημήτριος	ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΜΑΘ. ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ, ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ, ΕΙΚΟΝΑ (ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ), ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ, ΕΠΙΟΠΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ (Ε.Μ.Δ.)	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/1412
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΜΕΝΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ. ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΝΕΩΝ ΣΤΟ ΑΜΒΟΥΡΓΟ	Καλπάκα, Άννα-Αννίτα	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1990	Ο ΕΚΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΧΩΡΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΘΕΣΜΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ. Ο ΝΟΜΟΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΣΧΕΔΟΝ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΛΕΥΡΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΔΙΖΕΙ ΜΙΑ ΙΣΟΤΙΜΗ ΕΝΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ Ο.Δ.ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ. Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ "ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗΣ" ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΚΡΙΘΗΚΑΝ "ΪΚΑΝΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΥΜΟΙ" ΝΑ ΕΝΣΩΜΑΤΩΘΟΥΝ, ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΥΤΙΚΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ ΤΗΣ, ΑΠΟΔΕΙΧΤΗΚΕ ΣΑΝ ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΦΟΜΟΙΩΣΗΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗ ΙΣΟΤΙΜΗΣ ΘΕΣΗΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ. ΕΝΑΣ ΘΕΣΜΟΣ ΠΟΥ ΕΠΙΛΕΧΟΝΚΕ ΠΑΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ. Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΟΔΓ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΜΟΝΟΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ, ΑΓΝΟΝΤΑΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΤΙΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΩΝ. Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ, ΝΕΟΣ ΚΛΑΔΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΣΤΗΝ Δ.ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΑΝΑΖΗΤΑ ΤΡΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΦΘΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΝΟΕΙ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΜΕΝΗ ΒΟΥΛΗΣΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΓΙΑ ΔΙΓΛΩΣΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥΣ. ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΓΙΑ ΤΩΝ ΕΚΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ, Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ. Ο ΒΑΘΜΟΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΤΩ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΠΗΡΕΑΖΕΤΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΧΩΡΑ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ. ΑΥΤΕΣ ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΟΥΣ ΕΠΗΡΕΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΧΘΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΝ ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. (ΠΕΡΙΚΟΠΗ)	ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ	ΔΙΓΛΩΣΣΙΚΗ-ΔΙΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ; ΕΘΝΙΚΕΣ/ΓΛΩΣΣΙΚΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ; ΕΚΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΩΝ; Ενσωμάτωση; ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ; Μητρική γλώσσα; ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ; Πολιτισμική ταυτότητα; ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ/ΥΠΟΠΟΛΙΤΙΣΜ ΟΙ; Ρατσισμός	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/1474
ΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ 1878-1911	Ανδρέου, Αποστολής	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1990	Η ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ, ΔΕΝ ΑΞΙΟΠΟΙΕΙ ΤΙΣ ΠΗΓΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΕΣΥΝΗΡΕΤΟΥΣΑΝ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΥΡΙΑΣ. ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΑΥΤΗ ΑΠΟΣΚΟΠΟΥΜΕ, ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ, ΝΑ ΔΙΑΥΠΛΩΣΟΥΜΕ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1878-1911. ΤΟ 1878 ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ-ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΔΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΣΧΟΛΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΔΑΣΚΑΛΩΝ-ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΤΟΥΝ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ. Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΑΥΤΩΝ ΕΓΙΝΕ ΜΕ ΤΡΟΠΟ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΟ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ ΣΥΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ. ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΕ ΕΙΧΕ ΑΜΕΣΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ. Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΚΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΑΛΛΟΝΤΑΝ ΣΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ, ΥΠΑΚΟΥΕ ΣΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ "ΑΡΧΕΣ", ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΣΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΛΗΓΕ ΣΤΗ "ΤΕΧΝΗ". ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1889-1904 ΔΙΑΥΠΛΩΘΗΚΑΝ ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΙΝΑΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ.	ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ	ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΝ; Διδακτικά εγχειρίδια διδασκαλείων; Διδακτικές μέθοδοι; ΔΙΟΙΚΗΣΗ-ΕΠΙΟΠΤΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΝ; Εκπαιδευτικό προσωπικό διδασκαλείων; ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ; ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΝ; ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΔΑΣΚΑΛΩΝ	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/1498
ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗΣ ΤΩΝ Η.Υ. ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ	Τσιτουρίδου, Μελπομένη	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1991	Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΥΣΤΕΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ. Η ΒΑΣΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΗΤΑΝ ΟΤΙ ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΔΕΝ ΠΑΡΕΧΕΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΝΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΥΝ ΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ. ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΞΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΗΤΑΝ: ΑΟ ΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ-ΥΠΕΡΕΚΤΙΜΗΣΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ Η.Υ., Β) ΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ-ΣΥΓΧΥΣΗ ΣΥΓΚΡΙΣΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΕ ΑΥΤΕΣ ΤΟΥ Η.Υ. ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΗΤΑΝ: - ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΤΕ ΜΕ ΕΛΛΗΝ ΕΙΤΕ ΜΕ ΜΗΔΑΜΙΝΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ Η.Υ. ΕΧΟΥΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΜΕΝΕΣ ΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ Η.Υ. - ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟΔΙΔΟΥΝ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑ ΣΤΟΝ Η.Υ. ΚΑΘΩΣ ΣΥΓΧΕΟΥΝ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ. - ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΥΠΕΡΕΚΤΙΜΟΥΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ Η.Υ., ΟΙ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΟΜΩΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΔΙΑΜΟΡΦΩΜΕΝΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ. ΓΕΝΙΚΑ, ΟΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ Η.Υ. ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΝ ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ ΜΥΘΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ.	Φράγκος, Χρήστος	Εκπαίδευση; Εκπαιδευτική τεχνολογία; Ευαισθητοποίηση; Ηλεκτρονικοί υπολογιστές; Μυθοποίηση; Στάσεις	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/2434
Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΔΟΜΩΝ ΣΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ	Μουμπτάκης, Αναστάσιος	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1991	Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΞΕΤΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΛΕΞΕΩΝ, ΦΡΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΩΝ ΤΡΟΠΩΝ, ΒΑΣΙΚΟ ΓΝΩΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ. ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ. Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΑ ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ, ΣΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ, ΣΤΙΣ ΖΗΜΑΣΙΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ (ΛΟΓΟΙ, ΣΚΟΠΟΙ, ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ). ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΕΤΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΟΤΙ ΟΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ, ΠΛΟΥΣΙΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΜΙΑ ΔΙΑΠΛΟΚΗ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΩΝ ΜΕ ΠΟΛΛΟΥΣ ΣΥΝΕΙΡΜΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΣΥΧΝΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΤΙΚΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ, ΟΠΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟ ΛΟΓΟ. ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΙ ΕΝΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΜΕ 17 ΑΛΛΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΥΦΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ, ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΣΤΕΡΗ ΕΡΕΥΝΑ, ΚΑΙ ΤΕΚΜΗΡΙΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΠΟΛΛΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ Η ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ.	Τσαλάκης, Χρήστος	Γλωσσική διδασκαλία; Γραπτή γλώσσα; Δημοτικό σχολείο; ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΔΟΜΩΝ; Λεξιλόγιο; ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΕΛΕΤΗΣ; Προφορική γλώσσα	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/9079
Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ	Ιωαννίδης, Χρήστος	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1991	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΠΟ 5 ΕΩΣ 15 ΕΤΩΝ. ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΕΞΕΤΑΣΘΗΚΑΝ ΣΥΝΟΛΙΚΑ 150 ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΑΝ ΣΕ 28 ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΝ ΣΕ ΙΣΑΡΙΘΜΑ ΣΧΕΔΙΑ ΟΠΟΥ ΠΑΡΙΣΤΑΝΟΝΤΑΝ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΚΙΝΗΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ. Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΕΔΕΙΞΕ ΟΤΙ ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 73,3 % ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΗΤΑΝ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΜΕ ΚΑΠΟΙΟ ΑΠΟ ΕΠΤΑ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΝΟΗΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΔΥΝΑΜΗΣ. ΣΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΑΝ ΟΙ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΝΑΠΑΡΙΣΤΟΝΤΑΙ ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΑΠΟΚΑΛΟΥΝΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ "ΔΥΝΑΜΗ". ΜΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΑ ΒΑΡΙΑ ΣΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΞΗΓΕΙ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥΣ. ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΕΠΗΡΕΑΣΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΕΙΧΑΝ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ, ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΟΜΩΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΧΑΝ ΠΑΡΑΝΟΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΑΥΤΗ, ΕΝΩ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑΝ ΝΑ ΑΝΑΠΑΡΙΣΤΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΤΗΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ. ΥΠΟΘΕΣΑΜΕ ΟΤΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΕΧΟΥΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙ ΜΙΚΡΟ ΑΡΙΘΜΟ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΘΕΤΟΥΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΣΤΗΝ ΜΟΡΦΗ ΤΩΝ ΝΟΗΤΙΚΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ. ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟ ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΝΟΗΤΙΚΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ.	Βοσνιάδου, Στέλλα	Γνωστική ψυχολογία; Διδακτική της φυσικής; ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ; Νοητικά μοντέλα; Νοητικές αναπαραστάσεις	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/3349

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΜΙΚΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ: ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ	Τζεκάκη, Μαριάννα	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1992	ΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΧΑΡΑΞΗ ΠΑΙΖΟΥΝ ΕΝΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΡΟΛΟ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ ΚΑΘΩΣ ΚΑΘΟΡΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ. ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟ ΜΑΣ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΟΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΣΕ Η/Υ (ΛΟΓΙΣΜΙΚΟΥ) ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΣΑΓΕΙ ΣΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΧΑΡΑΞΗΣ ΤΟΥΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΜΕ ΚΑΝΟΝΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΗΤΗ. ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΜΙΚΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ (12-13 ΕΤΩΝ) ΣΕΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΜΙΚΟΥ ΣΕ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΕ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΧΑΡΑΞΗΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ ΜΕ ΤΑ ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΛΕΚΤΙΚΗΣ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ. ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΥΤΕΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΣΕ 11 ΣΧΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΠΙΛΕΧΘΗΚΑΝ ΕΙΔΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΟΠΟ ΑΥΤΟ. Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΔΕΙΧΝΕΙ ΑΡΧΙΚΑ ΟΤΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΕΤΥΧΑΙΝΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΟ ΛΟΓΙΣΜΙΚΟ. ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΕΠΙΣΗΣ ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟ ΣΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΛΕΚΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ ΜΙΑΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ: Η ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ, ΣΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΤΟΥΣ ΣΕ ΤΥΠΙΚΗ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΥΠΟΔΗΛΟΥΝ ΜΙΑ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΑΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥΣ. Η ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΗ ΑΥΤΗ ΠΡΟΟΔΟΣ ΜΑΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΜΙΑ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ ΤΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΠΟΥ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΣΧΗΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΟΥΜΕ ΘΕΤΙΚΑ ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΛΟΓΙΣΜΙΚΟ.	Φράγκος, Χρήστος	ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΣΧΗΜΑΤΑ; ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ; ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΛΟΓΙΣΜΙΚΟ; Περιβάλλον μάθησης	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/2267
Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΩΣ ΜΕΣΟ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΑΝΙΣΟΤΗΤΩΝ ΜΕ ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ Ε' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ "ΕΡΕΥΝΩ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΚΟΣΜΟ"	Ράπτης, Νικόλαος	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1992	THE STUDY EXAMINES THE INFLUENCE OF COMPUTER-ASSISTED INSTRUCTION (CAI) ON SCHOOL-ACHIEVEMENT IN NATURAL SCIENCES OF 5TH GRADE PUPILS LIVING IN PRIVILEGED OR LESS PRIVILEGED AREAS OF THE SAME CITY. THE AUTHOR CONVERTED SOME UNITS OF THE OBLIGATORY NATIONAL CURRICULUM INTO BEHAVIOURIST-DESIGNED EDUCATIONAL SOFTWARE, AND TAUGHT THEM IN ONE CENTRAL/PRIVILEGED AND ONE SUBURBAN/ LESS PRIVILEGED SCHOOL OF THESSALONIKI, GREECE. PUPILS HAD EIGHT HOURS OF CAI DURING THE SCHOOL YEAR, AT EIGHT INDIVIDUAL SUBJECTS IN WHICH A PREVIOUS RESEARCH HAD SHOWN PARTICULARLY LOW SCHOOL ACHIEVEMENT. PUPILS HAD NEVER BEFORE USED COMPUTERS AT SCHOOL. RESULTS INDICATED THAT CAI ENHANCED SCHOOL ACHIEVEMENT IN THE LESS PRIVILEGED SCHOOL, AND HAD NO SUCH INFLUENCE ON SCHOOL ACHIEVEMENT IN THE PRIVILEGED SCHOOL. THE FINDING HAS BEEN CONSISTENT ALONG ALL SUBJECTS, IRRESPECTIVELY OF CONTENT OF THE CAI, EITHER THIS REFERRED TO TEMPERATURE AND HEAT OR TO REPRESENTATION OF FORCE, GRAVITY, ELECTRIC CHARGE, MULTICELLULAR ORGANISMS AND INTERNAL RESISTANCE.	ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ		https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/2101
ΧΑΡΤΙ ΚΑΙ ΧΑΡΤΙΝΟ ΑΧΡΗΣΤΟ ΥΛΙΚΟ. ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	Τρίμη, Ελισάβετ	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1992	ΣΤΟΧΟΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙ ΕΠΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΟΤΙ ΤΟ ΧΑΡΤΙ ΚΑΙ ΤΟ ΧΑΡΤΙΝΟ ΑΧΡΗΣΤΟ ΥΛΙΚΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΙ ΑΠΟ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΗΛΙΚΙΕΣ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΒΑΘΜΙΔΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΕΙ ΤΟ ΜΕΣΟ ΓΙΑ ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ. Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΥΤΗ ΚΑΘΕΡΕΦΤΕΙ ΕΝΑΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟ, ΤΗΝ ΑΝΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΕ ΕΝΑ ΤΕΛΙΚΟ, ΕΥΡΥ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ. Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΜΕ ΕΦΗΒΟΥΣ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΕ ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΙΟ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΗ ΜΕΛΕΤΗ ΜΕ ΠΑΙΔΙΑ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ. ΣΥΝΕΧΙΣΤΗΚΕ Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ-ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ "ΧΑΡΤΙ" ΜΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ-ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΥΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΣ ΝΗΠΙΩΝ, ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΕΡΕΥΝΑ ΣΕ ΔΥΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ. ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗΚΕ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΣΤΗΚΕ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΣΕ ΤΡΙΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ. Η ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΧΕ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΠΟΙΟΤΙΚΟ. ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΑΠΕΔΕΙΞΑΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΕΛΞΗ ΠΟΥ ΑΣΚΕΙ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟ ΥΛΙΚΟ "ΧΑΡΤΙ" ΚΑΙ ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΥΝ ΜΕ ΑΥΤΟ ΕΝΩ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ, ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΝΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΟΙ ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ, ΟΙ ΝΟΗΤΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ, Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ ΕΝΝΟΙΩΝ ΚΑΙ Η ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΤΟΥΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗ, Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΟΙ ΔΙΔΑΚΤΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ, Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ.	ΤΣΙΟΥΜΗ, ΧΡΥΣΑΝΘΗ	ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ; Έννοιες; ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ; Χαρτί	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/2385
Η ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΨΗΦΙΔΙΟΥ	Ματεζόφσκα-Νικόλτσου, Κατερίνα	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1992	ΜΕ ΒΑΣΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΕΡΕΥΝΗΘΗΚΕ Η ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ. Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΗΤΑΝ ΠΟΙΟΤΙΚΗ, ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΜΕ ΤΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΡΙΑΓΕΤ. ΚΥΡΙΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΗΤΑΝ Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ. Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΗΤΑΝ ΠΟΙΟΤΙΚΗ, ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΜΕ ΤΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΡΙΑΓΕΤ. ΚΥΡΙΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΗΤΑΝ Η ΔΙΑΣΦΙΞΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΔΙΔΑΚΤΕΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ, ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ. ΑΛΛΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΗΤΑΝ ΝΑ ΕΚΤΙΜΗΘΕΙ ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ ΨΗΦΙΔΙΟΥ. ΑΚΟΜΗ, Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΙΣ ΠΗΓΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΥΛΙΚΑ, Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΣΕ ΤΕΧΝΗ. ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΕΙΞΑΝ: 1) Η ΕΠΙΛΗΨΗ ΜΕ ΤΑ ΥΛΙΚΑ Η ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ, 2) ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΗΡΧΕ ΕΝΑ ΕΥΡΥ ΦΑΣΜΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΠΟΝΗΣΩΝ, 3) ΔΕΙΞΑΝ ΥΨΗΛΟ ΒΑΘΜΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ, ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ. 4) ΕΦΑΡΜΟΣΑΝ ΑΥΘΟΡΜΗΤΑ ΕΝΑ ΣΥΜΜΕΤΡΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΟΡΡΟΠΗΜΕΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΟΥ ΟΝΟΜΑΖΑΜΕ: "ΤΜΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ".	ΤΣΙΟΥΜΗ, ΧΡΥΣΑΝΘΗ	ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ; ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ; ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ; ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ; Προσχολική ηλικία; ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΨΗΦΙΔΙΟΥ	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/2221
ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΗ ΔΙΔΑΚΤΕΑ. Η ΜΑΘΗΣΗ ΩΣ ΚΟΙΝΗ ΠΡΑΚΤΙΚΟΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΜΕΝΟΥ	Βρατσάλης, Κώστας	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1992	Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΧΕΙ ΣΤΟΧΟ ΝΑ ΚΑΤΑΔΕΙΞΕΙ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΑΠΟΚΤΑ ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΓΝΩΣΗΣ. ΑΥΤΟΣ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙΠΟΤΑ ΑΛΛΟ, ΠΑΡΑ Η ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΠΑΡΑΓΝΩΣΕΩΝ, ΣΕ ΜΙΑ ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΟΠΟΥ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ ΘΕΤΕΙ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΠΟΥ ΤΟ ΙΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΟΛΟΠΛΕΥΡΑ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΔΗΛΑΔΗ, ΠΕΡΙ ΜΙΑΣ ΝΟΗΤΙΚΗΣ ΑΠΛΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ. ΒΑΣΙΚΗ ΑΦΗΤΗΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΕΝΑΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ. ΠΙΝΕΤΑΙ ΕΠΙΚΛΗΞΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ ΣΤΟΥΣΤΟΜΕΣ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΛΕΓΟΜΕΝΟ "ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΟΝΟ", ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΘΕΣΗΣ: Ο ΤΡΟΠΟΣ ΜΑΘΗΣΗΣ, ΠΟΥ ΦΑΝΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΗΤΑ ΙΣΧΥΕΙ Σ'ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΩΡΟ, ΕΙΝΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΜΑΘΗΣΗΣ, ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ, ΑΠΟΚΤΑ ΤΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ ΟΠΟΙΕΣΔΗΠΟΤΕ ΓΝΩΣΕΙΣ, ΑΣΧΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΕ ΕΜΠΛΟΚΗ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΜΑΘΗΣΙΑΚΗ ΔΙΔΑΚΤΕΑ. ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙ Η ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ "ΑΦΗΡΜΕΝΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ", ΩΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ "ΒΙΩΜΑΤΟΣ" Σ'ΑΥΤΟ ΤΩΝ "ΚΑΝΟΝΩΝ", ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΤΥΠΩΘΕΙ Η ΤΕΛΙΚΗ ΘΕΣΗ ΠΕΡΙ ΜΑΘΗΣΗΣ ΩΣ ΜΙΑΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.	Κουζέλης, Γεράσιμος	Αλλοτρίωση; Αφηρημένη εργασία; ΒΙΩΜΑ/ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΟΥΜΕΝΑ/ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΖΗΤΟΥΜΕΝΑ; ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ; ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΙΣΗ; ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ; ΕΚΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΣ; Ηγεμονία; Κανόνες; ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΣ ΔΙΟΓΟΣ	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/2048
Η ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗ ΦΛΩΡΙΝΑ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ	Μπέσσας, Δημήτριος	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1992		ΤΣΙΟΥΜΗ, ΧΡΥΣΑΝΘΗ	Αισθητική; ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ; Εκπαίδευση	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/2222
ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ. ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΤΗΝ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ	Μητακίδου-Κοκκώκη, Χριστοδούλα	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1993	Η ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΥΤΗ ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΙΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΕ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ. Η ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΕ ΜΙΑ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΒΑΣΗ ΕΝΑ ΕΥΡΩΔΕΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ. ΕΡΕΥΝΩΝΤΑΙ ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝΟΣ ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ, Η ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΜΑΘΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΜΙΑΣ ΤΕΤΟΙΑΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΗΛΙΚΙΑ. ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ. ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΗΤΑΝ Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΗΣ "ΓΛΩΣΣΑΣ ΩΣ ΟΛΟ" (WHOLE LANGUAGE APPROACH). Η ΕΡΕΥΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΤΗΚΕ ΣΕ ΔΥΟ ΦΑΣΕΙΣ, ΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΟΣ ΕΡΕΥΝΑ.	Φράγκος, Χρήστος	Αγγλικά; ΓΛΩΣΣΑ ΩΣ ΟΛΟ; Εθνογραφία; ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗΝ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ; Προσχολική ηλικία	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/2612

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ. Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ	Αδόλφου-Παπαδογιάννη, Κυριακή	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1993	THIS STUDY PLACES WHAT TRADITIONALLY IS CALLED "COMPOSITION" IN A COMMUNICATION FRAME. IN THIS NEW FRAME "COMPOSITION" REVEALS STUDENTS' COMMUNICATIVE LANGUAGE ABILITY IN A SPECIFIC SITUATION, TAKING INTO ACCOUNT THE AUDIENCE AND THE PURPOSE OF WRITING. THE STUDY INCLUDES AN EXPERIMENT, WHICH SEARCHES FOR RELIABILITY IN MARKING COMMUNICATIVE COMPOSITION. THE CONCLUSION IS THAT MARKING BECOMES MORE RELIABLE WHEN THE SAME PARAMETERS, WHICH DETERMINE THE COMMUNICATIVE SITUATION, ARE TAKEN INTO CONSIDERATION IN THE TOPIC OF THE COMPOSITION AS WELL AS IN THE METHOD OF MARKING; IN OTHER WORDS, RELIABILITY INCREASES WHEN THE STUDENT KNOWS WHAT SHE/HE IS WRITING AND FOR WHAT PURPOSE AND THE TEACHER, ALSO, KNOWS WHAT SHE/HE IS MARKING AND HOW EFFECTIVE IT IS FOR THE PURPOSE IT HAS BEEN WRITTEN.	Τσολάκης, Χρίστος	ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ; Εκπαιδευτική αξιολόγηση; Γλωσσική διδασκαλία; Έκθεση; Επικοινωνιακή προσέγγιση; ΜΕΘΟΔΟΣ (ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ); Πειραματική διερεύνηση; ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΣΥΣΧΕΤΙΣΗΣ	https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/10442/2990
ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΙΝΗΤΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ ΜΕ ΠΡΟΞΕΓΓΙΣΗ ΕΝΝΟΙΩΝ ΧΩΡΟΥ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ	Τσαπακίδου, Αγγελική	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1994	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΙΝΗΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΙΝΗΤΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΠΡΟΞΕΓΓΙΣΗ ΤΟΠΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ, ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ. ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟ ΧΩΡΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΡΕΘΙΣΜΑ ΜΑΘΗΣΗΣ, ΠΛΗΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΙΣ ΚΙΝΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ, ΠΟΛΥΠΛΑΣΙΑΖΕΙ ΤΙΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ. ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΗΤΑΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΒΕΛΤΙΩΣΑΝ ΤΙΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΕΞΙΟΤΗΤΑ - ΣΤΟΧΟΥ (ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ, ΕΥΚΙΝΗΣΙΑ, ΑΛΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΣΤΗΡΙΞΕΙΣ, ΧΩΡΙΣΜΟΙ). ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΗΤΑΝ ΟΤΙ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΜΕ ΠΡΟΘΥΜΙΑ ΣΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΑΦΟΜΟΙΩΘΗΚΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ. ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ - ΣΤΟΧΩΝ ΕΚΤΙΜΑΤΑΙ ΟΤΙ ΕΠΙΤΕΥΧΘΗΚΕ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.	Τσιαντζή, Μαρία	Κινητικές δεξιότητες; ΚΙΝΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ; Κοινωνική ανάπτυξη; Πολιτισμική ανάπτυξη; ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ; Προσχολική ηλικία; ΧΩΡΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ	https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/10442/9017
Πολιτική, μόρφωση και εκπαιδευτικοί μετασχηματισμοί: η συμβολή του Λένιν, 1917 - 1923	Γρόλλιος, Γεώργιος	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1994	ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ "ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ" ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1917 - 1923 ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ. ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ ΠΟΥ ΘΙΒΕΤΑΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΚΜΗΡΙΩΜΕΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ, ΤΗΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ Η ΕΞΕΤΑΣΗ - ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΤΟΥΣ. ΒΑΣΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΗ ΑΡΧΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΝΑ ΠΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΩΝ ΤΑΞΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΝΔΟΤΑΞΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ - ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ, ΠΑΙΡΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΥΦΗ ΤΗΝ ΠΛΗΗ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΕΚΔΟΧΗ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΤΗΣ Β' ΔΙΕΘΝΟΥΣ. ΤΑ ΒΑΣΙΚΟΤΕΡΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ: Α) Ο ΥΠΕΡΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ Β) Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ, ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΟΠΩΣ ΕΚΦΡΑΣΤΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Γ) Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΛΕΝΙΝ Δ) Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΗΗ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΩΡΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ Β' ΔΙΕΘΝΟΥΣ.	ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ	Διανόηση; Εκπαιδευτική πολιτική; Ενταίο σχολείο εργασίας; Κόμματα; Μόρφωση; Πολιτική; Πολυτεχνική εκπαίδευση; Συνδικάτα	https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/10442/8954
Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ	Λόππα-Γκουνταρούλη, Ελένη	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1994	ΜΕ ΤΗ ΜΕΘΟΔΟ-ΚΥΡΙΟΣ ΠΟΙΟΤΙΚΗ-ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ, ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ, ΣΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΠΡΟΕΚΥΨΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΑΣΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ. Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΜΕΙΩΝΕΚΤΕΙ ΣΤΑ Κ.Ν.Α. ΤΟΣΟ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ. ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΡΟΛΟΙ ΠΟΥ ΥΠΕΡΤΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ-ΣΥΖΥΓΟΥ-ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ. - ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΡΟΚΙΣΜΕΝΕΣ ΚΥΡΙΩΣ ΜΕ ΗΘΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΕΝΩ ΣΤΕΡΕΟΥΝΤΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ ΑΠΟ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΕΣ. - Ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΟΤΑΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΜΟΦΥΛΕΣ ΤΟΥΣ ΗΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ. ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΠΟΚΤΟΥΝ ΤΗΝ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΟΝΟ ΣΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.	Τσολάκης, Χρίστος	ΓΥΝΑΙΚΑ- ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ; ΓΥΝΑΙΚΑ-ΓΛΩΣΣΑ; ΓΥΝΑΙΚΑ-ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ; ΓΥΝΑΙΚΑ-ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ; Γυναίκες λόγος; Γυναίκες συγγραφείς	https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/10442/3354
ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΩΝ ΣΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟ ΧΩΡΟ (1850-1913)	Κολτσιδάς, Αντώνιος	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1994	Η ΟΛΗ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΙΚΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΕΡΜΗΝΕΥΕΤΑΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΠΕΔΕΥΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ, ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΤΕΛΙΚΑ ΚΑΘΟΡΙΖΟΥΝ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΡΙΟΘΕΤΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΤΙΑΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ. ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΟΛΗ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΛΩΝ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΕΓΕΡΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ, Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΙΩΣΗ, ΤΟ ΕΥΡΟΣ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΤΟΥΣ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ, Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ Η ΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΩΝ ΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ. ΕΤΣΙ ΜΕΛΕΤΗΘΗΚΕ Ο ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ Η ΠΟΛΥΣΗΜΑΝΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΜΕ ΜΙΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΠΟΛΥΘΕΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ, ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ, ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΩΝ. ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΥΤΑ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΑΝΑΛΥΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΛΑΙΣΙΟ, ΚΑΛΥΨΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ ΤΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΟ ΠΟΥ ΥΠΗΡΧΕ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΗΚΕ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΗΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ - ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΣΤΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΘΝΟΣ.	Βακαλόπουλος, Κωνσταντίνος	Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΩΝ ΣΤΙΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ; Η ΑΡΡΗΚΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΩΝ ΜΕ ΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ; Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΙΚΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ; Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΙΚΩΝ ΑΠΟΔΗΜΙΩΝ; Η ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΩΝ (1850-1913); Ο ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ; ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ; ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΩΝ	https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/10442/3176
Η ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ (1923-1940). (ΙΣΤΟΡΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΠΑΙΔΕΙΑ)	Τσιούμη, Κωνσταντίνος	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1994	Η ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΕΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ Δ. ΘΡΑΚΗΣ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΙΜΗ ΕΙΚΟΣΑΕΤΙΑ 1923-1940, ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΔΗΛΑΔΗ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΗΣ ΛΟΖΑΝΝΗΣ, Η ΟΠΟΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΑΥΤΗ ΩΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΕ ΔΙΕΘΝΩΣ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ. Η ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΠΕΝΤΕ ΚΕΦΑΛΑΙΑ. ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΜΕΛΕΤΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ ΤΗΣ Δ. ΘΡΑΚΗΣ. ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΜΕΛΕΤΑΤΑΙ Η ΕΞΕΙΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΗΣ ΛΟΖΑΝΝΗΣ. ΣΤΟ ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΝΑΛΥΕΤΑΙ Η ΕΞΕΙΣΗ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΜΕΡΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ- ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1923-1928. ΣΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΝΑΛΥΟΝΤΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΙΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ 1920 ΚΑΙ 1930. ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΑΦΗΣ Η ΠΡΟΣΠΛΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛΙΚΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ ΝΑ ΠΡΟΣΕΤΑΙΡΗΣΕΙ ΤΗ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ, ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΗ ΔΙΑΜΑΧΗ ΝΕΟΤΕΡΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ, Η ΟΠΟΙΑ ΔΙΑΠΟΤΙΖΕΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ. ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΕΤΑΙ ΟΤΙ Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ ΤΗΣ ΣΤΗ Δ. ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΟΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΕ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ. Σ' ΑΥΤΟΣΥΝΤΕΛΕΙ ΤΟΣΟ Η ΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΔΑΣ ΟΣΟ ΚΑΙ Η ΧΑΛΑΡΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ.	Βακαλόπουλος, Κωνσταντίνος	ΔΥΤΙΚΗ ΘΡΑΚΗ; Ελληνοτουρκικές σχέσεις; Μουσουλμανική μειονότητα	https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/10442/3738

ΟΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΣΤΗ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ	Βακούση-Βεργίδου, Δανάη	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1994	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΟΥΝ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΣΤΗΝ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΥ ΟΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΑΥΤΕΣ ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΣΕ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑ ΑΙΤΙΑ. Η ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΟΤΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΤΑΞΗ, ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΔΥΟ ΔΙΚΤΥΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΩΝ, ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ. Η ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΠΑΡΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΔΙΚΤΥΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΣΥΜΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΓΙΩΣΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΔΥΣΧΕΡΕΙΩΝ ΤΩΝ "ΚΑΚΩΝ" ΜΑΘΗΤΩΝ ΠΟΥ ΕΜΠΙΠΤΟΥΝ ΣΤΟ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ.	Φράγκος, Χρήστος	Ανάγνωση; Γραφή; Δάσκαλοι; Δημοτικό σχολείο; Στάσεις; ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/3182
ΠΟΣΟΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ	Ζαφειρόπουλος, Κωνσταντίνος	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1995	ΣΤΟΧΟΣ: Ο ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΥΜΠΑΓΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ, ΜΕ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ. ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ: ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΠΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ (Π.Χ. EXIT POLLS). ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ: ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΕ ΤΡΙΑ ΕΠΙΠΕΔΑ: ΕΘΝΙΚΟ, ΤΟΠΙΚΟ, ΑΤΟΜΙΚΟ. Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΗΣ "ΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗΣ" ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ, ΤΗΝ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΆΤΑΞΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΠΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 1985 - 1993. ΣΕ ΤΟΠΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΑΝΑΛΥΕΤΑΙ Η Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΤΑΣΣΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΝΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΟΤΑ. ΣΕ ΑΤΟΜΙΚΟ, ΑΝΑΛΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΑΥΤΟΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: ΜΕ ΧΡΗΣΗ ΠΟΣΟΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΕΝΤΟΠΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΣΥΜΠΑΓΕΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ.	Χατζηπαντελής, Θεόδωρος	ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΕ ΚΥΡΙΟΤΕΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ; ΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ ΨΗΦΟΥ; Εκλογική γεωγραφία; ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ; ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ; ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ; ΠΙΝΑΚΕΣ ΡΩΩΝ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ; Ποσοτικές μέθοδοι.	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/9056
Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ. ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΞΑΣΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΚΛΑΥΕΡ	Μαναβόπουλος, Κωνσταντίνος	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1995	Η ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΗ ΟΜΟΙΟΤΗΤΩΝ ΗΨΗΛΩ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΕ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ Η ΣΧΕΣΕΙΣ ΨΗΦΟΥ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΑΠΟΚΤΗΜΕΝΗΣ ΓΝΩΣΗΣ, ΣΕ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ (ΚΛΑΥΕΡ 1989). ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΔΙΕΡΓΑΣΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΕΙΣΧΟΝΤΑΙ ΚΑΤΆ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΥ ΟΜΟΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΝΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΞΑΣΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΤΗΜΕΝΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΔΙΔΑΚΤΕΙΑΣ. ΤΟ ΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝΤΑΝ ΑΠΟ 28 ΠΑΙΔΙΑ ΝΗΠΙΑΓΕΙΟΥ (10 ΠΡΟΝΗΠΙΑ, 18 ΝΗΠΙΑ). ΤΟ ΑΔΕΡΓΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΤΗΚΕ ΑΤΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΕΝΩ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΕΧΙΣΑΝ ΤΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΣΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ, ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΞΑΣΚΗΘΗΚΑΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΞΑΣΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΤΟΥ ΚΛΑΥΕΡ (1989) ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ. Η ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΗΡΙΧΘΗΚΕ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ (ΚΛΑΥΕΡ 1989Β) ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΗΤΑΝ Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΚΤΙΚΗΣ ΑΥΤΟ-ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ. Η ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΕ 30 ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΕΔΕΙΞΕ ΟΤΙ Η ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ, ΑΥΤΟΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΥ ΟΜΟΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ. ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ (ΠΡΟΝΗΠΙΑ) ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΛΥΟΥΝ ΕΡΓΑ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ. Η ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΚΑΙ Η ΧΡΗΣΗ ΟΜΩΣ ΤΟΥ ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΥ ΑΠΑΙΤΕΙ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩΝ.	Τζουριάδου, Μαρία	ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΣ ΟΜΟΙΟΤΗΤΩΝ- ΔΙΑΦΟΡΩΝ; ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ; ΓΝΩΣΗ ΔΙΔΑΚΤΕΙΑΣ; ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ; Παιδιά προσχολικής ηλικίας; ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/3706
ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΧΑΜΠΕΡΜΑΖΙΑΝΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗΣ ΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΗΣ ΣΧΕΤΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ	Λαμινιάς, Κώστας	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1995	ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ ΥΠΕΡΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟΥ ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ Η ΣΥΝΔΕΞΗ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ. ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΣΥΝΔΕΞΗ, ΕΠΙΧΕΙΡΕΙ ΝΑ ΑΝΑΔΕΙΞΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΡΜΗΝΕΥΣΕΙ ΤΗ ΧΑΜΠΕΡΜΑΖΙΑΝΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗΣ ΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ, Η ΟΠΟΙΑ ΕΠΙΒΒΑΙΝΟΝΤΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ "ΆΛΛΟΥ" ΣΤΗ ΔΙΔΑΚΤΕΙΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΔΟΜΩΝ ΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ. ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ, ΕΠΙΒΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΟΤΙ Η ΓΝΩΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΚΦΩΣΗ, ΤΟΣΟ ΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ, ΟΣΟ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ, ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΕΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ. ΣΕ ΣΧΕΣΗ, ΜΕ ΤΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ, Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΥΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΤΑ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΑΝΑΔΟΜΗΣΗΣ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΕΡΜΗΝΕΥΣΕΙ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗΣ ΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΗΑΒΕΡΜΑΣ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΑΥΤΗ, ΑΝ ΟΧΙ ΚΑΤΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ, ΑΜΦΙΣΒΗΤΗ ΚΑΙ ΥΠΟΝΟΜΕΥΕΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΠΙΑ ΤΗ ΓΝΩΣΙΟΘΕΩΡΙΑ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟΥ ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΥ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΑΡΑΓΩΡΙΖΕΙ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ. ΩΣΤΟΣΟ, ΘΕΛΕΙ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΕΣ ΕΞΕΛΙΣΣΟΜΕΝΕΣ ΔΟΜΕΣ ΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ.	Ράσης, Σπύρος	ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ; ΑΥΤΟΣΤΟΧΑΣΜΟΣ; ΒΙΟΥΜΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ; Εξορθολογισμός; ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ; ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ; ΕΡΓΑΛΕΙΑΚΗ ΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ; ΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΔΟΜΗΣΗ	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/8958
Το Βασικό Διδασκαλείο 1834-1864: το δημοτικό σχολείο και η γένεση του διδασκαλικού επαγγέλματος στην Ελλάδα	Τζήκας, Χρήστος	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1996	Κύριος στόχος της διατριβής είναι η μελέτη της ίδρυσης και της λειτουργίας της πρώτης, συστηματικά οργανωμένης και μακρόβιας Σχολής Μόρφωσης Δασκάλων της Δημοτικής Εκπαίδευσης στην Ελλάδα, από το 1834 μέχρι το 1864. Επιμέρους στόχοι είναι η μελέτη της κατάστασης της δημοτικής εκπαίδευσης και των δασκάλων της την ίδια περίοδο. Η μελέτη διαρθρώνεται σε τρία επίπεδα: Μελετάται η εκπαιδευτική πολιτική για το δημοτικό σχολείο, η οργάνωση, η διάρθρωση, η μέθοδος και το περιεχόμενο διδασκαλίας, η εξέλιξη και διάδοση της δημοτικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Ακολουθεί η μελέτη του οικονομικού, του κοινωνικού και του μορφωτικού επιπέδου των δασκάλων και ο παιδαγωγικός και κοινωνικός ρόλος που τους επιφύλασσε το ελληνικό κράτος. Τέλος, μελετάται η Σχολή Μόρφωσης των δασκάλων. Παρουσιάζεται η προϊστορία της μόρφωσης των Ελλήνων δασκάλων κατά την περίοδο της οθωμανικής κυριαρχίας, την περίοδο της Επανάστασης και του Καποδίστρια και έπειτα η ίδρυση της Σχολής το 1834. Παρουσιάζεται ο πρώτος και οι μετέπειτα κανονισμοί λειτουργίας, οι διευθυντές, το διδακτικό προσωπικό, το πρόγραμμα, οι εισιτήριες και οι απολυτήριες εξετάσεις και το κοινωνικό προφίλ των σπουδαστών, τα οικονομικά και κτηριακά ζητήματα και η βιβλιοθήκη της Σχολής. Στην εργασία χρησιμοποιείται η ιστορική ερμηνευτική μέθοδος. Η εργασία βασίζεται, κυρίως, σε αδημοσίευτο αρχαιολογικό υλικό που βρίσκεται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους και σε δημοσιεύματα του ημερήσιου και του περιοδικού τύπου της εποχής. Οι πηγές νοηματοδοτούνται και ερμηνεύονται μέσα στο ιστορικό και κοινωνικό συγκείμενο που έχουν παραχθεί. Η απόπειρα να ιδρυθεί στην Ελλάδα ένα αυτόνομο, μακρόχρονο, υποχρεωτικό και προσανατολισμένο στις ανάγκες της ζωής δημοτικό σχολείο, όπως περιγράφεται στη νομοθεσία και όπως προσπάθησε να το οργανώσει ο πρώτος Επιθεωρητής, ο οποίος ήταν παράλληλα Διευθυντής της Σχολής των δασκάλων και Υπουργικός Σύμβουλος για τη δημοτική εκπαίδευση, απέτυχε. Με την αλλαγή του προσώπου αυτού, που είχε διαφορετικές εκπαιδευτικές αντιλήψεις, και τις δυσκολίες των δήμων να ιδρύσουν και να συντηρήσουν πολυτάξια σχολεία, επικράτησε το αλληλοδιδασκαλικό σχολείο, για την προετοιμασία των μαθητών που θα φοιτούσαν στη μέση εκπαίδευση. Στο σχολείο αυτό φοιτούσε ένα μικρό μέρος των παιδιών σχολικής ηλικίας και ένα ακόμη μικρότερο μέρος των κοριτσιών. Οι δάσκαλοι μορφωνόνταν επαρκώς και καλούνταν να αποτελέσουν κοινωνικό πρότυπο. Η οικονομική τους, όμως, εξάρτηση από τις δυνατότητες των δήμων και από την εύνοια των δημάρχων και ο ασφυκτικός έλεγχος από πολλούς φορείς, έκαναν το επάγγελμά τους μη ελκυστικό. Η Σχολή Μόρφωσης των δασκάλων οργανώθηκε με τους καλύτερους όρους στο Ναύπλιο, αλλά με τη μεταφορά στη νέα πρωτεύουσα δεν κατόρθωσε να λύσει ικανοποιητικά το στεγαστικό πρόβλημα. Ωστόσο, με πλούσιο πρόγραμμα και αξιόλογους διδάσκοντες, μόρφωσε δασκάλους με ανώτερα προσόντα από όσα απαιτούνταν για δασκάλους αλληλοδιδασκαλικού σχολείου. Η κατάρτησή της οφειλόταν, αντίθετα με ό,τι υποστήριζαν οι πολιτικοί που την κατήργησαν, στον υπερπληθυσμό των δασκάλων, εφόσον η αδυναμία των δήμων να ιδρύσουν σχολεία και το αλληλοδιδασκαλικό σύστημα δεν μπορούσαν να απορροφήσουν τους πτυχιούχους.	Ράσης, Σπύρος	Ιστορία της εκπαίδευσης; Δημοτική εκπαίδευση; Δάσκαλοι; Σχολή μόρφωσης δασκάλων; Πρόγραμμα μαθημάτων; Διδακτικό προσωπικό; Σπουδαστές	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/33264
ΟΙ ΑΞΙΕΣ ΣΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ (1954-1994)	Αχλίδης, Νικόλαος	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1996	ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ (1954-94), ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΟΥ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ. ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΕΚΥΒΑΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑ, ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΕ ΟΤΙ ΤΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΕ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΜΟΝΟ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣ. ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΔΕΝ ΑΔΗΝΟΥΝ ΑΔΙΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ, ΑΛΛΑ ΟΙ ΑΞΙΕΣ ΣΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΗΣ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΚΤΕΙΑΣ. ΑΥΤΟ ΙΣΧΥΕΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΝΕΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑ, ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΑΝΗΣ ΕΝΑΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΑΝΑΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΠΟΥ ΕΠΙΚΕΝΤΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΑΞΙΕΣ ΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΥ.	Ράσης, Σπύρος	Ανάλυση περιεχομένου; Αξίες; ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΠΙΑ ΤΙΣ ΑΞΙΕΣ; Ιδεολογία; ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ/ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑ	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/10605

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΕΝΟΤΗΤΩΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΜΕ ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ	Τάρταρης, Χρίστος	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1997	ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΚΑ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ, Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣ, ΑΠΟΚΤΩΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΣΑΣ ΓΝΩΣΗΣ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΒΙΟΛΟΓΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΡΙΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ 14-15 ΕΤΩΝ (N=468). ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΤΕΣΤ, ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ, ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΙΔΑΞΑΝ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΗΨΑΝ: ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΜΕ ΔΙΑΜΟΡΦΩΜΕΝΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΓΕΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΝΩ ΑΥΤΕΣ ΠΥΟ ΑΦΟΡΟΥΝ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΗ ΓΝΩΣΗ ΕΠΙΔΕΧΟΝΤΑΙ ΑΛΛΑΓΩΝ ΠΟΥ ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ ΜΕΧΡΙΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ. ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΑΝ ΑΠ ΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΗΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ. ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΔΕΝ ΘΕΩΡΟΥΝ ΤΩΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΜΕΝΟ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΔΑΞΟΥΝ ΒΙΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗ ΤΡΙΤΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. Η ΠΡΟΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΧΑΜΗΛΗ, Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΗ ΓΝΩΣΗ ΑΛΛΑ Η ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΣΑ ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΠΑΛΙ ΣΕ ΧΑΜΗΛΟ ΕΠΙΠ. ΕΔΟ. ΤΟ ΦΥΛΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΑΣΘΕΝΗΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΠΟΥ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΕΙΤΗ ΓΝΩΣΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ. ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΕΠΙΔΡΑ ΚΥΡΙΩΣ ΣΕ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΕΝΩ ΤΟ ΜΑΘΗΣΙΑΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΕΠΙΔΡΑ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΣΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ.	Αθανασίου, Κυριάκος	Αναπνοή; Βιολογία; Διδακτική; Θερμοκρασία; Νερά; Ρύπανση; Φως; Φωτοσύνθεση	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/10604
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΣΤΗ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	Σιγανού-Φραγκούλη, Σοφία-Φωτεινή	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1997	ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΗΤΑΝ ΝΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΘΕΙ Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ & ΥΠΟΘΕΣΑΜΕ ΟΤΙ Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΓΡΑΦΟΝΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ, ΣΥΓΚΛΙΣΗ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΣΚΕΨΗΣ, ΕΓΧΑΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΓΡΑΦΗΣ. Η ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΙΣ 41 ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟ Υ CHECKLIST ΘΑ ΚΑΤΕΓΡΑΦΕ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΜΕ ΔΥΟ ΤΡΟΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΘΑ ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΕ ΤΟ ΒΑΘΜΟ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΑΚΡΟΑΤΗ/ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ Σ' ΑΥΤΑ. ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΤΡΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΣΕ 39 ΠΑΙΔΙΑ ΗΛΙΚΙΑΣ 2,6-5,0. Η ΠΡ ΠΡΩΤΗ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ, ΒΑΣΙΖΟΤΑΝ ΣΤΗΝ ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ & ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ. Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕ ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ & ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΜΕ ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ. ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΒΑΘΜΟ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΑΚΡΟΑΤΗ/ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ [A=2%, B= 17%, Γ=70%] ΕΝΤΟΠΙΣΤΗΚΕ ΟΤΙ ΟΦΕΙΛΟΤΑΝ ΣΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ. ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΑΝ ΤΗΝ ΑΡΧΙΚΗ ΜΑΣ ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΑΙ ΑΠΕΔΕΙΞΑΝ ΟΤΙ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ ΕΠΙΤΥΧΑΝΕΤΑΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΓΝΩΣΤΙΚΗΣ ΥΠΟΔΟΜΗΣ & ΣΥΓΚΛΙΣΗ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ 'ΓΡΑΦΗΣ' ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΥ, ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗ ΣΥΝΔΕΣΗ ΑΚΡΟΑΤΗ/ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΗ ΓΡΑΠΤΗ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ.	Κάτσιου - Ζοφρανά, Μαρία	ΑΛΟΓΗ ΡΥΘΜΙΚΗ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΕΛΛΟΓΗ ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ; ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ ΣΕ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΓΡΑΦΗ; Η ΜΕΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΩΣ ΠΡΟΓΛΩΣΣΙΚΗ ΓΡΑΦΗ; Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ & ΡΥΘΜΟΥ ΠΑΡΑΓΕΙ ΓΡΑΦΗ; ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ; ΣΥΝΔΕΣΗ	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/10556
ΟΙ ΔΟΜΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΑΡΧΙΕΣ ΚΟΖΑΝΗΣ, ΣΙΣΑΝΙΟΥ, ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΓΛΕΝΩΝ, ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΙΣΟ ΤΟΥ 19ΟΥ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 20ΟΥ ΑΙ.	Ηλιάδου-Τάχου, Σοφία	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1997	ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΑΝ ΣΤΗ Β.Δ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΣΤΙΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΩΜΑΝΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΧΑΤΤ - 1 - ΧΟΥΜΑΓΙΟΥΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΠΟΛΛΕΣ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ. ΤΑ ΚΟΙΝΑ ΣΗΜΕΙΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΣΙΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΙΟΠΤΕΙΑ ΤΗΣ ΠΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ. Ο ΕΠΙΚΡΑΤΕΣΤΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΣΤΗΚΕ ΣΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΑΡΧΙΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ, ΜΟΓΛΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ. ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΥΤΕΣ ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΗΚΑΝ ΩΣ ΦΟΡΕΙΣ ΕΞΟΥΣΙΩΝ ΣΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΦΟΡΕΙΑ Η ΟΠΟΙΑ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΟΤΑΝ ΜΕ ΕΚΑΘΕΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΨΧΝΟΥΣΕΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥΣ. ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΗ ΣΙΑΤΙΣΤΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΣΘΗΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΑΡΧΟ ΤΥΠΟ, ΑΦΟΥ Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΩΣ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΝΟΝΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΕΝΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΣΙΓΙΛΙΟΥ. ΤΕΛΟΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΤΣΟΥΤΑΙΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΑ ΑΦΟΥ ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΑΔΕΡΦΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ. Η ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟ 1912 ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΜΙΑΣ ΔΙΕΤΙΑΣ ΟΠΟΤΕ ΚΑΙ ΥΠΟΚΑΘΙΣΤΑΝΤΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ. (ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗΣ)	Βακαλόπουλος, Κωνσταντίνος	ΔΟΜΕΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ; ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ; ΕΦΟΡΕΙΑ; Διεθνής κοινότητα; Κοινοτική εκπαίδευση; ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ; ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ; Μητροπολίτες; ΣΥΜΒΟΛΙΑ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ; ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/9036
ΠΑΙΧΝΙΔΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ	Μπότσαογλου, Καφένια	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1997	ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΗΤΑΝ. ΝΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΕΙ Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΟΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ, ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥΣ. ΝΑ ΕΝΤΟΠΙΣΘΕΙ ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΠΟΥ ΑΞΙΟΠΟΙΕΙ ΤΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΩΣ ΠΑΙΔ ΑΓΩΓΙΚΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ. ΝΑ ΕΝΤΟΠΙΣΘΟΥΝ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΟΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΥΝΟΟΥΝ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΤΟΥΣ ΧΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. Η ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ: Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ. ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ (ΕΝΗΛΙΚΕΣ) ΚΑΙ ΠΟ ΙΟΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΥΘΟΡΜΗΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΣΕ ΧΩΡΟΥΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ: "ΤΙ ΟΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΔΕΝ ΣΥΝΔΕΟΥΝ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΙΣ ΠΑΙΧ ΝΙΔΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΜΕ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΣ ΑΓΩΓΗΣ. ΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΕΣ ΠΑΙΧΝΙΔΟΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΔΕΝ ΤΙΣ ΣΥΝΤΗΡΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΔΑΚΑΣΙΑ, ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΝΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΟΡΓΑΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ. ΠΑΡ' ΟΛΑ ΑΥΤΑ, ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΤΡΟΠΟΥΣ ΝΑ ΔΙΕΡΥΝΟΥΝ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥΣ ΣΤΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΑΞΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΣ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΧΩΡΟΥ ΚΥΡΙΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΔΑΚΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΕΤΑΛΛΑΞΕΩΝ.	Γερμανός, Δημήτρης	ΑΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙ; ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ; Παχνίδια; ΠΑΙΧΝΙΔΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ; ΠΑΙΧΝΙΔΟΤΟΠΟΙ; Προσχολική αγωγή; ΣΗΜΕΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΜΕΤΑΛΛΑΞΕΙΣ; Χώρος	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/10574
Η ΡΥΘΜΙΚΗ ΩΣ ΜΕΣΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ "ΕΝΑ ΣΥΝΔΥΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΡΥΘΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ"	Παυλίδου, Εύα	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1998	ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ Η ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΟΤΙ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΣΕ ΕΝΟΤΗΤΕΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΣΗΣ, ΧΟΡΟΥ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΜΕ ΠΥΡΗΝΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΕΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΤ ΟΙΜΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ , ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ , ΟΛΙΣΤΙΚΗ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΕ Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ "ΕΡΕΥΝΑΣ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ" ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΔΥΑΣΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΡΥΘΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΙΚΗΣ ΑΠΑΓΩΓΗΣ, ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΗ ΤΡΙΑ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ, ΠΑΝΩ ΣΤΟΥΣ ΕΞΗΣ ΑΞΟΝΕΣ 1. ΑΔΡΗ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ 2. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ 3. ΡΥΘΜΟΣ 4. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ 5. ΕΚΦΡΑΣΗ 6. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ 7. ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ Ο ΔΗΓΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΙΝΗΣΕΩΝ 8. ΑΝΑΠΝΟΗ ΚΑΙ ΧΑΛΑΡΩΣΗ. ΩΡΙΝΕ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ . ΤΑ Τ-ΤΕΣΤΣ ΕΞΙΣΩΜΕΝΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ , ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ (PR E-POST TESTS) ΕΔΕΙΞΑΝ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΣΥΜΑΝΤΙΚΗ , ΕΠΙΠΕΔΟΥ 0,001, ΠΑΝΩ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΞΟΝΕΣ , ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΟΥ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΤΗ ΘΕΤΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.	Κάτσιου - Ζοφρανά, Μαρία	ΑΔΡΗ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ , ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ , ΑΝΑΠΝΟΗ ΚΑΙ ΧΑΛΑΡΩΣΗ, ΑΝΤΙΛΗΨΗ , ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΟΔΗΓΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΙΝΗΣΕΩΝ; ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ : ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ ΜΕ ΜΟΥΣΙΚΗ; ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΚΡΟΣΗ , ΚΙΝΗΤΙΚΟΣ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ , ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ; ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΨΥΧΟΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ; ΡΥΘΜΟΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΗ , ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΑΙΔΙΩΝ; ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ; ΧΩΡΟΣ : ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΣ , ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ	https://www.didaktorik.a.gr/eadd/handle/1044/2/10476

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ/ΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ: μια μελέτη αγωγής υγείας	Ζυμβρακάκη, Ελένη	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1998	ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΔΙΕΡΕΥΝΗΘΗΚΑΝ Α)ΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΛΙΠΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΑΙΑ ΚΑΙ Β)ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ΚΑΙ ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΗ ΥΓΕΙΑ .ΓΙΑ Α ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ ΠΟΛΛΑΠΛΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ .ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΓΝΩΣΗ ΤΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΛΙΠΙΔΙΩΝ . ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΕ Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΝΝΕΥΤΕΣΕΩΝ ΜΕ ΟΜΑΔΕΣ ΕΣΤΙΑΣΗΣ .ΤΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟ -ΚΑΙ ΜΑΚΡΟ-ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΚΑΤΕΥΘΥ ΝΟΥΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΣΕ ΥΓΙΕΙΝΕΣ Η ΜΗ ΕΠΙΛΟΓΕΣ .ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ΣΥΓΚΑΤΑΛΕΓΟΝΤΑΙ ΗΥΠΛΑΚΗ ΣΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ,ΕΝΩ ΣΤΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥΣ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ .Η ΡΙΖΑ ΤΩΝ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑΝΗΛΙΚΙΑΚΑ ΟΜΑΔΩΝ Ε ΙΝΑΙ ΚΟΙΝΗ .ΑΚΟΜΗ ΤΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΥΝΑΙΝΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΚΤΙΚΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ,ΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ.	Αθανασίου, Κυριάκος	Αγωγή Υγείας; Αναπαραστάσεις; ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΗ ΑΓΩΓΗ; Εκπαιδευτικοί; Μαθητές; Συνεντεύξεις με ομάδες εστίασης; Τρόφιμα; Υγεία	https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/1044/2/10450
Η ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟ 1976	Τελόπουλος, Θεόδωρος	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	1998	Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΜΟ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ .ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΓΟ ΑΥΤΟ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ - ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΑΝΤΑ ΟΡΟΣΗΜΟ ΤΟ 1976 - ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΑΠΟ ΔΙΑΚΡΙΚΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΠΟΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ .ΣΥΓΚΡΙΝΕΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΤΟ ΝΕΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΣΧ. ΕΤΟΣ 1982-83 ΜΕ ΤΗ ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΕΤΩΝ .Η ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΤΟΥΝ ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΟΥ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΗ ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΔΙΕΡΕΥΝΗΘΗΚΕ ΑΝ Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ .Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΔΑΣΚΑΛΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΔΙ ΔΑΣΚΑΛΙΑΣ .ΤΟ 71% ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΕΧΕΙ ΘΕΤΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ .ΔΕ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΤΑΙ Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΑΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ.	Τσολάκης, Χρίστος	Γλωσσική διδασκαλία; ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΕΠΑΡΚΕΙΑ; ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΠΡΑΞΗ; ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ; ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ; ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ; ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ; ΠΡΑΞΙΑΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ	https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/1044/2/10500
ΚΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΩΜΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ:ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΕΝΟΣ ΣΗΜΕΙΩΤΙΚΟΥ ΕΙΔΟΥΣ	Κωνσταντινίδου-Σέμιογλου, Ουρανία	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	1998	ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ, ΟΤΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑ,Η ΜΕΛΕΤΗ ΔΙΑΣΦΗΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΚΟΜΙΚΣ - ΚΩΜΙΚΟ - ΠΑΙΔΙ. Η ΔΙΑΣΦΗΝΙΣΗ ΑΥΤΗ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΑΝΟ ΣΧΕΣΗΣ ΚΑΙ ΕΜΜΕΣΑ ΑΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΙΚΗΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΟΣ ΤΩΝ ΚΩΜΙΚΣ. ΠΙΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ, ΔΙΝΕΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΔΕΚΤΗ ΤΩΝ ΚΩΜΙΚΣ. Η ΜΕΛΕΤΗ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΔΙΟΥ, Η ΟΠΟΙΑ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΞΟΝΩΝ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ.	Βρύζας, Κώστας	ΚΟΜΙΚΣ - ΠΑΙΔΙ; ΚΟΜΙΚΣ - ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ; ΚΟΜΙΚΣ - ΣΗΜΑΙΝΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ; ΚΩΜΙΚΟ; ΚΩΜΙΚΟ FREUD; ΚΩΜΙΚΟ ΜΠΕΡΕΩΝ; Λακάν, Ζάκ (1901-1981)	https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/1044/2/10669
Η εκκλησιαστική και εκπαιδευτική κίνηση στην εκκλησιαστική επαρχία Χαλδίας του Πόντου: 19ος-20ος αιώνας	Κουτσούπιας, Φώτιος	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2000		Βακαλόπουλος, Κωνσταντίνος		https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/1044/2/13619
Οι αντιλήψεις των μαθητών για τη σχέση εντατικών φυσικών μεγεθών με την ποσότητα του συστήματος και οι συνέπειές τους στη διδασκαλία	Φασουλόπουλος, Γιώργος	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2000	Η διάκριση των μεγεθών σε εντατικά και εκτατικά είναι μια από τις γενικευμένες κατηγοριοποιήσεις της Φυσικής και γίνεται με βάση την ανεξαρτησία ή την εξάρτηση των μεγεθών από την ποσότητα του συστήματος στο οποίο αναφέρονται. Η διατριβή μας ενδιαφέρει για τις ιδέες των μαθητών αναφορικά με τη σχέση των εντατικών μεγεθών με την ποσότητα του συστήματος. Θεωρούμε ότι έχει ενδιαφέρον να ελέγξουμε αν μια γενικευμένη κατηγοριοποίηση της Φυσικής με βάση ένα απλό χαρακτηριστικό όπως η ποσότητα, γίνεται αντιληπτή από τους μαθητές με τρόπους που επίσης εμφανίζουν παρόμοια μεταξύ τους χαρακτηριστικά.	Κουμαράς, Παναγιώτης		https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/1044/2/13630
Η συμβολή της ιστορίας της φυσικής στο σχεδιασμό διδακτικού υλικού	Σέρογλου, Φανή	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2000	Στο πρώτο μέρος της εργασίας η έρευνα εστιάζεται στη συλλογή και συγκριτική παρουσίαση των προτάσεων για τη συμβολή της ιστορίας της φυσικής στη διδακτική της φυσικής που έχουν γίνει στα πλαίσια ερευνητικών εργασιών ή αναλυτικών προγραμμάτων κατά τη διάρκεια του εικοστού αιώνα. Η μελέτη των προτάσεων αναδεικνύει τη συμβολή της ιστορίας της φυσικής στη γνωστική, μεταγνωστική και συναισθηματική διάσταση της διδασκαλίας και μάθησης της φυσικής. Οι προτάσεις οι οποίες αφορούν τη γνωστική διάσταση υποστηρίζουν ότι η ιστορία της φυσικής μπορεί να συμβάλλει στη διδασκαλία και μάθηση του περιεχομένου και της μεθοδολογίας, στην ανάπτυξη δεξιοτήτων για τη λύση προβλημάτων, καθώς και στην έρευνα καταγραφής των ιδεών των μαθητών. Οι προτάσεις οι οποίες αφορούν τη μεταγνωστική διάσταση αναφέρονται στη φύση της επιστήμης της φυσικής (φύση του περιεχομένου και φύση της μεθοδολογίας), στις αλληλεπιδράσεις της επιστήμης της φυσικής με την κοινωνία οι οποίες έχουν δημοκρατικό, χρηστικό, πολιτιστικό και ηθικό χαρακτήρα και στην έρευνα καταγραφής των ιδεών των μαθητών σε μεταγνωστικό επίπεδο. Οι προτάσεις της συναισθηματικής διάστασης αναφέρονται στην πρόκληση του ενδιαφέροντος των μαθητών, στη δημιουργία κινήτρων και στην αλλαγή στάσεων. Στην προσπάθεια να παρουσιαστεί συνοπτικά το σύνολο των προτάσεων σχεδιάζεται ένας χάρτης που παρέχει την δυνατότητα συγκριτικής παρουσίασης, μελέτης και σχολιασμού των προτάσεων που εκφράζονται στις 220 εργασίες που συμπεριλαμβάνονται στην παρούσα μελέτη. Στο δεύτερο μέρος της εργασίας σχεδιάζεται το μοντέλο έρευνας SHINE το οποίο διερευνά την ιαχή και τα όρια εφαρμογής των δύο από τα διαφορετικά είδη προτάσεων που παρουσιάζονται στο πρώτο μέρος, σύμφωνα με τις οποίες η ιστορία της φυσικής μπορεί να συμβάλλει στη διδασκαλία και τη μάθηση του περιεχομένου της φυσικής καθώς και στην έρευνα καταγραφής των ιδεών των μαθητών. Το μοντέλο έρευνας SHINE επιχειρεί να απαντήσει τα ακόλουθα ερευνητικά ερωτήματα: α) Η έρευνα στην ιστορία της φυσικής (και ιδιαίτερα σε εκείνες τις περιοχές όπου οι ιδέες των επιστημόνων διαφέρουν από τις σημερινές) αναδεικνύει τις περιοχές εστίασης ενδιαφέροντος για την έρευνα καταγραφής των ιδεών των μαθητών; β) Δραστηριότητες εμπνευσμένες από το έργο των επιστημόνων (που βοήθησε να αλλάξουν οι επιστημονικές ιδέες στην ιστορία) βοηθούν τους μαθητές να ξεπεράσουν τις εναλλακτικές τους απόψεις και διευκολύνουν την εννοιολογική αλλαγή; Πραγματοποιούνται δύο εφαρμογές του μοντέλου έρευνας SHINE. Στην πρώτη εφαρμογή στον ηλεκτρομαγνητισμό σχεδιάζονται δραστηριότητες εμπνευσμένες από τα πειράματα των Gardano, Gilbert και Faraday και διερευνάται: α) η διαφοροποίηση των ηλεκτροστατικών και μαγνητικών φαινομένων και β) η ενοποίηση των ηλεκτροστατικών και ηλεκτροδυναμικών φαινομένων. Στη δεύτερη εφαρμογή στη μηχανική σχεδιάζονται δραστηριότητες εμπνευσμένες από τα πειράματα και τους συλλογισμούς του Γαλιλαίου και διερευνάται η σχέση κίνησης και δύναμης. Η συγκριτική μελέτη των αποτελεσμάτων των δύο εφαρμογών του μοντέλου έρευνας SHINE οδήγησε στο συμπέρασμα ότι η μελέτη της ιστορίας της φυσικής μπορεί να αποτελέσει σημαντικό εργαλείο: α) Στην έρευνα καταγραφής των ιδεών μαθητών και φοιτητών ΠΤΔΕ σε τις περιπτώσεις όπου οι ιδέες μαθητών και φοιτητών σήμερα όσο και των επιστημόνων στην ιστορία προέρχονται από συλλογισμούς τους οποίους πραγματοποιούν στηριζόμενοι στις αισθητηριακές τους αντιλήψεις, β) Στο σχεδιασμό δραστηριοτήτων που βοηθούν την εννοιολογική αλλαγή στις περιπτώσεις όπου η αλλαγή των επιστημονικών ιδεών στην ιστορία πραγματοποιείται με τη βοήθεια πειραμάτων με έντονα αντιληπτικά χαρακτηριστικά. Στις περιπτώσεις όπου η αλλαγή των επιστημονικών ιδεών στην ιστορία πραγματοποιείται με τη βοήθεια ενός συνδυασμού πειραμάτων και αφηρημένων συλλογισμών, η αποτελεσματικότητα της συμβολής της ιστορίας της φυσικής στο σχεδιασμό δραστηριοτήτων που βοηθούν την εννοιολογική αλλαγή, αν και είναι περιορισμένη, παρουσιάζει μια ενδιαφέρουσα δυναμική, η οποία θα μπορούσε να διερευνηθεί στο μέλλον στα πλαίσια μιας διδακτικής σειράς εποικοδομητικής προσέγγισης.	Κουμαράς, Παναγιώτης		https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/1044/2/13661
Το κείμενο και η εικόνα στις ικονογραφημένες μικρές ιστορίες της Σοφίας Ζαοριπούκα (1970-2000)	Σιβροπούλου, Ειρήνη	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2000		Τσολάκης, Χρίστος	Χαρακτήρες; Πλοκή; Θέματα; Οπτική γωνία; Υφός; Σχήματα; Φιγούρες; Χώρος; Τεχνική; Προοπτική; Τεχνολογία	https://www.didaktoria.gr/eadd/handle/1044/2/23049

Μελέτη της εφαρμογής πολυμέσων στη διδασκαλία γραφικών παραστάσεων και φυσικών εννοιών	Μπισοδικιάν, Γκαραμπέτ	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2000		Ψύλλος, Δημήτρης	Πειραματική διδασκαλία φυσικών επιστημών; Θερμότητα; Γραφικές παραστάσεις; Εργαστήριο βασισμένο σε υπολογιστή; Προσομοιώσεις; Αισθητήρες; Φοιτητές υποψήφιοι δάσκαλοι; Δεξιότητες χειρισμού γραφικών παραστάσεων; Συνδυασμός μάθησης περιεχομένου και δεξιοτήτων; Ατομικές	https://www.didaktorika.gr/eadd/handle/10442/23097
Αντιλήψεις μαθητών που εγκατέλειψαν την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση για το σχολείο και τη μετασχολική τους πορεία: μελέτη περιπτώσεων στο Δήμο Ιλίου (Ν. Λιοσίων) Αττικής	Καλογριδίη, Σοφία	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2000		Βαρνάβα Σκούρα, Ευαγγελία	Σχολική αποτυχία; Εγκατάλειψη σχολείου; Υποχρεωτική εκπαίδευση; Αντιλήψεις μαθητών; Πρόωρη διακοπή φοίτησης; Διαπραγμάτευση με την κυρίαρχη ιδεολογία της σχολικής αποτυχίας; Στρατηγικές αντιστάθμισης των συνεπειών της σχολικής αποτυχίας; Άτομο ως δημιουργικός φορέας δράσης	https://www.didaktorika.gr/eadd/handle/10442/24685
Μορφές κατανομής πόρων στην εκπαίδευση και κοινωνικός αποκλεισμός. Η περίπτωση των δημοτικών σχολείων της κεντρικής, ανατολικής και δυτικής ζώνης της Θεσσαλονίκης κατά την περίοδο 1974-1998	Λιάμπας, Αναστάσιος	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2001		ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ		https://www.didaktorika.gr/eadd/handle/10442/13625
Ο σχεδιασμός και η υλοποίηση εκπαιδευτικής παρέμβασης για το γραμματισμό ενήλικων κρατούμενων: το παράδειγμα των δικαστικών φυλακών Διαβατών Θεσσαλονίκης	Χασιώτης, Βασίλειος	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2001		Πανταζή, Παύλος	Εκπαίδευση; Ενήλικες κρατούμενοι; Κοινωνικός αποκλεισμός; Ανθρώπινη Αξιοπρέπεια; Φυλακισμένοι νέοι; Πολιτικός γραμματισμός; Κοινωνικός γραμματισμός; Συμμετοχική έρευνα δράση; Κριτική συνειδητοποίηση; Εκπαιδευτική παρέμβαση; Ανθρώπινα δικαιώματα	https://www.didaktorika.gr/eadd/handle/10442/21719
Αγωγή και εκπαίδευση στις κοινότητες των Φιλιπινέζων που ζούν στην Ελλάδα	Canete, Leodinito	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2001		ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ		https://www.didaktorika.gr/eadd/handle/10442/13618
Παιδαγωγική αξιοποίηση του ιστορικού χώρου από παιδιά προσχολικής ηλικίας: μια πρόταση παιδαγωγικής παρέμβασης στο χώρο της Αρχαίας Αγοράς της Θεσσαλονίκης	Δημητριάδου, Αικατερίνη	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2001		Γερμανός, Δημήτρης	Χώρος; Εκπαιδευτικές διαδικασίες; Έννοιες χώρου/χρόνου στην προσχολική ηλικία; Γνωστικοί χάρτες; Χωρική γνώση; Περιβαλλοντική εκπαίδευση; Κοινωνική ιστορία; Γεωγραφία; Πειραματική αρχαιολογία; Προγράμματα ολιστικών προσεγγίσεων; Αξιοποίηση ιστορικού χώρου μέσα από βιωματικές εμπειρίες; Διδακτικές προσεγγίσεις; Πολιτιστική κληρονομιά; Αξιολόγηση στην προσχολική αγωγή	https://www.didaktorika.gr/eadd/handle/10442/22868

Ιστορικά γεγονότα και ιδεολογήματα κατά τη διδασκαλία της ιστορίας στη δεκαετία 1950-1960 στο δημοτικό: ερευνητικές προσεγγίσεις	Εμμανουηλίδου Ευμορφία	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2002	Το μάθημα της ιστορίας ενώ διαμορφώνει κατευθύνσεις ανάπτυξης της ιστορικής συνείδησης στα μέλη μιας κοινωνίας από την άλλη όμως συνιστά μια προβληματική περιοχή όπου υπεισέρχονται γενικότερα εθνικά θέματα, κοινωνικές κατευθύνσεις αλλά και προβληματισμοί λόγω του ότι σε κάθε χώρα και σε κάθε περίοδο διαμορφώνονται διαφορετικές προοπτικές, διαφορετικοί σκοποί κτλ. Η εργασία μας εστιάστηκε στη μελέτη του μαθήματος της ιστορίας στο δημοτικό σχολείο ως προς τα ιστορικά γεγονότα και τα αντίστοιχα ιδεολογήματα κατά την περίοδο 1950-1960. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι στην περιοχή αυτή η μεταλλακτική δύναμη του μαθήματος της ιστορίας διαμορφώνει πολλές φορές μια τυπολατρική μορφή σύλληψης της παιδείας για τα μεταγενέστερα χρόνια	Αγγελής, Λ.	Ιστορία, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Διδακτικά βιβλία, Ιστορία, History, Study and teaching, Textbooks, History	http://ikee.lib.auth.gr/record/888?ln=el
Το έργο τέχνης και ο ρόλος του στην αισθητική αγωγή του παιδιού κατά την παιδική ηλικία	Καπουλίτσα-Τρούλου, Θωμαή	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2002		ΤΣΙΟΥΜΗ, ΧΡΥΣΑΝΘΗ	Αισθητική ανάπτυξη; Έργο τέχνης; Ολόκληρη ανάπτυξη του παιδιού; Εξοικείωση / προσέγγιση του εικαστικού έργου; Βιώματα; Εικαστικές δραστηριότητες	https://www.didaktorika.gr/eadd/handle/10442/20238
Η ποίηση μέσα από τα περιοδικά και τα αναγνωστικά της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από το 1950 ως το 1990	Στογιαννίδου Χαρίκλεια	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2002	Η διατριβή αναφέρεται στο ρόλο που κατείχε η ποίηση μέσα στο σχολείο αλλά και έξω από αυτό, στις στήλες του περιοδικού τύπου. Για τον καθορισμό των ποιητικών κριτηρίων, μέσα από τα οποία μπόρεσε να προσεγγιστεί το ερευνητικό υλικό, στο πρώτο μέρος της διατριβής προηγήθηκε επισκόπηση των θεωρητικών προσεγγίσεων για τη φύση και λειτουργία της ποίησης και αναζητήθηκαν οι ιδιαιτερότητες της όταν αναφέρεται κυρίως σε παιδιά αναγνώστες. Στο Β' μέρος αξιολογήθηκαν τα ποιήματα με κεντρικούς άξονες της θεματολογική τους επισήμανση και την ανάγνωση μορφής και περιεχομένου με όρους και εργαλεία από τη ρητορική και τη θεωρία της αφήγησης, με στόχο να διατυπωθεί η θέση του δημιουργού τους σε σχέση με τον αναγνώστη. Τα συμπεράσματα που προέκυψαν, οδήγησαν στην αναζήτηση των σκοπιμοτήτων που εξυπηρετήθηκαν στο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα : Το είδος, η ιδεολογία και η αισθητική των ποιημάτων αποτέλεσαν δείγματα της εκάστοτε εκπαιδευτικής πολιτικής και των αναλυτικών προγραμμάτων που τα εκπροσώπησαν. Τα στενά πλαίσια των προκαταλήψεων και των στερεοτύπων για τη νοητική δυνατότητα των μικρών μαθητών, επηρέασε και το πνεύμα των δημιουργών αλλά και των συντακτών των σχολικών βιβλίων, της πρώτης εκδοσιαίας, στερώντας από τα παιδιά τη δυνατότητα να μνηθούν στην πραγματική ποίηση.	Κάτσιου-Ζαφρανά, Μαρία	Νεοελληνική, ποίηση, Ιστορία και κριτική, Νεοελληνική ποίηση, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Νεοελληνική ποίηση, γλώσσα, Νέα, Αναγνωστικά, Greek poetry, Modern, History and criticism, Greek poetry, Modern, Study and teaching (Elementary), Greek poetry, Modern, Periodicals, Greek language, Modern, Readers	http://ikee.lib.auth.gr/record/1028?ln=el
Μελέτη εποικοδομητικής στρατηγικής για την εκπαίδευση των δασκάλων στις φυσικές επιστήμες	Σπύρτου Ανα	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2002	Η διατριβή εστιάζεται στο πρόβλημα της εκμάθησης των εποικοδομητικών θέσεων για τη διδασκαλία των Φ.Ε. από τους/τις εκπαιδευτικούς. Για την προσέγγισή του σχεδιάστηκε διδακτική σειρά στην οποία λαμβάνονται υπόψη οι αντιλήψεις των φοιτητών/τριών για τη διδασκαλία καθώς και οι εναλλακτικές απόψεις τους για το περιεχόμενο των εννοιών. Μεθοδολογικά η εργασία χαρακτηρίζεται από στοιχεία : (Ι) την εφαρμογή της τριγωνοποίησης που συμβάλει στην εγκυροποίηση των αποτελεσμάτων, (ΙΙ) την ανάπτυξη εργαλείων μοντελοποίησης της διδασκαλίας όπως ο Πίνακας Ανάλυσης Οριζίας Διδασκαλίας(Π.Α.Ο.Δ.). Τα αποτελέσματα παρέχουν νέες απαντήσεις για την εκμάθηση των εποικοδομητικών θέσεων στα πλαίσια ωριαίου διδακτικού σχεδιασμού και αναδεικνύουν σε βάθος εναλλακτικές διαδρομές της εξέλιξης του διδακτικού σχεδιασμού των φοιτητών/τριών	ΨΥΛΛΟΣ, Δ.	Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία, Εκπαίδευση, Εκπαίδευση των, Physical sciences, Study and teaching, Teachers, Training of	http://ikee.lib.auth.gr/record/2279?ln=el
Τα ζώα στο σχολικό πλαίσιο: αντιλήψεις παιδιών και εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης για τα ζώα	Παπαδοπούλου Πηνελόπη	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2003	Στην παρούσα μελέτη διερευνήθηκαν: α) η σημασία που αποδίδουν παιδιά & εκπαιδευτικοί της Α/θμιας εκπ/σης στην έννοια "ζώο", β) οι επιμέρους ταξινομήσεις των ζώων και γ) αντιλήψεις και αξίες σχετιζόμενες με τα ζώα. Η συλλογή των δεδομένων έγινε με την τεχνική της συνέντευξης αναγνώρισης παραδειγμάτων, προφορικά έργα τριάδων και γραπτά έργα δόμησης προσωπικών ταξινομήσεων και ημιδομημένες συνεντεύξεις αντίστοιχα. Η ανάλυση των δεδομένων έγινε με τη μέθοδο της διαρκούς σύγκρισης και με ποσοτικά περιγραφικά στατιστικά στοιχεία. Τα ευρήματα της μελέτης δείχνουν ότι: α) η σημασία που προσδίδουν παιδιά και εκπαιδευτικοί στην έννοια "ζώο" είναι περιορισμένη και ανθρωποκεντρική, β) οι βιολογικές ταξινομήσεις στα μεν παιδιά έχουν περιορισμένη καταγραφή στους δε εκπαιδευτικούς προσεγγίζουν περισσότερο τις λαϊκές βιολογικές κατηγορίες παρά τις επιστημονικές και γ) οι αντιλήψεις και οι αξίες που αφορούν τη χρήση των ζώων είναι κατά κύριο λόγο ανθρωποκεντρικές, ενώ στις αντιλήψεις που σχετίζονται με τα άγρια είδη εμφανίζονται και ισχυρά ηθικά και οικολογικά επιχειρήματα. Οι σημασιοδοτήσεις και οι αντιλήψεις παιδιών και εκπαιδευτικών παραπέμπουν σε ιστορικές ιδέες ο αριστοτελικής προέλευσης "άνθρωπος ως γνωμικός τύπος" και η "Μεγάλη Άλυσίδα των Οντων" και αντιστοιχούν στο περιεχόμενο των λαϊκών βιολογικών εννοιών και κατηγοριοποιήσεων.	ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ	Βιολογία, Μελέτη και διδασκαλία, Ζωολογία, Ταξινόηση, Σχέσεις άνθρωπου-ζώου, Μελέτη και διδασκαλία, Περιβαλλοντική εκπαίδευση	http://ikee.lib.auth.gr/record/3716?ln=el
Το παιδί και το παιχνίδι στην αρχαία ελληνική τέχνη: παιδαγωγική προσέγγιση	Βασιλοπούλου Ειρήνη	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2003	Ο στόχος που τέθηκε για την έρευνα του θέματος ήταν η προσέγγιση στοιχείων της πολιτιστικής κληρονομιάς της αρχαιότητας και μια πρώτη γνωριμία των παιδιών της προσχολικής ηλικίας με την τέχνη αυτής της εποχής. Το υλικό εντοπίστηκε, συγκεντρώθηκε και διερευνήθηκε με προσωπικές επισκέψεις σε μουσεία, βιβλιοθήκες και αρχαιολογικά ινστιτούτα της Ελλάδας και του εξωτερικού. Η διατριβή χωρίζεται σε τρία μέρη : στο πρώτο μέρος εξετάζεται η θέση του παιδιού και του παιχνιδιού στην οικογένεια και στην δημόσια ζωή κατά την αρχαιότητα, στη συνέχεια παρουσιάζονται αναλυτικά πενήντα παιδικά παιχνίδια και αθλήματα που είναι γνωστά από τις πηγές και γίνεται κατηγοριοποίηση τους σε πίνακες. Στο δεύτερο μέρος μελετάται εξεκτικτικά η θέση του παιδιού και του παιχνιδιού στην τέχνη της αρχαιότητας. Ακολουθεί ο κατάλογος με τις σωζόμενες απεικονίσεις από την γεωμετρική στην ελληνιστική εποχή. Στο τρίτο μέρος παρουσιάζονται οι δυνατότητες αξιοποίησης του υλικού αυτής της εργασίας στην εκπαιδευτική διαδικασία του νηπιαγωγείου με την προσφορά ενδεικτικών δραστηριοτήτων προσέγγισης. Στα συμπερασματικά σχόλια συνοψίζονται ουσιαστικά ο στόχος προσφοράς στον εκπαιδευτικό υλικό αξιοποίησμου, ώστε να μπορέσουν τα νηπιά μέσω της τέχνης να συνειδητοποιήσουν μια άλλη εποχή παρακάμπτοντας την ανάγκη χρονολόγησης	ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟ Υ-ΤΣΙΟΥΜΗ, ΧΡΥΣΑΝΘΗ	Παιδιά, Ιστορία, Παιδιά στην τέχνη, Τέχνη, Αρχαία, Παιχνίδι, Κοινωνικές απόψεις, Children, History, Play, Social aspects, Children in art, Art, Ancient	http://ikee.lib.auth.gr/record/4142?ln=el
Ο ύστερος βίος της ελληνικής εκπαίδευσης στη μεζονα Θράκη(βιλαέτι Ανδριανουπόλεως) κατά την περίοδο(1900-1922)	Αργυρόπουλος Αργύριος Θ.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2003	Η μελέτη φέρει τον τίτλο : "Ο ύστερος βίος της ελληνικής παιδείας στη μεζονα Θράκη(βιλαέτι Ανδριανουπόλεως) κατά την περίοδο(1900-1922) και έχει στόχο να καταποσιά για την κατάσταση της παιδείας στην περίοδο αυτή. Η έρευνα βασίστηκε στα Ιστορικά Αρχεία του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδος και στα Ιστορικά Αρχεία Μακεδονίας. Στο εισαγωγικό κεφάλαιο γίνεται ευρεία ανασκόπηση και αποτίμηση της προσφοράς της μελέτης στην ιστορική επιστήμη. Ατο Α' κεφάλαιο ερευνάται το καθεστώς της ελληνικής παιδείας στη Θράκη στο τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνα, καταγράφονται οι παράγοντες της εκπαιδευτικής αναγέννησης στο βιλαέτι το 1870-1900 και δίνεται ιδιαίτερη βαρύτερη στην παρουσίαση και ανάλυση του σχολειακού δικτύου, του διδακτικού και μαθητικού δυναμικού καθώς και της διαδικασίας ύλης στη Θράκη στα χρόνια της πολιτιστικής άνθισης. Παράλληλα καταγράφονται οι βασικότεροι φιλελευθεριστικοί σύλλογοι και ερευνώνται τα αίτια της κάμψης της παιδείας στο θρακικό χώρο. Στο β' κεφάλαιο εξετάζεται ενδελεχέστερα ο ρόλος των συλλόγων(του ελληνικού κράτους, του οικουμενικού πατριαρχείου αλλά και των τοπικών), η διαφοροποιημένη αντιμετώπιση της εκπαιδευτικής πράξης από το ελληνικό κράτος και το πατριαρχείο και τέλος οι πηγές και το ύψος χρηματοδότησης των ελληνικών σχολείων της Θράκης. Στο γ' κεφάλαιο αναλύονται οι επιπτώσεις των βαλκανικών ανακατατάξεων(ανθελληνικοί διωγμοί στη Βόρεια Θράκη, κίνηση Νεοτούρκων, Βαλκανικοί πόλεμοι, Α' παγκόσμιος πόλεμος). Στο Δ' κεφάλαιο ερευνάται το σοβαρό έργο της Ελληνικής Διοικήσεως για την αναδιοργάνωση της παιδείας στο βραχύβιο διάστημα της ελληνικής απελευθέρωσης(1920-1922)	ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΑ ΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Εκπαίδευση, Ιστορία, Education, History	http://ikee.lib.auth.gr/record/4684?ln=el

<p>Η πολιτισμική ταυτότητα των Ελλήνων στην Πελαγονία (1912-1930)</p>	<p>Βασιλειάδης Νικόλαος Α.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2003</p>	<p>Η περι ης ο λόγος διατριβή καταπίνεται με την πολιτισμική παρουσία των Ελλήνων κατά τη χρονική περίοδο από το τέλος του 1912 έως το τέλος της πρώτης δεκαετίας του μεσοπολέμου (1930) στο γεωπολιτικό χώρο της Πελαγονίας (Νότια Σερβίας). Εξιστορείται η νέα πολιτική πραγματικότητα και τα νέα καθιστωτικά δεδομένα (Σερβική κυριαρχία). Επιχειρείται να ερευνηθεί μια πτυχή της νεώτερης ελληνικής ιστορίας που ξεφευγει της ιστορικής γραφίδας. Αναλύεται η πολιτισμική παρουσία των Ελλήνων της Πελαγονίας στο εκπαιδευτικό πεδίο, η κοινωνική τους κατάσταση, η οικονομική τους θέση, το καθεστώς μιας εθνοτικής ομάδας. Για τη συγγραφή της χρησιμοποιήθηκε κυρίως πρωτογενές υλικό αρχειακών πηγών, λόγω έλλειψης βιβλιογραφικής ενημέρωσης. Μέσα σ'αυτά τα πλαίσια αναλύεται η πολιτισμική παρουσία σε τέσσερα επίπεδα: α) τον Σερβικό παράγοντα, β) την επιρροή του ελληνικού κράτους, γ) το ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, δ) τη διεκδίκηση των μειονοτικών δικαιωμάτων στα διεθνή fora, όπου αποκαλύπτονται οι συμπεριφορές και οι αντιδράσεις όλων των εμπλεκόμενων παραγόντων.</p>	<p>ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ</p>	<p>Συμπεριφορές, Ομογενοποίηση-Απεθνοποίηση, Αντιδράσεις, Greeks of Pelagonia, Πολιτισμική παρουσία, Change of regime, Καθιστωτική μεταβολή, Behaviours, Cultural presence, Homogenized-Denationalization, Έλληνες Πελαγονίας, Reactions</p>	<p>http://ikee.lib.auth.gr/record/5932/?ln=e</p>
<p>Η εικονογράφηση των ελληνικών παραδοσιακών παραμυθιών</p>	<p>Αδίκημενίκη Μαρία Ε.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2004</p>	<p>Η παρούσα μελέτη επιδιώκει να αποκαλύψει τους μηχανισμούς μέσα από τους οποίους οι εικονογράφοι των παιδικών βιβλίων με περιεχόμενο ελληνικών παραδοσιακών παραμυθιών μεταπλάθουν τις λαϊκές αφηγήσεις σε εικόνες αφηγηματικές και συμβολικές που ικανοποιούν τις νοητικές και αισθητικές ανάγκες των νεαρών αναγνωστών και προβάλλουν την πολιτισμική ταυτότητα και αξία τους. Η χρονική περίοδος που εξετάζεται είναι το 1958-2000. Εξετάζοντας τα στοιχεία περιεχομένου των εικόνων και μελετώντας τις διαφορετικές τεχνικές εικαστικής τους απόδοσης κατατάξαμε το υλικό στις εξής κατηγορίες : α)λαογραφικές Συλλογές : παρατηρούμε σαφή υπεροχή του κειμένου σε σχέση με την εικόνα και πληθώρα διακοσμητικών στοιχείων με λαϊκόβυζαντινές επιρροές β) Εικονογραφημένα παιδικά βιβλία με ελληνικά παραδοσιακά παραμύθια : παρατηρείται ισορροπία στην αναλογία κειμένου-εικόνας, επιδράσεις από μορφές της λαϊκής τέχνης, καθώς και ξενόφερτες επιρροές γ)Σύγχρονα εικονογραφημένα παιδικά βιβλία : επιμελημένες εκδόσεις όπου κυριαρχεί η εικόνα. Δίνεται έμφαση στο χρώμα και το χιούμορ. δ) Κυπριακά παραμύθια : περιορισμένες εκδόσεις λόγω των ιδιαίτερων κοινωνικοπολιτικών συνθηκών</p>	<p>ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΤΣΙΟΥΜΗ, ΧΡΥΣΑΝΘΗ</p>	<p>Παιδική λογοτεχνία, Εικονογράφηση, Εικονογραφημένα βιβλία, Παιδικά, Εικονογράφηση βιβλίων, Children's literature, Illustrations, Illustrated books. Children's, Illustration of books</p>	<p>http://ikee.lib.auth.gr/record/6360/?ln=e</p>
<p>Αναπαραστάσεις της οικουριστικής δραστηριότητας από επισκέπτες προστατευόμενων περιοχών και η δημόσια κατασκευή τους από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης</p>	<p>Στάμου Αναστασία Γ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2004</p>	<p>Ο οικουρισμός προτείνεται ως ένα εγχείρημα συμφιλίωσης του περιβαλλοντισμού και του τουρισμού. Ωστόσο, έχει διατυπωθεί ευρέως η άποψη ότι η τουριστική διάσταση του οικουρισμού υπερισχύει της περιβαλλοντικής. Η παρούσα έρευνα εξέτασε το ζήτημα της κατανομής των δύο διαστάσεων του οικουρισμού από την πλευρά των επισκεπτών προστατευόμενων περιοχών με την μέθοδο της Κριτικής Ανάλυσης Λόγου, που στοχεύει να ανακαλύψει της αναπαραστάσεις της πραγματικότητας που οικοδομούνται μέσω της επικοινωνίας. Συγκεκριμένα, αναλύθηκε ο τρόπος αναπαράστασης της οικουριστικής δραστηριότητας στα βιβλία επισκεπτών της προστατευόμενης περιοχής του δάσους Δαδιάς και σε ταξιδιωτικά άρθρα του περιοδικού "Γευτρώσιου". Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι και στα δύο κειμενικά είδη οικοδομήθηκε μια δυσίτικη αντί για διαδική απεικόνιση του οικουρισμού. Έτσι, η παρούσα έρευνα έδειξε ότι το ζήτημα της μη ισορροπίας ανάπτυξης των δύο διαστάσεων του οικουρισμού δεν εκφράζεται ως επικράτηση, αλλά ως απομύθωση της μιας όψης από την άλλη</p>	<p>ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤΕΦΑΝΟΣ</p>	<p>Οικουρισμός, Ecotourism</p>	<p>http://ikee.lib.auth.gr/record/6805/?ln=e</p>
<p>Η έννοια του καλού και του κακού στο παιδί της προσχολικής και της σχολικής ηλικίας: η ανάπτυξη της έννοιας "καλό/κακό παιδί" στο πλαίσιο της απόκτησης και αλλαγής των ηθικών γνώσεων</p>	<p>Χουρτζαμάνογλου Ελισάβετ Τ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2004</p>	<p>Η μελέτη αυτή ερευνά την οργάνωση των κοινωνικών γνώσεων για την έννοια "καλό/κακό παιδί". Επίσης τους τρόπους που αυτές αλλάζουν κατά την κοινωνικοποίηση των παιδιών καθώς διδάσκονται άτυπα τις ηθικές αξίες της κοινωνίας. Υποθέσαμε ότι τα μικρά παιδιά σχηματίζουν μία διαισθητική κοινωνικοκεντρική και σχεσιακή θεωρία της έννοιας για να εξηγήσουν τις γνώσεις τους για τις διαπροσωπικές τους σχέσεις. Στην έρευνα συμμετείχαν 83 άτομα ηλικίας από 4 έως 32,8 ετών. Τους δόθηκαν 28 ερωτήσεις στις οποίες έπρεπε να ορίσουν την έννοια αξιολογώντας διάφορα γνωρίσματα της καθημερινής ζωής που μπορούν να χρησιμοποιούν ένα παιδί. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι τα μικρά παιδιά σχημάτισαν το μοντέλο "της ηθικής του φαίνεσθε" για να οργανώσουν τις γνώσεις τους γύρω από την έννοια "καλό/κακό παιδί" το οποίο ήταν διαφορετικό από τα μοντέλα "της ηθικής της καλής καρδιάς προς τους άλλους" και "της ηθικής της μη επιθετικότητας προς τους άλλους". Τα τελευταία υιοθετήθηκαν κυρίως από τους ενήλικες της έρευνας. Υποστηρίζεται ότι τα μικρά παιδιά οικοδομούν τα αρχικά τους επηγηγηματικά πλαίσια για την έννοια υπό την επίδραση ορισμένων βασικών προϋποθέσεων της αρχικής τους θεωρίας για τις διαπροσωπικές σχέσεις στον κοινωνικό τους κόσμο. Επίσης ότι για να προσεγγίσουν τα μοντέλα των ενήλικων απαιτείται να αναδιοργανώσουν τις γνώσεις για την ατομική ("εσωτερικός εαυτός") και την κοινωνική ("ισότιμες ηθικές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων) ταυτότητα</p>	<p>ΤΖΟΥΡΙΑΔΟΥ, ΜΑΡΙΑ</p>	<p>Ηθική ανάπτυξη, Ηθική εκπαίδευση, Παιδί, Ανάπτυξη του, Moral development, Child education, Child development</p>	<p>http://ikee.lib.auth.gr/record/6955/?ln=e</p>
<p>Κοινωνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες πρωτοβουλίας στο χώρο της Θεσσαλονίκης</p>	<p>Τσιουμή Ζαφειρία (Ρένα) Α.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2004</p>	<p>Στη διδακτορική διατριβή εξετάζεται το θέμα της χορηγίας στο χώρο της Θεσσαλονίκης από μια σύντομη θεώρηση του θεσμού της χορηγίας από την αρχαιότητα ως τη σύγχρονη εποχή, ακολουθεί η παρουσίαση της νέας μορφής που πήρε η χορηγία στην τελευταία δεκαετία στην Ελλάδα. Η ενεργοποίηση των πολιτών σε κοινωνικά και πολιτιστικά θέματα είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία πολλών φορέων με προσφορά στο κοινωνικό σύνολο, η λειτουργία των οποίων απαιτεί δαπάνες στις οποίες η Πολιτεία δεν μπορεί να ανταποκριθεί. Οι φορείς στρέφονται αναγκαστικά προς τους χορηγούς. Οι προσπάθειες είναι συχνά ανεπιτυχείς. Στη μελέτη διερευνούνται οι λόγοι για τους οποίους προκύπτουν προβλήματα με βάση συνεντεύξεις προς τις δυο πλευρές και ερμηνευτική προσέγγιση των απόψεων τους και της στρατηγικής τους</p>	<p>ΒΡΥΖΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ</p>	<p>Χορηγία επιχειρήσεων, Corporate sponsorship</p>	<p>http://ikee.lib.auth.gr/record/7973/?ln=e</p>
<p>Τηλεοπτική διαφήμιση και παιδί προσχολικής ηλικίας στην Ελλάδα</p>	<p>Σεμεντεριάδης Θεμιστοκλής</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2004</p>	<p>Σκοπός της έρευνας είναι η διερεύνηση της σχέσης παιδικής τηλεοπτικής διαφήμισης-παιδιού προσχολικής ηλικίας. Το δείγμα της έρευνας αποτελείται από 210 παιδικές διαφημίσεις και από 369 παιδιά και τους γονείς τους. Μελετούμε από τη μια πλευρά το περιεχόμενο των διαφημίσεων και από την άλλη τη χρήση τους από τα παιδιά. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούμε είναι η ανάλυση περιεχομένου του ερωτηματολογίου και η συνέντευξη. Συμπερασματικά διαπιστώσαμε πως η σχέση διαφήμισης παιδιού έχει το χαρακτήρα δυναμικής αλληλεπίδρασης</p>	<p>ΒΡΥΖΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ</p>	<p>Τηλεοπτική διαφήμιση και παιδιά, Television advertising and children, Παιδιά προσχολικής ηλικίας, Preschool children</p>	<p>http://ikee.lib.auth.gr/record/8329/?ln=e</p>
<p>Γνωστικές και γλωσσικές ιδιαιτερότητες παιδιών πρώτης παιδικής ηλικίας που βρίσκονται σε επικινδυνότητα να αναπτύξουν σχολικές δυσκολίες: ένα ψυχοπαιδαγωγικό πρόγραμμα πρώτης εκπαίδευσης μέσω αναλυτικών μεθόδων</p>	<p>Αναγνωστοπούλου Ελένη Σ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2004</p>	<p>Αντικείμενο της διατριβής ήταν ο εντοπισμός παιδιών προσχολικής ηλικίας που παρουσιάζουν πρώιμες ενδείξεις σχολικών δυσκολιών, η αξιολόγηση των μαθησιακών τους ικανοτήτων ώστε να διαπιστωθούν ανεπάρκειες και η εφαρμογή κατάλληλου παιδαγωγικού προγράμματος. Αρχικά εντοπίστηκαν 328 παιδιά προσχολικής ηλικίας, τα οποία σύμφωνα με τις νηπιαγωγούς τους παρουσίαζαν δυσκολίες στο νηπιαγωγείο. Τα παιδιά αυτά αξιολογήθηκαν με το ΙΤΡΑ και η ανάλυση των ευρημάτων οδήγησε σε 4 διαφορετικά προφίλ(ομάδες) μαθησιακής-γνωστικής ικανότητας. Επιλέχθηκε η ομάδα με τη χαμηλή μαθησιακή ικανότητα. Στα 30 παιδιά της ομάδας αυτής διερευνήθηκαν οι μέθοδοι επεξεργασίας(ολιστική-αναλυτική) στην επίλυση έργων που κατασκευάστηκαν από την ερευνητρια. Τα 30 παιδιά χωρίστηκαν σε πειραματική ομάδα και ομάδα ελέγχου. Τα παιδιά της πειραματικής ομάδας συμμετείχαν σε πρόγραμμα παρέμβασης με έμφαση στη διαδικασία αναλυτικών μεθόδων. Τα παιδιά και των 2 ομάδων επαναξιολογήθηκαν με την ολοκλήρωση του προγράμματος. Συμπερασματικά, φαίνεται ότι τα παιδιά της πειραματικής ομάδας επωφελήθηκαν από το πρόγραμμα παρέμβασης και έγιναν πιο αποτελεσματικά στην επίλυση έργων αφού απέκτησαν αναλυτικές μεθόδους επεξεργασίας. Επίσης διαπιστώθηκε βελτίωση σε ικανότητες και διεργασίες που αξιολογεί το ΙΤΡΑ</p>	<p>ΤΖΟΥΡΙΑΔΟΥ, ΜΑΡΙΑ</p>	<p>Γνωστικές διαταραχές στα παιδιά, Εκπαίδευση, Προσχολική, Cognition disorders in children, Education, Preschool</p>	<p>http://ikee.lib.auth.gr/record/9469/?ln=e</p>
<p>Η συμβουλευτική διαδικασία: προς αναζήτηση ενός μοντέλου ψυχοκοινωνικής συμβουλευτικής παρέμβασης</p>	<p>Σαλιπότης Σάββας Ν.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2004</p>	<p>Στην παρούσα έρευνα παρουσιάζονται και αναπτύσσονται θεωρητικές και μεθοδολογικές απόψεις που αφορούν τη συμβουλευτική παρέμβαση στα πλαίσια της προσχολικής αγωγής. Το μοντέλο που χρησιμοποιήσαμε είναι επικεντρωμένο στο προσωπικό, γιατί θεωρούμε πως η αντιμετώπιση και επίλυση των περισσότερων προβλημάτων που εμφανίζονται στο χώρο της προσχολικής αγωγής είναι συχνότατα εφικτή διαμέσου του προσωπικού, εφόσον αυτό έχει την απαραίτητη υποστήριξη και γνώση. Ως εκ τούτου, η διατριβή αυτή στοχεύει στην περιγραφή της διαδικασίας της συμβουλευτικής παρέμβασης και των αποτελεσμάτων της, στην καλύτερη κατανόηση της αλληλεπίδρασης ανάμεσα στον σύμβουλο και την ομάδα προσωπικού και στην ανακάλυψη του τρόπου με τον οποίο αυτή η αλληλεπίδραση επηρεάζει το αποτέλεσμα της συμβουλευτικής παρέμβασης. Αυτό θα συνέβαλε στην εξέλιξη ενός μοντέλου που με αφετηρία το προσωπικό, θα στόχευε σε ευνοϊκά για το παιδί αποτελέσματα</p>	<p>Κάτσιου-Ζαφρανά, Μαρία</p>	<p>Εκπαίδευση, Προσχολική, Σύμβουλος-εκπαιδευτικός, Σχέσεις των, Εκπαιδευτικού Σύμβουλου, Education, Preschool, Counselor-teacher relationships, Educational consultants</p>	<p>http://ikee.lib.auth.gr/record/9587/?ln=e</p>

Αναπτυξιακά σχήματα ύπνου σε παιδιά νηπιακής ηλικίας και ο ρόλος της μητέρας	Νιτέρη Ιωάννα Α.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2004	Η παρούσα μελέτη ενδιαφέρεται να διερευνήσει τη συνθήκη του ύπνου σε παιδιά νηπιακής ηλικίας, να καταγράψει τη συμμετοχή της μητέρας σε καθήκοντα παραγωγής φροντίδας και να σημειώσει διαφοροποιήσεις στη συνθήκη του ύπνου, οι οποίες οφείλονται στο φύλο, την ηλικία των παιδιών και την ύπαρξη ή μη αδελφών. Το δείγμα αποτελούν 182 παιδιά ηλικίας 4 έως 6 χρόνων που φοιτούν σε 19 δημόσια νηπιαγωγεία της πόλεως Θεσ/νίκης και του ευρύτερου πολεοδομικού συγκροτήματος. Λύφθηκαν συνεντεύξεις από μητέρες. Οι οικογένειες ανήκουν στα μεσαία και χαμηλά κοινωνικά στρώματα, ενώ χαρακτηριστικό είναι το γεγονός πως οι μητέρες σε ποσοστό 82,9% δεν εργάζονται εκτός σπιτιού. Η στατιστική επεξεργασία οδήγησε στα ακόλουθα συμπεράσματα. Η συνθήκη του ύπνου υπαγορεύεται από πρακτικές ανατροφής που εφαρμόζουν οι μητέρες. Η διαφοροποίηση επηρεάζεται από δύο χαρακτηριστικά των παιδιών που είναι η ηλικία και η ύπαρξη ή μη αδελφών. Το φύλο δε διαφοροποιεί τις συνήθειες που έχουν και τη στάση της μητέρας απέναντί τους. Τα μικρότερα σε ηλικία παιδιά και τα μονογαπαιδιά δέχονται σε περισσότερες περιπτώσεις τη φυσική παρουσία της μητέρας	Κάτσιου-Ζαφρανά, Μαρία	Παιδιά, Ύπνος, Μητέρα και παιδί, Children, Sleep, Mother and child	http://ikee.lib.auth.gr/record/9734/?ln=en
Η αντίληψη του λειτουργικού ρόλου της ανθρωπιστικής παιδείας στην τεχνική εκπαίδευση	Κοκογιάννης Κώστας Ε.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2004	Στο θεωρητικό μέρος της διατριβής διευκρινίζονται αρχικά οι έννοιες "παιδεία" και "ανθρωπιστική παιδεία", ενώ παράλληλα επιχειρείται μια λεπτομερής περιγραφή της κοινωνικής ιστορίας των ανθρωπιστικών σπουδών στο δυτικό κόσμο. Κατόπιν, μελετάται συστηματικά η λειτουργική σημασία αυτών των σπουδών στην ελληνική εκπαίδευση και κυρίως στο δεύτερο δίκτυο της τεχνικο-επαγγελματικής εκπαίδευσης. Στο ερευνητικό μέρος της διατριβής, εξετάζεται συγκεκριμένα η διαβάθμιση που παρατηρείται(βαθμός "θετικότητας") στον τρόπο που αντιλαμβάνονται το λειτουργικό ρόλο της ανθρωπιστικής παιδείας εκπαιδευτικοί και μαθητές σε ένα Τ.Ε.Ε.(εξαρτημένη μεταβλητή) ως προς την ειδικότητα, το φύλο, τον τόπο διαμονής και την οικονομική κατάσταση(ανεξάρτητες μεταβλητές). Η έρευνα που διεξάγεται, κατόπιν, είναι πανελλαδική και χρησιμοποιούνται δύο ερωτηματολόγια. Η στατιστική ανάλυση των δεδομένων, στη συνέχεια, επαληθεύει τις αρχικές υποθέσεις : αντιλαμβάνονται θετικότερα το λειτουργικό ρόλο της ανθρωπιστικής παιδείας στην τεχνική εκπαίδευση α) εκείνοι οι εκπαιδευτικοί και μαθητές που έχουν ακαδημαϊκότερη-θεωρητικότερη κατεύθυνση στις σπουδές τους β) οι γυναίκες εκπαιδευτικοί και μαθήτριες γ)αυτοί που κατοικούν σε αστικές περιοχές δ)αυτοί που βρίσκονται σε καλύτερη οικονομική κατάσταση	ΤΣΟΛΑΚΗΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ	Επαγγελματική τεχνική εκπαίδευση, Vocational education	http://ikee.lib.auth.gr/record/10141/?ln=en
Έρευνα-παρέμβαση για τη γραφή και την ανάγνωση σε παιδιά προσχολικής ηλικίας	Δανηλίδου Ευγενία Α.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2004	Στόχος της διατριβής είναι να διερευνηθεί αν το παιδί της προσχολικής ηλικίας διαθέτει την ετοιμότητα να ευαισθητοποιηθεί στη γραφή και την ανάγνωση μέσω της χρήσης ειδικά σχεδιασμένου και κατάλληλου παιδαγωγικού γλωσσικού υλικού. Επίσης εξετάζει αν το συγκεκριμένο υλικό έχει απήχηση στο παιδί, το προκαλεί, δηλαδή, να εμπλακεί σε ανάλογες δραστηριότητες για να κατακτήσει δεξιότητες της γραφής και της ανάγνωσης. Σχεδιάστηκε ερευνητικό πρόγραμμα, το οποίο εφαρμόστηκε διαδοχικά σε δύο τμήματα δημόσιων νηπιαγωγείων της Θεσσαλονίκης και είχε τριμήνη διάρκεια σε κάθε ένα από τα δύο τμήματα. Η μέθοδος συλλογής των δεδομένων είναι η συστηματική, συμμετοχική παρατήρηση στο περιβάλλον της τάξης των παιδιών και ως μέσο δομημένο όργανο παρατήρησης. Τηρήθηκε ακόμη ημερολόγιο και πραγματοποιήθηκε μη δομημένη συνέντευξη με τις νηπιαγωγούς των παιδιών. Το πρόγραμμα επιβεβαίωσε τις υποθέσεις εργασίας, καθώς είχε θετική απήχηση στα παιδιά, τα οποία ανέπτυξαν δεξιότητες γραφής και σταδιακά ανάγνωσης και σημείωσαν πρόοδο στη φωνολογική ενημερότητα. Τα αποτελέσματα αυτά ενισχύθηκαν με την έρευνα που ακολούθησε την επόμενη χρονιά, σε τμήμα της πρώτης δημοτικού, με στόχο της κύριας έρευνας στο μάθημα της Γλώσσας. Παρατηρήθηκε χαρακτηριστική ευχέρεια και επιδεξιότητα στον τρόπο χειρισμού της γραφικής ύλης και στην τήρηση των συμβάσεων του γραπτού λόγου καθώς και στις δραστηριότητες της γραφής και της ανάγνωσης	Κάτσιου-Ζαφρανά, Μαρία	Ανάγνωση (Προσχολική), Ελληνική γλώσσα, Νέα, Γραφή, Εκπαίδευση, Προσχολική, Reading(Preschool), Greek language, Modern, Writing	http://ikee.lib.auth.gr/record/10185/?ln=en
Οι έξιδοι-επισκέψεις σε εργασιακού χώρους ως βάση για την ανάπτυξη σχεδίων δράσης στην προσχολική αγωγή	Δάσιου Αριστέα Ε.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2004	Στόχος της έρευνας είναι να διερευνηθεί ο βαθμός στον οποίο τα σχέδια δράσης που αξιοποιούν την υπάρχουσα πραγματικότητα, αποτελού μια γόνιμη πρακτική για το νηπιαγωγείο. Η διερεύνηση αφορά το βαθμό συμμετοχής των παιδιών στην εφαρμογή των σχεδίων δράσης σε σύγκριση με την τυπική διαδικασία μάθησης. Η παρέμβαση περιλαμβάνει τέσσερα σχέδια δράσης : ηλιός, το χαρτί, τα ζώα και τα φυτά. Βασικό σημείο της είναι η έξιδοι των παιδιών και η επίσκεψη σε εργασιακού χώρους με την πολιτισμική και κοινωνική τους διάσταση. Η υπόθεση εργασίας της διατριβής είναι οι έξιδοι-επισκέψεις σε εργασιακού χώρους μέσα από την ανάπτυξη σχεδίων-δράσης συμβάλλουν στην εμφάνιση θετικών μορφών συμπεριφοράς. Η μέθοδος περιλαμβάνει το σχεδιασμό, την εφαρμογή και την αξιολόγηση των σχεδίων δράσης. Για την εφαρμογή τους επιλέξαμε τέσσερα νηπιαγωγεία στο χωριό. Δημιουργήθηκαν τρεις ομάδες έρευνας. Η πειραματική ομάδα, η ομάδα ελέγχου και η πειραματική ομάδα του δασκάλου. Στην έρευνα συμμετείχαν παιδιά ηλικίας 3(1/2)-5(1/2). Πραγματοποιήθηκαν μετρήσεις στα πειραματικά σχολεία και στα σχολεία ελέγχου. Από τη στατιστική ανάλυση προέκυψε ότι τα παιδιά της πειραματικής ομάδας εμφάνισαν περισσότερες θετικές συμπεριφορές από τα παιδιά της ομάδας ελέγχου. Τα ευρήματα μας δείχνουν ότι η παρέμβαση μπορεί να αποτελέσει μια εναλλακτική πρόταση του αναλυτικού προγράμματος του νηπιαγωγείου	Κάτσιου-Ζαφρανά, Μαρία	Προσχολική αγωγή, Early childhood education, Έξιδοι-επισκέψεις, Outings-visits	http://ikee.lib.auth.gr/record/10195/?ln=en
Ο ρόλος των οπτικών και οπτικών εμπειριών και η συμβολή των εποπτικών μέσων διδασκαλίας στη συγκρότηση της μαθηματικής έννοιας της γραμμικής συνάρτησης	Κουσιδής Δημήτριος Γ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2004	Στη διατριβή διερευνάται ο ρόλος και η συμβολή του διδακτικού υλικού στη συγκρότηση της μαθηματικής έννοιας της γραμμικής συνάρτησης. Για τη συλλογή του εμπειρικού υλικού αναπτύχθηκε ένα πειραματικό σχέδιο σε μαθητές της Δ' και Στ' τάξης Δημοτικών σχολείων της Θεσ/νίκης και διεξάχθηκαν διδασκαλίες με τη χρήση διδακτικού υλικού διαφόρων τύπων(οπτικού, απτικού και λεκτικού) ειδικά σχεδιασμένα για την κατανόηση της μαθηματικής έννοιας της γραμμικής συνάρτησης. Παράλληλα διερευνήθηκαν ερωτήματα για τους τρόπους πρόσληψης, κατανόησης και αξιοποίησης του διδακτικού υλικού από τους μαθητές. Κύρια διαπίστωση της έρευνας είναι ότι το διδακτικό υλικό μπορεί να συμβάλει στη συγκρότηση της έννοιας της γραμμικής συνάρτησης μόνο στο βαθμό που αποκτά κατάλληλη νοηματοδότηση στο πλαίσιο της διδασκαλίας των μαθηματικών	ΧΑΣΑΠΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Μαθηματικά, Μελέτη και διδασκαλία, Mathematics, Study and teaching	http://ikee.lib.auth.gr/record/12215/?ln=en
Διαπροσωπικές σχέσεις στο νηπιαγωγείο: αντιλήψεις νηπιαγωγών και μαθητών για τις μεταξύ τους σχέσεις	Γρηγοριάδης Αθανάσιος Γ.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2005	Αντικείμενο της παρούσας εργασίας αποτελούν οι διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ νηπιαγωγών και μαθητών προσχολικής ηλικίας. Ειδικότερα επιχειρείται η διερεύνηση των αντιλήψεων των νηπιαγωγών και των παιδιών για η μεταξύ τους σχέση και καταγράφονται οι αντιλήψεις των νηπιαγωγών για την προσαρμογή των παιδιών στο σχολικό περιβάλλον. Επιπλέον εξετάζονται τα κριτήρια που χρησιμοποιούν τα παιδιά για να "αξιολογήσουν" την ποιότητα της σχέσης με τη νηπιαγωγό τους, καθώς και ο βαθμός συμφωνίας ανάμεσα στις αντιλήψεις νηπιαγωγών και παιδιών για την ποιότητα της σχέσης τους. Η προσέγγιση του θέματος επιχειρείται σε θεωρητικό και εμπειρικό επίπεδο. Στο θεωρητικό μέρος παρουσιάζεται και αναλύεται κριτικά το θεωρητικό πλαίσιο της εργασίας. Παρουσιάζονται η θεωρία της προσκόλλησης και η αυτοσυστημηκή θεωρία και περιγράφονται βασικοί άξονες των θεωριών αυτών. Στο ερευνητικό μέρος περιγράφονται οι βασικοί άξονες τους οποίους αποσκοπεί να διερευνήσει η εργασία, διατυπώνονται οι σχετικές υποθέσεις και παρουσιάζεται η μεθοδολογία της έρευνας. Για την εκτίμηση των υπό έρευνα παραγόντων χορηγήθηκαν δύο ερωτηματολόγια-κλίμακες στις νηπιαγωγούς και πραγματοποιήθηκαν δύο συνεντεύξεις με κάθε παιδί που συμμετείχε στην έρευνα	ΜΠΙΚΟΣ, Κ.	Εκπαιδευτικοί-Μαθητές, Σχέσεις των, Εκπαίδευση, Προσχολική, Επικοινωνία στην εκπαίδευση, Teacher-student relationships, Communication in education, Education, Preschool	http://ikee.lib.auth.gr/record/14702/?ln=en
Η μουσική δημιουργική έκφραση ως θεραπευτικό μέσο σε παιδιά με συναισθηματικές διαταραχές	Ψαλτοπούλου Θεοδώρα Γ.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2005	Στην διατριβή ερευνάται η πορεία της συναισθηματικής ανάπτυξης τεσσάρων παιδιών με αγχώδεις διαταραχές σε ατομικό ομαδικό μουσικοθεραπευτικό πλαίσιο, όπου η θεραπεία βασίζεται στο μουσικο-κλινικό αυτοσχεδιασμό(δημιουργική μουσική έκφραση θεραπευτή-πελάτη) και προκύπτει μέσα από την αρμονική σύνδεση της τριμερούς σχέσης : μουσικοθεραπευτική-μουσικής-πελάτη. Χρησιμοποιείται ποιοτική ανάλυση με την προσέγγιση της φαινομενολογίας, η διαδικασία ακολουθεί τις εξής βαθμίδες : ιστορικό πελάτη, συνεδρία, δομή, ο ήχος καθυπό, σημασιολογία, οντολογική και μετακριτική αξιολόγηση. Περιγράφονται αναλυτικά οι εμπειρίες των παιδιών με αφηγηματικό τρόπο ακολουθώντας την αλληλουχία των συνεδριών, με τη χρήση παραλλαγής ελεύθερων συνειρμών. Η έρευνα εμβαδύει στις δομές της συνείδησης των αθρώνων εμπειριών. Τα αποτελέσματα ήταν θετικά	Κάτσιου-Ζαφρανά, Μαρία	Μουσικοθεραπεία για παιδιά, Music therapy for children	http://ikee.lib.auth.gr/record/14973/?ln=en
Κοινωνικός αποκλεισμός και ιδεολογία: η συμβολή του κυρίαρχου λόγου στην παρεμπόδιση ανάπτυξης και εφαρμογής στρατηγικών για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού	Μαυρίδης Χαράλαμπος Ν.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2005	Στόχος της παρούσας διατριβής ήταν να δείξει ότι ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες στη μη καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού είναι κυρίαρχη ιδεολογία, όπως αυτή εκφράζεται από τον κυρίαρχο λόγο. Μέθοδος : ανάλυση περιεχομένου και ερευνητικό μοντέλο βασισμένο στην αρχή των αιτιακών σχέσεων. Η έρευνα έδειξε ότι πράγματι ο κυρίαρχος λόγος τόσο ως λόγος της πολιτικής όσο και ως λόγος των επιστημόνων, συμβάλλει 1. στην αναπαράγηση της υφιστάμενης κοινωνικής συγκρότησης 2. στην αποδοχή του φαινομένου 3. στη μη ανάπτυξη ενός πλαισίου αποτελεσματικών λύσεων έδειξε επίσης ότι ο κυρίαρχος, ως κρατικός, λόγος για την εκπαίδευση διαμορφώνει ένα πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας του λυκείου που ευνοεί την κοινωνική επιλογή και τον αποκλεισμό και ότι ο κυρίαρχος λόγος των πολιτικών και των επιστημόνων για την εκπαίδευση, δικαιολογεί και υποστηρίζει αυτό το πλαίσιο	ΤΣΙΑΚΑΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ	Κοινωνική απομόνωση, Περιθωριοποίηση, Κοινωνική, Κυρίαρχος λόγος	http://ikee.lib.auth.gr/record/28525/?ln=en

Σχολική ενσωμάτωση και εκπαιδευτικός αποκλεισμός των παιδιών από τις δημοκρατίες της πρώην ΕΣΣΔ: η περίπτωση των δημοτικών σχολείων της Θεσσαλονίκης κατά τη δεκαετία 1990-2000	Τουρτούρας Χρήστος Δ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2005	Η συγκεκριμένη διατριβή είχε στόχο να μελετήσει και να περιγράψει, όσο το δυνατόν αναλυτικότερα, τη σχολική πορεία των παιδιών από την πρώην ΕΣΣΔ, που φοίτησαν στα σχολεία της χώρας μας κατά τη δεκαετία 1990-2000. Στάθηκε, έτσι, δυνατό να διατυπωθούν νέα ερευνητικά ερωτήματα για περαιτέρω διερεύνηση και καλύφθηκε το υπάρχον κενό σχετικά με την πορεία του συγκεκριμένου μαθητικού πληθυσμού στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας. Για τις ανάγκες της έρευνας επιλέχθηκε ολόκληρος ο πληθυσμός των παιδιών αυτών από όλα τα σχολεία της πόλης της Θεσσαλονίκης και από τα ολιγοθέσια σχολεία του ομώνυμου νομού. Συλλέχθηκαν τα σχετικά δεδομένα από τα επίσημα αρχεία των σχολείων και αντιπαραβλήθηκαν με αντίστοιχα δεδομένα, που αφορούσαν σε δείγμα ντόπιων μαθητών/τριών, που επιλέχθηκαν επίσης, από τα αρχεία των παραπάνω σχολείων. Από τη στατιστική επεξεργασία και ανάλυση των ερευνητικών δεδομένων προέκυψε γενικά, ότι οι παλινοί/τριες μαθητές/τριες υπολείπονται σε επιδόσεις των ντόπιων συμμαθητών/τριών, σε όλα τα πεδία αξιολόγησης και σε όλες τις τάξεις και ανεξάρτητα από το είδος του σχολείου φοίτησης. Παρουσιάζουν δε, πολύ μεγαλύτερα ποσοστά στασιμότητας και σχολικής διαρροής και σε σημείο που να βεβαιώνεται σαφής σχολική αποτυχία και εκπαιδευτικός αποκλεισμός. Περισσότερο επιβαρημένα είναι εκείνα τα παιδιά από την πρώην ΕΣΣΔ, που έρχονται σε μεγαλύτερες ηλικίες στην Ελλάδα και κατατάσσονται σε ανάλογα με την ηλικία τους, προχωρημένες τάξεις	ΤΣΙΑΚΑΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ	Εκπαιδευτικός αποκλεισμός, Σχολική ενσωμάτωση, School integration, Bilingual education, Educational exclusion, Δίγλωσση εκπαίδευση	http://ikee.lib.auth.gr/record/31259/?ln=en
Διερεύνηση στάσεων παιδιών και εφήβων απέναντι στις διαφημίσεις τσιγάρων	Πρεπουτσιδου Γαρυφαλλιά-Μαρία	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2005	Η παρούσα μελέτη αποτελεί μια προσπάθεια διερεύνησης της στάσης παιδιών και εφήβων απέναντι στις διαφημίσεις τσιγάρων. Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε για τη συλλογή των δεδομένων ήταν οι εστιασμένες ομαδικές συνεντεύξεις. Σε κάθε ομάδα συμμετείχαν τέσσερα άτομα της ίδιας ηλικίας (12 και 15 χρόνων). Πραγματοποιήθηκαν επτά συνεντεύξεις για τα 12χρονα και πέντε για τα 15χρονα. Το δείγμα προερχόταν από 3 δημοτικά σχολεία και 2 γυμνάσια και ήταν δείγμα σκοπού και κριτηρίου. οι συνεντεύξεις ήταν ημιδομημένες και η πλειοψηφία των ερωτήσεων ήταν ανοικτές. Οι ερωτήσεις σχεδιάστηκαν με στόχο να εκμαιεύσουν πληροφορίες σχετικά τα τρία στοιχεία που συστούν τη στάση το γνωστικό, το συγκινησιακό και το στοιχείο της δράσης. Για την κινητοποίηση των συμμετεχόντων σε διάλογο χρησιμοποιήθηκαν πέντε έντυπες διαφημίσεις τσιγάρων, διαφορετικού τύπου η κάθε μια. Η ανάλυση βασίστηκε στα μοντέλα φαινομενολογικής ανάλυσης που προτείνονται από τους Moustakas(1994) και Greswell(1998). Η στάση και των δύο ηλικιακών ομάδων απέναντι στις διαφημίσεις τσιγάρων φαίνεται ότι ποικίλει από ουδέτερη ως αρνητική. Ωστόσο κάποιες αντιφάσεις που εμφανίζονται στις συνεντεύξεις, οδηγούν στην ανάγκη για περαιτέρω μελέτη του συγκινησιακού κυρίως στοιχείου της στάσης απέναντι στη διαφήμιση. Στην παρούσα μελέτη γίνονται αναφορές και για τα στοιχεία που κάνουν μια διαφήμιση ελκυστική ή μη αντίστοιχα και πως αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ώστε να σχεδιαστούν αποτελεσματικότερες αντικαπιριστικές διαφημίσεις	ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ	Διαφήμιση και παιδιά, Διαφήμιση, Τσιγάρα, Advertising and children, Advertising, Cigarettes	http://ikee.lib.auth.gr/record/33617/?ln=en
Μελέτη της κατανόησης φαινομένων και εννοιών στατικού-δυναμικού ηλεκτρισμού από μαθητευόμενους κατά την εφαρμογή διδακτικής-μαθησιακής σειράς βασισμένης σε προσομοιώσεις μικροσκοπικών αλληλεπιδράσεων	Μπάμπας Αλέξανδρος Σ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2005	Η διατριβή διαπραγματεύεται τη σχεδίαση, ανάπτυξη, εφαρμογή και αξιολόγηση καινοτομικής διδακτικής-μαθησιακής σειράς πάνω σε θέματα στατικού ηλεκτρισμού και απλών ηλεκτρικών κυκλωμάτων για φοιτητές/τριες του Π.Τ.Δ.Ε., Α.Π.Θ. Η σειρά προεγγίζει το πρόβλημα της σύνδεσης στατικού-δυναμικού ηλεκτρισμού, μακροσκοπικής-μικροσκοπικής θεώρησης, τυπικών-αιτιακών εξηγήσεων των ηλεκτρικών φαινομένων με τη σχεδίαση συγκεκριμένων διδακτικών-μαθησιακών βημάτων. Υιοθετεί ενιαία θεωρητική προσέγγιση σε φαινόμενα στατικού-δυναμικού ηλεκτρισμού με σειρά μικροσκοπικών μοντέλων βασισμένων στην αλληλεπίδραση Coulomb και καθοδηγεί τους φοιτητές/τριες να "δουν" την εξέλιξη των φαινομένων μέσα από ποιοτικές και ημιστοιχίες προσομοιώσεις μικροσκοπικών αλληλεπιδράσεων σε ηλεκτρονικό υπολογιστή. Στο Α' μέρος παρουσιάζονται ο ορισμός του προβλήματος, οι διδακτικές-μαθησιακές παραδοχές και επιλογές σχεδίασης της σειράς, το πλαίσιο των μεθοδολογικών και ερευνητικών μεθόδων και ο ερευνητικός σχεδιασμός. Στο Β' μέρος παρουσιάζονται πρωτότυπα αποτελέσματα και αντίστοιχα συμπεράσματα για τις αλλαγές που συμβαίνουν σε αντιλήψεις, νοητικές αναπαραστάσεις και τύπους συλλογισμού των φοιτητών/τριών στην αρχή, κατά την εξέλιξη και στο τέλος της εφαρμογής της σειράς με βάση απαντήσεις σε φύλλα εργασίας, συνεντεύξεις και παρατηρήσεις πεδίου. Στο τέλος διευκρινίζονται όροι και προϋποθέσεις για να υλοποιηθούν οι συνδέσεις στατικού-δυναμικού ηλεκτρισμού, μακροσκοπικής-μικροσκοπικής θεώρησης των ηλεκτρικών φαινομένων και τυπικών-αιτιακών εξηγήσεων καθώς και η σημαντική συμβολή των αλληλεπιδραστικών προσομοιώσεων	ΨΥΛΛΟΣ, Δ.	Διδάσκαλοι, Εκπαίδευση των, Εκπαιδευτικοί, Εκπαίδευση των, Elementary school teachers, Training o, Teachers, Training of	http://ikee.lib.auth.gr/record/36751/?ln=en
Εκπαιδευτικό πρόγραμμα ανάπτυξης του αφηγηματικού λόγου μέσω στρατηγικών σε παιδιά προσχολικής ηλικίας που παρουσιάζουν αναπτυξιακές διαταραχές λόγου	Νάνου Ανδρομάχη Α.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2005	Η μελέτη αυτή διερευνά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν παιδιά προσχολικής ηλικίας με αναπτυξιακές διαταραχές του λόγου στην αφηγηματική λειτουργία και τις δυνατότητες να διδαχθούν μεθόδους οργάνωσης του αφηγηματικού λόγου πριν από την εισόδό τους στο σχολείο. Εκκινεί από την υπόθεση ότι: παιδιά προσχολικής ηλικίας, τα οποία εμφανίζουν χαμηλές ακουστικοφωνητικές ικανότητες αναμένεται να παρουσιάσουν γλωσσικές δυσκολίες, οι οποίες μπορεί να επηρεάσουν την αφηγηματική λειτουργία. Οι δυσκολίες αυτές θεωρείται ότι θέτουν τα παιδιά σε επικινδυνότητα για μαθησιακές δυσκολίες. Στόχος της έρευνας είναι: σε παιδιά τα οποία εμφανίζουν αυτού του τύπου τις δυσκολίες να εφαρμοστεί ένα ψυχοπαιδαγωγικό πρόγραμμα παρέμβασης ώστε να προληφθούν ή να περιοριστούν οι δυσκολίες της αφηγηματικής λειτουργίας πριν από την εισόδό τους στο σχολείο. Το πρόγραμμα είναι προσαρμοσμένο στην εκπαίδευση στρατηγικών της επίλυσης προβλημάτων και της δομής ιστοριών (story grammar). Για την επιλογή του δείγματος εξετάστηκαν με το ITPA 328 παιδιά προσχολικής ηλικίας τα οποία, σύμφωνα με την νηπιαγωγών τους, υποτόρσαν σε σχέση με τους συμμαθητές τους στο λόγο. Από αυτά επιλέχτηκαν 30 παιδιά, τα οποία παρουσίασαν χαρακτηριστικά αναπτυξιακών διαταραχών λόγου σύμφωνα με το κριτήριο. Στη συνέχεια έγινε η αξιολόγηση των γλωσσικών ικανοτήτων και της αφηγηματικής λειτουργίας και ο χωρισμός του δείγματος σε πειραματική ομάδα, που θα συμμετείχε στο πρόγραμμα παρέμβασης και σε ομάδα ελέγχου. Με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, έγινε ο σχεδιασμός και η εφαρμογή του προγράμματος παρέμβασης. Τέλος, έγινε η τελική αξιολόγηση των δύο ομάδων (πειραματική-ελέγχου) με τα αρχικά κριτήρια προκειμένου να διαπιστωθούν τα αποτελέσματα από την εφαρμογή του προγράμματος παρέμβασης. Τα σημαντικότερα από τα ευρήματα είναι ότι, αν και κατά την τελική αξιολόγηση δεν υπήρξε σημαντική διαφοροποίηση μεταξύ των δύο ομάδων όσον αφορά τις ψυχολογικές-γνωστικές και τις γλωσσικές ικανότητες, οι δύο ομάδες παρουσίασαν διαφορές στην αφηγηματική λειτουργία. Τα παιδιά της πειραματικής ομάδας, τα οποία συμμετείχαν στο πρόγραμμα παρέμβασης, αφηγήθηκαν στην πλειοψηφία τους ιστορίες με αφηγηματική δομή, αλληλουχία και συνοχή. Τα παιδιά της Ομάδας Ελέγχου, τα οποία παρακολούθησαν μόνο την τυπική εκπαίδευση, εξακολουθούσαν να παρουσιάζουν δυσκολίες στην αφηγηματική λειτουργία ανάλογες με τις αρχικές. Το πρόγραμμα που σχεδιάστηκε κρίθηκε αποτελεσματικό για την πλειοψηφία των παιδιών στα οποία εφαρμόστηκε. Καθώς επίσης η εφαρμογή του είναι δυνατή και σε ομάδα παιδιών προτείνεται ως εναλλακτική μορφή εκπαίδευσης της αφηγηματικής λειτουργίας στην προσχολική και στην πρώτη σχολική ηλικία σε τμήματα ένταξης και σε προγράμματα σύγκλισης μέσα στην τάξη	ΤΖΟΥΡΙΑΔΟΥ, ΜΑΡΙΑ	Γλώσσα, Διαταραχές της στα παιδιά, Ομιλία, Διαταραχές της στα παιδιά, Μαθησιακές δυσκολίες, Speech disorders in children, Language disorders in children, Learning disabilities	http://ikee.lib.auth.gr/record/38267/?ln=en
"Νεοφύτιστοι" Φλώρινας: θεωρητικές απαρχές και αποτελέσματα μιας παρέμβασης	Γκουτζαμάνης Βασίλειος Α.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2005	Κοινωνικά αποκλεισμένα άτομα και ομάδες υπήρχαν ανέκαθεν σχεδόν σε κάθε κοινωνία. Άνθρωποι που αποκλείονται, περιθωριοποιούνται, που εμπροδίζονται να συμμετέχουν ενεργά στο κοινωνικό γίγνεσθαι, που στερούνται τα δημόσια αγαθά, αποτελούν και αποτελούν μια μόνιμη σταθερά όλων σχεδόν των κοινωνιών. Άλλοτε οι λόγοι για τον αποκλεισμό τους ήταν/είναι πολιτισμικοί, θρησκευτικοί, εθνικοί, φυλετικοί, κλπ. Ακόμα, η ρατσιστική νοοτροπία και πρακτική ήταν και είναι αυτή που άλλοτε φανερά και άλλοτε καλυμμένα διαπότιζε την όπια κοινωνία, έστω και αν τα προσώπια κάθε φορά άλλαζαν. Η Εκκλησία(όπως εξ άλλου, όλες οι θρησκείες), σίγουρα είναι ένας ιδιαίτερα σημαντικός παρεμβατικός παράγοντας στις κοινωνικές εξελίξεις, αφού ασκεί έτσι και αλλιώς παιδεία στους λαούς εμβολιάζοντας τους , με το δικό της ήθος, εσφένδαμνος δυναμικά το δικό της δίδαγμα. Με αυτήν τη εργασία, στα πλαίσια της Θεολογίας του Κοινωνικού Αποκλεισμού, επιδιώκεται να διαπιστωθεί η στάση της, τόσο από θεωρητική όσο και από πρακτική άποψη, απέναντι στα κοινωνικά προβλήματα και ειδικότερα στον κοινωνικό αποκλεισμό. Αφορμή μας έδωσε η περίπτωση των τσιγγάνων της Φλώρινας, των Νεοφύτιστων, καθώς συνέβη εκεί να υπάρξει παρέμβαση του τότε Μητροπολίτη Φλώρινας, Περσών και Εορδαίας κ. Αυγουστίνου Καντιώτη	ΤΣΙΑΚΑΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ	Αθίγγανοι, Εκκλησία και κοινωνικά προβλήματα, Gypsies, Church and social problems	http://ikee.lib.auth.gr/record/40596/?ln=en

Το επίθετο στον Καβάφη: Μορφή, σύνταξη και ποιητική λειτουργία	Βογιάννου Ζωή Ι.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2004	Η διδακτορική διατριβή έχει ως ζητούμενο τη διερεύνηση της γραμματικής μορφής και του σημαντικού ρόλου του επιθέτου στα 154 αναγνωρισμένα ποιήματα του Κ.Π. Καβάφη. Βασικά όμως την ποιητική αισθητική του λειτουργία. Στην έρευνα υπόκειται η άποψη ότι το επίθετο αποτελεί βασικό και απαραίτητο δομικό υλικό της ποιητικής τέχνης στον Καβάφη, που το αξιοποιεί με τον καταλληλότερο τρόπο για να επιτύχει το αισθητικό αποτέλεσμα που επιθυμεί. Στόχος, είναι πρώτος η μελέτη της εικόνας που παρουσιάζει το επίθετο στην ποίηση του Καβάφη, η θέση του στο στίχο και στο ευρύτερο συμφραστικό περιβάλλον του ποιήματος και δεύτερον η διερεύνηση των παραγόντων που συντελούν-σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό ο καθένας-στην ποιητική λειτουργία του επιθέτου και οι οποίοι παίζουν το ρόλο τους στην πρόκληση αισθητικής συγκίνησης στον αναγνώστη. Για τη μελέτη της ποιητικής λειτουργίας χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος της δομικής ανάλυσης, βασική αρχή της οποίας είναι ότι το λογοτεχνικό έργο αποτελεί ιδιαίτερο σύστημα που νοείται ως "όλον" και αποτελείται από συγκεκριμένα μέρη που βρίσκονται σε άμεση ή έμμεση σχέση μεταξύ τους. Με βάση αυτή το επίθετο εντοπίζεται στη λειτουργικότητα του και όχι απλώς στην μορφή τους. Τα συμπεράσματα της έρευνας συνοψίζονται ως εξής και απαντούν στην παραδοσιακή κυρίως κριτική 1)ως προς τον αριθμό των επιθέτων 2)ως προς την κοινοτυπία τους 3)ως προς τις επιλογές(θέση-είδος/εναλλαγή λογίων-κοινών) 4)ως προς το ρυθμό 5)ως προς τη θέση	Τομπαίδης, Δ.	Poetic function, Aesthetic sensation, Επίθετο, Ποιητική λειτουργία, Structural analysis, Adjectif, Δομική ανάλυση, Αισθητική συγκίνηση	http://ikee.lib.auth.gr/record/42078/?ln=en
Διαδικασίες ένταξης σε συνθήκες γενικού κοινωνικού αποκλεισμού: η εκπαίδευση των Ρομ στην κοινότητα Φλάμπουρου	Ζάχος Δημήτριος Θ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2005	Η διατριβή διερευνά τον τρόπο με τον οποίο οικονομικοί και μη-οικονομικοί παράγοντες συμβάλλουν στον κοινωνικό αποκλεισμό ορισμένων "ειδικών" κοινωνικών ομάδων(εθνοτικές, εθνικές μειονότητες, μετανάστες, πρόσφυγες κ.α.), τις στρατηγικές και τις μεθόδους με τις οποίες τα μέλη των ανωτέρω ομάδων μπορούν να επιτύχουν την κοινωνική τους ένταξη, τον ειδικό ρόλο της εκπαίδευσης στη διαδικασία καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού. Από την επεξεργασία των δεδομένων της έρευνας, η οποία στηρίχθηκε τόσο σε ποσοτικές όσο και σε ποιοτικές μεθόδους, εξάγεται το συμπέρασμα ότι στη διαμόρφωση της σημερινής θέσης της ρομικής κοινότητας του Φλάμπουρου σημαντικό ρόλο έπαιξε η θέση τους στην τοπική οικονομία, η στάση του ελληνικού κράτους και των οργάνων του απέναντί τους, καθώς και οι πολιτικές διεργασίες που έλαβαν χώρα στην περιοχή τους, οι οποίες και προκάλεσαν την έντονη πολιτικοποίησή τους	Κογκίδου, Δήμητρα	Αθίγγανοι, Εκπαίδευση, Gypsies, Education	http://ikee.lib.auth.gr/record/42323/?ln=en
Μονογονεϊκές οικογένειες από διαζύγιο: επιδράσεις στην ψυχοκοινωνική ανάπτυξη του εφήβου	Καρδάση Ευρήνη Θρ.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2005	Η εργασία αυτή επιθυμεί να συμβάλει στον προβληματισμό που έχει αναπτυχθεί σχετικά με τις επιπτώσεις της μονογονεϊκής οικογένειας στην ψυχοκοινωνική ανάπτυξη του εφήβου. Συνοπτικά, με βάση τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας, αναδείχθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ της πειραματικής ομάδας και της ομάδας ελέγχου στους τομείς τους σχετικούς με την αυτοαντίληψη της σχολικής ικανότητας, των σχέσεων με τους συνομηλικούς, της αθλητικής ικανότητας, της φυσικής εμφάνισης, της διαγωγής-συμπεριφοράς και της αυτοεκτίμησης. Από πλευράς φύλου, η έρευνα ανέδειξε στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ αγοριών και κοριτσιών των δύο ομάδων στον τομέα της φυσικής εμφάνισης, καθώς και γενική αυτοεκτίμησης. Επίσης στατιστικά σημαντικές διαφορές αναδείχθηκαν και στον τομέα της διαγωγής-συμπεριφοράς μεταξύ αγοριών και κοριτσιών του συνολικού δείγματος	Κάτσιου-Ζαφρανά, Μ.	Ψυχοκοινωνική ανάπτυξη, Μονογονεϊκές οικογένειες	http://ikee.lib.auth.gr/record/46426/?ln=en
Η εκπαίδευση στα εσπερινά σχολεία ως παράγοντας άμβλυνσης του κοινωνικού αποκλεισμού	Γαλιτήης Παντελής Ν.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2005	Η παρούσα εργασία επιχειρεί να διερευνήσει την υπόθεση ότι η εκπαίδευση στα εσπερινά σχολεία αποτελεί παράγοντα άμβλυνσης του κοινωνικού αποκλεισμού. Ο κοινωνικός αποκλεισμός αποτελεί διαρκή απειλή για τα άτομα εκείνα τα οποία έχουν χαμηλή κοινωνικοοικονομική προέλευση και έχουν διακόψει πρόωρα την μαθητική τους διαδρομή. Είναι δεδομένη η τάση του ατόμου να επιδιώκει την βελτίωση της κοινωνικής και οικονομικής του κατάστασης και γενικά της ποιότητας της ζωής του μέσω της επαγγελματικής του ανάπτυξης, η οποία όμως συχνά απαιτεί ισχυρά εκπαιδευτικά σπρίνγματα, εφόσον τόσο οι διαμορφωθείσες συνθήκες στην αγορά εργασίας, όσο και οι επιταγές του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα αλλά και οι διεθνείς εξελίξεις υπαγορεύουν τη συνεχή βελτίωση του επιπέδου εκπαίδευσης του ατόμου. Από την άλλη, η καλλιέργεια του χαρακτήρα και η βελτίωση της προσωπικότητας του ατόμου εγείρουν σημαντικές διεκδικήσεις από την εκπαίδευση. Η εσπερινή εκπαίδευση αποτελεί ιστορικό θεσμό στην ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα, ενώ και στον αντίστοιχο διεθνή στίβο η παρουσία της είναι σημαντική. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε με τη μέθοδο της τριεφώνικης συνέντευξης με συμπλήρωση ερωτηματολογίου από πανελλαδικό δείγμα αποφοίτων όλων των βαθμίδων και των τύπων της εσπερινής εκπαίδευσης. Η επεξεργασία των συγκεντρωθέντων στοιχείων πραγματοποιήθηκε με συνδυασμό της ποσοτικής και της ποιοτικής μεθόδου. Τα αποτελέσματα της επεξεργασίας έδειξαν ότι η εσπερινή εκπαίδευση αποτελεί ουσιαστική ευκαιρία ολοκλήρωσης της υποχρεωτικής και της δευτεροβάθμιας μεταύπηρετικής εκπαίδευσης. Η συμβολή της είναι σημαντική και στην υλοποίηση των προσδοκιών - φιλοδοξιών συνέχισης των σπουδών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αν και σε αρκετές περιπτώσεις η επιτυχία εισαγωγής σ' αυτήν δεν συνοδεύεται πάντα από εξίσου επιτυχή συνέχιση των τριτοβάθμιων σπουδών, για λόγους όμως που δεν σχετίζονται με την ποιότητα των αποκτηθέντων γνώσεων από την εσπερινή εκπαίδευση. Σημαντική κρίνεται η συμβολή της στη βελτίωση της επαγγελματικής κατάστασης, ενώ εμφανίζεται να συμβάλλει ουσιαστικά τόσο στη βελτίωση της αυτοπεποίθησης και αυτοεκτίμησης του ατόμου, όσο και στην καλλιέργεια του χαρακτήρα και στην ολοκλήρωση της προσωπικότητάς του. Επιπλέον βρέθηκε να αποτελεί σημαντικό παράγοντα πολιτιστικής ευαισθητοποίησης. Μεγαλύτερη ωφέλεια από την εσπερινή εκπαίδευση εμφανίζονται να απολαμβάνουν οι μεγαλύτερες ηλικιακές ομάδες, ενώ ο ρόλος της εσπερινής εκπαίδευσης στην άμβλυνση του κοινωνικού αποκλεισμού δεν διαφοροποιείται ως προς το φύλο. Ως γενική αποτίμηση, κρίνεται ότι η εκπαίδευση στα εσπερινά σχολεία αποτελεί σημαντικό παράγοντα άμβλυνσης του κοινωνικού αποκλεισμού, προσφέροντας στο άτομο τη δυνατότητα να αμειψπλακεί από την παρεμπόδιση απορρόφησης κοινωνικών και δημόσιων αγαθών, η έλλειψη των οποίων αποτελεί προδιοριστικό παράγοντα οικονομικής ανέχειας, περιθωριοποίησης και, εντέλει, υποβάθμισης της ποιότητας ζωής	ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ	Κοινωνική απομόνωση, Evening and continuation schools, Social isolation, Εσπερινά σχολεία	http://ikee.lib.auth.gr/record/47445/?ln=en
Μορφές "ανδρισμού" και η συγκρότηση τους στο σχολείο: η περίπτωση μελέτης των μαθητών/τριών της στ' τάξης του δημοτικού	Πολίτης Φώτης Κ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2005	Η παρούσα διδακτορική διατριβή διερευνά τη συγκρότηση των "ανδρισμών" σε μαθητές και μαθήτριες της στ' τάξης του δημοτικού σχολείου σε μια επαρχιακή πόλη της Νοτίου Ελλάδας. Με βάση το διάβημα του μεταμοντέρνου φεμινισμού εξετάζει την παραστασιακή επιτέλεση και την ποιητική των ανδρισμών, αγοριών και κοριτσιών, όπως αυτού σχηματίζονται, ανα-σχηματίζονται και μετα-σχηματίζονται μέσα από διαδικασίες αμφισβήτησης και διαπραγματεύσεως στα σχολικά συγκείμενα. Το ερευνητικό υλικό έχει συλλεχθεί με την τεχνική των ημι-δομημένων συνεντεύξεων και της "περιστασιακής" παρατήρησης και η ανάλυσή του έγινε με βάση τη φεμινιστική κριτική ανάλυση λόγου. Το σχολείο της έρευνας υποθετούσε ένα ήθος ηγεμονικού ανδρισμού, αλλά σχολείο και μαθητές/τριες εμπλέκονταν σε μία συνεχή διαπραγμάτευση αυτών των έκφυλων "ταυτοτήτων". Η ποικιλία των ανδρισμών που παρατηρήθηκε δε φάνηκε να αποκλίνει σημαντικά από τα όρια του ηγεμονικού ανδρισμού, καθώς συγκροτούνταν μέσα στους πυλώνες της ετεροσεξουαλικότητας, της ομοφυλοφοβίας και του μισογυνισμού	Κογκίδου, Δήμητρα	Αρρενωπότητα, Φύλο, Διαφορές του στην εκπαίδευση, Φύλο, Ταυτότητα του, Masculinity, Sex differences in education, Gender identity	10.26262/heal.auth.gr/record/47841
Αλφαριθμητισμός παιδιών Ρομά μέσα από τη διδασκαλία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων: Δυνατότητες και περιορισμοί	Χατζηνικολάου Αγγελος Χ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2005	Η ερευνητική αυτή εργασία έχει ως αντικείμενο την οργάνωση, τη διεξαγωγή και την αξιολόγηση διδακτικής παρέμβασης με αναλφάβητα παιδιά Ρομά(Τσιγγανόπουλα) με υλικό αλφαριθμητισμού τα ανθώπινα δικαιώματα. Στην εργασία διερευνάται και αντιμετωπίζονται ταυτόχρονα όλοι οι παράγοντες κοινωνικού αποκλεισμού των Ρομά(κοινωνικοί, οικονομικοί, πολιτικοί), που έχουν άμεσες επιπτώσεις στην συμμετοχή και τον αποκλεισμό τους από την εκπαίδευση. Επιπλέον διερευνούνται και όλοι οι μηχανισμοί του εκπαιδευτικού θεσμού που παρεμποδίζουν τη σχολική επιτυχία αυτών των παιδιών και οδηγούν σε αντίστοιχες καταστάσεις καθώς και σε σχολική διαρροή. Η εκπαιδευτική παρέμβαση οργανώθηκε με βάση τις αρχές της θεωρίας της Απελευθερωτικής Παιδαγωγικής και της κριτικής συνειδητοποίησης, όπως αυτές αναπτύχθηκαν από τον P. Freire. Παράλληλα αξιοποιήθηκαν οι μεθοδολογικές αρχές της έρευνας δεδομένων, όπως αυτά επιβάλλονται από τις παραπάνω μεθοδολογικές αρχές, οργανώθηκαν από κοινού με τους γονείς Ρομά του καταυλισμού της Χαλάστρας Θεσσαλονίκης ειδικές παρεμβάσεις σε θεματικό όπως Πρόνοια, Διεύθυνση Υγείας, Νομαρχία, Δίημο, Νοσοκομεία, Κέντρο Υγείας κλπ. Με αυτόν τον τρόπο επιβεβαιώθηκε η υπόθεση εργασίας σύμφωνα με την οποία ο αλφαριθμητισμός παιδιών Ρομά είναι δυνατός, όταν στηρίζεται στη διδασκαλία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και υποστηρίζεται από παράλληλες δράσεις άρσης του κοινωνικού αποκλεισμού τους	ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ	Αθίγγανοι, Εκπαίδευση, Gypsies, Education	10.26262/heal.auth.gr/record/49134
Αποκλεισμός/ενσωμάτωση του κωφού μαθητή και σχολικές διαδικασίες στο δημοτικό σχολείο	Πλιακοπάνος Σοφοκλής Β.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2006	Σκοπός της εργασίας είναι η διερεύνηση των διαδικασιών φοίτησης μιας κωφής μαθήτριας στο δημοτικό σχολείο, η έκβαση των οποίων οδηγεί στο φαινόμενο ου αποκλεισμού ή της ενσωμάτωσης. Η φοίτηση κάθε μαθητή και μαθήτριας στο δημοτικό σχολείο επηρεάζεται από ένα πλέγμα παιδαγωγικών, κοινωνικών, ψυχολογικών χαρακτηριστικών, τα οποία εκφράζονται στις εκπαιδευτικές και κοινωνικές δραστηριότητες. Κατά την διαδικασία διερεύνησης, χρησιμοποιήθηκαν ως ερευνητικά εργαλεία παρατηρήσεις, ερωτηματολόγια, κοινωνιομετρικά ερωτηματολόγια και συνεντεύξεις με όλες τους εμπλεκόμενους. Τα αποτελέσματα έδειξαν 1)η επικοινωνία και οι διαμορφωμένες αντιλήψεις για το κωφό παιδί, επηρεάζουν τη συμμετοχή της στις εκπαιδευτικές διαδικασίες της τάξης 2)η μαθήτρια διαμορφώνει δίκτυα σχέσεων και συμμετέχει σε δραστηριότητες εκτός της τάξης	Πανατζής, Παύλος	Κωφοί, Κωφά παιδιά, Deaf, Education, Deaf children	10.26262/heal.auth.gr/record/50960

<p>Διατροφική αγωγή; μία διαχρονική μελέτη των διατροφικών συνηθειών των ελλήνων μαθητών και διερεύνηση των πιθανών επιδράσεων από την πρώτη δεκαετία εφαρμογής των προγραμμάτων αγωγής υγείας στην Ελλάδα</p>	<p>Βαρελάς Αριστοτέλης Χ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2006</p>	<p>Η διατροφή αποτελεί θεμέλιο λίθο για την υγεία. Οι παράγοντες κινδύνου της κακής διατροφής ξεκινούν από την παιδική ηλικία. Κατάλληλη εκπαιδευτική παρέμβαση με τα προγράμματα αγωγής υγείας στα σχολεία πιστεύεται ότι μπορεί να βοηθήσει τα παιδιά έτσι ώστε να κάνουν εκείνες τις εκλογές στη ζωή τους που θα προάγει την υγεία τους και θα προλαμβάνει τα χρόνια νοσήματα κατά την ενήλικη ζωή τους. Στην παρούσα μελέτη έγινε 1) Μία διαχρονική μελέτη των διατροφικών συνηθειών των Ελλήνων μαθητών και διερεύνηση των πιθανών επιδράσεων από την πρώτη δεκαετία εφαρμογής των προγραμμάτων αγωγής υγείας στην Ελλάδα. 2) Μία διερεύνηση των απόψεων των παιδιών ηλικίας έντεκα ετών, στις έννοιες διατροφή - υγεία. Η μελέτη πραγματοποιήθηκε σε δείγμα 561 παιδιών που ανήκαν σε δύο διαφορετικές περιόδους, με διαφορά μιας δεκαετίας: στην πρώτη περίοδο (1992), συμμετείχαν 362 παιδιά και στη δεύτερη (2002) πήραν μέρος 199 μαθητές/τριες που ανήκαν στις ίδιες περιοχές και στα ίδια σχολεία. Το πρώτο μέρος της έρευνας περιελάμβανε οψιομετρικές μετρήσεις (ύψος βάρους), ηλικία, διατροφικά ημερολόγια επημέρους καταγραφής. Τα αποτελέσματα της παραπάνω συγκριτικής μελέτης μας ανάγκασαν να προχωρήσουμε λίγο πιο πέρα θέλοντας να διερευνήσουμε κάποιες επιπλέον πλευρές πάνω στις απόψεις των παιδιών για τη διατροφή και την υγεία. Η μέθοδος που επιλέχθηκε, ήταν συνεντεύξεις με ομάδες εστίασης, σε δείγμα έξι ομάδων των τεσσάρων ατόμων παιδιών ηλικίας έντεκα ετών. Τα αποτελέσματα των οψιομετρικών μετρήσεων απέδειξαν ότι έχουμε αύξηση του ύψους και του βάρους των παιδιών αυτής της ηλικίας κατά την τελευταία δεκαετία. Η ανάλυση των διατροφικών ημερολογίων έδειξε αύξηση της θερμίδικης πρόσληψης του δεύτερου σε σχέση με το πρώτο δείγμα, με αντίστοιχη αύξηση της κατανάλωσης των λιπιδίων, χαμηλή κατανάλωση υδατανθράκων και υψηλό ποσοστό πρωτεϊνών. Παράλληλα, έχουμε αντίστοιχη διαφοροποίηση στο δείκτη μάζας σώματος ανάμεσα στα δύο δείγματα. Τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων, κατέδειξαν ότι τα παιδιά έχουν αρκετές γνώσεις πάνω στις έννοιες διατροφή και υγεία αυτές όμως ακυρώνονται στη διατροφική τους συμπεριφορά. Από τα ευρήματα της παρούσας μελέτης γίνεται σαφές πως τα προγράμματα αγωγής υγείας θα πρέπει να αποκτήσουν μεγαλύτερη βιωματική προσέγγιση ξεφεύγοντας από την δασκαλοκεντρική υπόστασή τους με σκοπό να βοηθήσουν τον μαθητή όχι μόνο στην απόκτηση ορθής γνώσης αλλά και στη διαμόρφωση κατάλληλων συμπεριφορών ώστε να κάνει πράξη την ορθή γνώση</p>	<p>Κυριάκος, Αθανάσιος</p>	<p>Αγωγή υγείας (Πρωτοβάθμια), Ελλάδα, Παιδιά, Διατροφή, Health education (Elementary), Children, Nutrition</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.55919</p>
<p>Ανάπτυξη και διερεύνηση διδακτικής μαθησιακής σειράς για την αυτοπεμόρφωση των δασκάλων σε φαινόμενα και έννοιες των ρευστών</p>	<p>Μολοχίδης Αναστάσιος Ν.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2005</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή πραγματεύεται το σχεδιασμό, την ανάπτυξη, την εφαρμογή και τη διερεύνηση μιας διδακτικής Μαθησιακής Σειράς που στόχο έχει να αποτελέσει επιμορφωτική παρέμβαση για δασκάλους, σε συνθήκες Ανοικτής και από Απόσταση Εκπαίδευσης. Στην αρχή, με διαγνωστική έρευνα, διαπιστώνεται ότι οι δάσκαλοι έχουν εναλλακτικές αντιλήψεις στο γνωστικό αντικείμενο της Φυσικής των Ρευστών, που είναι διδακτέα ύλη του δημοτικού. Το πρόβλημα αυτό το αντιμετωπίζουμε με επιμορφωτική παρέμβαση υπό τη μορφή της αυτοπεμόρφωσης. Βασικός κορμός της ανάπτυξης του περιεχομένου που θα διαγραφεί στη διδακτική Μαθησιακή Σειρά αποτελεί η Παιδαγωγική Γνώση Περιεχομένου, μια καινοτόμα πρακτική στη βασική εκπαίδευση αλλά και επιμόρφωση των δασκάλων. Ως ψηφίδα οργάνωσης της Διδακτικής Μαθησιακής Σειράς θεωρούνται έννοιες και φαινόμενα από την περιοχή της Φυσικής των Ρευστών. Έτσι αναδεικνύεται ακόμα μια πτυχή της Παιδαγωγικής Γνώσης Περιεχομένου, ως οργανωτικού πυρήνα επιμορφωτικών προγραμμάτων, κάτι που αποτελεί και καινοτομικό στοιχείο της παρούσας έρευνας. Η Παιδαγωγική Γνώση Περιεχομένου αναπτύσσεται σε πλαίσιο αυθεντικού μαθησιακού περιβάλλοντος, όπως τουλάχιστον αυτό εννοείται από σύγχρονες απόψεις εκπαιδευτικού σχεδιασμού. Η Διδακτική Μαθησιακή Σειρά εφαρμόστηκε σε πληθυσμό δασκάλων του διδασκαλείου «Δμ. Γληνός». Η μέθοδος της έρευνας ακολούθησε τις επιταγές του τριγωνισμού, αξιοποιώντας τόσο ποσοτικά (χ2 έλεγχος και ανάλυση παραγόντων) όσο και ποιοτικά αποτελέσματα (ομαδική εστιασμένη συνέντευξη). Τα ερευνητικά ερωτήματα απαντήθηκαν θετικά: η Διδακτική Μαθησιακή Σειρά επέφερε γνωστική βελτίωση στους εμπλεκόμενους δασκάλους και αξιολογήθηκε θετικά ως προς την καταλληλότητα και την αποδοχή της από τους ίδιους τους δασκάλους.</p>	<p>ΨΥΛΛΟΣ, Δ.</p>	<p>Εκπαιδευτικοί, Επαγγελματική επιμόρφωση, Φυσική, Μελέτη και διδασκαλία, Teachers, In-service training, Physics, Study and teaching</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.56607</p>
<p>Η συμβολή ενός προγράμματος περιβαλλοντικής εκπαίδευσης στην καλλιέργεια στάσεων και αξιών στην προσχολική ηλικία</p>	<p>Λιθοσίδου Λουκία Στ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2006</p>	<p>Βασικός σκοπός της εργασίας είναι ο σχεδιασμός, η εφαρμογή και η αξιολόγηση ενός προγράμματος Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης για την προσχολική ηλικία, που απασκοπεί στη διαμόρφωση φιλοπεριβαλλοντικών στάσεων και αξιών. Η διερεύνηση της περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης παιδιών προσχολικής ηλικίας, αλλά και η εκτίμηση της μεταβολής που σημειώνεται οικοσυστημικά τους επιμέρους στόχους της έρευνας. Η έρευνα συνδυάζει τις ποιοτικές μετρήσεις. Η εφαρμογή της έχει στοιχεία από την οιοειε πειραματική έρευνα και την έρευνα-δράση. Το δείγμα ήταν μία τάξη νηπιαγωγείου με δεκαεπτά μαθητές και μαθήτριες. Η συλλογή των δεδομένων στηρίχθηκε σε ημι-δομημένη συνέντευξη πριν και μετά την εφαρμογή του προγράμματος τόσο στην πειραματική ομάδα όσο και σε ομάδα ελέγχου. Κατά τη διάρκεια της παρέμβασης, επίσης, έγινε παρατήρηση με καταγραφή σε ημερολόγιο και χρήση οπτικοακουστικών μέσων. Τα αποτελέσματα της έρευνας βασίστηκαν σε ποιοτική ανάλυση περιεχομένου της συνέντευξης και σε έρευνα συσχετίσεων μεταξύ των κύριων κατηγοριών της ανάλυσης. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα τα παιδιά προσχολικής ηλικίας ενδιαφέρονται για την προστασία του περιβάλλοντος κυρίως για το προσωπικό τους συμφέρον ή για το συμφέρον του ευρύτερου κοινωνικού περιβάλλοντος. Η συμμετοχή τους στο πρόγραμμα διαφοροποιεί τις αρχικά εγωκεντρικές και κοινωνιοκεντρικές τους στάσεις σε περιβαλλοντικά ανθρωποκεντρικές και οικοκεντρικές. Το είδος του ζητήματος(διαχειριστικό, οικοσυστηματικό ή ατομικών μορφών ζωής) φαίνεται να επιδρά στην ενθρωποκεντρική λη οικοκεντρική κατεύθυνση της περιβαλλοντικής οπτικής που θα αναπτύξει το παιδί</p>	<p>Γεωργόπουλος, Αλέξανδρος</p>	<p>Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Μελέτη και διδασκαλία (Προσχολική), Environmental education, Study and teaching (Preschool)</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.60150</p>
<p>Η συμβολή της εργαζόμενης μνήμης στην ακουστική κατανόηση παιδιών προσχολικής και σχολικής ηλικίας</p>	<p>Χρυσοχόου Ελισάβετ Π.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2006</p>	<p>Ο στόχος της διατριβής ήταν η μελέτη της συμβολής της EM στην ακουστική κατανόηση σε τρεις διαφορετικές ηλικίες (5.5, 7.5 και 9.5 έτη). Χρησιμοποιήσαμε ως θεωρητική βάση το πολυμερές μοντέλο EM των Baddeley και Hitch (1974, βλ. και Baddeley, 1986) για να ανιχνεύσουμε τη συμβολή του ΦΚ και του ΚΣΕ στην ακουστική κατανόηση κειμένου. Τα συγκεκριμένα υποσυστήματα θεωρούνται ότι εμπλέκονται στη γλωσσική κατανόηση, υποστηρίζοντας την εκτέλεση διαφορετικών διεργασιών. Το ΦΚ υποστηρίζεται ότι χρησιμοποιείται για να διατηρηθεί ένα λεκτικό αρχείο, το οποίο μπορεί κανείς να συμβουλευτεί σε περίπτωση γλωσσικής επεξεργασίας σε ύστερο χρόνο. Το ΚΣΕ θεωρείται ότι εμπλέκεται στην επεξεργασία σημασιολογικών και συντακτικών πληροφοριών και στην αποθήκευση των προϊόντων επεξεργασίας. Μάλιστα, η κατανόηση κειμένου, η οποία εμπλέκει τη μεταφορά και ενοποίηση πληροφοριών, φαίνεται να στηρίζεται σε λειτουργίες του ΚΣΕ, όπως ο συντονισμός παράλληλων εργασιών, και η επιλογή, η ενεργοποίηση και ο χειρισμός πληροφοριών της MM. Η συμβολή των δύο υποσυστημάτων στην κατανόηση κειμένου αναμένεται να είναι σημαντικότερη στην παιδική ηλικία, κατά την οποία οι διεργασίες γλωσσικής επεξεργασίας δεν έχουν ακόμα αυτοματοποιηθεί. Αξιοποιήσαμε μνημονικά έργα που διαφοροποιούνται ως προς τη φύση και τις απαιτήσεις που θέτουν για το χειρισμό και τη μνημονική διατήρηση πληροφοριών. Αξιολογήσαμε επίσης το λεξιλόγιο των παιδιών, καθώς και ουσιαστικά συστατικά της κατανόησης κειμένου, όπως η ανάκληση πληροφορίας του κειμένου, η συγγραφή αναγκαίων και επεξεργαστικών συμπερασμάτων, η κατανόηση παρομοιώσεων και ο έλεγχος της κατανόησης. Η συνδυασμένη διερεύνηση των παραπάνω παραγόντων δεν έχει επιχειρηθεί. Τα αποτελέσματα των αναλύσεων παλινδρόμησης που πραγματοποιήσαμε επαλήθευσαν το γενικό πλαίσιο των υποθέσεών μας. Οι μετρήσεις της ακουστικής κατανόησης κειμένου προβλέφθηκαν καλύτερα από μετρήσεις του ΚΣΕ, παρά από μετρήσεις του ΦΚ. Επίσης, οι μετρήσεις του ΚΣΕ που επέδειξαν προβλεπτική ικανότητα συνέβαλαν διαμέσου του λεξιλογίου αλλά και άμεσα στην πρόβλεψη της εκάστοτε μέτρησης της κατανόησης. Η συμβολή των μετρήσεων της EM στην πρόβλεψη των μετρήσεων της κατανόησης κειμένου ήταν αντιστρόφως ανάλογη της ηλικίας των συμμετεχόντων. Τέλος, η ικανότητα των μετρήσεων της EM να συμβάλουν στην πρόβλεψη των μετρήσεων της κατανόησης ήταν ανάλογη με τη συγγένεια των απαιτήσεων που θέτουν οι δύο κατηγορίες έργων αξιολόγησης για τη μνημονική διατήρηση και το χειρισμό πληροφοριών. Συζητούμε επίσης τη θεωρητική εγκυρότητα του πολυμερούς μοντέλου της EM, καθώς και του ΦΚ και του ΚΣΕ. Αναδεικνύουμε παράγοντες που θα μπορούσαν να διερευνηθούν για να καταστεί αποτελεσματικότερη η πρόβλεψη των μετρήσεων της ακουστικής κατανόησης κειμένου από μετρήσεις της EM. Τέλος, διατυπώνουμε προτάσεις για την περαιτέρω διερεύνηση του ζητήματος</p>	<p>Μπαμπιλέκου, Ζωή</p>	<p>Μνήμη στα παιδιά, Κατανόηση στα παιδιά, Memory in children, Comprehension in children</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.65413</p>
<p>Εργαλεία γραφικής-οπτικής αναπαράστασης πληροφοριών στη διδακτική της φυσικής: εννοιολογικοί χάρτες, V-χάρτες, διαγράμματα Venn</p>	<p>Μπελιώκας Αδάμος Φ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2006</p>	<p>Στην παρούσα μελέτη γίνεται μια προσπάθεια καταγραφής και ταξινόμησης της έννοιας "γραφική αναπαράσταση πληροφορίας" όπως προκύπτει από τη βιβλιογραφία. Αναφέρονται αναλυτικά τα χαρακτηριστικά και οι χρήσεις στη διδακτική της φυσικής, των εννοιολογικών χαρτών και των V-διαγραμμάτων. Μορφοποιείται επίσης η πρόταση του γράφοντος για τη χρήση των διαγραμμάτων Venn, στο ίδιο πλαίσιο(θεωρίας εκπαίδευσης και γνωστικής ψυχολογίας). Στη μελέτη περιέχονται εφαρμογές των εργαλείων γραφικής αναπαράστασης πληροφοριών στη διδακτική της φυσικής. Επίσης ερευνώνται η απαιτοελεσματικότητα και η αποδοχή αυτών των εργαλείων από την εκπαιδευτική κοινότητα</p>	<p>Κουμαράς, Παναγιώτης</p>	<p>Φυσική, Μελέτη και διδασκαλία, Physics</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.66079</p>

Λόγοι περί γυναικών στο έργο των ελλήνων υπερρεαλιστών	Τολκά Κατερίνα Ι.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2006	Το θέμα της διδακτορικής διατριβής αφορά τους λόγους περί γυναικών στο έργο των Ελλήνων υπερρεαλιστών Ανδρέα Εμπειρικού, Νίκου Εγγονόπουλου, Νίκολα Κάλας, Εκτορα Κακναβάτου και Οδυσσέα Ελύτη. Σκοπός ήταν να καταγραφούν κατ'αρχήν και στη συνέχεια να επιχειρηθεί ερμηνεία των λόγων των συγγραφέων που αναφέρονται στο γυναικείο πρόσωπο. Βασικά μεθοδολογικά κλειδιά στην έρευνα στάθηκαν οι θεωρητικές σκέψεις του R. Barthes του M. Foucault, του Οδ. Ελύτη, του R. Jacobson, του C. Jung, η εικολογική μέθοδος κ.ά. Η διατριβή αποτελείται από πέντε ενότητες. Τα βασικότερα συμπεράσματα της έρευνας είναι τα ακόλουθα : η αγάπη κατέχει τη σημαντικότερη θέση στη ζωή και το έργο των υπερρεαλιστών. Η ποίηση είναι απόλυτα δεμένη με τον έρωτα και τη γυναίκα. Η ερωτική νέα γυναικεία και η γυναικεία παιδί είναι τα κυρίαρχα γυναικεία πρόσωπα. Υπάρχουν πολλοί τύποι γυναικών όπως : γυναικεία-ποίηση, μουσική, παρθένα, θάλασσα, Ελλάδα, Παναγία, κ.ά. Οι Έλληνες υπερρεαλιστές επανιδρύουν το πρόσωπο της μάνας και κυρίως της ερωτικής γυναικας που είναι νέα και όμορφη. Κυριαρχεί το απουσιάζον πρόσωπο και όχι η "υπαρκτή γυναίκα". Τέλος η αμοιβαιότητα στην αγάπη και το ελεύθερο ερωτικό ζευγάρι αποτελούν τα μεγάλα δώρα των υπερρεαλιστών	ΤΣΟΛΑΚΗΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ	Γυναικεία στη λογοτεχνία, Νεοελληνική λογοτεχνία, Ιστορία και κριτική, Σουρεαλισμός (Λογοτεχνία), Ελλάδα, Surrealism (Literature), Greece, Literature, Modern, History and criticism, Women in literature, Greece	10.26262/heal.auth.ir.66081
Αξιολόγηση του επιπέδου περιβαλλοντικού εγγραμματισμού των μαθητών/τριών της 10ης τάξης των σχολείων της Παλαιστίνης, των εκπαιδευτικών και των κοινωνικών φορέων	Abdallaha Murad A.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2006	Κατά τις δύο δεκαετίες από την πρώτη εορτασμό της ημέρας της Γης, οι οργανώσεις προσυτέγραψαν την ανάπτυξη καλά πληροφορημένων και περιβαλλοντικά εγγράμματων πολιτών ως απάντηση στο περιβάλλον μας που απειλείται. Επομένως, η καλλιέργεια του ΠΕγν έχει γίνει μια από τις τρέχουσες διεθνείς εκπαιδευτικές προτεραιότητες, και η ΠΕ έχει κάνει αισθητή την παρουσία της σε όλα τα εκπαιδευτικά συστήματα. Ο σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να ερευνηθεί το στάτους της ΠΕ στην Παλαιστίνη, όπως το αντιλαμβάνονται οι μαθητές/τριες της Δεκάτης τάξης, οι εκπαιδευτές τους και οι υπεύθυνοι των προγραμμάτων περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης, έτσι ώστε να καθοριστεί ποια είναι τα σημάδια αντίβα, τα οποία μπορούν να βελτιωθούν κατά την εφαρμογή της ΠΕ στα Παλαιστινιακά σχολεία, καθώς και ο εντοπισμός των παρεμβάσεων που χρησιμεύουν στην εξάλειψη ή την ελαχιστοποίηση των περιορισμών και εμποδίων που αντιμετωπίζει η ΠΕ. Ο πληθυσμός της μελέτης αποτελείται από τρεις κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία είναι οι μαθητές/τριες που φοιτούν σε κυβερνητικά και ιδιωτικά σχολεία της Παλαιστίνης. Το δείγμα που επιλέχθηκε αποτελείται από 942 μαθητές/τριες της Δεκάτης τάξης. Η δεύτερη κατηγορία είναι οι επίσημοι εκπαιδευτές στο Υπουργείο Παιδείας της Παλαιστίνης και το δείγμα που επιλέχθηκε αποτελείται από 334 εκπαιδευτές. Η τρίτη κατηγορία είναι οι υπεύθυνοι των προγραμμάτων περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης στις οργανώσεις προστασίας του περιβάλλοντος και το δείγμα αποτελείται από 18 οργανώσεις προστασίας του περιβάλλοντος. Συνεπώς, αναπτύχθηκαν και εξετάστηκαν τρία ειδικά εργαλεία σύμφωνα με τα αποτελέσματα της διαδικασίας αξιοπιστίας και τα σχόλια των μελών της επιτροπής θεώρησης του ερωτηματολογίου. Οι τελευταίες εκδόσεις του εξετάστηκαν από τον επιβλέποντα του ερευνητή. Αφού συλλέχθηκαν τα δεδομένα, έγινε η στατιστική τους ανάλυση, ενώ συνοψίστηκαν τα ποιοτικά δεδομένα και τα σχόλια των ερωτηθέντων	ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ	Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Παλαιστίνη, Environmental education	10.26262/heal.auth.ir.66171
Δυναμική αλληλεπίδραση των παραγόντων ενός οικοσυστήματος: εφαρμογή στην περιβαλλοντική εκπαίδευση με τη χρήση μοντέλων ασαφούς λογικής (fuzzy logic)	Ιωαννίδου Ειρήνη Α.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2006	Στα πλαίσια της διδακτορικής διατριβής γίνεται εισαγωγή της ασαφούς λογικής στην Περιβαλλοντική Εκπαίδευση με κύριο στόχο την ενίσχυση της κατανόησης από τους μαθητές της δυναμικής συμπεριφοράς των οικοσυστημάτων και των αλληλεπιδράσεων μεταξύ των βασικών παραγόντων επιβάρυνσής τους. Η ασαφής λογική είναι μια ευφυής τεχνική του πεδίου της υπολογιστικής νοημοσύνης και βασίζεται σε ένα σύνολο κανόνων οι οποίοι είναι εύκολα κατανοητοί επειδή παρουσιάζουν μεγάλη ομοιότητα με τη φυσική γλώσσα. Εισάγεται δε, ως μία επέκταση του υποθετικού και προβλεπτικού συλλογισμού επιτρέποντας τη διερεύνηση εναλλακτικών υποθέσεων. Η μεθοδολογική διάρθρωση της διατριβής έχει ως εξής: Αρχικά διερευνήθηκαν οι διαδικασίες του υποθετικού και προβλεπτικού συλλογισμού και η σχέση τους με τις θεωρίες μάθησης. Στη συνέχεια, αφού μελετήθηκαν οι θεμελιώδεις αρχές της ασαφούς λογικής, διερευνήθηκαν οι ιδιότητες των αλληλεπιδραστικών περιβαλλόντων γραφικών. Κατόπιν επιλέχθηκε ένα οικοσύστημα το οποίο να είναι ιδιαίτερα επιβαρημένο, για να αποτελέσει το κύριο παράδειγμα εκπαίδευσης. Επιλέχθηκε το οικοσύστημα της Λίμνης Κορώνειας, επειδή επηρεάζεται σε πολύ υψηλό βαθμό από βιομηχανικά λύματα, αγροχημικά υπολείμματα και υπεράντληση. Ακολούθησε ο σχεδιασμός και η ανάπτυξη ενός μοντέλου ασαφούς λογικής που υπολογίζει το συνδυασμένο αποτέλεσμα των αλληλεπιδράσεων θετικής ανάδρασης μεταξύ των σημαντικότερων παραγόντων επιβάρυνσης στον υδροσπληθυσμό της λίμνης. Το μοντέλο βασίζεται σε ένα σύνολο ασαφών κανόνων που αποτυπώνει τις γνώσεις των ειδικών και τις διαθέσιμες μετρήσεις των φυσικοχημικών παραμέτρων της λίμνης, διασφαλίζοντας την επιστημονική αρτιότητα των αποτελεσμάτων της προσομοίωσης. Για να μπορέσουν να μεταφερθούν οι βασικές αρχές της ασαφούς λογικής στους μαθητές και να καλλιεργηθούν οι υποθετικές-προβλεπτικές τους ικανότητες, προσατεύοντάς τους από τη μαθηματική πολυπλοκότητα των εργαλείων, θεωρήθηκε απαραίτητη η ανάπτυξη ενός αλληλεπιδραστικού περιβάλλοντος γραφικών, το οποίο να ενσωματώνει το ασαφές μοντέλο της Λίμνης Κορώνειας. Το περιβάλλον γραφικών αναπτύχθηκε σε διαδοχικά στάδια σχεδιασμού, με την ενεργή συμμετοχή των μαθητών και δοκιμάστηκε πιλοτικά. Στη συνέχεια αξιολογήθηκε συγκριτικά με τη συμβατική μέθοδο διδασκαλίας, ως προς τα μαθησιακά του αποτελέσματα. Τα ευρήματα παρουσιάζουν σημαντική βελτίωση της κατανόησης των αλληλεπιδράσεων μεταξύ των παραγόντων επιβάρυνσης του οικοσυστήματος από τους μαθητές που πειραματίστηκαν με το γραφικό περιβάλλον. Επιπρόσθετα, το γραφικό περιβάλλον ενδυναμώνει τις υποθετικο-προβλεπτικές δεξιότητές τους. Ακόμη, οι μαθητές εισήχθησαν σε έννοιες περιβαλλοντικής διαχείρισης, υιοθετώντας ρόλους διαχειριστών και υλοποιώντας σενάρια και δράσεις αποκατάστασης. Συμπερασματικά, το γραφικό περιβάλλον παρείχε τα απαραίτητα εργαλεία αναπαράστασης, οπτικοποίησης και προσομοίωσης που βοήθησαν τους μαθητές να διερευνήσουν ή και να προβλέψουν την κατάσταση του οικοσυστήματος κάτω από μεταβαλλόμενες συνθήκες	ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ	Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Επεξεργασία δεδομένων, Ασαφής λογική, Environmental education, Data processing, Fuzzy logic	10.26262/heal.auth.ir.66184
Παράγοντες που επηρεάζουν την πρόθεση για περιβαλλοντική δράση των παιδιών που ολοκληρώνουν την πρωτοβάθμια εκπαίδευση: η περίπτωση του δάσους	Τσαλίκη Ελισάβετ	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2006	Ένα στοιχείο που φαίνεται να απασχολεί την έρευνα και την πρακτική της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και της εκπαίδευσης για την αειφορία, κεντρικός στόχος των οποίων είναι ο ενεργός πολίτης, είναι η απόσταση που διαπιστώνεται ανάμεσα στη ρητορική και στην πράξη, ανάμεσα δηλαδή στον κεντρικό στόχο και στο αποτέλεσμα. Στο πλαίσιο αυτό, στόχος αυτής της διατριβής ήταν η ανάδειξη της οικιλίας, η περιγραφή, η κατανόηση και μία απόπειρα ερμηνείας των παραγόντων που επηρεάζουν τις προθέσεις των παιδιών που ολοκληρώνουν την πρωτοβάθμια εκπαίδευση για συμμετοχή σε περιβαλλοντικές δράσεις που σχετίζονται με το δάσος. Η ποιοτική προσέγγιση και δη το ερμηνευτικό παράδειγμα αποτέλεσε το ερευνητικό πλαίσιο στο οποίο ερραστήκαμε και η ατομική συνέντευξη βάσει οδηγού, γνωστή ως ημιδομημένη συνέντευξη, αποτέλεσε το ερευνητικό μας εργαλείο. Η βιβλιογραφική επισκόπηση έδειξε ότι οι ποικίλοι παράγοντες που επηρεάζουν τις προθέσεις των ανθρώπων να συμμετέχουν σε περιβαλλοντικές δράσεις δεν είναι ούτε ασαφείς ούτε σταθεροί. Μεταξύ αυτών καταγράφονται οι στάσεις για μία συγκεκριμένη δράση, οι κοινωνικές νόρμες και η εκτίμηση για την αποτελεσματικότητα της δράσης. Τα παραπάνω αποτέλεσαν τις θεωρητικές παραδοχές της έρευνας. Με βάσει τις παραδοχές αυτές, την τυπολογία δράσεων που επιλέχτηκε, το θεματικό περιεχόμενο και τις συγκεκριμένες δράσεις που δημιουργήθηκαν, κατασκευάστηκε ο οδηγός των ερωτήσεων της συνέντευξης. Πραγματοποιήθηκαν 32 συνεντεύξεις. Έγινε ποιοτική ανάλυση των δεδομένων σε δύο επίπεδα, αξιοποιώντας στοιχεία από διαφορετικές ποιοτικές προσεγγίσεις ανάλυσης: α) βάσει των θεωρητικών προδιαγραφών και β) βάσει των επαγγελματικών κατηγοριών που αναδύθηκαν από τα δεδομένα. Η ανάλυση των δεδομένων αποκάλυψε μία ποικιλία πεποιθήσεων που επηρεάζουν τις προθέσεις των παιδιών να εμπλοκή σε δράσεις. Οι πεποιθήσεις για την αποτελεσματικότητα μιας δράσης και για τις κοινωνικές νόρμες φαίνεται να επηρεάζουν τις προθέσεις. Η κινητοποίηση του κόσμου και η συλλογική δράση θεωρούνται περισσότερο αποτελεσματικές και προτιμώνται σε σχέση με τις ατομικές προσπάθειες. Αυτό αναδεικνύει τον πολιτικό χαρακτήρα της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης. Η συμμετοχή πολλών ανθρώπων δίνει σιγουριά για το αποτέλεσμα, μιας και το αίτημα γίνεται ισχυρότερο και η πίεση προς τους αρμόδιους για να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να δράσουν είναι μεγαλύτερη. Όταν εκφράζονται πεποιθήσεις υποτίμησης της προσωπικής ή της κοινωνικής συμβολής, τότε διαπιστώνεται απαισιοδοξία και μοιρολατρική αποδοχή μιας κατάστασης. Η απαισιοδοξία συνδέεται με πεποιθήσεις για την έλλειψη βοήθειας από τα θεσμικά όργανα, αλλά και με την έλλειψη γνώσης των στρατηγικών δράσης, ή της εμπειρίας. Πεποιθήσεις για την άποψη των ενηλίκων για τα παιδιά ως μέλλοντες πολίτες, επηρεάζει αρνητικά τις πεποιθήσεις τους για την αποτελεσματικότητα μιας δράσης αλλά και τις προθέσεις τους για εμπλοκή αυτή. Τα αποτελέσματα μπορούν να συμβάλλουν στην ποιότητα και στην αποτελεσματικότητα του σχεδιασμού και της υλοποίησης των προγραμμάτων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, αλλά ταυτόχρονα προβληματίζουν για το κατά πόσο το σχολείο ως θεσμός μπορεί να συνεισφέρει στην ενδυνάμωση των παιδιών στην κατεύθυνση του ενεργού πολίτη που υιοθετεί ένα αειφόρο τρόπο ζωής	ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ	Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Environmental education, Study and teaching (Primary)	10.26262/heal.auth.ir.66380

Γυναίκες εκπαιδευτικοί στη διοίκηση της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης	Τάκη Παρασκευή Ε.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2006	Σκοπός αυτής της εργασίας είναι η διερεύνηση σε βάθος των αιτιών του φαινομένου του αποκλεισμού των γυναικών εκπαιδευτικών από τις υψηλόβαθμες θέσεις της διοίκησης της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και η υποεκπροσώπηση τους στις χαμηλόβαθμες θέσεις, καθώς επίσης και η παρουσίαση της γυναικείας οπτικής για τη διοίκηση στην εκπαίδευση. Η έλλειψη στατιστικών στοιχείων για την ποσοτική παρουσίαση του φαινομένου πανελλαδικά, οδήγησε στη διεξαγωγή μιας ποσοτικής έρευνας στο Ν. Θεσσαλονίκης για το χρονικό διάστημα 1985-2000 το οποίο ήταν και το χρονικό διάστημα της έρευνας. Ακολούθησε η ποιοτική έρευνα, στην οποία επιλέχθηκαν να πάρουν μέρος γυναίκες που υπηρετούσαν ή υπηρέτησαν σε διοικητικές θέσεις στη δημόσια πρωτοβάθμια εκπαίδευση (Προϊσταμένων Γραφείων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, Σχολικών Συμβούλων, Διευθύνσεων Δημ. Σχολείων). Η έρευνα ήταν ποιοτική και η μεθοδολογία της βασίστηκε σε ένα συνδυασμό ανάμεσα στις φεμινιστικές προσεγγίσεις και στην Ground Theory. Συμμετείχαν 20 γυναίκες διοικητικά στελέχη και η καταγραφή της εμπειρίας τους έγινε μέσα από μη-δομημένες συνεντεύξεις με ανοιχτές ερωτήσεις. Από την ποιοτική ανάλυση του υλικού των συνεντεύξεων δημιουργήθηκαν τέσσερις μεγάλες θεματικές κατηγορίες, α) επιλογή του επαγγέλματος της δασκάλας, β) εξέλιξη της καριέρας, γ) τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες στην εξέλιξη της καριέρας τους και δ) γυναικείες διοικητικά στελέχη στην εκπαίδευση : ένα εναλλακτικό μοντέλο διοίκησης. Η έρευνα αυτή ανέδειξε τα βαθύτερα αίτια του αποκλεισμού των γυναικών από τις υψηλόβαθμες θέσεις της διοίκησης της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και συνέβαλε στην προβολή, μέσα από την κατάθεση της γυναικείας οπτικής ενός εναλλακτικού μοντέλου διοίκησης χωρίς έμφυλες διακρίσεις	Κογκίδου, Δήμητρα	Γυναίκες εκπαιδευτικοί, Ελλάδα, Εκπαίδευση, Πρωτοβάθμια, Διοίκηση, Women school administrators, Education, Elementary, Women teachers, Γυναίκες διοικητικά στελέχη στην εκπαίδευση	10.26262/heal.auth.ir.66397
Η κοινωνιολογία της εκπαίδευσης στην Ελλάδα: θεωρητικές τάσεις και θεμελίωση	Λάσκος Χρήστος Κ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2006	Σκοπός της εργασίας είναι η κριτική χαρτογράφηση της ελληνικής κοινωνιολογικής έρευνας με αντικείμενο την εκπαίδευση, έτσι ώστε να αποτυπωθούν οι θεωρητικές επιλογές των επιστημόνων που εργάζονται στον τομέα. Τα ερωτήματα που προσπαθούν να απαντήσουμε σχετίζονται όλα με την θεωρία που βρίσκεται πίσω από τις εργασίες που πραγματοποιήθηκαν στην Ελλάδα. Υπάρχει θεωρία; Είναι μία ή πολλές; Ποιά είναι η θεωρητική ιστορία του κλάδου; Έχει ακολουθήσει τις διεθνείς εξελίξεις; Η κοινωνιολογία της εκπαίδευσης είναι πρόσφατος επιστημονικός κλάδος στην Ελλάδα. Ουσιαστικά εμφανίζεται μετά την πτώση της τελευταίας στρατιωτικής δικτατορίας, το 1974. Το γεγονός πως ως τότε υπήρξε, όπως και η κοινωνιολογία γενικότερα, σχεδόν "παράνομη" επιστημονική δραστηριότητα εξήγηε τον ριζοσπαστικό προσανατολισμό της. Βρέθηκε υπο την επιρροή των θεωριών της αναπαγωγής, προσανατολιστικές, δηλαδή, προς ριζοσπαστικές, μαρξιστικές, θεωρητικές προσεγγίσεις. Αντίθετα, οι δομολειτουργιστικές θεωρητικές προοπτικές δεν φαίνεται να επηρέασαν ρητά τον κλάδο. Η προσεκτική, όμως, διερεύνηση αποκαλύπτει μια πιο σύνθετη κατάσταση: πολύ συχνά, ενώ διακηρύσσεται μια μαρξιστική επιλογή, το περιεχόμενο της εργασίας αντιστοιχεί περισσότερο σε δομολειτουργιστικές έννοιες. Αυτό που επικρατεί είναι μάλλον ο εκλεκτικισμός. Τα τελευταία, μάλιστα, χρόνια η επιλογή της δομολειτουργιστικής θεωρητικής προοπτική είναι όλο και περισσότερο συνειδητή και σκόπιμη. Η επικράτηση του λεγόμενου "οικονομικού παραδείγματος" σε μεγάλο τμήμα των κοινωνικών επιστημών, η προσφυγή στη μέτρηση, τον ποσοτικό υπολογισμό και την πρόβλεψη ως κύριων χαρακτηριστικών της καλής επιστημονικής μεθόδου έχει αποτέλεσμα και στην κοινωνιολογική έρευνα της εκπαίδευσης.	ΤΣΙΑΚΑΑΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ	Εκπαιδευτική κοινωνιολογία, Εκπαίδευση, Κοινωνικές απόψεις, Educational sociology, Education, Sociological aspects	10.26262/heal.auth.ir.66408
Το αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών της στατιστικής στο δημοτικό σχολείο και οι αντιλήψεις - γνώση, εμπειρία και κατανόηση - των μαθητών/τριών των τελευταίων τάξεων για τις γραφικές απεικονίσεις των δεδομένων	Ιωάννης Μιχάλης Δ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2006	Η παρούσα διατριβή ασχολείται με δυο κύρια θέματα που είναι αλληλένδετα : το αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών της στατιστικής στο δημοτικό σχολείο και της αντιλήψεως-γνώσης, εμπειρίας και κατανόησης - των μαθητών/τριών και των τελευταίων τάξεων του δημοτικού σχολείου για τις γραφικές απεικονίσεις δεδομένων. Στο πρώτο μέρος της διατριβής παρουσιάζεται το γενικό πλαίσιο του αντικείμενου της στατιστικής(ή της διαχείρισης δεδομένων) στο δημοτικό σχολείο και οριοθετείται η εννοιολογική, η παιδαγωγική και η διδακτική διάστασή του. Στο δεύτερο μέρος, που αποτελεί και την εμπειρική έρευνα, διερευνάται η εμπειρία και κατανόηση των γραφικών απεικονίσεων των δεδομένων από μαθητές/τριες της Δ', Ε' και ΣΤ' τάξης του δημοτικού σχολείου. Δείγμα 601 μαθητών/τριών από αυτές τις τάξεις απάντησε σε ερωτηματολόγιο που περιέχει απεικονίσεις-πίνακες, εικονογράφημα, ραβδόγραμμα(2), πίτα, γραφική παράσταση γραμμής, γράφημα γραμμής, ιστόγραμμα, φυλλογράφημα, κωδικογράμμα - με 6 ερωτήματα κατανόησης σε κάθε μια που αντιστοιχούσαν σε τρία επίπεδα κατανόησης : εμπειρία και κατανόηση δεδομένων, μεταξύ των δεδομένων και πέρα από τα δεδομένα. Σε γενικές γραμμές, τα αποτελέσματα δείχνουν ότι η πλειονότητα των παιδιών(ιδίως της Ε' και Στ' τάξης) ερμηνεύουν και κατανοούν πληροφορίες από γραφικές απεικονίσεις δεδομένων σε ικανοποιητικό επίπεδο αν και συναντούν κάποιες δυσκολίες στο 2ο και 3ο επίπεδο κατανόησης	ΧΑΣΑΠΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Στατιστική, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Statistics, Study and teaching (Elementary)	10.26262/heal.auth.ir.66436
Φυσικές επιστήμες για την εκπαίδευση κριτικά σκεπτόμενων & ενεργών πολιτών	Καρούδας Απόστολος Κ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2007	Η διατριβή αποτελείται από δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος: (α) κατασκευάσαμε ένα ερευνητικό πλαίσιο, το ICMAS, παράλληλο για τη μελέτη εκπαιδευτικών προγραμμάτων Φυσικών Επιστημών (ΦΕ), (β) διερευνήσαμε τη σχέση της Κοινωνικής Θεωρίας των ΦΕ και (γ) παρουσιάσαμε τα βασικά χαρακτηριστικά της νεοφιλελεύθερης & #8211; νεοσυντηρητικής πολιτικής στην εκπαίδευση. Τις τρεις αυτές εργασίες τις χρησιμοποιήσαμε, ακολούθως, για να αναλύσουμε ορισμένα διεθνή προγράμματα Επιστημονικού και Τεχνολογικού Αλφαριθμητισμού, με σκοπό να αναδείξουμε τις κοινωνικές, ιδεολογικές και παιδαγωγικές τους προθέσεις. Στο δεύτερο μέρος της διατριβής αναπτύξαμε μία εναλλακτική πρόταση αλφαριθμητισμού στις ΦΕ και την τεχνολογία, για το σχεδιασμό της οποίας υιοθετήσαμε βασικές αρχές της Κριτικής Κοινωνικής Θεωρίας και Οικολογίας, καθώς και ιδέες της Προοδευτικής Παιδαγωγικής και της Παιδαγωγικής της Ανθρώπινης Δράσης	Κουμαράς, Παναγιώτης	Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία, Εκπαίδευση, Προγράμματα μαθημάτων, Physical sciences, Study and teaching, Education, Curricula	10.26262/heal.auth.ir.76423
Προγράμματα προαγωγής της ψυχικής υγείας με έμφαση στις κοινωνικές σχέσεις των παιδιών: μια κριτική προσέγγιση	Αντωνιάδου Ευθυμία Ε.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2007	Η μελέτη στοχεύει στη συμμετοχή των εκπαιδευτικών και παιδιών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στην εφαρμογή των προγραμμάτων αγωγής της υγείας με έμφαση στις κοινωνικές σχέσεις των παιδιών. Το θεωρητικό υπόβαθρο της μελέτης διαμορφώθηκε με βάση τις αρχές της κονστрукτιβιστικής θεωρίας και της νέας κοινωνιολογίας της παιδικής ηλικίας. Στόχος της έρευνας είναι να διερευνήσει α) τις απόψεις παιδιών και εκπαιδευτικών σχετικά με την εφαρμογή των προγραμμάτων στο σχολείο, β) τους τρόπους με τους οποίους συζητούν για τις κοινωνικές σχέσεις των παιδιών, γ) τις κοινές ή διαφορετικές κατανοήσεις από τη συμμετοχή τους στο πρόγραμμα. Στην έρευνα συμμετέχουν 66 εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης χωρισμένοι σε 14 ομάδες εστίασης και 107 παιδιά χωρισμένα σε 14 ομάδες. Οι συμμετέχοντες συζητήσαν σχετικά με το περιεχόμενο των προγραμμάτων και τη μεταξύ τους συνεργασία. Οι εκπαιδευτικοί συζητήσαν επιπλέον για το ρόλο τους. Στην ανάλυση αναζητήθηκαν τα ερμηνευτικά ρεπερτόρια, οι θέσεις υποκειμένου και τα ιδεολογικά δόγματα	Μπίμπου-Νάκου, Ιωάννα	Αγωγή υγείας (Πρωτοβάθμια), Μαθητές, Ψυχική υγεία, Health education (Elementary), Students, Mental health	10.26262/heal.auth.ir.101911
Η πρακτική σημασία των χαρτογραφικών προβολών στη διδασκαλία των χαρτών στο σχολείο	Τζωτζής Ιωάννης Ε.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2007	Η παρούσα διατριβή έχει ως γενικό σκοπό στο να δώσει απάντηση στα παρακάτω ερωτήματα : 1. κατά πόσο ο κάθε μαθητής γνωρίζει την αδυναμία που παρουσιάζει ο παγκόσμιος χάρτης στη σωστή απεικόνιση της γήινης επιφάνειας 2. αν μπορεί να εντοπίσει τις περιοχές του χάρτη που παρουσιάζουν έντονη παραμόρφωση στο σχήμα και τις εκτάσεις σε σχέση με το πραγματικό σχήμα της υδρογείου 3. ποια χαρτογραφική προβολή μπορεί κατά την γνώμη του να δώσει τα καλύτερα διδακτικά αποτελέσματα. Στεφάνθηκε σε τρεις(3) κλιμακωτές έρευνες που έγιναν στα σχολεία(Γυμνάσια και Δημοτικά) του Νομού Φλώρινας εξετάοντας και μελετώντας τη διεθνή βιβλιογραφία και τις προϋπάρχουσες ερευνητικές προσπάθειες. Τα αποτελέσματα των ερευνών στηρίχθηκαν με τη βοήθεια του S.P.S.S. και αναδεικνύουν τη χαμηλή επίδοση των μαθητών στην μαθηματική γεωγραφία και ότι αυτοί είναι περισσότερο εξοικειωμένοι με τις σύμφορες χαρτ. προβολές παρά με αυτές της ίσης έκτασης. Παρατίθενται διάφορες προτάσεις	Λαμπρινός, Νικόλαος	Χάρτες, Μελέτη και διδασκαλία, Χάρτης, Προβολή του, Maps, Study and teaching, Map projection	10.26262/heal.auth.ir.104633
Η επίδραση της μονογονεϊκότητας στην εκπαιδευτική επιτυχία των παιδιών	Πλιόγκου Βασιλική Κ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2008	Σκοπός του παρόντος ερευνητικού εγχειρήματος ορίζεται η διερεύνηση της σύνδεσης των εννοιών της εκπαίδευσης και της μονογονεϊκότητας. Επιχειρείται, δηλαδή, μέσα από τις εμπειρίες είκοσι πέντε μόνων μητέρων και πατέρων -κύριων υπεύθυνων για τη φροντίδα των οικογενών τους - με παιδιά που φοιτούν από την πρωτοβάθμια ως την τριτοβάθμια εκπαίδευση- ο εντοπισμός των παραγόντων που επιδρούν στην εκπαιδευτική τους επιτυχία. Πρωταρχικό στόχο αποτελεί η οικοδόμηση μιας «μεσαίου-χώρου θεωρίας» μέσα από την ανάδειξη των απόψεων, ιδεών και βιωμάτων των ίδιων των υποκειμένων έρευνας. Για το λόγο αυτό, επιλέγεται η εφαρμογή μιας επαγωγικής, ερμηνευτικής προσέγγισης και συγκεκριμένα η μεθοδολογική στρατηγική της εμπειρική θεμελιωμένης θεωρίας, μαζί με τις αρχές της κριτικής και φεμινιστικής θεωρίας (critical feminist grounded theory). Η ανάλυση των ερευνητικών δεδομένων επιτρέπει την ανάδωση τριών κατηγοριών -έτσι όπως προλαμβάνεται το υπό διερεύνηση θέμα από τους μόνους γονείς- δηλαδή: (α) η είσοδος στη μονογονεϊκότητα, (β) η ανάπτυξη των παιδιών σε μορφωσιγόνο περιβάλλον κατά τη διαβίωσή τους σε μονογονεϊκές οικογένειες και (γ) η επιδίωξη της ποιότητας στις διαπροσωπικές σχέσεις ως ασφαλιστική δικλείδα στον κίνδυνο για σχολική αποτυχία. Η διαπίστωση ότι η μονογονεϊκότητα αυτή κάθε αυτή δεν θα μπορούσε από μόνη της να χαρακτηριστεί ως επιβαρυντική αναδεικνύεται κυρίαρχη ενώ μια σειρά ευρημάτων χαρακτηρίζονται από τους μόνους γονείς ως καθοριστικοί παράγοντες	Κογκίδου, Δήμητρα	Παιδιά μόνων γονέων, Εκπαίδευση, Μονογονεϊκές οικογένειες, Children of single parents, Single-parent families	10.26262/heal.auth.ir.106138
Προσδιοριστικοί παράγοντες της πολιτικής συμμετοχής: η περίπτωση του επιπέδου εκπαίδευσης	Πασατιάδης Γεώργιος Χ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2008	Διερεύνηση των προσδιοριστικών παραγόντων της πολιτικής συμπεριφοράς (φύλο, ηλικία, επίπεδο εκπαίδευσης, θέση στην απασχόληση, αστικότητα, συχνότητα εκκλησιασμού) και η ιδιαίτερη "επίδραση" του επιπέδου εκπαίδευσης	Πανταζής, Παύλος	Πολιτική συμμετοχή, Πολιτική επιστήμη, Political participation, Political science	10.26262/heal.auth.ir.107489

"Κοινωνία της γνώσης" και εκπαιδευτική πολιτική: η περίπτωση της Αγγλίας των νέων εργατικών	Καλημερίδης Γεώργιος Α.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2008	Η παρούσα διδακτορική διατριβή εξετάζει την εκπαιδευτική πολιτική των Νέων Εργατικών την περίοδο 1997-2001, υπό το πρίσμα της ευρύτερης θεωρητικής συζήτησης για το χαρακτήρα της αναδιάρθρωσης των αναπτυγμένων καπιταλιστικών κοινωνιών στα τέλη του 20ου αιώνα και τις αρχές του 21ου αιώνα. Ειδικότερα, το κύριο ερευνητικό ερώτημα που τίθεται είναι σε ποιο βαθμό η εκπαιδευτική των Νέων Εργατικών συγκροτεί τους όρους για την ανάπτυξη μιας οικονομίας υψηλών δεξιοτήτων που θα βασίζει την ανταγωνιστικότητά της στο γνωστικό υπόβαθρο του εργατικού της δυναμικού και στην πρόωθηση της τεχνολογικής καινοτομίας, υπερβαίνοντας ταυτόχρονα τις κοινωνικές συνέπειες της 17χρονης διακυβέρνησης της Αγγλίας από το Συντηρητικό κόμμα	Ανθογαλίδου, Θεοπούλα	Εκπαίδευση και κράτος, Ιστορία, Πολιτική και Εκπαίδευση, Ιστορία, Politics and education, History, Education and state, History	10.26262/heal.auth.ir.109641
Στρατηγικές για τη λύση προβλημάτων στη φυσική	Τσεχερίδης Σταύρος Γ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2008	Είναι γνωστή η αξία που έχει η λύση του προβλήματος στη διδασκαλία της Φυσικής αλλά και άλλων γνωστικών αντικειμένων. Στο πρώτο μέρος της διατριβής αναφέρονται οι σκοποί, οι στόχοι, τα ερευνητικά ερωτήματα της έρευνας. Γίνεται εκτεταμένη αναφορά στην έννοια του προβλήματος, στις διανοητικές διαδικασίες που εμπλέκονται στη λύση ενός προβλήματος, στην υποδομή που πρέπει κάποιος να έχει, ώστε να είναι καλός λύτης προβλημάτων. Αναφέρεται επίσης η σχέση που έχουν οι στρατηγικές λύσης προβλημάτων με τη θεωρία της επεξεργασίας των πληροφοριών για τη μάθηση, γίνεται ανασκόπηση από την βιβλιογραφία στρατηγικών λύσης γενικών προβλημάτων, καθώς και προβλημάτων Φυσικής. Στο δεύτερο μέρος της διατυπώνεται μια πρόταση στρατηγικής για τη λύση προβλημάτων Φυσικής. Αναφέρονται εφαρμογές της πρότασης σε προβλήματα Φυσικής του Λυκείου. Παρουσιάζεται επίσης μια διδακτική πρόταση για τη διδασκαλία της στρατηγικής. Στο τρίτο μέρος της διατριβής γίνεται ο έλεγχος της προτεινόμενης στρατηγικής λύσης προβλημάτων Φυσικής με διδακτικές παρεμβάσεις, καθώς και ο έλεγχος της αποδοχής της από τους εκπαιδευτικούς. Αναφέρονται τα αποτελέσματα των διδακτικών παρεμβάσεων, καθώς και τα αποτελέσματα ελέγχου της αποδοχής της στρατηγικής από τους εκπαιδευτικούς	Κουμαράς, Παναγιώτης	Φυσική, Μελέτη και διδασκαλία, Physics, Study and teaching	10.26262/heal.auth.ir.10433
Τα όρια του μετασχηματισμού της εθνότητας ταυτότητας	Τρομάρα Σοφία Α.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2008	Η παρούσα έρευνα είχε ως στόχο να καταδείξει τη σημασία και τις διαστάσεις που έχει για τον σύγχρονο άνθρωπο η έννοια της διαφορετικότητας, όπως αυτή εκφράζεται μέσω της εθνοτικής ταυτότητας, στη γενικότερη πολιτική και κοινωνική ζωή του ατόμου. Συμπεριλαμβανόμενα στην προσπάθεια επαναπροσδιορισμού του όρου και των συμφοραζόμενων της εθνικής ταυτότητας, η παρούσα έρευνα εξερεύνησε να αποδείξει ότι οι δύο αντίταλες θεωρίες του Geertz και του Barth δεν είναι αλληλοαποκλειόμενες, ότι δηλ. τα άτομα τελικά δεν είναι αναγκασμένα να επιλέξουν μία από τις 2 στάσεις. Ανάλογα με τα συμφοραζόμενα τα άτομα μπορούν να εκφράζουν την εθνοτική τους ταυτότητα με έντονο τρόπο, όντας πιστά σ' αυτήν και ταυτόχρονα να την χρησιμοποιούν περιστασιακά ή ακόμη και ως εργαλείο ή μέσο επίτευξης στόχου. Η συγκεκριμένη έρευνα προχώρησε ένα βήμα παραπέρα και επιβεβαίωσε ότι εκτός από τους δύο διαμετρικά αντίθετους βαθμούς έκφρασης, υπάρχει ένα ενδιάμεσο εύρος και καθοριστικό φάσμα βαθμού έκφρασης της εθνοτικής ταυτότητας, οι οποίοι δεν είναι αλληλοαποκλειόμενοι. Η εργασία αρθρώνεται σε 2 κύρια μέρη, 1)θεωρητικό : κεφάλαια 1-5 και 2)εφαρμοσμένη έρευνα κεφ. 6-9, η οποία διεξήχθη με γραπτό ερωτηματολόγιο σε σχολεία της Θεσ/νίκης	ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ	Πολυπολιτισμική εκπαίδευση, Εθνοτικές ομάδες, Multicultural education, Ethnic groups	10.26262/heal.auth.ir.10630
Το ζήτημα της γλώσσας στην Κωνσταντινούπολη: Λόγος και αντίλογος στην εφημερίδα "ο Ταχυδρόμος" (1898-1908)	Τσεβικ-Μπαϊβερίαν Κορνηλία Γ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2008	Ο κύριος σκοπός της εργασίας είναι η έρευνα, η μελέτη και η ερμηνεία του γλωσσολογικού δημοτικισμού, με τον τρόπο που εμφανίζονται στην Πόλη, στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ου αιώνα. Το θέμα διερευνάται με επικέντρωση την εφημερίδα, "Ο Ταχυδρόμος" και τη συζήτηση μέσα από τις στήλες της, μέσα από τη δημοσίευση του διηγήματος της Αλέξανδρος Παπαδοπούλου που αποτέλεσε την αφορμή των δημοσιευμάτων του Φ. Φωτιάδη με τον τίτλο "Το Γλωσσικό Ζήτημα και η εκπαιδευτική μας αναγέννηση". Ακολουθούν τα 73 κείμενα της εφημερίδας "Ο Ταχυδρόμος" που πραγματεύονται "τον γλωσσολογικό δημοτικισμό" και σχολιάζονται στο κοινωνικό-οικονομικό-πολιτικό πλαίσιο. Η μέθοδος που ακολουθήθηκε ως προς το πρώτο επίπεδο της, το συστηματικό περιγραφικό είναι η ιστορική-ερμηνευτική και σε σημεία που κρίθηκε απαραίτητο έγινε η χρήση της ερμηνευτικής. Εν κατακλείδι, "Ο Ταχυδρόμος", ως μοναδική εφημερίδα της εποχής, αποτελεί το εργαστήρι όπου θα προσφύγει κάθε μελετητής που θέλει να έχει συνοπτική εικόνα του γλωσσικού ζητήματος στην Κων/πολη με όλους τους παράγοντες που αποτελούν : την Α. Παπαδοπούλου, του Φ. Φωτιάδη και τη ντελεγκέντσια της εποχής	Τζήκας, Χρήστος	Ελληνική γλώσσα, Νέα, Ελληνικές εφημερίδες	10.26262/heal.auth.ir.11031
Η σημασία της συνεργατικής μάθησης στη μαθηματική εκπαίδευση παιδιών γλωσσικών μειονοτήτων	Δούβλη Γεωργία Π.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2009	Η εκπαιδευτική πολιτική που αφορά τα παιδιά γλωσσικών μειονοτήτων στη χώρα μας επικεντρώνεται μέχρι σήμερα μόνο στη διδασκαλία και τη μάθηση της δεύτερης γλώσσας, της οποίας ο ικανοποιητικός βαθμός επάρκειας θεωρείται απαραίτητη και ικανή προϋπόθεση για την ομαλή ένταξη και πρόοδο των παιδιών στο ελληνικό σχολείο. Σχετικά με τη μαθηματική εκπαίδευση των παιδιών αυτών δεν έχει ληφθεί μέχρι σήμερα καμιά μέριμνα καθώς επικρατεί η άποψη ότι η περιορισμένη γλωσσική επάρκεια δεν αποτελεί εμπόδιο στη μάθηση των Μαθηματικών, αφού τα Μαθηματικά έχουν τη δική τους γλώσσα. Στόχος της διατριβής είναι η διερεύνηση της συμβολής της συνεργατικής μάθησης στις μαθηματικές επιδόσεις παιδιών γλωσσικών μειονοτήτων. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε σε δύο τμήματα (ομάδα ελέγχου: n = 20, πειραματική ομάδα: n = 17) της Στ' τάξης ενός Δημοτικού Σχολείου της Θεσσαλονίκης. Στην πειραματική ομάδα εφαρμόστηκε στο μάθημα των Μαθηματικών και για τρεις μήνες ένα πειραματικό διδακτικό μοντέλο συνεργατικής μάθησης ενώ η ομάδα ελέγχου διδάχτηκε το μάθημα των Μαθηματικών με μετωπική διδασκαλία. Στην έρευνα συνδυάστηκαν ποσοτικές (πείραμα) και ποιοτικές μέθοδοι (παρατήρηση, συνεντεύξεις) συλλογής δεδομένων. Η πορεία της ερευνητικής διαδικασίας περιελάμβανε συνοπτικά τα εξής: α) παρατήρηση της πειραματικής ομάδας πριν την έναρξη της εφαρμογής του προγράμματος, β) αρχικό τεστ και για τις δύο ομάδες – γραπτό και προφορικό, γ) εφαρμογή του διδακτικού μοντέλου και παρατήρηση της πειραματικής ομάδας καθ' όλη τη διάρκεια του, δ) τελικό τεστ και για τις δύο ομάδες – γραπτό και προφορικό, ε) συνεντεύξεις των παιδιών της πειραματικής ομάδας, των γονέων τους και των εκπαιδευτικών των δύο τμημάτων και στ) μετά την παρέλευση περίπου τριών μηνών τεστ διατήρησης επίσης και για τις δύο ομάδες. Έχοντας υπόψη τα αποτελέσματα όλων των αναλύσεων παρατηρούμε ότι τα παιδιά της πειραματικής ομάδας και κυρίως τα παιδιά γλωσσικών μειονοτήτων παρουσίασαν μια σαφή πρόοδο και κατάφεραν να σταθούν ισοδύναμα έναντι των φυσικών ομιλητών της ομάδας ελέγχου καλύπτοντας τη μεγάλη διαφορά στις αρχικές επιδόσεις. Φαίνεται λοιπόν, ότι τα παιδιά μέσα σε συνεργατικά περιβάλλοντα μάθησης είναι πιο αποτελεσματικά και επιτυγχάνουν σε γνωστικές περιοχές στις οποίες με τα ανταγωνιστικά ή ατομικά μοντέλα μάθησης θεωρούνταν βέβαιη ή σχεδόν βέβαιη η δυσκολία τους αλλά και πιθανή η αποτυχία τους.	Τρέσσου-Φατούρου, Ευαγγελία, κ	Ομαδική εργασία στην εκπαίδευση, Μαθηματικά, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Μειονότητες, Εκπαίδευση, Group work in education, Mathematics, Study and teaching (Elementary), Minorities, Education	10.26262/heal.auth.ir.112167
Δομή και λειτουργία του Ελληνικού Σχολείου στην Ανατολική Θράκη κατά την περίοδο της Οθωμανοκρατίας (1352-1922): το ιδεολογικό υπόβαθρο της εκπαιδευτικής διαδικασίας	Δρούγκα Κλεονίκη Α.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2009	Στην ερμηνεία επιχειρείται μια αολοκληρωμένη εξέταση και μια εμπειρισιατική έρευνα για την ελληνική εκπαιδευτική έρευνα για την ελληνική εκπαιδευτική διαδικασία σ'έναν εξαιρετικά ευαίσθητο γεωγραφικό χώρο, την Ανατολική Θράκη σε μια χρονική έκταση 5,5 περίπου αιώνων. Μέσα από τους φορείς παραχής της εκπαίδευσης στον ελληνισμό της περιοχής, που άλλοτε ενεργοποιούσαν την εκπαιδευτική δράση κι άλλοτε την αποξένωναν, διαπιστώνεται μία προσπάθεια δομορφώσης του ιδεολογικού της περιεχομένου το οποίο ήταν ανάλογο με την ιδεολογία που εκείνοι ενστερνίζονταν. Παράλληλα, μελετώνται τα διδακτικά εγχειρίδια του ιστορικού αρχαία της Φ.Σ.Α. που αντανακλούν διαφορετικές προσεγγίσεις στην εκπαιδευτική δράση και τους εκάστοτε στόχους της	ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Σχολεία, Ελληνικά, Ιστορία, Schools, GreekHistory, History	10.26262/heal.auth.ir.112217
Μελέτη της εφαρμογής διαδικτυακής εκπαίδευσης στην εξ Αποστάσεως εκπαίδευση εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης	Παρασκευάς Απόστολος Α.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2009	Η παρούσα διδακτορική διατριβή διερευνά εάν ένα διαδικτυακό μαθησιακό περιβάλλον μπορεί να συμβάλει στην επιμόρφωση και τη γνωστική βελτίωση εν ενεργεία εκπαιδευτικών στις Φυσικές Επιστήμες (ΦΕ). Επιπλέον διερευνάται και κατόπιν προτείνεται μια μεθοδολογία ένταξης του διαδικτυακού μαθησιακού περιβάλλοντος, έτσι ώστε να καταστεί ικανή η συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών, προκειμένου να παράγουν εκπαιδευτικές δραστηριότητες για μαθητές του Δημοτικού σχολείου	ΨΥΛΛΟΣ, Δ.	Εκπαίδευση εξ αποστάσεως, Εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης των, Διαδικτυο στην εκπαίδευση, Elementary school teachers, Training of, Distance education, Internet in education	10.26262/heal.auth.ir.112535

<p>Η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας σε γονείς μετανάστες με παράλληλη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας στα παιδιά τους ως παράγοντες βελτίωσης της συνολικής αποτελεσματικότητας του σχολείου</p>	<p>Χαραβιταΐδης Πέτρος Δ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2009</p>	<p>Στην Ελλάδα έχουν καταγραφεί ελάχιστες προσπάθειες εκπαιδευτικών, οι οποίες να σχετίζονται με την εφαρμογή εκπαιδευτικών παρεμβάσεων προς την κατεύθυνση της κριτικής παιδαγωγικής θεωρίας. Η ανάγκη επιστημονικής έρευνας αυτών των προσπαθειών οδήγησε και στην εκπόνηση της παρούσας διαιτηβής, της οποίας αντικείμενο είναι οι πρωτοβουλίες που ανέπτυξαν οι εκπαιδευτικοί ενός δημοτικού σχολείου στο κέντρο της Αθήνας με μεγάλο ποσοστό αλλοδαπών μαθητών, με στόχο την ομαλή συνύπαρξη όλων των παιδιών. Η εργασία παρακολουθεί την προσπάθεια του συγκεκριμένου σχολείου για οκτώ συνεχόμενα χρόνια (1999-2007), από την έναρξη των δράσεων που αναπτύχθηκαν στο σχολείο (1999) έως και τη διακοπή τους (2007) μετά από παρέμβαση της διοίκησης. Στη συγκεκριμένη εργασία μελετάται η επίδραση αυτών των δράσεων και τα αποτελέσματά τους για τους Έλληνες και αλλοδαπούς μαθητές, τους γονείς τους αλλά και για τους εκπαιδευτικούς του σχολείου. Εξετάζεται δηλαδή το «πώς» και το «πώς» αυτές οι δράσεις επηρέασαν τη σχολική κοινότητα και συνακόλουθα τη σχολική αποτελεσματικότητα, έτσι όπως αυτή ορίζεται μέσα από την έννοια του δημοκρατικού και ανθρώπινου σχολείου</p>	<p>ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ</p>	<p>Μετανάστες, Εκπαίδευση, Ελληνική γλώσσα, Νέα, Ξένοι ομιλητές, Μετανάστες, Εκπαίδευση, Greek language, Modern, Foreign speakers, Immigrants children, Education, Immigrants, Education</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.114174</p>
<p>Προγράμματα σπουδών φυσικών επιστημών Ε' & Στ' δημοτικού στην κατεύθυνση του 'Γραμματισμού στις φυσικές επιστήμες'</p>	<p>Πράμας Χρήστος Β.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2009</p>	<p>Στο Πρώτο Μέρος της διαιτηβής, παρουσιάζουμε την εξέλιξη της έννοιας του «γραμματισμού στις Φυσικές Επιστήμες (Φ.Ε.)» και αναλύουμε την έρευνα του προγράμματος PISA (δεδομένου ότι η έννοια του «γραμματισμού στις Φ.Ε.» στο πλαίσιο του διεθνούς αυτού προγράμματος είναι η κυρίαρχη σήμερα) με στόχο να αναδείξουμε τις προτάσεις του για τη συγγραφή προγράμματος σπουδών Φ.Ε. για την υποχρεωτική εκπαίδευση. Στο Δεύτερο Μέρος παρουσιάζουμε την ανάλυση των προγραμμάτων σπουδών Φ.Ε. ενένια χωρών, οι οποίες είτε βρίσκονται ψηλά στην κλίμακα αξιολόγησης του PISA είτε προχώρησαν στην αλλαγή των προγραμμάτων τους μετά την αποτυχία τους στην εν λόγω έρευνα (Φινλανδία, Αγγλία, Αυστραλία, Καναδάς, Σουηδία, Γαλλία, Βόδη Βυρτεμβέργη, Βαυαρία, Ιταλία). Στόχος της ανάλυσης των προγραμμάτων σπουδών των ενένια διαφορετικών χωρών είναι: α) να αναδείξουμε τις αντιλήψεις και τις προτάσεις τους για τη διδασκαλία των Φ.Ε. στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (Ε' και ΣΤ' δημοτικού), β) να διαπιστώσουμε αν συγκλίνουν με τις προτάσεις του PISA. Στο Τρίτο Μέρος τα αποτελέσματα της ανάλυσης των προγραμμάτων των διαφορετικών χωρών συντίθενται, προκειμένου να διαμορφώσουμε μια συνθετική πρόταση για τη δημιουργία Προγράμματος Σπουδών Φυσικών Επιστημών (Ε' και ΣΤ' Δημοτικού) στην κατεύθυνση του «γραμματισμού στις Φ.Ε.» (στο πλαίσιο του PISA) και τη συνακόλουθη φιλοσοφία «Γνώσεις και Ικανότητες για την καθημερινή ζωή». Κατόπιν, παρουσιάζουμε την πρότασή μας Ένα πρόγραμμα σπουδών Φ.Ε. για την Ε' και ΣΤ' Δημοτικού, το οποίο κινείται στο πλαίσιο της ίδιας φιλοσοφίας. Το Τέταρτο Μέρος, επιχειρείται η τελική αποτίμηση της εργασίας μας, τα τελικά συμπεράσματα και επισημόνοσεις, καθώς επίσης και οι προοπτικές εξελίξης της.</p>	<p>Κουμαράς, Παναγιώτης</p>	<p>Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Εκπαίδευση, Πρωτοβάθμια, Προγράμματα μαθημάτων, Science, Study and teaching (Primary), Education, Primary, Curricula</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.14227</p>
<p>Διδακτική της ιστορίας: η ανάπτυξη της ιστορικής σκέψης των παιδιών σε συμβατικό και ηλεκτρονικό περιβάλλον</p>	<p>Τσιβίας Αρμόδιος Ε.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2009</p>	<p>Το ενδιαφέρον της ερευνητικής εργασίας, μεταξύ των διαφορετικών πεδίων της διδακτικής της ιστορίας, επικεντρώνεται στο διδακτικό αντικείμενο της ιστορίας το οποίο αποτελεί το προνομιακό πεδίο του θεωρητικού και εμπειρικού ενδιαφέροντος της διδακτικής της ιστορίας και εξετάζεται διεξοδικά στη βάση της σκοποθεσίας και των μεθόδων που προκρίνονται και ακολουθούνται. Οι νέες μεθοδολογικές στρατηγικές, σε μια προσπάθεια ενεργητικού μετασχηματισμού της παραδοσιακής ιστορικής εκπαίδευσης, εστιάζουν στην προσέγγιση της συνολικής ανθρώπινης δραστηριότητας, στην ανάδειξη των δομικών στοιχείων της ιστορικής επιστήμης, στην υπέρβαση και στην αλλαγή του διδακτικού παραδείγματος με την αποδοχή εποικοδομητικών μαθησιακών προσεγγίσεων. Η ερευνητική εργασία στοχεύει στη διερεύνηση της δυναμικής που προκύπτει για τη διαμόρφωση της ιστορικής σκέψης των υποκειμένων, αφενός από την υιοθέτηση της διερευνητικής ιστορικής διαδικασίας στην ιστορική εκπαίδευση, αφετέρου από την αξιοποίηση του νέου ηλεκτρονικού περιβάλλοντος μάθησης στο μάθημα της ιστορίας στο σχολείο. Οι δυνατότητες που παρέχει η αυξανόμενη ψηφιοποίηση και δημοσιοποίηση του ιστορικού υλικού, αλλά και τα νοητικά εργαλεία που μπορούν να αξιοποιηθούν προς αυτή την κατεύθυνση διαμορφώνουν μια νέα διδακτική διάσταση, η οποία δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη διδακτική διαδικασία, αλλά μπορεί να συνεισφέρει ουσιαστικά στην απόκτηση δεξιοτήτων και συνθηκών της ιστορικής επιστημονικής πειθαρχίας. Τα ευρήματα της ερευνητικής έρευνας συνεισφέρουν σημαντικά στην περιορισμένη έρευνα για την καλλιέργεια της ιστορικής σκέψης των υποκειμένων στην ιστορική εκπαίδευση, καθώς η ανάπτυξη των επιμέρους ερευνητικών διαδικασιών επιτρέπει τη διαμόρφωση τρόπων εισαγωγής και ενσωμάτωσης της διερευνητικής ιστορικής μάθησης τόσο στο συμβατικό όσο και στο περιβάλλον του υπολογιστή. Η αξιοποίηση αυθεντικών ιστορικών κειμένων, στο επίπεδο του πρωτοβάθμιου σχολείου, επιτρέπει την εξακρίβωση των δυνατοτήτων και των δυσκολιών που ενέχει μια τέτοια διαδικασία και συνεισφέρει στον τρόπο κατανόησης της συγκεκριμένης μεθοδολογικής προσέγγισης σε επίπεδο πραγματικών συνθηκών της διδακτικής πράξης τόσο στο συμβατικό όσο και στο ηλεκτρονικό περιβάλλον εργασίας. Η απουσία ανάλογων διδακτικών και μαθησιακών εμπειριών και των απαραίτητων δεξιοτήτων σχετικά με τη χρήση των ιστορικών πηγών και την αξιοποίηση των δυνατοτήτων των ΤΠΕ στη σχολική πράξη επιδρά στα ευρήματα της ερευνητικής εργασίας. Η μεγαλύτερη δυσκολία που προκύπτει σχετίζεται με την απομάκρυνση από τις προηγούμενες διδακτικές πρακτικές και τον τρόπο πρόσληψης του ιστορικού παρελθόντος. Οι αρχικές προσπάθειες ιστορικής ανάλυσης των μαθητών και των μαθητριών δεν είναι συνήθως σύμφωνες με την εργασία των ειδικών ιστορικών, αλλά αυτό δεν πρέπει να ληφθεί ως αποτυχία, αλλά ως το σημείο εκκίνησης της ιστορικής σκέψης τους. Ο βαθμός επιτυχίας στη νέα διδακτική διαδικασία είναι ιδιαίτερα σημαντικός, χωρίς ιδιαίτερη διαφοροποίηση μεταξύ των δύο διακριτών διδακτικών συνθηκών, αν ληφθεί υπόψη η πλήρης απουσία προηγούμενων ανάλογων εμπειριών, η δυσκολία μετατόπισης από την προηγούμενη διδακτική προσέγγιση, η θεμελιωμένη ιστορική νοοτροπία του γνωστικού αντικείμενου, οι μορφές και χρήσεις της δημόσιας ιστορίας και η κυρίαρχη ιστορική κουλτούρα της σύγχρονης κοινωνικής πραγματικότητας</p>	<p>Ρεπούση Μαρία</p>	<p>Ιστορία, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Ιστορία, Διδασκαλία με υπολογιστή, History, Study and teaching (Primary), History, Computer-assisted instruction</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.14375</p>
<p>Οι θεατρικές πρακτικές στη διδασκαλία των φυσικών επιστημών στο δημοτικό σχολείο</p>	<p>Παπαδόπουλος Πάρης Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2009</p>	<p>Στο πρώτο μέρος της εργασίας, η έρευνα εστιάζεται στη συλλογή και παρουσίαση εφαρμογών θεατρικών πρακτικών, στην εκπαίδευση και ειδικότερα στη διδασκαλία των φυσικών επιστημών, όπως και στις αντίστοιχες στάσεις και δεξιότητες που καλλιεργούνται. Η μελέτη των εφαρμογών, αναδεικνύει τη χρήση των θεατρικών πρακτικών στην εκπαίδευση, ως εργαλείο έρευνας και παρέμβασης, ως μορφή τέχνης κι ως εκπαιδευτικής μεθοδολογίας. Οι προτάσεις χρήσης του θεάτρου ως εκπαιδευτικής μεθοδολογίας, στη διδασκαλία και μάθηση των φυσικών επιστημών, παρουσιάζουν μια άλλη οπτική τους στην εκπαίδευση, που δεν αφορά σε όρους, έννοιες και φαινόμενα μόνο, αλλά στο μετασχηματισμό τους σε μια δυναμική πλατφόρμα ανάπτυξης, δεξιοτήτων και στάσεων που αφορούν στη γνωστική, μεταγνωστική και συναισθηματική διάσταση της διδασκαλίας και μάθησης στις φυσικές επιστήμες, όπως και στις γλωσσική, ενδοπροσωπική, διαπροσωπική, κιναισθητική και χωρική-οπτική νοημοσύνης, της θεωρίας του Gardner. Στο δεύτερο μέρος της εργασίας, σχεδιάζεται ένα υβριδικό μοντέλο έρευνας 3D-5I (Three Dimensions- Five Intelligences), το οποίο διερευνά κι αξιολογεί τις δεξιότητες και στάσεις που αναπτύσσουν μαθητές και μαθήτριες, από την εφαρμογή θεατρικών πρακτικών στη διδασκαλία των φυσικών επιστημών στο Δημοτικό Σχολείο. Το μοντέλο έρευνας 3D-5I, επιχειρεί ν' απαντήσει στα ακόλουθα ερευνητικά ερωτήματα: α) ποιες είναι οι δυνατότητες χρήσης των εξελισσόμενων θεατρικών πρακτικών, για τη διδασκαλία των φυσικών επιστημών στο δημοτικό σχολείο; β) Ποια είδη δεξιοτήτων και στάσεων εννοούνται, μέσα από την εφαρμογή των θεατρικών πρακτικών στη διδασκαλία των φυσικών επιστημών; Παράλληλα, αναλύεται μια σειρά εξελισσόμενων θεατρικών πρακτικών, που εφαρμόστηκαν στην Δ' τάξη του Δημοτικού σχολείου και διαπραγματεύονται τα καιρικά φαινόμενα. Η ανάλυση των αποτελεσμάτων των εφαρμογών του μοντέλου 3D-5I, οδηγεί στο συμπέρασμα, ότι η εφαρμογή των εξελισσόμενων θεατρικών πρακτικών στο δημοτικό σχολείο και μάθηση στις φυσικές επιστήμες: α) εμπλέκει σταδιακά όλα τα παιδιά στη διδασκαλία των φυσικών επιστημών, και β) έχει σημαντικά αποτελέσματα στην κατανόηση της φύσης της επιστήμης από τους μαθητές και τις μαθήτριες, οι οποίοι διαχειρίζονται ταυτόχρονα το διδασκόμενο περιεχόμενο των φυσικών επιστημών, προσεγγίζοντας τις επιστημονικές έννοιες μέσα από μια πληθώρα διαφορετικών καταστάσεων, που η ποικιλία των θεατρικών πρακτικών ενεργοποιεί κι εμπλουτίζει. Η εφαρμογή τους, φαίνεται ακόμη να επηρεάζει διαφορετικές όψεις της γλωσσικής νοημοσύνης. Την κατανόηση και την παραγωγή γραπτού και προφορικού λόγου, μια και η ενεργοποίηση της φαντασίας των μαθητών και των μαθητριών μέσα από την συμμετοχή τους στις θεατρικές πρακτικές, έχει έντονη επίπτωση στην γλωσσική τους επίδοση, προσφέροντάς τους πολλαπλές ευκαιρίες να εξασκήσουν τις γλωσσικές τους δεξιότητες. Επίσης ενδιαφέροντα είναι τα αποτελέσματα στην ενδοπροσωπική νοημοσύνη, μια και μαθητές και μαθήτριες ενθαρρύνονται να παίρνουν αποφάσεις, να ρυθμίζουν τη συμπεριφορά τους σε σχέση με του άλλους, ενώ παράλληλα ενισχύουν την αυτοεκτίμηση και την αυτοπεποίθηση τους. Επιπλέον, οι θεατρικές πρακτικές παρέχουν σε μαθητές και μαθήτριες, πολλαπλές δυνατότητες κοινωνικών αλληλεπιδράσεων, με αποτέλεσμα τη βελτίωση της διαπροσωπικής τους νοημοσύνης.</p>	<p>Κουμαράς, Παναγιώτης</p>	<p>Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία (Στοχευόδης), Δράμα στην εκπαίδευση, Science, Study and teaching (Primary), Drama in education</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.14689</p>

<p>Η ελληνική μυθολογία στην ελληνική παιδική λογοτεχνία: συγκριτική προσέγγιση της ελληνικής μυθολογίας</p>	<p>Παπαγεωργίου Αικατερίνη Πρ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2010</p>	<p>Η ελληνική κλασική μυθολογία αξιοποιείται παιδαγωγικά και λογοτεχνικά μέσα από τις διασκευές για παιδιά, οι οποίες ικανοποιούν τη λογοτεχνική ανάγκη για συγκίνηση, αγνότητα και περιπέτεια και την παιδαγωγική αναγκαιότητα για μόρφωση, καθώς συνδυάζει διδακτικές και ηθικές αλήθειες. Η έρευνα μελετά τις διασκευασμένες μυθολογίες για παιδιά, με πρωταγωνιστές θεούς και ήρωες, που εκδόθηκαν από Έλληνες κατά το 19ο και 20ό αιώνα και τις ερμηνείες που προτείνουν, μέσα στο πλαίσιο της ελληνικής ιστορίας, της λογοτεχνικής και της ιστορίας της εκπαίδευσης και των ιδεολογιών που συνυφάνονται μ' αυτές. Η μεθοδός Δύο είναι οι εκφάνσεις του ερευνητικού πεδίου: από τη μια, το παραδοσιακό μυθολογικό υλικό και από την άλλη, οι νεωτερικοί τρόποι προσέγγισης και διαχείρισής του. Για το λόγο αυτό η μεθοδολογική προσέγγιση στηρίχθηκε σε ένα συνδυασμό διαφορετικών μεθοδολογικών σχημάτων, που εκκινούν από τη θεωρία της παιδικής λογοτεχνίας, (Stephens, Hunt, McGillis, Zipes), μεταπηδούν στη συγκριτική γραμματολογία (Λαμβάνει υπόψη τις διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στα συγκρινόμενα στοιχεία, τα οποία, όμως, ανήκουν στο ίδιο σύνολο, J.P.Vernant) και προσεγγίζουν το μυθολογικό (διασκευασμένο) υλικό με τα μεθοδολογικά εργαλεία της αφηγηματολογίας, την τυπολογία του Genette, που δανείζεται από τη Θεωρία της Λογοτεχνίας. Η μελέτη: Η μελέτη χωρίζεται σε τρία μέρη: Στο πρώτο μέρος αναπτύσσεται το θεωρητικό και μεθοδολογικό πλαίσιο της έρευνας. Στο δεύτερο μέρος, η συστηματική εξέταση, συγχρονική και διαχρονική, των αφηγηματικών στοιχείων των κειμένων αναδεικνύει την προσαρμογή τους στις εκάστοτε ιστορικές συγκυρίες. Στη μελέτη διακρίνονται πέντε χρονικές περίοδοι: α) Τα χρόνια του Ελληνικού Διαφωτισμού (1800 - 1830). β) Τα χρόνια του Ρομαντισμού (1830 - 1880). γ) Τα χρόνια της Ηθιογραφίας και του Ρεαλισμού (1880 - 1930). δ) Τα χρόνια του Μεσοπολέμου και της Μετεμφυλιακής περιόδου (1930 - 1970). ε) Τα χρόνια της Μεταπολίτευσης και μέχρι σήμερα (1970 - μέχρι σήμερα). Το τρίτο μέρος του Παραρτήματος αφορά την καταλογογράφηση των μυθολογιών. Εδώ βρίσκονται ταξινομημένα όλα τα βιβλία μυθολογίας σε χρονολογική και αλφαβητική σειρά για τη διευκόλυνση του αναγνώστη. Συμπεράσματα Το βέβαιο είναι ότι η διαχείριση της ελληνικής αρχαιότητας σε κάθε εποχή παρουσιάζει μια νέα διάσταση του μύθου αλλά κυρίως της εποχής του διασκευαστή που διαχειρίζεται τη μνήμη του παρελθόντος. Εκείνο που θέλει ο διασκευαστής να μεταδώσει, εκτός από το υλικό της παράδοσης, μέσα από τη μορφή των πληροφοριακών βιβλίων, διηγημάτων, μυθιστορημάτων, είναι οι νεωτερικές ιδέες του, οι οποίες σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό αποτελούν πολιτική και ιδεολογική παρέμβαση στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών. Το ιδεολογικό πρόταγμα της ελληνικότητας και της υπεροχής του ελληνισμού αποτέλεσε μια διαχρονική αξία στα κείμενα της μυθολογίας για παιδιά μετουσιώνοντας κάθε φορά τις ιστορικές συνθήκες σε ιδεολογικές.</p>	<p>Κανατσούλη, Μελοπομένη</p>	<p>Παιδική λογοτεχνία, Νεοελληνική, Ιστορία και κριτική, Μυθολογία, Ελληνική, Νεανική λογοτεχνία, Μυθολογία, Ελληνική στη λογοτεχνία, Children's literature, Greek (Modern), History and criticism, Mythology, Greek, Juvenile literature, Mythology, Greek, in literature</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.115692</p>
<p>Η συμβολή της ανάγνωσης μυθιστορημάτων στη διαμόρφωση της υποκειμενικότητας των εφήβων</p>	<p>Χρονάκη Άλκηστη</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2010</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή, στηριζόμενη θεωρητικά στην αναγνωστική ανταπόκριση και στην άποψη ότι το υποκείμενο κατασκευάζεται μέσω του λόγου, επιδιώκει τη διερεύνηση του ρόλου της ανάγνωσης μυθιστορημάτων στη διαμόρφωση της υποκειμενικότητας των εφήβων. Κύριος σκοπός, επομένως, της έρευνας είναι η μελέτη της ανταπόκρισης των νέων αναγνώστων στα μυθιστορήματα που διαβάζουν. Για το λόγο αυτό οργανώθηκαν ομάδες ανάγνωσης εφήβων σε έξι βιβλιοθήκες του Δήμου Θεσσαλονίκης, οι οποίες δίνουν τη δυνατότητα παρακολούθησης και καταγραφής της ανταπόκρισης των αναγνώστων χωρίς να περιορίζουν ή να προκαταβάλλουν την παραγωγή λόγου. Πρόκειται για μια έρευνα που κινείται στο χώρο της εθνογραφίας, καθώς στηρίζεται στη δική μου προσωπική συμμετοχή και παρατήρηση των συζητήσεων των νέων αναγνώστων για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. Πιο συγκεκριμένα, οι ομάδες ανάγνωσης λειτουργήσαν για τρία περίπου χρόνια, στη διάρκεια των οποίων συναντήσαμε με τους αναγνώστες μια φορά κάθε δυο εβδομάδες, για μία ή μιάμιση ώρα. Μπόρεσα, έτσι, να συλλέξω δεδομένα που αφορούσαν το πώς επιλέγουν βιβλία οι νέοι αναγνώστες, το ρόλο του πλαισίου και των συνομηλτών τους στην κατασκευή του νοήματος και τελικά στην εξέλιξη τους ως αναγνώστες και τέλος, τους τρόπους με τους οποίους αλληλεπιδρούν με τα μυθιστορηματικά κείμενα για να τα νοηματοδοτήσουν. Ως προς την επιλογή των βιβλίων, διαπιστώθηκε ότι οι έφηβοι επιλέγουν βιβλία όπως οι ενήλικοι αναγνώστες, με πιο σημαντικό παράγοντα επιρροής το σχολείο, ιδιαίτερα όταν προτείνει βιβλία με έμμεσο τρόπο, στη συνέχεια το εξώφυλλο, τον τίτλο και το κείμενο στο οπισθόφυλλο. Διαπιστώθηκε, ωστόσο, ότι η διαδικασία επιλογής δεν ήταν για τους περισσότερους μια συνειδητή διαδικασία. Ζητώντας τους, λοιπόν, να μιλήσουν στην ομάδα για τα κριτήρια με τα οποία επιλέγουν ένα βιβλίο, τους δόθηκε η δυνατότητα ουσιαστικά να αποκτήσουν συνείδηση του εαυτού τους ως αναγνώστη. Η συνύπαρξη των αναγνώστων στις ομάδες τους βοήθησε να εξελιχθούν όσον αφορά το κομμάτι της ανάγνωσης. Από τις συζητήσεις με τη μορφή ερωτήσεων και απαντήσεων που κυριαρχούσε στις πρώτες συναντήσεις πέρασαν σε πιο πραγματικές συνομιλίες στις οποίες διατύπωναν αυθεντικά ερωτήματα, διερευνούσαν συλλογικά τα θέματα που προέκυπταν και συνοικοδομούσαν το νόημα του κειμένου. Σημαντικό ρόλο σ' αυτήν την εξέλιξη έπαιξαν: η καλή επιλογή βιβλίου, η διάρκεια λειτουργίας της ομάδας και οι συνομηλτές τους, όσο πιο έμπειροι ήταν ένας αναγνώστης τόσο πιο πολύ 'βοηθούσε' τους συνομηλτές του να εστιάσουν και να εμβαθύνουν στο βιβλίο. Στο θέμα της ανταπόκρισης, διαπιστώθηκε ότι οι έφηβοι αναγνώστες για να κατανοήσουν ένα κείμενο χρησιμοποιούν τις προηγούμενες γνώσεις και εμπειρίες τους. Η αλληλεπίδραση κειμένου-αναγνώστη δεν διαμορφώνει όμως μόνο το κείμενο αλλά και τον ίδιο τον αναγνώστη, αφού του επιτρέπει να ανακαλύψει πράγματα για τον εαυτό του και τον κόσμο είτε κάνοντας συσχετισμούς με τη ζωή του, είτε ταυτιζόμενος με τους ήρωες, τις αφηγηματικές φωνές του μυθιστορήματος.</p>	<p>Αποστολίδου, Βενετία</p>	<p>Παιδική λογοτεχνία, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Παιδιά, Βιβλία και ανάγνωση, Παιδί, Ανάπτυξη του, Children's literature, Study and teaching (Elementary), Children, Books and reading, Child development, Juvenile literature</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.122930</p>
<p>Κριτική παιδαγωγική και γραμματισμός</p>	<p>Νικολαΐδης Δημήτρης Ν.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2010</p>	<p>Το αντικείμενο της μελέτης 'Κριτική Παιδαγωγική και Γραμματισμός' είναι η διαχρονική διερεύνηση των θέσεων δύο σημαντικών εκπροσώπων (ίσως των πιο σημαντικών) του συγκεκριμένου παιδαγωγικού ρεύματος στις Η.Π.Α., των Henry Giroux & Peter McLaren. Πιο συγκεκριμένα, παρακολουθούμε τη διαδρομή των παιδαγωγικών/πολιτικών τους θέσεων από τη στιγμή που εμφανίζονται στη βιβλιογραφία (τέλη 1970 με αρχές του 1980) έως το 2000. Η επιλογή αυτή εξυπηρετεί την προσπάθεια να απαντηθεί το κεντρικό ερώτημα που θέτει η εργασία μας: που είναι ο προσδιορισμός της σχέσης της οπτικής τους για το γραμματισμό με άλλες οπτικές για το ίδιο ζήτημα. Δύο θεμελιακές σημασίες μεθοδολογικές επιλογές για την απάντηση του κεντρικού ερωτήματος που θέτει η εργασία μας είναι: πρώτον, η περιεχολογική των θέσεων των Giroux & McLaren, δηλαδή η διερεύνηση των κοινωνικοπολιτικών ορίων εντός των οποίων εξελίσσεται το έργο τους και, δεύτερον, η αρχή της συσχέτισης: συσχέτιση του παιδαγωγικού με το πολιτικό, συσχέτιση θέσεων διαφορετικών περιόδων, συσχέτιση διαφορετικών ή παραπλήσιων οπτικών για ένα θέμα, συσχέτιση των κεντρικών εκπαιδευτικών και πολιτικών προτεραιοτήτων που προκρίνονται. Το ερευνητικό σχήμα που υιοθετήσαμε έχει να κάνει με την αναζήτηση των θεωρητικών επιρροών που σφραγίζουν το έργο των Giroux & McLaren, καθώς και των εννοιών που το προσδιορίζουν και προκύπτουν από την αξιοποίηση των σχετικών επιρροών σε κάθε περίοδο. Το έργο τους επηρεάστηκε από ένα μεγάλο φάσμα θεωρητικών παραδόσεων και εννοιών, από το νέο-Μαρξισμό, τη νέα κοινωνιολογία της εκπαίδευσης, τις πολιτισμικές σπουδές μέχρι την εκλεκτική πρόληψη του μεταμοντερνισμού. Το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγουμε είναι ότι οι θέσεις των Giroux και McLaren συγκροτούν μία ιδιαίτερη οπτική για το γραμματισμό, θεμελιωμένη σε διαφορετική ιδεολογικοπολιτική βάση από αυτή του πολιτισμικού και λειτουργικού γραμματισμού.</p>	<p>Γρόλλιος, Γεώργιος</p>	<p>Κριτική παιδαγωγική, Αλφαριθμητικός, Πολιτικές απόψεις, Critical pedagogy, Literacy, Political aspects</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.123069</p>

<p>Ο σχεδιασμός και η υλοποίηση εκπαιδευτικής παρέμβασης για το γραμματισμό ενηλίκων κρατουμένων</p>	<p>Χασιώτης Βασίλης Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2010</p>	<p>Η εκπαιδευτική έρευνα και παρέμβαση στην οποία αναφέρεται η παρούσα διατριβή έγινε στις φυλακές των Διαβατών Θεσσαλονίκης από τον Οκτώβριο του 2001 έως και τον Ιούνιο του 2003. Σκοπός της έρευνας είναι να συμβάλει στη συγκρότηση μιας ολοκληρωμένης παιδαγωγικής πρότασης για το γραμματισμό ενηλίκων κρατουμένων, Ελλήνων και αλλοδαπών. Παράλληλα επιχειρεί να παρουσιάσει μια άλλη οπτική της εκπαίδευσης κοινωνικά αποκλεισμένων ομάδων και του ρόλου των εκπαιδευτικών που οργανώνουν αντίστοιχες προσπάθειες. Επιπλέον, στην εργασία διατυπώνονται επιχειρήματα για την κριτική του σωφρονιστικού συστήματος και τις πρακτικές του θεσμού της εκπαίδευσης ενηλίκων με σκοπό να διαμορφωθεί μια εναλλακτική παιδαγωγική πρόταση, που δεν ακολουθεί τις κυρίαρχες εκπαιδευτικές πρακτικές. Για τη συγκέντρωση και αξιοποίηση του ερευνητικού υλικού εφαρμόστηκε η Συμμετοχική Έρευνα Δράσης (Σ.Ε.Δ.) ως βασικό εργαλείο της μεθόδου έρευνας. Η Σ.Ε.Δ. υλοποιήθηκε μέσα από την καθημερινή παρουσία στο χώρο του σχολείου της φυλακής, την παρατήρηση και καταγραφή σε προσωπικά ημερολόγια των μαθημάτων και των γεγονότων της καθημερινότητας, την παρουσία στις δίκες των μαθητών, τις επαφές με τους γονείς και τους δικηγόρους τους και άλλα. Ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των μαθημάτων στηρίχθηκε στις βασικές αρχές της παιδαγωγικής θεωρίας του βραζιλιάνου παιδαγωγού Paulo Freire, κεντρικό σημείο της οποίας αποτελεί η «κριτική συνειδητοποίηση» για την οργάνωση ενός κοινωνικού και πολιτικού γραμματισμού. Κατά συνέπεια οι στόχοι της παρέμβασης διακρίνονται σε πολιτικό-κοινωνικούς, σε ανθρωπιστικούς και σε παιδαγωγικούς. Οι παραπάνω στόχοι καθόρισαν τόσο το περιεχόμενο των μαθημάτων όσο και το εκπαιδευτικό υλικό που αξιοποιήθηκε. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της έρευνας ο αποκλεισμός των κρατουμένων από το δικαίωμά τους στην εκπαίδευση είναι θεσμικός και οφείλεται στον τρόπο λειτουργίας της φυλακής και κατ' επέκταση του σωφρονιστικού συστήματος. Οι προσωπικές παρεμβάσεις των δασκάλων αποτέλεσαν σημαντικό παράγοντα για την ενεργοποίηση των αρμόδιων κρατικών φορέων για τη δημιουργία ενός σχολείου Α/θμιας εκπαίδευσης στη φυλακή. Ο τρόπος σχεδιασμού και υλοποίησης της παρέμβασης οδήγησαν στη διαμόρφωση ενός σχολείου που λειτουργήσει ως χώρος ελεύθερης διαβούλευσης, χωρίς αποκλεισμούς και ως χώρος κριτικής και αμφισβήτησης. Επίσης, η οικοδόμηση μιας σχέσης αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ δασκάλων και μαθητών, απελευθέρωσε τη δημιουργικότητα των μαθητών και διευκόλυνε τη συμμετοχή τους σε όλα τα επίπεδα της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Τέλος, υλοποιήθηκαν στο σύνολό τους οι γενικοί και οι ειδικοί στόχοι του γραμματισμού και οι μαθητές που κατάφεραν να παρακολουθήσουν για τουλάχιστον 6 μήνες τα μαθήματα απέκτησαν τις βασικές γνώσεις για τις διάφορες χρήσεις της γλώσσας σε πραγματικά πλαίσια επικοινωνίας.</p>	<p>Πανατζής, Παύλος</p>	<p>Φυλακισμένοι, Εκπαίδευση, Φυλακές, Prisoners, Education</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.123689</p>
<p>Η συμβολή των νέων παιδαγωγικών αντιλήψεων και των εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων στη διαμόρφωση του παιδικού βιβλίου στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου</p>	<p>Γεωργίου Χρήστος Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2010</p>	<p>Ο βασικός στόχος της Διατριβής είναι η διερεύνηση των επιδράσεων που άσκησαν οι παιδαγωγικοί και εκπαιδευτικοί προσανατολισμοί στη διαμόρφωση του ελληνικού παιδικού βιβλίου κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου. Η απουσία εργασιών υποδομής με ιστορική προοπτική συνέβαλε καθοριστικά στη διεύρυνση των ορίων της έρευνας. Έτσι, ενώ βασική στόχευση είναι ο Μεσοπόλεμος, η αφετηρία της τοποθετείται την εποχή του Νεοελληνικού Διαφωτισμού όπου, όπως διαπιστώθηκε από την έρευνα, αναδύθηκε το παιδικό βιβλίο στο πλαίσιο των νεωτερικών αντιλήψεων για την παιδική ηλικία και στη συνέχεια εξελίχθηκε υπό το φως των εκάστοτε παιδαγωγικών αναζητήσεων. Η προσέγγιση του αναγνωστικού υλικού έγινε με τη γραμματολογική μέθοδο σε συνάρτηση με τις βασικές μεθοδολογικές αρχές του Νέου Ιστορισμού, ενώ για την παραδειγματική ανάλυση, η οποία αφορά αφηγηματικά έργα του Μεσοπολέμου, αξιοποιήθηκαν τα μεθοδολογικά εργαλεία που μας προσφέρει η Νέα Κριτική. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις της έρευνας κατά την περίοδο του Νεοελληνικού Διαφωτισμού εκδόθηκαν τα πρώτα έργα για παιδιά στο πλαίσιο των αιτημάτων για ανανέωση της αναγνωστικής ύλης με κείμενα προσαρμοσμένα στις παιδαγωγικές και εθνικές επιδιώξεις της εποχής. Στα επόμενα χρόνια και ειδικότερα την περίοδο 1830-1880 το παιδικό βιβλίο ανταποκρίθηκε στις επιταγές του Αλληλοδιδασκτικού Σχολείου. Τα "ηθικά διηγήματα" με αποδέκτες τα "εύτακτα παιδιά" στόχευαν στη μηχανιστική συμμόρφωσή τους με τις αρχές της κυρίαρχης ιδεολογίας του νεοσύστατου κράτους. Κατά το διάστημα 1880-1917 το παιδικό βιβλίο εναρμονισμένο με τις ηθοπαιητικές και παιδαγωγικές αρχές της ερβάρτιανής θεωρίας προωθεί μέσα από την παρουσία ιδεατών παιδικών προτύπων τον αρετολογικό κώδικα της εποχής καθώς και την επίσημη μορφωτική και εθνική πολιτική. Κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου, 1917-1936, η ανανέωση του παιδαγωγικού και εκπαιδευτικού κλίματος, που συντελείται στο πλαίσιο της αστικής ανασυγκρότησης του κράτους, δημιουργεί ευνοϊκούς όρους για την ανανέωση και του παιδικού αναγνώσματος. Στη φάση αυτή παρατηρείται στροφή προς το χώρο της πεζογραφίας και παράγονται εκτενή αφηγηματικά κείμενα. Τα έργα αυτά θεματοποιούν κατεξοχήν την παιδική ζωή με την παρουσία παιδικών προτύπων που αντανακλούν την πρόκληση της παιδικής ηλικίας που γίνεται στο πλαίσιο της Νέας Αγωγής. Το ίδιο παιδαγωγικό κλίμα συμβάλλει καθοριστικά στην ανανέωση των αφηγηματικών χαρακτηριστικών των έργων σε σημείο που μπορούμε να πούμε ότι τα κείμενα αυτά ορίζουν τις απαρχές του σύγχρονου παιδικού μυθιστορήματος.</p>	<p>Αποστολίδου, Βενετία</p>	<p>Παιδική λογοτεχνία, Νεοελληνική, Ιστορία και κριτική, Εκπαίδευση στη λογοτεχνία, Children's literature, Greek (Modern), History and criticism, Education in literature</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.124032</p>
<p>Οι μαθησιακές διεργασίες στη συγκρότηση μουσικών ταυτοτήτων: η περίπτωση της ομάδας πέντε ενηλίκων από τη Θεσσαλονίκη που μαθαίνουν και παίζουν μαζί μουσική</p>	<p>Παπασατάρου Δήμητρα Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2010</p>	<p>Η εργασία αυτή πραγματεύεται τη θεσμική και την άτυπη μάθηση μουσικής. Το κύριο ερευνητικό ερωτήμα αφορά στις σχέσεις και στα νοήματα που γεννιούνται η προωθούνται μέσα από τη μουσική πράξη και στις ταυτότητες που συγκροτούνται μέσα από αυτήν. Στο πρώτο μέρος παρουσιάζονται και συζητούνται οι έννοιες και τα χαρακτηριστικά της συγκρότησης μουσικών ταυτοτήτων και των θεσμικών και άτυπων μορφών μουσικής εκπαίδευσης και μάθησης στο Δυτικό κόσμο. Συζητείται επίσης διεξοδικά ο τρόπος που οι διαφορετικές αυτές μορφές εκπαίδευσης και μάθησης ενισχύουν την κατασκευή διαφορετικών ταυτοτήτων και, κατ' επέκταση, ανθρωπίνων σχέσεων. Για την καλύτερη κατανόηση των παραπάνω, εισάγονται τρεις έννοιες που οργανώνουν τη δομή της ανάλυσης και ερμηνείας τόσο των μουσικών ταυτοτήτων, όσο και των μαθησιακών πλαισίων. Πρόκειται για τις έννοιες χρόνος, χώρος, και σώμα. Στο δεύτερο μέρος παρουσιάζεται μια μελέτη περίπτωσης: Μια άτυπη μουσική ομάδα πέντε Ελλήνων ενηλίκων που παίζουν και μαθαίνουν μαζί δύο ξένα μουσικά είδη, τα οποία ανήκουν στην ευρύτερη παραδοσιακή μουσική της Δύσης, την bluegrass και τη gypsy swing (ή gypsy τζαζ) μουσική. Ξεκινώντας από τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι αυτοί γνωρίστηκαν, εξετάζεται το πώς και το γιατί συγκρότησαν μια ομάδα άτυπης μάθησης, πώς έστησαν κάποιες από τις άρρητες θεωρίες τους για τη μάθηση και το πώς, μέσα από την εφαρμογή των θεωριών αυτών στη μουσική πράξη, συνέχισαν να μαθαίνουν ο ένας από τον άλλο. Αναλύεται ακόμα το πώς προσπάθησαν σταδιακά να παίζουν σαν τους μουσικούς που θαυμάζουν, ενισχύοντας παράλληλα τις προσωπικές τους σχέσεις και τη σημασία της ομάδας τους στη ζωή τους. Η έρευνα στηρίζεται στη συστηματική συμμετοχική παρατήρηση της άτυπης μουσικής ομάδας από το φθινόπωρο του 2006 μέχρι και το χειμώνα του 2008. Το υλικό αποτελείται κυρίως από ηχογραφημένα αποσπάσματα όσων λέγονταν και παίζονταν στις συναντήσεις της ομάδας και πλαισιώνεται από ατομικές συνεντεύξεις, οι οποίες το εμπλουτίζουν με την προσωπική εικόνα του καθενός για την ομάδα και τα μέλη της. Η ανάλυση αποτελεί μια επανακατασκευή αυτού του υλικού, μια ερμηνεία όσων ευώθησαν από τα μέλη της ομάδας και όσων προσέφερε η συνολική εμπειρία της συμμετοχικής παρατήρησης. Η μελέτη αυτή είχε ως στόχο την ανάδειξη του χαρακτήρα που παίρνει η μάθηση μουσικής σε ένα άτυπο πλαίσιο, και την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο οι συμμετέχοντες συγκροτούν τις ταυτότητές τους και σχετίζονται μέσα σε ένα δικό τους, αυτοδημιούργητο μαθησιακό πλαίσιο. Από τη συνολική αυτή έρευνα προκύπτει ότι η θεσμικοποιημένη μουσική εκπαίδευση έχει πολλά να κερδίσει, εάν δώσει λίγο περισσότερη προσοχή στην πολυπλοκότητα όσων συμβαίνουν και έξω από αυτήν.</p>	<p>Πανατζής, Παύλος</p>	<p>Μουσική, Ψυχολογικές απόψεις, Μουσική, Κοινωνικές απόψεις, Μουσική, Διδασκαλία και μελέτη, Music, Instruction and study, Music, Psychological aspects, Music, Social aspects</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.124195</p>

<p>Οι ικανότητες - κλειδιά και η καλλιέργειά τους μέσω της διδασκαλίας των φυσικών επιστημών</p>	<p>Χαραλάμπους Μάριος Ν.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2010</p> <p>Η εργασία αυτή καταθέτει μία, βιβλιογραφικά τεκμηριωμένη, μεθοδολογική πρόταση για την καλλιέργεια των ικανοτήτων-κλειδιών μέσα από τη διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών. Αυτή η πρόταση περιλαμβάνει ένα διδακτικό μοντέλο, που καταλήγει εξελεκτικά και πρακτικά σε μία στρατηγική διδασκαλίας των Φυσικών Επιστημών και συνεπακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές για σκοπούς αξιολόγησης. Η πρώτη ενότητα πραγματεύεται το παιδαγωγικό αίτημα της καλλιέργειας των ικανοτήτων-κλειδιών, ως κομβικών προσόντων του πολίτη, για ν' αντιμετωπίσει με επιτυχία τις απαιτήσεις των προσωπικών, οικογενειακών, οικονομικών, πολιτικών και πολιτιστικών του δραστηριοτήτων στην κοινωνία του 21ου αιώνα. Η βιβλιογραφική επισκόπηση έδειξε διάφορες προσεγγίσεις στην επιλογή των ικανοτήτων-κλειδιών. Μία προσάθθεια συγκερασμού των απεριθωρίσεων που προτάθηκαν από διάφορους οργανισμούς και εκπαιδευτικά συστήματα κατέληξε σε πέντε γενικές ικανότητες-κλειδιά: επικοινωνία, συλλογή και επεξεργασία πληροφοριών, συνεργασία και συλλογικότητα, επίλυση προβλημάτων, δημιουργικότητα. Η επιγραμματική παρουσίαση των βασικών γνωριμάτων των ικανοτήτων-κλειδιών επιβεβαίωσε την ιδέα ότι δεν είναι ανεξάρτητες ή απομονωμένες μεταξύ τους Στην πραγματικότητα, η μία επικαλύπτει σε κάποιο βαθμό την άλλη και σε κάθε κατάσταση της καθημερινής ζωής το άτομο εκδηλώνει ένα συνδυασμό τους, που διαμορφώνεται σύμφωνα με την ιδιαίτερη έμφαση στην καθεμία για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων απαιτήσεων. Η δεύτερη ενότητα της εργασίας εξετάζει τις σύγχρονες τάσεις σ' ό,τι αφορά τους σκοπούς και το περιεχόμενο των Φυσικών Επιστημών στα διάφορα προγράμματα σπουδών. Οι τάσεις αυτές συνηγορούν σε προγράμματα που υπηρετούν τρεις βασικούς τομείς της μάθησης στις Φυσικές Επιστήμες: την οικοδόμηση εννοιών, την ανάπτυξη των δεξιοτήτων της επιστημονικής μεθοδολογίας και τη διαμόρφωση στάσεων της επιστημονικής νοοτροπίας. Ενωσιολογική κατανόηση, επιστημονική μεθοδολογία και επιστημονική νοοτροπία λειτουργούν η καθεμία ως μέσο για την ανάπτυξη των δύο άλλων σ' ένα δυναμικό μαθησιακό περιβάλλον που δραστηριοποιεί τα παιδιά στην επίλυση προβληματικών καταστάσεων με πλαίσιο αναφοράς τον κόσμο της καθημερινής ζωής. Αυτές οι σύνθετες διαμορφώσεις ένα μοντέλο διδασκαλίας, το οποίο καθοδηγεί τα παιδιά να κατακτήσουν έννοιες που σχετίζονται με τις ανάγκες της καθημερινής ζωής και να αναπτύξουν τις ικανότητες-κλειδιά. Το πιο πάνω μοντέλο αποκτά πρακτικούς προσανατολισμούς στην τρίτη ενότητα της εργασίας. Για το σκοπό αυτό συγκεντρώθηκαν διάφορες δηλώσεις ικανοτήτων από τη βιβλιογραφία και αφού μορφοποιήθηκαν, ταξινομήθηκαν σε πέντε κατηγορίες που αντιστοιχούν στις ικανότητες-κλειδιά. Για την κάθε ικανότητα-κλειδί οι ικανότητες αυτές κατατάχθηκαν σύμφωνα με την ακολουθία πέντε φάσεων μιας διερευνητικής διαδικασίας: έναρξη και σχεδιασμός, εκτέλεση και καταγραφή, ανάλυση και ερμηνεία, κοινοποίηση αποτελεσμάτων, επέκταση και εφαρμογή. Η διαδικασία αυτή κατέληξε σ' έναν κατάλογο από συγκεκριμένες ιδιότητες, που στην πραγματικότητα μπορούν να καλλιεργηθούν ως συνιστώσες για την κάθε ικανότητα-κλειδί. Η ενιαία συσχέτιση των ικανοτήτων- συνιστώσεων και ικανοτήτων-κλειδιών με οργανωτικά και μεθοδολογικά ζητήματα που απασχολούν τον ερευνητή σε κάθε φάση ανέδειξε μία συγκεκριμένη στρατηγική διδασκαλίας των Φυσικών Επιστημών. Στη βάση αυτής της στρατηγικής, η εργασία παραθέτει παραδείγματα οργάνωσης ενός σχολίου μαθήματος και ενός project, καθώς και μία σειρά από ενδεικτικές δραστηριότητες, που μπορούν να αναπτυχθούν στην ίδια κατεύθυνση. Σε συνάφεια με το μοντέλο διδασκαλίας που αποτέλεσε τη βάση της πιο πάνω στρατηγικής, η εργασία αναλύει βασικές αρχές και προτείνει συγκεκριμένες κατευθυντήριες γραμμές με δείγματα ερωτήσεων για την αξιολόγηση στις Φυσικές Επιστήμες. Κάτω από το φως των αδυναμιών και των περιορισμών του ερευνητικού της σχεδιασμού, η εργασία θα ολοκληρωθεί με την κατάθεση συγκεκριμένων εισηγήσεων για επιπρόσθετη μελέτη στο συγκεκριμένο θέμα.</p>	<p>Κουμαράς Παναγιώτης</p>	<p>Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία, Physical sciences, Study and teaching</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.124529</p>
<p>Ανάπτυξη ορθογραφικής γραφής: η σχέση φωνολογικής και μορφοσυντακτικής ενημερότητας</p>	<p>Γεράσης Γεώργιος Ι.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2010</p> <p>Η παρούσα έρευνα εξετάζει διαχρονικά την ανάπτυξη της ορθογραφικής γραφής στους μαθητές όλων των τάξεων του Δημοτικού σχολείου, καθώς και τη σχέση της με την φωνολογική και μορφοσυντακτική ενημερότητα. Διερευνήθηκε ακόμη, η συσχέτιση των παραπάνω μεταβλητών με διάφορους παράγοντες, όπως η νοημοσύνη, αλλά και το σχολείο φοίτησης του παιδιού και το μορφωτικό και οικονομικό επίπεδο των γονέων. Στην έρευνα έλαβαν μέρος 240 μαθητές που φοιτούσαν στις έξι τάξεις του δημοτικού σχολείου. Το 55,8% (134) του δείγματος αποτέλεσαν μαθητές που φοιτούσαν στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Σχηματρίου, ενώ το 44,2% (106) είναι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Οινόφυτων. Οι μαθητές συμμετείχαν στην πρώτη, την δεύτερη και την τρίτη μέτρηση. Συμμετείχοντες στην έρευνα ήταν και οι γονείς των παιδιών. Το 32,9 (73) των πατέρων και το 24,5 (54) των μητέρων έχει αποφοιτήσει από ΑΕΙ-ΤΕΙ. Απολυτήριο Λυκείου είχε το 34,2% (76) των πατέρων και το 43,2 (95) των μητέρων. Για την αξιολόγηση της ορθογραφικής ικανότητας των μαθητών χρησιμοποιήθηκαν οκτώ έργα (α) Ανορθόγραφο κείμενο, (β) Έργο υπαγόρευσης λέξεων με κοινό θέμα, (γ) Έργο Υπαγόρευσης προτάσεων με παράγωγες λέξεις του προηγούμενου έργου, (δ) Έργο υπαγόρευσης λέξεων με καταληκτική ομοιότητα, (ε) Έργο Υπαγόρευσης προτάσεων με λέξεις του προηγούμενου έργου, (στ) Έργο επιλογής σωστής - λάθος λέξης, (ζ) Έργο υπαγόρευσης λέξεων (απλών και σύνθετων), και (η) Έργο υπαγόρευσης προτάσεων με παράγωγες ψευδολέξεις των λέξεων του προηγούμενου έργου. Η φωνολογική ενημερότητα αξιολογήθηκε επίσης με τα εξής έργα: (α) Έργο αναγνώρισης της ομοιοκαταληξίας, (β) Έργο διάκρισης κοινής αρχικής, μεσαίας ή τελικής συλλαβής, (γ) Έργο αναγνώρισης κοινού αρχικού - τελικού φωνήματος, (δ) Έργο συλλαβικής κατάτμησης, (ε) Έργο φωνημικής κατάτμησης, (στ) Έργο απάλειψης αρχικής, μεσαίας, τελικής συλλαβής, (ζ) Έργο απάλειψης αρχικού ή τελικού φωνήματος, και (η) Έργο αντικατάστασης αρχικού φωνήματος. Για τη μορφοσυντακτική ενημερότητα των μαθητών χρησιμοποιήθηκαν πέντε δοκιμασίες: (α) Έργο εκτίμησης γραμματικότητας - διόρθωσης και εξήγησης αντιγραμματικών προτάσεων, (β) Δοκιμή Berko (Έργο παραγωγικής μορφολογίας), (γ) Έργο αναλογίας προτάσεων, και (δ) Έργο λέξεων σε ανακατεμένη σειρά για την κατασκευή προτάσεων. Το επίπεδο νοηματικής ικανότητας των παιδιών εξετάστηκε με το Ελληνικό WISC-III (Γεώργας, Παρασκευόπουλος, Μπεζβέγκης, & Γιαννίτσας, 1997). Το ερωτηματολόγιο των γονέων περιλάμβανε ερωτήσεις που αφορούσαν: (α) το μορφωτικό και οικονομικό του επίπεδο, (β) το περιβάλλον μελέτης του παιδιού (βιβλιοθήκη, χώρος μάθησης), (γ) την ενασχόληση με τη μελέτη του παιδιού. Κεντρικό εύρημα της μελέτης αποτέλεσε η διαπίστωση ότι η ορθογραφική ενημερότητα έχει εξελικτικό χαρακτήρα καθώς τα παιδιά διανύουν διάφορα στάδια κατάκτησης, κατανόησης και χειρισμού των κανόνων σωστής γραφής. Ακόμα, προέκυψε ξεκάθαρη σχέση μεταξύ των τριών δεξιοτήτων γλωσσικής επάρκειας: ορθογραφικής γραφής, φωνολογικής επάρκειας και μορφοσυντακτικής γνώσης. Ωστόσο η σχέση μεταξύ τους δεν είναι γραμμική με την έννοια ότι η ικανότητα ορθογραφικής γραφής συναρτάται και από άλλους παράγοντες, όπως η νοημοσύνη, το μορφωτικό επίπεδο των γονέων, αλλά και το σχολείο φοίτησης.</p>	<p>Αιδίνης, Αθανάσιος</p>	<p>Ελληνική γλώσσα, Νέα, Ορθογραφία και συλλαβισμός, Greek language, Modern, Orthography and spelling, Ελληνική γλώσσα, Νέα, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Greek language, Modern, Study and teaching (Elementary)</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.124776</p>
<p>Αναπαραστάσεις χώρου σε παιδιά προσχολικής ηλικίας: εξελεκτική πορεία</p>	<p>Οικονόμου Ανδρέας Χρ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2010</p> <p>Αντικείμενο της διδακτορικής διατριβής είναι η διερεύνηση των αναπαραστάσεων χώρου των παιδιών προσχολικής ηλικίας 4-6 ετών και η ανάπτυξη τους μέσω διδακτικής παρέμβασης. Παρουσιάζεται η σημασία των χωρικών ικανοτήτων και των αναπαραστάσεων χώρου στη γνωστική ανάπτυξη καθώς και το μοντέλο ανάπτυξής τους στα παιδιά, βασισμένο σε δεδομένα εμπειρικής έρευνας. Στην έρευνα συμμετέχουν 45 παιδιά και διεξάγεται με πειραματικό υλικό αποτελούμενο από 20 πρωτότυπα έργα κατασκευασμένα με στοιχεία του παιδικού οικοδομικού υλικού LEGO. Συμπεραίνεται ότι τα παιδιά παρουσιάζουν μια συνεχή βελτίωση στις επιδόσεις τους στα έργα του πειράματος, ως αποτέλεσμα της συνεχώς βελτιούμενης κατανόησης των εμπλεκόμενων εννοιών χώρου, αλλά και των στρατηγικών που χρησιμοποιούν για την επίλυση των έργων. Τα τετράχρονα παιδιά ξεκινούν με μια τοπολογική προσέγγιση με αποτέλεσμα και μικρή μόνο επεξεργασία των χωρικών πληροφοριών, αλλά στα 5 χρόνια ελέγχουν με επιτυχία τις πληροφορίες ως προς ένα άξονα αναφοράς και στα 6 κατορθώνουν να συντονίζουν τα στοιχεία ως προς δύο άξονες. Επίσης, τα παιδιά είναι ικανά, από τεσσάρων ετών, να επεξεργαστούν στοιχεία όπως ο αριθμός των αντικειμένων, η συγγραμμικότητα, το δεξιά – αριστερά και, αργότερα, στοιχεία όπως η σχετική θέση των αντικειμένων και η θέση τους ως προς ένα σύστημα αναφοράς. Διερευνάται, επίσης, μέσω διδακτικού πειράματος, η δυνατότητα επιτάχυνσης της μάθησης εννοιών χώρου βελτίωσης των αναπαραστάσεων χώρου- από παιδιά προσχολικής ηλικίας μέσω κατάλληλης διδακτικής παρέμβασης. Στο δεύτερο πείραμα συμμετέχουν 52 παιδιά, ηλικίας 5 - 6 ετών, χωρισμένα σε τρεις ομάδες-τάξεις ηγηπαγωγείου, δύο πειραματικές και μία ελέγχου. Διαπιστώνεται, με τη βοήθεια έργων που βασίστηκαν στα αποτελέσματα του πρώτου πειράματος και μέτρηση πριν και μετά τη διδακτική παρέμβαση, στατιστικά πολύ σημαντική βελτίωση στις δύο πειραματικές ομάδες σε σχέση με την ομάδα ελέγχου. Η βελτίωση αυτή είναι της τάξης των δεκαεσάρων μηνών, σε σύγκριση με την εξελεκτική πορεία των παιδιών χωρίς διδακτική παρέμβαση. Συμπεραίνεται έτσι ότι είναι εφικτή, στην προσχολική ηλικία, η προσέγγιση και βελτίωση των αναπαραστάσεων χώρου των παιδιών με κατάλληλες διδακτικές παρεμβάσεις βασισμένες σε ομαδοσυνεργατική διδασκαλία και κατάλληλα δομημένες μαθηματικές δραστηριότητες.</p>	<p>Τζεκάκη, Μαριάννα</p>	<p>Εκπαίδευση, Προσχολική, Προγράμματα δραστηριότητας, Μαθηματικά, Προγράμματα δραστηριότητας, Education, Preschool, Activity programs, Mathematics, Activity programs</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.124804</p>

<p>Η δημιουργία τεχνολογικά εμπλουτισμένου μαθησιακού περιβάλλοντος με υπέρβαση του σχολικού χώρου και εφαρμογή σε νέα διδακτική προσέγγιση των μαθηματικών</p>	<p>Κλιάνης Πέτρος Σ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2011</p> <p>Η διδακτορική διατριβή αφορά τη μελέτη των στρατηγικών δόμησης εννοιών χώρου από παιδιά νηπιαγωγείου και τις δυνατότητες ενίσχυσης των στρατηγικών αυτών στο εκπαιδευτικό περιβάλλον. Τα δύο βασικά συστατικά της δόμησης εννοιών χώρου, η χωρική και η οπτικοποιημένη σκέψη, αποτελούν αντικείμενο έρευνας από δέμη επιστημονικών κλάδων, επειδή το υλικό περιβάλλον, τόσο ως δομημένος χώρος όσο και ως περιβάλλον της φύσης, έχει μεγάλη σημασία για τη διαδικασία ανάπτυξης του παιδιού και τη μάθηση. Ο χειρισμός και η αντιμετώπιση των διαφορετικών και πολύμορφων χωρικών καταστάσεων απαιτούν τη χρήση κατάλληλων χωρικών στρατηγικών από το παιδί, οι οποίες παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την οργάνωση και τη λειτουργία του εκπαιδευτικού περιβάλλοντος. Το ερευνητικό μέρος της παρούσας διατριβής οργανώνεται σε τρεις φάσεις. Η πρώτη, έχει ως στόχο να καταγράφει τις στρατηγικές χώρου που χρησιμοποιούν τα παιδιά κατά την αντιμετώπιση έργων χώρου, η δεύτερη να διερευνήσει τρόπους με τους οποίους μπορούν να υποστηριχθούν τα παιδιά σε όλη τη διαδικασία δόμησης εννοιών χώρου και, τέλος, η τρίτη να εξετάσει τα χαρακτηριστικά ενός προτεινόμενου περιβάλλοντος μάθησης, του «Τεχνολογικά Εμπλουτισμένου Μαθησιακού Περιβάλλοντος» (ΤΕΜΠ), τα οποία θα μπορούσαν να συμβάλλουν στη διαδικασία αυτή, ιδιαίτερα σε ότι αφορά τη βελτίωση των στρατηγικών με τις οποίες τα παιδιά διαχειρίζονται τη χωρική και την οπτικοποιημένη σκέψη. Για το σκοπό αυτό πραγματοποιούνται δύο πειράματα και μια διδακτική παρέμβαση που συγκεντρώνουν σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τις στρατηγικές αντιμετώπισης έργων με έννοιες και αναπαραστάσεις χώρου, αλλά και τη βελτίωση των στρατηγικών αυτών σε παιδιά 5 ως 6 ετών. Από το πρώτο πείραμα διαπιστώθηκε ότι οι στρατηγικές που αναπτύσσουν τα παιδιά του νηπιαγωγείου για την αντιμετώπιση έργων δόμησης εννοιών χώρου, μπορούν να ταξινομηθούν, με κριτήριο το βαθμό πολυπλοκότητας της δράσης που προϋποθέτουν, σε πέντε τύπους. Με τη διδακτική παρέμβαση διαπιστώθηκε ότι τα παιδιά του νηπιαγωγείου μπορούν να υποστηριχθούν στη διαδικασία δόμησης εννοιών χώρου σε δύο επίπεδα. Το πρώτο περιλαμβάνει εξειδικευμένα έργα στα οποία δραστηριοποιούνται τα παιδιά με συνεργατικό τρόπο. Το δεύτερο επίπεδο βασίζεται στη δημιουργία Τεχνολογικά Εμπλουτισμένου Μαθησιακού Περιβάλλοντος (ΤΕΜΠ), με το οποίο εντάσσονται τα έργα του νηπιαγωγείου εξειδικευμένα τεχνολογικά μέσα, τόσο σε επίπεδο υλικού όσο και σε επίπεδο λογισμικού, ώστε να υποστηριχθούν τα έργα της διδακτικής παρέμβασης. Η εκπαιδευτική διαδικασία που προσφέρει ένα ΤΕΜΠ συνιστά μια μαθησιακή διαδρομή μέσα από την οποία οι μαθητές έχουν την ευκαιρία να εξερευνήσουν ιδέες, να αναζητήσουν λύσεις, να βρουν στρατηγικές, να αποφασίσουν και να εξάγουν συμπεράσματα, να λειτουργήσουν με άλλα λόγια σε μια «κοινότητα μάθησης». Με την έννοια αυτή, το ΤΕΜΠ αναδεικνύεται σε ένα αξιόλογο εκπαιδευτικό εργαλείο, καθώς συμβάλει στη διεύρυνση των δυνατοτήτων του παιδιού για ανάπτυξη στρατηγικών, επειδή τα τεχνολογικά χαρακτηριστικά του διαμορφώνουν ένα πλαίσιο στήριγματος της δραστηριοποίησης του παιδιού. Η συμβολή αυτή του ΤΕΜΠ καταγράφηκε και στο επίπεδο της ομάδας, σε καταστάσεις που οι υφιστάμενες ατομικές στρατηγικές δεν επαρκούσαν για την επίλυση των προβλημάτων που έθετε το έργο το οποίο διαπραγματεύονταν οι μαθητές.</p>	<p>Γερμανός, Δημήτρης</p>	<p>Μαθηματικά, Διδασκαλία με υπολογιστή, Μαθηματικά, Μελέτη και διδασκαλία (Προσχολική), Μαθηματικά, Μελέτη και διδασκαλία (Στοιχειώδης), Εκπαιδευτική τεχνολογία, Mathematics, Computer-assisted instruction, Mathematics, Study and teaching (Elementary), Mathematics, Study and teaching (Preschool), Educational technology</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.125451</p>
<p>Η διδασκαλία της ποίησης στο Γυμνάσιο: η ανταπόκριση των μαθητών και η ανάδυση της υποκειμενικότητάς τους</p>	<p>Καλασαρίδου Σωτηρία</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2011</p> <p>Κύριος στόχος της παρούσας έρευνας είναι η διερεύνηση της συμμετοχής και διαμόρφωσης των υποκειμένων κατά και μέσα από τη διδασκαλία των ποιημάτων. Ειδικότερα διερευνάται: α) κάτω από ποιες διδακτικές προϋποθέσεις μπορούν να επιδράσουν τα ποιητικά κείμενα στην ανάδυση στοιχείων της υποκειμενικότητας των μαθητών β) πώς ανταποκρίνονται οι μαθητές στη διδασκαλία της ποίησης και γ) ποια είναι η επίδραση της προσωπικότητας του εκπαιδευτικού στους μαθητές μέσα από τη διδασκαλία. Η παρούσα ποιητική εθνογραφική έρευνα, βασίζεται στο τρίπτυχο παρατήρηση – συνέντευξη – συλλογή μαθητικών γραπτών. Ειδικότερα, η παρατήρηση – μη δομημένη συμμετοχική και φανερή – πραγματοποιήθηκε κατά το σχολικό έτος 2006/07, σε τέσσερα τμήματα, δύο της Β' και δύο της Γ' Γυμνασίου αντίστοιχα, 106 συνολικά μαθητών και μαθητριών. Οι συνεντεύξεις που είχαμε με 34 μαθητές και μαθήτριες της Β' και Γ' Γυμνασίου με το τέλος της σχολικής χρονιάς και με 8 μαθητές και μαθήτριες την αμέσως επόμενη ήταν μη δομημένες ως προς το είδος τους και αντιμετωπίστηκαν ως γλωσσικά συμβάντα. Η θέωρηση της συνέντευξης ως γλωσσικού συμβάντος προϋποθέτει την ακριβή καταγραφή των ερωτήσεων που γίνονται από τον ερευνητή και των απαντήσεων που δίνουν οι συμμετέχοντες, καθώς επίσης και τη δυνατότητα αναδιατύπωσης μιας ερώτησης και αναπροσαρμογής της στις συνθήκες της συνέντευξης. Στα κείμενα από τα ημερολόγια παρατήρησης, στα κείμενα των απομαγνητοφωνημένων συνεντεύξεων και στα κείμενα από τα μαθητικά τετράδια εφαρμόστηκε η ανάλυση περιεχομένου και ειδικότερα το παράδειγμα της «δόμησης», που αποσκοπεί να καταδείξει συγκεκριμένες πτυχές του ερευνητικού υλικού και να αξιολογήσει τα ερευνητικά στοιχεία βάσει ορισμένων κριτηρίων. Τα κυριότερα συμπεράσματα της έρευνας μπορούν να συνοψιστούν στα ακόλουθα: α) η διδασκαλία στην τάξη αποτελεί τον καθοριστικότερο παράγοντα επαφής των μαθητών με την ποίηση. β) Σε ένα πρώτο επίπεδο οι μαθητές δεν προσλαμβάνουν τα κείμενα ως έργα αισθητικής αξίας αλλά ως φορείς ιδεών και αξιών. γ) Στα κείμενα των μαθητών μπορεί να ανιχνεύσει κανείς στοιχεία από την υποκειμενικότητά τους. δ) Σε ό, τι αφορά τις δραστηριότητες που βοηθούν τους μαθητές να εξοικειωθούν με την ποίηση, οι μαθητές αναφέρονται μόνο σε όσες λαμβάνουν χώρα μέσα στην τάξη ή ανατίθενται από τους εκπαιδευτικούς ως εργασία για το σπίτι. ε) Οι μαθητές προβάλλουν αντίσταση σε ό, τι μπορεί να διαταράξει τη νοηματοδότηση των ποιημάτων και να ακυρώσει τις απαντήσεις που ζητούν από τα κείμενα. Αντιθέτως, οι μαθητές προμοδοτούν με την ανταπόκρισή τους διδακτικές πρακτικές και μορφές εργασίας που τους βοηθούν να στήσουν γέφυρες επικοινωνίας με τα ποιητικά κείμενα. στ) Σε ένα περισσότερο προχωρημένο στάδιο ερμηνείας του κειμένου, οι μαθητές επιστρατεύουν τα βιώματά τους και τις εμπειρίες τους. Η ανάγκη των εφήβων να νοηματοδοτούν τον κόσμο, όσο και η κουλτούρα της εποχής που βιώνουν, τους προσφέρουν τα κριτήρια για την αναζήτηση των δικών τους αξιών, αλλά και των απαντήσεων στα ερωτήματά τους.</p>	<p>Αποστολίδου, Βενετία</p>	<p>Ποίηση, Μελέτη και διδασκαλία (Δευτεροβάθμια), Poetry, Study and teaching (Secondary)</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.125462</p>
<p>Η μέθοδος της δραματοποίησης στη διδασκαλία της λογοτεχνίας</p>	<p>Κατσαρίδου Μάρθα Ι.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2011</p> <p>Βασική επιδίωξη της διατριβής ήταν η εφαρμογή του ομοεισομένου αναγνωστικού προγράμματος Διαμαρτυρίες Λογοτεχνία στο Σχολείο της Ομάδας Έρευνας για τη Διδασκαλία της Λογοτεχνίας σε μια τάξη Δημοτικού Σχολείου με τη χρήση της μεθόδου της δραματοποίησης. Οι αναγνωστικοί στόχοι αφορούσαν την αναγνώριση της αξίας της ανάγνωσης από τα παιδιά, τη νοηματοδότηση των κειμένων, την ανάκληση προσωπικών εμπειριών, τη βίωση κοινωνικών καταστάσεων και την αλλαγή στάσεων. Βέβαια, στόχοι τέθηκαν και αναφορικά με το δραματικό στοιχείο, εφόσον όλα τα παραπάνω προσεγγίστηκαν μέσω της δραματοποίησης. Καθώς η έρευνα πραγματοποιήθηκε σε Σχολείο Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης, το έντονο διαπολιτισμικό στοιχείο της τάξης ανέδειξε την ανάγκη προσέγγισης των αρχών της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης: η ανάπτυξη του σεβασμού, της εμπιστοσύνης στον εαυτό και το άλλο και η ενδυνάμωση των μελών της πολυπολιτισμικής τάξης αποτέλεσαν περαιτέρω στόχο. Στο θεωρητικό κεφάλαιο της έρευνας, προσφέρονται βασικές πληροφορίες για τους όρους διδακτική της λογοτεχνίας, δραματοποίηση και διαπολιτισμική εκπαίδευση. Τα τρία θεωρητικά πεδία γίνονται συμβατά μεταξύ τους ώστε να μπορούν να αξιοποιηθούν γόνιμα σε ένα ερευνητικό εγχείρημα. Ακολούθως αναλύεται η ερευνητική μέθοδος που επιλέχθηκε, η έρευνα δράσης: δίνονται πληροφορίες για το συγκεκριμένο μεθοδολογικό μοντέλο, τους λόγους που επιλέχτηκε και προσεγγίζεται ο τρόπος διεξαγωγής της έρευνας. Τα επόμενα τέσσερα κεφάλαια πραγματεύονται κάθε φάση του προγράμματος, όπως αυτό πραγματοποιήθηκε στην τάξη ενώ μετά περιγράφεται ένα θεατρικό εργαστήριο διαπολιτισμικής εκπαίδευσης. Συγκεκριμένα, αρχικά αναλύεται η προκαταρκτική φάση, που θεωρήθηκε απαραίτητη, καθώς τα παιδιά έρχονταν για πρώτη φορά σε επαφή με το δραματικό στοιχείο. Η πρώτη φάση πραγματεύεται έξι διαφορετικά «ταξίδια», καθώς η τάξη επέλεξε ως θέμα την προτεινόμενη διδακτική ενότητα «ταξίδια». Στόχος τους είναι η εξοικείωση με τεχνικές δραματοποίησης και με διάφορα γνωστικά αντικείμενα εντός η εκτός του Αναλυτικού Προγράμματος. Η δεύτερη φάση, η κυρίως αναγνωστική, αναφέρεται στον σχηματισμό των τεσσάρων αναγνωστικών ομάδων της τάξης, στην ανταπόκριση στην ανάγνωση μέσω τεχνικών δραματοποίησης και στην τελική παρουσίαση των βιβλίων από τα παιδιά. Ακολουθεί η τρίτη και τελευταία φάση, όπου ανακεφαλαιώνονται οι εμπειρίες και οι γνώσεις των παιδιών αναφορικά με το πρόγραμμα μέσα από δραστηριότητες παραγωγής προφορικού ή γραπτού λόγου. Το αμέσως επόμενο κεφάλαιο πραγματεύεται το θεατρικό εργαστήριο που πρόβλεψε ως ανάγκη των παιδιών ένα χρόνο μετά τη συμμετοχή τους στο πρόγραμμα. Ανακεφαλαιώνονται γνώσεις και βιώματα των παιδιών, το εργαστήριο αναφέρεται σε δραστηριότητες δραματοποίησης, στην ανάγνωση κειμένων και στην παρουσίαση μιας αυτοσχέδιας θεατρικής παράστασης, θέατρο φόρουμ, που βασίζεται σε εμπειρίες και προβληματισμούς της τάξης. Η εργασία ολοκληρώνεται με τα συμπεράσματα, όπου γίνεται μια συνολική αξιολόγηση του προγράμματος: αναδεικνύεται η αξία της ανάγνωσης και της δραματοποίησης για τα παιδιά, τα οποία, συμμετέχοντας στην όλη διαδικασία, κατάφεραν να διερευνήσουν σημαντικά θέματα της καθημερινότητάς τους. Συνδυάζοντας τους κόσμους της λογοτεχνίας με τον πραγματικό, ήταν σε θέση να αποκτήσουν γνώσεις, να κρίνουν καταστάσεις, να αναζητήσουν λύσεις και να επηρεαστούν από τις πληροφορίες που τους προσέγγιζαν.</p>	<p>Αποστολίδου, Βενετία</p>	<p>Δράμα στην εκπαίδευση, Λογοτεχνία, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Drama in education, Literature, Study and teaching (Elementary)</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.127351</p>

Μελέτη όψων της διδασκαλίας της θερμότητας με εφαρμογές Τεχνολογιών Πληροφορίας & Επικοινωνίας στην υποχρεωτική εκπαίδευση	Λεύκος Ιωάννης Β.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2011	<p>Η παρούσα εργασία σχετίζεται με τη διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών και συγκεκριμένα με την εργαστηριακή μελέτη των θερμικών φαινομένων, και τα πιθανά οφέλη που μπορεί να προκύψουν από μια διδακτική σειρά εμπλουτισμένη με ΤΠΕ. Παρότι η εργαστηριακή αντιμετώπιση των θερμικών φαινομένων στο σχολικό εργαστήριο δεν εμφανίζει ιδιαίτερες δυσκολίες, όταν οι μαθητές επιχειρούν να υπερβούν την απλή παρατήρηση & περιγραφή και να εμβαθύνουν στην ερμηνεία των φαινομένων, είτε ποσοτικά είτε ποιοτικά, η ίδια η πολυπλοκότητα των θερμικών αλληλεπιδράσεων τους οδηγεί σε προβλήματα. Προκύπτει έτσι η αναγκαιότητα της εφαρμογής ενός κατάλληλου διδακτικού μετασχηματισμού του περιεχομένου, ο οποίος θα βοηθήσει τους μαθητές να ξεπεράσουν τις παραπάνω δυσκολίες, σε συνδυασμό με μια κατάλληλη διδακτική προσέγγιση. Η εμπλοκή των μαθητών σε εργαστηριακές & πειραματικές πρακτικές κατά τη διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών, υποστηρίζεται από τους περισσότερους ερευνητές αλλά και εκπαιδευτικούς, ότι έχει πολύ μεγάλη αξία, καθώς θεωρείται πως μπορεί να συνεισφέρει τόσο στην εκμάθηση του περιεχομένου όσο και στην εξοικείωση με βασικά μεθοδολογικά ζητήματα που σχετίζονται με την ίδια τη φύση των Φυσικών Επιστημών. Ιδιαίτερη κατηγορία εργαστηριακών και πειραματικών προσεγγίσεων με ένταξη των Τεχνολογιών Πληροφορίας & Επικοινωνίας, προκύπτει από την χρήση εικονικών εργαστηριακών περιβαλλόντων. Στην εργασία αυτή, γίνεται προσπάθεια για τη διδακτική εκμετάλλευση, κυρίως ενός τέτοιου περιβάλλοντος, του εικονικού εργαστηρίου θερμότητας του «Σ.Ε.Π.», μέσα στο οποίο οι μαθητές μας ασκούνται εργαστηριακά και με διευρενητικό τρόπο προσεγγίζουν τα υπό μελέτη φαινόμενα. Έτσι η εργασία αυτή, αναφέρεται στην εφαρμογή και διερεύνηση της αποτελεσματικότητας μιας διδακτικής σειράς που αφορά την εργαστηριακή διδασκαλία των Θερμικών φαινομένων, η οποία σχεδιάστηκε με βάση έναν κατάλληλο διδακτικό μετασχηματισμό του σχετικού περιεχομένου και επιπλέον στην επιλογή των ΤΠΕ που θα μπορούσαν να εμπλουτίσουν και να υποστηρίξουν την εργαστηριακού τύπου διδασκαλία. Η σειρά εφάρμοστηκε σε ένα τμήμα της Β' Γυμνασίου κατά την περίοδο 2004-05 και η αποτελεσματικότητα της διερευνάται σε σχέση με τα γνωστικά οφέλη που προκύπτουν για τους μαθητές αναφορικά με το εννοιολογικό περιεχόμενο που μελετάται, όπως και σε σχέση με την ικανότητά τους για πειραματισμό, μετά την ολοκλήρωση της σειράς. Επιπλέον διερευνάται η διασύνδεση που επιτυγχάνουν οι μαθητές κατά την ώρα του πειραματισμού μεταξύ της αντίστοιχης θεωρίας της Φυσικής και των πρακτικών δραστηριοτήτων στις οποίες εμπλέκονται. Η συλλογή των δεδομένων έγινε με τη βοήθεια ερωτηματολογίων που συμπληρώθηκαν από τους μαθητές πριν και μετά από την εφαρμογή, καθώς και ημι-δομημένων ατομικών συνεντεύξεων βασισμένων πάνω σε αυτά και αναλύθηκαν με εργαλεία που αναπτύχθηκαν από τον ερευνητή. Επίσης έγινε καταγραφή των διαλόγων των μαθητών μέσα στις ομάδες, κατά τη διάρκεια των πειραματικών τους διερευνήσεων, οι οποίοι αναλύθηκαν με την μεθοδολογία CBAV. Τα αποτελέσματα, μας επιτρέπουν να υποστηρίξουμε ότι η διδακτική σειρά που αναπτύχθηκε και εφαρμόστηκε με τον τρόπο που περιγράψαμε πιο πάνω, ενίσχυσε την εννοιολογική κατανόηση των μαθητών σχετικά με τα φαινόμενα που διαπραγματευτήκαμε, οδήγησε σε ανάπτυξη της ικανότητάς τους για σχεδιασμό πειραμάτων και υποστήριξε τη δημιουργία διασυνδέσεων των μαθητών, μεταξύ της θεωρίας της Φυσικής και των πρακτικών δραστηριοτήτων, κατά διάρκεια χρήσης του εικονικού εργαστηρίου.</p>	ΨΥΛΛΟΣ, Δ.	Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία (Δευτεροβάθμια), Physical sciences, Study and teaching (Secondary), Φυσική, Διδασκαλία με υπολογιστή, Physics, Computer-assisted instruction	10.26262/heal.auth.ir.128195
Δημόσια κατανόηση των φυσικών επιστημών: η περίπτωση της Αστρονομίας	Οικονομίδης Σίμος Κ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2011	<p>Βασικοί σκοποί αυτής της διατριβής ήταν: α) να διερευνήσει τη σημασία, για τον σημερινό πολίτη, της δημόσιας κατανόησης των Φυσικών Επιστημών γενικά και της Αστρονομίας ειδικότερα και β) να διερευνήσει το επίπεδο της δημόσιας κατανόησης των Φυσικών Επιστημών στην Ελλάδα σήμερα. Διατυπώσαμε επιχειρήματα για τη σημασία της δημόσιας κατανόησης των Φυσικών Επιστημών ως εργαλείου επιβίωσης αλλά και ως φωτός που αποκαλύπτει το κάλλος του φυσικού κόσμου. Ειδικότερα, η σημασία της δημόσιας κατανόησης της Αστρονομίας, εξετάστηκε σε ξεχωριστό κεφάλαιο. Η διερεύνηση του επιπέδου της δημόσιας κατανόησης των Φυσικών Επιστημών στην Ελλάδα σήμερα έγινε με την εξέταση των αποτελεσμάτων αφενός των διεθνών (που περιλαμβάνουν και την Ελλάδα) ερευνητών Ευρωπαϊκό μετρο και PISA και αφετέρου τεσσάρων δικών μας ερευνών, που έχουμε πραγματοποιήσει στο ΑΠΘ για τον σκοπό αυτό. Οι έρευνες που διεξάγαμε στο ΑΠΘ έδειξαν, σε μεγάλο ποσοστό, σημαντικές παρανοήσεις, έλλειψη κατανόησης των φυσικών μηχανισμών, απουσία κριτικής σκέψης και αποδοχή ισχυρισμών της αστρολογίας. Με βάση τα παραπάνω, αλλά και με βάση τα αποτελέσματα των διεθνών ερευνών Ευρωπαϊκό μετρο και PISA, κρίνεται ότι το επίπεδο της δημόσιας κατανόησης των Φυσικών Επιστημών (και της Αστρονομίας ειδικότερα) στην Ελλάδα σήμερα είναι χαμηλό.</p>	Αυγουλόπουλος, Σταύρος	Φυσικές επιστήμες, Αστρονομία, Physical sciences, Astronomy	10.26262/heal.auth.ir.128525
Στάση της ελληνικής πολιτείας και κοινωνίας για τους Σλαβόφωνους της ελληνικής Μακεδονίας, 1949-1967: πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις και οι επιπτώσεις τους στην προσχολική και δημοτική εκπαίδευση του συγκεκριμένου πληθυσμού	Μητσοπούλου Αφροδίτη Π.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2012	<p>Η διατριβή ασχολείται με την κρατική πολιτική για τους Σλαβόφωνους της Μακεδονίας την περίοδο 1949-1967 με έμφαση στον εκπαιδευτικό μηχανισμό, καθώς αυτός προώθησε σε σημαντικό βαθμό την ελληνοφιλία. Η διατριβή στηρίχθηκε κυρίως σε αθηνοσέιτο αρχαϊκό υλικό, ενώ παράλληλα εξετάστηκαν ποικίλες εκδόσεις και ο Τύπος της εποχής. Συγκεκριμένα, μελετήθηκαν τα νομοθετικά μέτρα και οι επιπτώσεις τους στους Σλαβόφωνους, ενώ έγινε προσπάθεια εκτίμησης του αριθμού τους μέσα από υπηρειακές αναφορές. Επίσης, επιχειρήθηκε η διερεύνηση της στάσης των πολιτικών κομμάτων και του Τύπου ως εκφραστή, σε μεγάλο βαθμό, της κοινής γνώμης. Επιπλέον, διερευνήθηκε το κατά πόσο η κεντρική διοίκηση προέβη σε συστηματικό σχεδιασμό δράσεων με αποδέκτη τον σλαβόφωνο πληθυσμό της Δυτικής Μακεδονίας, ενώ εξετάστηκε επίσης αν ήταν διακριτός ο ρόλος κάθε φορέα (π.χ. Εκκλησία, Στρατός, ΚΥΠ, Υπουργείο Εξωτερικών κ.τ.λ.) που συμμετείχε στις σχετικές συσκέψεις. Τελικά, η καχυποψία και η εχθρική αντιμετώπιση προς τον συγκεκριμένο πληθυσμό, καθώς και η αντισλαβική ρητορική χαρακτηρίζουν σε μεγάλο βαθμό την πολιτική που ασκήθηκε από τους εμπλεκόμενους φορείς. Παράλληλα, επιχειρούνταν ο έλεγχος των φρονημάτων των σλαβόφωνων πολιτών και η καταπολέμηση της προπαγάνδας που εκπορευόταν κυρίως από τη γιουγκοσλαβική πλευρά. Ο Θεός της εκπαίδευσης έπαιξε πρωτεύοντα ρόλο στη γλωσσική αφομοίωση, ενώ ο τρόπος διαχείρισης του όλου ζητήματος υπήρξε εναρμονισμένος με τη φιλοσοφία της ψυχροπολεμικής εποχής, τις γειτονικές διεκδικήσεις και τις καθιερωμένες διεθνώς πρακτικές σε ζητήματα γλωσσικής και πολιτισμικής ετερότητας. Ωστόσο, δεν πρέπει να παραβλέπεται το γεγονός ότι υπήρχε η δυνατότητα για μείωση της έντασης των μέτρων που εφαρμόστηκαν, με την έννοια ότι στη Δυτική Μακεδονία οι Σλαβόφωνοι αντιμετώπιζαν σε μεγάλο βαθμό την καχυποψία των αρχών και δέχτηκαν την εξεταζόμενη περίοδο με μεγάλη συχνότητα καταγισμό εθνικο-διδακτικών δράσεων.</p>	Τσιουμή, Κωστής	Μεινότητες, Εκπαίδευση, Εκπαίδευση, Σλάβοι, Education, Minorities, Education, Slavs	10.26262/heal.auth.ir.128657
Η σχολική βιβλιοθήκη ως παράγοντας της δυναμικής του εκπαιδευτικού περιβάλλοντος: χώρας και εκπαιδευτική διαδικασία	Αρβανίτη Ιωάννα	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2012	<p>Η διδακτορική διατριβή μελετά τις δυνατότητες και το ρόλο της σχολικής βιβλιοθήκης στη διαδικασία μετεξέλιξης του εκπαιδευτικού περιβάλλοντος στο σχολείο, δίνοντας έμφαση στη δυναμική που αναπτύσσεται κατά τη διαδικασία αυτή. Στο πλαίσιο μιας συστημικής προσέγγισης, εισήχθησαν αλλαγές στο ερευνητικό πεδίο, οι οποίες αφορούσαν σημαντικές τροποποιήσεις στην εκπαιδευτική διαδικασία, το σχολικό χώρο και το ρόλο των εκπαιδευτικών στην ερευνητική διαδικασία. Με τη μέθοδο της έρευνας-δράσης, μελετήθηκε η δυναμική της αλληλεπίδρασης και της εξέλιξης των παραγόντων αυτών, σε μια προοπτική αλλαγής του εκπαιδευτικού περιβάλλοντος από την παραδοσιακή μορφή που έχει στο ελληνικό σχολείο σε μια νέα μορφή, στην οποία κυριαρχούν τα συνεργατικά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας και της μάθησης. Το νέο εκπαιδευτικό περιβάλλον της βιβλιοθήκης που διαμορφώθηκε μέσα από την έρευνα-δράση έχει τρεις διαστάσεις: α) αποτελεί μία διευρυμένη μορφή εκπαιδευτικού περιβάλλοντος, η οποία στηρίζεται σε μια συνεργατικό τύπο συνεργεία ανάμεσα στην εκπαιδευτική διαδικασία, τη διαρρύθμιση του χώρου και την οργάνωση του χώρου, β) παράλληλα, λειτουργεί ως σπουδαστήριο-αναγνωστήριο, και γ) ταυτόχρονα λειτουργεί ως περιβάλλον δανεισμού βιβλίων και μέσων πληροφόρησης. Ο νέος τύπος εκπαιδευτικού περιβάλλοντος που προέκυψε από την έρευνα-δράση συμβάλλει στην αναμόρφωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας του παραδοσιακού σχολείου, μέσα από την αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας και του χώρου της και την αποκατάσταση νέων, παιδαγωγικά σημαντικών μορφών συνάρτησης μεταξύ τους.</p>	Γερμανός, Δημήτρης	Σχολικές βιβλιοθήκες, School libraries	10.26262/heal.auth.ir.128735

<p>Διερεύνηση εφαρμογών προσομοιωμένων εικονικών εργασιών στη διδασκαλία της φυσικής στην Υποχρεωτική Εκπαίδευση</p>	<p>Ταραμόπουλος Αθανάσιος Φ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2012</p> <p>Η αξιοποίηση των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και Επικοινωνίας (Τ.Π.Ε.) στη διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών φαίνεται ικανή να βοηθήσει σημαντικά στη μετατόπιση της διαδικασίας πρόσκτησης νέων γνώσεων από τη γνώση ως κατοχή μέσω μετάδοσης, στη γνώση ως οικοδόμηση καθώς οι Τ.Π.Ε. αποτελούν αποτελεσματικά εργαλεία για την εμπλοκή των μαθητών σε διδασκαλίες με διερεύνηση και υποβοηθούν τη διαδικασία οικοδόμησης γνώσεων και την εννοιολογική κατανόηση διαφόρων φαινομένων. Ειδικότερα στο χώρο των ηλεκτρικών κυκλωμάτων, ερευνητές υποστηρίζουν ότι τεχνολογικά εμπλουτισμένα εικονικά περιβάλλοντα μπορούν να μειώσουν το γνωστικό φόρτο των μαθητών, προσφέροντας τους την κατάλληλη υποστήριξη για την επιτυχή εκτέλεση διερευνητικών δραστηριοτήτων και την εννοιολογική τους εξέλιξη. Οι μελέτες όμως αυτές επικεντρώνονται στην εννοιολογική εξέλιξη των μαθητών και παραβλέπουν άλλες όψεις της διδασκαλίας. Η παρούσα εργασία στοχεύει να διερευνήσει το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν τα εικονικά εργαστηριακά περιβάλλοντα όταν ενταχθούν σε διδασκαλία με διερευνητική προσέγγιση στο γνωστικό αντικείμενο των ηλεκτρικών κυκλωμάτων, συγκρίνοντας πολύπλευρα την αποτελεσματικότητα της διδασκαλίας, όταν αυτή χρησιμοποιεί εργαστηριακά περιβάλλοντα διαφόρων χαρακτηριστικών: πραγματικά εργαστήρια, τρισδιάστατα εικονικά εργαστήρια με παροχές όπως ο μοντελοχώρος που συνδέουν τα τρισδιάστατα κυκλώματα με τα αντίστοιχά τους διαγραμματικά, τρισδιάστατα εικονικά περιβάλλοντα χωρίς μοντελοχώρο και εικονικά εργαστήρια με τη μορφή applet. Αναπτύσσονται τρεις διδακτικές σειρές οι οποίες εφαρμόζονται σε μαθητές Γυμνασίου με τον ίδιο τρόπο (ίδια μέθοδος και υλικό διδασκαλίας) σε διαφορετικά τμήματα με χρήση διαφόρων εργαστηριακών περιβαλλόντων ηλεκτρικών κυκλωμάτων. Μέσω συγκρίσεων των επιδόσεων των μαθητών πριν και μετά τις διδασκαλίες αλλά και προσωπικών συνεντεύξεων γίνεται αποτίμηση της εξέλιξης των μαθητών των διαφόρων τμημάτων και εξετάζεται αν οι διδασκαλίες με τα περιβάλλοντα που χρησιμοποιήθηκαν σε αυτές επιφέρουν παρόμοιες βελτιώσεις. Πιο συγκεκριμένα, συγκρίνονται η εννοιολογική εξέλιξη των μαθητών των διαφόρων τμημάτων και οι δεξιότητες κατασκευής πραγματικών ηλεκτρικών κυκλωμάτων, μετασχηματισμού ενός ηλεκτρικού κυκλώματος από μία αναπαράσταση σε άλλη (πραγματική, εικονική, διαγραμματική) και σχεδίασης και εκτέλεσης πειραμάτων με αλλά ηλεκτρικά κυκλώματα. Τα αποτελέσματα φανερώνουν ότι στα πλαίσια διδασκαλιών διερευνητικής προσέγγισης στις περισσότερες περιπτώσεις δεν εμφανίζονται διαφοροποιήσεις στις επιδόσεις των διαφορετικών τμημάτων και επομένως τα εργαστήρια μπορούν να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά στη διδασκαλία με παρόμοιο τρόπο. Διαφορές στις επιδόσεις των μαθητών εμφανίζονται σε δύο περιπτώσεις. Φαίνεται ότι η διδασκαλία με πραγματικά εργαστήρια παρέχει ένα πλεονέκτημα στην κατασκευή πραγματικών κυκλωμάτων όταν απαιτούνται ιδιαίτερες δεξιότητες κατά την κατασκευή, ενώ η διδασκαλία με εικονικά εργαστήρια που συνδυάζουν πολλαπλούς τρόπους αναπαράστασης και συνδέουν την τρισδιάστατη εικονική αναπαράσταση σε άλλη (πραγματική, εικονική, διαγραμματική) παρέχει ένα πλεονέκτημα στην επίλυση δύσκολων προβλημάτων και το μετασχηματισμό της γνώσης από μία αναπαράσταση σε άλλη. Η παρούσα έρευνα, μέσα από τις συγκρίσεις που παρουσιάζονται, συμβάλλει στην εκτίμηση της χρησιμότητας επί μέρους χαρακτηριστικών των εικονικών περιβαλλόντων, στον ορθότερο σχεδιασμό των εικονικών εργασιών και κατ'έκταση στην αποτελεσματικότερη ένταξη και αξιοποίησή τους στην εκπαιδευτική διαδικασία στα πλαίσια διδασκαλιών διερευνητικής προσέγγισης. Το Αναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδών για τη διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών στην Υποχρεωτική Εκπαίδευση αποσκοπεί μεταξύ άλλων και στην εγκόπλιση των Τ.Π.Ε. στη διδασκαλία και επομένως, τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας εκτός από ερευνητικό, παρουσιάζουν και έντονο εκπαιδευτικό ενδιαφέρον.</p>	<p>ΨΥΛΛΟΣ, Δ.</p>	<p>Φυσική, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Φυσική, Διδασκαλία με υπολογιστή, Physics, Study and teaching (Elementary), Physics, Computer-assisted instruction</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.129569</p>
<p>Έντυπα των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων στα ελληνικά αρχαιολογικά μουσεία και μνημεία (1985-2010): ιδεολογικές και παιδαγωγικές παράμετροι</p>	<p>Σακαλή Όλγα Θ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2012</p> <p>Αντικείμενο της παρούσας έρευνας είναι τα έντυπα τα οποία σχεδιάζονται και χρησιμοποιούνται κατά τις εκπαιδευτικές ομιλίες στα αρχαιολογικά μουσεία και χώρους. Εξετάζονται ειδικότερα τα έντυπα τα οποία έχουν παραχθεί κατά την τελευταία εικοσιενεταετία στον ελληνικό χώρο (1985-2010) και απευθύνονται σε μαθητές/τριες της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Κεντρικός στόχος της εργασίας είναι η διερεύνηση των ιδεολογικών και παιδαγωγικών παραμέτρων που ενυπάρχουν στο σχεδιασμό αυτών των εντύπων. Με βάση τον παραπάνω στόχο η ανάλυση του περιεχομένου τους επιμερίστηκε αφενός στην ανίχνευση, καταγραφή και ερμηνεία των αναπαραστάσεων του αρχαίου παρελθόντος που εμφανίζεται σε αυτά και αφετέρου στην ανάδειξη των παιδαγωγικών αρχών που χαρακτηρίζουν το σχεδιασμό τους, όπως αυτές διαφαίνονται μέσα από τη διδακτική μεθοδολογία και τις μαθησιακές πρακτικές που υιοθετούν οι συγγραφείς τους. Οι ερευνητικές μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν είναι η Ποιοτική Ανάλυση Περιεχομένου και η Κριτική Ανάλυση λόγου, καθώς κρίθηκαν οι καταλληλότερες για να διερευνήσουν τον τρόπο με τον οποίο ο εκπαιδευτικός λόγος των αρχαιολογικών μουσείων συγκροτεί και αναπαράγει νοήματα και αξίες, στάσεις και πρακτικές. Η ανάλυση των εντύπων κατέδειξε ότι οι επιλογές των μουσειακών αφηγήσεων ως προς το περιεχόμενο τους δεν απομακρύνονται από τις στερεοτυπικές αναπαραστάσεις του εθνικού εαυτού για το παρελθόν, ακολουθώντας ως ένα βαθμό τις παραδοσιακές αφηγήσεις της ελληνικής αρχαιολογικής και ιστορικής επιστήμης. Αντανακλούν επομένως σε γενικές γραμμές τον εθνικό χαρακτήρα αυτών των επιστημών όσο και την παραδοσιακή εθνική διάσταση των ελληνικών αρχαιολογικών μουσείων. Ανάλογες διαπιστώσεις έχουν ήδη γίνει για τις αφηγήσεις που υιοθετούν τα εγχειρίδια και η διδασκαλία της τυπικής εκπαίδευσης. Αξιοσημείωτο ωστόσο εύρημα της παρούσας έρευνας είναι η εμφανής υπεροχή των αναφορών που παραπέμπουν σε παραδοσιακές συμβατικές αναπαραστάσεις των οικογενειακών σχέσεων και γενικά της έμφυλης πραγματικότητας του αρχαίου κόσμου. Από την άλλη πλευρά, η μελέτη και η ανάλυση των παιδαγωγικών παραμέτρων στο σχεδιασμό των εντύπων μουσειακής εκπαίδευσης κατέδειξε την αντικειμενοκεντρική προσέγγιση του μουσειακού χώρου και την πληθωρική παρουσία ερωτήσεων που προτρέπουν σε συγκρίσεις αντικειμένων, συνηθειών και δραστηριοτήτων μεταξύ αρχαίου παρελθόντος και παρόντος, εστιάζοντας κατά κανόνα σε διαχρονικές επιβιώσεις του κλασικού παρελθόντος, στο πλαίσιο μιας επιστημονικής παράδοσης σύμφωνα με την οποία το ελληνικό παρελθόν ταυτίζεται με την κλασική αρχαιότητα και προσεγγίζει με όρους ιστορίας της τέχνης τα μουσειακά αντικείμενα. Παρατηρήθηκε αντίστοιχα η απουσία αναφορών που θα προκαλούσαν σκέψεις ιστορικής αβεβαιότητας/σχετικότητας και αναζήτηση πολλαπλών ερμηνειών/εκδοχών για το παρελθόν. Τα παραπάνω χαρακτηριστικά συγκροτούν την κυρίαρχη ιδεολογική-παιδαγωγική κατεύθυνση στο σχεδιασμό των εντύπων. Ας σημειωθεί ωστόσο ότι το εκπαιδευτικό υλικό των ελληνικών αρχαιολογικών μουσείων συμβάλλει σε σημαντικό βαθμό στην εναλλακτική προσέγγιση του υλικού πολιτισμού από τα παιδιά με τη χρήση καινοτόμων μεθόδων και μέσων παρουσίασης και ερμηνείας του καθώς και ευφάνταστων και βιωματικών μορφών εργασίας διαφοροποιώντας έτσι τη μουσειακή εμπειρία από την τυπική σχολική διαδικασία και από την κατά παραδοσιακό τρόπο παρουσίαση των μουσείων.</p>	<p>Παπαντωνίου, Φωτεινή</p>	<p>Μουσεία, Εκπαιδευτικές απόψεις, Museums, Educational aspects</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.129768</p>
<p>Παιδική λογοτεχνία και ετερότητα: η εικόνα του άλλου στην ελληνική παιδική λογοτεχνία (1990-2005) - από τον Φολκλорικό "Εαυτό" στον Φολκλорικό "Άλλο": μια συγκριτική μελέτη</p>	<p>Καρασαββίδου Ελένη Στ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2012</p> <p>Στην παρούσα διατριβή μελετούμε τους τρόπους καταγραφής του (εθνοτικά) Άλλου στην ελληνική παιδική λογοτεχνία από το 1990- ως το 2005, εποχή κατά την οποία η Ελλάδα μετατράπηκε από κυρίως μονοπολιτισμική σε πολυπολιτισμική χώρα, αναζητώντας ταυτόχρονα και τους τρόπους καταγραφής του "δικού μας" πρόσωπου σε σελίδες μεταναστευτικής λογοτεχνίας. Χρησιμοποιούμε μια σύνθετη μέθοδο ανάλυσης με επιλεγμένα δάνεια από την κοινωνική ψυχολογία και ανθρωπολογία, την διαπολιτισμική φιλολογία (Wierlacher) και τις μεθόδους ανάλυσης του Bachelor και του Genette, μελετώντας τους τρόπους αναπαράστασης του μετανάστη ήρωα σε βιβλία που παράχθηκαν/κυκλοφόρησαν στην Ελλάδα (παιδικής και ενήλικης ως πόλο σύγκρισης) και συζητάμε τι σημαίνουν για τις ποικίλες αναδυόμενες στρατηγικές σε σχέση με την αφομοίωση την απόρριψη ή την αποδοχή, όχι μόνο του "άλλου" μα κι ενός νέου "εαυτού". Συμπεραίνουμε ότι η λογοτεχνία δημιουργεί και χρησιμοποιεί ως βασικό εργαλείο προσαρμογής στην (τότε νέα) εποχή μια εθνοκεντρική διαπολιτισμικότητα που συνίσταται στην δημιουργία ενός ιδεατού άλλου, προσαρμοσμένου στα δικά μας πολιτισμικά και πολιτιστικά πρότυπα ώστε να μην απειλεί την συλλογική μας αυτοεικόνα. Ο άλλος αυτός θα αφορά την ενγύητη ετερότητα και ουσιαστικά θα αποτελεί αντανάκλαση της ηγεμονικής μονοπολιτισμικής ματιάς που όμως αναζητά μεταβατικά λογοτεχνικά "υποκειμενα" ως γέφυρες για το (δύσκολο) πέρασμα σε μια νέα αντίληψη του άλλου, του εαυτού και του κόσμου. Ακόμη, η λογοτεχνία επιτελεί μια θεραπευτική λειτουργία λύνοντας στις σελίδες της ό,τι είναι δύσκολο να λυθεί στο καθαυτό πεδίο. Πρωταγωνιστής σε αυτό είναι το κειμενικό παιδί (μετανάστης/τρια και ο φίλος/η του Έλληνας/ίδα) που αναλαμβάνει έστω και στις σελίδες τον ρόλο του διάμεσου επιλύοντας αγωνίες και δυστοπίες της κοινωνίας των ενηλίκων.</p>	<p>Καρακίτσιος, Ανδρέας</p>	<p>Παιδική λογοτεχνία, Νεοελληνική, Ιστορία και κριτική, Πολυπολιτισμικότητα, Άλλος (Φιλοσοφία) στη λογοτεχνία, Children's literature, Greek (Modern), History and criticism, Multiculturalism, Other (Philosophy) in literature</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.129949</p>

<p>Προγράμματα σπουδών φυσικής της υποχρεωτικής δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης</p>	<p>Κεραμιδάς Κωνσταντίνος Γ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2012</p>	<p>Η διατριβή αποτελεί τμήμα ακολουθίας διατριβών που αφορούν προγράμματα σπουδών μαθημάτων Φυσικών Επιστημών για την υποχρεωτική βασική εκπαίδευση. Η διατριβή επικεντρώνεται στην ανάπτυξη προγράμματος σπουδών του μαθήματος της Φυσικής για την υποχρεωτική δευτεροβάθμια εκπαίδευση . Αποτελείται από τέσσερα μέρη. Στο Πρώτο Μέρος της διατριβής, με τίτλο «Οπτικές και τάσεις στην ανάπτυξη προγραμμάτων Σπουδών Φυσικών Επιστημών υποχρεωτικής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης», παρουσιάζονται ορισμένες από τις σύγχρονες τάσεις στην ανάπτυξη Προγραμμάτων Σπουδών Φυσικών Επιστημών. Επίσης, εστιάζοντας στο επίπεδο ενοποίησης των Προγραμμάτων Σπουδών Φυσικών Επιστημών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, παρουσιάζονται διάφορα μοντέλα ενοποίησης Προγραμμάτων Σπουδών Φυσικών Επιστημών. Στο Δεύτερο Μέρος παρουσιάζουμε την ανάλυση των προγραμμάτων σπουδών Φ.Ε. οκτώ χωρών που συμμετέχουν στο PISA με πολύ καλά αποτελέσματα ή έχουν αναμορφώσει πρόσφατα τα προγράμματα σπουδών τους (Φινλανδία, Αγγλία, Αυστραλία, Καναδάς (Οντάριο), Σουηδία, Γαλλία, Γερμανία (Βάδη-Βυρτεμβέργη), Ιταλία). Στόχος της ανάλυσης των προγραμμάτων σπουδών αυτών είναι να αναδείξουμε τις θέσεις και τις προτάσεις τους για τη διδασκαλία των Φ.Ε. στη δευτεροβάθμια υποχρεωτική εκπαίδευση. Στο Τρίτο Μέρος γίνεται σύνθεση των αποτελεσμάτων της ανάλυσης των προγραμμάτων των χωρών αυτών, προκειμένου να διαμορφωθεί μια συνθετική πρόταση για τη δημιουργία προγράμματος σπουδών Φυσικών Επιστημών Υποχρεωτικής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, στην κατεύθυνση «Γνώσεις και Ικανότητες κλειδιά για την καθημερινή ζωή». Το Τέταρτο Μέρος, αφιερώνεται στην τελική αποτίμηση της εργασίας μας, στα γενικά συμπεράσματα και επισημάνσεις, καθώς επίσης και στις προοπτικές εξέλιξής της.</p>	<p>Κουμαράς, Παναγιώτης</p>	<p>Εκπαίδευση, Δευτεροβάθμια, Εκπαίδευση, Προγράμματα μαθημάτων, Διδασκαλία, Μεθοδολογία, Education, Curricula, Education, Secondary, Teaching, Methodology</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.130877</p>
<p>Ο παιδαγωγός Θεόδωρος Κάστανος και το Σχολείο Εργασίας στην Ελλάδα: η ζωή και η δράση του Θ. Κάστανου με επίκεντρο την εφαρμογή του Σχολείου Εργασίας στην Ελλάδα</p>	<p>Κανδήρου Γλυκερία Β.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2012</p>	<p>Η διατριβή, αποτυπώνοντας τη ζωή και τη δράση του παιδαγωγού Θεόδωρου Κάστανου, αποσκοπεί στην εξέταση και διερεύνηση του έργου του (παιδαγωγικού, κοινωνικού και εθνικού), στην συστηματική και κριτική παρουσίαση των προσπαθειών του για την εφαρμογή του Σχολείου Εργασίας στην Ελλάδα και στην καταγραφή και αιτιολόγηση των αντιδράσεων ή των διώξεων εναντίον του εκ μέρους της επίσημης πολιτείας, συγκεκριμένων ομάδων ή μεμονωμένων ατόμων. Έγινε προσπάθεια, σύμφωνα με την ιστορική ερμηνευτική μέθοδο, να καταγραφούν πρώτα τα γεγονότα με βάση όσα στοιχεία μάς παρέχουν οι πηγές, αρχαιακές και δημοσιευμένες, και ύστερα να επιχειρηθεί η δημιουργική σύνθεση και η ερμηνεία τους. Με αυτά τα δεδομένα η εργασία δεν είναι απλώς μια χρονολογική έκθεση γεγονότων και πράξεων (παρόλο που στην παρουσίαση της ζωής και της δράσης του Κάστανου ακολουθήθηκε χρονολογική σειρά, με τις αναγκαίες βέβαια παλινδρομήσεις από τη μια περίοδο στην άλλη), αλλά καταβλήθηκε προσπάθεια κριτικής σύνθεσης των στοιχείων που αποτυπώνουν τόσο την παιδαγωγική, κοινωνική και εθνική δράση του «άγνωστου» επί δεκαετίες Κάστανου όσο και τη διαμόρφωση και την εφαρμογή στην πράξη των παιδαγωγικών του αρχών, οι οποίες τον αναδεικνύουν σε έναν κορυφαίο παιδαγωγό της μεταρρυθμιστικής παιδαγωγικής κίνησης των αρχών του εικοστού αιώνα στην Ελλάδα. Επειδή η δράση των ιστορικών προσώπων μπορεί να κατανοηθεί και να αξιολογηθεί επαρκώς μόνο σε συνάρτηση με τις συνθήκες μέσα στις οποίες διαμορφώνεται και εκδηλώνεται, επιχειρήθηκε η ένταξη της δράσης του Κάστανου στο ιστορικό της πλαίσιο και στις πολιτικές, κοινωνικές και εκπαιδευτικές παραμέτρους κάθε περιόδου. Δόθηκε παράλληλα ιδιαίτερη σημασία στην καθημερινή εκπαιδευτική πράξη του, την οποία προσπαθήσαμε να συνδυάσουμε με τις παιδαγωγικές αντιλήψεις του έτσι όπως αποτυπώνονται στα κείμενά του. Εκείνο που πρωταρχικά μας ενδιέφερε ήταν να διερευνηθεί αν ό,τι ο Κάστανος διατύπωσε σε θεωρητικό επίπεδο δεν έμεινε στο επίπεδο αυτό, αλλά διεχέυτηκε στην παιδαγωγική πράξη του. Τελικά σύμφωνα με τα στοιχεία που συλλέξαμε, αποδεικνύεται ότι η παιδαγωγική θεωρία του προέκυψε από την παιδαγωγική πράξη του.</p>	<p>Τζήκας, Χρήστος</p>	<p>Εκπαιδευτικό, Εκπαίδευση, Ιστορία, Teachers, Education, History</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.130993</p>
<p>Ζητήματα διγλωσσίας σε παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας: κοινωνικές και εκπαιδευτικές διαστάσεις</p>	<p>Γκαϊνταρτζή Αναστασία Ι.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2012</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή διερευνά τις γλωσσικές αντιλήψεις και πρακτικές παιδιών Αλβανικής καταγωγής, των εκπαιδευτικών και των γονέων τους μέσα από ένα δείγμα 19 μαθητών/τριών που φοιτούν στις τρεις πρώτες τάξεις του δημοτικού και στο νηπιαγωγείο. Απώτερος σκοπός της εθνογραφικής μελέτης είναι η ανίχνευση των γλωσσικών ιδεολογιών, στο πλαίσιο των οποίων τα παιδιά αντιλαμβάνονται και διαχειρίζονται τη διγλωσσία τους, μέσα από την εξέταση του λόγου των ίδιων των μαθητών/τριών, των εκπαιδευτικών και των γονέων τους γύρω από τη διγλωσσία. Η εργασία μελετά τα ερευνητικά της ερωτήματα μέσα από τις τρεις οπτικές – των παιδιών, των εκπαιδευτικών και των γονέων τους- με τελική εστίαση στην οπτική των διγλωσσών παιδιών, έτσι όπως διαμορφώνεται υπό την επίδραση του οικογενειακού και σχολικού πλαισίου. Για τη διερεύνηση των ερευνητικών στόχων ακολουθήθηκε η εθνογραφική μέθοδος συλλογής δεδομένων, η ημι-δομημένη συνέντευξη με τα παιδιά, τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς τους και οι άτυπες συνεντεύξεις μαζί τους στο σχολείο σε συνδυασμό με τη συμμετοχική παρατήρηση στο σχολικό πλαίσιο. Η έρευνα διεξήχθη σε δύο σχολεία, δημοτικό και νηπιαγωγείο, τα οποία ανήκουν σε παραλιακό και αγροτικό οικισμό κοντά σε αστικό κέντρο της Θεσσαλίας. Το δείγμα των παιδιών επιλέχτηκε με κριτήριο τη διγλωσσία τους και την εθνοτική τους καταγωγή και αποτελείται από 19 μαθητές/τριες των Α', Β', Γ' τάξεων του δημοτικού και του νηπιαγωγείου. Το δείγμα των εκπαιδευτικών αποτελούν οι τέσσερις εκπαιδευτικοί των τάξεων των παιδιών και το δείγμα των γονέων αποτελείται από 18 γονείς, 13 μητέρες και 5 πατέρες, μετανάστες/τριες από την Αλβανία. Η ερευνητική διαδικασία διήρκεσε δύο σχολικά έτη (2008-2009 και 2009-2010), κατά τα οποία η ερευνητρια διεξήγαγε συμμετοχική παρατήρηση της κοινωνικογλωσσικής συμπεριφοράς των παιδιών στο σχολείο καθώς και άτυπες συζητήσεις με παιδιά, εκπαιδευτικούς και γονείς στο πεδίο αναφορικά με τις γλωσσικές τους αντιλήψεις και πρακτικές. Ακόμη, διεξήχθησαν ημι-δομημένες συνεντεύξεις, ατομικές και ομαδικές, με τα παιδιά, τις εκπαιδευτικούς και τους γονείς τους. Τα ερευνητικά δεδομένα των εκπαιδευτικών αναδεικνύουν γλωσσικές αντιλήψεις και στάσεις οι οποίες αντανακλούν την ιδεολογία της μονογλωσσίας, την αντίληψη της διγλωσσίας ως πρόβλημα και την αποστασιοποιημένη στάση τους απέναντι στη διγλωσσία, προβάλλοντας αυτήν την «διάφορη» στάση ως «ουδέτερη». Από την ανάλυση των ιδεολογιών των οικογενειών προκύπτουν διαφοροποιήσεις και προτείνεται η διάκριση τους σε τρεις ομάδες γονέων, που αποκαλούμε «Αγωνιστές/τριες», «Ενδιάμεσοι/ες – Συμφιλιωτικοί/ες» και «Ουδέτεροι/ες», στο πλαίσιο των οποίων οι στάσεις τους κυμαίνονται από την αδιαπραγμάτευτη διεκδίκηση και τη συμφιλιωτική ενθάρρυνση της διγλωσσίας έως την παθητική αποδοχή. Τα δεδομένα των παιδιών αναδεικνύουν ότι αντιλαμβάνονται τη σημασία της διγλωσσίας τους και διαμορφώνουν ιδεολογίες που εκτιμούν την αξία της. Από τη σύνθεση των δεδομένων διαπιστώνεται ότι οι γλωσσικές αντιλήψεις και πρακτικές των γονέων και των παιδιών διαμορφώνονται σε άμεση αλληλεπίδραση με τις κυρίαρχες σχολικές αντιλήψεις και πρακτικές. Η εστίαση της έρευνας στις παιδικές φωνές προβάλλει τη διγλωσσία από τη σκοπιά των παιδιών και των οικογενειών τους αναδεικνύοντας ότι η διγλωσσία αποτελεί πραγματικότητα και τρόπο ζωής καθώς είναι αναγκαία και ζωντανή στην καθημερινή τους χρήση. Εκτός από γλωσσική χρήση, η διγλωσσία λειτουργεί και ως γλωσσική ιδεολογία. Η διγλωσσία αποτελεί ζήτημα που συνειδητά αναγνωρίζουν και εκτιμούν ως αξία, εκφράζοντας «ναι» στην ελληνική γλώσσα, «όχι» στη μονογλωσσία.</p>	<p>Τσακαλίδου, Πετρούλα</p>	<p>Εκπαίδευση, Δίγλωσση, Education, Bilingual</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.131162</p>
<p>Κατανοώντας την έννοια των δικαιωμάτων του παιδιού στην ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα</p>	<p>Ζουρέφ Αικατερίνη Δ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2012</p>	<p>Με την παρούσα μελέτη επιχειρούμε να διερευνήσουμε το λόγο των εκπαιδευτικών, μαθητών – μαθητριών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και εκπροσώπων φορέων που ασχολούνται με ζητήματα της παιδικής ηλικίας στη χώρα μας, σχετικά με το πώς κατανοούν, δομούν και διαπραγματεύονται την έννοια των δικαιωμάτων του παιδιού. Η συζήτηση για τα δικαιώματα μας ενδιαφέρει ως μια προοπτική που δημιουργεί ευκαιρίες για αυθεντική συμμετοχή των παιδιών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων που τα αφορούν. Γι αυτό επιχειρούμε να διερευνήσουμε και το πώς αντιλαμβάνονται την έννοια της συμμετοχής στο σχολικό πλαίσιο. Το θεωρητικό και μεθοδολογικό υπόβαθρο της έρευνας διαμορφώθηκε με βάση τη θεωρία της κοινωνικής κατασκευής και τη νέα κοινωνιολογία της παιδικής ηλικίας. Στόχος της συγκεκριμένης μελέτης είναι να διερευνήσει: (α) πως κατανοούν την έννοια των δικαιωμάτων του παιδιού οι φορείς, οι εκπαιδευτικοί και τα παιδιά με βάση: (1) το πώς την ορίζουν, (2) το πώς συζητούν για τη σημαντικότητα των δικαιωμάτων και (3) το πώς συζητούν για τη γνώση των δικαιωμάτων και τις συνέπειές της, (β) πως κατανοούν την έννοια της συμμετοχής στο πλαίσιο του σχολείου, (γ) τις κατασκευές σχετικά με την παιδική ηλικία που επιχειρούνται στο λόγο τους, καθώς συζητούν για την έννοια των δικαιωμάτων του παιδιού.</p>	<p>Μπίμπου-Νάκου, Ιωάννα</p>	<p>Εκπαίδευση, Παιδιά, Δικαιώματα των, Κοινωνική ψυχολογία, Education, Children's rights, Social psychology</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.131171</p>

<p>Πολιτική, εκπαιδευτική πολιτική και διδασκαλικός συνδικαλισμός στην Κύπρο: το παράδειγμα της ΠΟΕΔ (1960-1974)</p>	<p>Κασουλίδης Ανδρέας Χρ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2012</p>	<p>Η διδακτορική εργασία εξετάζει το λόγο και τη δράση της Παγκύπριας Οργάνωσης Ελλήνων Διδασκάλων (ΠΟΕΔ) στο πεδίο της πολιτικής, της εκπαιδευτικής πολιτικής και του συνδικαλισμού κατά τη μετα-αποικιακή περίοδο της Κυπριακής Δημοκρατίας που οριοθετείται χρονικά από την εγκαθίδρυση του ανεξάρτητου κράτους (1960) έως και την εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο (1974). Η περίοδος 1960-1974 διακρίνεται σε δύο υποπεριόδους: α) 1960, γέννηση της Κυπριακής Δημοκρατίας -1965, κατάργηση της αρμόδιας για τη διαχείριση των θεμάτων παιδείας, Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης Κύπρου και, β) 1965, ίδρυση του Υπουργείου Παιδείας -1974, εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο και διαμόρφωση νέων πραγματικότητων στο νησί. Η εργασία πραγματεύεται καίρια θεωρητικά ζητήματα, όπως η μετα-αποικιακή θεωρία και οι θεωρητικές προσεγγίσεις του φαινομένου της συλλογικής/κινήματις δράσης και των ομάδων πίεσης ενώ υποθετεί, ως βασική της μεθοδολογία την ιστορικο-συγκριτική μέθοδο. Η συγκρότηση της ιστορικής αφήγησης επιτυγχάνεται μέσα από την αναζήτηση, συλλογή και επεξεργασία ενός μεγάλου όγκου αρχαιακού υλικού, η οποία επιτρέπει την εξειδικευμένη εξέταση των προσώπων, των πολιτικών, των δράσεων σε συλλογικό επίπεδο αλλά και των σχέσεων με των δυναμικών που αναπτύσσονται σε μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από την πυκνή ροή ιστορικών γεγονότων. Όπως προκύπτει από τα συμπεράσματα της εργασίας η ΠΟΕΔ αναδείχθηκε σε ισχυρό φορέα πολιτικής δράσης, άλλοτε συμπλέοντας με την πολιτική εξουσία και άλλοτε συγκρούμενη με αυτή και τον κύριο εκπρόσωπό της, τον πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας αρχιεπίσκοπο Μακάριο. Η εκπαιδευτική πολιτική αποτέλεσε πεδίο σύγκρουσης δύο πολιτικο-ιδεολογικών ρευμάτων, του «ελληνοκεντρικού» και του «κυπροκεντρικού», τα οποία πρόσβησαν, το μεν πρώτο την εκπαιδευτική ταύτιση της Κύπρου με την εκπαίδευση του ελληνικού κράτους στο όνομα της επιδιωκόμενης ένωσης της Κύπρου με την Ελλάδα, ενώ το δεύτερο αντιμετώπιζε με σχετικότερο τρόπο την εκπαιδευτική ταύτιση, θεωρώντας ότι η ελληνοκυπριακή εκπαίδευση όφειλε, όχι μόνο να υπηρετεί τις ιδιαίτερες τοπικές ανάγκες, αλλά και να προσαρμόζεται στις διεθνείς εκπαιδευτικές εξελίξεις και τάσεις. Η ΠΟΕΔ τάχθηκε με σταθερότητα στο πλευρό του ελληνοκεντρικού ρεύματος. Ως προς τη συνδικαλιστική της δράση η διδασκαλική Οργάνωση παρέμεινε 'έθνηκοποιημένη', όπως και κατά την περίοδο της αγγλοκρατίας, αλλά το γεγονός της ανεξαρτησίας της έδωσε τη δυνατότητα να σκληρύνει το συνδικαλιστικό της λόγο και να πραγματοποιήσει για πρώτη φορά απεργίες, επιτυγχάνοντας την υλοποίηση σημαντικών αιτημάτων.</p>	<p>Χαραλάμους, Δημήτρης Φ</p>	<p>Διδασκαλικές ενώσεις, Εκπαίδευση, Ιστορία, Εκπαίδευση και κράτος, Teachers' unions, History, Education, History, Education and state, History</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.131224</p>
<p>Ανάπτυξη και μελέτη μιας βασισμένης στα μοντέλα διερευνητικής Διδακτικής Μαθησιακής Σειράς για τις οπτικές ιδιότητες των υλικών</p>	<p>Σούλιος Ιωάννης Κ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2013</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή μελετά την επίδραση, μιας βασισμένης στα μοντέλα διερευνητικής διαδικασίας, στη διαμόρφωση των επιστημολογικών αντιλήψεων για τα μοντέλα, καθώς και στην εννοιολογική κατανόηση και τεχνολογική γνώση για φαινόμενα σχετικά με τις οπτικές ιδιότητες των υλικών. Μια Διδακτική Μαθησιακή Σειρά (ΔΜΣ), όπου ψηφιακές φωτογραφίες από πραγματικά πειράματα εισάγονται σε ένα περιβάλλον μοντελοποίησης (Cabí Géomètre) διαμορφώθηκε, μέσα από μια σταδιακά αναπτυσσόμενη ερευνητική διαδικασία. Αρχικά, στη διαμορφούμενη αυτή έκδοση, μια άρρητη διαδικασία βαθμιαίας γεφύρωσης ανέμεσα στην πραγματικότητα και το μοντέλο της οπτικής ακτίνας εισάγεται, με στόχο την αύξηση της ενγερτότητας των συμμετεχόντων για τα μοντέλα και τις διαδικασίες μοντελοποίησης. Ένα σύνολο 16 υποψηφίων δασκάλων, σπουδαστών της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης (Ε.Π.Α.Θ.), παρακολούθησε την αρχικά διαμορφωμένη ΔΜΣ, διάρκειας 10 διδακτικών ωρών. Στη συνέχεια, αφού αξιολογήθηκε, η ΔΜΣ επανασχεδιάστηκε και εφαρμόστηκε εκ νέου σε δυο διαφορετικές ηλικιακές ομάδες υποκειμένων, ένα νέο σύνολο 22 υποψηφίων δασκάλων σπουδαστών της Ε.Π.Α.Θ. και σε μια τάξη 24 μαθητών γ' γυμνασίου, ακολουθώντας μια αναπτυξιακή ερευνητική προσέγγιση. Η αναθεωρημένη έκδοση ενδυναμώθηκε με μεταγνωστικού τύπου δραστηριότητες, όπως ο αναστοχασμός μέσω κατάλληλων προτροπών κατά τη διαδικασία μοντελοποίησης και η τήρηση ημερολογίων μετά τα πραγματικά και εικονικά πειράματα με στόχο τη διάκριση των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων του προτεινόμενου μοντέλου της οπτικής ακτίνας καθώς και των δυνατών και αδύνατων σημείων του. Οι επιστημολογικές αντιλήψεις των συμμετεχόντων σχετικά με τη φύση, λειτουργία και αλλαγή των μοντέλων διαπιστώθηκαν μέσω ημι-δομημένων συνεντεύξεων, ενώ η εννοιολογική κατανόηση μέσω ενός γραπτού ερωτηματολογίου, το οποίο περιελάμβανε 6 έρωνα σχετικά με τις ιδιότητες των οπτικών ινών, πριν και μετά την εφαρμογή της ΔΜΣ. Για την ανάλυση των πρωτοκόλλων των συνεντεύξεων χρησιμοποιήθηκε ένα σχήμα κωδικοποίησης τριών επιπέδων, ενώ οι ιδέες των υποκειμένων στα έρωνα εννοιολογικής κατανόησης βαθμολογήθηκαν σύμφωνα με μια 4/βαθμη κλίμακα. Επίσης, η αποκτηθείσα επιστημονική και τεχνολογική γνώση εκτιμήθηκε μετά την εφαρμογή της ΔΜΣ από ένα γραπτό ερωτηματολόγιο το οποίο περιελάμβανε 7 έρωνα, μέσα κατάλληλα αναδεικνύονται κλιμάκων αξιολόγησης (rubrics). Τα αποτελέσματα της έρωνας έδειξαν ότι, μετά την εφαρμογή τόσο της αρχικής όσο και της αναθεωρημένης ΔΜΣ, οι υποψήφιοι δάσκαλοι και οι μαθητές αυξάνουν το επίπεδο των επιστημολογικών τους αντιλήψεων για τη φύση, τη λειτουργία και τη δυνατότητα αλλαγής των μοντέλων, βελτιώνουν την εννοιολογική τους κατανόηση σχετικά με τα φαινόμενα του φωτός και κατακτούν σε αρκετά υψηλό βαθμό την απαιτούμενη επιστημονική και τεχνολογική γνώση για τις οπτικές ιδιότητες των οπτικών ινών. Ο αναστοχασμός φαίνεται να βελτιώνει ακόμη περισσότερο τις επιστημολογικές αντιλήψεις και την εννοιολογική κατανόηση των μαθητών και υποψηφίων δασκάλων, ενώ στην περίπτωση της αποκτηθείσας επιστημολογικής και τεχνολογικής γνώσης βελτίωση παρατηρείται μόνο στους μαθητές. Ωστόσο, κάτω την επίδραση του αναστοχασμού μόνο οι υποψήφιοι δάσκαλοι συσχετίζουν τις επιστημολογικές τους αντιλήψεις με την εννοιολογική κατανόηση σε σχέση με τους μαθητές. Τα αποτελέσματα αυτά ενδυναμώνουν την άποψη ότι, για την ανάπτυξη των επιστημολογικών αντιλήψεων για τα μοντέλα και τη δημιουργία συνεκτικής σχέσης αλληλεπίδρασης με τη εννοιολογική κατανόηση και τη επιστημονική και επιστημονική γνώση, η διερευνητική μοντελοποίηση θα πρέπει να εμπλουτιστεί με μια περισσότερο ρητή διδασκαλία για τα μοντέλα, διευρύνοντας έτσι το πεδίο εφαρμογής του συγκεκριμένου μοντέλου που χρησιμοποιείται.</p>	<p>ΨΥΛΛΟΣ, Δ.</p>	<p>Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Εκπαιδευτική τεχνολογία, Physical sciences, Study and teaching (Elementary), Educational technology</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.131285</p>
<p>Η διαχείριση της ετερότητας στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής στην υποχρεωτική εκπαίδευση: μια προσέγγιση του λόγου των σχολικών εγχειριδίων υπό το πρίσμα της Κριτικής Παιδαγωγικής της Ειρήνης</p>	<p>Αρβαντιδού Βιργινία Π.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2013</p>	<p>Η παρούσα διατριβή αποβλέπει στη διερεύνηση της διαχείρισης της εθνικής και έμφυλης ετερότητας στο πλαίσιο του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής στην υποχρεωτική εκπαίδευση, όπως αποτυπώνεται στον λόγο των εν χρήσει σχολικών εγχειριδίων του μαθήματος, καθώς και στην ανίχνευση ενδεχόμενων διακρίσεων που εγείρει αυτή η ετερότητα, μέσω μιας συστηματικής ανάλυσης του κειμένου και του περιεχομένου επιλεγμένων τμημάτων των εν λόγω εγχειριδίων του Δημοτικού Σχολείου και του Γυμνασίου. Η διατριβή αντλεί τα θεωρητικά ερείσματα της από την Παιδαγωγική της Ειρήνης, με έμφαση στην κριτική επιστημολογική παράδοση, ενώ προσεγγίζει τα ζητήματα των έμφυλων και εθνικών ταυτοτήτων υπό το πρίσμα της κοινωνικής κατασκευής και μεταδομιστικών θεωρητικών παραδοχών. Εφαρμόζεται ένα σύνθετο ερευνητικό εργαλείο που απαρτίζεται από τη μέθοδο Κριτικής Ανάλυσης Λόγου του Fairclough και τη Γραμματική του Οπτικού Σχεδιασμού των Kress & Van Leeuwen, μέσω του οποίου σταδιακά αναδεικνύεται ότι τόσο η διαχείριση της εθνικής όσο και της έμφυλης ετερότητας πραγματοποιούνται σε βάση ανισότητας και διακρίσεων. Τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή των έμφυλων ταυτοτήτων αλλά και της εθνικής ταυτότητας και ετερότητας αναδύονται μέσα από τον λόγο αλλά και από την εικονογράφηση και το περιεχόμενο των εξεταζόμενων κειμένων. Συγκεκριμένα, σε επίπεδο εθνικής ετερότητας καταδεικνύεται η προαγωγή ενός εθνικιστικού λόγου με βασικό επιχειρήμα τη σωματική, πνευματική και ψυχική ανωτερότητα του ελληνικού έθνους, η οποία ενισχύεται από την πολιτισμική υπεροχή και τη συνεισφορά του στον σύγχρονο δυτικό πολιτισμό. Ο λόγος αυτός κατασκευάζει την αντίληψη περί υπεροχής και καθαρότητας του έθνους και κατά συνέπεια, κατασκευάζει εθνικιστικά υποκειμένα. Με όρους Κριτικής Παιδαγωγικής της Ειρήνης ασκείται πολιτισμική βία, η οποία φυσικοποιεί και νομιμοποιεί τη δομική βία. Σε επίπεδο έμφυλης ετερότητας άνδρες και γυναίκες αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο. Αποδίδεται μια καθολική ταυτότητα στους άνδρες, αυτή του ισχυρού ανθρώπου, η οποία κατασκευάζεται με βασικό επιχειρήμα τη δυναμική φύση τους. Αντίστοιχα αποδίδεται μια καθολική ταυτότητα στις γυναίκες, αυτή του ευαίσθητου ανθρώπου με κυρίαρχο επιχειρήμα τη συναισθηματική τους φύση. Η έμφυλη διάκριση ενισχύεται από τον γλωσσικό σεξισμό που επανειλημμένως εντοπίζεται ως πρακτική των συγγραφέων των εξεταζόμενων βιβλίων, κυρίως σε επίπεδο Γραμματικής και περιπτώσιακά σε επίπεδο Σημασιολογίας. Με όρους Κριτικής Παιδαγωγικής της Ειρήνης ο πατριαρχικός λόγος που έχοντας σαφή σεξιστικό προσανατολισμό φυσικοποιεί τις ουσιαστικές αντιλήψεις της ανισότητας ανδρών και γυναικών δεν είναι παρά μια ξεκάθαρη μορφή πολιτισμικής βίας. Αυτή η πολιτισμική βία αφενός νομιμοποιεί τη δομική βία που φέρονται να υφίστανται οι γυναίκες στο πλαίσιο των εξεταζόμενων κειμένων και αφετέρου συμβάλλει στη συντήρηση του status quo.</p>	<p>Χατζησαββίδης Σωφρόνιος</p>	<p>Κριτική ανάλυση λόγου, Εθνότητα, Μελέτη και διδασκαλία (Προσχολική), Ειρήνη, Μελέτη και διδασκαλία (Προσχολική), Φύλο, Ταυτότητα του στην εκπαίδευση, Φυσική αγωγή και άσκηση, Διδακτικά βιβλία, Critical discourse analysis, Ethnicity, Study and teaching (Preschool), Peace, Study and teaching (Preschool), Gender identity in education, Physical education and training, Study and teaching (Preschool), Physical education and training, Textbooks</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.131524</p>

<p>Προγράμματα Σπουδών Φυσικών Επιστημών για τις τάξεις Α΄ έως Δ΄ Δημοτικού στην κατεύθυνση του γραμματισμού</p>	<p>Σταμπούλη Μελπομένη Ε.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2013</p>	<p>Στην παρούσα εργασία παρουσιάζουμε την πρότασή μας για ένα νέο πρόγραμμα σπουδών Φυσικών Επιστημών για τις τάξεις Α΄-Δ΄ του δημοτικού σχολείου στο πλαίσιο της καλλιέργειας γνώσεων και ικανοτήτων για τη ζωή. Προκειμένου να καταλήξουμε στην πρότασή μας, αναλύσαμε τα προγράμματα σπουδών Φυσικών Επιστημών μικρών τάξεων της υποχρεωτικής εκπαίδευσης από χώρες, οι οποίες έχουν πετύχει στο πρόγραμμα αξιολόγησης PISA, επιδόσεις πάνω από το μέσο όρο των συμμετεχόντων χωρών ή καταλαμβάνουν ακόμη και μια από τις υψηλότερες θέσεις της κλίμακας. Αυτές είναι η Φινλανδία, η Σουηδία, η Αγγλία, η Γαλλία, η Αυστραλία, και ο Καναδάς (Οντάριο). Μαζί, αναλύσαμε τα προγράμματα σπουδών Φυσικών Επιστημών της Βόρσης-Βυρτεμβέργης και της Ιταλίας, οι οποίες, μετά την αρχική τους αποτυχία στο πρόγραμμα αξιολόγησης PISA, προέβλεπαν τα τελευταία χρόνια σε σημαντικές εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις. Μετά την ανάλυση των προγραμμάτων σπουδών Φυσικών Επιστημών μικρών τάξεων ακολουθεί η συνθετική τους αποτίμηση, από όπου προκύπτουν τα σημεία σύγκλισής τους. Στόχος της συνθετικής αποτίμησης της ανάλυσης των προγραμμάτων σπουδών Φυσικών Επιστημών όλων των παραπάνω χωρών είναι να διαμορφώσουμε μια συγκεκριμένη πρόταση για τη δημιουργία προγράμματος σπουδών στο πλαίσιο της φιλοσοφίας «Γνώσεις και Ικανότητες για τη ζωή». Ως εργαλείο ανάλυσης και, συνακόλουθα, ως εργαλείο διαμόρφωσης της πρότασής μας για τη δημιουργία του προγράμματος σπουδών Φυσικών Επιστημών, χρησιμοποιείται το ICMSAS (από τα αρχικά των λέξεων Intentions, Content, Modes of instruction, Assessment, Support), το οποίο σχεδιάστηκε και παρουσιάστηκε σε προηγούμενες εργασίες της ερευνητικής μας ομάδας, προσαρμοσμένο όμως στα δεδομένα των εξεταζόμενων προγραμμάτων. Το ICMSAS αναπτύσσεται σε πέντε διακριτά επίπεδα με επιμέρους συνιστώσες για κάθε επίπεδο: Α) Εκπαιδευτικές Προθέσεις (Γενικές αρχές – Γενικοί Σκοποί), Β) Περιεχόμενο της διδασκαλίας (Γνώσεις – Ικανότητες), Γ) Σχεδιασμός και Οργάνωση της διδασκαλίας (Τρόποι και μορφές διδασκαλίας – Μέσα διδασκαλίας – Ρόλος του δασκάλου), Δ) Αξιολόγηση του μαθητή, και Ε) Υποστήριξη του εκπαιδευτικού έργου (Γονείς – Κοινωνία). Το πρόγραμμα σπουδών Φυσικών Επιστημών που προτείνουμε απευθύνεται στους εκπαιδευτικούς για να το χρησιμοποιούν στην καθημερινή τους διδασκαλία, αφού το προσαρμόσουν στις ιδιαιτερότητες της τάξης τους. Εστιάζει στις γνώσεις που αφορούν την καθημερινή ζωή των μικρών μαθητών και στην καλλιέργεια ικανοτήτων που θα τους επιτρέψουν να γίνουν ενεργοί πολίτες της αυριανής κοινωνίας.</p>	<p>Κουμαράς, Παναγιώτης</p>	<p>Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία (Στοιχειώδης), Εκπαίδευση, Προγράμματα μαθημάτων, Physical sciences, Study and teaching (Primary), Education, Curricula</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.133066</p>
<p>Πρόγραμμα σπουδών φυσικών επιστημών και κοινωνικών αποκλεισμός: μια παιδαγωγική προσέγγιση</p>	<p>Σιάτρας Αναστάσιος Κ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2013</p>	<p>Η παρούσα διατριβή αποτελείται από τρία μέρη. Στο πρώτο μέρος αναδεικνύεται η σύνδεση των προγραμμάτων σπουδών Φυσικών Επιστημών με τον κοινωνικό αποκλεισμό. Παρουσιάζεται, επίσης, η σχεδίαση και ανάπτυξη του ερευνητικού μοντέλου SCAN (Scholarship & Curriculum Analysis) που χρησιμοποιείται στο δεύτερο μέρος της διατριβής για την ανάλυση της βιβλιογραφίας της εκπαίδευσης στις Φυσικές Επιστήμες για όλους και όλες και για την ανάλυση προγραμμάτων σπουδών Φυσικών Επιστημών πέντε χωρών. Η βιβλιογραφία της εκπαίδευσης στις Φυσικές Επιστήμες που αναλύεται στη διατριβή αυτή, σχετίζεται με ευρύτερα πεδία του κοινωνικού αποκλεισμού, της φτώχειας, της παιδαγωγικής και του γραμματισμού στις Φυσικές Επιστήμες για όλους και όλες. Οι χώρες που αναλύονται επιλέχθηκαν με βάση τα αποτελέσματα της έρευνας PISA 2006, με στόχο να αντιπροσωπεύουν χώρες που παρουσιάζουν: (α) πολύ καλές μαθητικές επιδόσεις στις Φυσικές Επιστήμες, χωρίς αυτές οι επιδόσεις να εξαρτώνται από το κοινωνικό και οικονομικό περιγύρο των παιδιών, (β) πολύ καλές μαθητικές επιδόσεις στις Φυσικές Επιστήμες, οι οποίες εξαρτώνται από τον κοινωνικό και οικονομικό περιγύρο των παιδιών, και (γ) χαμηλές μαθητικές επιδόσεις στις Φυσικές Επιστήμες και ταυτόχρονα οι επιδόσεις αυτές να εξαρτώνται από το κοινωνικό και οικονομικό περιγύρο των παιδιών. Η ανάλυση γίνεται με στόχο την ανάδειξη παραγόντων που συμβάλλουν στη δόμηση της κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας, μέσα από την εκπαίδευση στις Φυσικές Επιστήμες. Στο δεύτερο μέρος της διατριβής παρουσιάζονται οι αναλύσεις της βιβλιογραφίας της εκπαίδευσης στις Φυσικές Επιστήμες, όπως επίσης και οι αναλύσεις προγραμμάτων σπουδών Φυσικών Επιστημών, ταξινομημένες σε πέντε επίπεδα: (1) παιδαγωγικές προθέσεις, (2) περιεχόμενο, (3) μεθοδολογία διδασκαλίας, (4) αξιολόγηση, και (5) υποστήριξη εκπαιδευτικού έργου. Στο τρίτο μέρος της εργασίας παρουσιάζονται, επίσης, ταξινομημένα στα παραπάνω πέντε επίπεδα, (α) οι συγκριτικές αναλύσεις της βιβλιογραφίας και των προγραμμάτων σπουδών, και (β) η ανάλυση της σχεδίασης του κυπριακού προγράμματος σπουδών Φυσικών Επιστημών στην κατεύθυνση της δημοκρατικής και ανθρώπινης κοινωνίας.</p>	<p>Κουμαράς, Παναγιώτης</p>	<p>Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία, Εκπαίδευση, Προγράμματα μαθημάτων, Κοινωνική δικαιοσύνη, Μελέτη και διδασκαλία, Physical sciences, Study and teaching, Education, Curricula, Social justice, Study and teaching</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.133266</p>
<p>Ιστορία και προσχολική Αγωγή: από τα αναλυτικά προγράμματα στις εκπαιδευτικές εφαρμογές</p>	<p>Φαρδής Κυριακή Κ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2013</p>	<p>Η παρούσα μελέτη αναφέρεται στην εισαγωγή των μικρών παιδιών στην ιστορία και στη σχέση της ιστορικής εκπαίδευσης με την προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Στα σύγχρονα διεθνή Αναλυτικά Προγράμματα για τη βαθμίδα της εκπαίδευσης που προηγείται του δημοτικού σχολείου μπορούμε να εντοπίσουμε πολλές αναφορές στο ιστορικό παρελθόν. Φαίνεται, ότι οι επίσημες θεσμικές δομές του σύγχρονου νηπιαγωγείου, μέρος των οποίων είναι τα Αναλυτικά Προγράμματα, αναγνωρίζουν τη σημασία της ιστορικής εκπαίδευσης. Στις προτάσεις των Αναλυτικών Προγραμμάτων συμπεριλαμβάνονται στοιχεία σχετικά με την ιστορία. Οι προτάσεις αυτές συνοδεύονται σε κάποιες περιπτώσεις από οδηγούς για τους/τις νηπιαγωγούς και σε κάποιες άλλες από σειρά δραστηριοτήτων για το νηπιαγωγείο. Οι αναφορές των Αναλυτικών Προγραμμάτων και των οδηγών για τους/τις νηπιαγωγούς στην ιστορία και οι προτάσεις τους για την επαφή των μικρών παιδιών με το ιστορικό παρελθόν αναδεικνύουν τις κατευθύνσεις για το σχεδιασμό και την εφαρμογή στην πράξη δραστηριοτήτων με ιστορικό προσανατολισμό. Στην παρούσα έρευνα, μελετήθηκαν Αναλυτικά Προγράμματα από την Ελλάδα και άλλες χώρες. Μετά από αυτή τη μελέτη καταγράφονται και παρουσιάζονται οι προτάσεις και οι εκπαιδευτικές προσεγγίσεις τόσο από τα επίσημα Αναλυτικά Προγράμματα όσο και από δημοσιευμένα εκπαιδευτικά προγράμματα στην παγκόσμια βιβλιογραφία. Διερευνούνται, παρουσιάζονται και αναλύονται τα κύρια στοιχεία και δεδομένα τα οποία δίνουν ιδιαίτερο νόημα και σημασία στο ιστορικό παρελθόν ώστε να δημιουργούν τις κατάλληλες προϋποθέσεις προσέγγισης του από παιδιά μικρής ηλικίας. Αυτά τα στοιχεία και τα δεδομένα διαμορφώνουν τα σύγχρονα χαρακτηριστικά σημεία της εισαγωγής των μικρών παιδιών στην ιστορική εκπαίδευση. Διαμορφώνουν, επίσης, τις βασικές αρχές ενός ετήσιου εκπαιδευτικού προγράμματος για το νηπιαγωγείο με ιστορικό προσανατολισμό που σχεδιάστηκε και εφαρμόστηκε στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας. Πρόκειται για μία μελέτη περίπτωσης τα στάδια της οποίας αναλύονται και παρουσιάζονται λεπτομερώς. Η συλλογή, η ανάλυση και η αξιολόγηση των δεδομένων του ερευνητικού μέρους της διατριβής έγιναν με τα μεθοδολογικά εργαλεία της εκπαιδευτικής έρευνας δράσης. Η μελέτη και η έρευνά μας επιχειρεί να αναδείξει τη σύγχρονη εικόνα της ιστορικής εκπαίδευσης στην προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Προσδοκούμε να ανακαλύψουμε τα χαρακτηριστικά στοιχεία της εισαγωγής των μικρών παιδιών στην ιστορική εκπαίδευση που θα μπορούσαν να αποτελέσουν σημεία «κλειδιά» για την εισαγωγή των μικρών παιδιών στην ιστορία. Μετά από τη συλλογή, την ανάλυση και την ερμηνεία των δεδομένων συμπεραίνουμε ότι μπορούμε να κάνουμε ιστορία στο νηπιαγωγείο δημιουργώντας ένα κατάλληλο εκπαιδευτικό περιβάλλον που παίρνει υπόψη του τις σύγχρονες απόψεις για την ιστορική γνώση και βασίζεται στην ηλικία των παιδιών. Προτείνεται ότι η εισαγωγή των μικρών παιδιών στην ιστορική εκπαίδευση μπορεί να γίνει διαμέσου της προσέγγισης της έννοιας του ιστορικού χρόνου με κατάλληλο για την ηλικία των παιδιών τρόπο, με αφηγηρία τις εμπειρίες, τις αναπαραστάσεις, τα βιώματα των παιδιών και των οικείων προσώπων και με βαθύνοντας στο μακροπρόθεσμο βιωμένο ιστορικό παρελθόν με την αξιοποίηση κατάλληλων εκπαιδευτικών στρατηγικών.</p>	<p>Ρεπούση Μαρία</p>	<p>Εκπαίδευση στην πρώιμη παιδική ηλικία, Ιστορία, Early childhood education, History</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.133433</p>
<p>Λογοτεχνία, εικόνα και κινηματογράφος στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση: η συμβολή τους στην ανάπτυξη του πολυτροπικού γραμματισμού</p>	<p>Γρόσδος Σταύρος Δ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2013</p>	<p>Στα πλαίσια της έρευνας δράσης υλοποιήθηκε μία διδακτική πρόταση, στην οποία η λογοτεχνία, τα έργα ζωγραφικής και οι κινηματογραφικές ταινίες χρησιμοποιήθηκαν ως ερεθίσματα δημοκρατικής γραφής στο προσυγγραφικό στάδιο, σε σχολικές τάξεις στις οποίες φοιτούν παιδιά προεφηβικής ηλικίας (τάξεων Δ΄, Ε΄ και ΣΤ΄ του δημοτικού σχολείου), με την τεχνική της τροποποίησης και ανατροπής μοτίβων, και την ταυτόχρονη εφαρμογή δραστηριοτήτων οπτικοακουστικού γραμματισμού. Σκοπός της έρευνας ήταν να διερευνηθούν: (α) Η εφικτότητα αλλά και τα προβλήματα που ανακύπτουν από την εφαρμογή προγραμμάτων δημιουργικής γραφής με τη χρήση εικόνων. (β) Οι απόψεις, οι στάσεις και οι διδακτικές πρακτικές των εκπαιδευτικών των σχολείων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στα ζητήματα της διδακτικής της δημιουργικής γραφής. (γ) Η αλλαγή σε θετική κατεύθυνση της στάσης των μαθητών/τριών απέναντι στις διαδικασίες συγγραφής κειμένων με την εφαρμογή δραστηριοτήτων δημιουργικής γραφής. (δ) Ο βαθμός βελτίωσης των κειμένων που παράγουν οι μαθητές/τριες, ως προς τα δημιουργικά τους χαρακτηριστικά, με τη χρήση τεχνικών δημιουργικής γραφής, σε σύγκριση με τα κείμενα που παράγουν κατά τη γλωσσική διδασκαλία.</p>	<p>Καρακίτσος, Ανδρέας</p>	<p>Δημιουργική γραφή (Στοιχειώδης), Creative writing (Elementary education)</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.133473</p>

Οι απόψεις των γονιών γύρω από τον σχολικό εκφοβισμό και τα δικαιώματα των παιδιών	Κάρνα Σταυρούλα Δ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2013	<p>Η μελέτη των απόψεων και πρακτικών των γονιών γύρω από τον σχολικό εκφοβισμό και τα δικαιώματα του Παιδιού είναι ιδιαίτερα σημαντική. Διευκολύνει την ολόπλευρη κατανόηση του προβλήματος, αναδεικνύει προβλεπτικούς παράγοντες που οδηγούν σε μείωση του φαινομένου, εντοπίζει πιθανά στερεότυπα που παρεμποδίζουν την αντιμετώπισή του και επιτρέπει το σχεδιασμό επαρκών, κατάλληλων και αποτελεσματικών δράσεων κατά του εκφοβισμού. Στην παρούσα έρευνα, συμμετείχαν 1127 γονείς των οποίων τα παιδιά φοιτούσαν σε δημοτικά σχολεία της Β. Ελλάδας. Οι γονείς συμπλήρωσαν ερωτηματολόγια για τη διερεύνηση των απόψεών τους γύρω από α) τη συχνότητα εμπλοκής των παιδιών τους σε περιστατικά εκφοβισμού β) τις στρατηγικές που υιοθετούν τα παιδιά τους, όταν εκφοβίζονται και όταν είναι παρατηρητές, γ) τις στρατηγικές που υιοθετούν στα παιδιά όταν εκφοβίζονται δ) τις στρατηγικές που οι ίδιοι ακολουθούν, όταν τα παιδιά τους εμπλέκονται σε περιστατικά εκφοβισμού ε) τις γενικές αντιλήψεις τους γύρω από το φαινόμενο. Διερευνήθηκαν επίσης οι πρακτικές ανατροφής και η ψυχοκοινωνική ανάπτυξη των παιδιών τους. Τα αποτελέσματα της έρευνας καταδεικνύουν ότι οι εμπειρίες των παιδιών από τον σχολικό εκφοβισμό και οι στρατηγικές που υιοθετούν για να τον αντιμετωπίσουν (ως θύματα ή παρατηρητές) σχετίζονται με τις αντιλήψεις των γονιών γύρω από τον σχολικό εκφοβισμό και τις πρακτικές ανατροφής. Σημαντικό εύρημα αποτελεί η διαφοροποίηση των προτεινόμενων στρατηγικών, εκ μέρους των γονέων, ανάλογα με το αν τα παιδιά τους εκφοβίζουν ή εκφοβίζονται. Οι γονείς προτείνουν σημαντικούς τρόπους αντιμετώπισης προς το σχολείο, που χρειάζεται να ληφθούν σοβαρά υπόψη στο σχεδιασμό προγραμμάτων πρόληψης και παρέμβασης για</p>	Μπίμπου-Νάκου, Ιωάννα	Εκφοβισμός στα σχολεία, Bullying in schools	10.26262/heal.auth.ir.133482
Η αξιοποίηση της «οπτικής γραμματικής» στη διδασκαλία της παραγωγής πολυτροπικών πληροφοριακών κειμένων σε μαθητές Στ' τάξης του δημοτικού σχολείου	Μακρής Δήμητρα Γ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2013	<p>Η παρούσα εργασία εστιάζει το ερευνητικό της ενδιαφέρον στην εκπαιδευτική αξιοποίηση των αρχών της κειμενικής μεταλειτουργίας που συνιστούν τη μεταγλώσσα της γραμματικής του Οπτικού Σχεδιασμού της Κοινωνικής Ξημεωτικής Προσέγγισης των Kress και van Leeuwen (1996) από 12χρονους μαθητές της Α/θμιας Εκπαίδευσης η οποία αναμένεται να συνεισφέρει στην ανάπτυξη δεξιοτήτων σχεδιασμού πληροφοριακών πολυτροπικών κειμένων. Στην έρευνα συμμετείχαν 46 μαθητές οι οποίοι κατά το σχολικό έτος 2008-2009 φοιτούσαν στην Στ' τάξη ενός δημοτικού σχολείου της Πτολεμαΐδας και επιλέχθηκαν τυχαία. Μεθοδολογικά, η ερευνητική εργασία σχεδιάστηκε πάνω σε 3 φάσεις: Στην 1η Φάση του Προ-ελέγχου όπου οι μαθητές παράγουν τα αρχικά, ατομικά και ομαδικά τους, κείμενα, στη 2η Φάση της Διδακτικής Παρέμβασης όπου οι μαθητές εξοικειώνονται με την έννοια της πολυτροπικότητας, με τις αρχές/συστήματα της κειμενικής μεταλειτουργίας και διδάσκονται τη μεταγλώσσα του Οπτικού Σχεδιασμού παίρνοντας μέρος στη συστηματοποιημένη διδασκαλία της μοντελοποίησης της και στην 3η φάση του Μετα-ελέγχου παράγουν τα τελικά/αναθεωρημένα κείμενά τους. Τα αποτελέσματα της έρευνας κατέδειξαν ότι η μεταγλώσσα του Οπτικού Σχεδιασμού, που αξιοποιήθηκε συστηματικά, ως ένα πολλά υποσχόμενο πλαίσιο για τους μαθητές της Α/θμιας εκπαίδευσης διασφαλίζει και προωθεί την καλλιέργεια και ανάπτυξη δεξιοτήτων σχεδιασμού πολυτροπικών συνόλων. Οι δεξιότητες αυτές, ως σημειωτικές στρατηγικές, συνιστούν: (α) στην αξιοποίηση πολλαπλών του ενός σημειωτικών τρόπων, (β) στην ενσυνείδητη ενσωμάτωσή τους μέσα από τη (γ) χρήση ποικίλων αξόνων δόμησης, (δ) στην εφαρμογή από τους μαθητές των αρχών πραγμάτωσης της ιεραρχίας σπουδαιότητας των στοιχείων μιας σύνθεσης, (ε) στη διαμόρφωση αναγνωστικών μονοπατιών διαφορετικής κωδικοποίησης, (στ) στην αξιοποίηση των αρχών πραγμάτωσης συνδεσιμότητας των στοιχείων και (ζ) στον υψηλό βαθμό αξιοποίησης σημειωτικών πολυτροπικότητας. Όσον αφορά στο μετασχηματισμό των δισσημειωτικών δεξιοτήτων σχεδιασμού πολυτροπικών κειμένων συνάγεται ότι οι μαθητές οδηγούνται έμμεσα στην ανάπτυξη δεξιοτήτων οπτικού γραμματισμού οι οποίες συνιστούν στην υψηλό βαθμό αξιοποίηση σημειωτικών πολυτροπικότητας μέσα από τη χρήση ευρείας γκάμας χρωμάτων και αναπαραστατικών λεπτομερειών. Παράλληλα, ο υψηλός βαθμός διάδρασης που αναπτύχθηκε ανάμεσα στα μέλη των ομάδων επηρέασε θετικά (α) τον τρόπο λειτουργίας της μαθητικής ομάδας αλλά και (β) τον τρόπο οργανωτικής διάταξης των στοιχείων των κειμένων τους. Αναλυτικότερα, ως προς τον τρόπο λειτουργίας της ομάδας αναδεικνύεται ότι τα κορίτσια αναλαμβάνουν ηγετικούς και συντονιστικούς ρόλους σε σχέση με τα αγόρια που η συμμετοχή τους περιορίστηκε κυρίως σε αποφάσεις αναπαραστατικών επιλογών και έτσι προβαίνουν σε διαδικασίες αναδιομόρφωσης νοημάτων μέσα από ενδοτροπικούς και διατροπικούς μετασχηματισμούς των πολυτροπικών αναπαραστάσεων. Ως προς τον τρόπο που οργανώνουν τα στοιχεία των τελικών τους κειμένων υιοθετούν στρατηγικές που σχετίζονται με τις πηγές επιρροής της οργανωτικής δομής των κειμένων τους και με τα κριτήρια επιλογής συγκεκριμένων δομών. Από την επισταμένη ανάλυση των δεδομένων επιβεβαιώθηκαν οι υποθέσεις μας που σχετίζονταν με τον υψηλό βαθμό θετικής επίδρασης της μεταγλώσσας του οπτικού σχεδιασμού η οποία συντελεί στην κατανόηση της συνάρθρωσης των συστατικών στοιχείων των κειμένων και των σχέσεων που τα διέπουν για την οικοδόμηση πολυτροπικών νοημάτων. Η υιοθέτηση και ενσωμάτωση μιας τέτοιας μεταγλώσσας πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη κατά το σχεδιασμό των αναλυτικών προγραμμάτων προκειμένου να αναλειτουργισθεί ο μονοτροπικός χαρακτήρας της επικοινωνίας και να βιώσουν στην πράξη οι μαθητές τη σχέση παραλληλωματικής συνάφειας στην οποία υπόκεινται ο λεκτικός με τον οπτικό</p>	Παπαδημητρίου, Φωτεινή	Οπτική μάθηση, Μελέτη και διδασκαλία (Στοιχειώδης), Οπτικός γραμματισμός, Μελέτη και διδασκαλία (Στοιχειώδης), Visual learning, Study and teaching (Elementary), Visual literacy, Study and teaching (Elementary)	10.26262/heal.auth.ir.133680
Πολιτισμική και γλωσσική ετερότητα στο ελληνικό δημοτικό σχολείο: πρακτικές διαχείρισής της στη σχολική πράξη	Προβλεγγίου Δήμητρα Κυριάκου	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2013	<p>Η εργασία διερευνά τον τρόπο που οι καθημερινές πρακτικές των δασκάλων και των παιδιών μεταναστών αλληλεπιδρούν μεταξύ τους εντός της σχολικής τάξης και επηρεάζουν τις στάσεις και τις εκτιμήσεις των μεν και των δε, αλλά και τα αποτελέσματα της διδασκαλίας και της μάθησης. Για αυτόν τον σκοπό, η μεθοδολογική προσέγγιση στηρίζεται στην παρατήρηση στο περιβάλλον των τάξεων. Οι υπάρχουσες αφομοιωτικές τάσεις θέτουν τους κανόνες και διαποτίζουν τις καθημερινές πρακτικές στην πλειοψηφία των σχολικών τάξεων. Ως αποτέλεσμα, η εθνική προέλευση των παιδιών και ο χρόνος παραμονής τους στην Ελλάδα διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην αποδοχή τους από τα σχολικά περιβάλλοντα και στη σχολική τους επίτευξη. Ωστόσο, συμπεριληπτικές πρακτικές που μπορεί να υιοθετούν οι δάσκαλοι/ες έχουν θετική επίδραση στη μαθησιακή συμπεριφορά, στο ενδιαφέρον αλλά και στις επιδόσεις των παιδιών μεταναστών και μελών της διαφορά στα σχολικά τους αποτελέσματα και επιτεύγματα σε σχέση με τα παιδιά του κυρίαρχου πληθυσμού. Επιπλέον, τα παιδιά δεν μένουν παθητικοί αποδέκτες της διδασκαλίας. Αναπτύσσουν μια σειρά αναγνωστικών και ανταγωνιστικών πρακτικών με τους συμμαθητές/τριές τους και τους δασκάλους/ες τους. Ειδικά πρακτικές που αφορούν στη συνεργασία ανάμεσα στα παιδιά κατά τη διδασκαλία αποδεικνύονται ιδιαίτερα σημαντικές για τα παιδιά των μεταναστών.</p>	Μητακιδίου, Σούλα	Πολυπολιτισμική εκπαίδευση, Παιδιά μεταναστών, Εκπαίδευση, Multicultural education, Immigrants children, Education	10.26262/heal.auth.ir.133687
Θρησκευτικός γραμματισμός: τρεις περιπτώσεις Ορθόδοξου Λόγου	Διαμαντής Φώτιος Κ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2013	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή ασχολείται με το θρησκευτικό Λόγο (religious Discourse) και κατ' επέκταση το θρησκευτικό γραμματισμό (religious literacy) που υλοποιείται στη χώρα μας, μέσα από τη μελέτη τριών χαρακτηριστικών/διακριτών περιπτώσεων Ορθόδοξου Λόγου. Η ενασχόλησή μας με το θρησκευτικό Λόγο, ως μέρος του ευρύτερου Λόγου, προέρχεται από το ενδιαφέρον μας για την Πράξη, καθώς αυτός διαμορφώνει αλλά και διαμορφώνεται μέσα σε και μέσα από κοινωνικές πρακτικές, με τις οποίες και μέσα από τις οποίες τα υποκείμενα συλλαμβάνουν και επικοινωνούν με έλλογο τρόπο τις ερμηνείες τους για την κοινωνική πραγματικότητα. Οι κοινωνικές, όμως, πρακτικές σχετίζονται σε κάποιο βαθμό με παιδαγωγικές πρακτικές και, συνεπώς, αρθρώνουν αλλά και αρθρώνονται μέσα σε και μέσα από συγκεκριμένους παιδαγωγικούς λόγους, γεγονός που μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι κοινωνικές πρακτικές του Λόγου διαπαιδαγωγούν. Έτσι, ακολουθώντας και τη διεθνή βιβλιογραφία, όπου ο όρος γραμματισμός (literacy) αποτελεί την ερμηνευτική μήτρα για μια ευρύτερη γκάμα κοινωνικών πρακτικών, καταδεικνύεται και στην Ελλάδα -σε σχέση με τις παιδαγωγικές πρακτικές- η αναγκαιότητα της υπέρβασης των παραδοσιακών ορίων του σχολείου ως αποκλειστικού και προνομιακού πεδίου της Παιδαγωγικής, γεγονός που στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες αποτελεί εδώ και δεκαετίες αυτονόητη πραγματικότητα. Επιπροσθέτως, το γεγονός ότι οι αναφορές στο θρησκευτικό Λόγο κατέχουν περίοπτη θέση στους εννοιολογικούς μηχανισμούς που διαμορφώνουν αλλά και διαμορφώνονται μέσα σε και μέσα από «νομοφανείς» τρόπους αιτιολόγησης ωμών και με χωρίς προσήματα ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων σε διάφορα σημεία του πλανήτη, αναδεικνύει τη σπουδαιότητα αλλά και την αναγκαιότητα εκπόνησης της παρούσας διατριβής. Η μέθοδος που χρησιμοποιήσαμε είναι η Κριτική Ανάλυση Λόγου, όπως ορίστηκε και διαμορφώθηκε κυρίως από τους T. Van Dijk και τη R. Wodak, ενώ επιστημονικά παραδείγματα τόσο για τη θεωρητική όσο και τη μεθοδολογική προσέγγισή μας αποτέλεσαν οι εξαιρετικά ενδιαφέροντες δουλειές που πραγματοποιήθηκαν με το συγκεκριμένο μεθοδολογικό εργαλείο σε επιμέρους ερευνητικές εργασίες στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης -στην Κατεύθυνση και Κοινωνικής Αποκλεισμός- στα πλαίσια του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών. Στην έρευνά μας προσπαθήσαμε να παρουσιάσουμε και να συζητήσουμε εκείνα τα στοιχεία, τα οποία αναφέρονται στον ιδεολογικό ρόλο του θρησκευτικού Λόγου και στο πώς αυτός κατασκευάζει κοινωνικές ταυτότητες. Σε αυτήν τη διάσταση, και με δεδομένη τη θέση μας ότι ο Λόγος συνδέεται όχι μόνο με συγχρονικά αλλά και με διαχρονικά γεγονότα, αλλά και το γεγονός ότι οι εικόνες και οι θεωρήσεις του εκάστοτε Λόγου αποτελούν πάντα με ρητό ή άρητο τρόπο και μία πολιτική θέση, προσπαθήσαμε να αναδείξουμε τις παραδοχές της κάθε περίπτωσης, τόσο ως προς το θρησκευτικό φαινόμενο και γενικότερα το «θρησκευέσθαι» όσο και ως προς την εικόνα που διαμορφώνει για το θρησκευόμενο υποκείμενο, την κοινωνία, τις κοινωνικές σχέσεις, την πρότυπη κοινωνική πρακτική, όπως και τις συνέπειες-προτάσεις σε σχέση με το μάθημα των θρησκευτικών. Η έρευνα έδωσε μια σειρά από ενδιαφέροντα ευρήματα, όπως το γεγονός ότι η εμπειρική και θεωρητική ανάδειξη τους μπορούσε να ταξινομηθεί γύρω από τρεις άξονες: α) την ιδεολογική κατασκευή και τον ορισμό των μελών της «εσω-ομάδας» σε αντιδιαστολή με τα μέλη της ομάδας των «άλλων», β) την (ανα)παραγωγή ή την αμφισβήτηση των κυρίαρχων ιδεολογιών και των σχέσεων εξουσίας στην ελληνική κοινωνία και γ) το γεγονός ότι το μάθημα των θρησκευτικών αποτέλεσε και αποτελεί ένα συνεχές πολιτικό και κοινωνικό διακύβευμα στο χώρο του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος.</p>	Μαρβάκης Αθανάσιος	Θρησκευτική εκπαίδευση, Κριτική ανάλυση Λόγου, Literacy, Religious aspects, Religious education, Critical discourse analysis	10.26262/heal.auth.ir.133728

Ανάδειξη χαρακτηριστικών του Βιώσιμου Σχολείου με την αξιοποίηση ιστολογίου	Καλλιάρ Αθηνά Π.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2014	<p>Η παρούσα ερευνητική εργασία επικεντρώθηκε στην προοπτική εξέλιξης του Βιώσιμου Σχολείου, το οποίο βασίζεται στις αρχές της Εκπαίδευσης για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη. Ειδικότερα, επιδίωξε να μελετήσει τους παράγοντες που συμβάλλουν στην ανάδειξη χαρακτηριστικών του Βιώσιμου Σχολείου, όπως της συνεργατικής κουλτούρας, της ολιστικής προσέγγισης της διδασκαλίας και μάθησης και της εστιασμένης στο σχολείο Επαγγελματικής Ανάπτυξης καθώς και το ρόλο του ιστολογίου στην ανάδυσή αυτών των χαρακτηριστικών στο σχολικό πλαίσιο, στο οποίο εφαρμόζεται η μελέτη. Ως ερευνητική μέθοδος επιλέχθηκε η «Μελέτη Περίπτωσης» για τη σε βάθος διερεύνηση του συγκεκριμένου σχολικού περιβάλλοντος. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε σ' ένα σχολείο της Χαλκιδικής με τη συμμετοχή έντεκα εκπαιδευτικών και είχε διάρκεια μια σχολική χρονιά. Η έρευνα επικεντρώθηκε στη διερεύνηση των δράσεων και διδακτικών δραστηριοτήτων των εκπαιδευτικών του σχολείου. μέσα από την υλοποίηση ενός συνεργατικού σχεδίου για την ενσωμάτωση των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και Επικοινωνίας στο σχολικό πρόγραμμα με την αξιοποίηση ενός διαδικτυακού εργαλείου, του ιστολογίου. Η ανάλυση των αποτελεσμάτων της έρευνας αναδεικνύει ότι συγκεκριμένες δράσεις και διδακτικές δραστηριότητες των εκπαιδευτικών συμβάλλουν στην ανάδυσή τριών χαρακτηριστικών του Βιώσιμου Σχολείου, της συνεργατικής κουλτούρας, της ολιστικής προσέγγισης της διδασκαλίας και μάθησης και της εστιασμένης στο σχολείο Επαγγελματικής Ανάπτυξης και ότι ο ρόλος του ιστολογίου μπορεί να είναι υποστηρικτικός στη διαδικασία αυτή.</p>	Ταμουσέλη, Κωνσταντίνη	Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Αειφορική ανάπτυξη, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Εκπαιδευτική τεχνολογία, Εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, Εκπαίδευση των, Environmental education, Study and teaching (Primary), Sustainable development, Study and teaching (Primary), Educational technology, Elementary school teachers, Training of teachers	10.26262/heal.auth.ir.133992
Κοινότητες Αιγυπτίων και Σουδανών μουσουλμάνων μεταναστών/στρών και προσφύγων στην Αθήνα: μορφές εκπαίδευσης και ενδυνάμωση ταυτότητας των παιδιών τους	Σορώτου Φλώρα Μ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2014	<p>Οι μετανάστες/στρίες και οι πρόσφυγες, είναι οι άνθρωποι που βιώνουν σε υπέρτατο βαθμό το αίσθημα του «ξεριζωμού», της ανασφάλειας και της ανεπιθύμητης παρουσίας τους, σε όποια χώρα καταφύγουν. Δεν αποτελούν εξαίρεση οι μετανάστες/στρίες και οι πρόσφυγες στην Ελλάδα. Η παρούσα διδακτορική διατριβή, ερευνά τις κοινωνικές και πολιτισμικές συνθήκες των κοινοτήτων των Αιγυπτίων και Σουδανών, που ζουν και μεγαλώνουν τα παιδιά τους, ισορροπώντας ανάμεσα στην αραβική παράδοση των οικογενειών, τη θρησκεία του Ισλάμ και την ελληνική κοινωνία. Πλησιάζοντας τις κοινότητες των μεταναστών/στρών και προσφύγων, γίνεται προσπάθεια να αναδοθούν οι κοινές πορείες, οι εμπειρίες και οι προσδοκίες των μελών τους, καθώς και να μελετηθεί η δυνατότητα ενταξιακής πορείας των παιδιών τους μέσα από μορφές διαπολιτισμικής εκπαίδευσης. Αυτά τα παιδιά, όπως και όλα τα παιδιά άλλωστε, χρειάζονται από τις δομές του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, ενδυνάμωση να διαχειριστούν τις πολλαπλές ταυτότητες που φέρουν και κάλυψη του κοινωνικού δικαιώματος στην εκπαίδευση, έτσι ώστε να αποτελούν μελλοντικούς ισότιμους πολίτες της χώρας ή οποιασδήποτε άλλης μεριάς του κόσμου βρεθούν.</p>	ΤΣΙΑΚΑΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ	Immigrants and refugees, Διαπολιτισμική εκπαίδευση, Intercultural education, Μουσουλμανικές κοινότητες, Identity empowerment, Ενδυνάμωση ταυτότητας, Μετανάστες/στρίες και πρόσφυγες	10.26262/heal.auth.ir.134097
Η συγκρότηση ανδρικών ταυτοτήτων στο σχολικό πλαίσιο και στο ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο στην Κύπρο	Ανδρέου Ανδρέας Α.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2014	<p>Στην παρούσα εργασία μελετώνται οι νεανικές ανδρικές ταυτότητες στην ελεύθερη περιοχή Αμμοχώστου. Συγκεκριμένα, εξετάζονται οι παραστασιακές επιτελέσεις των αγοριών της Στ' τάξης Δημοτικού Σχολείου - εντός και εκτός του σχολικού θεσμού και ώρου - ως προς τον ανδρισμό. Ειδικότερα, διερευνούνται οι λόγοι και οι πρακτικές – δραστηριότητες, ως παραστασιακές επιτελέσεις, που διακινούνται από τα αγόρια της έρευνας σε πεδία όπως η σχολική τάξη, η σχολική αυλή, οι ποδοσφαιρικές ακαδημίες, το γυμναστήριο, οι σχολές πολεμικών τεχνών, οι σχολές χορού και τα κυνηγετικά πεδία, το κατηχητικό σχολείο και το σφαιριστήριο στην ελεύθερη περιοχή Αμμοχώστου δηλαδή, οι παραστασιακές εκείνες επιτελέσεις, που συντελούν στη διαμόρφωση της νεανικής ανδρικής ταυτότητας στα πιο πάνω πεδία. Διεξήχθησαν επιτόπιες παρατηρήσεις (συμμετοχικού και μη χαρακτήρα) σε ανάλογα πεδία και λήφθηκαν συνεντεύξεις (ατομικές και ομαδικές) από είκοσι τρία (23) αγόρια. Το ερευνητικό υλικό που προέκυψε από τις επιτόπιες παρατηρήσεις και τις συνεντεύξεις αναλύθηκε με εργαλείο τη Θεμιντική Κριτική Ανάλυση Λόγου και από την ανάλυση αυτή δημιουργήθηκαν οι ανάλογες θεματικές ταξινομήσεις του. Στα βασικά ευρήματα της έρευνας συγκαταλέγονται: οι ουσιοκρατικές αντιλήψεις των αγοριών για την έννοια του ανδρισμού, οι αντιλήψεις τους για τη διαχείριση της δυσκολίας και του πόνου, οι διαβαθμίσεις που κάνουν τα αγόρια στο ανδρικό κλάμα, οι τρόποι με τους οποίους οικειοποιούνται την υπεροχή και τη σκληρότητα και οι τρόποι που επιλέγουν για να δείξουν ότι ψηφούν τον κίνδυνο. Επιπλέον, η έρευνα καταλήγει σε ευρήματα σχετικά με: τον τρόπο που τα αγόρια προδιαγράφουν το επαγγελματικό και ευρύτερο του μέλλον στη βάση κοινωνικοπολιτισμικών επιταγών και απόλυτου διαχωρισμού των επαγγελματίων σε ανδρικά και γυναικεία, τις αντιδράσεις τους όταν συναντούνται με επιτελέσεις της γυναικείας ταυτότητας, τους τρόπους με τους οποίους αποπέμπουν τη σχολική κουλτούρα προκειμένου να αρνηθούν την εκθλίψη και την υποταγή, τους τρόπους με τους οποίους προτάσσουν τις διαφορές των φύλων για ενδυνάμωση του δικού τους φύλου, τις συνεχείς διαδικασίες και επιτελέσεις μέσα από τις οποίες επιδιώκουν τη συνεχή διαπραγμάτευση τους μέσα στην παρέα των αγοριών. Τέλος, η έρευνα καταλήγει σε ευρήματα σχετικά με: τους τρόπους μέσα από τους οποίους αντιλαμβάνονται τους εαυτούς τους ως «κνηγούς θηλικών θηραμάτων» αλλά και προστατών των γυναικών – κοριτσιών, τους τρόπους με τους οποίους ατενίζουν το στήμα της ομοφυλοφιλίας στην ενδοσχολική και εξωσχολική ζωή, τους τρόπους με τους οποίους αντιλαμβάνονται την ενασχόληση με το ποδόσφαιρο ως ένα δίκτυο ευκαταφρόνητο εισιτήριο στο πεδίο της αδιαμφισβήτητης νοητείας, τους τρόπους με τους οποίους αντιλαμβάνονται το πώς ο ανδρισμός περνά μέσα από το σώμα και κυρίως μέσω της γυμναστικής, των πολεμικών τεχνών και του σπορ του κνηγιού, αλλά ταυτόχρονα και με τους τρόπους μέσω των οποίων εξοβελίζεται η βρωμιά και η αηδία για το αίμα και το σώμα της γυναίκας, τους τρόπους με τους οποίους αντιλαμβάνονται τη σεξουαλική βία και το βιασμό ως στοιχείο υποταγής και ανδρικής κυριαρχίας – υπεροχής, αλλά και τους τρόπους με τους οποίους αντιλαμβάνονται ως μόνη γλώσσα του ανδρισμού την αποκρούση της ελλαδικής προφοράς από το λόγο τους. Συμπερασματικά, κατατίθεται η άποψη ότι η συγκρότηση της ανδρικής ταυτότητας είναι μια συνεχής και επώδυνη διαδικασία, γεμάτη σκοπέλλες και απαιτήσεις για συνεχή διαπραγμάτευση με τις κοινωνικές επιταγές και ακολουθεί η κατάθεση προτάσεων για την αντιμετώπιση του κοινωνικού αποκλεισμού των μη ηγεμονικών ανδρικών και γυναικείων ταυτοτήτων.</p>	Κογκίδου, Δήμητρα	Αρρενωπότητα, Φύλο, Ταυτότητα του στην εκπαίδευση, Φύλο, Ταυτότητα του, Masculinity, Gender identity in education, Gender identity	10.26262/heal.auth.ir.134283
Η διδακτική σημασία του πειράματος στα αναλυτικά προγράμματα και τα σχολικά εγχειρίδια Φυσικής και Χημείας του Δημοτικού Σχολείου (1838-2008)	Ξανθίδου Πηνελόπη Ι.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2014	<p>Σκοπός της διατριβής αυτής είναι η διερεύνηση του ρόλου του πειράματος, ως διδακτικής μεθοδολογίας ή διδακτικής πρακτικής, διαχρονικά. Το πείραμα, ως ερευνητική πρακτική, εμφανίστηκε κατά τη γένεση της σύγχρονης επιστήμης. Στην εκπαίδευση, το πείραμα άρχισε να εφαρμόζεται στα τέλη του 18ου αιώνα. Στη χώρα μας, περιλαμβάνονταν ως διδακτική μεθοδολογία κατά την προεπαναστατική περίοδο και εξακολουθεί να υφίσταται μέχρι σήμερα, στα πλαίσια κυρίως της διδασκαλίας του ερευνητικού μοντέλου. Συγκεκριμένα, ο ρόλος του πειράματος κατά τη διάρκεια της επιστημονικής επανάστασης παρουσιάζεται στο πρώτο μέρος αυτής της διατριβής και γενικότερα ο ρόλος του πειράματος στην ιστορία και φιλοσοφία των επιστημών (17ος-19ος αιώνας). Στο δεύτερο μέρος, αναφερόμαστε, διεξοδικά, στη διδακτική και μορφωτική αξία του πειράματος, αλλά και στο σύγχρονο ρόλο του πειράματος στη διδακτική διαδικασία. Στην αρχή γενικά, και στη συνέχεια αναφέρονται παραδείγματα από σχολικά εγχειρίδια (μαθητή και δασκάλου), αλλά και από βιβλία ειδικής διδακτικής. Η πορεία του πειράματος στα αναλυτικά προγράμματα φυσικών επιστημών (ευρωπαϊκών χώρων και ΗΠΑ), από το 19ο αιώνα μέχρι σήμερα, περιλαμβάνεται στο τρίτο μέρος. Στο τέταρτο μέρος αναφερόμαστε, αναλυτικά, στο ρόλο του πειράματος στα διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών κατά την προεπαναστατική περίοδο (αναλυτικά προγράμματα, βιβλία, σχολεία, δάσκαλοι-λόγιοι). Το πείραμα στα ελληνικά αναλυτικά προγράμματα του δημοτικού σχολείου (1834-2003) αποτελεί το θέμα του πέμπτου μέρους. Αρχικά, στο θεωρητικό μέρος γίνεται μια εννοιολογική οριοθέτηση του όρου και μια αναλυτική αναφορά, μεταξύ των άλλων, στις μορφές των αναλυτικών προγραμμάτων. Στη συνέχεια γίνεται εκτενής αναφορά στα αναλυτικά προγράμματα Φυσικής και Χημείας του Δημοτικού Σχολείου, που έχουν χωριστεί σε περιόδους, με βάση τη χρονολογική σειρά και τη μορφή τους. Στο έκτο μέρος γίνεται ανάλυση του πειράματος στα σχολικά εγχειρίδια Φυσικής και Χημείας των δημοτικών σχολείων (1838-2008). Περιγράφεται, αναλυτικά, ένα μοντέλο ανάλυσης σχολικών εγχειρίδιων, που δημιουργήσαμε, με βάση το πείραμα. Με τη χρήση αυτού του μοντέλου, παρακολουθούμε την εξελικτική πορεία του πειράματος μέσα από τα σχολικά εγχειρίδια. Τέλος, η διατριβή ολοκληρώνεται με σχόλια, συμπεράσματα, μια πρόταση για την παρουσίαση του πειράματος στα σχολικά εγχειρίδια και προοπτικές για μελλοντικές έρευνες.</p>	Μαρκόπουλος, Ιωάννης	Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Εκπαίδευση, Πρωτοβάθμια, Προγράμματα μαθημάτων, Διδακτικά βιβλία, Science, Study and teaching (Primary), Education, Primary, Curricula, Textbooks	10.26262/heal.auth.ir.134468

<p>Η παιδαγωγική αξιοποίηση του σχολικού χώρου στη διαμόρφωση συνεργατικού εκπαιδευτικού περιβάλλοντος: εφαρμογή σε ένα πρόγραμμα μαθηματικών δραστηριοτήτων στο νηπαιγώγιο</p>	<p>Γκλούμπου Αλεξάνδρα Γ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2014</p>	<p>Στόχος της διατριβής είναι η συστηματική προσέγγιση της παιδαγωγικής αξιοποίησης του χώρου και της εφαρμογής της συνεργατικής μάθησης στο νηπαιγώγιο. Η ερευνητική προσέγγιση εφαρμόστηκε στη γνωστική ενότητα των μαθηματικών και συγκεκριμένα στις πράξεις της πρόσθεσης και της αφαίρεσης. Η μέθοδος που εφαρμόστηκε ήταν η έρευνα-δράση. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι τα παιδιά έμαθαν να προσαρμόζονται στο χώρο της τάξης στις επιθυμίες τους και τις ανάγκες των μαθηματικών δραστηριοτήτων. Ανέπτυξαν συνεργατικές και κοινωνικές δεξιότητες, μεταγνώση, έμαθαν να αυτοαξιολογούν τη συμπεριφορά τους και τον τρόπο εργασίας τους στην ομάδα, να εκφράζονται και να συζητούν με τους εκπαιδευτικούς και τους συμμαθητές τους και να βελτιώνουν τη συμπεριφορά και τις επιδόσεις τους συζητώντας για τη δράση τους. Οδηγήθηκαν στην κατάρκτηση γνώσεων στα μαθηματικά με ενεργητικό τρόπο. Οι αλλαγές στη διαρρύθμιση και την αισθητική του χώρου κατά την εργασία των παιδιών στις ομάδες δημιουργήσαν μια 'συνομορφία' που οδήγησε και στη δημιουργία μίας 'περιβαλλοντικής αλληλεξάρτησης' στο εκπαιδευτικό περιβάλλον του νηπαιγώγιου.</p>	<p>Γερμανός, Δημήτριος</p>	<p>Σχολικό περιβάλλον, Ομαδική εργασία στην εκπαίδευση, Μαθηματικά, Μελέτη και διδασκαλία (Προσχολική), Group work in education, Mathematics, Study and teaching (Preschool), School environment</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.1 34482</p>
<p>Εθνικές εορτές και διαπολιτισμική εκπαίδευση στο πολυπολιτισμικό ελληνικό νηπαιγώγιο: μια μελέτη περίπτωσης</p>	<p>Μουσιιάδου Νικολέτα Κ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2014</p>	<p>Με τον όρο εθνικές εορτές θα μπορούσαν να προσδιοριστούν όλα εκείνα τα τελετουργικά γεγονότα που αφορούν προηγούμενες ιστορικές στιγμές του εθνικού-κράτους, οι οποίες και κατέχουν ξεχωριστό ρόλο αλλά και σημασία. Οι εθνικές εορτές που αφορούν λοιπόν, τις 'επιλεγμένες δόξες', τις ιδρυτικές στιγμές στην πορεία του έθνους, δημιουργήθηκαν για να συνδράμουν στην ενδυνάμωση του εθνικού κράτους, και γιαυτό απέβλεπαν πρωτίστως στην διαμόρφωση αλλά και αναπαραγωγή της εθνικής ταυτότητας των πολιτών. Η έρευνα αυτή επιδιώκει να εξετάσει την σχέση μεταξύ των πεποιθήσεων, αντιλήψεων έξι νηπιαγωγών και των αντίστοιχων διδακτικών τους πρακτικών, που αφορούν την υλοποίηση των θεμάτων για τις δύο εθνικές εορτές την 28η Οκτωβρίου και 25η Μαρτίου και εάν αυτές (οι διδακτικές πρακτικές) επιδρούν και στους μαθητές των συγκεκριμένων νηπιαγωγών. Παράλληλα, στόχος της έρευνας ήταν να διερευνήσει την φύση αυτών των πεποιθήσεων και αντίστοιχων ή όχι πρακτικών ,δηλ εάν είναι εθνοκεντρικές, παραδοσιακές ή προοδευτικές και σύμφωνες με τις αρχές της Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης, με βάση την σχετική βιβλιογραφία. Ως μέθοδος έρευνας επιλέχθηκε η ποιοτική προσέγγιση, ενώ ως εργαλεία συλλογής των δεδομένων χρησιμοποιήθηκαν οι έξι βάθος προφορικές συνεντεύξεις με ημι-δομημένα ερωτηματολόγια, τα γραπτά τεκμήρια (φάκελοι), και η παρατήρηση με μαγνητόφωνο. Για την ανάλυση των ερευνητικών δεδομένων που συλλέχθηκαν εφαρμόστηκε η path analysis. Το δείγμα της έρευνας ήταν έξι νηπιαγωγοί που υπηρετούσαν σε νηπαιγώγια το ο.χ. έτος 2011-2012,σε τρεις περιοχές στην Δράμα, Καβάλα και Θεσσαλονίκη και οι μαθητές τους. Από την αποκωδικοποίηση και ερμηνεία των ερευνητικών δεδομένων, αποκαλύπτεται ότι σε μεγάλο ποσοστό, υπάρχει μια αιτιακή σχέση μεταξύ των πεποιθήσεων και των αντίστοιχων διδακτικών πρακτικών που εφαρμόσαν οι έξι νηπιαγωγοί ενώ καταγράφονται και επιρροές στους μαθητές. Επιπροσθέτως ανάλογα με τις προσεγγίσεις των νηπιαγωγών αναδεικνύονται τρεις τάσεις: στην πρώτη τάση ανήκει η Σ3, που δύναται να χαρακτηριστεί διαπολιτισμική ,ενώ στη δεύτερη τάση ανήκει η νηπιαγωγός Σ4 ,που διακατέχεται από μια αρνητική διάθεση ,απέναντι στις εθνικές εορτές.Στην τρίτη που χαρακτηρίζεται ως εθνοκεντρική, ανήκουν οι νηπιαγωγοί Σ1, Σ2 ,Σ5,και Σ6 με διαφορετικές ωστόσο διαβαθμίσεις.</p>	<p>Τσιούμης, Κωστής</p>	<p>Εκπαίδευση, Προσχολική, Πολυπολιτισμική εκπαίδευση, Εθνικές εορτές, Education, Preschool, Multicultural education, Holidays</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.1 34483</p>
<p>Οι απόψεις των παιδιών για τα ζητήματα ψυχικής υγείας των συνομηλίκων τους</p>	<p>Δεσερή Χαρίκλεια Π.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2014</p>	<p>Στόχος της μελέτης αποτελεί η καταγραφή των απόψεων των παιδιών και των εφήβων για τα θέματα ψυχικής υγείας/ διαταραχής στους συνομηλίκους τους, καθώς και των γονέων τους. Ειδικότερα, διερευνά τους τρόπους με τους οποίους τα παιδιά και οι έφηβοι κατανοούν και ερμηνεύουν τα ψυχολογικά προβλήματα των συνομηλίκων τους στο σχολικό πλαίσιο, τις στάσεις απέναντι σε ένα συμμαθητή τους που αντιμετωπίζει προβλήματα ψυχικής υγείας και τον στιγματισμό, που υιοθετούν απέναντι σε αυτούς. Στη συνέχεια, οι απόψεις και οι ερμηνείες των παιδιών/νέων συγκρίνονται με αυτές των γονέων τους. Το θεωρητικό υπόβαθρο της μελέτης αντλεί από την νέα κοινωνιολογία της παιδικής ηλικίας, τις θεωρίες του κοινού νου και τα αιτιώδη-επιγεννηματικά μοντέλα. Στην έρευνα συμμετείχαν 2170 μαθητές της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του νομού Θεσσαλονίκης και 801 γονείς. Για την εκτίμηση των απόψεων των παιδιών και των γονέων τους, απέναντι σε μαθητές με προβλήματα ψυχικής υγείας ήταν σχετικά θετικές, με χαμηλή τάση για στιγματισμό της ψυχικής δυσκολίας. Σημαντικότεροι παράγοντες που διαφοροποίησαν σημαντικά τις στάσεις των παιδιών απέναντι σε συνομηλίκους με ψυχολογικά προβλήματα και το βαθμό στιγματισμού είναι η ηλικία, το φύλο, οι ερμηνείες που υιοθέτησαν οι μαθητές για να εξηγήσουν τα προβλήματα ψυχικής υγείας των συνομηλίκων τους, οι προτεινόμενοι από τα ίδια τρόποι αντιμετώπισης και η προηγούμενη εμπειρία τους σε σχέση με προβλήματα ψυχικής υγείας. Τα παιδιά και οι νέοι συγκλίνουν ως προς τις στάσεις, τις ερμηνείες και τις προτάσεις για την αντιμετώπιση των ψυχολογικών προβλημάτων με αυτές των γονέων τους. Ο κυριότερος προβλεπτικός παράγοντας για τη διαμόρφωση των στάσεων και του στιγματισμού των παιδιών και των γονέων προς συνομηλίκους με ψυχολογικά προβλήματα, ήταν ο βαθμός στον οποίο γονείς και παιδιά θεωρούν ότι οι συνομηλίκοι τους με προβλήματα ψυχικής υγείας διαχωρίζονται/διαφέρουν από τους συμμαθητές τους ως προς την εκδήλωση της συμπεριφοράς.</p>	<p>Μπίμπου-Νάκου, Ιωάννα</p>	<p>Παιδί, Ψυχική υγεία του, Στίγμα (Κοινωνική ψυχολογία), Παιδιά, Στάσεις, Child mental health, Stigma (Social psychology), Children, Attitudes</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.1 35020</p>
<p>Η εκπαιδευτική πολιτική στην Ελλάδα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση της δεκαετίας του '80: κοινωνική δυναμική, διαδικασίες διαμόρφωσης, θεσμοί και εφαρμογή</p>	<p>Κελεσιδής Ευάγγελος Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2014</p>	<p>Η παρούσα εργασία πραγματεύεται το, πάντα επίκαιρο, θέμα της διαμόρφωσης και της εφαρμογής της εκπαιδευτικής πολιτικής. Ερευνητικό αντικείμενο της μελέτης αποτελεί η εκπαιδευτική πολιτική της δεκαετίας του '80, η οποία αφενός είναι η πρώτη που καθίσταται συνέχεια της προηγούμενης και αφετέρου συνεχίζει να ισχύει μέχρι σήμερα. Η προσπάθεια αυτή θεμελιώνεται στα επιστημονικά πεδία της Ιστορίας της Εκπαίδευσης, της Εκπαιδευτικής Πολιτικής και της Κοινωνιολογίας. Από τη οπτική αυτών των πεδίων, αποπερατώνεται να καταγραφεί αναλυτικά όλες τις διαντιδράσεις, μέσα από τις ιστορικές πηγές, που έλαβαν χώρα κατά τη διαδικασία διαμόρφωσης, θέσπισης και εφαρμογής της εκπαιδευτικής πολιτικής, μελετώντας τις μέσα στο ιστορικό και κοινωνικό του πλαίσιο. Από τη μελέτη αυτής της πολιτικής επιχειρείται να αναδειχθούν οι κοινωνικές, ιδεολογικές και πολιτικές συνθήκες μέσα στις οποίες συγκροτούνται οι εκπαιδευτικές αλλαγές. Η μελέτη εστιάζει ιδιαίτερα στις διαδικασίες διαμόρφωσης των εκπαιδευτικών πολιτικών, ενώ ταυτόχρονα επιδιώκεται η ερμηνεία, η κριτική ανάλυση αυτών των διαδικασιών καθώς και η συσχέτισή τους με το βαθμό εφαρμογής των. Η ανάδειξη τέτοιων σχέσεων αναμένεται να δώσει απαντήσεις στα ερωτήματα, πώς και γιατί ενώ εφαρμόζονται αποτελεσματικά κάποιες πτυχές μιας πολιτικής, κάποιες άλλες, παρά τις προσπάθειες, δεν καθίσταται εφικτή η εφαρμογή τους; Ποιοι είναι οι κρίσιμοι παράγοντες για μια αποτελεσματική εφαρμογή; Μέσα από αυτές τις απαντήσεις επιχειρείται η ανάδειξη των κρίσιμων παραμέτρων για τη μελέτη και άλλων περιπτώσεων εκπαιδευτικής πολιτικής τόσο του παρελθόντος όσο και του μέλλοντος.</p>	<p>Τζήκας, Χρήστος</p>	<p>Εκπαίδευση και κράτος, Εκπαίδευση, Πρωτοβάθμια, Ιστορία, Education and state, History, Education, Elementary, History</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.1 35458</p>
<p>Τα παιδιά στο πλαίσιο της επιστημονικής και της πολιτικής ενσωμάτωσης με τον κοινωνικό αποκλεισμό</p>	<p>Σταγιά Περικούλα Ι.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2014</p>	<p>Η παρούσα διατριβή ερευνά τους τρόπους με τους οποίους προσεγγίζεται ο κοινωνικός αποκλεισμός που βιώνουν τα παιδιά στην επιστήμη και την πολιτική. Ειδικότερα ερευνώνται οι διαδικασίες παραγωγής και διακίνησης των ιδεών και της γνώσης στο επιστημονικό και το πολιτικό πεδίο, οι διαδικασίες μετουσίωσής τους σε πολιτική πρακτική, καθώς και ο βαθμός στον οποίο το πεδίο της αλληλεπίδρασής τους αποτελεί το πλαίσιο μέσα στο οποίο παράγονται και συντηρούνται, φυσιολογικοποιούνται και νομομοποιούνται ισχυρά δόγματα και ιδεολογίες, που οξύνουν και συντηρούν το φαινόμενο του κοινωνικού αποκλεισμού των παιδιών. Η διερεύνηση, με τα μεθοδολογικά εργαλεία της ιστορικο-συγκριτικής ανάλυσης και της κριτικής ανάλυσης λόγου, αναδεικνύει ως κύρια αίτια του κοινωνικού αποκλεισμού των παιδιών την παρεμπόδιση στην απορρόφηση δημόσιου και κοινωνικού πλούτου και επιβεβαιώνει το διαμεσοδραθητικό ρόλο της παρεμπόδισης αυτής στην ευθεία διασύνδεση της φτώχειας με τον κοινωνικό αποκλεισμό. Τα ίδια τα παιδιά, δια της τρέχουσας επιστημονικής ερευνητικής παραγωγής, υποδεικνύουν την παρεμπόδιση της πρόσβασης ως δομικό πρόβλημα, καθώς και την κρισιμότητα των δημόσιων αγαθών, ιδιαίτερα της εκπαίδευσης, της υγείας και των δημόσιων και κοινόχρηστων χώρων ως ένα ισχυρό παράγοντα για την ποιότητα της ζωής τους και για την αποτροπή του κοινωνικού αποκλεισμού. Η μελέτη του πολιτικού πλαισίου, από την άλλη, των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Μεγάλης Βρετανίας για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και του Πολέμου ενάντια στη φτώχεια στις ΗΠΑ, καταδεικνύει την ελαχιστοποίηση των συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, τις ευέλικτες και ανασφαλείς σχέσεις εργασίας και τη συρρίκνωση των δημόσιων και κοινωνικών αγαθών ως τους κύριους δομικούς και θεσμικούς μηχανισμούς κοινωνικού αποκλεισμού των παιδιών. Τέλος, υποστηρίζεται πως προκειμένου η μελέτη του κοινωνικού αποκλεισμού να έχει τις μέγιστες ερμηνευτικές δυνατότητες, δεν μπορεί παρά να γίνεται πλαίσιασμένα και να συσπολογίζει ζητήματα πολιτικής και πολιτικής οικονομίας, με ιστορικές, ανθρωπογεωγραφικές, οικολογικές και πολιτισμικές προεκτάσεις, παρέχοντας έτσι ταυτόχρονα μια μακρο-δομική και μικρο-δομική προσέγγιση.</p>	<p>ΤΣΙΑΚΑΚΟΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ</p>	<p>Κοινωνική απομόνωση, Παιδιά, Κοινωνικές απόψεις, Social isolation, Children, Social aspects</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.1 35552</p>
<p>Το γυναικείο φύλο στα λογοτεχνικά και αυτοβιογραφικά κείμενα της Πηνελόπης Δέλτα: γυναικείο λογοτεχνικό χαρακτήρες και έμφυλες αναπαραστάσεις</p>	<p>Γεωργόπουλος Διονύσιος Ν.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2015</p>	<p>Το φύλο στα λογοτεχνικά και αυτοβιογραφικά κείμενα της Πηνελόπης Δέλτα τα οποία περιλαμβάνονται στην έρευνα προσεγγίζεται μέσα από τη φεμινιστική αναθεώρηση της οπτικής της κυρίαρχης κουλτούρας για τη συγγραφέα και το έργο της. Η εστίαση της έρευνας σε επιμέρους «βουβές» ιστορίες, διαφορικές από εκείνες που κυριαρχούν, δίνει τη δυνατότητα να αναδυθούν και να μελετηθούν νέα ζητήματα για το φύλο. Η Δέλτα αξιοποιεί και ταυτόχρονα υπερβαίνει την κυρίαρχη νόρμα. Διοχετεύει σε έναν επημελημένο λογοτεχνικό λόγο τον προβληματισμό και τις σκέψεις της αναφορικά με τις γυναίκες, διαχειρίζεται όχι μόνο το παιδικό αλλά και το γυναικείο ακροατήριο, στο οποίο απευθύνεται με πρωτοπορικά για την εποχή της μυνύματα.</p>	<p>Κανατσούλη, Μελοπομένη</p>	<p>Women in literature, Gender identity in literature, Γυναίκες στη λογοτεχνία, Έμφυλη ταυτότητα στη λογοτεχνία</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.2 67448</p>

<p>Η αντιπαράθεση επιχειρημάτων στη διδασκαλία της φύσης των φυσικών επιστημών</p>	<p>Τσαριώτου Ζωή Β.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2015</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή αναζητά την απάντηση στα ακόλουθα ερευνητικά ερωτήματα: 1. Πώς η αντιπαράθεση επιχειρημάτων μπορεί να συμβάλει: α) στη διδασκαλία των φυσικών επιστημών και ειδικότερα β) στη διδασκαλία της φύσης των φυσικών επιστημών; 2. Ποια χαρακτηριστικά θα πρέπει να έχει οπτικοακουστικό διδακτικό υλικό για να υποστηρίξει την αντιπαράθεση επιχειρημάτων στη διδασκαλία των φυσικών επιστημών και της φύσης των φυσικών επιστημών; Στο πρώτο μέρος της παρούσας διδακτορικής διατριβής παρουσιάζεται μια ιστορική αναδρομή στο ρόλο που έχει διαδραματίσει η αντιπαράθεση επιχειρημάτων στην ανθρώπινη επικοινωνία και στις σχέσεις μέσα στα πλαίσια των κοινωνιών, διερευνώντας τα πλεονεκτήματα της εφαρμογής της αντιπαράθεσης επιχειρημάτων ως διδακτικής πρακτικής σε διάφορα γνωστικά αντικείμενα και παρουσιάζεται η εξέλιξη των προσεγγίσεων και τα αποτελέσματα των ερευνών σχετικά με τη συγκεκριμένη στρατηγική στη διδασκαλία των φυσικών επιστημών. Παρουσιάζονται και τεκμηριώνονται οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί, τόσο από την πλευρά του διδάσκοντος όσο και από την πλευρά του διδασκόμενου, στην εφαρμογή της αντιπαράθεσης επιχειρημάτων και τα αποτελέσματα και τα συμπεράσματα των προγενέστερων ερευνών στο χώρο της διδακτικής των φυσικών επιστημών στα πλαίσια του γραμματισμού στις φυσικές επιστήμες. Ως αποτέλεσμα της έρευνας και της μελέτης των σύγχρονων αναλυτικών προγραμμάτων σπουδών στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα, στα πλαίσια της παρούσας διδακτορικής διατριβής, το πρώτο μέρος της εργασίας καταλήγει σε συγκεκριμένες προτάσεις για διδασκαλία ενότητων των φυσικών επιστημών με εφαρμογή της αντιπαράθεσης επιχειρημάτων. Στο δεύτερο μέρος της διδακτορικής διατριβής σχεδιάζεται και υλοποιείται έρευνα για την καταγραφή της δυναμικής της αντιπαράθεσης επιχειρημάτων στη διδασκαλία των φυσικών επιστημών. Περιγράφονται αναλυτικά τα στάδια σχεδιασμού και δημιουργίας της ταινίας Θερμοκήπιο (με όλα τα διαθέσιμα δεδομένα, τις γνώσεις και τις πληροφορίες σχετικά με την υπερθέρμανση του πλανήτη, η οποία λειτουργεί ως αναγκαίο ερέθισμα για να ξεκινήσει μια αντιπαράθεση) καθώς και η ανάλυσή της με το μοντέλο Γνώση – GNOSIS. Στη συνέχεια παρουσιάζονται μια σειρά από εφαρμογές της αντιπαράθεσης επιχειρημάτων (με αντικείμενο την υπερθέρμανση του πλανήτη και τους προτεινόμενους τρόπους για την αντιμετώπισή της) σε μελλοντικούς και εν ενεργεία εκπαιδευτικούς και σε μαθητές της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι βιτεοσκοπημένες αντιπαράθεσεις επιχειρημάτων αναλύονται συγκριτικά, τόσο μεταξύ τους όσο και με την ταινία Θερμοκήπιο, χρησιμοποιώντας το μοντέλο Γνώση – GNOSIS. Ακόμα μελετώνται συγκριτικά τρία ερωτηματολόγια που καταγράφουν τα δεδομένα των εφαρμογών διερευνώντας πριν και μετά από κάθε εφαρμογή τις απόψεις των υποκειμένων της έρευνας για την κλιματική αλλαγή και το φαινόμενο του θερμοκηπίου (περιεχόμενο) και για τη φύση των φυσικών επιστημών. Η ανάλυση των αποτελεσμάτων της έρευνας οδηγεί στα ακόλουθα συμπεράσματα: α) Το οπτικοακουστικό υλικό που υποστηρίζει μια αντιπαράθεση επιχειρημάτων θα πρέπει να παρουσιάζει με ισορροπία όλες τις σύγχρονες θεωρίες και οπτικές πάνω στο θέμα της αντιπαράθεσης αλλά και τις απόψεις μη-ειδικών και να είναι πολυτροπικό, άμεσο, λιτό και φιλικό, ενώ θα πρέπει τη δομή του να διατρέχει ως ραχοκοκαλιά η φύση των φυσικών επιστημών. β) Η αντιπαράθεση επιχειρημάτων συμβάλλει σημαντικά στη μάθηση τόσο του περιεχομένου των φυσικών επιστημών όσο και στη μάθηση της φύσης των φυσικών επιστημών σε όλους τους διερευνώμενους πληθυσμούς με αντίκτυπο που ποικίλλει ανάλογα με τις συνθήκες και τη θεματική στις διαφορετικές βαθμίδες εκπαίδευσης.</p>	<p>Σέρογλου, Φανή</p>	<p>Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία, Physical sciences, Study and teaching</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.267598</p>
<p>Η εκπαίδευση των παιδιών των πολιτικών προσφύγων του εμφυλίου πολέμου στις Λαϊκές Δημοκρατίες της Ανατολικής Ευρώπης</p>	<p>Πόπα Ελένη Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2015</p>	<p>Σκοπός της διατριβής ήταν να καλύψει ένα μέρος του κενού της έρευνας για το ελληνόφωνο εκπαιδευτικό έργο των πολιτικών προσφύγων, να φωτίσει διαστάσεις του σε συνθήκες «προσωρινής διαμονής» στις τότε σοσιαλιστικές χώρες, ώστε να κατανοηθούν καλύτερα οι εξελίξεις, οι οποίες ακολούθησαν τον ελληνικό εμφύλιο πόλεμο και τον αντίκτυπο που άφησαν στο έργο της εθνικής και σοσιαλιστικής διαμόρφωσης της νέας γενιάς προσφύγων. Στο πρώτο μέρος εξετάστηκαν θέματα όπως η εγκατάσταση και η προσαρμογή των πολιτικών προσφύγων στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες μαζί με θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και ιδιαιτερότητας του ελληνόφωνου εκπαιδευτικού συστήματος. Θέματα όπως η ειδική εκπαιδευτική μεθοδολογία, η καλλιέργεια της μητρικής γλώσσας σε ξενόγλωσσο περιβάλλον, η διγλωσσία και η διαπολιτισμική αγωγή, καθώς και η διαδικασία διάπλασης πανανθρώπινης συνείδησης παράλληλα με την εθνική και σοσιαλιστική έρχονται να φωτίσουν σημαντικές πτυχές του διαμορφωτικού έργου της προσφυγιάς. Στο δεύτερο μέρος της διατριβής, η έρευνα μέσω της χρήσης της ποιοτικής ανάλυσης περιεχομένου σημαντικού αριθμού σχολικών εγχειριδίων λογοτεχνίας, ιστορίας και γεωγραφίας, επεδίωξε να εξετάσει έναν από τους τρόπους μετάδοσης κυρίαρχων αξιών και πεποιθήσεων που συνέβαλαν στη διάπλαση της προσωπικότητας της προσφυγικής νεολαίας.</p>	<p>Γρόλλιος, Γεώργιος</p>	<p>Greeks, Education, Refugees, Political, Education, Έλληνες, Εκπαίδευση, Πολιτικοί πρόσφυγες, Εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.267654</p>
<p>Ο χώρος ως υλικό πεδίο αγωγής στο συνεργατικό ηηπιαγωγείο: εφαρμογή στη διδακτική λογοτεχνικών κειμένων</p>	<p>Ζησοπούλου Ελένη Ι.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2015</p>	<p>Σκοπός της παρούσας διδακτορικής διατριβής είναι να διερευνήσει και να αναδείξει τις παιδαγωγικές διαδικασίες χρησιμοποίησης του σχολικού χώρου μέσα από τη λειτουργία των ομάδων στο ηηπιαγωγείο. Η εφαρμογή του προγράμματος έγινε στη διδακτική λαϊκών παραμυθιών και η μέθοδος που εφαρμόστηκε ήταν η έρευνα-δράση. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι ο χώρος απέκτησε την ιδιότητα και ενσωματώθηκε στην εκπαιδευτική διαδικασία. Τα παιδιά μέσα από πολλές και ποικίλες δράσεις και μέσω των σημειολογικών μεταλλάξεων δημιουργούσαν τους δικούς τους τόπους. Η δημιουργία «τόπων» οδήγησε στη σύνδεση του χώρου με τη μάθηση και στην αφομοίωση της δομής των παραμυθιών. Τα παιδιά απέκτησαν πρωταγωνιστικό ρόλο στη σχέση τους με το χώρο και την εκπαιδευτική διαδικασία. Ανέπτυξαν θετικές αλληλεπιδράσεις και στοιχεία δημιουργικότητας στις δράσεις τους. Ο σχολικός χώρος μετατράπηκε σε εξελισσόμενο υλικό πεδίο αγωγής καθώς τα παιδιά έμαθαν να χρησιμοποιούν όλους τους χώρους, τα έπιπλα και το εκπαιδευτικό υλικό, σε επίπεδο μικρής αλλά και μεγάλης ομάδας και να τα αναπροσαρμόζουν ανάλογα με τις απαιτήσεις των δραστηριοτήτων. Και όλα αυτά γινόνταν σε ένα κλίμα χαράς και ευχαρίστησης.</p>	<p>Γερμανός, Δημήτριος</p>	<p>Classroom environment, Space perception in children, Group work in education, Fairy tales, Study and teaching (Elementary), Kindergarten, Activity programs, Περιβάλλον στην αίθουσα διδασκαλίας, Αντίληψη του χώρου στα παιδιά, Ομαδική εργασία στην εκπαίδευση, Παραμύθια, Μελέτη και διδασκαλία, Ηηπιαγωγείο, Προγράμματα δραστηριότητας</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.267889</p>
<p>Εκπαίδευση για την ιδιότητα του πολίτη στο σύγχρονο πολυπολιτισμικό περιβάλλον: εκπαιδευτικές προσεγγίσεις και πρακτικές</p>	<p>Βασιλειάδης Κωνσταντίνος Ν.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2015</p>	<p>Στην παρούσα διδακτορική διατριβή επιχειρείται η θεωρητική και πρακτική αξιοποίηση των αρχών της κριτικής διαπολιτισμικής παιδαγωγικής για την εκπαίδευση του πολίτη στο σύγχρονο πολυπολιτισμικό περιβάλλον. Η εξέταση του πολιτικού ως παράγοντα διαμόρφωσης κοινωνικών σχέσεων, η ιστορική ανασκόπηση της διαχείρισης της εκπαίδευσης για την ιδιότητα του πολίτη, αλλά και η ανάδειξη του ρόλου των εκλογικεύσεων στη διαμόρφωση, αναπροσαρμογή και ισχυροποίηση των υφιστάμενων δομών, αποτελούν τους άξονες διαπραγμάτευσης της πολιτικής παιδείας. Συγχρόνως διαμορφώνουν το θεωρητικό πλαίσιο πάνω στο οποίο δύναται να υλοποιηθούν εκπαιδευτικές προσεγγίσεις και πρακτικές για την εκπαίδευση του πολίτη. Επιχειρείται η ανάδειξη ενός παιδαγωγικού προτάγματος που στοχεύει, μέσα από το στοχασμό και αναστοχασμό, την ανάπτυξη του διαλόγου, ως απαραίτητων συνθηκών για την εκπαίδευση του κριτικού μετασχηματιστικού πολίτη, στην ανάπτυξη της κοινωνικής ενσυναίσθησης και υπευθυνότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης. Η έρευνα που πραγματοποιήθηκε σε 189 μαθητές/τριες δημοτικών σχολείων της Θεσσαλονίκης, αναδεικνύει εκείνους τους παράγοντες οι οποίοι συμβάλλουν στην επίτευξη των παραπάνω στόχων, αποτελεί δε ένα εργαλείο αξιολόγησης παρόμοιων εκπαιδευτικών προγραμμάτων και παρεμβάσεων. Η έρευνα έγινε με κλειστό ερωτηματολόγιο πριν και μετά την παρέμβαση. Χρησιμοποιήθηκε το t-test καθώς και δείκτης επίδρασης (effect size) για την ανάλυση των δεδομένων, έγινε συσχέτιση παραγόντων χρησιμοποιώντας Γραμμική Διμεταβλητή Συσχέτιση (Linear Bivariate Correlation), και Πολλαπλή Γραμμική Παλινδρόμηση για τον έλεγχο της καλύτερης predictor για τους παράγοντες μας, καθώς και έλεγχος της εγκυρότητας του παλινδρομικού μας μοντέλου. Ταυτόχρονα παρουσιάζονται οι απόψεις των μαθητών/τριών για την έννοια του ενεργού πολίτη καθώς και η αξιολόγηση της παρέμβασης από τους ίδιους τους/τις μαθητές/τριες. Τα αποτελέσματα της έρευνας συνηγορούν και υποστηρίζουν στην εφαρμογή και υλοποίηση εκπαιδευτικών προσεγγίσεων που βασίζονται στις αρχές της κριτικής διαπολιτισμικής παιδείας. Η παρούσα διατριβή προσφέρει ένα θεωρητικό πλαίσιο και ερευνητικό εργαλείο για την εκπαίδευση του πολίτη.</p>	<p>Τσιούμης, Κωστής</p>	<p>Citizenship, Study and teaching (Elementary), Political science, Study and teaching (Elementary), Πολιτική επιστήμη, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Πολυπολιτισμική εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.268175</p>

Τα χαρακτηριστικά των κοινωνικών σχέσεων που διαμορφώνονται ανάμεσα στους μαθητές με ήπια νοητική ανεπάρκεια και στους συνομηλικούς τους στο δημοτικό σχολείο	Ευκαρπίδης Πολυχρόνης Δ.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2015	<p>Η εκπαιδευτική πολιτική της ένταξης των μαθητών με αναπηρίες στα σχολεία γενικής αγωγής στη χώρα μας, εστιάζει κυρίως στη συμμετοχή αυτών των μαθητών στο κοινό αναλυτικό πρόγραμμα, ενώ υποβαθμίζει τη σημασία των σχέσεων και της αποδοχής τους στην ομάδα των συνομηλικών. Η κουλτούρα των συνομηλικών παίζει ρυθμιστικό και ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη και στη διαμόρφωση της προσωπικότητας και της κοινωνικής υπόστασης του ανθρώπου. Σύμφωνα με την προσέγγιση της συμβολικής αλληλεπίδρασης, μέσα από τις ομάδες των συνομηλικών το παιδί επιχειρεί ούλλογικά να οριοθετήσει την εξουσία των ενηλίκων, να αναλάβει την ευθύνη του εαυτού και της ζωής του και να προετοιμάσει την είσοδό του στο κόσμο των ενηλίκων. Παρόλο που τα σχετικά ερευνητικά δεδομένα στη χώρα μας είναι περιορισμένα, η ένταξη και αποδοχή στην ομάδα των συνομηλικών για τους μαθητές με ήπια νοητική ανεπάρκεια (Η.Ν.Α.) φαίνεται να συνιστά ένα ιδιαίτερα σημαντικό πρόβλημα, το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο έρευνας στην παρούσα διατριβή. Σύμφωνα με την ερευνητική υπόθεση της παρούσας έρευνας, η κοινωνική θέση των μαθητών με Η.Ν.Α. στην ομάδα των συμμαθητών τους αναμένεται να είναι δυσμενής, με κύρια χαρακτηριστικά την απόρριψη, την περιθωριοποίηση και τη μη αποδοχή. Επιπλέον, διατυπώθηκε ως ερευνητικό ερώτημα, αν υπάρχει διαφορά στην κοινωνική θέση των μαθητών αυτών στο εντός και στο εκτός μαθησιακής διαδικασίας σχολικό πλαίσιο, όταν δηλαδή οι μαθητές λειτουργούν με ή χωρίς την παρουσία του ενήλικα εκπαιδευτικού. Στην έρευνα αυτή το δείγμα αποτέλεσαν 113 μαθητές με Η.Ν.Α. Εργαλεία της έρευνας ήταν το κοινωνιομετρικό ερώτημα (μοντέλο του Coie, 1982) και η κλίμακα αξιολόγησης της αλληλεπίδρασης και της επικοινωνίας των μαθητών με ΗΝΑ, η οποία κατασκευάστηκε για τις ανάγκες αυτής της έρευνας και απαντήθηκε για κάθε μαθητή του δείγματος από τον δάσκαλό του και τον ερευνητή παρατηρητή. Το κοινωνιομετρικό ερώτημα χορηγήθηκε στις τάξεις των μαθητών του δείγματος (63 τμήματα, με σύνολο 1393 μαθητών από τη Β΄ έως τη Στ΄ τάξη, 21 δημοτικών σχολείων). Η επεξεργασία των δεδομένων ανέδειξε τη δυσμενή κοινωνική θέση των μαθητών με Η.Ν.Α. στο εντός και στο εκτός μαθησιακής διαδικασίας πλαίσιο (80,4% και 65,4% απόρριψη αντίστοιχα), εύρημα που επιβεβαίωσε την ερευνητική υπόθεση. Παρόμοια ήταν τα ευρήματα από την επεξεργασία των δεδομένων της κλίμακας που συμπλήρωσαν οι δάσκαλοι και ο παρατηρητής. Σχετικά με το ερευνητικό ερώτημα, τόσο από το κοινωνιομετρικό ερώτημα όσο και από την παραγοντική ανάλυση της κλίμακας, προέκυψε ότι τα δύο σχολικά πλαίσια (εντός και εκτός της μαθησιακής διαδικασίας) διαφοροποιούνται με δυσμενέστερο το εντός μαθησιακής διαδικασίας πλαίσιο. Οι συνθήκες της απόρριψης για τους μαθητές με Η.Ν.Α. φαίνεται να διαμορφώνονται ήδη από τις μικρές τάξεις στο δημοτικό σχολείο, ενώ σημαντικό ήταν το εύρημα ότι η κοινωνική θέση δεν επηρεαζόταν από τη φύση ή μη των μαθητών του δείγματος σε Τμήματα Ένταξης. Οι αιτίες απόρριψης -όπως διατυπώθηκαν από τους ίδιους τους συμμαθητές- βασίστηκαν σε κριτήρια ανάλογα με αυτά που ισχύουν και για όλους τους μαθητές και ως τέτοια αναφέρθηκαν η αδυναμία συνεργασίας, συμμετοχής και ανταπόκρισης στις απαιτήσεις των μαθημάτων και των παιχνιδιών, η ενόχληση στο μάθημα, η κοινωνικά μη αποδεκτή συμπεριφορά, η έλλειψη αμοιβαιότητας, τα διαφορετικά ενδιαφέροντα και η συνολική απόρριψη των μαθητών με ΗΝΑ ως ανθρώπων.</p>	Μπάμπρας, Γεώργιος	Children with mental disabilities, Education, Students with disabilities, Education, Interpersonal relations in children, Παιδιά με νοητικές αναπηρίες, Εκπαίδευση, Μαθητές με αναπηρίες, Εκπαίδευση, Διαπροσωπικές σχέσεις στα παιδιά	10.26262/heal.auth.ir.2 68761
Η εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης του Κ. Σημίτη 1996-2000	Παπασταμόπουλος Ξενοφών Γ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2015	<p>Σκοπός της διατριβής ήταν να αναλύσει και να κατανοήσει την εκπαιδευτική πολιτική στην Ελλάδα, στα πλαίσια των ευρύτερων κοινωνικοπολιτικών αλλαγών που συντελέστηκαν στη δεκαετία του '90. Στο θεωρητικό μέρος παρουσιάστηκαν και αναλύθηκαν οι κυριότερες παράμετροι, που επηρεάζουν και διαμορφώνουν την εκπαιδευτική πολιτική. Στη συνέχεια παρουσιάστηκε η ιστορική διαδρομή του ΠΑΣΟΚ, από την ίδρυση του μέχρι το 2001 και αναλύθηκε όχι μόνο η εκπαιδευτική πολιτική αλλά και οι νέες μορφές εκπαιδευτικής διακυβέρνησης, που προτάθηκαν, υιοθετήθηκαν και εφαρμόστηκαν στη δεκαετία του '90 και συγκεκριμένα στο διάστημα 1996-2001, από τις κυβερνήσεις του Κ. Σημίτη. Ειδικότερα παρουσιάστηκαν αναλυτικά οι νομοθετικές παρεμβάσεις του Υπουργού Παιδείας Γ. Αρσένη, που πέρασαν στην ιστορία ως Μεταρρύθμιση Αρσένη, η κριτική που άσκησαν τα κόμματα της αντιπολίτευσης, τόσο σε επίπεδο Μορφωτικών Υποθέσεων της Ελληνικής Βουλής όσο και σε γενικότερο πολιτικό επίπεδο, η κριτική των συνδικαλιστικών φορέων των εκπαιδευτικών και τα επιχειρήματα της κυβέρνησης και του Γ. Αρσένη. Αναφερθήκαμε επίσης στις νομοθετικές παρεμβάσεις του διαδόχου του Γ. Αρσένη στο Υπουργείο Παιδείας Π. Ευθυμίου, με τις οποίες ακυρώθηκαν βασικά σημεία της Μεταρρύθμισης Αρσένη.</p>	Χαραλάμπος, Δημήτρης Φ.	Εκπαίδευση και κράτος, Education and state	10.26262/heal.auth.ir.2 69456
Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τους μαθητές με προβλήματα στη νοητική τους ανάπτυξη που φοιτούν σε δημοτικά σχολεία ειδικής αγωγής	Σταγιόπουλος Πέτρος Β.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2015	<p>Η επικράτηση της «πολιτικής της ένταξης» στον ελλαδικό χώρο είχε ως αποτέλεσμα να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στη φώτηση των μαθητών με νοητική ανεπάρκεια στο πλαίσιο της γενικής εκπαίδευσης, με συνακόλουθη περιθωριοποίηση των δημοτικών σχολείων ειδικής αγωγής. Οι μαθητές με νοητική ανεπάρκεια εμφανίζουν περιορισμούς σε γνωστικό και μαθησιακό επίπεδο, οι οποίοι δεν τους επιτρέπουν να ανταποκριθούν στους στόχους του γενικού αναλυτικού προγράμματος. Ταυτόχρονα, τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της νοητικής ανεπάρκειας, που αφορούν στις κοινωνικές σχέσεις, στο στίγμα και στον αυτοπροσδιορισμό αναδεικνύουν δύο κρίσιμα ζητήματα. Το πρώτο είναι το ζήτημα της αυτονομίας-ανεξαρτησίας-αυτοπροσδιορισμού και το δεύτερο το ζήτημα των κοινωνικών σχέσεων. Τα ζητήματα αυτά είναι κρίσιμα, τόσο για την ποιότητα της ζωής τους, όσο και για την κοινωνική τους υπόσταση. Ένας μεγάλος αριθμός αυτών των μαθητών φοιτούν στα δημοτικά σχολεία ειδικής αγωγής, όπου δεν υπάρχει ένα ενιαίο πρόγραμμα. Αυτή η πραγματικότητα αναδεικνύει την ανάγκη να αναζητηθεί η εκπαίδευση που θα υποστηρίξει τις πραγματικές ανάγκες των μαθητών με νοητική ανεπάρκεια και θα διασφαλίζει τη μέγιστη δυνατή ικανοποίηση των αναγκών αυτών των μαθητών, με τον σχεδιασμό και την υλοποίηση λειτουργικών προγραμμάτων, που προσαρμόζονται στην ανάπτυξη της ικανότητας της ανεξάρτητης και αυτόνομης κοινωνικής σχέσης. Η προσέγγιση των λειτουργικών προγραμμάτων που συνδέεται με την ποιότητα ζωής, τον αυτοπροσδιορισμό, την αυτονομία, την ανεξαρτησία, και με τις δεξιότητες στις κοινωνικές σχέσεις μπορεί να απαντήσει όχι μόνο στις ανάγκες του σήμερα ως μαθητών, αλλά συνολικά και στις ανάγκες του αύριο, ως ενηλίκων με νοητική ανεπάρκεια. Με βάση αυτή την προσέγγιση διατυπώθηκαν τα κριτήρια της «κλίμακας αξιολόγησης», που αποτέλεσε το ερευνητικό εργαλείο, με το οποίο η έρευνα επιδίωξε να αποτιμήσει και να αξιολογήσει τα προγράμματα που υλοποιούνται στα ειδικά δημοτικά σχολεία για τους μαθητές με νοητική ανεπάρκεια. Πληθυσμό της έρευνας αποτέλεσαν οι 437 μαθητές όλων των δημοτικών σχολείων ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης της Βόρειας Ελλάδος (33 σχολεία), με μοναδικό ή κύριο διαγνωσμένο πρόβλημα τη νοητική ανεπάρκεια. Για κάθε μαθητή πραγματοποιήθηκε ημιοδημημένη συνέντευξη με κάθε επαγγελματία που τον υποστήριζε εκπαιδευτικά ή θεραπευτικά. Συνολικά συμμετείχαν 301 εργαζόμενοι και πραγματοποιήθηκαν 1485 ημιοδημημένες συνεντεύξεις για τη συλλογή των δεδομένων. Η επεξεργασία των δεδομένων ανέδειξε ότι από την αξιολόγηση του μαθητή απουσιάζει ο ούλλογικός και διεπιστημονικός χαρακτήρας, ενώ ο τρόπος με τον οποίο γίνεται μέσα στα ειδικά σχολεία δεν εγγυάται τη σφαιρική εικόνα του μαθητή. Στα ειδικά δημοτικά σχολεία δε διατυπώνονται εξειδικευμένοι μακροπρόθεσμοι στόχοι για κάθε μαθητή. Επίσης για το 75% των μαθητών δεν τίθενται εξειδικευμένοι βραχυπρόθεσμοι στόχοι σχετικά με τον αυτοπροσδιορισμό, την αποκατάσταση της φθαρμένης ταυτότητας, της διαχείρισης του στίγματος του μαθητή και της συλλογικής λειτουργίας των μαθητών. Το μεγαλύτερο μέρος του εβδομαδιαίου ωρολόγιου προγράμματος του ειδικού σχολείου (τα 3/5 των ωρών) εστιάζει ουσιαστικά στις σχολικές γνώσεις και στην ανταπόκριση στις άμεσες ανάγκες του παιδιού, την αυτοεξυπηρέτηση και τον επικοινωνιακό λόγο. Σε ό,τι αφορά στο περιεχόμενο του προγράμματος, προέκυψε ότι το πρόγραμμα είναι αποσπασματικό, δεν έχει συνοχή και σε πολλές περιπτώσεις δεν είναι δομημένο. Σε ό,τι αφορά στις παιδαγωγικές και διδακτικές μεθόδους που εφαρμόζονται στο ειδικό σχολείο, κυρίαρχη μέθοδος είναι η εκτέλεση εντολών και οδηγιών, τόσο για τη διδασκαλία, όσο και την οργάνωση συμπεριφοράς. Τέλος, υπάρχει μια ζωντανή σχέση του σχολείου με τους γονείς. Οι γονείς είναι παρόντες στην καθημερινή ζωή του σχολείου με έναν ενεργητικό και διαρκή διάλογο για όλα τα θέματα που αφορούν στο παιδί τους. Την ίδια στιγμή η σχέση αυτή είναι μία σχέση «κάθετη», μεταξύ επαγγελματία και γονέα, με τον γονέα να μην έχει ενεργό ρόλο ούτε στη διαδικασία αξιολόγησης, ούτε στη διαμόρφωση των στόχων του προγράμματος, ούτε στην αξιολόγηση των θεμάτων και των δραστηριοτήτων.</p>	Μπάμπρας, Γεώργιος	Children with mental disabilities, Education, Students with disabilities, Education, Educational evaluation, Interpersonal relations in children, Παιδιά με νοητικές αναπηρίες, Εκπαίδευση, Μαθητές με αναπηρίες, Εκπαίδευση, Εκπαιδευτική αξιολόγηση, Διαπροσωπικές σχέσεις στα παιδιά	10.26262/heal.auth.ir.2 74538
Μαθηματική παιδαγωγική γνώση και διδακτικές πρακτικές στην προσχολική εκπαίδευση: η περίπτωση της μέτρησης της επιφάνειας	Κολιπέτρη Ζωή Β.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2015	<p>Βασικός στόχος της παρούσας μελέτης είναι η διερεύνηση των γνωστικών πεδίων της μαθηματικής παιδαγωγικής γνώσης που κατέχουν οι εκπαιδευτικοί για τη μέτρηση της επιφάνειας και η ενδυνάμωσή τους μέσω μιας επιμορφωτικής παρέμβασης. Η μαθηματική παιδαγωγική γνώση καθορίζεται από το εννοιολογικό υπόβαθρο που κατέχουν οι εκπαιδευτικοί, σχετικό με τις μαθηματικές έννοιες που διδάσκουν (τι γνωρίζουν), από τη γνώση τους για τις δυνατότητες και τις δυσκολίες που εμφανίζουν τα παιδιά, σχετικές με τις υπό ανάπτυξη μαθηματικές έννοιες, όταν δρουν στην εκπαιδευτική διαδικασία (ποιος δρα;) και από τη γνώση των κατάλληλων διδακτικών πρακτικών, οι οποίες θα συνεισφέρουν στη μαθηματική ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας (πώς δρα ο εκπαιδευτικός;). Παράλληλα, επιχειρήθηκε η διερεύνηση της σχέσης τους με τη μαθηματική ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας που οργανώνεται από τους εκπαιδευτικούς, όταν διδάσκουν μετρικές έννοιες, πριν και μετά από την επιμορφωτική παρέμβαση. Από την έρευνα διαπιστώθηκε ότι μέσω της επιμορφωτικής παρέμβασης, επήλθε η βελτίωση των γνωστικών πεδίων της μαθηματικής παιδαγωγικής γνώσης, των απόψεων, των διδακτικών πρακτικών και της μαθηματικής ποιότητας των διδασκαλιών στη μέτρηση της επιφάνειας.</p>	Τζεκάκη, Μαριάννα	Mathematics, Study and teaching (Early childhood), Μαθηματικά, Μελέτη και διδασκαλία (Προσχολική)	10.26262/heal.auth.ir.2 78339

<p>Ο ρόλος των εκπαιδευτικών στη διαμεσολάβηση της κυρίαρχης εθνικής ιστορικής αφήγησης στη μετεμφυλιακή Ελλάδα (1949-1974): η περίπτωση της Καβάλας</p>	<p>Στυλιανού Μαρία Π.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2015</p>	<p>Θέμα της παρούσας εργασίας είναι ο ρόλος των εκπαιδευτικών στη διάχυση και την εμπέδωση της κυρίαρχης εθνικής αφήγησης. Ερευνήσαμε τον επετειακό λόγο των εκπαιδευτικών, τις ομιλίες που οι ίδιοι εκφώνουν κατά τη διάρκεια εθνικών επετείων, καθώς και προφορικές μαρτυρίες συναξιούχων δασκάλων και καθηγητών της περιόδου αναφοράς. Μελετήσαμε την επίσημη εθνική ιστορική αφήγηση, που εκφέρεται από τους εκπαιδευτικούς απαντάται στον δημόσιο χώρο, πρωτίστως στην εκπαίδευση, δημοτική και μέση, τα κυρίαρχα πεδία της διαμεσολάβησης αυτής, ιστοριογραφικά και ιδεολογικοπολιτικά. Ακόμη, τη στάση της Υπηρεσίας αναφορικά με τον ρόλο των εκπαιδευτικών στη διαμεσολάβηση της αφήγησης αυτής και τον τρόπο που αυτοί ανταποκρίνονται, καθώς και τους παράγοντες που καθορίζουν τη στάση τους. Επιχειρήθηκε η διερεύνηση πιθανών διαφοροποιήσεων των εκπαιδευτικών ως προς τις εντολές της Υπηρεσίας ή ακόμη και αντιτάσεων, με δεδομένο το ασφυκτικό κλίμα πειθαρχίας που επικρατεί. Η κριτική ανάλυση του λόγου των εκπαιδευτικών ανέδειξε ως βασικές έννοιες τον ελληνοχριστιανισμό, το έθνος, τον εθνικό εαυτό και τον εθνικό άλλο, την εθνοκοφροσύνη, την παράδοση, τον ήρωα κ.ά. Επιχειρήθηκε μέσα από τη μελέτη του αρχαιακού υλικού και των προφορικών μαρτυριών να καταγραφούν, τα αναλυθούν και να ερμηνευθούν τα χαρακτηριστικά, η λειτουργία, οι αλληλεπιδράσεις και ο βαθμός επιρροής του λόγου των εκπαιδευτικών αναφορικά με την κυρίαρχη εθνική ιστορική αφήγηση στο σχολείο και ευρύτερα στον δημόσιο χώρο.</p>	<p>Ρεπούση Μαρία</p>	<p>History, Study and teaching, Greeks, Ethnic identity, Ethnicity, Teachers, Ιστορία, Μελέτη και διδασκαλία, Έλληνες, Εθνικτική ταυτότητα, Εθνότητα, Εκπαιδευτικοί</p>	<p>10.26262/ heal.auth.ir.2 80405</p>
<p>Η διδασκαλία της φυσικής μέσα από αθλητικές δραστηριότητες στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση</p>	<p>Βουρλιάς Κωνσταντίνος Π.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2016</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή διερευνά τον τρόπο με τον οποίο ο χώρος του αθλητισμού μπορεί να αξιοποιηθεί, για να δημιουργηθούν δραστηριότητες Φυσικής για μαθητές και μαθήτριες Δημοτικού σχολείου, Γυμνασίου και Λυκείου. Αρχικά πραγματοποιείται μια βιβλιογραφική ανασκόπηση, προκειμένου να διερευνηθεί η υπάρχουσα σύνδεση της Φυσικής με τα σπορ σε επιστημονικά βιβλία, περιοδικά, σχολικά βιβλία, διαδίκτυο κ.α. Πραγματοποιείται μια ιστορική ανασκόπηση της σύνδεσης Φυσικής και αθλητισμού και αναφέρονται παραδείγματα επιστημόνων οι οποίοι είχαν μια ιδιαίτερη αγάπη για τα σπορ, εμπνεύστηκαν τις ιδέες τους από αυτά ή τα χρησιμοποίησαν μέσω αναλογιών, για να εξηγήσουν τις θεωρίες τους. Παρουσιάζονται πρωτότυπες προτάσεις για δραστηριότητες Φυσικής εμπνευσμένες από τον χώρο του αθλητισμού και πιο συγκεκριμένα, κατατίθενται: α) Πειραματικές δραστηριότητες στις οποίες οι μαθητές και οι μαθήτριες χρησιμοποιούν το σώμα τους ως εργαλείο, για να βιώσουν τις Φυσικές έννοιες. β) Πειράματα Φυσικής με καθημερινά υλικά, αλλά και πιο εξελιγμένο βιοκινητικό εξοπλισμό. γ) Αναλογίες εμπνευσμένες από τον χώρο των σπορ. Παρουσιάζονται διεζοδικά και αναλύονται κάποιες περιπτώσεις εφαρμογής και πιο συγκεκριμένα: α) Οι μαθητές και οι μαθήτριες πραγματοποιούν μια σειρά δραστηριοτήτων και ανακαλύπτουν βήμα προς βήμα τα μυστικά που κρύβονται πίσω από τις εκπληκτικές ικανότητες του διάσημου αθλητή Usain Bolt, ενώ παράλληλα μελετούν όλη τη μηχανική της Α' τάξης του Λυκείου. β) Πραγματοποιούνται εκπαιδευτικές εκδρομές σε εναλλακτικά περιβάλλοντα μάθησης, όπως σε ένα παραοικό ή σε ένα λούνα παρκ, όπου οι μαθητές και οι μαθήτριες ανακαλύπτουν τη σχέση Φυσικής και αθλητισμού. γ) Διερευνάται το κατά πόσο ερωτήσεις και ασκήσεις εμπνευσμένες από τον χώρο των σπορ, μπορούν να αυξήσουν το ενδιαφέρον και τη συμμετοχή των μαθητών και των μαθητριών στο μάθημα της Φυσικής. δ) Προσβλέποντας σε αλλαγή στάσεων και συμπεριφορών, μια εφαρμογή της διατριβής αφορά τον ρατσισμό και τον τρόπο με τον οποίο η Φυσική και τα σπορ μπορούν να βοηθήσουν τους μαθητές και τις μαθήτριες να αντιμετωπίσουν κάποια κοινωνικά στερεότυπα, προκειμένου να αλλάξουν στάσεις και συμπεριφορές. Επίσης διερευνάται κατά πόσο μια διδακτική παρέμβαση η οποία αξιοποιεί τα σπορ, μπορεί να βοηθήσει άτομα με προβλήματα όρασης να βιώσουν με το σώμα και τις αισθήσεις τους τις έννοιες της Φυσικής. Καταγράφονται τα αποτελέσματα της διατριβής και ο τρόπος με τον οποίο έγινε προσπάθεια να συνδεθεί η Φυσική με τα σπορ μέσα από μια σειρά δραστηριοτήτων. Παρουσιάζονται τα συμπεράσματα, η συγκριτική μελέτη των εφαρμογών, οι εντυπώσεις των μαθητών και των μαθητριών καθώς και οι προοπτικές εξέλιξης της παρούσης διατριβής.</p>	<p>Σέρογλου, Φανή</p>	<p>Physics, Study and teaching, Physical education and training, Study and teaching, Φυσική, Μελέτη και διδασκαλία, Φυσική αγωγή και εκπαίδευση, Μελέτη και διδασκαλία</p>	<p>10.26262/ heal.auth.ir.2 82806</p>
<p>Σχολικά εγχειρίδια Ιστορίας και αρχαιολογικές αφηγήσεις: η κατασκευή της εθνικής ταυτότητας στην Ελλάδα (1952-2010)</p>	<p>Παπακώστα Κωνσταντίνια Σ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2016</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή έχει ως αντικείμενο τη διερεύνηση της αξιοποίησης των αρχαιολογικών αφηγήσεων στα σχολικά εγχειρίδια αρχαίας Ιστορίας της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, προκειμένου να διερευνηθεί η κατασκευή της “ελληνικότητας”, νοούμενης ως εθνικής ταυτότητας. Η προβληματική της βασίζεται σε τρεις άξονες: στην αξιοποίηση της αρχαιολογίας στη δόμηση της εθνικής ταυτότητας, στη μελέτη και την έρευνα των σχολικών εγχειριδίων και στην ανάλυση των σχολικών εγχειριδίων ως συνάρτηση της γλώσσας και των κοινωνικών πρακτικών. Η ερευνημένη περίοδος καλύπτει το μετεμφυλιακό κράτος, τη στρατιωτική δικτατορία και τη μεταπολίτευση. Τα βιβλία που μελετήθηκαν καλύπτουν την εκπαίδευση στο δημοτικό και στο γυμνάσιο. Με την παράλληλη μελέτη εγχειριδίων της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι πρόσφορη η μελέτη του κάθετου συγχρονισμού του γνωστικού αντικείμενου της αρχαίας Ιστορίας. Σημαντική διάσταση αποτελεί ο εντοπισμός και η ταξινόμηση των σχολικών εγχειριδίων Αρχαίας Ιστορίας του δημοτικού, μιας και το πλήθος τους κατά την περίοδο 1950-1969, στο πλαίσιο της χρήσης “βοηθητικών εγχειριδίων”, συντελεί στο συγκεκριμένο εν λόγω περίοδο. Ως μέθοδος αξιοποιήθηκε η Κριτική Ανάλυση Λόγου (ΚΑΛ), ενώ το υλικό της ανάλυσης ετικεντρώνεται στις αρχαιολογικές αφηγήσεις που σχετίζονται με τις Μικίνες και την Ακρόπολη των Αθηνών, καθιστώντας τη διαχρονική μελέτη “κειμενικών αλυσίδων” σημαντική συμβολή της παρούσας διατριβής. Οι πολλαπλές διαστάσεις της σχολικής και εκπαιδευτικής πραγματικότητας που διερευνηθήκαν οδήγησαν στην οργάνωση της διατριβής σε τρία μέρη. Στο πρώτο παρουσιάζεται το ερευνητικό πλαίσιο, εννοώντας τα εννοιολογικά και θεσμικά προαπαιτούμενα και συμφραζόμενα: ορίζεται το θεωρητικό πλαίσιο της εργασίας, εννοώντας τη μεθοδολογία, το πεδίο της έρευνας σχολικών εγχειριδίων, τις έννοιες του έθνους και του εθνικού κράτους, όπως και τη διαλεκτική σχέση τους με την αρχαιολογία, τις αρχαιολογικές αφηγήσεις και τη διαμόρφωση της εθνικής ταυτότητας. Στη συνέχεια παρουσιάζεται το θεσμικό πλαίσιο το οποίο σχετίζεται με την παραγωγή, την έγκριση και τη διανομή των σχολικών εγχειριδίων. Επίσης, παρουσιάζονται οι εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις του ελληνικού κράτους, όπως και θεωρητική συζήτηση για τα αναλυτικά προγράμματα και τα σχολικά εγχειρίδια. Στο δεύτερο ακολουθεί η παρουσίαση της ανάλυσης του υλικού, συγκεκριμένα η γλωσσολογική ανάλυση και η κειμενική προσέγγιση. Το κεφάλαιο της ανάλυσης ξεκινά με τη διεξοδική παρουσίαση του μοντέλου της έρευνας, συνεχίζοντας με την παρουσίαση της γλωσσολογικής ανάλυσης και στη συνέχεια με τον ορισμό και τη διερεύνηση των κειμενικών θεμάτων. Στο τρίτο μέρος ακολουθεί η ανάδειξη των ευρημάτων του δεύτερου και η συζήτηση των ιδεολογικών ζητημάτων που προκύπτουν. Η συστηματική διερεύνηση της έκδοσης των βοηθητικών σχολικών εγχειριδίων Ιστορίας για τις πρώτες τάξεις του δημοτικού διευκρίνησε το εκπαιδευτικό και εκδοτικό πεδίο της εποχής, ενώ συγκεκριμένα εντοπίστηκαν και αναλύθηκαν γλωσσολογικά και κειμενικά σπάνια βοηθητικά βιβλία. Η παράλληλη διερεύνηση των εγχειριδίων του γυμνασίου ανέδειξε τη διάχυση της ιδεολογίας μεταξύ των δύο βαθμίδων, ενώ η ιστορικότητα της μελέτης, λόγω της ευρείας ιστορικής περιόδου που μελετήθηκε, τη μακρά διάρκεια και την εξέλιξη στο πλαίσιο της ιστορίας της ελληνικής εκπαίδευσης. Επιπλέον, αναδείχθηκαν γλωσσολογικοί-κειμενικοί σταθμοί στην ιστορία της έκδοσης των εγχειριδίων αρχαίας ιστορίας, ενταγμένοι στο συνολικότερο επιστημονικό και/ή πολιτικό πλαίσιο που τα διαμόρφωσε. Τέλος, με την ανάλυση συγκεκριμένων κειμενικών θεμάτων, προτάθηκαν ενδελεχείς αναγνώσεις της δια-Λογικής λειτουργίας τους στην διαμόρφωση της σύγχρονης έννοιας της εθνικής ταυτότητας στην Ελλάδα.</p>	<p>Χαραλάμπος, Δημήτρης Φ</p>	<p>Ιστορία, Εθνικισμός και εκπαίδευση, Αρχαιολογία και κράτος, History, Nationalism and education, Archaeology and state</p>	<p>10.26262/ heal.auth.ir.2 83128</p>

<p>Ο σχολικός κήπος ως πεδίο εισόδου αλλαγών για την εξέλιξη του σχολείου στην κατεύθυνση της αειφορίας</p>	<p>Γαρίτσης Ιωάννης Δ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2016</p> <p>Σκοπός της εργασίας υπήρξε η διερεύνηση δράσεων οι οποίες μπορούν να προωθηθούν αλλαγές που να ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένα κριτήρια εξέλιξης του σχολείου σε αειφόρο/βιώσιμο σχολείο, και οι οποίες αφορούν σε δύο επίπεδα σύμφωνα με την κατάταξη των Breiting, Mayer και Mogensen (2005): στην αλλαγή της διδακτικής προσέγγισης και στο άνοιγμα του σχολείου στην τοπική κοινότητα. Το ερευνητικό ενδιαφέρον εστιάστηκε σε δράσεις των μαθητών/τριών για τη συμμετοχική αναμόρφωση του σχολικού υπαίθριου χώρου μέσω του σχεδιασμού, της κατασκευής, της συντήρησης και της εκπαιδευτικής αξιοποίησης του σχολικού κήπου. Ως ερευνητική μέθοδος χρησιμοποιήθηκε η έρευνα δράσης, η οποία εφαρμόστηκε για μια σχολική χρονιά στη Γ΄ τάξη ενός δημοτικού σχολείου ημιστατικής περιοχής του νομού Θεσσαλονίκης. Ο ερευνητής συμμετείχε με διττό ρόλο στην ερευνητική προσπάθεια, τόσο ως ερευνητής όσο και ως δάσκαλος της τάξης. Η κριτική, στοχαστική αποτίμηση των αποτελεσμάτων της έρευνας ανέδειξε ότι η εκπαιδευτική αξιοποίηση του συμμετοχικού σχεδιασμού, της κατασκευής και της συντήρησης ενός σχολικού κήπου μπορεί να οδηγήσει σε αλλαγές στις διδακτικές/μαθησιακές προσεγγίσεις, στο άνοιγμα του σχολείου στην τοπική κοινωνία και στην ενίσχυση των δεσμών σχολείου – οικογένειας, αλλαγές οι οποίες χαρακτηρίζουν την εξέλιξη του αειφόρου σχολείου.</p>	<p>Ταμουτσέλη, Κωνσταντίνα</p>	<p>Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Προγράμματα δραστηριότητας, Αειφορική ανάπτυξη, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Ενεργός μάθηση, Εμπειρική μάθηση, Environmental education, Activity programs, Sustainable development, Study and teaching (Elementary), Environmental education, Study and teaching (Elementary), Active learning, Experiential</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.2 83778</p>
<p>Η συμβολή της διδασκαλίας της γεωγραφίας και της κοινωνικής και πολιτικής αγωγής στην προσέγγιση της Οικουμενικής Εκπαίδευσης για την Παγκόσμια Ιδιότητα του Πολίτη</p>	<p>Βουδριαλής Νικόλαος Γ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2016</p> <p>Σκοπός της διατριπής ήταν να κατασκευαστεί η σύμψη της διδασκαλίας της γεωγραφίας και της κοινωνικής και πολιτικής αγωγής στην προσέγγιση της Οικουμενικής Εκπαίδευσης για την Παγκόσμια Ιδιότητα του Πολίτη. Για το λόγο αυτό εξετάσαμε τις σύγχρονες τάσεις στη γεωγραφική εκπαίδευση και την εκπαίδευση για την ιδιότητα του πολίτη μέσα από υπάρχουσες έρευνες και την αρθρογραφία των τελευταίων ετών. Διερευνήσαμε τις ρίζες και την ιστορική εξέλιξη της οικουμενικής εκπαίδευσης και της εκπαίδευσης για την παγκόσμια ιδιότητα του πολίτη και καταγράψαμε τις διαφορετικές προσεγγίσεις της έννοιας της παγκόσμιας ιδιότητας του πολίτη. Στη συνέχεια παρουσιάσαμε αναλυτικά το θεωρητικό πλαίσιο, τους σκοπούς, το περιεχόμενο και τις διαστάσεις των δύο αυτών κινημάτων. Ακόμη αναφερθήκαμε στην εννοιολόγηση της ταυτότητας και στους τρόπους με τους οποίους συγκροτείται. Αναλύσαμε την εθνική ταυτότητα σε αντιδιαστολή με την κοσμοπολιτική ταυτότητα και κάναμε ανασκόπηση της βιβλιογραφίας που αφορά τις γεωγραφικές μελέτες που εξετάζουν τη σχέση της ταυτότητας και του χώρου. Ασχοληθήκαμε επιπλέον με τη συμβολή της γεωγραφικής εκπαίδευσης στην εκπαίδευση για την ιδιότητα του πολίτη, την έννοια του γεωγραφικού γραμματισμού, την ανάγκη για καλλιέργεια της χωρικής σκέψης και του χωρικού γραμματισμού, τη συμβολή της γεωτεχνολογίας στην ικανότητα επίλυσης προβλημάτων. Τέλος αναζητήσαμε τις βασικές ικανότητες που μπορεί να καλλιεργήσει η γεωγραφική εκπαίδευση στη διδασκαλία της γεωγραφίας και της κοινωνικής και πολιτικής αγωγής στην προσέγγιση της Οικουμενικής Εκπαίδευσης για την Παγκόσμια Ιδιότητα του Πολίτη.</p>	<p>Λαμπρινός, Νικόλαος</p>	<p>Interpersonal education, Geography, Study and teaching, Civics, Study and teaching, World citizenship, Διεθνής εκπαίδευση, Γεωγραφία, Μελέτη και διδασκαλία, Αγωγή του πολίτη, Μελέτη και διδασκαλία, Παγκόσμια Ιδιότητα</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.2 85191</p>
<p>Πρακτικές παραγωγής και αναθεώρησης γραπτών μαθητικών κειμένων ως κοινωνικοπολιτισμικής διαδικασίας: έρευνα δράσης σε μαθητές Ε' Δημοτικού</p>	<p>Κέκια Μέλλω Δ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2016</p> <p>Η διδασκαλία και μάθηση της παραγωγής και αναθεώρησης του γραπτού λόγου στη σχολική εκπαίδευση διεθνώς βασίστηκε για χρόνια στην αντίληψη ότι τα γραπτά κείμενα είναι αυτόνομα αντικείμενα και ο εκπαιδευτικός ο μεταδότης της γνώσης ορθής (ανα)δόμησής τους. Παρά το γεγονός ότι τις τελευταίες δεκαετίες ο γραπτός λόγος νοηματοδοτήθηκε ως διεπιδραστική και κοινωνική πρακτική και η μάθησή του ως πολιτισμικό συνεργατικό εγχείρημα, η εκπαιδευτική πράξη (και) στη χώρα μας εξακολουθεί να κυριαρχείται σε μεγάλο βαθμό από αποπλαισιωμένες αντιλήψεις και πρακτικές κειμενικής παραγωγής και αναθεώρησης οι οποίες, παρά τη νευραλγική σημασία τους, ελάχιστα μελετώνται ερευνητικά. Λαμβάνοντας υπόψη το ερευνητικό αυτό κενό και αναγνωρίζοντας τη σημασία της λεπτομερούς χαρτογράφησης των σχολικών εγγράμματων πρακτικών ως βασικής προϋπόθεσης για την κατανόηση και αλλαγή τους, η παρούσα διατριβή έχει ως αντικείμενο τη διερεύνηση αφενός των πρακτικών παραγωγής και αναθεώρησης γραπτού λόγου σε μία Ε΄ τάξη δημόσιου Δημοτικού σχολείου της Δυτικής Θεσσαλονίκης και, αφετέρου, τον σχεδιασμό, τη διαμόρφωση και την αναστοχαστική αποτίμηση εναλλακτικών πρακτικών στο πλαίσιο μίας ετήσιας συνεργατικής έρευνας δράσης. Η έρευνα αντλεί τη θεωρητική της θεμελίωση από την κοινωνικοπολιτισμική θεωρία του γραπτού λόγου/γραμματισμού και την πρόταση της συλλογικής επαναδιατύπωσης γραπτών μαθητικών κειμένων και, επομένως, ακολουθεί την εθνογραφική κοινωνιογλωσσολογική παράδοση για τη μελέτη του γραμματισμού της σχολικής τάξης ως κοινωνικής και πολιτισμικής διαδικασίας. Τα ευρήματα από την εθνογραφική διεπιδραστική μικροανάλυση του λόγου και των πρακτικών της σχολικής τάξης, καθώς και από τη θεματική ανάλυση των αναστοχασμών και των συνεπειών της δασκάλας και των παιδιών, αναδεικνύουν μία δυναμική και πολυσύνθετη πορεία της αναδυόμενης κειμενικής κοινότητας της τάξης από αποπλαισιωμένες συγγραφικές πρακτικές προς κοινωνικές, διαδραστικές και αναστοχαστικές. Κύριοι παράγοντες που ερμηνεύουν και εξηγούν την πορεία της μετατόπισης αυτής αποτελούν: (α) η δυναμική φύση του διαπραγματευτικού διαδραστικού διαλόγου μεταξύ δασκάλας, παιδιών και κειμένων σε ποικιλία συγγραφικών γεγονότων με πλαισιωμένο κοινωνικό νόημα και σκοποθεσία, (β) η ευέλικτη χρήση πολλαπλών εργαλείων και πηγών μάθησης που ευνοούν τον αναστοχασμό και την αναθεώρηση των νοημάτων των κειμένων και των σχέσών τους με τα κοινωνικά συγκεκριμένα-αποδέκτες τους και (γ) η συνεχής αναδιαμόρφωση του συνολικού γλωσσολογισμού της κοινότητας πρακτικής της τάξης και συγχρόνως των αντιλήψεων, των σχέσεων και των ταυτοτήτων των συμμετεχόντων ως μελών συγγραφικής κοινότητας και ως ατόμων-συγγραφέων. Τα ερευνητικά αυτά ευρήματα συνεισφέρουν στη βαθύτερη κατανόηση της συνθετότητας των κοινωνικοπολιτισμικών παραγόντων που συνδιαμορφώνουν αλλαγές στις πρακτικές παραγωγής και αναθεώρησης του γραπτού λόγου και στις ευκαιρίες μάθησής τους ως πλαισιωμένων (επι)κοινωνι(α)κών πράξεων. Επιβεβαιώνουν ότι οι αλλαγές αυτές είναι επίπονες και χρονοβόρες. Ταυτόχρονα, αναδεικνύουν ότι μπορούν να πραγματοποιηθούν μέσω συνεργατικών αναστοχαστικών σχημάτων, ακόμη και στις δυσκολότερες σχολικές και κοινωνικές συνθήκες και να αναδιαμορφώσουν τους ρόλους των παιδαγωγικών υποκειμένων, καθιστώντας τους –μέσω νέων τρόπων χρήσης της γραπτής γλώσσας– πρωταγωνιστές σε ιστορικά τοποθετημένες κειμενικές, προσωπικές και κοινωνικές αναθεωρήσεις και αλλαγές.</p>	<p>Τσοκαλίδου, Πετρούλα</p>	<p>Greek language, Modern, Study and teaching (Elementary), Children, Writing, Ελληνική γλώσσα, Νέα, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Παιδιά, Γραφή</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.2 85617</p>

<p>Η χρήση του διαδικτύου στην εκπαίδευση: μια εφαρμογή στον επιστημονικό γραμματισμό</p>	<p>Κουλιούτζος Βασίλειος Σ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2016</p>	<p>Η απομυθοποίηση της τεχνολογίας και του ρόλου της ως «μέσο» για εκπαιδευτικές αλληλεπιδράσεις ανοίγει το δρόμο προς τη δημιουργία διδακτικά αποτελεσματικών περιβαλλόντων βασισμένων στον παγκόσμιο ιστό με πλούσια ανάδραση αποκαλύπτοντας νέες πτυχές της μαθησιακής διαδικασίας. Τα εκπαιδευτικά wiki σήμερα δημιουργούν περιβάλλοντα πολυδιάστατα, πολυλειτουργικά, διαδραστικά και πλήρως επικοινωνιακά για την εκπαίδευση εκπαιδευτικών. Ή αυτή τη διατριβή σχεδιάστηκε και αναπτύχθηκαν το atlaswiki και το hipstwiki: μαθησιακά περιβάλλοντα βασισμένα στον παγκόσμιο ιστό που: α) αναρρύνουν ένα κλίμα δέσμευσης σ' έναν κοινό στόχο και εμπιστοσύνης ανάμεσα στα μέλη τους, διευκολύντες και επισκέπτες (μελλοντικούς και εν-ενεργεία εκπαιδευτικούς και ερευνητές/ερευνητρίες στη διδακτική των φυσικών επιστημών) και β) σκοπεύουν να έχουν στον επίκεντρο τον επισκέπτη-εκπαιδευόμενο ή την επισκέπτρια-εκπαιδευόμενη και να είναι αλληλεπιδραστικά, αυλογικά, συνεργατικά επιτρέποντας μελλοντικούς και εν-ενεργεία εκπαιδευτικούς και ερευνητές/ερευνητρίες στη διδακτική των φυσικών επιστημών να συλλέγουν, να οργανώνουν και να αναπλαισιώνουν την γνώση. Η διατριβή αυτή στοχεύει να απαντήσει τα ακόλουθα ερευνητικά ερωτήματα: 1. Πώς είναι δυνατόν να υλοποιηθεί μια εφαρμογή στον γραμματισμό στις φυσικές επιστήμες με τη χρήση του διαδικτύου και των εργαλείων που προσφέρουν οι τεχνολογίες της πληροφορίας και των επικοινωνιών στην εκπαίδευση; 2. Ποιες δυνατότητες προσφέρουν για την επέκταση των εκπαιδευτικών πρακτικών οι διαδικτυακές εφαρμογές των τεχνολογιών της πληροφορίας και των επικοινωνιών; Τρεις περιπτώσεις εφαρμογής έχουν πραγματοποιηθεί και αξιολογηθεί. Στην πρώτη περίπτωση εφαρμογής χρησιμοποιήθηκε το atlaswiki για την εκπαίδευση εκπαιδευτικών σε μια σειρά μαθημάτων διδακτικής των φυσικών επιστημών με θέμα τον ηλεκτρομαγνητισμό. Με το ερευνητικό μοντέλο SHINE σχεδιάστηκε δραστηριότητες για τη διδασκαλία του ηλεκτρομαγνητισμού εμπνευσμένες από τα ιστορικά πειράματα των Galvani, Gilbert και Faraday, καθώς επίσης και φύλλα εργασίας, οδηγίες για τους εκπαιδευτικούς, ταινίες μικρού μήκους που ενσωματώθηκαν στο διαδικτυακό περιβάλλον ενισχύοντας την πολυτροπικότητα atlaswiki. Στην δεύτερη περίπτωση εφαρμογής χρησιμοποιήθηκε το διαδικτυακό περιβάλλον hipstwiki για την επικοινωνία και συνεργατική αλληλεπίδραση ερευνητών/ερευνητριών στη διδακτική των φυσικών επιστημών στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Ερευνητικού Προγράμματος HIPST. Στην τρίτη περίπτωση εφαρμογής, το atlaswiki χρησιμοποιήθηκε για να δημιουργηθεί ένα αλληλεπιδραστικό συνεργατικό οικονομικό μαθησιακό περιβάλλον για μελλοντικούς εκπαιδευτικούς στα πλαίσια του μαθήματος «Φυσικές Επιστήμες και Πολιτισμός στην Εκπαίδευση» στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του ΑΠΘ. Τα δεδομένα από τις τρεις περιπτώσεις εφαρμογής μελετήθηκαν και αναλύθηκαν χρησιμοποιώντας ως εργαλεία ανάλυσης το ερευνητικό μοντέλο Γνώση – GNOSIS (Guidelines for Nature Of Science Introduction in Scientific literacy), το Wiki Scale and το Google Analytics. Στόχος της ανάλυσης είναι η αξιολόγηση της δυναμικής των περιβαλλόντων atlaswiki και hipstwiki στο να προσφέρουν έναν φιλικό χώρο για μελλοντικούς και εν-ενεργεία εκπαιδευτικούς και ερευνητές/ερευνητρίες στη διδακτική των φυσικών επιστημών επιτρέποντας: α) την παρουσίαση ιδεών, β) την ανάπτυξη της αυτοεκτίμησης, αυτονομίας και της ικανότητας χειρισμού γνώσεων των φυσικών επιστημών και της διδακτικής τους, γ) την ενεργή συμμετοχή στη διαδικτυακή μάθηση και δ) τη συλλογή, χρήση, ανάπτυξη διαδικτυακού εκπαιδευτικού υλικού.</p>	<p>Σέργολου, Φανή</p>	<p>Επιστήμη, Οπτικοακουστικά μέσα, Διαδίκτυο στην εκπαίδευση, Εκπαιδευτική τεχνολογία, Science, Audio-visual aids, Internet in education, Educational technology</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.286065</p>
<p>Αναζήτηση νόμων, στο πλαίσιο της αιτιότητας, στις απόψεις των μαθητών/τριών για την πρόβλεψη και ερμηνεία φαινομένων και διδακτική αξιοποίησή τους στη διδασκαλία της Φυσικής</p>	<p>Τσακμάκη Παρασκευή Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p>	<p>Η διατριβή αυτή προέκυψε από την ανάγκη αναζήτησης ενός συνόλου κανόνων, στο πλαίσιο του αιτιακού συλλογισμού, το οποίο μπορεί να εξηγήσει την ανάλυση εναλλακτικών ιδεών των μαθητών και να αιτιολογήσει την πακομοιότητα του χαρακτήρα τους και την αντοχή τους στην αλλαγή κατά τη διδασκαλία. Ένα τέτοιο σύνολο, εφόσον υπάρχει, θα μπορούσε να αποτελέσει τη βάση για σχεδιασμό κατάλληλων διδακτικών πρακτικών οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην αναδόμηση των εναλλακτικών ιδεών λαμβάνοντας υπόψη τον τρόπο σκέψης των μαθητών. Το βασικό κομμάτι της διατριβής συνιστά η ανάλυση δημοσιευμένων απαντήσεων μαθητών σε έρευνες που εκτίθενται χρονικά τα τελευταία 40 σχεδόν χρόνια και κατανέμονται σε πολλές περιοχές του κόσμου. Οι συνεντεύξεις και οι σχετιζόμενες με αυτές εναλλακτικές ιδέες επιλέχθηκαν από τις θεματικές περιοχές της Μηχανικής, των Ηλεκτρικών Κυκλωμάτων και της Θερμοδυναμικής λόγω της διεξόδου τους στα προγράμματα σπουδών στην Ελλάδα. Η ανάλυσή μας υποδεικνύει ότι είναι δυνατή η διατύπωση ενός συνεκτικού σώματος τριών κανόνων οι οποίοι, αν υποθεθεί ότι χρησιμοποιούνται από τους μαθητές κατά την ερμηνεία ή την πρόβλεψη μίας προβληματικής κατάστασης της Φυσικής, μπορούν να δικαιολογήσουν την ανάλυση πολλών διαδεδομένων ιδεών τους. Στη διατριβή παρουσιάζονται αναλυτικά 13 κρίσιμα πειράματα των οποίων η έκβαση έρχεται σε σύγκρουση με τους κανόνες που φαίνεται να υιοθετούν οι μαθητές για την ερμηνεία τους. Ο εκπαιδευτικός μπορεί να εκμεταλλευτεί τη γνωστική σύγκρουση που αυτά προκαλούν ώστε, στηριζόμενος στο μοντέλο της εννοιολογικής αλλαγής, να δείξει ότι εμπλέκονται σε αυτά νέες (για τα παιδιά) έννοιες οι οποίες είτε αντικαθιστούν υπάρχουσες είτε μεταβάλλουν τους ρόλους που διαδραματίζουν τα διάφορα αντικείμενα. Προτείνονται συγκεκριμένες ερευνητικές κατευθύνσεις προς τις οποίες θα μπορούσε να επιχειρηθεί η περαιτέρω επιβεβαίωση των πορισμάτων της έρευνάς μας καθώς και η αναζήτηση μηχανισμών μέσω των οποίων αξιοποιούνται από τους μαθητές οι προτεινόμενοι σε αυτή τη διατριβή κανόνες.</p>	<p>Κουμαράς, Παναγιώτης</p>	<p>Physics, Study and teaching, Φυσική, Μελέτη και διδασκαλία</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.287829</p>
<p>Οι ψηφιακές αφηγήσεις στη διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών</p>	<p>Κνάβας Οδυσσέας Χ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή διερευνά τη δημιουργία ενός μαθησιακού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο οι μαθητές και οι μαθήτρες θα προσεγγίζουν τη φύση των Φυσικών Επιστημών. Στη διερεύνηση αυτή προστίθεται η συζήτηση για τη θέση των Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνίας στη διδασκαλία και μάθηση των Φυσικών Επιστημών, ενώ προτείνεται ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο τα παιδιά θα βοηθηθούν να τοποθετούνται κριτικά και δημιουργικά απέναντι στα ηλεκτρονικά Μέσα. Στα πρώτα 2 Κεφάλαια περιγράφεται και οργανώνεται το ερευνητικό πλαίσιο, διευκρινίζονται οι έννοιες πάνω στις οποίες βασίστηκε η έρευνα, αναπτύσσεται το υπόβαθρο βάσει του οποίου σχεδιάστηκαν και κατασκευάστηκαν οι εφαρμογές των μαθητών/τριών και, τελικά, παρουσιάζονται τα εργαλεία ανάλυσης. Συγκεκριμένα, παρουσιάζονται τα ερευνητικά ερωτήματα, τα όρια και τα στάδια υλοποίησης της διατριβής, ενώ η βιβλιογραφική αναδρομή στον όρο «Ψηφιακές Αφηγήσεις» οδηγεί στην κατάταξή τους σε 8 μορφές, την περιγραφή τους και τον εκ νέου ορισμό τους. Παράλληλα, προσδιορίζεται και η σχέση διδακτικής των Φυσικών Επιστημών με τις ΤΠΕ στη βάση μιας εκπαίδευσης στα Ηλεκτρονικά Μέσα. Η μεθοδολογία ολοκληρώνεται με την παρουσίαση και περιγραφή των εργαλείων ανάλυσης, του μοντέλου Γνώση - GNOSIS και ενός μοντέλου που κατασκευάστηκε για τους σκοπούς της διατριβής και φέρει την ονομασία METAGNOSIS. Στα επόμενα Κεφάλαια της διατριβής παρουσιάζεται η ανάλυση των 5 από τις 8 μορφές, επιλέγοντας 49 περιπτώσεις εφαρμογής ψηφιακών αφηγήσεων με το ερευνητικό μοντέλο GNOSIS. Η διατριβή προχωρά με την ανάλυση 5 επιλεγμένων περιπτώσεων, μία από κάθε επιλεγμένη μορφή ψηφιακής αφήγησης, με το υβριδικό μοντέλο METAGNOSIS. Συνεχίζει με τη συγκριτική μελέτη των δύο αναλύσεων. Ακολουθούν τα αποτελέσματα των αναλύσεων και ολοκληρώνεται με τα συμπεράσματά της έρευνας, όπου απαντώνται τα ερευνητικά ερωτήματα. Η ανάλυση των αποτελεσμάτων αναδεικνύει πως οι διαφορετικές μορφές ψηφιακής αφήγησης παρουσιάζουν συγκριτικά πλεονεκτήματα, τόσο ως προς την αξιοποίησή τους στη μάθηση και διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών, όσο και για την αξιοποίησή τους σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης στα Ηλεκτρονικά Μέσα. Παράλληλα, η προτεινόμενη δημιουργική προσέγγιση της σύγκλισης της Εκπαίδευσης στα Ηλεκτρονικά Μέσα και της διδακτικής των Φυσικών Επιστημών διαμέσου του METAGNOSIS αποδεικνύεται κατάλληλη μέθοδος γνωριμίας των μαθητών/τριών με τη φύση των Φυσικών Επιστημών και τη φύση των Ηλεκτρονικών Μέσων.</p>	<p>Σέργολου, Φανή</p>	<p>Physics, Study and teaching (Elementary), Digital storytelling, Literacy programs, Digital media, Internet in education, Φυσική, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Ψηφιακή αφήγηση, Προγράμματα γραμματισμού, Ψηφιακά μέσα, Διαδίκτυο στην εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.287896</p>
<p>Διαδίκτυο και λογοτεχνία: έρευνα αναγνωστικής συμπεριφοράς των χρηστών του διαδικτύου και αξιοποίησή της στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση</p>	<p>Γαμβρού Ειρήνη Ο.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p>	<p>Η εργασία ερευνά τον τρόπο που η ανάγνωση και η γραφή επαναπροσδιορίζονται στο διαδικτυακό χώρο. Η έννοια της ψηφιακής κοινότητας και οι ιδιαιτερότητές της, αν αυτή συγκριθεί με τις εκτός σύνδεσης κοινότητες, αναζητήθηκαν σε διαδικτυακές κοινότητες που έχουν ως κύρια ενασχόληση την ανάγνωση λογοτεχνικών κειμένων. Με την αξιοποίηση της μεθόδου της πολυχρωροθετημένης διαδραστικής εθνογραφικής παρατήρησης συλλέχθηκε το πρωτογενές υλικό της έρευνας από δύο σημεία του παγκόσμιου ιστού στα οποία ασκείται η πρακτική της ανάγνωσης και της γραφής. Το πρώτο σημείο είναι η διαδικτυακή κοινότητα «Λέσχη του Βιβλίου» και το δεύτερο είναι ψηφιακή τάξη, η οποία δημιουργήθηκε στον παγκόσμιο ιστό και λειτουργήσει σε δημόσιο Γυμνάσιο της Θεσσαλονίκης. Οι δραστηριότητες της ανάγνωσης και της γραφής όπως αναπτύσσονται στη «Λέσχη του Βιβλίου» καταλαμβάνουν μεγάλο μέρος του δεύτερου μέρους. Καίρια σημαία της παρατήρησης αυτής αποτελούν η συν-ανάγνωση και η συν-γραφή στο διαδικτυακό χώρο, δραστηριότητες οι οποίες θεωρείται ότι είναι ενδεικτικές του τρόπου με τον οποίο ανασυστήνονται αυτές στο διαδικτυακό χώρο. Στο τρίτο μέρος παρατηρούνται οι δραστηριότητες της ανάγνωσης και της γραφής στην ψηφιακή τάξη. Για την ψηφιακή τάξη αξιοποιούνται οι μέθοδοι των συνεντεύξεων και των ερωτηματολογίων. Θα μπορούσε να ισχυριστούμε ότι οι γραμματισμοί του σχολικού περιβάλλοντος αναπροσδιορίζονται και προκύπτει ότι φυσικοί μηχανισμοί νοηματοδοσίας με τη χρήση των ψηφιακών πρακτικών, ελεύθεροι από προκαθορισμένα ερμηνευτικά σχήματα, ακονίζουν αποτελεσματικότερα την κριτική δυνατότητα των μαθητών.</p>	<p>Αποστολίδου, Βενετία</p>	<p>Greek literature, Modern, Study and teaching (Secondary), Mass media and literature, Literature and the Internet, Neoελληνική λογοτεχνία, Μελέτη και διδασκαλία (Δευτεροβάθμια), Μέσα μαζικής ενημέρωσης και λογοτεχνία, Λογοτεχνία και το Διαδίκτυο</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.287980</p>

<p>Η ένταξη της πολυπρισματικότητας στο μάθημα της ιστορίας. Μια έρευνα-δράση στο πρωτοβάθμιο σχολείο</p>	<p>Μακαρατζής Γεώργιος Β.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή στηρίζεται στη θεωρητική υποδομή της διδακτικής της ιστορίας που εστιάζει την ερευνητική της προσοχή στην καλλιέργεια της ιστορικής σκέψης και της δημοκρατικής πολιτειότητας ως βασικό ζητούμενο της διδασκαλίας της ιστορίας στο σχολείο. Κατόπιν, επιλέγει την έννοια της πολυπρισματικότητας και διερευνά αν και πώς η ένταξη της πολυπρισματικότητας στο μάθημα της ιστορίας στο πρωτοβάθμιο σχολείο λειτουργεί ενισχυτικά αφενός για την οικοδόμηση της ιστορικής σκέψης και αφετέρου για μια δημοκρατική πολιτειότητα. Αν και στη θεωρητική έρευνα η σχέση αυτή ανάμεσα στην ιστορική σκέψη και την πολυπρισματικότητα θεωρείται δεδομένη, δεν υπάρχουν εμπειρικές έρευνες που παρατηρούν από κοντά τη σχέση αυτή, την αποκωδικοποιούν και αποδεικνύουν συγκεκριμένα τους τρόπους μέσα από τους οποίους η σχέση αυτή οικοδομείται και εξελίσσεται θετικά. Το σχολικό έτος 2012-13 είκοσι μαθητές και μαθήτριες ενός πρωτοβάθμιου σχολείου, ηλικίας 12 ετών, συμμετείχαν σε μια έρευνα-δράση διάρκειας επτά μηνών. Η θεματική ανάλυση των ποιοτικών δεδομένων από την παρατήρηση, τις δοκιμασίες αξιολόγησης επίδοσης και τις συνενθέριες εκφώνησης σκέψης κατέληξε σε σημαντικά συμπεράσματα για τη διδασκαλία της ιστορίας αναφορικά με τα πλεονεκτήματα της ένταξης της πολυπρισματικής θωήρησης της ιστορίας στο σχολείο, τις επιπυόμενες και δύσκολα επιπυόμενες διεργασίες, τα εμπόδια, τις αντιστάσεις και γενικά τις συνθήκες που επηρεάζουν αποφασιστικά τη σχέση μεταξύ πολυπρισματικότητας, ιστορικής σκέψης και δημοκρατικής πολιτειότητας. Αναφορικά με την καλλιέργεια της ιστορικής σκέψης η έρευνα έδειξε ότι οι μαθητές/τριες άλλαξαν τον τρόπο της σκέψης τους, καθώς και την αντίληψη τους για την ιστορία, απέκτησαν ιστορικές νοητικές συνήθειες, και διαμόρφωσαν θετική στάση για την αξία των ιστορικών οπτικών. Όσον αφορά την καλλιέργεια της πολιτειότητας οι μαθητές/τριες απέκτησαν δημοκρατικές εμπειρίες, και ανέπτυξαν αξίες, στάσεις, δεξιότητες και κριτική κατανόηση που θεωρούνται απαραίτητες για τη συμμετοχή τους σε δημοκρατικές διαδικασίες. Ωστόσο, εμπόδια και δυσκολίες επηρεάζουν την καλλιέργεια της ιστορικής σκέψης και της πολιτειότητας, όπως η γλωσσική ικανότητα και οι προηγούμενες στάσεις και αντιλήψεις των μαθητών/τριών. Λέξεις κλειδιά: δημοκρατική πολιτειότητα, διδασκαλία ιστορίας, έρευνα-δράση, ιστορική σκέψη, πο-λυπρισματικότητα, πρωτοβάθμιο, σχολείο.</p>	<p>Ρεπούση Μαρία</p>	<p>History, Study and teaching (Elementary), Elementary school teaching, Action research in education, Ιστορία, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Διδασκαλία σε πρωτοβάθμιο σχολείο, Έρευνα δράσης στην εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.288040</p>
<p>Εκπαίδευση και εθνογλωσσική ενσωμάτωση των ξενόφωνων πληθυσμών στην Ελλάδα, την περίοδο 1912-1940</p>	<p>Παυλίδου Ευθυμία Π.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p>	<p>Σκοπός της διατριβής ήταν η συγκριτική ανάλυση της πολιτικής και των μηχανισμών - μεθόδων που χρησιμοποίησε το ελληνικό κράτος μέσω του εκπαιδευτικού του θεσμού για τον εξελληνισμό των ξενόφωνων πληθυσμών των Νέων Χωρών, την περίοδο 1912-1940, για τη διάδοση ή/και επιβολή της ελληνικής εθνικής ταυτότητας σε αυτούς και, εν τέλει, για την ενσωμάτωσή ή την αφομοίωσή τους στο εθνικό σώμα. Στο ερευνητικό αυτό πλαίσιο ασχοληθήκαμε με την περιγραφή των συνθηκών εμφάνισης των μειονοτήτων στην Ελλάδα και των πληθυσμιακών τους δεδομένων και συγκεκριμένα της θρησκευτικής μειονότητας των Μουσουλμάνων στη Θράκη και των γλωσσικών μειονοτήτων των Σλαβοφώνων της Δυτικής Μακεδονίας, των Κουτοδβλαχών της Ηπείρου και της Μακεδονίας και των Τσάμηδών της Θεσπρωτίας. Στη συνέχεια, επιχειρήσαμε να καταδείξουμε τη συνάρμωση του εθνικού κράτους και του εθνικού εκπαιδευτικού συστήματος και αναλύσαμε συναφείς όρους, όπως του «έθνους», του «εθνικισμού» και της «εθνικής ταυτότητας», δίνοντας έμφαση στα στοιχεία που διαμόρφωσαν το ελληνικό εθνικό κράτος. Τέλος, περιγράψαμε την εκπαιδευτική πολιτική που ακολούθησε η ελληνική πολιτεία για την καλλιέργεια ελληνικής εθνικής ταυτότητας στους μειονοτικούς πληθυσμούς των Νέων Χωρών. Έτσι, επιδιώξαμε να αναδείχουν και να ερμηνευτούν, μέσα στο ιστορικό πλαίσιο της εποχής, πτυχές του ζητήματος που αφορούν στη σκοποθεσία αυτής της πολιτικής, αν δηλαδή απέβλεπε στην ενσωμάτωση ή στην αφομοίωση των ξενόφωνων στον εθνικό κορμό, τις μεθόδους και τα μέσα που εφαρμόστηκαν για την επίτευξη των εκπαιδευτικών στόχων, τα προβλήματα σχεδιασμού και εκτέλεσης των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, τις συνέχειες ή τις παλινδρομήσεις στην άσκηση της εκπαιδευτικής πολιτικής από τις διάφορες κυβερνήσεις, τη σύνδεση της εκπαιδευτικής πολιτικής προς τις εν λόγω μειονοτικές ομάδες με τις εκάστοτε ανάγκες της εξωτερικής πολιτικής και, εν τέλει, την αποτίμηση των εκπαιδευτικών αποτελεσμάτων.</p>	<p>Τζήκας, Χρήστος</p>	<p>Μειονότητες, History, Εκπαίδευση και κράτος, Ιστορία, Minorities, Ιστορία, Education and state, History</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.288100</p>
<p>Διδακτικές παρεμβάσεις για μαθηματική γενίκευση σε παιδιά ηλικίας 5-7 χρόνων</p>	<p>Παπαδοπούλου Ευαγγελία Χ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p>	<p>Στη διδακτική των Μαθηματικών, είναι γενικά αποδεκτό ότι η γενίκευση αποτελεί τον πυρήνα της ανάπτυξης των μαθηματικών εννοιών, αλλά και δύσκολο έργο για τους μαθητές. Με βάση τα παραπάνω και την περιορισμένη ανάπτυξη ερευνητικών αποτελεσμάτων στις μικρές ηλικίες εκπαίδευσης, η παρούσα μελέτη εξετάζει το βαθμό που μπορούν τα παιδιά ηλικίας 5-7 χρόνων να κάνουν γενικεύσεις προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης μαθηματικών ιδεών και παράλληλα διερευνά διδακτικές μεθόδους που ενθαρρύνουν την ανάπτυξη της ικανότητας γενίκευσης. Για τις ανάγκες αυτής της μελέτης, 23 μεγάλα νήπια συμμετείχαν σε διδακτική παρέμβαση 8 μηνών, με ανάλογες δραστηριότητες σε 4 μαθηματικά πεδία: στο πεδίο των γεωμετρικών εννοιών, στο πεδίο των κανονικοτήτων, στο πεδίο των μετρήσεων μήκους και στο πεδίο των αριθμών. Επίσης, εξετάστηκαν σε pre και post tests η φάση των οποίων ολοκληρώθηκε με συνέντευξη, τα οποία σχεδιάστηκαν για να εξετάζουν την ανάπτυξη της ικανότητας γενίκευσης. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι τα παιδιά ηλικίας 5-7 χρόνων είναι ικανά να γενικεύσουν και ότι τα εργαλεία της διδακτικής μεθόδου που βοηθούν στην ανάπτυξη της γενίκευσης, είναι οι ερωτήσεις γενίκευσης σε τοπικό και γενικό επίπεδο και η συστηματική διατύπωση και καταγραφή συμπερασμάτων από τα παιδιά. Επίσης, σε κάθε ένα μαθηματικό πεδίο καταγράφηκε ένα γενικό μοντέλο γενίκευσης 7 εξελικτικών σταδίων. Τα 4 μοντέλα γενίκευσης που προέκυψαν από τα 4 μαθηματικά πεδία, στη συνέχεια συνενώθηκαν σε ένα γενικότερο μοντέλο, το οποίο περιγράφει και αναλύει αφενός τη γενίκευση των μαθηματικών εννοιών σε 7 στάδια που αναπτύσσονται σε 3 επίπεδα, αφετέρου το επίπεδο και το στάδιο γενίκευσης που βρίσκεται το παιδί κάθε φορά.</p>	<p>Τζεκάκη, Μαριάννα</p>	<p>Mathematics, Study and teaching (Early childhood), Μαθηματικά, Μελέτη και διδασκαλία (Προσχολική)</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.288537</p>
<p>Η φυσική αγωγή μέσα από τη φιλοσοφία της «Εκπαίδευσης για τον Κόσμο»: ένα παρεμβατικό πρόγραμμα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση</p>	<p>Λαμπάκη Ολυμπία Μ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p>	<p>Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η εφαρμογή ενός νέου προγράμματος Φυσικής Αγωγής (ΦΑ) με την ενσωμάτωση εφαρμογών του διαδικτύου. Όλες οι δραστηριότητες εντάχθηκαν στη φιλοσοφία της «Εκπαίδευσης για τον Κόσμο». Σ αυτές περιλαμβάνονται κινητικά συνεργατικά παιχνίδια, τροποποιημένα αθλητικά παιχνίδια, παγκόσμιο σύγχρονοι και παραδοσιακοί χοροί, θεατρικά παιχνίδια και παιχνίδια ρόλων. Οι περισσότερες δραστηριότητες δημιουργήθηκαν από τους μαθητές και τις μαθήτριες με τη διακριτική καθοδήγηση της καθηγήτριας Φυσικής Αγωγής (ΚΦΑ), εφαρμόστηκαν στα δια ζώσης μαθήματα και αναρτήθηκαν, αφού προηγουμένως ψηφιοποιήθηκαν, σε συνεργατικές εφαρμογές του διαδικτύου, ιστολόγια τύπου wordpress και wikispaces. Συμμετείχαν συνολικά 166 μαθητές και μαθήτριες της Α' τάξης Γενικού Λυκείου, γηγενείς και μη, Χριστιανοί και Μουσουλμάνοι, για τα δύο σχολικά έτη, 2013-2015, σε πιλοτική και κύρια ερευνητική εφαρμογή έρευνας - δράσης (action-research). Για τον έλεγχο της ευχαρίστησης των συμμετεχόντων χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο «ικανοποίησης από το μάθημα της ΦΑ» των Παραιοαννου, Milosis, Kosmidou & Tsigilis (2002), ενώ για την αξιολόγηση των στάσεων και προθέσεων απέναντι στη ΦΑ χρησιμοποιήθηκαν κλίμακες προσαρμοσμένες στις ανάγκες της παρούσας έρευνας, αφού προηγουμένως σταθμιστήκαν από προηγούμενες ερευνητικές και δοκιμάστηκαν πιλοτικά σε άλλους μαθητές (Αντωνίου, 1998; Αντωνίου, Θεοδωράκης, Μουρούτσος, Κιομουρτζήλου & Ταξιλδάρης, 1996; Bebetos & Antoniou, 2011; Παραιοαννου & Theodorakis, 1996). Εκτός από τα εργαλεία των ποσοτικών μετρήσεων, επιλέχθηκε και η μέθοδος της ημιδομημένης συνέντευξης που είχε τα τυπικά χαρακτηριστικά της ποιοτικής έρευνας (qualitative research). Η ανάλυση των δεδομένων έδειξε ότι οι μαθητές και οι μαθήτριες των πειραματικών ομάδων παρουσίασαν υψηλές επιδόσεις σε όλες τις κλίμακες των ερωτηματολογίων και στο συνολικό σκορ, σε σχέση με τις ομάδες ελέγχου, οι οποίες συμμετείχαν στο μάθημα ΦΑ ακολουθώντας το επίσημο αναλυτικό πρόγραμμα του Υπουργείου (2000). Παρόμοια ήταν και τα αποτελέσματα από την ανάλυση διαδρομής (path analysis) των συνεντεύξεων και την μεθοδολογική σύγκλιση της έρευνας (τριγωνοποίηση). Το κανοντικό πρόγραμμα ομαδοσυνεργατικών προσεγγίσεων, σε συνδυασμό με την επιπρόσθετη επικοινωνία μεταξύ μαθητών/τριών και μεταξύ μαθητών/τριών και καθηγητών ΦΑ με ψηφιακά μέσα, βελτίωσε σημαντικά την ικανοποίηση των συμμετεχόντων και μετακίνησε σημαντικό αριθμό ουδέτερων ή αρνητικών στάσεων/προθέσεων σε θετική κατεύθυνση, με τάσεις σταθεροποίησης.</p>	<p>Παυλίδου, Έσα</p>	<p>Physical education and training, Study and teaching (Secondary), Physical education and training, Curricula, Φυσική αγωγή και άσκηση, Μελέτη και διδασκαλία (Δευτεροβάθμια), Φυσική αγωγή και άσκηση, Προγράμματα μαθημάτων</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.292717</p>

<p>Η επίδραση ενός προγράμματος μουσικοκινητικής αγωγής, βασισμένο σε εθνομουσικολογικά στοιχεία, στην ομαλή ένταξη παιδιών στο σύγχρονο πολυπολιτισμικό σχολείο</p>	<p>Κωνσταντινίδου Ζωή Ε.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p> <p>Η διαπολιτισμική μουσική εκπαίδευση καλλιεργεί ένα κλίμα γενικής παιδείας και αξιοποιεί τους διάφορους πολιτισμούς, με στόχο όχι μόνο την αποδοχή και το σεβασμό του διαφορετικού, αλλά επίσης, την αναγνώριση της πολιτισμικής ταυτότητας του άλλου, μέσα από μια καθημερινή προσπάθεια διαλόγου, κατανόησης και συνεργασίας. Στην παρούσα έρευνα συμμετείχαν εξήντα πέντε (206) μαθητές/τριες από δώδεκα (12) τάξεις (εννέα τάξεις ως ομάδες παρέμβασης και τρεις τάξεις ως ομάδες ελέγχου) νηπιαγωγείου, Α' και Β' δημοτικού (αγόρια Ν=106 και κορίτσια Ν=100) οι οποίοι/ες παρακολούθησαν ένα πρόγραμμα διαπολιτισμικής μουσικής εκπαίδευσης 8 εβδομάδων με συχνότητα δυο διδακτικών ωρών ανά εβδομάδα. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η διερεύνηση της επίδρασης ενός διαθεματικού διαπολιτισμικού μουσικού προγράμματος παρέμβασης, στηριγμένο στη μουσική κουλτούρα που φέρει στην τάξη κάθε μαθητή, στην ομαλή ένταξη παιδιών προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας στο σύγχρονο διαπολιτισμικό/πολυπολιτισμικό σχολείο. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν την αποτελεσματικότητα της διαπολιτιστικής μουσικής εκπαίδευσης στην καλλιέργεια αισθημάτων αποδοχής του 'άλλου' μέσα στην σχολική τάξη. Συγκεκριμένα, δόθηκαν κίνητρα στους μαθητές να φέρουν στο σχολείο τη μουσική τους κουλτούρα, να νοιώσουν υπερήφανοι για αυτή και να τη μοιραστούν βιωματικά με το σύνολο της τάξης. Το συγκεκριμένο πρόγραμμα παρέμβασης επέτρεψε την ουσιαστική αλληλεπίδραση και επικοινωνία, την κατανόηση του άλλου και την ανάπτυξη διαπροσωπικών σχέσεων. Η δυναμική της τάξης σταμάτησε να είναι σταθερή και δεδομένη και κατά συνέπεια και οι κοινωνικές και διαπροσωπικές σχέσεις των παιδιών άλλαξαν. Παρατηρήθηκε ποσοτική αύξηση των θετικών επιλογών των παιδιών και αντίθετα ποσοτική μείωση των επιλογών απόρριψης στις ομάδες παρέμβασης, ενώ αντίθετα δεν εμφανίστηκαν σημαντικές αλλαγές στις ομάδες ελέγχου. Τέλος, οι εκπαιδευτικοί είχαν την ευκαιρία να εντάξουν διαθεματικά τη μουσική στην εκπαιδευτική τους διδασκαλία, χωρίς αμφιβολίες, πίεση και ανασφάλεια και να τη χρησιμοποιήσουν ως εργαλείο με στόχο την ομαλότερη ένταξη των παιδιών στο πολυπολιτισμικό πλαίσιο της τάξης και κατά επέκταση του σχολείου και της κοινωνίας.</p>	<p>Κυρίδης, Αργύρης, Καθηγητής</p>	<p>Multicultural education, Activity programs, Music, Instruction and study, Πολυπολιτισμική εκπαίδευση, Προγράμματα δραστηριότητας, Μουσική, Διδασκαλία και μελέτη</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.2 93250</p>
<p>Ένα φεμινιστικό μοντέλο ηθικής Θεώρησης της τεχνοεπιστημονικής ανάπτυξης και οι εκπαιδευτικές του προϋποθέσεις</p>	<p>Πανάτσα Ναταλία Κ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p> <p>Στη διατριβή γίνεται προσπάθεια ανάδειξης της ηθικής διάστασης των ζητημάτων φύλου, τα οποία ανακύπτουν στο χώρο της τεχνοεπιστήμης. Αρχικά, πραγματοποιείται βιβλιογραφική ανασκόπηση του χώρου της ηθικής φιλοσοφίας, με αναφορά στις επικρατέστερες επιμέρους ηθικές θεωρίες, οι οποίες ενημερώνουν την ηθική θεώρηση των τεχνοεπιστημονικών ζητημάτων. Στο πλαίσιο αυτό αποκαλύπτεται πως ο πατριαρχικός χαρακτήρας των παραδοσιακών ηθικών θεωριών καταδικάζει τις γυναίκες σε μια θέση υποταγής και καταπίεσης. Με σκοπό τη βελτίωση της θέσης των γυναικών στον τεχνοεπιστημονικό χώρο, η διατριβή εισάγει ένα σύνθετο και διευρυμένο φεμινιστικό μοντέλο ηθικής θεώρησης της τεχνοεπιστήμης. Το μοντέλο τοποθετεί στον πυρήνα του τη φεμινιστική ηθική θεωρία, ενώ παράλληλα διατηρεί ορισμένα στοιχεία των παραδοσιακών ηθικών θεωριών, τα οποία είναι συμβατά με τις φεμινιστικές θέσεις. Προκειμένου να καταστεί δυνατή η εφαρμογή του προτεινόμενου φεμινιστικού μοντέλου στο τεχνοεπιστημονικό πεδίο, καθοριστικός κρίνεται ο ρόλος της εκπαίδευσης, μέσω της οποίας διαπλάθεται η σκέψη των μελλοντικών πολιτών και επιστημόνων/ισών. Προς την κατεύθυνση αυτή, διερευνώνται οι αντιλήψεις και οι πρακτικές εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίες/οι διδάσκουν Φυσικές Επιστήμες και Τεχνολογία σε Δημοτικά σχολεία. Τα αποτελέσματα της έρευνας αποκαλύπτουν πως ένας σημαντικός αριθμός εκπαιδευτικών διακατέχεται από σεξιστικές αντιλήψεις και στερεότυπα φύλου. Πρόταση της διατριβής είναι η αντικατάσταση του πατριαρχικού τρόπου διδασκαλίας των σχολικών Φυσικών Επιστημών και της σχολικής Τεχνολογίας με διδακτικές προσεγγίσεις, οι οποίες αναγνωρίζουν την αξία του ιδιαίτερου τρόπου σκέψης των γυναικών και αντιμετωπίζουν το γυναικείο φύλο ως ισότιμο συντελεστή του τεχνοεπιστημονικού εγχειρήματος.</p>	<p>Μαρκόπουλος, Ιωάννης</p>	<p>Science, Study and teaching (Elementary), Moral education (Elementary), Feminism and education, Gender identity in education, Επιστήμη, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Ηθική εκπαίδευση (Πρωτοβάθμια), Φεμινισμός και εκπαίδευση, Φύλο, Ταυτότητά του στην εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.2 93529</p>
<p>Γραμματισμός στην πρώτη σχολική ηλικία με τη χρήση εναλλακτικών προσεγγίσεων: μια διδακτική παρέμβαση με βάση το από πάνω προς τα κάτω μοντέλο διδασκαλίας</p>	<p>Ξεφτέρη Ελένη Δ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p> <p>Τις τελευταίες δεκαετίες η ανάπτυξη του γραμματισμού αποτελεί αντικείμενο ερευνών από διαφορετικά επιστημονικά πεδία, τα αποτελέσματα των οποίων επηρεάζουν και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται η γλωσσική διδασκαλία στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Παρ' όλα αυτά όμως στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα εφαρμόζεται η ίδια μέθοδος διδασκαλίας της ανάγνωσης και της γραφής εδώ και έναν αιώνα περίπου. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να παρουσιάσει μια εναλλακτική διδακτική πρόταση για την κατάκτηση του αρχικού γραμματισμού, η οποία αφορά τις δύο πρώτες τάξεις του Δημοτικού Σχολείου. Η έρευνα αναπτύχθηκε σε κύκλους ακολουθώντας τη μεθοδολογία της έρευνας δράσης. Δεν σχεδιάστηκε εξ' ολοκλήρου από την αρχή αλλά αναπτύσσονταν σταδιακά, λαμβάνοντας υπόψη τα ενδιαφέροντα και τις κατακτήσεις των παιδιών. Για την ανάπτυξη αυτής της πρότασης χρειάστηκε η τροποποίηση του αναλυτικού προγράμματος αποσκοπώντας στη σύνδεση των διδακτικών αντικειμένων, μέσα από την ανάπτυξη θεματικών εννοιών, λαμβάνοντας υπόψη και τα ενδιαφέροντα των μαθητών. Διαφοροποιήθηκε επίσης η διδακτική μεθοδολογία και επιλέχθηκαν διδακτικές προσεγγίσεις του αρχικού γραμματισμού που έδιναν έμφαση στο νόημα, και ενέπλεκαν τα παιδιά με τη χρήση της γλώσσας σε κοινωνικές πρακτικές, επιδιώκοντας και την ταυτόχρονη κατάκτηση των απαραίτητων δεξιοτήτων. Υιοθετήθηκαν στοιχεία και πρακτικές που προτείνονται τόσο στην ολιστική προσέγγιση, όσο και στην επικοινωνιακή αλλά και στην θεωρία των κειμενικών ειδών. Λήφθηκαν υπόψη επίσης, κυρίως για το πρώτο διάστημα της Α' τάξης, τα πορίσματα των ερευνών για τη σημαντικότητα της φωνολογικής επίγνωσης στην κατάκτηση της ανάγνωσης, εντάσσοντας ανάλογες δραστηριότητες στη διαδικασία, σ' ένα πλαίσιο όμως στο οποίο τα παιδιά έβρισκαν νόημα. Στη συγκεκριμένη διδακτική παρέμβαση δεν χρησιμοποιήθηκαν και διδακτικά εγχειρίδια αλλά μια ποικιλία αυθεντικών κειμένων που περιελάμβανε βιβλία παιδικής λογοτεχνίας, βιβλία γνώσεων, χρηστικά κείμενα καθημερινής χρήσης καθώς και πολιτισμικά κείμενα. Επιδιώχθηκε η ενεργητική εμπλοκή των παιδιών στη διαδικασία μέσα από την ανάπτυξη θεματικών εννοιών αντίστοιχων των ενδιαφερόντων τους, με δραστηριότητες οι οποίες εξυπηρετούσαν κάποιο συγκεκριμένο επικοινωνιακό σκοπό. Συγκρίνοντας με τις προτάσεις των διδακτικών εγχειριδίων των δύο πρώτων τάξεων εκείνο που καταδείχθηκε είναι ότι υπάρχουν σημαντικές διαφοροποιήσεις που αφορούν τόσο στη μεθοδολογία όσο και στο περιεχόμενο, αφού στην περίπτωση των εγχειριδίων όλα είναι προαποφασισμένα με προκατασκευασμένα κείμενα και κλειστές δραστηριότητες συμπεριφοριστικού τύπου, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα ενδιαφέροντα και η προηγούμενη γνώση των παιδιών.</p>	<p>Αϊδίνης Αθανάσιος</p>	<p>Reading (Primary), Language experience approach, Literacy, Children, Writing, Language experience approach in education, Ανάγνωση (Στοιχειώδης), Προσέγγιση γλωσσικής εμπειρίας, Αλφαριθμητικός, Παιδιά, Γραφή, Ολιστική γλωσσική προσέγγιση στην εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.2 94221</p>

<p>Ανάπτυξη μεθοδολογίας συμμετοχικού σχεδιασμού με χρήση νέων τεχνολογιών στην αρχιτεκτονική τοπίου και εφαρμογή στη σχολική αυλή</p>	<p>Πολύζου Ευαγγελία Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p> <p>Το σχολικό τοπίο αποτελεί πυκνωτή χαρακτηριστικών και ενεργειών του δημόσιου χώρου. Η σχολική αυλή, υβριδική κατασκευή του δημόσιου χώρου και αναπόσπαστο τμήμα του σχολικού τοπίου, συγκροτείται από μορφήματα, δραστηριότητες, πράξεις και συμπεριφορές, που οργανώνονται και συσχετίζονται μεταξύ τους. Αν και προορίζεται ως χώρος αγωγής, η ελληνική σχολική αυλή εμφανίζεται τυποποιημένη, με επαναλαμβανόμενα μοτίβα, με χαμηλό βαθμό πολυπλοκότητας και με απουσία λειτουργικής ευελιξίας. Δημιουργείται, κατά κανόνα, χωρίς τη γνώμη της σχολικής κοινότητας και με βάση μόνο προδιαγραφές και τυπολογίες. Στο πλαίσιο, όμως, επαναπροσδιορισμού της σχολικής αυλής επιβάλλεται η σύνθετη προσέγγιση με τη διεπιστημονική συνεργασία αρχιτεκτόνων τοπίου, παιδαγωγών, εκπαιδευτικών και παιδιών για τη λήψη αποφάσεων σε πολλαπλά επίπεδα και τη βιώσιμη διαχείριση του τοπίου της. Η εργασία αυτή προσπαθεί να ανατρέψει τη σημερινή διαδικασία αναμόρφωσης της σχολικής αυλής αναπτύσσοντας μία μεθοδολογία συμμετοχικού σχεδιασμού του τοπίου με επίκεντρο τα παιδιά, τους φυσικούς χρήστες της. Η αναπτυχθείσα μεθοδολογία συμμετοχικού σχεδιασμού του τοπίου είναι σύνθετη και υιοθετεί στρατηγικές από το πεδίο της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και της Αρχιτεκτονικής Τοπίου. Σκοπός της είναι η ενεργός εμπλοκή των παιδιών στον περιβαλλοντικό και παιδαγωγικό ανασχεδιασμό του αύλειου χώρου του σχολείου τους, μέσα από τη διερεύνηση των τοπικών προτιμήσεων, της κοινωνικο-χωρικής συμπεριφοράς και της στάσης των παιδιών απέναντι στην οργάνωση και διαχείριση του χώρου της σχολικής αυλής. Η μεθοδολογία στοχεύει στη γνωριμία και εφαρμογή από τα παιδιά διαδικασιών συμμετοχικού σχεδιασμού του τοπίου, στην ενδυνάμωση της περιβαλλοντικής τους ευαισθησίας, στην απόκτηση από αυτά νέων εννοιών και δεξιοτήτων, στην καλλιέργεια στάσεων και, τέλος, στον συσχεδιασμό και τη λήψη της τελικής απόφασης μαζί με τους ενήλικες (εκπαιδευτικούς και αρχιτέκτονα τοπίου) για διαμόρφωση της πρότασης ανασχεδιασμού της αυλής του σχολείου τους. Παράλληλος στόχος είναι η επίτευξη, κατά το δυνατόν, περισσότερων ατομικών ωφελειών - άμεσων και παράπλευρων - που εκπηγάζονται από την ίδια τη διαδικασία συμμετοχής. Η συγκεκριμένη μεθοδολογία πραγματοποιείται σε επτά στάδια, καθένα από τα οποία έχει τον δικό του επιμέρους σκοπό, ο οποίος εξυπηρετεί τους κύριους στόχους της μεθοδολογίας. Εκκινεί με τη διερεύνηση των στάσεων της σχολικής κοινότητας, μέσα από εργαλεία και τεχνικές, όπως ο καταναυσμός ιδεών, μία παραλλαγή των τεχνικών PMI και «brainwriting», και συνεχίζει με την ανάλυση και σύνθεση του τοπίου, τη συμμετοχική ιγνογράφηση, την τεχνική «faw-and-tell», το οπτικοακουστικό υλικό για την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση και τη σχεδίαση σε ανοιχτού κώδικα λογισμικό ζωγραφικής σύνθεσης (Tux Paint), προσαρμοσμένο στις ανάγκες της έρευνας. Η συμμετοχική διαδικασία, μετά την επιλογή με δημοκρατικές διαδικασίες από τα παιδιά όλου του σχολείου των ψηφιακών σχεδίων που δημιούργησαν τα παιδιά που συμμετείχαν στην έρευνα, καταλήγει στη δημιουργία του λειτουργικού διαγράμματος της αυλής του σχολείου από τα συμμετέχοντα στην έρευνα παιδιά, τους εκπαιδευτικούς των τάξεων, τον διευθυντή του σχολείου και την αρχιτέκτονα τοπίου - ερευνητριά. Η μεθοδολογία εφαρμόστηκε σε σχολείο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης με συμμετοχή των παιδιών των δύο τελευταίων τάξεων. Σε όλα τα στάδια πραγματοποιήθηκε ποιοτική και ποσοτική ανάλυση των αποτελεσμάτων. Τα παιδιά εξέφρασαν τη διασκέασή τους με την υπάρχουσα κατάσταση του αύλειου χώρου του σχολείου τους, το ενδιαφέρον τους για την πραγματοποίηση των αλλαγών στον χώρο της αυλής και την επιθυμία κατάθεσης των ιδεών τους και συνεργασίας για τις αλλαγές αυτές. Μέσα από τις απαντήσεις των ερωτηματολογίων και των συμμετοχικών ιγνογραφημάτων ξεπρόβαλε η αναπαραγωγή της προκατασκευασμένης αντίληψης και σκέψης των παιδιών όσο αφορά την εικόνα της αυλής του ελληνικού σχολείου, η οποία άλλαξε δραστικά με την παροχή γνώσεων και ερεθισμάτων μέσω οπτικοακουστικού υλικού περιβαλλοντικού χαρακτήρα και σχεδίασης της αυλής με ψηφιακά μέσα αναπαραστάσης. Το λειτουργικό διάγραμμα αρχιτεκτονικής τοπίου, προϊόν δημοκρατικών διαδικασιών και συνεργασίας όλων των εμπλεκόμενων, παρουσιάζει μία πράσινη αυλή με βιωματικές, συνεργατικές και επικοινωνιακές δράσεις, που ξεπερνούν τους στερεότυπους συνειρμούς. Μέσα από μία πολυτροπική σειρά παιδοκεντρικών ενεργειών εφαρμόστηκαν διαδικασίες συμμετοχής, συνεργασίας, ομαδικού πνεύματος και δημοκρατίας για τη χωρική συγκρότηση της αυλής του σχολείου πέρα από στερεοτυπικά μοτίβα. Τα παιδιά εξερεύνησαν διαδικασίες έμφωνης συμμετοχής, καλλιέργησαν στάσεις και δεξιότητες για την ανάπτυξη της προσωπικής και ως σκοπός της διατριβής τίθεται η μελέτη των θεωρητικών προτάσεων σχετικά με την Παιδαγωγική Γνώση Περιεχομένου (ΠΓΠ) ως προς την αναπαραστατική και διερευνητική τους ικανότητα. Το βασικό ερώτημα της διατριβής είναι: «Ποια θεωρητική πρόταση σχετικά με την ΠΓΠ μπορεί να αναπαρασταθεί τη γνώση των εκπαιδευτικών κατά τη διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών (ΦΕ) ώστε να τη διερευνηθεί κατάλληλα;» Για να απαντηθεί το ερώτημα πραγματοποιήθηκε διερεύνηση της έννοιας σε βιβλιογραφικό και εμπειρικό επίπεδο. Η διερεύνηση της ΠΓΠ στο βιβλιογραφικό πεδίο είχε αρχικά ως στόχο τον προσδιορισμό της φύσης και των χαρακτηριστικών της. Για τον σκοπό αυτόν πραγματοποιήθηκε κριτική ανασκόπηση των άρθρων που πραγματεύονται θεωρητικά ζητήματα σχετικά με την ΠΓΠ. Τα αποτελέσματα έδειξαν την ύπαρξη ασυμφωνίας ως προς τη φύση και τα χαρακτηριστικά της έννοιας. Δημιουργήθηκε η υπόθεση ότι η ασυμφωνία σχετικά με την ΠΓΠ στο θεωρητικό επίπεδο μεταφέρεται και στο ερευνητικό πεδίο. Για τον έλεγχο της υπόθεσης πραγματοποιήθηκε κριτική ανασκόπηση των ερευνών σχετικά με την ΠΓΠ-ΦΕ των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Τα αποτελέσματα έδειξαν ασυμφωνία ως προς τον τρόπο διερεύνησης της ΠΓΠ. Συμπεραίνεται ότι η διερεύνηση της ΠΓΠ πραγματοποιείται σε συνάρτηση με την εννοιολόγησή της. Η υπόθεση σύμφωνα με την οποία η ασυμφωνία που παρατηρείται σε θεωρητικό επίπεδο μεταφέρεται και στο ερευνητικό πεδίο φαίνεται ότι επιβεβαιώνεται. Παράλληλα η βιβλιογραφική έρευνα οδήγησε στη σύνθεση ενός λειτουργικού μοντέλου της ΠΓΠ το οποίο βασίζεται θεωρητικά στον συνδυασμό του ριζοσπαστικού και κοινωνικοπολιτισμικού εποικοδομητισμού και δίνει έμφαση στην ενσωμάτωση ως διαδικασία σχηματισμού της ΠΓΠ. Επιπλέον η ΠΓΠ αντιμετωπίζεται με συνθετικό κι εξειδικευμένο τρόπο ως προς τα συστατικά της ενώ οι όψεις της (γνώση, αντίληψη, πρακτική) διαχωρίζονται ερευνητικά. Το λειτουργικό μοντέλο εφαρμόστηκε στο εμπειρικό πεδίο έτσι ώστε να διερευνηθεί η ικανότητά του να αναγνωριθεί και να εντοπιστεί την ΠΓΠ των Νηπιαγωγών κατά τη διδασκαλία της τήξης/πής στο Νηπιαγωγείο. Ως μέθοδος χρησιμοποιήθηκε η μελέτη περίπτωσης μέσα στο κωνστροκτιβιστικό /ερμηνευτικό παράδειγμα. Συγκεκριμένα χρησιμοποιήθηκαν μελέτες περίπτωσης δύο νηπιαγωγών ώστε να είναι δυνατή η διερεύνηση σε βάθος και παράλληλα η σύγκριση των ευρημάτων ανάμεσα τους. Ως εργαλείο διερεύνησης της έννοιας χρησιμοποιήθηκε το λειτουργικό μοντέλο της ΠΓΠ. Πηγές δεδομένων αποτέλεσαν το ερωτηματολόγιο και ο γραπτός σχεδιασμός της διδασκαλίας, η συνέντευξη πριν και μετά τη διδασκαλία και η βιντεοσκόπηση της διδασκαλίας. Ως θέμα επιλέχθηκε το φαινόμενο της τήξης και πήξης λόγω της συχνής του διδασκαλίας στο νηπιαγωγείο. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το λειτουργικό μοντέλο μπορεί να αναγνωρίσει και να εντοπίσει την ΠΓΠ των Νηπιαγωγών κατά τη διδασκαλία της τήξης και πήξης μέσω αντίστοιχα των συστατικών και των όψεων του. Συμπεραίνεται ότι το λειτουργικό μοντέλο, το οποίο πρόκειται κυρίως από τη διερεύνηση στο βιβλιογραφικό επίπεδο και βελτιώθηκε από την εφαρμογή του στο εμπειρικό πεδίο μπορεί να αναπαραστήσει τη γνώση των εκπαιδευτικών κατά τη διδασκαλία των ΦΕ ώστε να τη διερευνηθεί κατάλληλα. Με τον τρόπο αυτόν δίνεται απάντηση στο βασικό ερώτημα της διατριβής ενώ παράλληλα προσδιορίζεται η φύση και τα χαρακτηριστικά της ΠΓΠ. Η έρευνα έχει σημαντικές συνέπειες στην επιμόρφωση και στην υποστήριξη των νηπιαγωγών που εργάζονται, στην εκπαίδευση των φοιτητών και κυρίως στη συνέχιση της έρευνας για την ΠΓΠ.</p>	<p>Ταμουστέλη, Κωνσταντίνα</p>	<p>Σχολικές αυλές, Διατήρηση, Αρχιτεκτονική τοπίου, Τεχνολογικές καινοτομίες, Χρηστοκεντρικός σχεδιασμός συστήματος, School grounds, Maintenance, Landscape architecture, Technological innovations, User-centered system design</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.2 94522</p>
<p>Η παιδαγωγική γνώση περιεχομένου των Φυσικών Επιστημών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση</p>	<p>Τσέου Ελένη Α.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p> <p>Η ανανγνωστική κατανόηση αποτελεί σημαντικό πεδίο της έρευνας της ανάγνωσης. Σύγχρονα ερευνητικά δεδομένα επιχειρούν να εντοπίσουν τους παράγοντες που κατέχουν σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη ή την αποτυχία της αναγνωστικής κατανόησης. Η έρευνα, ωστόσο, για την αναγνωστική κατανόηση δεν είναι αρκετά αναπτυγμένη σε ό,τι αφορά την ελληνική γλώσσα και ιδιαίτερα στα μη αφηγηματικά κείμενα. Στην παρούσα εργασία συμμετείχαν 87 παιδιά της Ε' και Στ' τάξης του δημοτικού σχολείου, τα οποία εξετάστηκαν σε εννέα έργα κατανόησης αυθεντικών μη αφηγηματικών κειμένων με στοιχεία περιγραφής (description), αναφοράς (report), περιγραφής διαδικασίας (description of procedure), επιχειρηματολογίας (exposition) και διαδικασίας (procedure). Ταυτόχρονα, εξετάστηκαν η προηγουμένη γνώση που έφεραν τα παιδιά ως προς το περιεχόμενο των έργων, η ικανότητα συναγωγής συμπερασμών, η ταχύτητα ανάγνωσης, η λεκτική ικανότητα (όπως μετρήθηκε με το γλωσσικό μέρος του WISC III), η αναδρομή στο κείμενο – η οποία εξετάστηκε και με τη χρήση ενός πρωτόκολλου ανίχνευσης μεταγνωστικών στρατηγικών – και το φύλο ως παράγοντες που σχετίζονται με την αναγνωστική κατανόηση. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι οι συμμετέχοντες παρουσίαζαν μερική αδυναμία ενσωμάτωσης των πληροφοριών του κειμένου και ακόμη μεγαλύτερη αδυναμία συναγωγής συμπερασμών, γεγονός που αποδίδεται και στη μη αποτελεσματική αξιοποίηση των ιδιαιτεροτήτων στη βάση του κειμενικού τύπου, παρά το ότι η στρατηγική της αναδρομής στο κείμενο χρησιμοποιείται σε μεγάλο βαθμό. Η λεκτική ικανότητα, η ικανότητα συναγωγής συμπερασμών καθώς και έμφαση η προηγούμενη γνώση φαίνεται να επηρεάζουν σημαντικά την επίδοση στην κατανόηση μη αφηγηματικών κειμένων.</p>	<p>Τσιτουρίδου, Μελπομένη</p>	<p>Physical sciences, Study and teaching (Elementary), Φυσικές επιστήμες, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια)</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.2 95180</p>
<p>Κατανόηση αυθεντικών μη αφηγηματικών κειμένων από παιδιά Ε' και Στ' τάξεων δημοτικού σχολείου: Μια ψυχολογολογική προσέγγιση</p>	<p>Χατζηθαλασίου Ανδρέας Χ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p> <p>Η ανανγνωστική κατανόηση αποτελεί σημαντικό πεδίο της έρευνας της ανάγνωσης. Σύγχρονα ερευνητικά δεδομένα επιχειρούν να εντοπίσουν τους παράγοντες που κατέχουν σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη ή την αποτυχία της αναγνωστικής κατανόησης. Η έρευνα, ωστόσο, για την αναγνωστική κατανόηση δεν είναι αρκετά αναπτυγμένη σε ό,τι αφορά την ελληνική γλώσσα και ιδιαίτερα στα μη αφηγηματικά κείμενα. Στην παρούσα εργασία συμμετείχαν 87 παιδιά της Ε' και Στ' τάξης του δημοτικού σχολείου, τα οποία εξετάστηκαν σε εννέα έργα κατανόησης αυθεντικών μη αφηγηματικών κειμένων με στοιχεία περιγραφής (description), αναφοράς (report), περιγραφής διαδικασίας (description of procedure), επιχειρηματολογίας (exposition) και διαδικασίας (procedure). Ταυτόχρονα, εξετάστηκαν η προηγουμένη γνώση που έφεραν τα παιδιά ως προς το περιεχόμενο των έργων, η ικανότητα συναγωγής συμπερασμών, η ταχύτητα ανάγνωσης, η λεκτική ικανότητα (όπως μετρήθηκε με το γλωσσικό μέρος του WISC III), η αναδρομή στο κείμενο – η οποία εξετάστηκε και με τη χρήση ενός πρωτόκολλου ανίχνευσης μεταγνωστικών στρατηγικών – και το φύλο ως παράγοντες που σχετίζονται με την αναγνωστική κατανόηση. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι οι συμμετέχοντες παρουσίαζαν μερική αδυναμία ενσωμάτωσης των πληροφοριών του κειμένου και ακόμη μεγαλύτερη αδυναμία συναγωγής συμπερασμών, γεγονός που αποδίδεται και στη μη αποτελεσματική αξιοποίηση των ιδιαιτεροτήτων στη βάση του κειμενικού τύπου, παρά το ότι η στρατηγική της αναδρομής στο κείμενο χρησιμοποιείται σε μεγάλο βαθμό. Η λεκτική ικανότητα, η ικανότητα συναγωγής συμπερασμών καθώς και έμφαση η προηγούμενη γνώση φαίνεται να επηρεάζουν σημαντικά την επίδοση στην κατανόηση μη αφηγηματικών κειμένων.</p>	<p>Αϊδίνης Αθανάσιος</p>	<p>Ανανγνωστική ικανότητα, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Ανάγνωση, Ψυχολογικές απόψεις, Πρότερη μάθηση, Reading comprehension, Study and teaching (Elementary), Reading, Psychological aspects, Prior learning</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.2 95278</p>

<p>Το Βυζάντιο στη Λογοτεχνία για παιδιά: από το 1955 (χρονιά ίδρυσης της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς) μέχρι σήμερα: Συγκριτική και ιδεολογική προσέγγιση</p>	<p>Αγγελάκη Ρόζη-Τριανταφυλλιά Τ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2018</p>	<p>Στη διδακτορική αυτή διατριβή καταδεικνύεται ο τρόπος με τον οποίο γίνεται, από την περίοδο της μεταπολίτευσης έως σήμερα, η χρήση της Βυζαντινής Ιστορίας από συγγραφείς για παιδιά στα λογοτεχνικά τους. Αυτό απαιτούσε την ανάλυση της φυσιογνωμίας του κάθε λογοτεχνικού έργου του δείγματος, του τρόπου που κάθε συγγραφέας επέλεξε να απευθυνθεί στα παιδιά-αναγνώστες προκειμένου να τα προσεγγίσει ψυχοσυνασθηματικά, τη λεπτομερή καταγραφή του τι εστί Λογοτεχνία και ελληνικότητα των έργων που απευθύνονταν σε ανήλικα άτομα, τα χαρακτηριστικά και τα είδη του μυθιστορημάτος και μια συνοπτική περιήγηση στην Ιστορία της βυζαντινής αυτοκρατορίας. Ανάμεσα στα στοιχεία που καθιστούν το πόνημα αυτό πρωτότυπο, συγκαταλέγεται η έρευνα σχετικά με την ιστοριογραφική επιχειρηματολογία του εκάστοτε συγγραφέα για παιδιά, την προσέγγιση της ιστορικής διακειμενικότητας στο έργο του, την ιστοριογραφική κατεύθυνση των ιδίων των κειμένων, το κατά πόσον τα γεγονότα που περιγράφονται στα έργα του δείγματος προέρχονται εξίσου από τον κόσμο του πραγματικού και του μη πραγματικού, το πώς αποτυπώνεται η βυζαντινή ιδεολογία στο καθένα από τα παιδικά ιστορικά μυθιστορήματα που επιλέχθηκαν και με ποιο τρόπο αυτή συνδυάζεται με ιδεολογικές πεποιθήσεις της εποχής συγγραφής των βιβλίων.</p>	<p>Καρακίτσιος, Ανδρέας</p>	<p>History, Study and teaching (Elementary), Fiction, History and criticism, Pedagogical content knowledge, Ιστορία, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Παιδική λογοτεχνία, Νεοελληνική, Ιστορία και κριτική, Μυθιστόρημα, Ιστορία και κριτική, Παιδαγωγική γνώση περιεχομένου, Children's literature, Greek (Modern) Λέξεις Κλειδιά: Intertextuality, Βυζάντιο, Ιστορικό μυθιστόρημα, Historical novel, Byzantium, Ελληνικότητα, Διακειμενικότητα, Μυθιστόρημα</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.296315</p>
<p>Μελέτη και κατασκευή ψηφιακών περιβαλλόντων: ο ρόλος των χρηστών προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας στον σχεδιασμό τους</p>	<p>Καλμτουρτζής Γεώργιος Ν.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2017</p>	<p>Η παρούσα διατριβή μελετά τον σχεδιασμό και την κατάρτιση διδακτικών παρεμβάσεων πάνω στον σχεδιασμό εκπαιδευτικών παιχνιδιών από τους μαθητές της προσχολικής ηλικίας. Κατά τη διάρκεια της μελέτης, οι μαθητές συμμετείχαν σε μια σειρά διδακτικών παρεμβάσεων με στόχο την κατασκευή εκπαιδευτικών παιχνιδιών πάνω στον τομέα των μαθηματικών κανονικοτήτων. Η μελέτη παρουσιάζει έναν πειραματικό σχεδιασμό με ελέγχους πριν και μετά και δύο ομάδες: πειραματική και ελέγχου. Η ανάλυση των αποτελεσμάτων δείχνει ότι η συμμετοχή νηπίων στην κατασκευή παιχνιδιών βοηθά στην ανάπτυξη δεξιοτήτων στην κατασκευή παιχνιδιών αλλά και προβλημάτων.</p>	<p>Τζεκάκη, Μαριάννα</p>	<p>Education, Preschool, Activity programs, Play, Human-computer interaction, Εκπαίδευση, Προσχολική, Προγράμματα δραστηριότητας, Παιχνίδι, Αλληλεπίδραση ανθρώπου-υπολογιστή</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.296822</p>
<p>Φύση και αγωγή στη διαδικασία διαμόρφωσης της προσωπικότητας: εξέταση των ιδεών των Ζ.Ζ. Ρουσσώ, Μ. Μοντεσσόρι, Κ. Ρότζερς και Λ. Βυγκότσκι</p>	<p>Καπλάνη Θάλεια-Παρασκευή Γ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2018</p>	<p>Η παρούσα διατριβή επιχειρεί τη διερεύνηση της διαμόρφωσης της προσωπικότητας υπό το πρίσμα της αλληλεπίδρασης μεταξύ των βιολογικών και των κοινωνικών συνιστωσών της ανάπτυξης του παιδιού, όπως την πραγματεύονται οι θεωρίες του Ζαν-Ζακ Ρουσσώ, της Μαρίας Μοντεσσόρι, του Καρλ Ρότζερς και του Λεβ Βυγκότσκι. Δεδομένου ότι η προσωπικότητα αποτελεί το επίκεντρο κάθε παιδαγωγικής θεωρίας συνιστώντας το ιδεώδες στο οποίο αποσκοπεί η αγωγή, εξετάζονται οι δυνατότητες και οι περιορισμοί της αγωγής όσον αφορά τη διαμόρφωση της προσωπικότητας των παιδιών μέσω της συγκριτικής ανάλυσης της πολιτισμικής-ιστορικής θεωρίας του Λ. Βυγκότσκι και της παιδοκεντρικής παράδοσης, όπως εκφράζεται στις θεωρίες του Ζ.Ζ. Ρουσσώ, της Μ. Μοντεσσόρι και του Κ. Ρότζερς. Στο πρώτο κεφάλαιο επιχειρείται η εννοιολόγηση του όρου προσωπικότητα όπως αποτυπώνεται στις κυριότερες θεωρίες προσωπικότητας και στα επόμενα κεφάλαια παρουσιάζονται και εξετάζονται κριτικά οι θεωρίες των τεσσάρων προαναφερθέντων στοχαστών. Τέλος, διατυπώνονται ορισμένα μεθοδολογικά συμπεράσματα σχετικά με τη διαλεκτική αλληλεπίδραση μεταξύ φύσης και αγωγής στη διαδικασία διαμόρφωσης της προσωπικότητας και αναδεικνύεται η συμβολή των τεσσάρων θεωριών που εξετάστηκαν στη διαμόρφωση της παιδαγωγικής σκέψης. Επιπλέον, προσεγγίζεται η έννοια της ολόπλευρα ανεπτυγμένης προσωπικότητας ως σκοπού της αγωγής.</p>	<p>Παυλίδης Περικλής</p>	<p>Personality development, Child development, Education, Philosophy, Προσωπικότητα, Ανάπτυξη της, Παιδί, Ανάπτυξη του, Εκπαίδευση, Φιλοσοφία</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.298319</p>
<p>Αναδύσεις ταυτότητας και ετερότητας σε σύγχρονα μυθιστορήματα Ελλήνων και Τούρκων συγγραφέων</p>	<p>Κωσοπούδα Σμαράγδα Σ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2018</p>	<p>Βασική επιδίωξη της διατριβής είναι η μελέτη των αναπαραστάσεων της ελληνικής και τουρκικής εθνικής ταυτότητας, όπως εγγράφονται σε σύγχρονα μυθιστορήματα, ελληνικά και τουρκικά τα τελευταία χρόνια. Η πρόσφατη χρονική περίοδος είναι μια περίοδος προβληματισμών σε θέματα ταυτότητας των σύγχρονων πολυπολιτισμικών κοινωνιών. Επίσης, σε αντίθεση με τις παλαιότερες λογοτεχνικές αφηγήσεις η σύγχρονη ελληνική και τουρκική πεζογραφία φαίνεται να αποδεσμεύεται από τις περιχαρακωμένες εθνικές αφηγήσεις και θέτει την εθνική ταυτότητα ως ζήτημα και θέμα για ατομική και συλλογική περισύλλογη. Η ανάγνωση των κειμένων έγινε με τη μέθοδο της ποιοτικής ανάλυσης περιεχομένου και για την ανάλυση των μυθιστορημάτων ορίστηκαν έντε θεματικές κατηγορίες οι οποίες καθορίστηκαν από τον αντίστοιχο στόχο της μελέτης και από το γενικό θεωρητικό υπόβαθρο σχετικά με τις θεωρίες περί ταυτότητας, έθνους και εθνικισμού. Επί πλέον η ανάλυση περιεχομένου για την καλύτερη ανάδειξη της ετερότητας πλαισιώθηκε με τη θεωρία της αφήγησης και με εργαλεία από την πολιτισμική εικονολογία. Με τα εργαλεία από τη θεωρία της αφήγησης εξετάσαμε τις αφηγηματικές τεχνικές, σχολιάζοντας το είδος της εστίασης και του αφηγητή, καθώς και την ιδεολογία που αυτή μεταφέρει, διερευνώντας την πολυφωνία και τις πολλαπλές ή όχι οπτικές των κειμένων. Με τα εργαλεία της εικονολογικής ανάλυσης, για να αναδείξουμε καλύτερα την ετερότητα, εντοπίσαμε προσφωνήσεις ή λεκτικές φράσεις φορτισμένες στερεοτυπικά διερευνώντας και την ιδεολογική τους διάσταση και που αναφέρονται στο χαρακτήρα, στην εμφάνιση, στην εθνικότητα, στο χώρο του «άλλου», καθώς πολύ συχνά, η επιλογή συγκεκριμένων λέξεων και φράσεων σηματοδοτεί την ύπαρξη στερεοτυπικών εικόνων. Εξετάσαμε τη συγκρότηση της ελληνικής και τουρκικής ταυτότητας, το περιεχόμενο και τα χαρακτηριστικά της, τη σχέση της με τη θρησκεία, την πατρίδα, τα πολιτισμικά στοιχεία και τη γλώσσα. Στη συνέχεια αναδείξαμε την πολλαπλότητα και τη ρευστότητα της ταυτότητας των μυθιστορηματικών χαρακτήρων καθώς και τους αναστοχασμούς και τις αμφισβητήσεις τους σε θέματα ταυτότητας και ετερότητας. Τέλος μέσα από τη μελέτη μας, με τα εργαλεία από την εικονολογική ανάλυση, διερευνήσαμε τα στερεότυπα που έχει ο ένας λαός για τον άλλο και κατά πόσο αποδομούνται μέσα από τη γραφή των σύγχρονων λογοτεχνών. Η ένταξη παρόμοιων σύγχρονων κειμένων στη σχολική τάξη, στα πλαίσια της διαπολιτισμικής αγωγής, θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα τη διαμόρφωση σύγχρονων ταυτοτήτων, που θα ανταπεξέρχονται στις απαιτήσεις μιας πλουραλιστικής κοινωνίας, απαλλαγμένης από ξενοφοβία και ρατσισμό.</p>	<p>Καρακίτσιος, Ανδρέας</p>	<p>Ethnicity in literature, Multiculturalism in literature, Stereotypes (Social psychology) in literature, Ethnicity, Ethnicity, Εθνότητα στη λογοτεχνία, Πολυπολιτισμικότητα στη λογοτεχνία, Εθνότητα, Εθνότητα</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.298560</p>

Εφαρμογή προγράμματος παρέμβασης κινητικής και ρυθμικής αγωγής και καινοτόμες μέθοδοι αξιολόγησης της ρυθμικής ικανότητας σε παιδιά Δημοτικού Σχολείου	Κυριαζής Δημήτριος Α.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	<p>2018</p> <p>Τα ελληνικά αναλυτικά προγράμματα ΦΑ των μικρότερων τάξεων του Δημοτικού αντιμετωπίζουν την αγωγή του ρυθμού ως ιδιαίτερα σημαντική για την κινητική μάθηση και επικεντρώνονται σ αυτήν. Ωστόσο, στις μεγαλύτερες τάξεις οι δραστηριότητες ρυθμικής ανάπτυξης μειώνονται ιδιαίτερα. Σκοπός της έρευνας ήταν η δημιουργία και η μελέτη της επίδρασης ενός στοχευμένου παρεμβατικού προγράμματος κινητικής ρυθμικής αγωγής διάρκειας 10', στις παραμέτρους της ρυθμικής ικανότητας παιδιών Ε' και ΣΤ' τάξης του δημοτικού σχολείου, κατά την εφαρμογή του στο εισαγωγικό μέρος του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής, ενώ παράλληλα εξετάστηκε η επίδραση του παρεμβατικού προγράμματος σε κινητικές δεξιότητες, στη γνωστική ικανότητα αναγνώρισης ρυθμικών προτύπων και χωρών, καθώς και στις αντιλήψεις των μαθητών/τριών σχετικά με τη συμμετοχή στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής. Για την αξιολόγηση παραμέτρων της ρυθμικής ικανότητας, στο αρχικό στάδιο μελέτης σχεδιάστηκε και κατασκευάστηκε καινοτόμο ψηφιακό εργαλείο, με δυνατότητες καταγραφής, σύγκρισης και αξιολόγησης υψηλής ακρίβειας των ρυθμικά συντονισμένων κινήσεων με ή χωρίς μετακίνηση στο χώρο σε σχέση με διάφορα ρυθμικά πρότυπα. Για το συγκεκριμένο εργαλείο πραγματοποιήθηκε μελέτη ελέγχου εγκυρότητας, στο πλαίσιο της οποίας έγιναν μετρήσεις και αξιολόγηση επιδόσεων 120 συμμετεχόντων ηλικίας 6 έως 15 ετών (11,5 SD 2.71) και σύγκρισή του με το αξιόπιστο σταθμισμένο εργαλείο High/Scope Beat Competence Analysis Test. Από τα αποτελέσματα της μελέτης αυτής επαληθεύθηκαν τα κριτήρια εγκυρότητας και αξιοπιστίας του εργαλείου αξιολόγησης (α= .89). Ακολούθησε η δημιουργία προγράμματος κινητικής και ρυθμικής αγωγής δεκάλεπτης διάρκειας με δυνατότητες εφαρμογής, μετά από σύντομη επιμόρφωση, από μη εξειδικευμένους εκπαιδευτικούς ΦΑ., το οποίο εφαρμόστηκε ως προθέρμανση στο μάθημα Φυσικής Αγωγής. Συμμετείχαν 245 παιδιά (10,5 ετών, SD .526, 122 αγόρια 123 κορίτσια), Ε' και ΣΤ' τάξης του δημοτικού σχολείου. Την ομάδα παρέμβασης (ΟΠ) απετέλεσαν 123 παιδιά, στα οποία εφαρμόστηκε το πρόγραμμα κινητικής και ρυθμικής αγωγής δύο φορές την εβδομάδα, επί 13 εβδομάδες. Στην ομάδα ελέγχου (ΟΕ) συμμετείχαν 122 παιδιά, τα οποία ακολούθησαν το τυπικό αναλυτικό πρόγραμμα του μαθήματος ΦΑ. Πραγματοποιήθηκαν συνολικά 3 μετρήσεις: πριν από την εφαρμογή του παρεμβατικού προγράμματος και μετά το πέρας της σε όλους τους συμμετέχοντες και επαναληπτική μέτρηση μετά από δύο μήνες στο 30% των συμμετεχόντων. Αξιολογήθηκαν α) παράμετροι της ρυθμικής ικανότητας με το αξιόπιστο εργαλείο μέτρησης που σχεδιάστηκε ειδικά για τους σκοπούς αυτής της μελέτης, β) κινητικές δεξιότητες με τη δέσμη BOT2, γ) η ικανότητα αναγνώρισης ρυθμικών προτύπων και χωρών με τη χρήση ειδικά σχεδιασμένου μουσικού ερωτηματολογίου, δ) αντιλήψεις των μαθητών/τριών, σχετικές με τη συμμετοχή τους στο μάθημα της ΦΑ, με τη χρήση σταθμισμένων ερωτηματολογίων. Επιπρόσθετα, πραγματοποιήθηκαν ημιδομημένες συνεντεύξεις αποτίμησης προγράμματος προς τους εκπαιδευτικούς ΦΑ που το εφάρμοσαν. Για τη στατιστική ανάλυση χρησιμοποιήθηκε το πακέτο SPSS 22. Για τη μελέτη των αλληλεπιδράσεων μεταξύ αρχικής, τελικής και επαναληπτικής μέτρησης και μεταξύ των ομάδων παρέμβασης και ελέγχου πραγματοποιήθηκε ανάλυση συνδιακύμανσης (ANOVA with repeated measures). Ως επίπεδο σημαντικότητας ορίστηκε το p<: .05 Από τα αποτελέσματα προέκυψε ότι στην ΟΠ, μετά την εφαρμογή του προγράμματος, βελτιώθηκαν στατιστικά σημαντικά όλες οι εξεταζόμενες μεταβλητές. Συγκεκριμένα βελτιώθηκαν οι παράμετροι της ρυθμικής ικανότητας, οι κινητικές δεξιότητες, η ικανότητα αναγνώρισης ρυθμικών προτύπων και χωρών και οι αντιλήψεις των μαθητών σχετικά με τη συμμετοχή τους στο μάθημα ΦΑ. Στην ΟΕ δεν υπήρξαν στατιστικά σημαντικές μεταβολές στις αντίστοιχες παραμέτρους. Από την επαναληπτική μέτρηση φάνηκε η διατήρηση της επίδρασης του προγράμματος. Συμπερασματικά, η εφαρμογή του καινοτόμου ψηφιακού εργαλείου αξιολόγησης παραμέτρων της ρυθμικής ικανότητας κρίνεται επιτυχής και προτείνεται η χρήση του σε περαιτέρω έρευνες. Η εφαρμογή του προγράμματος κινητικής και ρυθμικής αγωγής κρίνεται αποτελεσματική, αφού επέδρασε θετικά σε όλες τις μεταβλητές που εξετάστηκαν. Επιπρόσθετα, το πρόγραμμα κινητικής και ρυθμικής αγωγής θεωρήθηκε εύχρηστο και ευχάριστο για τα παιδιά από τους εκπαιδευτικούς που το εφάρμοσαν. Η εφαρμογή του προτείνεται να συμπεριληφθεί στα αναλυτικά προγράμματα των μεγαλύτερων τάξεων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.</p>	Παυλίδου, Εύα	Rhythm in children, Evaluation, Education, Elementary, Evaluation, Physical education and training, Activity programs, Dance, Activity programs, Ρυθμός στα παιδιά, Εκπαίδευση, Πρωτοβάθμια, Αξιολόγηση, Φυσική αγωγή και άσκηση, Προγράμματα δραστηριότητας, Χορός, Προγράμματα δραστηριότητας	10.26262/heal.auth.ir.298591
Η περιλήψη στο πλαίσιο του σχολικού γραμματισμού: προβλήματα – προκλήσεις	Κουνούπτης Κυριάκος Α.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	<p>2018</p> <p>Αντικείμενο της παρούσας έρευνας είναι η μελέτη των πρακτικών διδασκαλίας της περιλήψης σε τάξεις Δημοτικών Σχολείων και η καταγραφή των προβλημάτων που οι εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουν στην προσπάθεια μετάβασης από παραδοσιακές διδακτικές λογικές –σύμφωνα με τις οποίες η περιλήψη παράγεται αποπλαισιωμένα και χωρίς σαφή επικοινωνιακό στόχο– σε πρακτικές που απαιτούν την κατανόηση και επεξεργασία της δομής και του νοήματος ολόκληρου του κειμένου αλλά και τη μελέτη πολλών κειμένων και τη σύνθεση πληροφοριών από πολλά κείμενα-πηγές. Λαμβάνοντας υπόψη τις θεωρητικές προτάσεις (ψυχολογολογικές και κειμενοκεντρικές) που έχουν διατυπωθεί στη βιβλιογραφία σχετικά με τη διδασκαλία της περιλήψης, καθώς επίσης και τη θεωρία των κειμενικών ειδών της σχολής της Αυστραλίας, η παρούσα μελέτη διερευνά και αναλύει με κριτικό τρόπο τις διδακτικές πρακτικές που χρησιμοποιήθηκαν σε δύο τάξεις, Δ' και Στ' Δημοτικού, μέσω των οποίων πραγματώνεται η πρόσβαση των μαθητών/τριών σε απαιτητικές στρατηγικές όπως είναι αυτές της σύνψης και της σύνθεσης πληροφοριών από κείμενα-πηγές. Τα ερευνητικά ερωτήματα είναι τα εξής: Ως προς τις εκπαιδευτικούς: – Τι είδους προβλήματα αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί των δύο τάξεων (Δ' -ΣΤ') όταν καλούνται να διαχειριστούν τη μετάβαση, από την επεξεργασία ενός –και συνήθως αποσπασματικού και αποπλαισιωμένου– κειμένου στην επεξεργασία πολλών αυθεντικών κειμένων, με στόχο την παραγωγή νέου τύπου, επικοινωνιακά προσανατολισμένων, περιληπτικών κειμένων; – Με ποιον τρόπο οικειοποιούνται τις νέες στρατηγικές και πρακτικές που η κειμενοκεντρική οπτική του γραμματισμού απαιτεί; Ως προς τους μαθητές/τριες: – Ποιες στρατηγικές χρησιμοποιούν οι μαθητές/τριες για την παραγωγή συνοπτικού λόγου και για την παραγωγή κειμένων που απορρέουν από τη σύνθεση πληροφοριών από πολλά κείμενα-πηγές; Το υλικό που συγκεντρώθηκε και αναλύθηκε αποτελείται από τα διδακτικά συμβάντα που οικοδομήθηκαν στο πλαίσιο τριών διδακτικών κύκλων που αξιοποιούν και εμπλουτίζουν ενότητες από τα γλωσσικά εγχειρίδια του Δημοτικού και από τις γραπτές περιλήψεις των παιδιών. Χρησιμοποιώντας την έννοια του κειμενικού γεγονότος για την ανάλυση της διδακτικής πραγματικότητας της κάθε τάξης, μελετήθηκε λεπτομερώς η θεματική δομή του κάθε κειμενικού γεγονότος με στόχο να αναδειχθεί ο τρόπος με τον οποίο οι εκπαιδευτικοί διαπραγματεύονται με τα παιδιά τις νέες προκλήσεις που έθετε σε αυτές η επεξεργασία ολόκληρων αυθεντικών κειμένων. Η ανάλυση των γραπτών κειμένων στηρίζεται στον εντοπισμό των στρατηγικών –αναπαραγωγής ή μετασηματισμού– που οι μαθητές/τριες αξιοποίησαν κατά την παραγωγή των κειμένων τους και το είδος του διαλόγου που είχαν με τις πληροφορίες των αρχικών αυθεντικών κειμένων. Η μετα-ανάλυση αναδεικνύει τους παράγοντες του μαθησιακού πλαισίου που διαμορφώθηκε σε κάθε τάξη και προσδιορίζει πώς αυτοί λειτουργούν και καθορίζουν την επιλογή συγκεκριμένων στρατηγικών εκ μέρους των μαθητών/τριών. Τα αποτελέσματα της έρευνας καταδεικνύουν ενδιαφέροντα στοιχεία για τον τρόπο με τον οποίο οι εκπαιδευτικοί προσπαθούν να οικειοποιηθούν στάσεις για τα κείμενα και να βοηθήσουν τα παιδιά να αποκτήσουν νέες στρατηγικές ανάγνωσης και επεξεργασίας κειμένων. Εντοπίστηκαν τροχιές σταδιακής οικειοποίησης των δεδομένων, της κειμενοκεντρικά προσανατολισμένης προσέγγισης, για την παραγωγή κειμένων που απαιτούν συμπύκνωση πληροφοριών από ένα ή περισσότερα αρχικά κείμενα. Οι τροχιές αυτές αφορούσαν στον τρόπο με τον οποίο οι δύο υπό μελέτη εκπαιδευτικοί χειρίζονταν την προϋπάρχουσα γνώση των παιδιών, τη νοηματική προσέγγιση των αρχικών κειμένων ως όλων, την ανάδειξη της διακειμενικότητας των κειμενικών πηγών, την ταξινόμηση των πληροφοριών τους κ.λπ. Ως προς το γραπτό υλικό, διαπιστώθηκε ότι τα παιδιά παρήγαγαν με πιο αποτελεσματικό τρόπο κειμενικά είδη που απαιτούν σύνψη πληροφοριών από αφηγηματικά κείμενα και με λιγότερο αποτελεσματικό κειμενικά είδη που εμπεριέχουν σύμπυκτη πληροφοριών από μη αφηγηματικά κειμενικά είδη. Συμπερασματικά, υπογραμμίζονται οι προκλήσεις και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί στο να απομακρυνθούν από παγιωμένες πρακτικές και να οικειοποιηθούν νέες στάσεις για το κείμενο –που δίνουν έμφαση στο κείμενο ως μια ολόκληρη που δομείται μέσα από ποικίλα δομικά σχήματα και ως μονάδα επικοινωνίας–, και να τις ενσωματώσουν στη διδασκαλία τους. Προτείνεται η ανάγκη να εισαχθούν στο ελληνικό εκπαιδευτικό πλαίσιο πληρέστερα οι αρχές της κειμενοκεντρικής προσέγγισης. Σε μια εποχή κατά την οποία η επικοινωνία στηρίζεται σε νέες μορφές κειμένων, είναι επιτακτική ανάγκη το σχολείο να προσαρμόσει στα νέα δεδομένα και να εισαγάγει στα παιδιά βασικές νέες στρατηγικές, απαραίτητες για την πλήρη χρήση στον σύγχρονο κόσμο, όπως είναι η ικανότητα</p>	Κωστούλη, Τριανταφυλλιά 6	10.26262/heal.auth.ir.29973	

<p>Διασκευές ελληνικών λαϊκών παραμυθιών για παιδιά: μελέτη περιπτώσεων</p>	<p>Σουλιώτη Δανάη Δ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2018</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή εξετάζει κειμενικές και εικονογραφικές διασκευές νεοελληνικών λαϊκών παραμυθιών για παιδιά από τα μέσα του 20ού αιώνα έως τις σημερινές μορφές τους. Τα παραμύθια δεν εξετάζονται ως παραλλαγές – με ό,τι αυτές συνεπάγονται στη φιλολογική/λαογραφική τους διάσταση –, αλλά ως διασκευές («λογοτεχνικά παραμύθια») στο πλαίσιο των παιδαγωγικών και ιδεολογικών –ρητών και υπόρητων– κανονιστικών αρχών που ισχύουν για τη συγγραφή βιβλίων για παιδιά. Τα ζητήματα που μελετώνται στο εν λόγω πόνημα συνοψίζονται στα εξής: Α) Η λογοτεχνική μετουσίωση έργων από το ελληνικό λαϊκό παραμυθολόγιο σε ακραيفινώς παιδικά αναγνώσματα. Β) Η ανάδυση των ιδέων και των αντιλήψεων που διηθούνται στα παραμύθια και στα περιεκτικώς στοιχεία τους, καθώς και η συσχέτιση της υποκειμενικότητας των συντελεστών κάθε έκδοσης με κρατικά ιδεολογήματα. Γ) Ο τρόπος διαχείρισης και απεικόνισης στοιχείων από τον ελληνικό παραδοσιακό πολιτισμό στα παραμύθια. Το ερευνητικό υλικό περιλαμβάνει αντιπροσωπευτικές περιπτώσεις διασκευασμένων νεοελληνικών λαϊκών παραμυθιών και η εξέτασή τους εστιάζει αφενός στον λογοτεχνικό λόγο και την εικονογράφηση τους, αφετέρου στον παιδαγωγικό και εξηγητικό λόγο των συντελεστών κάθε έκδοσης. Η μεθοδολογία της εν λόγω διατριβής βασίζεται στη μέθοδο της σύγκρισης κειμένων (Συγκριτική Γραμματολογία- Συγκριτική Παιδική Λογοτεχνία) και συνεπικουρείται από τη μέθοδο Ανάλυσης Περιεχομένου και από τις θεωρητικές αρχές της Νέας Κριτικής- επίσης αξιοποιήθηκαν στοιχεία από τη θεωρία της Διακειμενικότητας στην ενδοκειμενική της εκδοχή. Ειδικότερα, η μεθοδολογική προσέγγιση του υλικού επικεντρώθηκε στη συγκριτική μελέτη ανάμεσα στα αρχικά λογοτεχνικά έργα (προκειμένα) και τις μετέπειτα διασκευές τους, εξετάζοντας παράγοντες που αφορούν τις αφηγηματικές συνιστώσες, τα γλωσσικά και υφολογικά στοιχεία, την εικονογράφηση, τα περιεκτικώς στοιχεία κάθε έκδοσης, και τέλος, τις ιδεολογικές αποχρώσεις των λογοτεχνικών παρεμβάσεων. Το μεθοδολογικό σχέδιο προσέγγισης στρώθηκε στη διπλή ανάγνωση των παραμυθιών: 1) σε πρώτο επίπεδο πραγματοποιείται η συνταγματική ανάγνωση για την ανάδειξη των αφηγηματικών δομών και κωδίκων, αξιοποιώντας μεθοδολογικά εργαλεία της δομικής αφηγηματολογίας και 2) ακολουθεί σε δεύτερο επίπεδο η παραδειγματική ανάγνωση, εφαρμόζοντας τη θεωρία των μεταδιηγητικών σχημάτων (metanarratives). Σε ό,τι αφορά τον τρόπο προσέγγισης της εικονογράφησης των υπό μελέτη παραμυθιών, διερευνώνται οι δυνατότητες αλληλεπίδρασης μεταξύ κειμένου και εικόνων σύμφωνα με το ταξινόμο σχήμα των Nikolajeva & Scott, όπως επίσης και ο ρυθμός ανάγνωσης των εικονογραφημένων βιβλίων. Έπειτα από τη θεωρητική πλαισίωση και την ανάλυση του ερευνητικού υλικού ακολουθεί ένα τρίτο μέρος που αφορά τη δυνατότητα διδακτικής αξιοποίησης ενός ελληνικού λαϊκού παραμυθιού με τη συνδρομή των μεθόδων της Δημιουργικής Γραφής και με έμφαση σε συγγραφικές ασκήσεις που εμπλέκουν διασκευαστικές τεχνικές.</p>	<p>Κανατσούλη, Μελοπομένη</p>	<p>Folk literature, Greek (Modern), Adaptations, Children's literature, Greek (Modern), History and criticism, Comparative literature, Creative writing (Elementary education), Δημόδια Λογοτεχνία, Νεοελληνική, Διασκευές, Παιδική λογοτεχνία, Παιδική λογοτεχνία, Νεοελληνική, Ιστορία και κριτική, Συγκριτική λογοτεχνία, Δημιουργική γραφή (Πρωτοβάθμια εκπαίδευση)</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 00890</p>
<p>Η συγκρότηση και λειτουργία της Μικτής Μορφωτικής Ελληνοτουρκικής Επιτροπής και η σημασία τους για τη μειονοτική εκπαίδευση στην Ελλάδα και την Τουρκία (1951 - 1974)</p>	<p>Γραμματικής Χρήστου Δ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2018</p>	<p>Στο πρώτο μέρος της εργασίας, αναλύεται το ιστορικό πλαίσιο της περιόδου που προηγήθηκε της υπογραφής της Μορφωτικής Συμφωνίας του 1951. Ειδικότερα αναλύονται οι εξελίξεις αναφορικά με την ελληνοτουρκική προσέγγιση μεταξύ των ετών 1923-1951 και τις μειονότητες στη Θράκη και την Κωνσταντινούπολη, με έμφαση στην εκπαίδευση. Έπειτα εξετάζεται η ελληνοτουρκική μορφωτική συνεργασία πριν το 1951 και ειδικότερα ο ρόλος που διαδραμάτισαν οι ελληνοτουρκικοί σύνδεσμοι φίλιας. Αναλύεται διεξοδικά ο τρόπος λειτουργίας και το έργο των Συνδέσμων της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, της Κρήτης και της Κομοτηνής, καθώς και της Κωνσταντινούπολης και η ιδιαίτερη συμβολή τους, στην καλλιέργεια κλίματος εμπιστοσύνης και φιλίας μεταξύ των δύο λαών. Ακολουθεί μια αναλυτική παρουσίαση του κειμένου της Μορφωτικής Συμφωνίας και ένας απολογισμός της σημασίας του, μέσα κυρίως από τις σκέψεις και απόψεις που έχουν κατατεθεί, στη σχετική βιβλιογραφία. Τα επόμενα τρία μέρη της εργασίας αποτελούνται από δύο κεφάλαια το καθένα και παρουσιάζουν μεταξύ τους όμοια δομή. Αρχικά εξετάζονται οι συνεδριάσεις των μικτών ελληνοτουρκικών επιτροπών και έπειτα αναλύονται τα αποτελέσματά τους, στο διάστημα τριών αντίστοιχων υποπεριόδων (1951-1959, 1959-1967, 1967-1974). Η χρονική αυτή διάφραση, οφείλεται στη διαπίστωση ότι, η πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων, πέρασε κατά την εργασία περίοδο (1951-1974), από τρεις φάσεις διακυμάνσεων, σε καθεμία από τις οποίες πραγματοποιήθηκε αρχικά μια απόπειρα βελτίωσης των σχέσεων, την οποία όμως διαδέχθηκε σύντομα η όξυνση. Διαπιστώθηκε ότι οι μικτές ελληνοτουρκικές επιτροπές συνεδρίαζαν αποκλειστικά στις περιόδους που οι ελληνοτουρκικές σχέσεις βρίσκονταν σε ομαλότητα. Η διάβρωση της ύλης, διαίρεται επίσης, εκτός από την εγκάρσια χρονική κατάτμηση και σε μια οριζόντια, θεματική, που διαπερνά τα τρία αυτά μέρη της εργασίας, στη βάση του σχήματος «θεωρία - πράξη». Ο μορφωτικός διάλογος αποτελεί το θεωρητικό τρόπον τινά σκέλος, ενώ οι ασκήσεις εκπαιδευτικές παρεμβάσεων που βασίστηκαν στις συστάσεις και τα συμπεράσματα των επιτροπών, συνιστούν την εφαρμογή των πορισμάτων του διαλόγου αυτού. Η δέση εκπαιδευτικών παρεμβάσεων που εισήγαγε η Μορφωτική Συμφωνία του 1951, απασχόλησε στην εξεταζόμενη περίοδο επανειλημμένως τις δύο χώρες, όχι μόνο στο πλαίσιο των συναντήσεων των Μικτών Επιτροπών που προβλέπονταν από τη Μορφωτική Συμφωνία αλλά και σε άλλα επίσημα και ανεπίσημα εναλλακτικά φόρουμ Ελληνοτουρκικού διαλόγου. Όλες αυτές οι ελληνοτουρκικές επαφές με πεδίο ενασχόλησης μορφωτικής φύσης ζητήματα, συνεξετάζονται στην εργασία υπό τον τίτλο «ελληνοτουρκικός μορφωτικός διάλογος», που υιοθετείται για πρώτη φορά στην εργασία αυτή. Τέλος, οι επιτροπές που εντοπίστηκαν κατά την εξεταζόμενη περίοδο, μελετήθηκαν και από άποψη «τυπολογίας». Προέκυψε, λοιπόν, ένα πολύχρωμο «ψηφιδωτό», από μικτές ελληνοτουρκικές επιτροπές, στελεχωμένες από τεχνοκράτες της εκπαίδευσης και διπλωμάτες, πολυμελείς και διμελείς, επίσημες και ανεπίσημες, διαρκούς και ad hoc χαρακτήρα. Αναφορικά με την ασκήθισο μειονοτική εκπαιδευτική πολιτική, εξετάζεται στην εργασία, μόνο η έκταση της εφαρμογής που έτυχαν από τις δύο χώρες, τα σχετικά πορίσματα των μικτών επιτροπών. Έτσι, αναλύεται η εκπαιδευτική πολιτική η οποία ασκήθηκε σε θέματα όπως αυτά των μετακλητών εκπαιδευτικών και των σχολικών βιβλίων, ενώ άλλα ζητήματα που δεν απασχόλησαν συστηματικά τις σχετικές ελληνοτουρκικές διαπραγματεύσεις παραλείπονται. Τέλος, σχετικά με τις μορφωτικές ανταλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ των δύο κρατών, επιχειρήθηκε η παρουσίαση των ευρημάτων, στη βάση κοινών θεματικών αξόνων (θέατρο, λογοτεχνία, κινηματογράφος, διαλέξεις, εκδρομές, δημοσιογραφία) και η συνεξέτασή τους με τις γενικότερες εξελίξεις στις ελληνοτουρκικές σχέσεις της ίδιας περιόδου.</p>	<p>Τσιούμης, Κωστής</p>	<p>Muslims, History, Greeks, History, Μουσουλμάνοι, Ιστορία, Έλληνες, Ιστορία</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 00898</p>
<p>Σύγχρονη εικονογραφημένη μικροαφήγηση: διδακτική αξιοποίηση μέσω φιλανανωσίας και δημιουργικής γραφής στην προσχολική εκπαίδευση</p>	<p>Καλαϊτζή Χριστίνα Δ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2018</p>	<p>Ο στόχος της παρούσας έρευνας είναι η διδακτική αξιοποίηση της σύγχρονης εικονογραφημένης μικροαφήγησης για την ανάπτυξη του αφηγηματικού λόγου των νηπίων μέσω φιλανανωσίας και δημιουργικής γραφής. Η μελέτη των διαδοχικών της νεοτερικότητας στην παιδική λογοτεχνία κατά την 1η δεκαετησαία του 21ου αιώνα και των κυριότερων μορφών της αναδεικνύει το πλαίσιο προσδιορισμού του νεοτερικού αφηγηματικού τύπου της σύγχρονης εικονογραφημένης μικροαφήγησης. Εξετάζεται ο τρόπος με τον οποίο τα αφηγηματικά στοιχεία του τύπου, όπως η αφηγηματική πλαίσιοση, η τριμερής δομή, ο διακειμενικός ήρωας, η ανατροπή της πλοκής και η αλληλεξάρτηση κειμένου-εικόνας, ενσωματώνονται στον αφηγηματικό λόγο των παιδιών προσχολικής ηλικίας. Για τους σκοπούς και τις ανάγκες της έρευνας παρουσιάζεται η διεξαγωγή εκπαιδευτικής παρέμβασης αλλά και ο σχεδιασμός και η χρήση του εργαλείου P.R.O.S.E. που στοχεύει στην αξιολόγηση της αφηγηματικής δεξιάτητας όσον αφορά στη χρήση των παραπάνω αφηγηματικών δεικτών. Η σύγκριση ανάμεσα στις ομάδες οδήγησε σε ασφαλή αποτελέσματα όσον αφορά στην αξιολόγηση του επιπέδου αφηγηματικής δεξιάτητας της ομάδας πειράματος πριν και μετά τη διεξαγωγή της παρέμβασης και δείχνει ότι η διδακτική αξιοποίηση συγκεκριμένων αφηγηματικών στοιχείων οδήγησε στην παραγωγή αφηγήσεων που προσιδάζαν δομικά και μορφικά την εικονογραφημένη μικροαφήγηση. Τα συμπεράσματα συμβάλλουν στην καθιέρωση της διδακτικής αξιοποίησης της εικονογραφημένης μικροαφήγησης στη βαθμίδα της προσχολικής εκπαίδευσης, καθώς ως αφηγηματικός τύπος δύναται να ενισχύσει και να προάγει την αφηγηματική δεξιάτητα των νηπίων. Όσον αφορά στην πρωτοτυπία της παρούσας έρευνας, αυτή έγκειται στο γεγονός ότι χρησιμοποιείται η τεχνική RM ANOVA για τη διασφάλιση συνθηκών κανονικότητας και ομοιογένειας του δείγματος για την ενίσχυση της στατιστικής σημαντικότητας των αποτελεσμάτων. Οι μελλοντικές προεκτάσεις της διατριβής θέτουν το έδαφος για την καθιέρωση πρακτικών φιλανανωσίας και δημιουργικής γραφής, βασισμένων στον συγκεκριμένο αφηγηματικό τύπο, που θα μπορούσαν να αποτελέσουν ένα κατάλληλο εργαλείο για τη διδασκαλία της γλώσσας και της λογοτεχνίας στην προσχολική εκπαίδευση.</p>	<p>Καρακίτσος, Ανδρέας</p>	<p>Παιδική λογοτεχνία, Νεοελληνική, Μελέτη και διδασκαλία (Προσχολική), Αφήγηση, Μελέτη και διδασκαλία (Προσχολική), Παιδιά, Βιβλία και ανάγνωση, Δημιουργική γραφή, Μελέτη και διδασκαλία (Προσχολική), Children's literature, Greek (Modern), Study and teaching (Preschool), Children, Books and reading, Narration, Study and teaching (Preschool), Creative writing, Study and</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 02384</p>
<p>Ο κινηματογράφος ως κειμενικό είδος στο μάθημα της λογοτεχνίας στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση: μια πρόταση διδασκαλίας</p>	<p>Γιωτοπούλου Αικατερίνη Ν.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2019</p>	<p>Η εργασία έχει ως στόχο να τεκμηριώσει τη χρησιμότητα της παρουσίας του κινηματογράφου ως κειμενικού είδους στη διδασκαλία της λογοτεχνίας στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στην προσοική του κριτικού γραμματισμού. Επιδιώξαμε να εμπλέξουμε τους μαθητές σε διαδικασίες συγκρότησης νοήματος στο μάθημα της λογοτεχνίας μέσα από τη χρήση κινηματογραφικών ταινιών. Εφαρμόσαμε μια έρευνα-δράση και μελετήσαμε την ανταπόκριση των μαθητών σε δραστηριότητες στις οποίες συνυπήρχαν κινηματογραφικές ταινίες, τηλεοπτικές σειρές και λογοτεχνικά κείμενα. Μας απασχόλησε αν η ερμηνεία των μαθητών χαρακτηρίζεται από κριτική ματιά ή επιφανειακή ανάγνωση των κειμένων, αν οι μαθητές λαμβάνουν υπόψη το ιστορικό, κοινωνικό και πολιτισμικό πλαίσιο και αν κατανοούν τις τεχνικές και τις συμβάσεις των λεκτικών, οπτικοακουστικών και πολυτροπικών κειμένων αυτοτελώς ή και σε σύγκριση. Επιχειρήσαμε να απαντήσουμε στο ερώτημα με ποιους τρόπους η κινηματογραφική ταινία, η τηλεοπτική σειρά και άλλα πολυτροπικά κείμενα μπορούν να ενταχθούν οργανικά και να υπηρετήσουν τους στόχους της λογοτεχνικής εκπαίδευσης στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.</p>	<p>Αποστολίδου, Βενετία</p>	<p>Motion pictures and literature, Motion pictures in education, Visual education, Κινηματογράφος και λογοτεχνία, Κινηματογράφος στην εκπαίδευση, Οπτική εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 02567</p>

<p>Τα επίμαχα ιστορικά θέματα στα ελληνικά και τουρκικά εγχειρίδια Ιστορίας της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης (1950-1974): συγκριτική μελέτη εθνικών στερεοτύπων στην ιστορική εκπαίδευση</p>	<p>Καλλέ Στυλιανή Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2019</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή αποτελεί συγκριτική μελέτη επίμαχων ιστορικών ζητημάτων στα σχολικά εγχειρίδια Ελλάδας και Τουρκίας της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που ήταν σε χρήση κατά την περίοδο 1950-1974. Η προβληματική της έρευνας βασίζεται σε τρεις άξονες. Ο πρώτος σχετίζεται με τη μελέτη και την έρευνα σχολικών εγχειριδίων, ο δεύτερος με τις μονοπολισματικές προλήψεις του παρελθόντος, όπως αυτές αποτυπώνονται στις εθνικές σχολικές αφηγήσεις και ο τρίτος στηρίζεται στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και στο κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο κατά την ερευνημένη περίοδο ως πιθανό παράγοντα επίδρασης στο περιεχόμενο των εγχειριδίων. Η μέθοδος η οποία αξιοποιήθηκε είναι η Ποιοτική Ανάλυση Περιεχομένου. Κρίθηκε ότι δίνει τη δυνατότητα να εντοπιστεί η μονομέρεια στην αφήγηση και η επλεκτική ανάγνωση πηγών, να προσδιοριστούν οι αποσιωπηθείσες της σχολικής Ιστορίας, να επισημανθούν τα επαναλαμβανόμενα αφηγηματικά μοτίβα και να αναδειχθούν οι κυρίαρχοι μύθοι της ελληνικής ή/και τουρκικής σχολικής ιστοριογραφίας. Συνδυαστικά χρησιμοποιήθηκε η Ερμηνευτική μέθοδος με σκοπό την πληρέστερη κατανόηση των επιλογών των σχολικών συγγραφέων. Τα ευρήματα της έρευνας υπήρξαν σημαντικά κυρίως για το γεγονός ότι τέθηκαν σε αντιπαράβολη επίμαχα ιστορικά ζητήματα μεταξύ των δύο χωρών και αναδείχθηκε η διαφορετική οπτική θέασής τους. Παράλληλα εντοπίστηκαν ενδιαφέρουσες συγκλίσεις της σχολικής ιστοριογραφίας που σχετίζονται με ζητήματα διαμόρφωσης της εθνικής ταυτότητας και τρόπου αναπαράγωγής στερεοτυπικού λόγου. Τέλος, επιχειρήθηκε να δοθούν απαντήσεις σχετικά με το βαθμό επίδρασης της ιστορικής συγκυρίας του παρόντος στην αποτύπωση του παρελθόντος.</p>	<p>Ρεπούση Μαρία</p>	<p>Ιστορία, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Ιστορία, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Διδακτικά βιβλία, Ιστορία, Ιστορία, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Διδακτικά βιβλία, Ιστορία, History, Study and teaching (Elementary), History, Study and teaching (Elementary), Textbooks, History, History, Study and teaching (Elementary), Textbooks, History</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 05083</p>
<p>Σχεδιασμός και αξιολόγηση μιας σειράς διδασκαλιών στο πλαίσιο του γραμματισμού στις φυσικές επιστήμες: εισαγωγή στις αρχές της βιοκλιματικής και της αειφορίας</p>	<p>Γκικόκα Αλεξάνδρα Σ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2019</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή αναζητά την απάντηση στα ακόλουθα ερευνητικά ερωτήματα: 1. Πώς μπορεί να διαμορφωθεί μια διδακτική στρατηγική στα πλαίσια της διδακτικής των φυσικών επιστημών που να οδηγεί στη διασύνδεση των θεωρητικών γνώσεων της φυσικής με θέματα αειφορίας και βιοκλιματικής; 2. Ποιά χαρακτηριστικά θα πρέπει να έχει μια διδακτική στρατηγική ώστε να εισαγάγει τις αρχές της βιοκλιματικής και της αειφορίας, εστιάζοντας στη διδασκαλία της φύσης των φυσικών επιστημών; 3. Πώς μπορεί η εκπαίδευση για την βιοκλιματική και την αειφορία, να συμβάλει στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση σε κρίσιμα περιβαλλοντικά θέματα; Στο πρώτο μέρος της παρούσας διδακτορικής διατριβής γίνεται μια ιστορική αναδρομή στη σχέση και την αλληλεπίδραση του ανθρώπου με τη φύση, στον καταλυτικό ρόλο που έχουν διαδραματίσει οι ανθρωπογενείς επεμβάσεις στο περιβάλλον και αναλύονται οι έννοιες της αειφορίας και της βιοκλιματικής. Στη συνέχεια δίνεται έμφαση στα πλεονεκτήματα από την ευαισθητοποίηση των μαθητών και των μαθητριών και την ενημέρωση των διδασκόντων σε γνωστικά αντικείμενα σχετικά με την αειφόρο ανάπτυξη και την βιοκλιματική. Αναλύεται ο ρόλος των φυσικών επιστημών στην εκπαίδευση του πολίτη και στον περιβαλλοντικό γραμματισμό, αναφέρονται καινοτόμες μέθοδοι διδασκαλίας και διδακτικές προσεγγίσεις στα πλαίσια της διδακτικής των φυσικών επιστημών ως επίσης και καινοτόμα εργαλεία ανάλυσης των ερευνητικών δεδομένων. Επίσης αναφέρονται εναλλακτικές διδακτικές στρατηγικές για την περιβαλλοντική ενημέρωση με τη χρήση των Τεχνολογιών της Πληροφορικής και της Επικοινωνίας και γίνονται συγκεκριμένες προτάσεις για τη διδασκαλία εννοιών των φυσικών επιστημών με θέμα τις αρχές της αειφορίας και της βιοκλιματικής. Στο δεύτερο μέρος της διδακτορικής διατριβής σχεδιάζεται και υλοποιείται έρευνα για την καταγραφή της δυναμικής της εισαγωγής των αρχών της αειφορίας και της βιοκλιματικής στη διδασκαλία των φυσικών επιστημών. Περιγράφονται αναλυτικά τα στάδια σχεδιασμού του διδακτικού υλικού (με όλα τα διαθέσιμα δεδομένα, τις γνώσεις και τις πληροφορίες σχετικά με τα περιβαλλοντικά θέματα τα οποία λειτουργούν ως αναγκαίο ερέθισμα για τις διδακτικές εφαρμογές) καθώς και η μεθοδολογία ανάλυσής τους με τα μοντέλα GNOSIS και VISUAL GNOSIS. Στη συνέχεια παρουσιάζονται μια σειρά από εφαρμογές, προσαρμοσμένες ανάλογα με την εκπαιδευτική βαθμίδα, σε μαθητές και μαθήτριες της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς επίσης και σε μελλοντικούς εκπαιδευτικούς στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση. Στο τρίτο μέρος της διδακτορικής διατριβής οι εφαρμογές GNOSIS και VISUAL GNOSIS. Η ανάλυση των αποτελεσμάτων οδηγεί στα ακόλουθα συμπεράσματα σχετικά με την έρευνα: α) Το εκπαιδευτικό υλικό πρέπει να σχεδιαστεί και να αναπτυχθεί σύμφωνα με τις ανάγκες του πληθυσμού στον οποίο απευθύνεται. β) Ο εμπλουτισμός της σειράς διδασκαλιών με ψηφιακές εφαρμογές ενθαρρύνει το ενδιαφέρον και την ευαισθητοποίηση των μαθητευομένων. γ) Τα θέματα βιοκλιματικής και αειφορίας που διδασκονται είναι άμεσα συνδεδεμένα με ζωτικά προβλήματα του πλανήτη, της ποιότητας ζωής και του ανθρώπινου πολιτισμού.</p>	<p>Ξέρογλου, Φανή</p>	<p>Φυσικές επιστήμες, Αξιολόγηση, Περιβαλλοντικός γραμματισμός, Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Μελέτη και διδασκαλία, Physical sciences, Evaluation, Environmental literacy, Environmental education, Study and teaching</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 05169</p>
<p>Το τραύμα του '74 στην κυπριακή και ελλαδική λογοτεχνία: έμφυλες προσεγγίσεις</p>	<p>Σελιώτη Βασιλική Δ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2019</p>	<p>Η παρούσα διατριβή διερευνά το πώς εγγράφονται στην ελληνική -ελλαδική και ελληνοκυπριακή- λογοτεχνία τα πολιτικά και στρατιωτικά γεγονότα του 1974 στην Κύπρο από διπλό πρίσμα: από την οπτική της θεωρίας του τραύματος όπως αυτή έχει αναπτυχθεί στο πλαίσιο των κοινωνικών και ανθρωπιστικών σπουδών αλλά και από την οπτική της θεωρίας της έμφυλης διάστασης κάθε κοινωνικής εμπειρίας. Αντιμετωπίζει επομένως την αντισυνταγματική πολιτική εκτροπή του Ιουλίου και την τουρκική στρατιωτική εισβολή στο νησί ως ένα ενιαίο και αδιαίρετο συλλογικό τραύμα και τα έργα που το θεματοποιούν ως τη λογοτεχνία του τραύματος αυτού. Η μελέτη της, επομένως, μαζί με τη μελέτη της ιστορίας του είναι αναγκαία προκειμένου να αποκτήσει κανείς μια πλήρη, πιο έγκυρη εικόνα του αφού συντελεί και στην κατασκευή του και στην παγίωσή του μέσα στον χρόνο ως τροφодότης της μετα-μνήμης, του «Δεν ξεχνώ». Τα ερευνητικά της ερωτήματα απορρέουν τόσο από τους δύο παραπάνω θεωρητικούς άξονες, τραύμα και φύλο, όσο και από ζητούμενα που προκύπτουν από την ιστορικότητα του τραύματος και τη δυναμική ανταπόκριση της λογοτεχνικής παραγωγής σ' αυτό. Έτσι, η διάρθρωσή της καθορίστηκε αντιστοίχως από το τραυματικό πλήγμα του 1974 αλλά και από την τομή του 2003 οπότε άνοιξαν τα οδοφράγματα, από την ύπαρξη τόσο ποιητικών όσο και πεζογραφικών λογοτεχνημάτων που γράφτηκαν εξαιτίας του και γι' αυτό, από την ενασχόληση τόσο ελλαδικών όσο και ελληνοκύπριων δημιουργών. Μελετήθηκε ένα παραδειγματικό σώμα ποιητικών και πεζογραφικών έργων -μυθολογικών αλλά και εκλογοτεχνισμένων μαρτυριών- από το οποίο προέκυψε η σκιαγράφηση ενός πολλαπλά τραυματισμένου κυπριακού τοπίου, ανθρώπινου και γεωγραφικού. Καταγράφηκαν έτσι η αποτύπωση πολλών θυματικών ταυτοτήτων οι οποίες συχνά επικαλύπτονται με ταυτότητες των επίσης πολλών θυτών, η ασύμμετρη πρόσληψη του κοινού κατά άλλα συλλογικού τραύματος από την ελλαδική και ελληνοκυπριακή πλευρά η οποία αποτυπώθηκε εξίσου ασύμμετρα και στο εύρος κάθε λογοτεχνικής παραγωγής, η ρήξη με το παρελθόν και ο αναπροσδιορισμός της ταυτότητας της θυματοποιημένης κοινότητας, η συνεισφορά της ιστορικής πραγματικότητας στη μυθολογία, η λειτουργία της μνήμης, του χρόνου και του χώρου και άλλες πτυχές που απορρέουν σχετικά. Ταυτόχρονα, αναδείχθηκε και η βίωση του τραύματος αυτού με έμφυλους όρους καθώς και η αντίστοιχη ανακατασκευή/εγχάρυξη του στη λογοτεχνία αλλά και η αμετακίνητη, παρά το ισχυρό τραυματικό πλήγμα, έμφυλη τάξη της ελληνοκυπριακής κοινωνίας.</p>	<p>Κογκίδου, Δήμητρα</p>	<p>Greek literature, Modern, History and criticism, War in literature, Dictatorship in literature, Greek literature, Modern, History and criticism, Νεοελληνική λογοτεχνία, Ιστορία και κριτική, Νεοελληνική λογοτεχνία, Ιστορία και κριτική, Πόλεμος στη λογοτεχνία, Δικτατορία στη λογοτεχνία</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 05337</p>

Εκπαίδευση για την ιδιότητα του πολίτη στην προσχολική και πρώτη σχολική ηλικία: Εκπαιδευτικές προσεγγίσεις και πρακτικές	Σωτηροπούλου Ελένη Ξ.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2019	<p>Η παρούσα έρευνα μελετά τις αντιλήψεις και τις κοινωνικές δεξιότητες των μαθητών/τριών της προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας στην πόλη της Φλώρινας, σε σχέση με την πρόληψη της έννοιας της ιδιότητας του πολίτη. Συγκεκριμένα, η μελέτη επικεντρώνεται (α) στη δυνατότητα αναγνώρισης κοινωνικών- πολιτειακών αξιών σε οπτικό υλικό, (β) στη δυνατότητα αναγνώρισης πολιτικών αξιών, (γ) σε δεξιότητες ανάπτυξης/εκδήλωσης κοινωνικής-πολιτειακής δράσης, (δ) σε δεξιότητες ανάπτυξης/εκδήλωσης κοινής ομιλίας-δράσης, (ε) στη δυνατότητα αναγνώρισης συγκεκριμένων πολιτικών ηγετών/πολιτικής ιδιότητας και (στ) στη συσχέτιση όλων των παραπάνω με τις μεταβλητές του φύλου, της ηλικίας, της τάξης φοίτησης και της εθνικότητας των μαθητών/τριών. Οι λόγοι που οι συγκεκριμένες δεξιότητες μελετώνται στην παρούσα διατριβή είναι επειδή: (i) θεωρούνται απαραίτητες για την επιτυχή συμμετοχή των πολιτών σε συλλογικές δράσεις που αφορούν πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα, (ii) παρέχουν γνώσεις στους πολίτες σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχουν απέναντι στην κοινωνία, αλλά και τις αξίες που προβέβει το πολίτευμα της δημοκρατίας και (iii) προάγουν τη συνεργασία ανάμεσα στα μέλη της κοινωνίας για την επίτευξη κοινών στόχων. Ακόμα, πολλές έρευνες (π.χ. Verba et al., 1995. Moely et al., 2002. Schur, 2003) επισημαίνουν ότι οι συγκεκριμένες δεξιότητες συνδέονται με υψηλότερα ποσοστά πολιτικής και κοινωνικής συμμετοχής των πολιτών και όπως είναι γνωστό, η δημοκρατία συνεπάγεται υψηλά επίπεδα συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων. Ως ερευνητική στρατηγική επιλέχθηκε η μελέτη περίπτωσης, ενώ για τη συλλογή του υλικού κατασκευάστηκαν δύο οπτικά ερωτηματολόγια που βασίστηκαν στο Ευρωπαϊκό πρόγραμμα image 2010 -«Μάθηση με εικόνες. Εναύσματα για την εργασία στην προσχολική ηλικία και στην ηλικία δημοτικών» του Πανεπιστημίου Gieβen, του Πανεπιστημίου της Σόφιας και του Βόλου, καθώς και του Mozarteum στο Salzburg. Όσον αφορά την ανάλυση και επεξεργασία του πολυτροπικού υλικού εφαρμόστηκαν (α) η κοινωνικοσυναισθητική και η ερμηνευτική μέθοδος, ως τεχνικές που ερμηνεύουν το οπτικό και γλωσσικό υλικό και υποστηρίζουν την έρευνα και την ανάλυση των παιδικών ιχνογραφημάτων και (β) η ποσοτική και ποιοτική ανάλυση περιεχομένου, ως αναλυτική τεχνική για τις απαντήσεις των μαθητών/τριών στη δομημένη συνέντευξη με φωτο-εκμείωση. Παράλληλα, το υλικό της έρευνας μπορεί να αξιοποιηθεί από/και για το παιδί, τον εκπαιδευτικό και τον/την ερευνητή/τρια ως υλικό πληροφόρησης για την πολιτική κοινωνικοποίηση του παιδιού, για τα στερέωτα που συνειδητά ή ασυνείδητα έχει ενσωματώσει ή όχι, ενώ συγχρόνως αποτελεί ερευνητική και διδακτική πρόταση για την ιδιότητα του πολίτη στην προσχολική και πρώτη σχολική ηλικία. Συνοψίζοντας, θα πρέπει να επισημανθεί ότι επιχειρείται μια πολυτροπική ανάλυση με τη μετατόπιση του ενδιαφέροντος από το ιχνογράφημα ως αντικείμενο και ως εργαλείο έρευνας στο ίδιο το παιδί - δημιουργό, στη διαδικασία της ιχνογράφησης και στις διαδικασίες που συντελούνται την ώρα της ιχνογράφησης, καθώς και στην εξέταση των πλαισίων επικοινωνίας και των σχέσεων με στόχο να ανιχνευθεί η επιρροή συγκεκριμένων διαδικασιών στα συναισθήματα και στις αντιλήψεις τους.</p>	Τσιούμης, Κωστής	Civics, Study and teaching (Primary), World citizenship, Social values, Political rights, Πολιτική αγωγή, Μελέτη και διδασκαλία (Στοιχειώδης), Παγκόσμια ιθαγένεια, Κοινωνικές αξίες, Πολιτικά δικαιώματα	10.26262/heal.auth.ir.3 05407
Όψεις της αναπηρίας σε δυο εκδοχές κινηματογραφικής αφήγησης: ταινίες μυθολογίας και ντοκιμαντέρ και η δυνατότητα αξιοποίησής τους στη διδακτική πράξη, από τη σκοπιά των κοινωνικών προσεγγίσεων της αναπηρίας	Βεργιώτη Ελεονώρα Η.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2019	<p>Μπορούν οι ταινίες να συμβάλλουν στην προσέγγιση και κατανόηση της αναπηρίας από τους μαθητές ως κοινωνικού ζητήματος και όχι ως ατομικού προβλήματος και προσωπικής τραγωδίας; Και εάν ναι, υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να γίνει αυτό; Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η διερεύνηση των αντιλήψεων και των ιδεολογιών που μεταφέρουν οι ταινίες σε σχέση με την αναπηρία, καθώς και της δυνατότητας εκπαιδευτικής αξιοποίησης των ταινιών με στόχο την προώθηση των ζητημάτων της αναπηρίας σύμφωνα με τις παραδοχές του κοινωνικού μοντέλου. Η θεωρητική τεκμηρίωση της μελέτης βασίζεται α) στη θέση ότι η αναπηρία αποτελεί κοινωνικό, πολιτισμικό και πολιτικό ζήτημα και οι περιορισμοί που βιώνουν οι άνθρωποι οφείλονται στην ασυμβατότητα της κοινωνίας να εξυπηρετήσει τις ανάγκες των ανθρώπων με σωματικό έλλειμμα, οδηγώντας τους στην αναπηροποίηση, β) στην αναγνώριση του παιδαγωγικού ρόλου του κινηματογράφου στην προσέγγιση και κατανόηση διαφόρων κοινωνικών ζητημάτων και γ) στην παραδοχή ότι το είδος γραμματισμού στα μέσα που μπορεί να υπηρετήσει τις θέσεις του κοινωνικού μοντέλου είναι ο κριτικός γραμματισμός στα μέσα, ο οποίος αναφέρεται στη χειραφετική διαδικασία όπου το άτομο ενδυναμώνεται, ώστε να καταστεί ικανό να αποκλύψει/αποκωδικοποιήσει τις ιδεολογικές διαστάσεις των κειμένων/ταινιών. Η έρευνα μελετά και συγκρίνει τον τρόπο που δομείται η αναπηρία σε σχέση με τα διατυπωμένα μοντέλα αναπηρίας σε τρεις κατηγορίες ταινιών: ταινίες μυθολογίας, ντοκιμαντέρ και εκπαιδευτικές ταινίες της σύγχρονης κινηματογραφικής παραγωγής. Αξιοποιήθηκαν βασικές αρχές της χειραφετικής έρευνας, ενώ μεθοδολογικά ακολουθήθηκε η ερευνητική πορεία που προτείνει ο Mayring, εισηγητής της ποιοτικής ανάλυσης περιεχομένου. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας, το ατομικό μοντέλο και οι ιδεολογίες που το πλαισιώνουν εξακολουθούν να επικρατούν στην κινηματογραφική παραγωγή, παρά τη δημιουργία ταινιών που αναδεικνύουν τις κοινωνικές και πολιτισμικές προεκτάσεις της αναπηρίας. Ωστόσο, όλες οι ταινίες μπορούν να αξιοποιηθούν στην εκπαιδευτική πράξη με στόχο την ανάδειξη της φωνής και των εμπειριών των αναπήρων, όταν η επεξεργασία τους γίνεται μέσα από τους θεωρητικούς φακούς των Σπουδών για την Αναπηρία, της Κριτικής Παιδαγωγικής και του Κριτικού Γραμματισμού στα Μέσα.</p>	Μπίμπου-Νάκου, Ιωάννα	Disabilities in motion pictures, Disability studies, Motion pictures in education, Critical pedagogy, Αναπηρίες στον κινηματογράφο, Μελέτες περί αναπηρίας, Κινηματογράφος στην εκπαίδευση, Κριτική παιδαγωγική	10.26262/heal.auth.ir.3 05678
Πολιτικές και διαδικασίες παραγωγής σχολικών εγχειριδίων στην Ελλάδα (1996-2009)	Κανέλλας Γεώργιος Α.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2019	<p>Η παρούσα διατριβή εντάσσεται στα πεδία της έρευνας των σχολικών εγχειριδίων και των «Σπουδών για την Εκπαιδευτική Πολιτική». Υλικό της έρευνας αποτέλεσαν, ενδεικτικά, τα Πρακτικά Συνεδριάσεων του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, το Αρχείο Γεράσιμου Αραήνη και οι συνεντεύξεις με δώδεκα άτομα, που κατείχαν ανώτερες ή ανώτατες θεσμικές θέσεις στους φορείς που μελετάμε στην παρούσα έρευνα. Οι φορείς που μελετήθηκαν ήταν οι εξής: η Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδας, ο Οργανισμός Εκδόσεων Διδακτικών Βιβλίων, τα πολιτικά κόμματα, το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, το Υπουργείο Παιδείας, οι εκδοτικοί οίκοι και οι συνδικαλιστικές Οργανώσεις των εκπαιδευτικών. Συγκεκριμένα, μελετήθηκαν οι παραπάνω φορείς δράσης που δραστηριοποιούνται σε εθνικό επίπεδο σε συνάρτηση με τις ευρύτερες θεσμικές δομές (π.χ. κράτος ή εκπαιδευτικό σύστημα), εντός των οποίων κινούνται οι συγκεκριμένοι φορείς δράσης. Επίσης, μελετήθηκαν τα πολιτικο-ιδεολογικά χαρακτηριστικά του εθνικού συγκειμένου της συγκεκριμένης περιόδου που αναφερόμαστε και τα χαρακτηριστικά των ευρύτερων κοινωνικών συστημάτων, όπως το ευρωπαϊκό και το διεθνές, με τα οποία αλληλεπιδρά το εθνικό πλαίσιο. Σκοπός, επομένως, της παρούσας έρευνας ήταν η περιγραφή, ανάλυση και ερμηνεία της διαδικασίας διαμόρφωσης και εφαρμογής της πολιτικής για το πολλαπλό βιβλίο, καθώς και του τρόπου και των λόγων εγκατάλειψης της πολιτικής αυτής. Ορισμένες διαπιστώσεις που προκύπτουν είναι οι εξής: Ως προς τη διαμόρφωση της πολιτικής του πολλαπλού βιβλίου τον κυριότερο ρόλο διαδραμάτισε το Υπουργείο Παιδείας. Η πολιτική αυτή διαμορφώθηκε σε ένα ανώτατο πολιτικό επίπεδο και ήταν απόρροια των συζητήσεων που έλαβαν χώρα στο στενό υπουργικό περιβάλλον. Σε ό,τι αφορά στην εγκατάλειψη της πολιτικής αυτής, από την έρευνα που πραγματοποιήσαμε συνάγεται ότι το Υπουργείο Παιδείας έπαιξε και πάλι τον κυριότερο ρόλο. Με μια εμφανή, ωστόσο, διαφορά, αν συγκριθεί με τον αντίστοιχο ρόλο που διαδραμάτισε στη διαμόρφωσή της. Η πολιτική απόφαση να εγκαταλειφθεί η πολιτική του πολλαπλού βιβλίου δεν ήταν απόρροια μόνο της προσωπικής επιλογής του Υπουργού ή του στενού υπουργικού περιβάλλοντος, όπως συνέβη κατά τη διαμόρφωσή της, αλλά ήταν ένα συνδυαστικό αποτέλεσμα ποικίλων παραγόντων. Η γενική διαπίστωση που προέκυψε ήταν ότι πράγματι το πολλαπλό βιβλίο δημιουργήσε μια κινητικότητα στο χώρο του βιβλίου και του σχολείου και απελευθέρωσε μια δυναμική προς την κατεύθυνση του πλουραλισμού της μάθησης και της ανάπτυξης της κριτικής σκέψης των μαθητών/τριών. Αυτές, άλλωστε, ήταν και οι προθέσεις που υπήρχαν κατά την περίοδο διαμόρφωσης της πολιτικής αυτής. Ωστόσο, η πραγματικότητα που εντέλει ίσχυσε, δηλαδή ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόστηκε, καθώς και το γεγονός ότι εγκαταλείφθηκε εν τη γενέσει του, διέψευσε τις αρχικές προσδοκίες που είχαν καλλιεργηθεί. Έτσι, μπορεί να υποστηριχθεί ότι για ακόμα μια φορά στην ιστορία της νεοελληνικής εκπαίδευσης το αίτημα για μια πραγματική εσωτερική μεταρρύθμιση του σχολείου παρέμεινε ανεκπλήρωτο.</p>	Χαραλάμπους, Δημήτρης Φ	Education and state, Textbooks, Government policy, Εκπαίδευση και κράτος, Διδακτικά βιβλία, Κυβερνητική πολιτική	10.26262/heal.auth.ir.3 06040
Σχεδιασμός και ανάπτυξη ενός μαζικού, ανοιχτού, διαδικτυακού μαθήματος (MOOC) για την αναλαίσωση των φυσικών επιστημών στο κοινωνικοπολιτισμικό τους περιβάλλον	Λέτση Άννα Ρ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2019	<p>Σε αυτή την διατριβή σχεδιάζεται, αναπτύσσεται και τίθεται σε λειτουργία ένα εκπαιδευτικό και συνάμα ψυχαγωγικό μαζικό ελεύθερο διαδικτυακό μάθημα (MOOC) για την αναλαίσωση των φυσικών επιστημών στο κοινωνικοπολιτισμικό τους περιβάλλον. Το "atlas mooc – enjoy science" περιέχει κυρίως πολυτροπικό διδακτικό και ενημερωτικό υλικό, ενώ παρέχει ένα συνεργατικό και αλληλεπιδραστικό περιβάλλον στους συμμετέχοντες και συμμετέχουσες. Ο σκελετός του ATLAS MOOC είναι ταινίες μικρού μήκους για τις φυσικές επιστήμες επιδιώκοντας να αναδειχθούν και να παρουσιαστούν οι αφηρημένες έννοιες και θεωρίες των φυσικών επιστημών με ένα δημιουργικό και πρωτότυπο τρόπο. Το ATLAS MOOC αυτό για όποιον/όποια θέλει να το παρακολουθήσει έχει διάρκεια 13 εβδομάδων. Το ATLAS MOOC αποσκοπεί στο να προσφέρει ένα φιλικό και ευχάριστο διαδικτυακό περιβάλλον διδασκαλίας και μάθησης των φυσικών επιστημών και να αποτελέσει ένα κομβικό σημείο συνάντησης, επικοινωνίας και συνεργασίας μεταξύ εκπαιδευτικών, παιδιών, εφήβων, πολιτών και πολιτισμών, ερευνητών και ερευνητριών της διδακτικής των φυσικών επιστημών. Στα πλαίσια της διατριβής αναλύεται το περιεχόμενο, η δομή και η λειτουργία του ATLAS MOOC κατά τη διάρκεια ενός εξαμηνιαίου μαθήματος. Χρησιμοποιώντας μεθοδολογικά εργαλεία ανάλυσης λόγου, εικόνας, ήχου, πολυτροπικότητας και διδακτικής διάχυσης αναλύεται: α) το περιεχόμενο του ATLAS MOOC εστιάζοντας κυρίως στις ταινίες μικρού μήκους, β) οι εργασίες των συμμετεχόντων και των συμμετεχουσών, γ) οι απαντήσεις των συμμετεχόντων και των συμμετεχουσών σε ερωτηματολόγια, δ) οι απόψεις των συμμετεχόντων και των συμμετεχουσών σε συνεντεύξεις και ε) η επισκεψιμότητα και τα δημογραφικά στοιχεία του ATLAS MOOC.</p>	Σέρογλου, Φανή	MOOCs (Web-based instruction), Επιστήμη – Μελέτη και διδασκαλία (Τριτοβάθμια), Εκπαίδευση, Τριτοβάθμια –Διδασκαλία με υπολογιστή, Ταινίες μικρού μήκους, MOOCs (Διδασκαλία μέσω Ιστού), Education, Higher--Computer-assisted instruction, Science--Study and teaching (Higher), Short films	10.26262/heal.auth.ir.3 07565

<p>Η αναπτυξιακή πορεία ορθογραφικής απόδοσης θεματικών μορφημάτων και παραγωγικών επιθημάτων από παιδιά δημοτικού: μια συγχρονική μελέτη</p>	<p>Ζυγούρη Μαρία Κ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2019</p>	<p>Για να γράψει κάποιος ορθογραφημένα στην ελληνική γλώσσα χρειάζεται μορφολογική γνώση καθώς οι αντιστοιχίες μεταξύ φωνημάτων-γραφημάτων είναι πολλές. Οι μαθητές/τριες του δημοτικού συναντούν πολλές δυσκολίες κατά την απόδοση των θεματικών μορφημάτων και των παραγωγικών επιθημάτων ενώ αντίθετα τα κλητικά επιθήματα τα αποδίδουν σωστά σε υψηλό ποσοστό. Το ερώτημα που επιχείρησε να απαντήσει η παρούσα διατριβή είναι αν οι μαθητές/τριες του δημοτικού σχολείου έχουν μορφολογική γνώση που να τους επιτρέπει να χρησιμοποιούν τη μορφολογική στρατηγική κατά την απόδοση των θεματικών μορφημάτων και των παραγωγικών επιθημάτων. Επηρεάζει η συχνότητα εμφάνισης και ο βαθμός δυσκολίας των μορφημάτων την ορθογραφημένη γραφή τους; Η η συχνότητα εμφάνισης ολόκληρης της λέξης είναι αυτή που επιδρά κυρίως στην απόδοσή τους; Σε ποιο τμήμα της λέξης σημειώνονται τα περισσότερα λάθη, α) στο θεματικό μόρφημα, β) στο παραγωγικό ή γ) στο κλητικό επιθήμα; Στην έρευνα συμμετείχαν 526 μαθητές/τριες Γ΄ ως Στ΄ τάξης δημοτικού, στους οποίους δόθηκαν δύο δοκιμασίες ορθογραφημένης γραφής. Διερευνήθηκε η γραφή 21 παραγωγικών επιθημάτων, 4 ρηματικών-κλιτικών επιθημάτων και 20 θεματικών μορφημάτων, μέσα από τη γραφή 5 λέξεων και μίας ψευδολέξης ανά μόρφημα. Τα μορφήματα που επιλέχθηκαν ήταν διαβαθμισμένης συχνότητας εμφάνισης στα σχολικά εγχειρίδια της γλώσσας του δημοτικού όπως και οι προς εξέταση λέξεις στη δοκιμασία με τα παραγωγικά επιθήματα. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι το ποσοστό των μαθητών/τριών που χρησιμοποιεί τη μορφολογική στρατηγική κατά την απόδοση των θεματικών μορφημάτων και των παραγωγικών επιθημάτων είναι εξαιρετικά μικρό. Οι υπόλοιποι μαθητές/τριες φαίνεται να αποδίδουν σωστά τα μορφήματα των λέξεων που έχουν μεγάλη συχνότητα εμφάνισης, κάνοντας μάλλον χρήση της στρατηγικής της απομνημόνευσης ενώ τα υπόλοιπα μορφήματα τα αποδίδουν κάνοντας χρήση άλλων στρατηγικών, της γραφής κατ' επινόηση και της γραφής κατ' αναλογία. Ο βαθμός δυσκολίας των μορφημάτων επηρέασε τους μαθητές/τριες που κάνουν χρήση της γραφής κατ' επινόηση καθώς τείνουν να αποδίδουν σωστά τα μορφήματα που αποδίδονται με τα συνηθέστερα γραφήματα. Τα παραγωγικά επιθήματα δυσκόλεψαν περισσότερο τους μαθητές/τριες σε σχέση με τα θεματικά μορφήματα.</p>	<p>Αιδίνης, Αθανάσιος</p>	<p>Greek language, Modern, (Elementary), Spelling ability, Testing, Ελληνική γλώσσα, Νέα, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Ορθογραφική ικανότητα, Έλεγχος</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.307995</p>
<p>Η μεταφρασμένη παιδική λογοτεχνία και οι προσαρμογές της στο συγκεκριμένο του πολιτισμού-στόχου: η περίπτωση των έργων του Ρόαλντ Νταλ</p>	<p>Δροσποπούλου Μαίρη Κ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2019</p>	<p>Σύμφωνα με μελέτες (Oittinen 2000: 5, 60-61, O' Sullivan 2005: 205, Lathey 2010: 6-8, Asiani 2016: 7-8), η μεταφρασμένη παιδική λογοτεχνία αποτελεί ένα από τα καταλληλότερα μεθοδολογικά εργαλεία για την μελέτη των κανόνων γραφής και κρίσιμων ζητημάτων της παιδικής λογοτεχνίας, διότι, εξετάζοντας το πώς μεταφράζουμε για παιδιά, αντλούμε, ταυτόχρονα, σημαντικές πληροφορίες γύρω από το πώς γράφουμε για παιδιά (Oittinen 2000: 5, Lathey 2006: 8-9). Παράλληλα, η μελέτη της απόδοσης πολιτισμικών στοιχείων κατά τη μετάφραση σε λογοτεχνικά έργα για παιδιά παρέχει σημαντικές πληροφορίες ως προς τον τρόπο με τον οποίο η παιδική λογοτεχνία αντιλαμβάνεται τη διεθνή προοπτική της στο παγκοσμιοποιημένο συγκείμενο και να συμβάλει στη συζήτηση περί της ομογενοποίησης της και περί της αποτελεσματικότητας της διαπολιτισμικής της λειτουργίας (Γαβριηλίδου 2011α: 37). Σε αυτό το πλαίσιο των δεδομένων, επιλέχθηκε η συγκριτική μελέτη μεταφρασμένων έργων για παιδιά με τα πρωτότυπά τους, τα οποία άμεσα ή έμμεσα θύγουν, αμφισβητούν ή ανατρέπουν παραδοσιακές αξίες και θεσμούς ή αποκλίνουν θεματικά και ιδεολογικά από τις συμβάσεις της παιδικής λογοτεχνίας. Στόχος της εξέτασης είναι να εντοπίσει και να σχολιάσει τις προσαρμογές που τυχόν υπέστησαν οι μεταφρασμένες εκδόχές βιβλίων του Νταλ. Έτσι, μέσα από τη συγκριτική εξέταση για την αναζήτηση των μεταφραστικών επιλογών (όπως προσαρμογές, προσθήκες, παραλείψεις ή απλοποιήσεις) που υφίσταται το αφηγηματικό βιβλίο κατά τη μετάφρασή του, θα διαφανούν καλύτερα κυρίαρχες αντιλήψεις για την παιδική ηλικία, καθώς και οι προοπτικές της παιδικής λογοτεχνίας σε κάθε πολιτισμό/γλώσσα-στόχο της εξέτασης. Επίσης, πιθανόν να διαφανούν πολιτισμικές ιδιαιτερότητες της κάθε χώρας-στόχου, που βρίσκονται σε σύγκλιση ή απόκλιση μεταξύ τους, και οι οποίες έχουν διαμορφωτικό ρόλο στη γραφή και μετάφραση λογοτεχνικών βιβλίων για παιδιά σε κάθε πολιτισμό-στόχο. Ως υλικό έρευνας επιλέχθηκαν εννέα έργα για παιδιά του Βρετανού και νορβηγικής καταγωγής συγγραφέα Ρόαλντ Νταλ (13 Σεπτεμβρίου 1916 – 23 Νοεμβρίου 1990) και οι μεταφράσεις τους στην ελληνική και τουρκική γλώσσα. Η επιλογή των πολιτισμών-στόχων, των πολιτισμών δηλαδή για τους οποίους γίνεται η μετάφραση, βασίστηκε στην πεποίθηση πως η εξέταση της μεταφοράς των κειμένων στο ελληνικό και στο τουρκικό πολιτισμικό πλαίσιο δύνανται να προσφέρει σημαντικές πληροφορίες γύρω από το προφίλ του παιδιού-αναγνώστη σε κάθε χώρα-πολιτισμό.</p>	<p>Γαβριηλίδου, Σοφία</p>	<p>Children's literature, Translations, Translating and interpreting, Παιδική λογοτεχνία, Μεταφράσεις, Μετάφραση και ερμηνεία</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.308075</p>
<p>Ταυτότητες και γραπτός λόγος: διαπλέκοντας κειμενικές στρατηγικές σχολικού και ακαδημαϊκού γραμματισμού</p>	<p>Παπαδημητρίου Παναγιώτα Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2019</p>	<p>Τα αντικείμενα της παρούσας έρευνας είναι η μελέτη των διαδικασιών που συντελούν στη διαμόρφωση της συγγραφικής ταυτότητας προπτυχιακών φοιτητών/τριών που εκπονούν κείμενα – πτυχιακές εργασίες- σημαντικά στο πλαίσιο του ακαδημαϊκού γραμματισμού. Αν και η ανάλυση ακαδημαϊκών κειμένων από περισσότερο και λιγότερο έμπειρους συγγραφείς – διδακτικό-ερευνητικό προσωπικό και φοιτητές - αποτελεί σημαντικό αντικείμενο διερεύνησης και σημαντικές τομές έχουν αναδυθεί στο πλαίσιο μελέτης των τρόπων πρόσβασης των νέων μελών στην ακαδημαϊκή κοινότητα, οι περισσότερες έρευνες τείνουν να αναλύουν ψήγματα από μια σύνθετη, πολυεπίπεδη και μακροχρόνια διαδικασία. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι, μολονότι η έννοια της υποβοηθούμενης μάθησης είναι βασική πλέον σε κοινωνικοπολιτισμικές προσεγγίσεις του γραμματισμού και αξιοποιείται και στον χώρο του ακαδημαϊκού γραμματισμού, ελάχιστες είναι οι έρευνες που εστιάζουν σε προπτυχιακούς/ές φοιτητές/τριες. Με βάση το ερευνητικό αυτό κενό, η παρούσα μελέτη, υιοθετώντας μια κοινωνικο-πολιτισμική προσέγγιση, διερευνά τη διαδικασία (διάρκεια ενός έτους) συγγραφής πτυχιακών εργασιών που εκπόνησαν 6 φοιτήτριες κάτω από την ίδια επιβλέπουσα και τους παράγοντες που συνέβαλαν στην παραγωγή περισσότερο ή λιγότερο αποτελεσματικών κειμένων. Το υλικό αποτελείται από τα προσχέδια και τα ενδιάμεσα κείμενα, το ηλεκτρονικά μηνύματα που ανταλλάξαν οι φοιτήτριες με την επιβλέπουσα, ένα ερωτηματολόγιο, καθώς και τις συνεντεύξεις που πήρε η ερευνήτρια, αλλά και τη συζήτηση ερευνήτριας-επιβλέπουσας αναφορικά με τις φοιτήτριες. Η ανάλυση ανέδειξε νέες κατηγορίες και προτείνει να υιοθετηθούν διανυδένσεις των κειμενικών στρατηγικών με κοινωνικούς παράγοντες. Οι κειμενικές στρατηγικές που η ανάλυση ανέδειξε συνδέθηκαν με τις ταυτότητες των φοιτητριών. Αξιοποιώντας τη διάκριση ανάμεσα στις εγγράμματες-συγγραφικές και επιστημονικές ταυτότητες, η έρευνα δείχνει ότι η κατάκτηση εγγράμματων ταυτοτήτων επηρεάζεται καθοριστικά από τις επιστημονικές ταυτότητες των φοιτητριών, δηλαδή από το περισσότερο ή λιγότερο συνεκτικό πλέγμα θέσεων και παραδοχών για την εκπαίδευση που είχαν διαμορφώσει οι φοιτήτριες τα προηγούμενα χρόνια. Όπως διαπιστώθηκε, το πλέγμα αυτό συνέβαλε ώστε οι φοιτήτριες να προσεγγίζουν διαφορετικά ποικίλες πτυχές της συγγραφικής διαδικασίας, από την ανάγνωση της βιβλιογραφίας και την παρουσίαση αυτής μέχρι και τον τρόπο καταγραφής και παρουσίασης της σχολικής πραγματικότητας. Ως πιο αποτελεσματικές αξιολογήθηκαν εκείνες οι εργασίες που δηλώνουν την παρουσία της φοιτήτριας στη σύνθεση φωνών και οπτικών που αντλεί από τη βιβλιογραφία: η σύνθεση αυτή είναι κοινωνικά προσδιορισμένη, μια και η ύπαρξη ενός βοηθητικού ιστού (των διεπιδράσεων με την επιβλέπουσα) συνέβαλε σε αρκετές περιπτώσεις σημαντικά στην κριτική προσέγγιση και γόνιμη σύνθεση των πληροφοριών, στην αρμονική ενοχρήστρωση και αξιοποίηση των ποικίλων φωνών. Ως λιγότερο αποτελεσματικές εργασίες αξιολογήθηκαν εκείνες οι εργασίες στις οποίες κυριαρχούσαν στρατηγικές σχολικού γραμματισμού, δηλαδή γραμμικής παράθεσης οπτικών και μη σαφής δόμησης της στάσης του φοιτητή προς τις θέσεις του κειμένου του ή της βιβλιογραφίας. Τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν ότι η έννοια των ταυτοτήτων και η διάκριση σε επιμέρους ταυτότητες δίνει μια άλλη διάσταση στη μελέτη του ακαδημαϊκού γραμματισμού. Θέτει κρίσιμα ερωτήματα προς απάντηση όχι μόνο για την εκ νέου εμβάθυνση και διερεύνηση των παραγόντων που οδηγούν στη συγγραφή εργασιών στο ακαδημαϊκό πλαίσιο αλλά και για τον τρόπο που τα πανεπιστημιακά τμήματα βοηθούν τους φοιτητές – μέσα από την οργάνωση των σπουδών τους - στη δόμηση ενός συνεκτικού σύμματος ανάνησης των επιστημών που θεραπεύουν.</p>	<p>Κωστούλη, Τριανταφυλλιά</p>	<p>Προπτυχιακοί φοιτητές, Συγγραφή, Εκπαιδευτικοί-μαθητές, Σχέσεις των, Ακαδημαϊκή συγγραφή, Γραμματισμός, Μελέτη και διδασκαλία (Τριτοβάθμια), Συγκεκριμένο (Γλωσσολογία), Undergraduates, Authorship, Teacher-student relationships, Academic writing literacy, Study and teaching (Higher), Context (Linguistics)</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.308544</p>

Οι εκπαιδευτικές επιλογές των οικογενειών κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης: το εκπαιδευτικό "μονοπάτι" των μαθητών και των οικογενειών τους από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο	Ζωιντάκη Ζωή Β.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2019	Η παρούσα διδακτορική διατριβή επιχειρεί να διερευνήσει τις απόψεις και τις στάσεις των γονέων σχετικά με την εκπαιδευτική πορεία των μαθητών στην εποχή της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα. Ως πρωταρχικός σκοπός της παρούσας διδακτορικής διατριβής τίθεται η διερεύνηση των εκπαιδευτικών επιλογών όσον αφορά στην συμπληρωματική εκπαίδευση των παιδιών κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης. Στο πλαίσιο αυτό, ως επιμέρους στόχος τίθεται η διερεύνηση του οικογενειακού οικονομικού προϋπολογισμού για την επένδυση στη φροντιστηριακή εκπαίδευση των παιδιών και την προετοιμασία για τις τελικές Πανελληνίες Εξετάσεις. Επιπλέον, ένας επιμέρους στόχος είναι η εξέταση των απόψεων των γονέων για την αναγκαιότητα ή μη της φροντιστηριακής εκπαίδευσης, καθώς και η διερεύνηση των παραγόντων που υπερισχύουν στη διαμόρφωση αυτών των απόψεων. Παράλληλα, σε ένα δεύτερο επίπεδο, θα μας απασχολήσουν οι εν γένει γονεϊκές πρακτικές, σχετικά με τις εξωσχολικές δραστηριότητες των τέκνων τους. Τα παραπάνω θα εξεταστούν σε συνάρτηση με συγκεκριμένους δείκτες επίδρασης, με τη συμβολή τόσο των δημογραφικών μεταβλητών, όσο και των επιμέρους στοιχείων που έχουν να κάνουν με το οικονομικό, κοινωνικό και μορφωτικό υπόβαθρο της κάθε οικογένειας. Όσον αφορά στο θεωρητικό πλαίσιο, το ζήτημα αυτό συνδέεται άρρηκτα με την τρέχουσα κοινωνικοοικονομική κατάσταση καθώς και με ζητήματα όπως είναι η συμπληρωματική εκπαίδευση, η θεοποίηση των τελικών εξετάσεων για την είσοδο στο πανεπιστήμιο και ο αγανάθης εκπαιδευτικός τομέας, όπως προκύπτει από την διαδοχική εναλλαγή των κυβερνήσεων και τη συνεχιζόμενη επέκταση της ιδιωτικής διδασκαλίας. Η εκκίνηση είναι ο ατομικός-και εν πολλοίς υποκειμενικός-παράγοντας του focus group, που αποτέλεσε τη βάση για να «στηθεί» το ερωτηματολόγιο, το οποίο αντιπροσωπεύει την ποσοτική, αντιπροσωπευτική και γενικεύσιμη πλευρά του ζητήματος. Οι κύκλοι ενώνονται με τις συνεντεύξεις, που εμπραγματώνουν την υποκειμενική, ενδελεχή και εκ βαθέων πλευρά της οπτικής γωνιάς των υποκειμένων. Και οι τρεις κύκλοι μαζί μας δίνουν τη θέαση του ζητήματος του εκπαιδευτικού μονοπατιού των οικογενειών στα χρόνια της οικονομικής κρίσης. Ως εκ τούτων, στη μεθοδολογία της έρευνας, υπάρχει το στοιχείο της τριγωνοποίησης, καθώς αναλύθηκαν 800 ερωτηματολόγια και 20 συνεντεύξεις.	Κυρίδης, Αργύρης	Education, Economic aspects, Education, Social aspects, Education, Parent participation, Εκπαίδευση, Οικονομικές απόψεις, Εκπαίδευση, Κοινωνικές απόψεις, Εκπαίδευση, Γονική συμμετοχή	10.26262/heal.auth.ir.3 08760
Η επίδραση της διαφοροποιημένης διδασκαλίας στη μαθησιακή επίδοση των παιδιών νηπιαγωγείου	Μαβιδού Αναστασία Β.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2019	Σκοπός της διατριβής ήταν η διερεύνηση της επίδρασης της Διαφοροποιημένης Διδασκαλίας (ΔΔ) στη μαθησιακή επίδοση των παιδιών του νηπιαγωγείου, επιχειρώντας την εφαρμογή της στο πλαίσιο της διαθεματικότητας. Η παραδοχή ότι κάθε παιδί είναι μοναδικό, οδηγεί αναπόφευκτα στη διαπίστωση ποικίλων διαφορών που εντοπίζονται σε πολλαπλά επίπεδα και επηρεάζουν τη μάθηση τους. Η Διαφοροποιημένη Διδασκαλία (ΔΔ) προτείνεται ως μία σύγχρονη προσέγγιση για τη διδασκαλία και τη μάθηση που ανταποκρίνεται στις ανάγκες όλων των παιδιών, με απώτερο σκοπό να οδηγηθεί το καθένα στο μέγιστο επίπεδο ανάπτυξης του και στην ακαδημαϊκή επιτυχία. Η αποτελεσματικότητα της προσέγγισης έχει υποστηριχθεί από αρκετές εμπειρικές μελέτες, αναδεικνύοντας, όμως, το σημαντικό ερευνητικό κενό που υπάρχει, ειδικά σε έρευνες που εστιάζουν σε μικρότερες ηλικίες, αλλά και στην αποτελεσματικότητα της ΔΔ στο πλαίσιο της διαθεματικής προσέγγισης. Οι συμμετέχοντες ήταν 154 παιδιά προσχολικής ηλικίας, από τα οποία τα 80 παιδιά συμμετείχαν σε ΔΔ (πειραματική ομάδα) και τα 74 παιδιά σε διδασκαλία για το μέσο επίπεδο της τάξης (ομάδα ελέγχου). Εφαρμόστηκαν τρεις θεματικές προσεγγίσεις σε διάστημα 5 μηνών, οι οποίες είχαν κοινές μαθησιακές επιδιώξεις και διέφεραν μόνο ως προς την προσέγγιση διδασκαλίας. Για να διασφαλιστεί ότι οι παρεμβάσεις ήταν σύμφωνες με τη διαφοροποιημένη προσέγγιση, υλοποιήθηκε ένα πρόγραμμα Επαγγελματικής Ανάπτυξης με σκοπό την υποστήριξη των νηπιαγωγών. Η μαθησιακή επίδοση των παιδιών μετρήθηκε με τη σύγκριση των αρχικών (προ-έλεγχου) και των τελικών ιδεών (μετα-έλεγχου) τους στις έννοιες που περιλάμβαναν οι διδακτικές παρεμβάσεις. Έτσι, η συλλογή των δεδομένων έγινε μέσα από ατομικές δομημένες συνεντεύξεις, όπου όλες οι απαντήσεις ποσοτικοποιήθηκαν για να αναλυθούν με τη χρήση των κατάλληλων στατιστικών τεστ, ενώ οι απαντήσεις από τις ανοιχτές ερωτήσεις αναλύθηκαν περαιτέρω με Ανάλυση Περιεχομένου. Τα αποτελέσματα επιβεβαίωσαν τη θετική σχέση της ΔΔ στην επίτευξη των μαθησιακών επιδιώξεων σε μεγαλύτερο βαθμό από την ομάδα ελέγχου. Επίσης, αναδείχθηκε η τάση της ΔΔ να λειτουργήσει αντισταθμιστικά, εφόσον γεφύρωσε τις αρχικές διαφορές επίδοσης μεταξύ διαφορετικών ομάδων παιδιών. Ακόμη, βρέθηκαν ενδείξεις ότι η ανταπόκριση στα ενδιαφέροντα ήταν ο πιο αποτελεσματικός τρόπος διαφοροποίησης για την επίτευξη των αυξήσεων της επίδοσης, ενώ λιγότερο θετική σχέση είχε η ανταπόκριση στους τύπους μάθησης. Η Ανάλυση Περιεχομένου έδειξε ότι η πειραματική ομάδα έδινε πιο πλούσιες και πιο πλήρεις εξηγήσεις, ενώ η ομάδα ελέγχου έτεινε συχνότερα να δίνει απαντήσεις που δεν σχετίζονταν με το θέμα. Οι εκπαιδευτικές προεκτάσεις της έρευνας προανατολίζονται στην αποσαφήνιση των θολών σημείων, των εμποδίων και των σημείων που έχει ασκηθεί κριτική, με σκοπό την αύξηση της εφαρμοσιμότητας της ΔΔ. Στο πλαίσιο αυτό, κατατίθενται προτάσεις για την αναθεώρηση και προσαρμογή του πλαισίου εφαρμογής της ΔΔ στο νηπιαγωγείο. Περαιτέρω έρευνα και εκπαιδευτικές εφαρμογές θα συμβάλουν σημαντικά στην επιστημονική τεκμηρίωση της ΔΔ και του αποτελεσματικότερου τρόπου εφαρμογής της. Ταυτόχρονα, χρειάζεται να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη για ανάπτυξη κατάλληλων προγραμμάτων υποστήριξης των εκπαιδευτικών στην υιοθέτηση της προσέγγισης.	Κακανά, Δόμνα	Education, Preschool, Study and teaching, Εκπαίδευση, Προσχολική, Μελέτη και διδασκαλία	10.26262/heal.auth.ir.3 09084
Η διακειμενικότητα ως δομικό στοιχείο του νεωτερικού παιδικού αφηγήματος και η διδακτική της προσέγγιση	Πατισιοδήμου Αντωνία Δ.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2020	Στην παρούσα μελέτη εξετάζεται η διακειμενικότητα, η λειτουργία της ως δομικό στοιχείο στο νεωτερικό παιδικό αφήγημα και η διδακτική της προσέγγιση. Ειδικότερα, το εμπειρικό κομμάτι της έρευνας επικεντρώνεται στη μελέτη της διακειμενικής επίγνωσης των μαθητών/τριών της Ε΄ τάξης του δημοτικού σχολείου. Σε νεωτερικά παιδικά αφηγήματα εντοπίστηκαν διακειμενικά στοιχεία ως προς το σηνικό, τους χαρακτήρες και την πλοκή και πολλά από αυτά χρησιμοποιήθηκαν στα κείμενα που έγραψαν μετέπειτα οι μαθητές/τριες. Επιπρόσθετα, εξετάζεται αν η διακειμενική επίγνωση διαφοροποιείται ανάλογα με το φύλο ή το επίπεδο γλωσσικής επίδοσης. Όσον αφορά στους μαθητές/τριες με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, πραγματοποιείται συγκριτική μελέτη ανάμεσα στα χαρακτηριστικά της διακειμενικής τους επίγνωσης και σε εκείνα που παρουσιάζονται στους τυπικούς μαθητές/τριες. Μέσα από την ανάλυση περιεχομένου των κειμένων που παρήγαγαν τα παιδιά και σε συνδυασμό με την παρατήρηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας και τις συνεντεύξεις των μαθητών/τριών (τριγωνοποίηση) περιγράφεται η σχέση ανάμεσα στη διακειμενικότητα και τη δημογραφική γραφή. Η ποσοτική και ποιοτική ανάλυση των δεδομένων δείχνει τα κανάλια της σκέψης που οδήγησαν τους μαθητές/τριες στη διατύπωση ενός λόγου με διαφορετικά επίπεδα διακειμενικής επίγνωσης. Επίσης, η συγκριτική μελέτη ανάμεσα στις ομάδες των μαθητών/τριών με βάση το φύλο, τη γλωσσική επίδοση και τις ειδικές εκπαιδευτικές τους ανάγκες οδηγεί στο συμπέρασμα πως οι παράγοντες αυτοί επηρεάζουν τη διαμόρφωσή της. Τέλος, τα αποτελέσματα της έρευνας ερμηνεύονται με όρους διδακτικών στρατηγικών και καλών πρακτικών που ευνοούν την ανάπτυξη της διακειμενικής επίγνωσης και τη βελτίωση της παραγωγής γραπτού αφηγηματικού λόγου.	Καρακίτσιος, Ανδρέας	Παιδική λογοτεχνία, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Παιδική λογοτεχνία, Διακειμενικότητα, Αφηγηματική έρευνα (Ερευνητική μέθοδος), Children's literature, Study and teaching (Elementary), Children's literature, Intertextuality, Narrative inquiry (Research method)	10.26262/heal.auth.ir.3 14797
Η αξιολόγηση της ποιότητας του οικογενειακού μαθησιακού περιβάλλοντος στην Ελλάδα	Κρουσοράτη Αικατερίνη Χ.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2020	Σκοπός της διατριβής ήταν η διερεύνηση της ποιότητας του Οικογενειακού Μαθησιακού Περιβάλλοντος (Home Learning Environment) στην Ελλάδα σε οικογένειες με παιδιά προσχολικής ηλικίας για πρώτη φορά στην ελληνική βιβλιογραφία. Ο όρος «Οικογενειακό Μαθησιακό Περιβάλλον» (ΟΜΠ) αναφέρεται στη συχνότητα και στην ποιότητα των αλληλεπιδράσεων που συντελούνται μεταξύ γονέων-παιδιών κατά τη διάρκεια υλοποίησης μαθησιακών δραστηριοτήτων, οι οποίες πραγματοποιούνται είτε στο χώρο της οικίας είτε σε κάθε άλλο περιβάλλον αξιοποιώντας τα διαθέσιμα μαθησιακά υλικά. Η έντονη είσοδος των «έξυπνων» συσκευών στο σύγχρονο τρόπο ζωής, έχει εισάγει νέους τύπους ψηφιακών δραστηριοτήτων στην καθημερινότητα κάθε οικογένειας. Αυτή η νέα πραγματικότητα δεν αποτυπώνεται από τα παρωχημένα διαθέσιμα ερευνητικά εργαλεία αξιολόγησης του ΟΜΠ, με αποτέλεσμα να υπάρχει ένα σημαντικό κενό στη σχετική διεθνή βιβλιογραφία. Αυτό το κενό κλήθηκε να καλύψει η διατριβή η οποία έθεσε τους παρακάτω στόχους: α) να κατασκευάσει και να δοκιμάσει -ως προς τις ψυχομετρικές του ιδιότητες- ένα εργαλείο για την αξιολόγηση του ΟΜΠ το οποίο θα διερευνά και τις ψηφιακές πρακτικές της κάθε οικογένειας, β) να διερευνήσει τα χαρακτηριστικά του ΟΜΠ, γ) να διερευνήσει τη σχέση της ποιότητας του ΟΜΠ με την επίδοση των παιδιών στο γραμματισμό και στον αριθμητικό γραμματισμό, δ) να διερευνήσει τη σχέση της ποιότητας του ΟΜΠ με τα δημογραφικά χαρακτηριστικά της οικογένειας. Για την επίτευξη του σκοπού και των στόχων της εργασίας διεξήχθη εμπειρική ποσοτική έρευνα σε δείγμα 814 γονέων και 814 παιδιών προσχολικής ηλικίας από 84 τάξεις δημόσιων νηπιαγωγείων της Ελλάδας. Τα εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν για τη συλλογή των δεδομένων ήταν: α) η νεοσύστατη κλίμακα Αξιολόγησης Οικογενειακού Μαθησιακού Περιβάλλοντος (ΚΑΟΜΠ) για την αξιολόγηση της ποιότητας του ΟΜΠ, β) το Peabody Picture Vocabulary Test-Revised για την αξιολόγηση των δεξιοτήτων των παιδιών στον γραμματισμό και γ) το Preschool Early Numeracy Skills Test – Brief Version για την αξιολόγηση των δεξιοτήτων των παιδιών στον αριθμητικό γραμματισμό. Τα αποτελέσματα της έρευνας επικυρώσαν την πολυδιάστατη φύση ενός σύγχρονου ΟΜΠ αναδεικνύοντας έξι παράγοντες που συνθέτουν τη δομή του. Εκτός από τις οικογενειακές μαθησιακές δραστηριότητες εντός και εκτός σπιτιού, οι σχέσεις μαθησιακές πρακτικές και οι γονεϊκές πρακτικές που συνθέτουν το συνασθηματικό κλίμα των μαθησιακών αλληλεπιδράσεων γονέα-παιδιού κατέχουν κεντρική θέση σ' ένα σύγχρονο ΟΜΠ. Ιδιαίτερα, αναδείχθηκε η σημασία της ποιότητας των αλληλεπιδράσεων κατά τη διάρκεια υλοποίησης μαθησιακών δραστηριοτήτων. Τα ισχυρά ψυχομετρικά χαρακτηριστικά της κλίμακας ΚΑΟΜΠ την καθιστούν ως ένα έγκυρο και αξιόπιστο εργαλείο, που προστίθεται στη βιβλιογραφία για την αξιολόγηση της ποιότητας ενός ΟΜΠ είτε ολόπλευρα είτε καθενός από τους παράγοντές του. Τα αποτελέσματα επιβεβαίωσαν τη σχέση του ΟΜΠ με την επίδοση των παιδιών στο γραμματισμό και στον αριθμητικό γραμματισμό καθώς και με τα δημογραφικά χαρακτηριστικά και το κοινωνικοοικονομικό υπόβαθρο της οικογένειας. Επίσης, χαρτογραφήθηκαν για πρώτη φορά το προφίλ και τα χαρακτηριστικά του ΟΜΠ στην Ελλάδα. Η σημασία της διατριβής, πέραν της διεθνώς τεκμηριωμένης επίδρασης του ΟΜΠ στην ανάπτυξη των παιδιών, έγκειται στη δυνατότητα να «χαρτογραφηθεί» το προφίλ του ΟΜΠ παιδιών προσχολικής ηλικίας. Αυτή η χαρτογράφηση αποτελεί βασική προϋπόθεση για την πιο αποτελεσματική ενίσχυση της συνεργασίας σχολείου-οικογένειας και για το σχεδιασμό στοχευμένων παρεμβάσεων και την εκπαιδευτική υποστήριξη των μαθησιακών περιβαλλόντων των οικογενειών.	Γρηγοριάδης Αθανάσιος	Early childhood education, Parent participation, Greece, Home and child, Numeracy, Literacy, Εκπαίδευση στην πρώιμη ηλικία, Γονική συμμετοχή, Ξπτι και σχολείο, Γονέας και παιδί, Αριθμητισμός, Γραμματισμός	10.26262/heal.auth.ir.3 16270

<p>Η ψηφιακή αφήγηση ως διδακτικό εργαλείο στο μάθημα της λογοτεχνίας</p>	<p>Γκουτσιουκώστα Ζησούλα Π.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p> <p>Η παρούσα εργασία συνιστά την πρώτη απόπειρα συστηματικής διερεύνησης της αξιοποίησης της ψηφιακής αφήγησης (digital storytelling) στη λογοτεχνική εκπαίδευση. Πρόκειται για την καταγραφή και ανάλυση των δεδομένων μιας έρευνας-δράσης, με στόχο τον έλεγχο και την ανάδειξη του σύνθετου και δυναμικού παιδαγωγικού ρόλου, τον οποίο μπορεί να λάβει η ψηφιακή αφήγηση ως καινοτόμο εκπαιδευτικό εργαλείο σε ένα σύγχρονο μάθημα λογοτεχνίας. Η εργασία συνιστά πεδίο τομής θεωρητικών προσεγγίσεων από το χώρο της λογοτεχνικής εκπαίδευσης, των πολυγραμματισμών και του κριτικού γραμματισμού με τη συζήτηση γύρω από τη χρήση της ψηφιακής αφήγησης στην εκπαίδευση. Η έρευνα, η οποία ακολουθεί τη σπειροειδή εξέλιξη της έρευνας δράσης διήρκεσε τρία χρόνια και πραγματοποιήθηκε σε δημόσιο γενικό λύκειο αγροτικής περιοχής της περιφέρειας Θεσσαλίας. Κατά τους δύο πρώτους κύκλους, η ψηφιακή αφήγηση δοκιμάστηκε στις τάξεις όπου η εκπαιδευτικός-ερευνητρια δίδαξε το μάθημα της λογοτεχνίας και, κατά τον τελευταίο κύκλο, σε ένα πρόγραμμα σχολικών δραστηριοτήτων όπου ο κύκλος της ψηφιακής αφήγησης συνδυάστηκε με τη λέσχη ανάγνωσης και τη δημογραφική γραφή. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, η ψηφιακή αφήγηση δοκιμάστηκε πολλαπλά. Ενσωματώθηκε σε όλες τις φάσεις του μαθήματος της λογοτεχνίας και χρησιμοποιήθηκε τόσο από την εκπαιδευτικό-ερευνητρια, όσο και κυρίως από τους ίδιους τους μαθητές ως εναλλακτικά των καθιερωμένων σχολικών εργασιών. Επιχειρήθηκε η σύνδεση μιας ποικιλίας δραστηριοτήτων από κάθε φάση της διδασκαλίας με τη δημιουργία διαφορετικών τύπων ψηφιακών αφηγήσεων και συγκεντρώθηκαν συνολικά 40 μαθητικές ψηφιακές ιστορίες. Στη διατριβή προτείνεται ένα αναλυτικό πλάνο σταδίων δράσης και αναστοχασμού, υπό το πρίσμα της παιδαγωγικής των πολυγραμματισμών, για την υλοποίηση ενός εργαστηρίου ψηφιακής αφήγησης στο μάθημα της λογοτεχνίας και κατατίθεται μια νέα μεθοδολογική πρόταση για την ανάλυση της ψηφιακής αφήγησης, η οποία συνδυάζει την πολυτροπική ανάλυση και την κοινωνική σημειωτική με τη θεματική ανάλυση. Οι ψηφιακές ιστορίες αντιμετωπίζονται ως σχέδια (designs) και αξιοποιούνται οι έννοιες του μετασηματισμού, της μεταγωγής και της διαμεσοαδέρησης. Η ανάλυση των δεδομένων της έρευνας ανέδειξε το σπουδαίο εύρος των δυνατοτήτων της ψηφιακής αφήγησης και τη δυναμική της για την ανανέωση της λογοτεχνικής εκπαίδευσης. Η ψηφιακή αφήγηση φάνηκε ότι μπορεί να συμβάλει στην κινητοποίηση των μαθητών και την προώθηση της φιλαναντωνίας, την καλλιέργεια παραδοσιακών και σύγχρονων γραμματισμών και την άσκηση της κριτικής δημιουργικότητας.</p>	<p>Αποστολίδου, Βενετία</p>	<p>Literature, Study and teaching (Secondary), Digital storytelling, Media literacy, Literacy in literature, Action research in education, Λογοτεχνία, Μελέτη και διδασκαλία (Δευτεροβάθμια), Ψηφιακή αφήγηση, Γραμματισμός στα Μέσα, Γραμματισμός στη λογοτεχνία, Έρευνα δράσης στην εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.316711</p>
<p>Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στα μαθηματικά και τη διδακτική τους με τη βοήθεια των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και της Επικοινωνίας</p>	<p>Παπαδόπουλος Κωνσταντίνος Γ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p> <p>Σκοπός της διατριβής αυτής είναι η διερεύνηση των απόψεων των εκπαιδευτικών μαθηματικών για την επιμόρφωση Β' επιπέδου στη διδακτική αξιοποίηση των ΤΠΕ στα μαθηματικά, και η μελέτη της επίδρασης της επιμόρφωσης στις παιδαγωγικές θεωρήσεις και τις διδακτικές πρακτικές των εκπαιδευτικών μαθηματικών. Για την επιδίωξη του ερευνητικού σκοπού πραγματοποιήθηκε ο σχεδιασμός εμπειρικής μελέτης μεϊκής προσέγγισης, βασισμένης στον «εξηγητικό διαδοχικό σχεδιασμό» (explanatory sequential design), η οποία διακρίθηκε σε δύο διαφορετικές, αλλά ταυτόχρονα οργανικά συνδεδεμένες φάσεις. Τα βασικά ευρήματα της έρευνας που εκπονήθηκε καταρχήν επιβεβαίωσαν τα συμπεράσματα προγενέστερων μελετών ως προς τη γενική θετική εντύπωση των εκπαιδευτικών για την επιμόρφωση Β' επιπέδου. Ο βαθμός ενσωμάτωσης και έμπρακτης χρήσης των ψηφιακών μέσων και εργαλείων στη διδασκαλία των μαθηματικών εμφανίζεται μάλλον μέτριος και περιορισμένος. Οι ΤΠΕ δεν χρησιμοποιούνται πολύ συχνά, η αξιοποίησή τους εστιάζεται σε δύο κύριες εξειδικευμένες εφαρμογές και ο τρόπος χρήσης τους στη διδακτική πράξη λαμβάνει κυρίαρχα τη μορφή μιας μετωπικής διδασκαλίας βασισμένης στην παρουσίαση, την επίδειξη και την υποδειγματική εκτέλεση με τη χρήση συγκεκριμένων μέσων. Στο πλαίσιο αυτό, οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί μαθηματικών διατύπωσαν επιφυλακτικές απόψεις σχετικά με το αν και κατά πόσο η χρήση των ΤΠΕ στη διδασκαλία και συνακόλουθα οι γνώσεις, οι δεξιότητες και οι αντιλήψεις που αποκόμισαν από το πρόγραμμα επιμόρφωσης τροποποίησαν τη διδακτική τους πράξη. Από την ανάλυση των δεδομένων προκύπτει ότι η καθάρη επίδραση του προγράμματος επιμόρφωσης Β' επιπέδου στη διδασκαλία, είναι μάλλον σχετικά και περιοριστική στον εμπλουτισμό της ήδη υλοποιημένης διδασκαλίας με κάποια νέα δυναμικά μέσα. Η επιμόρφωση δεν φαίνεται να συνέτελεσε σε ουσιαστικούς μετασηματισμούς των διδακτικών πρακτικών προς προοδευτικότερες κατευθύνσεις. Οι Τ.Π.Ε για τους εκπαιδευτικούς του δείγμάτος μας θεωρούνται ένα καλό, συμπληρωματικό εργαλείο, υποστηρικτικό του γνωστού «κλασικού - παραδοσιακού» τρόπου διδασκαλίας, Ως άμεση συνέπεια αυτής της θεμελιώδους τοποθέτησης, οι ΤΠΕ αξιοποιούνται στη διδακτική πράξη περιορισμένα, ευκαιριακά και κατά τρόπο που συμφορμύεται από την μια μεριά προς τις συνήθειες «κλασικής - παραδοσιακής» πρακτικής διδασκαλίας των εκπαιδευτικών και από την άλλη ως προς τις δεδομένες δομολειτουργικές κανονικότητες του εκπαιδευτικού οργανισμού.</p>	<p>Ντρενογιάννη, Ελένη</p>	<p>High school teachers, In-Service training, Mathematics, Study and teaching (Secondary), Mathematics, Computer-assisted instruction, Teaching, Aids and devices, Εκπαιδευτικοί δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, Επιμόρφωση εν ενεργεία, Μαθηματικά, Μελέτη και διδασκαλία (Δευτεροβάθμια), Μαθηματικά, Διδασκαλία με υπολογιστή, Διδασκαλία, Βοηθήματα και συσκευές</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.320016</p>
<p>Αξιοποίηση της ιστοεξερεύνησης στην περιβαλλοντική εκπαίδευση για την προώθηση του αειφόρου σχολείου</p>	<p>Μπασιματζίδης Γεώργιος Β.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p> <p>Η παρούσα ερευνητική εργασία έχει ως σκοπό την μελέτη αξιοποίησης του ψηφιακού εργαλείου της ιστοεξερεύνησης για να υποστηρίξει βιωματικές δράσεις που προωθούν τις αρχές του αειφόρου σχολείου. Επιπλέον, φιλοδοξεί να αξιοποιήσει τις δυνατότητες της ιστοεξερεύνησης να στηρίξει παιδαγωγικούς στόχους του αειφόρου σχολείου και ειδικότερα στο πεδίο του βαθμού απόκρισης των μαθητών σε συγκεκριμένες δράσεις που προωθούν τις αρχές του αειφόρου σχολείου. Ως ερευνητική μέθοδος επιλέχθηκε η έρευνα δράσης. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε σε ένα δημοτικό σχολείο της Θεσσαλονίκης με τη συμμετοχή δύο τμημάτων των Ε-ΣΤ τάξεων, είχε διάρκεια δύο σχολικών ετών και υλοποιήθηκε με είκοσι συνδριές κατά την πρώτη σχολική χρονιά και με δεκατρείς κατά τη δεύτερη. Η έρευνα επικεντρώθηκε σε ένα συγκεκριμένο τμήμα της σχολικής αυλής (υποχώρο), ο οποίος ήταν αποκομμένος από τον υπόλοιπο χώρο της αυλής καθώς, αρχικά, θεωρούνταν «ακατάλληλος», γιατί δεν ήταν διαμορφωμένος με ασφάλεια ώστε να μπορούν να αυλίζονται εκεί οι μαθητές. Αυτός ο περιορισμός στην πρόσβαση των μαθητών αποτέλεσε και την αφετηρία για την έναρξη υλοποίησης της έρευνας δράσης. Για την πραγματοποίηση της παραπάνω πρότασης σχεδιάστηκε από τον εκπαιδευτικό ένα σχέδιο παρεμβάσεων με καθοδηγούμενες δραστηριότητες, σύμφωνα με τις αρχές της ιστοεξερεύνησης, το οποίο είχε τον τίτλο «Αειφορία ιστοεξερεύνηση» (http://aefiforoskolio.blogspot.gr), και επίσης συμφωνήθηκε μεταξύ εκπαιδευτικού και μαθητών η εφαρμογή αυτού του σχεδίου. Το εν λόγω σχέδιο αποτέλεσε και το βασικό εργαλείο της έρευνας. Αξιοποιήθηκαν, επίσης, και τα εργαλεία της παρατήρησης, του ερωτηματολογίου, της συνέντευξης, της φωτογράφισης, της συζήτησης, του ημερολογίου ερευνητή καθώς και τα παραγόμενα των μαθητών. Η αποτίμηση των αποτελεσμάτων έδειξε ότι οι μαθητές μέσω της επαφής τους με την ιστοεξερεύνηση εκτέθηκαν σε μια μεγάλη ποσότητα πληροφοριών, καλλιέργησαν την κριτική τους σκέψη και απέκτησαν δεξιότητες ατομικές καθώς και συλλογικές που μπορούν να στηρίξουν αλλαγές και να προωθήσουν το όραμα του βιώσιμου σχολείου.</p>	<p>Μαλανδράκης, Γεώργιος</p>	<p>Environmental education, Activity programs, Web-based instruction, Internet in education, Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Προγράμματα δραστηριότητας, Διαδίκτυο στην εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.320048</p>
<p>Γλωσσική διδασκαλία στην πρώτη τάξη του δημοτικού σχολείου με βάση την κατανόηση και παραγωγή κειμένων: Μια διδακτική παρέμβαση</p>	<p>Καρανταΐδου Σταυρούλα Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p> <p>Ο γραμματισμός ως φαινόμενο λειτουργεί ταυτόχρονα στην επικοινωνία και στη σκέψη των ανθρώπων. Κατά συνέπεια η διδασκαλία του απαιτεί συνθετική προσέγγιση της κοινωνικής και γνωστικής διάστασής του. Σε αυτό το πλαίσιο η διδασκαλία του γλωσσικού γραμματισμού στο σχολείο είναι αναγκαία να επικεντρώνεται στην επικοινωνία στοχεύοντας στην κατανόηση και παραγωγή προφορικών και γραπτών κειμένων και παράλληλα αναπτύσσοντας τους επιμέρους παράγοντες από τους οποίους εξαρτώνται αυτές οι ικανότητες. Στη λογική αυτή οι υπάρχουσες γνώσεις, οι εμπειρίες και τα ενδιαφέροντα των παιδιών, χρειάζονται να αποτελούν την αφετηρία της διδασκαλίας και με βάση αυτά να αναπτύσσεται η θεματική και γλωσσική γνώση τους σε συνεργατικό πλαίσιο με τη χρήση αυθεντικών κειμένων. Τα στοιχεία αυτής της θεωρήσης για τη διδασκαλία του γλωσσικού γραμματισμού καταγράφονται σε σύγχρονες διδακτικές προσεγγίσεις για την πρώτη σχολική ηλικία. Στόχος, τα στοιχεία αυτά δεν αξιοποιούνται στο ελληνικό σχολείο και ειδικότερα στην προβλεπόμενη από το αναλυτικό πρόγραμμα γλωσσική διδασκαλία για την πρώτη τάξη του δημοτικού. Το γλωσσικό μάθημα στην τάξη αυτή εξαντλείται στη διδασκαλία των γραμμάτων με κυρίαρχη την αναλυτικοσυνθετική μέθοδο και δεν στοχεύει στην επικοινωνία. Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η παρουσίαση μίας εναλλακτικής διδακτικής πρότασης για τη διδασκαλία του γλωσσικού μαθήματος στην πρώτη τάξη του δημοτικού σχολείου. Η πρόταση αυτή στηρίζεται στη συνθετική θεωρήση για τη διδασκαλία του γλωσσικού γραμματισμού και στην αξιοποίηση στοιχείων από τις σύγχρονες προσεγγίσεις για τη διδασκαλία της γλώσσας. Η παρούσα έρευνα εφαρμόστηκε για ένα χρόνο σε τμήμα πρώτης τάξης πειραματικού δημοτικού σχολείου και ακολούθησε τη μεθοδολογία της έρευνας δράσης. Τα αποτελέσματά της ανέδειξαν α) τις αρχές και τα στοιχεία των γλωσσικών προσεγγίσεων που αξιοποιήσε, β) τους στόχους που τέθηκαν για την ανάπτυξη της θεματικής και γλωσσικής γνώσης των παιδιών, τους στόχους οργάνωσης και λειτουργίας της τάξης καθώς και την εξέλιξη αυτών των στόχων, γ) το είδος των δραστηριοτήτων καθώς και το υλικό που αξιοποιήθηκε, δ) τις μορφές οργάνωσης και λειτουργίας της τάξης και τη λειτουργία τους, ε) τις προϋποθέσεις εφαρμογής της παρούσας παρέμβασης, στ) τα σημεία διαφοροποίησής της από την προβλεπόμενη διδασκαλία και ζ) τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν στα παιδιά που εφαρμόστηκε. Συμπερασματικά, η σημασία της παρούσας έρευνας έγκειται σε τρία σημεία. Πρώτον, στην υλοποίηση μιας συνθετικής προσέγγισης για τη διδασκαλία του γραμματισμού. Δεύτερον, στην επίτευξη καλύτερων αποτελεσμάτων συγκριτικά με τα αυτά που προβλέπονται από το αναλυτικό πρόγραμμα. Τέλος, στην ανάδειξη ενός διαφορετικού από τον παραδοσιακό ρόλο του εκπαιδευτικού.</p>	<p>Αϊδίνης, Αθανάσιος</p>	<p>Ελληνική γλώσσα, Νέα, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Γραμματισμός, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Ομάδες διδασκαλίας, Greek language, Modern, Study and teaching (Elementary), Literacy, Study and teaching (Elementary), Teaching teams</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.320222</p>

<p>Οι αντιλήψεις και τα χαρακτηριστικά των εκπαιδευτικών στην πορεία εξέλιξης της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης: 1985-2014</p>	<p>Ντόνα Ειρήνη Κ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p>	<p>Βασικός σκοπός της παρούσης διατριβής είναι η συγκριτική διερεύνηση των αντιλήψεων των εμπλεκόμενων με την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση (ΠΕ) εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σχετικά με την υλοποίησή της. Για το σκοπό της έρευνας πραγματοποιήθηκαν 7 συνεντεύξεις με εκπαιδευτικούς ("παλιολι") που υλοποίησαν προγράμματα ΠΕ άτυπα, πριν τη θεσμοθέτηση της και 13 συνεντεύξεις με εκπαιδευτικούς ("νέοι") που υλοποίησαν αντίστοιχα προγράμματα κατά τη θεσμική περίοδο-Δεκαετία Εκπαίδευσης για την Αειφορία (ΔΕΑ), με στόχο τον εντοπισμό αλλαγών, μεταβολών, εξελίξεων ή μετασχηματισμών στην πορεία της. Για τη συλλογή των δεδομένων ως ερευνητικό εργαλείο χρησιμοποιήθηκε η ημιδομημένη συνέντευξη, ενώ η ανάλυσή τους έγινε με βάση το μεθοδολογικό σχεδιασμό της θεμελιωμένης θεωρίας. Σύμφωνα με τα ευρήματα της μελέτης οι "παλιολι" εκπαιδευτικοί υφούνταν στην ενασχόληση με την ΠΕ από αγάπη και ενδιαφέρον για τα παιδιά και το αντικείμενό της, που συστούσαν κίνητρα εσωτερικά με εσωτερικό σημείο ελέγχου συμπεριφοράς. Η ΠΕ αποτέλεσε πεδίο έκφρασης των προσωπικών συναισθηματικών, εκπαιδευτικών, επιστημονικών και περιβαλλοντικών τους ανησυχιών. Τα κίνητρα των "νέων" εκπαιδευτικών καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα, από εσωτερικά που προκαλούν αισθήματα ολοκλήρωσης και ικανοποίησης αλλά και εξωτερικού τύπου ως μέρος του προσωπικού τους συστήματος αξιών ή αναφερόμενα σε στόχους που οι ίδιοι θεωρούν σημαντικούς καθώς και παρεχόμενα από θεσμικούς παράγοντες. Κεντρική στόχευση όλων των εκπαιδευτικών αποτελεί η καλλιέργεια του ενδιαφέροντος των μαθητών για το περιβάλλον με επίγνωση των προβλημάτων του, η ευαισθητοποίηση, η απόκτηση ικανοτήτων και θετικών στάσεων που διέπονται από αξίες περιβαλλοντικού και ευρύτερα παιδαγωγικού περιεχομένου. Κατά τη θεσμική περίοδο της ΠΕ/ΔΕΑ αναδύονται επιπλέον νέοι στόχοι που αφορούν στη διαμόρφωση του ενεργού πολίτη και στον αντισταθμιστικό χαρακτήρα της ΠΕ. Ένα εύρος διαστάσεων του ρόλου και των χαρακτηριστικών των εκπαιδευτικών αναδύονται στην πορεία της ΠΕ, καταγράφοντας προκλήσεις σε περιβαλλοντικό, παιδαγωγικό και κατά την πρόσφατη περίοδο σε κοινωνικό επίπεδο. Στοιχείο διαφοροποίησης αποτελεί ο παρεμβατικός ρόλος των "νέων" εκπαιδευτικών που προσδιορίζεται από την καλλιέργεια ιδεών, στάσεων και αρχών όπως η αλληλεγγύη και η ευαισθητοποίηση για το περιβάλλον παράλληλα με την καλλιέργεια χαρακτηριστικών ως προς την ιδιότητα του πολίτη που συμμετέχει ενεργά και αναλαμβάνει δράση. Τα ευρήματα της έρευνας αποκαλύπτουν μια σειρά παραγόντων-περισσότερο έκδηλων κατά τη ΔΕΑ-που σχετίζονται με τον προσανατολισμό του σχολείου και του εκπαιδευτικού συστήματος ευρύτερα όπως και με τις επιστημολογικές και φιλοσοφικές θεωρήσεις των εκπαιδευτικών που πλαισιώνουν την ΠΕ, δημιουργώντας ασυνέπειες και περιορισμούς, εμποδίζοντας την υλοποίηση των προγραμμάτων. Επιπλέον, στην πρόσφατη πορεία της αναδύονται κοινωνικό-οικονομικά εμπόδια με αποχωρήσεις γεωγραφικές, κοινωνικές ή οικονομικές μεταξύ αστικών κέντρων και αγροτικής υπαίθρου. Τέλος, μέσα από τη διερεύνηση των προσωπικών αντιλήψεων των εκπαιδευτικών αναδεικνύεται η αμφίδρομη σύνδεση και δυναμική αλληλεπίδραση της θεωρίας με την πράξη ταυτόχρονα με τις διαφαίνόμενες τάσεις στην πορεία εξέλιξης του θεσμού, γεγονός που αναβαθμίζει το ρόλο του εκπαιδευτικού στη διαδικασία ανασυγκρότησης του εκπαιδευτικού χώρου της ΠΕ.</p>	<p>Μαλανδράκης, Γεώργιος</p>	<p>Environmental education, Study and teaching, Teachers, Attitudes, Environmental education, Audio-visual aids, Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Μελέτη και διδασκαλία, Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Οπτικοακουστικά μέσα, Εκπαιδευτικοί, Συμπεριφορές</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 20438</p>
<p>Επαγγελματικά και ταξικά στερεότυπα παιδιών προσχολικής και σχολικής ηλικίας</p>	<p>Τζαμπάζη Φανή Σ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p>	<p>Η παρούσα διατριβή διερευνά τις απόψεις των παιδιών προσχολικής και σχολικής ηλικίας για την κοινωνική τάξη. Με αυτό τον τρόπο η μελέτη αυτή συνεισφέρει στο αναπτυσσόμενο πεδίο της διεθνούς βιβλιογραφίας που αναγνωρίζει τη σημασία των παιδικών εννοιολογήσεων και βλέπει τα παιδιά ως ενεργά υποκείμενα που διαμορφώνονται από την κοινωνία, αλλά και την διαμορφώνουν. Ακόμη, οι απόψεις των παιδιών γίνονται κατανοητές, όχι μόνο ως μια προσωπική γνώση, αλλά όπως διαμορφώνονται μέσω της σχέσης τους με το ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο αλλά και τις άλλες κοινωνικές κατηγορίες στις οποίες ανήκουν. Συνεπώς, σκοπός της έρευνας είναι να αναδειχθούν πιθανές διαφορές σε σχέση με το κοινωνικοοικονομικό τους υπόβαθρο, το φύλο και τον τόπο διαμονής τους. Η έρευνα βασίζεται στα ποσοτικά και ποσοτικά δεδομένα που συλλέχθηκαν από την χρήση τριών ερευνητικών εργαλείων που αφορούν σε τρεις ηλικιακές κατηγορίες: α) 5-8 ετών, β) 8-10 ετών, γ) 10-12 ετών και συγκεκριμένα τη ζωγραφική αναπαράσταση, τη δομημένη συνέντευξη και το ερωτηματολόγιο αντίστοιχα. Από την ανάλυση των δεδομένων της έρευνας προκύπτουν πολύ ενδιαφέροντα ευρήματα που αναδεικνύουν το πως αντιλαμβάνονται τα παιδιά το κοινωνικό σύστημα και το σύστημα παραγωγής. Από τις απόψεις τους προκύπτει ότι η κοινωνική τάξη όχι μόνο τα επηρεάζει ως προς την αντικειμενική αίσθηση του σε τι ωφέλιμοι οι οικονομικοί πόροι αλλά και στην υποκειμενική αίσθηση μέσω της επιρροής στην ανάπτυξη αντιλήψεων για τους άλλους. Επιπλέον, προκύπτουν ενδείξεις για κρίσιμα ζητήματα που αφορούν τις ανισότητες ως προς τις απόψεις των παιδιών για ζητήματα που σχετίζονται με την κοινωνική τάξη. Αυτές οι ενδείξεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι απόψεις των παιδιών είναι πολυσύνθετες και επηρεάζονται από ποικίλους κοινωνικούς παράγοντες αφού εντοπίζονται σαφείς διαφορές μεταξύ των προερχόμενων από διαφορετικές κοινωνικές κατηγορίες όπως είναι το φύλο τους, ο τόπος κατοικίας τους και το κοινωνικοοικονομικό υπόβαθρο των γονέων τους. Οι διαφορές αυτές έχουν μεγάλη σημασία γιατί τεκμηριώνουν με εμπειρικά δεδομένα την ύπαρξη κοινωνικών ανισοτήτων στις απόψεις και επιλογές των παιδιών.</p>	<p>Κυρίδης, Αργύρης</p>	<p>Stereotypes (Social psychology), Social classes, Research, Social perception in children, Στερεότυπα (Κοινωνική ψυχολογία), Κοινωνικές τάξεις, Έρευνα, Κοινωνική αντίληψη στα παιδιά</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 20634</p>
<p>Ρομά και φυλετική διάσταση της αναπηρίας: Απόψεις των εκπαιδευτικών και των επαγγελματιών</p>	<p>Ξενάκη Ελευθερία Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p>	<p>Σκοπός της παρούσας διατριβής είναι να διερευνηθεί η θέση των παιδιών Ρομά με αναπηρία στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και να ανιχνευθούν τα σημεία αλληλεπίδρασης της φυλής με την αναπηρία. Στα πλαίσια της έρευνας διεξήχθησαν 35 ημιδομημένες συνεντεύξεις με εκπαιδευτικούς γενικών και ειδικών σχολείων και επαγγελματίες των ΚΕΔΔΥ. Πραγματοποιήθηκε συνδυαστική ανάλυση των ποιοτικών δεδομένων και από τους τρεις φορείς και συλλέχθηκαν ποσοτικά στοιχεία για τους Ρομά μαθητές που διαγνώστηκαν στα ΚΕΔΔΥ καθώς και για τους Ρομά μαθητές που φοιτούν στα ειδικά σχολεία. Ορισμένα από τα κύρια συμπεράσματα της έρευνας συνοψίζονται στα εξής: Στα γενικά σχολεία η θέση των μαθητών Ρομά παρουσιάζεται δυσμενέστερη μαθησιακά και κοινωνικά σε σύγκριση με τα ειδικά, διαπίστωση που καταδεικνύει νέες πτυχές του αποκλεισμού για τους μαθητές Ρομά. Ακόμη, η μητρική γλώσσα αποτελεί δευτερεύοντα παράγοντα στις διαδικασίες διάγνωσης και στο σχεδιασμό της διδασκαλίας στα γενικά και στα ειδικά σχολεία. Στα ζητήματα της ένταξης των μαθητών με αναπηρία παρατηρείται αμφιθυμία στις απόψεις των συμμετεχόντων, καθώς αναζητούν τρόπους στα πλαίσια της υπέρβασης δομής οι οποίοι δεν παρεκκλίνουν από την καθιερωμένη οργάνωση της γενικής τάξης. Ακόμη, η πλειοψηφία των μαθητών Ρομά με και χωρίς αναπηρία στην έρευνα ζει σε συνθήκες φτώχειας. Η φτώχεια δεν αναδεικνύεται από τους συμμετέχοντες ως ένα μείζον κοινωνικοπολιτικό ζήτημα, αλλά λειτουργεί συμπληρωματικά στους οικογενειακούς – πολιτισμικούς παράγοντες. Με δεδομένη τη συνύπαρξη των κυρίαρχων αντιλήψεων με το ενδιαφέρον των εκπαιδευτικών για τους Ρομά μαθητές, διατυπώνεται η ανάγκη να αναλάβουν ενεργό ρόλο στο πλευρό αυτής της αποκλεισμένης ομάδας.</p>	<p>Καραγιάννη, Παναγιώτα</p>	<p>Teachers of children with disabilities, Attitudes, Children with disabilities, Education, Minorities, Education, Romanies, Economic conditions, Εκπαιδευτικοί παιδιών με αναπηρίες, Στάσεις, Παιδιά με αναπηρίες, Εκπαίδευση, Μειονότητες, Εκπαίδευση, Αβίγνατοι, Οικονομικές συνθήκες</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 20946</p>
<p>Η Αειφόρος Ανάπτυξη στα Σχολικά Προγράμματα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση: διαστάσεις Προγραμμάτων και αντιλήψεις εκπαιδευτικών</p>	<p>Ιμπέκη Βασιλική Α.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p>	<p>Η παρούσα ερευνητική μελέτη αποπειράται να ανιχνεύσει, να διερευνησει και να μελετήσει τη διάχυση και πρακτική εφαρμογή της Αειφόρου Ανάπτυξης στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση στο πλαίσιο της υλοποίησης Σχολικών Προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, επιχειρώντας να οικειοποιηθεί την υφιστάμενη κατάσταση των Σχολικών Προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και του προσανατολισμού τους στην κατεύθυνση της αειφορίας. Η εν λόγω διερεύνηση υλοποιήθηκε μέσω ποιοτικής ανάλυσης περιεχομένου Σχεδίων Σχολικών Προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και ημιδομημένης συνέντευξης σε εκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, οι οποίοι εμπλέκονται ενεργά στην Περιβαλλοντική Εκπαίδευση στο σχολείο. Αφού μελέτησε τις προθέσεις τους για την εκπαιδευτική αξιοποίηση της Αειφόρου Ανάπτυξης, όπως αυτές εκφράζονται μέσα από το σχεδιασμό των Σχολικών Προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, προχώρησε στην εξέταση των αντιλήψεών τους για την έννοια της Αειφόρου Ανάπτυξης και την προώθησή της στην εκπαιδευτική πράξη. Μέσα από το εμπειρικό μέρος της έρευνας αποκρυσταλώθηκαν οι αντιλήψεις και οι προθέσεις των εκπαιδευτικών, σχηματοποιήθηκε το προφίλ της Αειφόρου Ανάπτυξης και η θέση της στην σημερινή εκπαιδευτική πραγματικότητα της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Η μελέτη των δεδομένων ανέδειξε παρουσία διαστάσεων Αειφόρου Ανάπτυξης, που διαχέονται στα Σχολικά Προγράμματα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, συνύπαρξη διαστάσεων Αειφόρου Ανάπτυξης και προσανατολισμό των Σχολικών Προγραμμάτων στην κατεύθυνση της αειφορίας σε συμβατότητα με τα περιεχόμενα και τις αρχές της Ε.Α.Α. Επιπλέον, ανέδειξε την ικανοποιητική νοηματοδότηση της έννοιας της Αειφόρου Ανάπτυξης, ιδιαίτερα του πολυδιάστατου χαρακτήρα της, από τους εκπαιδευτικούς και την ικανοποιητική προώθησή της στην εκπαιδευτική πράξη της σημερινής Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης μέσα από την εφαρμογή Σχολικών Προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, αναδεικνύοντας την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση ως μια ζωντανή και δυναμική εκπαιδευτική διαδικασία στην πορεία προς ένα αειφόρο μέλλον.</p>	<p>Γεωργόπουλος, Αλέξανδρος</p>	<p>Sustainable development, Study and teaching (Elementary), Environmental education, Activity programs, Environmental education, Study and teaching (Elementary), Αειφόρος ανάπτυξη, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Προγράμματα δραστηριότητας, Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια)</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 23262</p>

<p>Εκπαιδευτική πολιτική και καινοτόμες δράσεις στην εκπαίδευση: Μια πρόταση εφαρμογής περιβαλλοντικού προγράμματος, με έμφαση στη δημιουργία βιολογικού σχολικού κήπου</p>	<p>Παπαδοπούλου Αθανασία Σ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p>	<p>Στην παρούσα έρευνα αξιολογήθηκε αρχικά δείγμα 216 μαθητών/τριών προκειμένου να διερευνηθούν οι αρχικές τους ιδέες σχετικά με τη διατροφή, τις προτιμήσεις και την κατανάλωση εποχικών λαχανικών. Ακολούθησε εφαρμογή διδακτικής παρέμβασης σε τέσσερα δημόσια, δημοτικά σχολεία της Θεσσαλονίκης, δύο εκ των οποίων ήταν στην Ανατολική και δύο στη Δυτική Θεσσαλονίκη. Συμμετείχαν 82 μαθητές/τριες τρίτης τάξης δημοτικού. Η διδακτική παρέμβαση διήρκεσε μια σχολική χρονιά και οι θεματικές ενότητες με τις οποίες ήρθαν σε επαφή οι μαθητές/τριες είχαν άμεση σχέση με την ύλη του μαθήματος της Μελέτης του Περιβάλλοντος. Οι δραστηριότητες του σχολικού εργαστηρίου αναπροσαρμόστηκαν και εμπλουτίστηκαν με βιωματικές δραστηριότητες, ενώ πλαισιώθηκαν από τη δημιουργία βιολογικού σχολικού κήπου. Διερευνήθηκαν η διατροφική γνώση και η διατροφική συμπεριφορά των μαθητών/τριών, οι προτιμήσεις και η συχνότητα κατανάλωσης λαχανικών, οι γνώσεις και οι στάσεις τους απέναντι στα τροφολιπομέτρα και την εποχικότητα κατανάλωσης λαχανικών και φρούτων, την κηπουρική και τις κηπουρικές δραστηριότητες. Χρησιμοποιήθηκαν συνδυαστικά (τριγωνιακά) ποσοτικά και ποιοτικά εργαλεία για την εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων, όπως τα ερωτηματολόγια, οι συνεντεύξεις και η παρατήρηση. Η αξιολόγηση της επίδρασης της διδακτικής παρέμβασης πραγματοποιήθηκε σε τρεις φάσεις: πριν από τη διδακτική παρέμβαση, αμέσως μετά, καθώς και ένα χρόνο μετά από την ολοκλήρωσή της. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι ο βιωματικός τρόπος προσέγγισης της γνώσης, ενεργοποίησε το ενδιαφέρον και την επιθυμία των μαθητών/τριών για μάθηση. Αμέσως μετά από το πέρας της διδακτικής παρέμβασης, καθώς και ένα χρόνο αργότερα, παρατηρήθηκε βελτίωση στη διατροφική γνώση και στη συμπεριφορά των μαθητών/τριών, μεγαλύτερη συχνότητα κατανάλωσης ποικιλίας λαχανικών, θετικές στάσεις απέναντι στο συνυπολογισμό της εποχικότητας και των τροφολιπομέτρων κατά την επιλογή λαχανικών και φρούτων, ενώ πολύ θετικές στάσεις εμφάνισαν απέναντι στη κηπουρική και τις κηπουρικές δραστηριότητες.</p>	<p>Χαραλάμους, Δημήτρης Φ</p>	<p>Education, Elementary, Activity programs, Environmental education, Activity programs, School gardens, Active learning, Experiential learning, Εκπαίδευση, Πρωτοβάθμια, Προγράμματα δραστηριότητας, Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Προγράμματα δραστηριότητας, Σχολικοί κήποι, Ενεργός μάθηση, Εμπειρική μάθηση</p>	<p>10.26262/health.auth.ir.3.21320</p>
<p>Η σύνδεση σεξουαλικού προσανατολισμού και φαινομένων εκφοβισμού σε μαθητές, μέσα από τις αντιλήψεις των εκπαιδευτικών</p>	<p>Δαραής Κωνσταντίνος Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p>	<p>Σκοπός της διατριβής ήταν να μελετήσει το θέμα του σεξουαλικού προσανατολισμού, τη σύνδεσή του με τον σχολικό ομοφοβικό εκφοβισμό και τους τρόπους που οι εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουν τη συγκεκριμένη πρόκληση. Στο πρώτο μέρος και με βάση τη βιβλιογραφία, γίνεται μία αναλυτική διαπραγμάτευση των διαφόρων μορφών του σχολικού ομοφοβικού εκφοβισμού, των αρνητικών ψυχοκοινωνικών του συνεπειών σε βάρος των μαθητών/τριών που τον υφίστανται, καθώς και των αντιδράσεων των σχολείων και των εκπαιδευτικών απέναντι σε αυτό φαινόμενο. Στο δεύτερο μέρος παρουσιάζεται η έρευνα στην οποία συμμετείχαν 391 εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αξιολογήθηκαν οι τρόποι αντίδρασης των εκπαιδευτικών και από ποιους παράγοντες ή χαρακτηριστικά επηρεάζονται. Εξετάστηκαν οι αντιλήψεις τους για τα ψυχοκοινωνικά χαρακτηριστικά των μη ετεροφυλόφιλων μαθητών/τριών, οι γνώσεις τους για θέματα μη ετεροφυλοφιλίας, οι αντιλήψεις για το σχολικό κλίμα αλλά και συγκεκριμένα ζητήματα που σχετίζονται με την ομοφοβία. Η στατιστική επεξεργασία των δεδομένων της έρευνας βασίστηκε σε μεθόδους της περιγραφικής και της επαγωγικής στατιστικής. Από τα ευρήματα συνάγεται ότι οι εκπαιδευτικοί τείνουν να υιοθετούν μη ομοφοβικούς τρόπους αντίδρασης και να απορρίπτουν τους ομοφοβικούς τρόπους αντίδρασης καθώς και τους τρόπους αποφυγής οποιασδήποτε παρέμβασης. Διαπιστώθηκε τέλος ότι συγκεκριμένες αντιλήψεις και συγκεκριμένα χαρακτηριστικά των εκπαιδευτικών, σχετίζονται άμεσα με τους τρόπους που επιλέγουν να αντιμετωπίσουν τα φαινόμενα ομοφοβικού εκφοβισμού στο σχολείο.</p>	<p>Μπίμπου-Νάκου, Ιωάννα</p>	<p>Homophobia in schools, Homosexuality and education, Bullying in schools, Teachers, Attitudes, Sexual orientation, Study and teaching, Ομοφοβία στα σχολεία, Ομοφυλοφιλία και εκπαίδευση, Σχολικός εκφοβισμός, Εκπαιδευτικοί, Συμπεριφορές, Σεξουαλικός προσανατολισμός, Μελέτη και διδασκαλία</p>	<p>10.26262/health.auth.ir.3.24733</p>
<p>Γλώσσα και ιδεολογία στη διδακτική πράξη των φιλολόγων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης</p>	<p>Παρασκευά Μαρία Χρ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p>	<p>Αντικείμενο της διατριβής αποτελεί η διερεύνηση των γλωσσικών ιδεολογιών που περιβάλλουν τις διδακτικές πρακτικές των φιλολόγων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με αποτέλεσμα την παραγνώριση της κοινωνικοπολιτισμικής θέσης των μαθητών/τριών μέσα στην τάξη. Απώτερο σκοπό της αποτελεί η ανάδυση των ηγεμονικών λόγων που μέσω της διδασκαλίας της γλώσσας αναπαράγουν τις κοινωνικές ανισότητες στο σχολείο. Αρχικά, η έρευνα στοχεύει να διερευνήσει τις γλωσσικές ιδεολογίες και πρακτικές των φιλολόγων σε σχέση με τη διδασκαλία της πρότυπης γλώσσας τόσο ως προς τον προφορικό λόγο όσο και ως προς τον γραπτό λόγο. Στο πεδίο, ωστόσο, της πρότυπης γλώσσας στο σχολείο αναπτύσσονται και διαμορφώνονται γλωσσικές ιδεολογίες που αξιολογούν το φαινόμενο της γλωσσικής αλλαγής ως κύρια αιτία της γλωσσικής φθοράς με αποτέλεσμα να εξιδανικεύονται ορισμένες μορφές της γλώσσας, σε σχέση με κάποιες άλλες που θεωρούνται υποδεέστερες: η τάση αυτή στρέφει από τη μια μεριά στην αναήθηση μιας γλώσσας κύρους στο παρελθόν-στην περίπτωση αυτή τα αρχαία ελληνικά και από την άλλη στην υποτίμηση της παρουσίας άλλων (ξένων) γλωσσών στο σχολείο. Αντίστοιχα, επομένως, η έρευνα στοχεύει να ανιχνεύσει τις γλωσσικές ιδεολογίες και πρακτικές των υποκειμένων γύρω από τη διδασκαλία της αρχαίας ελληνικής καθώς και τις ρηγματικές πρακτικές που κατασκευάζουν τον ηγεμονικό λόγο για τη γλωσσική φθορά και απώλεια μέσα στην τάξη. Με το ίδιο σκεπτικό αναλύουμε τις γλωσσικές ιδεολογίες και πρακτικές σχετικά με τη θέση των άλλων γλωσσών (ξένων) στο σχολείο και τον τρόπο με τον οποίο εδραιώνουν την κυρίαρχη μονογλωσσική κουλτούρα. Ως προς τα θεωρητικά εργαλεία της η διατριβή αντλεί από τον χώρο των γλωσσικών ιδεολογιών, της γλωσσολογίας και των γραμματισμών. Σε επίπεδο μεθοδολογίας, επιλέγεται η ποιοτική έρευνα μέσα από δείγμα 19 φιλολόγων και με βασικό εργαλείο τις ημιδομημένες συνεντεύξεις. Η έρευνα εντάσσεται στην ευρύτερη εθνογραφική παράδοση με έμφαση στην ερμηνεία του λόγου των υποκειμένων. Για την αρχική κωδικοποίηση των δεδομένων αντλούνται εργαλεία από το απαγωγικό μοντέλο της θεμελιωμένης θεωρίας, ενώ στη συνέχεια αναλύονται με την κριτική ανάλυση λόγου. Η κριτική ανάλυση των δεδομένων αναδεικνύει λόγους που παρουσιάζουν υβριδικότητα, καθώς αντλούνται από γλωσσολογικές προσεγγίσεις αντικρουόμενες μεταξύ τους. Σε μια τελική ταξινόμηση, όπου χαρτογραφούνται τόσο οι συγκλίσεις όσο και οι αποκλίσεις των λόγων των υποκειμένων, τα ευρήματά μας αναδύουν τρεις βασικές κατηγορίες που αναπτύσσουν τις γλωσσικές ιδεολογίες και πρακτικές των εκπαιδευτικών σχετικά με τα ακόλουθα θέματα: α. τη νεοελληνική γλώσσα β. τη σύνδεση της γλωσσικής αλλαγής και εξέλιξης με τη γλωσσική φθορά γ. την παρουσία των άλλων (ξένων) γλωσσών στο σχολείο. Οι παραπάνω κατηγορίες συμπεριλαμβάνουν υποκατηγορίες οι οποίες αναδεικνύουν μια σύνθετη πραγματικότητα.</p>	<p>Τσαοκαλίδου, Πετρούλα</p>	<p>Γλωσσική εκπαίδευση, Μελέτη και διδασκαλία</p>	<p>10.26262/health.auth.ir.3.26347</p>
<p>Εφαρμογή της εξισορροπημένης προσέγγισης στη διδασκαλία της γλώσσας στην α' τάξη του δημοτικού σχολείου: μια διδακτική εφαρμογή</p>	<p>Δαλακλή Χρυσάνθη Γ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p>	<p>Τα τελευταία χρόνια η έρευνα στο πεδίο του γραμματισμού στη διεθνή βιβλιογραφία, οδήγησε στον επαναπροσδιορισμό τόσο του περιεχομένου του όρου, όσο και των μεθόδων διδασκαλίας της γλώσσας στο δημοτικό σχολείο, με αποτέλεσμα τη δημοσίευση εργασιών με αξιολογικές προτάσεις. Ωστόσο, σε αντίθεση με τη διεθνή βιβλιογραφία, οι προτάσεις για τη διδασκαλία της γλώσσας στην α' τάξη του δημοτικού σχολείου στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, αποτελούν ένα μικρό μέρος, αφού εδώ και δεκαετίες εξακολουθεί να είναι κυρίαρχη μία συγκεκριμένη μέθοδος, η αναλυτικο-συνθετική, εκαιτίας της παγιωμένης αντίληψης ότι η διδασκαλία των γραμμάτων και της ικανότητας αποκωδικοποίησης είναι ο βασικός στόχος της διδασκαλίας. Η εξισορροπημένη προσέγγιση (Balanced), αποτελεί μία αξιολογική πρόταση, η οποία χρησιμοποιείται από και περισσότερο τα τελευταία χρόνια στη διδασκαλία της γλώσσας σε Αναλυτικά Προγράμματα τόσο των ΗΠΑ, όσο και των ευρωπαϊκών χωρών. Σκοπός της παρούσας έρευνας, ήταν η αξιολόγηση της εφαρμογής της εξισορροπημένης προσέγγισης, στη διδασκαλία του γλωσσικού μαθήματος στην α' τάξη του δημοτικού σχολείου, προκειμένου να αποκτηθεί η δυνατότητα εφαρμογής της στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε ακολουθώντας τη μεθοδολογία της έρευνας δράσης, μέσω μιας πορείας συνεχών επάλληλων κύκλων, κατά την οποία, κάθε κύκλος οδηγεί στον επόμενο, με βάση τον επαναπροσδιορισμό του σχεδιασμού, μέσα από το πρίσμα της αυτοκριτικής και του αναστοχασμού. Ο σχεδιασμός βασίστηκε στις προηγούμενες γνώσεις, τα ενδιαφέροντα και τις ανάγκες των παιδιών, με σεβασμό στο κοινωνικοπολιτισμικό τους υπόβαθρο. Όλα τα κείμενα οργανώθηκαν στο πλαίσιο θεματικών ενότητων με διαθεματική προσέγγιση της γνώσης και έμφαση ταυτόχρονα, σε όλα τα επίπεδα της γλώσσας, τόσο του προφορικού όσο και του γραπτού λόγου. Μέσα στο πλαίσιο αυτό, η διδασκαλία περιλάμβανε στρατηγικές και δεξιότητες με συστηματικό τρόπο, πάντοτε όμως βασισμένες στην αρχή ολο-μέρους-όλο, με χρήση αυθεντικών κειμένων πλήρους νοήματος, μέσα σε ποικίλα πλαίσια κοινωνικότητας. Τέλος, η οργάνωση της τάξης βασίστηκε στη λειτουργία ομάδων, με στόχο τη συνεργασία και την αλληλεπίδραση. Τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας, επιβεβαιώνουν τη θέση που εκφράζεται στη βιβλιογραφία, ότι η εξισορροπημένη προσέγγιση, μπορεί να εφαρμοστεί στη διδασκαλία της α' τάξης του δημοτικού σχολείου και να συνεισφέρει θετικά στην κατάκτηση του γραμματισμού σε πολλαπλά επίπεδα ταυτόχρονα, συμπεριλαμβανομένων των γραφοφωνημικών αντιστοιχιών και της ικανότητας αποκωδικοποίησης. Ωστόσο, η διδασκαλία δεν σταματά στις ικανότητες αυτές, αλλά περιλαμβάνει ταυτόχρονα και την ανάπτυξη ικανοτήτων κατανόησης και παραγωγής κειμένων γραπτών και προφορικών, καθώς βασική επίδραση αποτελεί ο στόχος της αναπόκρισης σε ανάγκες τόσο παραπάνω όσο και του μέλλοντος.</p>	<p>Αϊδίνης, Αθανάσιος</p>	<p>Γλώσσα, Μελέτη και διδασκαλία</p>	<p>10.26262/health.auth.ir.3.25688</p>

<p>Γλώσσα και ιδεολογία στη διδακτική πράξη των φιλολόγων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης</p>	<p>Παρασκευά Μαρία Χρ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2020</p>	<p>Αντικείμενο της διατριβής αποτελεί η διερεύνηση των γλωσσικών ιδεολογιών που περιβάλλουν τις διδακτικές πρακτικές των φιλολόγων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με αποτέλεσμα την παραγνώριση της κοινωνικοπολιτισμικής θέσης των μαθητών/ τριών μέσα στην τάξη. Απώτερο σκοπό της αποτελεί η ανάδυσση των ηγεμονικών λόγων που μέσω της διδασκαλίας της γλώσσας αναπαράγουν τις κοινωνικές ανισότητες στο σχολείο. Αρχικά, η έρευνα στοχεύει να διερευνήσει τις γλωσσικές ιδεολογίες και πρακτικές των φιλολόγων σε σχέση με τη διδασκαλία της πρότυπης γλώσσας τόσο ως προς τον προφορικό λόγο όσο και ως προς τον γραπτό λόγο. Στο πεδίο, ωστόσο, της πρότυπης γλώσσας στο σχολείο αναπτύσσονται και διαμορφώνονται γλωσσικές ιδεολογίες που αξιολογούν το φαινόμενο της γλωσσικής αλλαγής ως κύρια αιτία της γλωσσικής φθοράς με αποτέλεσμα να εξιδανικεύονται ορισμένες μορφές της γλώσσας, σε σχέση με κάποιες άλλες που θεωρούνται υποδεέστερες: η τάση αυτή στρέφει από τη μια μεριά στην αναζήτηση μιας γλώσσας κύρους στο παρελθόν-στην περίπτωση αυτή τα αρχαία ελληνικά και από την άλλη στην υποτίμηση της παρουσίας άλλων (ξένων) γλωσσών στο σχολείο. Αντίστοιχα, επομένως, η έρευνα στοχεύει να ανιχνεύσει τις γλωσσικές ιδεολογίες και πρακτικές των υποκειμένων γύρω από τη διδασκαλία της αρχαίας ελληνικής καθώς και τις ρηματικές πρακτικές που κατασκευάζουν τον ηγεμονικό λόγο για τη γλωσσική φθορά και απώλεια μέσα στην τάξη. Με το ίδιο σκεπτικό αναλύουμε τις γλωσσικές ιδεολογίες και πρακτικές σχετικά με τη θέση των άλλων γλωσσών (ξένων) στο σχολείο και τον τρόπο με τον οποίο εδραιώνουν την κυρίαρχη μονογλωσσική κουλτούρα. Ως προς τα θεωρητικά εργαλεία της η διατριβή αντλεί από τον χώρο των γλωσσικών ιδεολογιών, της γλωσσοδιδακτικής και των γραμματισμών. Σε επίπεδο μεθοδολογίας, επιλέγεται η ποιοτική έρευνα μέσα από δείγμα 19 φιλολόγων και με βασικό εργαλείο τις ημιδομημένες συνεντεύξεις. Η έρευνα εντάσσεται στην ευρύτερη εθνογραφική παράδοση με έμφαση στην ερμηνεία του λόγου των υποκειμένων. Για την αρχική κωδικοποίηση των δεδομένων αντλούνται εργαλεία από το απαγωγικό μοντέλο της θεμελιωμένης θεωρίας, ενώ στη συνέχεια αναλύονται με την κριτική ανάλυση λόγου. Η κριτική ανάλυση των δεδομένων αναδεικνύει λόγους που παρουσιάζουν υβριδικότητα, καθώς αντλούνται από γλωσσοδιδακτικές προσεγγίσεις αντικρουόμενες μεταξύ τους. Σε μια τελική ταξινόμηση, όπου χαρτογραφούνται τόσο οι συγκλίσεις όσο και οι αποκλίσεις των λόγων των υποκειμένων, τα ευρήματά μας αναδύουν τρεις βασικές κατηγορίες που αναπτύσσουν τις γλωσσικές ιδεολογίες και πρακτικές των εκπαιδευτικών σχετικά με τα ακόλουθα θέματα: α. τη νεοελληνική γλώσσα β. τη σύνδεση της γλωσσικής αλλαγής και εξέλιξης με τη γλωσσική φθορά γ. την παρουσία των άλλων (ξένων) γλωσσών στο σχολείο. Οι παραπάνω κατηγορίες συμπεριλαμβάνουν υποκατηγορίες οι οποίες αναδεικνύουν μια σύνθετη πραγματικότητα.</p>	<p>Τσοκαλίδου, Πετρούλα</p>	<p>Γλωσσική εκπαίδευση, Μελέτη και διδασκαλία</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 26347</p>
<p>Γνώσεις περιεχομένου και παιδαγωγικές γνώσεις περιεχομένου εν ενεργεία εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και ποιότητα διδασκαλιών στους ρητούς αριθμούς</p>	<p>Κυριακορέζη Αικατερίνη Χρ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Σκοπός της παρούσας διδακτορικής διατριβής ήταν η διερεύνηση αφενός των γνώσεων περιεχομένου και των παιδαγωγικών γνώσεων περιεχομένου εν ενεργεία εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στους ρητούς αριθμούς και αφετέρου της σύνδεσης αυτών των ειδών γνώσης με την ποιότητα διδασκαλίας των εκπαιδευτικών. Για τον σκοπό αυτό, πραγματοποιήθηκαν δύο έρευνες. Στην πρώτη έρευνα, έγινε παρατήρηση διδασκαλιών 14 εκπαιδευτικών προερχόμενων από δημόσια και ιδιωτικά σχολεία, προκειμένου να αξιολογηθεί η ποιότητα των διδασκαλιών τους στους ρητούς αριθμούς. Στη δεύτερη έρευνα, 111 εν ενεργεία εκπαιδευτικοί κλήθηκαν να απαντήσουν σε δοκιμασίες ερωτηματολογίου το οποίο εξέταζε τις γνώσεις και τις παιδαγωγικές γνώσεις τους στους ρητούς αριθμούς. Τα αποτελέσματα έδειξαν διακυμάνσεις στην ποιότητα διδασκαλιών των εκπαιδευτικών: παρατηρήθηκαν από χαμηλής έως και Υψηλής ποιότητας διδασκαλίες. Οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί παρουσίασαν περιορισμένες ή μηδαμινές ελλείψεις στις γνώσεις περιεχομένου για τους ρητούς αριθμούς. Ωστόσο, από λίγες έως αρκετές ήταν οι αδυναμίες των εκπαιδευτικών στις παιδαγωγικές γνώσεις για τους ρητούς αριθμούς. Σημαντική σύνδεση προέκυψε από τη συγκριτική εξέταση των δύο ειδών γνώσης: οι συμμετέχοντες εκπαιδευτικοί με υψηλές επιδόσεις στους ρητούς αριθμούς εμφάνισαν υψηλές παιδαγωγικές γνώσεις σε αυτούς. Από τους εκπαιδευτικούς που συμμετείχαν και στις δύο έρευνες, όσοι πραγματοποίησαν Υψηλής ποιότητας διδασκαλίες πέτυχαν άριστες επιδόσεις στο σύνολο των δοκιμασιών που αφορούσαν στις γνώσεις αλλά και τις παιδαγωγικές τους γνώσεις για τους ρητούς αριθμούς. Αντίθετα, οι περισσότεροι από αυτούς που πραγματοποίησαν Χαμηλής ποιότητας διδασκαλίες, παρά τις ελλείψεις τους στις διδασκαλίες, πέτυχαν άριστες επιδόσεις στο σύνολο των δοκιμασιών του ερωτηματολογίου. Εξετάζοντας την επιρροή του φύλου των συμμετεχόντων στις δύο έρευνες, οι άντρες εκπαιδευτικοί είχαν επαρκέστερες γνώσεις περιεχομένου και παιδαγωγικές γνώσεις περιεχομένου για τους ρητούς αριθμούς, όμως οι γυναίκες διδάσκουσες πραγματοποίησαν αρτιότερες διδασκαλίες. Ως προς το σχολείο διδασκαλίας, οι εκπαιδευτικοί των ιδιωτικών σχολείων πραγματοποίησαν υψηλότερη ποιότητας διδασκαλίες σε σχέση με τους εκπαιδευτικούς των δημόσιων σχολείων, αλλά τέτοιου είδους διαφορές δεν εντοπίστηκαν από τις απαντήσεις των εκπαιδευτικών στο ερωτηματολόγιο. Η διδακτική εμπειρία επέδρασε θετικά στις γνώσεις και τις παιδαγωγικές γνώσεις των εκπαιδευτικών για τους ρητούς αριθμούς: οι εκπαιδευτικοί με μεγάλη διδακτική εμπειρία (25-40 έτη υπηρεσίας) πέτυχαν υψηλότερες επιδόσεις στο σύνολο των δοκιμασιών του ερωτηματολογίου σε σχέση με τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς. Αντίθετα, οι εκπαιδευτικοί με μικρή διδακτική εμπειρία (0-10 έτη υπηρεσίας) ήταν αυτοί που πραγματοποίησαν λιγότερο ελλιπείς διδασκαλίες. Η εξειδίκευση των εκπαιδευτικών στη διδακτική των μαθηματικών βρέθηκε να συνδέεται θετικά τόσο με την ποιότητα των διδασκαλιών όσο και με τις γνώσεις και τις διδακτικές πρακτικές τους. Επιπρόσθετα, οι εκπαιδευτικοί που δίδασκαν στις μικρότερες τάξεις (Γ' και Δ' δημοτικού) πέτυχαν πιο πλήρεις διδασκαλίες σε σχέση με τους εκπαιδευτικούς που δίδασκαν στις μεγαλύτερες τάξεις (Ε' και Στ' δημοτικού). Τέλος, η ποιότητα διδασκαλίας των εκπαιδευτικών διαφοροποιήθηκε ανάλογα με τη μαθηματική έννοια που δίδασκαν: καλύτερης και υψηλότερης ποιότητας διδασκαλίες πραγματοποιήθηκαν στα κλάσματα, ενώ χαμηλότερης ποιότητας με μεγαλύτερες ελλείψεις ήταν οι διδασκαλίες στα ποσοστά. Τα αποτελέσματα συγκρίνονται με αντίστοιχα ευρήματα σύγχρονων ερευνητών και συζητούνται οι εκπαιδευτικές προεκτάσεις τους στη μαθηματική εκπαίδευση.</p>	<p>Δεσλή, Δέσποινα</p>	<p>Teacher effectiveness, Evaluation, Elementary school teachers, Training of, Numbers, Rational, Study and teaching (Elementary), Εκπαιδευτικοί, Αποτελεσματικότητά των, Αξιολόγηση, Εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, Αξιολόγησή των, Αριθμοί, Ρητοί, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια)</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 26319</p>
<p>Ανάπτυξη κλίμακας για τη μέτρηση της κοινωνικής αυτο-αποτελεσματικότητας των παιδαγωγών και διερεύνηση της σχέσης της με την αλληλεπίδραση παιδαγωγού-παιδιού και τα μαθησιακά αποτελέσματα</p>	<p>Βατού Αναστασία Σ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Η παρούσα διατριβή εισάγει στο πεδίο της εκπαίδευσης την έννοια της Κοινωνικής Αυτο-αποτελεσματικότητας (Social Self-Efficacy) απαντάται συχνότερα στο επιστημονικό πεδίο του μάντζιζμεν και αναφέρεται στις πεποιθήσεις για τις ικανότητες του ατόμου σε σχέση με την επίδοση του στις διαπροσωπικές σχέσεις. Στην επιστήμη της παιδαγωγικής, το μεγαλύτερο μέρος των ερευνητών εστιάζει την προσοχή του στη γενική αυτο-αποτελεσματικότητα των εκπαιδευτικών και τη σύνδεση της με τη διδασκαλία και τα ακαδημαϊκά επιτεύγματα των μαθητών, παραμελώντας σημαντικά την έννοια της αυτο-αποτελεσματικότητας σχετικά με τις αλληλεπιδράσεις παιδαγωγού-μαθητή. Η παρούσα διδακτορική διατριβή έχει δύο βασικούς σκοπούς. Ο πρώτος σκοπός αφορά την εισαγωγή της έννοιας της κοινωνικής αυτο-αποτελεσματικότητας των εκπαιδευτικών, με την διατύπωση ενός σαφούς ορισμού και την περιγραφή των διαστάσεων της. Ο δεύτερος σκοπός αφορά την κατασκευή ενός αξιόπιστου και έγκυρου εργαλείου μέτρησης της Κοινωνικής Αυτο-αποτελεσματικότητας των εκπαιδευτικών προκειμένου να εκτιμηθεί η έννοια στην Ελλάδα. Επόμενος στόχος της διατριβής είναι η διερεύνηση των σχέσεων μεταξύ της Κοινωνικής Αυτο-αποτελεσματικότητας των εκπαιδευτικών, με την ποιότητα των σχέσεων εκπαιδευτικών-μαθητών και με τα μαθησιακά αποτελέσματα των μαθητών. Για την εκπλήρωση των παραπάνω σκοπών πραγματοποιήθηκαν δύο πλοτικές και μια κύρια έρευνα. Μέσω της πλοτικής εφαρμογής της Κλίμακας της Κοινωνικής Αυτο-αποτελεσματικότητας των Εκπαιδευτικών (ΚΚΑΕ) σε 162 παιδαγωγούς πρώτης παιδικής ηλικίας διερευνάται η αρχική εγκυρότητα και αξιοπιστία της. Η κύρια μελέτη επεξεργάζεται την αξιοπιστία και την εγκυρότητα της νέας κλίμακας σε ένα δείγμα 488 νηπιαγωγών. Ακόμη ο έλεγχος της εγκυρότητας του κριτηρίου της ΚΚΑΕ πραγματοποιείται με την ποιότητα των σχέσεων εκπαιδευτικών-μαθητών αποκαλύπτεται μέσω της συμμετοχής 979 παιδιών και των αντίστοιχων εκπαιδευτικών από 123 τάξεις δημοτικών νηπιαγωγείων της Ελλάδας. Τα εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν για τη συλλογή των δεδομένων είναι: α) η κλίμακα Κοινωνικής Αυτο-αποτελεσματικότητας Εκπαιδευτικών (ΚΚΑΕ), β) η κλίμακα Student-Teacher Relationship Scale (STRS), γ) η κλίμακα Child Appraisal of Relationship with Teacher Scale (CARTS), δ) το Peabody Picture Vocabulary Test-Revised (PPVT-R) και τέλος, ε) μια προσαρμογή του Test of Early Mathematics Ability - Short (TEMA-3). Τα αποτελέσματα των μελετών φανερώνουν την πολυδιάστατη φύση της ΚΚΑΕ αναδεικνύοντας τους πέντε παράγοντες. Επιπρόσθετα, ορισμένα δημογραφικά χαρακτηριστικά των παιδαγωγών συνδέονται με τη κοινωνική αυτο-αποτελεσματικότητά τους. Σε ότι αφορά το προφίλ της κοινωνικής αυτο-αποτελεσματικότητας των εκπαιδευτικών φαίνεται ότι οι παιδαγωγοί σημειώνουν υψηλά επίπεδα κοινωνικής αυτο-αποτελεσματικότητας. Επιπλέον, η σημασία της έννοιας αναδεικνύεται από τα ευρήματα της συσχέτισής της με την ποιότητα των αλληλεπιδράσεων εκπαιδευτικών-μαθητών στη τάξη. Η σημασία της διατριβής έγκειται στο γεγονός ότι προσφέρει νέες πληροφορίες στους εκπαιδευτικούς για τις ικανότητες τους αναφορικά με τις σχέσεις και αλληλεπιδράσεις με τους μαθητές. Οι πληροφορίες αυτές αναφέρονται στη γνώση που ανακτάται από την αυτο-αξιολόγηση των πεποιθήσεων των εκπαιδευτικών και ενισχύει τον εντοπισμό των τομέων του παιδαγωγικού έργου που ενδοχόμενος να χρειάζεται βελτίωση, εξέλιξη ή πρόσθετη επιμόρφωση. Αυτή η γνώση αποτελεί βασική προϋπόθεση για την αποτελεσματική ενίσχυση των αλληλεπιδράσεων εκπαιδευτικών-μαθητών και για το σχεδιασμό στοχευμένων επιμορφώσεων και παρεμβάσεων προς την κατεύθυνση της αποτελεσματικής διαχείρισης της τάξης, αλλά και της δημιουργίας θετικού κλίματος στην τάξη. Επιπρόσθετα, η δημιουργία ενός αξιόπιστου και έγκυρου εργαλείου για τη</p>	<p>Γρηγοριάδης Αθανάσιος</p>	<p>Teacher-child relationships, Κοινωνική αυτο-αποτελεσματικότητα εκπαιδευτικών, Teachers' social self-efficacy, Ποιότητα σχέσης εκπαιδευτικών-μαθητών, Προσχολική Αγωγή, Ανάπτυξη κλίμακας, Scale development, Preschool education</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 27831</p>

<p>Διαδραστική παρέμβαση με σημείο αναφοράς τη ρητή διδασκαλία στρατηγικών νοηματικής προσπέλασης ολοκληρωμένων αφηγηματικών κειμένων: μια μελέτη περίπτωσης μαθητών και μαθητριών της Β' τάξης του δημοτικού σχολείου</p>	<p>Δράκουλου Αναστασία Γ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Η παρούσα μελέτη αποσκοπεί στη διερεύνηση των επιδράσεων της άμεσης και καθοδηγούμενης διδασκαλίας στρατηγικών νοηματικής προσπέλασης, στο επίπεδο της αναγνωστικής κατανόησης ολοκληρωμένων αφηγηματικών κειμένων από μαθητές και μαθήτριες της Β' τάξης του δημοτικού σχολείου. Πρόκειται για μια μελέτη περίπτωσης, η ολιστική φύση της οποίας αφενός επιτρέπει την οργάνωση και χρήση ποικίλων διδακτικών δράσεων και παρεμβάσεων μέσα στο συγκεκριμένο μιας πραγματικής τάξης και αφετέρου παρέχει τη δυνατότητα ενσωμάτωσης και δόμησης πάνω σε απρόσμενα γεγονότα και ανεξέλεγκτες μεταβλητές που χαρακτηρίζουν τις μοναδικές συνθήκες της τάξης αυτής. Λαμβάνοντας υπόψη τις θεωρητικές προτάσεις και τα μοντέλα που έχουν διατυπωθεί σχετικά με την καθοδηγούμενη διδασκαλία, ως μέθοδοι πρώτης ισχυροποίησης ποικίλων ανώτερων λειτουργιών των νεαρών μαθητών, προτείνονται συγκεκριμένες μεταγνωστικές στρατηγικές, όπως η υποβολή προβλέψεων πριν την ανάγνωση, η υποβολή ερωτήσεων από τους μαθητές κατά τη διάρκεια της, η συναγωγή ποικίλων συμπερασμάτων και η περιληπτική αναδίηξη των ιστοριών μετά το πέρας της αναγνωστικής διαδικασίας. Η πλαισιοθετημένη μελέτη που επιχειρείται συνίσταται σε ένα σύνολο διδακτικών μεθόδων και πρακτικών που στοχεύουν να μετασχηματίσουν τον τρόπο προσέγγισης των κειμένων από τους νεαρούς μαθητές και να βελτιώσουν τον έλεγχο της αναγνωστικής τους κατανόησης. Η συλλογή του ερευνητικού υλικού έγινε κατά το σχολικό έτος 2016-17 και βασίστηκε στο χρονολόγιο των γεγονότων, στην καταγραφή των συνομιλιακών συζητήσεων κατά την επεξεργασία και τη διαπραγμάτευση των κειμένων, στις δοκιμασίες αξιολόγησης με ερωτήσεις διαβαθμισμένης δυσκολίας πάνω στο περιεχόμενό τους και τις γραπτές και προφορικές περιληπτικές αναδιηγήσεις 9 μαθητών/τριών της Β' τάξης δημοτικού από ένα σχολείο της αγροτικής περιοχής του Ν. Σερρών. Το υλικό που προέκυψε αναλύθηκε συστηματικά με στόχο τη συνολικότερη αποσαφήνιση και επανεξέταση των τρόπων που ενδεχομένως η διδασκαλία στρατηγικών διαμεσολαβεί στο επίπεδο αναγνωστικής κατανόησης των κειμένων. Η βασισμένη στη διδασκαλία κατανόησης στις προκαταρκτικές και τελικές δοκιμασίες αξιολογήθηκε το στοιχείο της «προστιθέμενης αξίας» των μετασχηματισμών της διδασκαλίας, με τα δεδομένα να αποτυπώνουν σαφή βελτίωση της αναγνωστικής κατανόησης των μαθητών, σε αντίθεση με τα αποτελέσματα στις προκαταρκτικές δοκιμασίες, όπου το επίπεδο της για την πλειοψηφία των μαθητών ήταν χαμηλού επιπέδου. Επιπλέον, η ενημέρωση αναφορικά με την αποτελεσματικότητα των στρατηγικών φάνηκε να ενισχύει τη μεταφορά και επανεπιλημμένη χρήση τους από τους μαθητές κατά τη διάρκεια επεξεργασίας αφηγηματικών κειμένων, συνεισφέροντας και ενισχύοντας ενυπόστατα την πρόδοό τους. Το εύρημα αυτό βρίσκεται σε συμφωνία με ευρήματα άλλων ερευνητών που αποφαίνονται ότι μια διδασκαλία καλά σχεδιασμένη και βασισμένη στη διδασκαλία στρατηγικών μπορεί να αποδειχθεί ένα ωφέλιμο πλαίσιο διδασκαλίας για τους μαθητές, το οποίο θα πρέπει να γίνεται όσο το δυνατόν νωρίτερα κατά τη φοίτησή τους στο σχολείο. Κατά συνέπεια, αναδείχθηκαν νέες προτάσεις για τη διδασκαλία της γλώσσας στην πρωτοσχολική ηλικία.</p>	<p>Αιδίνης, Αθανάσιος</p>	<p>Αναγνωστική κατανόηση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 28321</p>
<p>Η σύγχρονη συζήτηση για την επανεννοιολόγηση του αναλυτικού προγράμματος και τα εναλλακτικά σχολεία στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής</p>	<p>Σαββουλίδου Χριστίνα Χρ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Το αναλυτικό πρόγραμμα σηματοδοτεί μια θεμελιώδη διάσταση της παιδαγωγικής καθώς εμπεριέχει σηματολογικά, ως δομικά στοιχεία, το είδος της επίσημης- και ανεπίσημης- γνώσης που εισάγεται στη σχολική εκπαίδευση και τον γενικό σκοπό της. Συνεπώς, συμβάλλει καίρια στη διαμόρφωση των ατόμων, των πολιτών, της κοινωνίας. Ταυτόχρονα, όσο κι αν κάποιος ισχυριστεί ότι γνωρίζει σε βάθος τον συγκεκριμένο όρο, σύντομα θα διαπιστώσει πως ο τελευταίος αποτελεί ακόμη μια «άγνωστη χώρα» με ανεξερεύνητα στοιχεία. Επιπροσθέτως, συνιστά μια έννοια που εύκολα εγείρει αντιπαράθεσεις, παρερμηνείες, ατέρμονες συζητήσεις, καθώς είναι σύνθετη, ευάλωτη και επηρεάζεται από εκπαιδευτικές πολιτικές, παιδαγωγικές και φιλοσοφικές θεωρήσεις. Ο Woodrow Wilson είχε πει κάποτε πως «είναι ευκολότερο να μετακινήσεις ένα κομμάτι παρά να πραγματοποιήσεις μια αλλαγή στο αναλυτικό πρόγραμμα». Το αμερικανικό κίνημα της επανεννοιολόγησης επιδιώκει ακριβώς αυτήν τη δύσκολη μεταβολή- συγκεκριμένα, τον επαναπροσδιορισμό συμβατικών εννοιών του αναλυτικού προγράμματος, τη μετάβαση από την κατανόηση, από τη στατικότητα στη δυναμική, από τη διεκπεραίωση στη διερεύνηση της ανθρωπίνης και εκπαιδευτικής εμπειρίας. Συμμάχους σε αυτήν την πορεία βρίσκει ποικίλα επιστημονικά πεδία με ουσιαστική συνεισφορά. Στην ίδια λογική μιας διαφορετικής προσέγγισης του αναλυτικού προγράμματος, τα αμερικανικά σχολικά δίκτυα των small schools και των essential schools διαθέτουν ένα θεωρητικό υπόβαθρο μεταφρασμένο σε επιτυχημένη σχολική πρακτική διαμορφώνοντας ένα αξιόλογο υλικό για την εκπαιδευτική και επιστημονική κοινότητα. Η επανεννοιολόγηση και τα προαναφερθέντα σχολεία δεν εστιάζουν σε αλλαγές που σχετίζονται μόνο με το γνωστικό μέρος του αναλυτικού προγράμματος αλλά επίσης με το κοινωνικό και το προσωπικό- με την αμβλυνση, δηλαδή, των κοινωνικών αδικιών, τη συμπεριληψη των μαθητών που εκκινούν από μια δυσκολότερη αφετηρία και την ατομική ενδυνάμωση του καθενός που συμμετέχει στο παιχνίδι της (σχολικής) ζωής.</p>	<p>Γρόλλιος, Γεώργιος</p>	<p>Εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 29886</p>
<p>Απόψεις εκπαιδευτικών και μελλοντικών εκπαιδευτικών σε σχέση με τη διαχείριση της θρησκευτικής ετερότητας στο σχολικό χώρο και την προσέγγιση της προσευχής ως στοιχείο εθνικής διαπαιδαγώγησης</p>	<p>Λυτσιούση Στυλιανή Κ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή επιχειρεί να διερευνήσει τις απόψεις των εκπαιδευτικών και μελλοντικών εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης σχετικά τη διαχείριση της θρησκευτικής ετερότητας και την πρακτική της προσευχής στο σχολείο ως στοιχείο εθνικής διαπαιδαγώγησης. Η αποτύπωση αυτή θεωρήθηκε απαραίτητη, καθώς δεν υφίστανται αρκετές παρόμοιες έρευνες και μάλιστα μεγάλου δείγματος εκπαιδευτικών στην Ελλάδα. Ακόμη, η παρουσία ετερόθρησκων μαθητών στη σχολική τάξη καθιστά επικρατικό το ζήτημα της αποτελεσματικής και δημοκρατικής διαχείρισης της θρησκευτικής ετερότητας, ειδικά με το υπάρχον πλαίσιο της θρησκευτικής εκπαίδευσης, το οποίο καθορίζεται σε σημαντικό βαθμό υπό το πρίσμα της "επικρατούσας θρησκείας" και τη συσχέτιση της με τη δόμηση της εθνικής ταυτότητας. Επίσης, η έρευνα αυτή εξετάζει κατά πόσο οι απόψεις των εκπαιδευτικών συντάσσονται με κάποια από τα μοντέλα σχετικά με τη θρησκευτική ετερότητα στο σχολείο και ειδικά αυτό της ερμηνευτικής προσέγγισης (interpretive approach) του Robert Jackson. Η έρευνα είναι ποσοτική και πραγματοποιήθηκε με τη χρήση κλειστού ερωτηματολογίου σε δείγμα 1271 εκπαιδευτικών και φοιτητών παιδαγωγικών τμημάτων από όλη τη χώρα. Η ανάλυση των δεδομένων έγινε με τη χρήση του στατιστικού πακέτου spss 25. Χρησιμοποιήθηκε το t-test και η άνοια, έγιναν οι συσχετίσεις των κατηγοριών μεταβλητών και η ανάλυση τους (crosstabs), καθώς και παρουσίαση των περιγραφικών στατιστικών (κατανόμες, και πίνακες συσχτητών, μέσο όροι και τυπικές αποκλίσεις), προκειμένου να διαπιστωθεί ο βαθμός διακύμανσης των μεταβλητών. Η ανάλυση των δεδομένων έδειξε ότι οι απόψεις των εκπαιδευτικών φάνηκε να επηρεάζονται από τις νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις της εκπαιδευτικής πολιτικής. Η σύγκριση των απόψεων δασκάλων-νηπιαγωγών έδειξε ότι διαφοροποιούνται σημαντικά, με τους/τις νηπιαγωγούς να παρουσιάζουν μία πιο φιλελεύθερη προσέγγιση στα ζητήματα της θρησκευτικής ετερότητας. Διαφοροποιήσεις αποτυπώθηκαν και στις απόψεις των εν ενεργεία εκπαιδευτικών, συγκριτικά με αυτές των φοιτητών, που δείχνουν πιο ανοιχτοί και δεκτικοί στη θρησκευτική ετερότητα. Τέλος, τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι η προσέγγιση των εκπαιδευτικών σχετικά με τη διαχείριση της θρησκευτικής ετερότητας έχει σημαντικές διαφορές από την ερμηνευτική προσέγγιση του Robert Jackson. Οι ομοιότητες αφορούν κυρίως σε μεμονωμένες πρακτικές. Η αποτύπωση των απόψεων των εκπαιδευτικών μπορεί να συμβάλλει στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών για τα ζητήματα που αναδεικνύονται και να χρησιμοποιηθούν για την υλοποίηση μελλοντικών σχετικών ερευνών. Τα αποτελέσματα μπορούν να προσφέρουν ένα θεωρητικό πλαίσιο για την το σχεδιασμό και την εφαρμογή ενός μοντέλου θρησκευτικής εκπαίδευσης, προσαρμοσμένου στον ελληνικό πρωτοβάθμια.</p>	<p>Τσιούμης, Κωστής</p>	<p>Θρησκευτική εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 31614</p>
<p>Μεταφραστικές παρεμβάσεις και τροποποιήσεις σε διηγήματα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη κατά τη μεταφορά τους στην Νεοελληνική για παιδιά και νέους</p>	<p>Κόρκα Νικολέττα Δ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Οι διασκευές θεωρούνταν κατ' εξακολούθηση φτωχές αντανακλάσεις των πρωτοτύπων τους. Μολαταύτα, έχουν επιτρέπει τη μέθοδο γνώσεων και συμπεκνωμένης σοφίας, καθώς και τη διατήρηση διαχρονικών πολιτισμικών αξιών, ιδίως, όταν πρόκειται για έργα κλασικής λογοτεχνίας. Στην Ελλάδα συναντάμε πολυάριθμες εκδόσεις με διασκευές έργων Ελλήνων λογοτεχνών του 19ου αιώνα για ανήλικους αναγνώστες, όπως είναι αυτά του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη. Ο Παπαδιαμάντης είναι ψυχογράφος και ηθογράφος του λαϊκού ανθρώπου της εποχής του και το έργο του φέρει έντονες θρησκευτικές αναφορές και ιδιαίτερη γλώσσα εμπλουτισμένη με οικιαστικό ιδίωμα και καθαρουσολοιότυπος τύπους. Λόγω αυτών των χαρακτηριστικών υποθέτουμε ότι οι μεταφραστές θα έρθουν αντιμέτωποι με μεταφραστικές δυσκολίες και διλήμματα, που πρέπει να ξεπεράσουν για να μεταφέρουν τα διηγήματα στο νέο αναγνωστικό κοινό-στόχος. Στόχος της έρευνας είναι ο εντοπισμός των διασκευασμένων διηγημάτων του Παπαδιαμάντη για ανήλικους και των μεταφραστικών ελλείψεων, στους οποίους έχουν καταφύγει οι μεταφραστές για την απόδοσή τους. Σημείο εξέτασης και κριτικής προσέγγισης αποτελούν και οι τυχόν εικονογραφικές αναπαραστάσεις και τα περιεκτικώς δεδομένα των βιβλίων, καθώς λειτουργούν διαμορφωτικά για το τελικό νόημα της εξιστόρησης, αποκαλύπτουν σημαντικές για την εξέταση πληροφορίες ως προς τις στρατηγικές μετάφρασης και τους λόγους για τους οποίους έγιναν κατά περίπτωση συγκεκριμένες γλωσσικά μεταφραστικές επιλογές. Οι όποιες προσαρμογές, παραλείψεις ή προσθήκες αναδεικνύουν και τις συμβάσεις που ακολουθεί η σύγχρονη παιδική λογοτεχνία στη χώρα μας, καθώς και τις αντιλήψεις που έχουμε σχετικά με τις δεξιότητες, προσδοκίες και ανάγκες των αναγνωστών-παιδιών. Παράλληλα, η μελέτη των αναμεταφράσεων σε συγχρονία και διαχρονία επιτρέπει να συναχθούν συμπεράσματα σχετικά με τα μεταφραστικά ήθη της κάθε εποχής. Επιμέρους στόχος της εξέτασης είναι η συμβολή στον διάλογο περί θεμιτού ή όχι της ενδογλωσσικής μετάφρασης των διηγημάτων του Παπαδιαμάντη. Με την έρευνα αυτή αποσκοπούμε, ακόμη, στη συμβολή στη δημιουργία ενός εξατομικευμένου μοντέλου μελέτης ενδογλωσσικής μετάφρασης για παιδιά. Η εξέταση αυτής μεθοδολογικά εργαλεία από το πεδίο της διαγλωσσικής μετάφρασης και των «Περιγραφικών Μεταφραστικών Σπουδών».</p>	<p>Κανατσούλη, Μελπομένη</p>	<p>Ελληνική λογοτεχνία</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 31818</p>

Κείμενα ταυτότητας και ερευνητικές τους προσεγγίσεις στο νηπιαγωγείο	Κομπιάδου Ευδοξία Δ.	Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης	2021	<p>Η διατριβή διαπραγματεύεται τα κείμενα ταυτότητας, μία σύγχρονη και δυναμική έννοια από τον χώρο της γλωσσικής ετερογένειας και της πολυγλωσσίας στην εκπαίδευση, με στόχο να την εμπλουτίσει, να την επεκτείνει και να αναδειξει το παιδαγωγικό πλαίσιο εφαρμογής της στην προσχολική εκπαίδευση. Προσεγγίζει την έννοια των κειμένων ως παιδαγωγικών πρακτικών με δύο διαστάσεις και σημασίες, ως κειμένων ταυτότητας και ως κειμένων ταυτότητας. Πρόκειται για μια εθνογραφική έρευνα δράσης στο πεδίο της εκπαίδευσης που επιχειρεί να σκιαγραφήσει μια συγκεκριμένη σχολική κοινότητα και τα μέλη της μέσω της χρήσης και της αξιοποίησης των κειμένων όλων των εμπλεκόμενων στην εκπαιδευτική διαδικασία, παιδιών, γονέων και εκπαιδευτικού-ερευνητήριας, μέσω παιδαγωγικής εφαρμογής (νήπια, σχολική τάξη), διαδραστικών παρεμβάσεων (ομάδες γονέων και ομάδα των νηπίων) και συνεντεύξεων (ομάδες γονέων). Ως έρευνα δράσης στοχεύει στη βελτίωση των εκπαιδευτικών πρακτικών ώστε να εκφραστούν και να αναδειχθούν ταυτοτικά στοιχεία μέσα από τα κείμενα των παιδιών και των γονέων, τα οποία παραδοσιακά δεν βρίσκουν χώρο στην τάξη, με στόχο να αναδιαμορφώσουν το σχολικό κλίμα. Στο θεωρητικό μέρος της διατριβής γίνεται μια προσπάθεια σύνδεσης με συναφείς όρους από τον χώρο της εκπαιδευτικής και της κοινωνικής έρευνας, την αφήγηση και τον βιογραφικό λόγο, το βίωμα ως καθημερινή πρακτική και τις γλωσσικά κατάλληλες πρακτικές. Στο εφαρμοσμένο μέρος της έρευνας αξιοποιούνται πρακτικές από τα επιστημονικά πεδία της Λογοτεχνίας και της Θεατροπαιδαγωγικής, Λογοτεχνικά κείμενα και θεατροπαιδαγωγικές τεχνικές ως κείμενα ταυτότητας ώστε να ενισχύσουν τα άτομα να αποκαλύψουν πτυχές του εαυτού τους και να ανακαλύψουν την αίσθηση της συλλογικότητας. Τα παραγόμενα ποικίλα και πολυτροπικά κείμενα ταυτότητας, που βασίζονται στα ενδιαφέροντα των παιδιών, στις εμπειρίες τους και στις γλωσσικές, πολιτιστικές και κοινωνικές πηγές που μεταφέρουν από το περιβάλλον τους, φωτίζουν τις ταυτοτικές διαδικασίες οι οποίες καταγράφονται και αναδύονται πολυτροπικά, αναλύονται βάσει περιεχομένου και κατηγοριοποιούνται ως διαδικασία. Τα κείμενα συνθέτουν και αντανακλούν, μέσα από την έκφραση των αφηγηματικών ταυτοτήτων, την ιστορία της τάξης και την κουλτούρα που συνδημιουργείται. Η ανάλυση των δεδομένων με επαγωγικό, ανατροφοδοτικό και αναστοχαστικό τρόπο, η πολυπρισματική οπτική της έρευνας, η διεύθυνση στο βάθος των φαινομένων και η ανάδειξη των προσωπικών αφηγήσεων μικρότερου βεληκεούς όσων μετέχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία συνθέτουν το ειδικό ερευνητικό ενδιαφέρον και την πρωτοτυπία του ερευνητικού μοντέλου, σε συνάφεια με την ανάδυση του νέου παραδείγματος στην εκπαιδευτική θεωρία και πράξη. Τα κείμενα ταυτότητας, ως βιογραφικές κατασκευές των ατόμων, δεν αποτελούν απλά μια παροντική θέαση παρελθόντων γεγονότων, αλλά μπορούν να ιδωθούν ως κείμενα που αντλούν πληροφόρηση τόσο από τη βιωμένη εμπειρία όσο και από τη συλλογική μνήμη, τις πολιτισμικά διαθέσιμες πηγές νοήματος και τα παροντικά συμβάντα. Συγκατασκευάζουν την εμπειρία, αναδεικνύοντας τον πλούτο που μεταφέρουν, αποσκοπώντας στην ενδυνάμωση των παιδικών ταυτοτήτων. Στο πλαίσιο αυτό, η διατριβή συμβάλλει στην καλύτερη κατανόηση της έννοιας των κειμένων ταυτότητας και της αξιοποίησής τους στην προσχολική εκπαίδευση, όπου το σχολείο αντιμετωπίζεται ως μέρος μιας συλλογικής κοινωνικής διάδρασης.</p>	Τσοκαλίδου, Πετρούλα	Κείμενα ταυτότητας	10.26262/heal.auth.ir.331289
Τεχνοεπιστήμη, εξουσία, ανθρώπινα δικαιώματα και ένα μοντέλο ηθικής εκπαίδευσης στο πλαίσιο του τεχνολογισμού	Χατζίκου Στυλιανή Θ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2021	<p>Η παρούσα διατριβή επιτοίκαει με έναν συστηματικό τρόπο να παρουσιάσει ζητήματα ηθικής εκπαίδευσης μέσα από τη διδασκαλία των φυσικών επιστημών, και των εφαρμογών τους, στο πλαίσιο της σύγχρονης τεχνοεπιστημονικής ανάπτυξης. Με δεδομένη τη ραγδαία ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, και ασφαλώς τα ευεργετικά της αποτελέσματα, αλλά και τα έντονα χρησιμοθηρικά και τεχνοκρατικά χαρακτηριστικά της σύγχρονης τεχνοεπιστήμης, το πρώτο βασικό ζήτημα που μελετά η παρούσα διατριβή στο θεωρητικό της μέρος, είναι η προσπάθεια να αναδειχθούν εκείνα τα στάδια στην δυτικο-ευρωπαϊκή ιστορία των ιδεών, που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι συνέβαλαν –σπερματικά ή και περισσότερο καθοριστικά – ως κάποιες πρωταρχικά ανηξουσες ρίζες της σημερινής άκρως χρησιμοθηρικής και εξουσιαστικής τεχνοεπιστημονικής ανάπτυξης. Μέσα από εκτενή βιβλιογραφική επισκόπηση προσδιορίζονται, στο Πρώτο Μέρος, οι σημαντικότερες φάσεις στην ιστορία των ιδεών, από την εποχή των Προσωκρατικών και την κλασική αρχαιότητα μέχρι τη δεύτερη βιομηχανική επανάσταση και τα τέλη του 19ου αιώνα. Τα χαρακτηριστικά αυτά στάδια μπορούν να θεωρηθούν ότι αποτέλεσαν καθοριστικές ρίζες για τη μορφή που έχει πάρει σήμερα η γνώση, αναφορικά με την παρουσία μιας πρακτικά, χρησιμοθηρική και εξουσιαστική προανατολισμένη σκέψης, αλλά και με την ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας που οδήγησαν στις μέρες μας στην ανάπτυξη της σύγχρονης τεχνοεπιστήμης. Στη συνέχεια, στο Δεύτερο Μέρος της, η ανά χείρας διατριβή διαπραγματεύεται ζητήματα που αφορούν στη σχέση της τεχνοεπιστήμης με την εξουσία και συζητάει κριτικά συγκεκριμένες εξουσιαστικές δομές με ιδιαίτερο κοινωνικοπολιτικό και ηθικό/βιοηθικό ενδιαφέρον. Οι δομές αυτές αντλούν κυρίως τη δύναμή τους από την κατοχή της εξειδικευμένης γνώσης και της πληροφορίας, καθώς και από την πληθώρα των εφαρμογών, που έχει η γνώση αυτή στη σύγχρονη ανθρώπινη καθημερινότητα, σε συνδυασμό με τη γραφειοκρατία και τα τεράστια κενά που υπάρχουν στη νομοθεσία, ιδιαίτερα για τη σύγχρονη ιατρική επιστήμη και τεχνολογία, για τη βιοτεχνολογία, τις ΤΠΕ, το διαδίκτυο και την έρευνα και εφαρμογή των νευροεπιστημών. Προς την κατεύθυνση αυτή, διερευνώνται, στο Τρίτο Μέρος, ζητήματα που αφορούν στην τεχνοεπιστημονική ανάπτυξη, τις εξουσιαστικές της δομές και τα ανθρώπινα δικαιώματα, στα οποία γίνεται κατ' αρχάς και μια ιστορική επισκόπηση. Αναφορά γίνεται επίσης στην επέκταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στα άλλα μη ανθρώπινα όντα, ώστε να μπορέσει η θεωρία αυτή των δικαιωμάτων να ανταποκριθεί στο σύνολο των προβλημάτων που εγείρονται από την ανάπτυξη της σύγχρονης τεχνοεπιστήμης. Τέλος, στο Τέταρτο Μέρος της διατριβής, εκτός από την παρουσίαση ενός θεωρητικού της μέρους, πραγματοποιήθηκε έρευνα σε εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με σκοπό τη διερεύνηση των αντιλήψεών τους σχετικά με θέματα που αφορούν στη σύγχρονη ανάπτυξη των φυσικών επιστημών και της τεχνολογίας και την αλληλεπίδρασή τους με τις σύγχρονες ηθικές αξίες (ανθρωπιστικές & περιβαλλοντικές). Με βάση τα αποτελέσματα αυτά, καθώς και την αναγκαιότητα διδασκαλίας μιας θεωρίας των αξιών στο πλαίσιο μιας ηθικής εκπαίδευσης στις δυναμικές επιστήμες, προτείνεται ένα μοντέλο ηθικής εκπαίδευσης στο πλαίσιο του τεχνολογισμού.</p>	Μαρκόπουλος, Ιωάννης	Εκπαίδευση, Ηθική	10.26262/heal.auth.ir.331936
Η Κατανόηση της σχέσης παιδιού - σκύλου στο πλαίσιο της οικογένειας	Κοκκινάκης Ιωάννης Χ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2021	<p>Άνθρωπος και σκύλος έχουν ιστορικά συν-εξελιχθεί ως είδη, ενώ, σήμερα, η παρουσία του σκύλου στην ανθρώπινη οικογένεια είναι ιδιαίτερα συχνή και διαρκώς αυξανόμενη. Αυτή η παρουσία φαίνεται να έχει έναν σημαντικό αντίκτυπο στη ζωή των παιδιών, ωστόσο, η οπτική των παιδιών για τη σχέση τους με τον σκύλο δεν έχει ακόμη ερευνηθεί επαρκώς. Η παρούσα διατριβή αποσκοπεί στη διερεύνηση της σχέσης που αναπτύσσεται μεταξύ παιδιού και σκύλου μέσα από τη συμβίωσή τους. Συγκεκριμένα, στοχεύει στην ανάδειξη των τρόπων με τους οποίους τα παιδιά βιώνουν, ερμηνεύουν και νοηματοδοτούν την επικοινωνία τους με τον σκύλο και τον ρόλο του σκύλου στην καθημερινή ζωή και την οικογένειά τους. Στην έρευνα συμμετείχαν 13 παιδιά (7-12 ετών) που συμβιώνουν με σκύλο και διαμένουν σε δήμους της Θεσσαλονίκης. Η συλλογή του ερευνητικού υλικού έγινε μέσω επαναλαμβανόμενων ημι-δομημένων, ημιωρών συνεντεύξεων με κάθε οικογένεια, ενώ χρησιμοποιήθηκαν και συμπληρωματικά μέσα συλλογής δεδομένων (φωτογραφίες, βίντεο, ζωγραφίες, ημερολόγια και ταινία). Παράλληλα, διεξήχθησαν ημι-δομημένες συνεντεύξεις και με έναν εκ των γονέων. Για την ανάλυση του ερευνητικού υλικού εφαρμόστηκε η ερμηνευτική φαινομενολογία, μέσα από την οποία αναδόθηκαν 2 κύριες κατηγορίες και 30 γενικές και επιμέρους υποκατηγορίες, γεγονός που καταδεικνύει την ποικιλομορφία των εμπειριών των συμμετεχόντων. Τα ερευνητικά δεδομένα αναδεικνύουν τον ενεργό ρόλο που διαδραματίζει ο σκύλος στην καθημερινότητα των παιδιών, λειτουργώντας διευκολυντικά σε διάφορες στιγμές, ρουτίνες και συνήθειές τους, καλύπτοντας σημαντικές ανάγκες τους. Για τα παιδιά ο σκύλος νοηματοδοτείται ως μία παρουσία που προσφέρει απόλυτη διαθεσιμότητα, άνευ όρων αποδοχή, ασφάλεια και συναισθηματική στήριξη. Σε επίπεδο οικογένειας, η παρουσία του σκύλου φαίνεται πως επηρεάζει συνολικά τη λειτουργία της, καθώς εμπλέκεται ενεργά σε διάφορες φάσεις, μεταβάσεις ή κύκλους ζωής της, αλλά και στις δυναμικές που αναπτύσσονται μεταξύ των μελών της. Βάσει των ευρημάτων, τα παιδιά νοηματοδοτούν τον σκύλο ως μέλος της οικογένειας και του αποδίδουν αντίστοιχες ιδιότητες. Ωστόσο, ο ρόλος του σκύλου, ως μέλους, χαρακτηρίζεται από ασυνέχειες και αντινομίες και μοιάζει να τοποθετείται στο «μεταίχμιο της ανθρώπινης οικογένειας». Τα παραπάνω δεδομένα συζητούνται σε σχέση με τις σύγχρονες κοινωνικές συνθήκες για τα παιδιά, τόσο στην οικογένεια, όσο και σε άλλα περιβάλλοντα δράσης τους, όπως το σχολείο.</p>	Μπίμπου-Νάκου, Ιωάννα	Παιδιά και ζώα	10.26262/heal.auth.ir.332340

<p>Η ερμηνεία και κατασκευή γραφικών παραστάσεων στα πλαίσια της καλλιέργειας του στατιστικού συλλογισμού σε παιδιά Δ' τάξης του Δημοτικού Σχολείου: Μία διδακτική παρέμβαση</p>	<p>Βασιλά Αικατερίνη Ν.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Η έρευνα που παρουσιάζεται στην παρούσα διατριβή είχε ως στόχο τον σχεδιασμό και την υλοποίηση μιας διδακτικής παρέμβασης για τη διδασκαλία των γραφικών παραστάσεων σε μαθητές της Δ' τάξης του Δημοτικού σχολείου. Η διδακτική παρέμβαση έχει ως στόχο την καλλιέργεια του στατιστικού συλλογισμού σε μαθητές της Δ' τάξης μέσω της ανάπτυξης ικανοτήτων τους στην ερμηνεία και κατασκευή γραφικών παραστάσεων. Από την ανασκόπηση της διεθνούς βιβλιογραφίας διαπιστώθηκε ότι οι έρευνες που έχουν πραγματοποιηθεί σχετικά με τη διδασκαλία εννοιών της στατιστικής εστιάζουν στη διερεύνηση ικανοτήτων και δυσκολιών των μαθητών στις γραφικές παραστάσεις καθώς και στην ανάδειξη της αναγκαιότητας αναθεώρησης των αναλυτικών προγραμμάτων σπουδών με σκοπό την ενίσχυση της στατιστικής παιδείας δίνοντας έμφαση στη διδασκαλία των γραφικών παραστάσεων. Εν αντιθέσει, οι έρευνες που αναφέρονται σε προτάσεις μεθοδολογίας στη διδασκαλία της στατιστικής, όπως για παράδειγμα οι διδακτικές παρεμβάσεις είναι περιορισμένες. Το ισχύον αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών του 2003 για τα Μαθηματικά, προβλέπει τη διδασκαλία της στατιστικής από την Δ' τάξη, ενώ το νέο αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών του 2011 το οποίο σχεδιάστηκε σε μία προσπάθεια αναθεώρησης του ισχύοντος προγράμματος σπουδών και εφαρμόστηκε μόνο πιλοτικά, προβλέπει τη διδασκαλία της στατιστικής από την Α' τάξη. Λαμβάνοντας υπόψη την παγκόσμια τάση για σταδιακή οικοδόμηση των στατιστικών εννοιών από τις πρώτες τάξεις του δημοτικού σχολείου, η παρούσα έρευνα επιχειρήσε τον σχεδιασμό και την υλοποίηση μιας διδακτικής παρέμβασης που ήταν σύμφωνη τόσο με τους στόχους που προβλέπονται στο ισχύον αναλυτικό πρόγραμμα όσο και με τους στόχους του νέου αναλυτικού προγράμματος σπουδών του 2011 για να διερευνηθεί η αποτελεσματικότητά της. Η διδακτική παρέμβαση που πραγματοποιήθηκε ήταν δομημένη με βάση τις έξι κατευθυντήριες προτάσεις που προτείνονται στο πλαίσιο GAISE (2016) το οποίο καλύπτει τους διδακτικούς στόχους της στατιστικής παιδείας και με βάση τα επτά στάδια που προτείνονται στο πλαίσιο FIBA (Skoumpourdi, 2017) και καλύπτουν τις ανάγκες της διερευνητικής μάθησης. Ο σχεδιασμός της διδακτικής παρέμβασης ανέδειξε επιμέρους ερωτήματα για το είδος των δραστηριοτήτων που θα χρησιμοποιηθούν, για τα αποτελέσματα που θα έχει η εφαρμογή της διδακτικής παρέμβασης στην ανάγνωση και στην ερμηνεία δεδομένων, στην ερμηνεία και στην κατασκευή πίνακα συχνοτήτων, εικονογράμματος και ραβδογράμματος, τα οποία απαντήθηκαν μετά την εφαρμογή της παρέμβασης. Η διδακτική παρέμβαση υλοποιήθηκε σε μαθητές της Δ' τάξης που αποτέλεσαν την πειραματική ομάδα, ενώ οι μαθητές που αποτέλεσαν την ομάδα ελέγχου διδάχθηκαν της έννοιες της στατιστικής από τα σχολικά εγχειρίδια. Οι επιδόσεις των συμμετεχόντων καταγράφηκαν πριν και μετά την παρέμβαση για την πειραματική ομάδα και πριν και μετά τη διδασκαλία μέσα από τα σχολικά εγχειρίδια για την ομάδα ελέγχου. Από τα αποτελέσματα της έρευνας διαπιστώθηκε η θετική συμβολή της διδακτικής παρέμβασης στην ενίσχυση των ικανοτήτων των μαθητών τόσο στην ανάγνωση και στην ερμηνεία των δεδομένων όσο και στην ερμηνεία και κατασκευή πίνακα συχνοτήτων, εικονογράμματος και ραβδογράμματος. Τα συμπεράσματα που εξήγησαν από την παρούσα έρευνα συγκλίνουν με τα ευρήματα διεθνών ερευνών που υποστηρίζουν ότι η διδασκαλία όλων των σταδίων της στατιστικής έρευνας σε μικρές ηλικίες καθώς και η διερεύνηση των δραστηριοτήτων που απαιτούνται για τη διδασκαλία εννοιών στατιστικής συμβάλλουν στην καλλιέργεια του στατιστικού συλλογισμού των μαθητών. Επιπλέον, τα συμπεράσματα της έρευνας συγκλίνουν και με τις απόψεις της επιστημονικής κοινότητας για τη συμβολή του πλαισίου GAISE (2016) στην ενίσχυση της στατιστικής σκέψης και για τη συμβολή του πλαισίου FIBA στην ενίσχυση της διερευνητικής μάθησης.</p>	<p>Δεσλή, Δέσποινα</p>	<p>Statistics, Study and teaching (Elementary), Charts, diagrams, etc., Στατιστική, Μελέτη και διδασκαλία (Πρωτοβάθμια), Πίνακες, διαγράμματα κλπ.</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 32366</p>
<p>Γραμματισμός ενηλίκων μεταναστών σε διαπολιτισμικό περιβάλλον, ως κοινωνικο-πολιτική και πολυτροπική πρακτική --: Μια παιδαγωγική προσέγγιση θεμελιωμένη στη θεωρία του Paulo Freire</p>	<p>Φίσιτα Γλυκερία Ι.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Η προσέγγιση του γραμματισμού ως κοινωνικο-πολιτική και πολυτροπική πρακτική αποτελεί μια απάντηση στις πολλαπλές μορφές γραμματισμού που απαιτούνται από το διεθνοποιημένο τοπίο της γλωσσικής και πολιτισμικής πολυμορφίας και από τις νεο-αναδυόμενες πλουραλιστικές μορφές των κειμενικών κόσμων και της ιδιότητας του πολίτη. Εν τούτοις, ο γραμματισμός των ενηλίκων που ανήκουν σε πολύμορφες γλωσσικές και πολιτισμικές μη ηγεμονικές κοινωνικές ομάδες, κατά κύριο λόγο, αντιμετωπίζεται ως ένα σύνολο διακριτών δεξιοτήτων και στόχων και όχι ως κριτική πράξη, η οποία απαρτίζεται από σκέψη και δράση. Οι στενά ιδεολογικά οριοθετημένες και αποπλαισιωμένες εννοιοδοτήσεις του γραμματισμού αυτών των κοινωνικών ομάδων στην εκπαιδευτική πράξη δεν προωθούν την κατανόηση της δυναμικής διάδρασης της γνώσης που προκύπτει από τη διερεύνηση των πολλαπλών ρητών ή υπόρρητων μορφών/δομών της κοινωνίας και δεν εστιάζουν στο μεταβαλλόμενο τοπίο των επικοινωνιακών διόδων που συναρθρώνεται από πολλαπλά σημειωτικά συστήματα, όπου η λεκτική μορφή της γλώσσας παύει να είναι ο κυρίαρχος πόρος νοσηματοδότησης των κειμένων και του κόσμου, με απόρροια οι ομάδες αυτές να οδηγούνται στον κοινωνικό αποκλεισμό. Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η διαμόρφωση ενός προγράμματος γραμματισμού σε ενήλικες μετανάστες μαθητές με επίκεντρο τη θεώρηση της γλώσσας ως κοινωνικο-πολιτισμική και πολυτροπική πρακτική εδραζόμενο από τη μια πλευρά στην Παιδαγωγική του Freire και από την άλλη στους Κριτικούς [Πολυ]γγραμματισμούς. Ως ειδικότεροι στόχοι τέθηκαν η χαρτογράφηση των πρακτικών γραμματισμού που αναπτύσσονται και πραγματώνονται σε μια διαπολιτισμική κοινότητα γραμματισμού ενηλίκων μεταναστών μαθητών, ως κοινωνικές, πολιτικές και πολυτροπικές πρακτικές κατά την ανάπτυξη/θέση πολυτροπικών/πολυμεσικών πηγών νοήματος και την παραγωγή πολλαπλών μορφών κειμένων, και της αξιοποίησης αυτών των πρακτικών ως αφετηρία μιας εξεθρωπώζουσας παιδαγωγικής για την εκ νέου «ανάγνωση» της καθημερινής και κοινωνικής πραγματικότητας όχι ως στατικές αλλά ως μεταβαλλόμενη με στόχο τον μετασχηματισμό της. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε για δύο χρόνια στο σχολείο Αλληλεγγύης «Οδυσσεάς», το οποίο ανήκει στη μη τυπική κοινότητα μάθησης, συμμετείχαν είκοσι μετανάστες μαθητές, άνδρες και γυναίκες, ηλικίας 28-50 ετών, προερχόμενοι από διαφορετικά εθνοτικά, γλωσσικά και πολιτισμικά πλαίσια: η ετερογένεια αυτής της κοινότητας γραμματισμού καθόρισε τη μεθοδολογία της παρούσας έρευνας, η οποία εντάσσεται εντός του πλαισίου της χειραφετητικής έρευνας δράσης. Ως εργαλεία συλλογής δεδομένων αξιοποιήθηκαν: ημιδομημένο ερωτηματολόγιο και συνεντεύξεις και το ημερολόγιο εκπαιδευτικού. Ως ερευνητικό υλικό αποτέλεσαν: η ανάλυση των ευρημάτων του ερωτηματολογίου, το πλέγμα κειμένων προς αξιοποίηση, μεταγραμμένες προφορικές διαδράσεις της κειμενικής κοινότητας, τα μεταγραμμένα ευρήματα των συνεντεύξεων και το παραγόμενο πλέγμα κειμένων από τους μαθητές. Το ερευνητικό μέρος της παρούσας εργασίας διαρθρώθηκε σε τρεις κύκλους και τα ευρήματα από την ανάλυση των ερευνητικών δεδομένων αναδεικνύουν τη δημιουργία, από την πλευρά των μαθητών, ενός σταδιακά εξελισσόμενου σύνθετου πλέγματος κοινωνικών, πολιτικών και πολυτροπικών πρακτικών γραμματισμού που συμβάλλουν στην πραγμάτευση των ρητών ή υπόρρητων νοημάτων των νέων μορφών κειμένων, ως μεταβαλλόμενα και όχι ως στατικά και αμετάβλητα, που εκπροσωπούν κυρίαρχες κοινωνικοπολιτικές δομές. Θεωρώντας τον γραμματισμό των ενηλίκων μεταναστών ως ένα πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα, τα ευρήματα αυτά επιβεβαιώνουν ότι η σύζευξη της Απελευθερωτικής Παιδαγωγικής με το πλαίσιο των Κριτικών [πολυ]γγραμματισμών μπορεί να συμβάλει στη συμμετοχή των ενηλίκων μεταναστών μαθητών σε νέες διαδρομές γραμματισμού</p>	<p>Παπαδημητρίου, Φωτεινή</p>	<p>Μετανάστες, Γραμματισμός</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 32370</p>
<p>Η συμβολή του Κωνσταντίνου Καλαντζή στη διαμόρφωση των σύγχρονων διδακτικών μεθόδων για την αγωγή των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες στην Ελλάδα</p>	<p>Τσιώλης Σωτήρης Π.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Σκοπός της διατριβής ήταν η ανάδειξη της συμβολής του Κώστα Καλαντζή στην ανάπτυξη της Ειδικής Αγωγής στην Ελλάδα. Στα πλαίσια της διατριβής ερευνήθηκε η σχετική δημοσιευμένη βιβλιογραφία και αρθρογραφία και αρχαιακό υλικό. Με βάση τη μελέτη των προηγούμενων αναδειχθηκαν οι μεθοδολογικές παραδοχές, το ενοιολογικό και το κοινωνικοοικονομικό πλαίσιο. Εξετάσαμε επίσης τις επιρροές του Καλαντζή από τη γερμανόφωνη Θεραπευτική Παιδαγωγική, ενώ αναδείξαμε πλευρές της βιογραφίας του. Ασχοληθήκαμε ακόμη με την δράση του στα ιδρύματα και τις δομές της Ειδικής Αγωγής Πιο αναλυτικά στην προκείμενη διατριβή παρουσιάσαμε τις απόψεις του Καλαντζή για την οριοθέτηση και τη συγκρότηση της Θεραπευτικής Παιδαγωγικής και σε σύγκριση με τις απόψεις όλων των άλλων που εργάστηκαν στο συγκεκριμένο επιστημονικό κλάδο. Πιο συγκεκριμένα εξετάσαμε τις ενότητες του ορισμού και της ορολογίας, των σκοπών, της διάγνωσης, της κοινωνικής εργασίας, της παιδαγωγικής θεραπείας, της διδακτικής, του ειδικού παιδαγωγού και της συνεργασίας των γιαιτρών και των παιδαγωγών. Το βασικό συμπέρασμα της διατριβής είναι ότι η συμβολή του Καλαντζή είναι μοναδική και ιδιαίτερα σημαντική για την ανάπτυξη της Ειδικής Αγωγής στην Ελλάδα.</p>	<p>Τζήκας, Χρήστος</p>	<p>Special education educators, Children with disabilities, Education, Παιδαγωγοί ειδικής αγωγής, Παιδιά με αναπηρία, Εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 32372</p>

<p>Μελέτη της εφαρμογής καινοτόμου διδακτικού μοντέλου για τη διδασκαλία του γνωστικού αντικείμενου της οπτικής, διερευνητικών διαδικασιών και φύσης της Διερεύνησης στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση</p>	<p>Καραγιάννη Χρυσούλα Ε.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p> <p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή μελετά την επίδραση μιας συνδυασμένης διερευνητικής προσέγγισης στην κατανόηση της εννοιολογικής και διαδικαστικής γνώσης καθώς και της επιστημολογικής ενημερότητας μαθητών Δημοτικού Σχολείου. Διαμορφώθηκαν δύο Διερευνητικές Μαθησιακές Ακολουθίες (ΔΜΑ) μέσα από μία σταδιακά αναπτυσσόμενη ερευνητική αναπτυξιακή διαδικασία στην περιοχή της Οπτικής. Ο σχεδιασμός των ΔΜΑ στηρίχτηκε στη μετάβαση από την καθοδηγούμενη στην ανοιχτή διερευνητική διδασκαλία. Αρχικά στην έκδοση ΔΜΑ1 (N=7, Ε' Δημοτικού) επιχειρείται μία υπόρρητη πλαισιωμένη διερευνητική προσέγγιση, στο γνωστικό αντικείμενο της οπτικής, με στόχο την κατανόηση της ευθύγραμμης διάδοσης του φωτός και της αλλαγής του μεγέθους της σκιάς, τη βελτίωση της διαδικαστικής γνώσης και της ικανότητας των μαθητών στη διαμόρφωση διερευνησίμων ερωτήσεων και πειραματικού σχεδιασμού καθώς και την κατανόηση της μη γραμμικής φύσης της διερεύνησης και της αναγνώρισης των φάσεων της διερευνητικής διαδικασίας. Η ΔΜΑ 1 βασίστηκε στο μοντέλο Διερευνητικής Διαδρομής (ΔΙΕΔΙΑ) που είναι ένα μοντέλο διερευνητικής διδασκαλίας που αναπτύξαμε και το οποίο αποτελείται από 7 φάσεις (1.Αναγνώριση του προβλήματος, 2. Ερώτηση, 3. Σχεδιασμός, 4. Εφαρμογή, 5. Συμπεράσμα, 6. Ανακοίνωση, 7. Αναστοχασμός). Στη συνέχεια αφού αξιολογήθηκε, η ΔΜΑ1 επανασχεδιάστηκε εκ νέου και εφαρμόστηκε σε δύο διαφορετικές ομάδες (N=14 κ N=16) μαθητών Ε' Δημοτικού. Στη βελτιωμένη έκδοση ΔΜΑ2 ο ερευνητικός σχεδιασμός είναι ημι-πειραματικός (quasi experimental design) με τυχαία επιλογή μαθητών 2 τάξεων Ε' Δημοτικού ενός Δημοτικού Σχολείου. Η αναθεωρημένη έκδοση ΔΜΑ 2 ενδυναμώθηκε υιοθετώντας μια συνδυασμένη διερευνητική διαδικασία η οποία στηρίχτηκε στην προοδευτική μετάβαση από τη ρητή / υπόρρητη και καθοδηγούμενη διερευνητική διαδικασία στην ανοιχτή διερεύνηση. Βελτιώθηκε το διερευνητικό μοντέλο ΔΙΕΔΙΑ μέσα από τη σύνδεση των φάσεων του με τα επίπεδα διερευνητικής διδασκαλίας. Η ΔΜΑ 2α (Ομάδα 1 - N=14) εστιάστηκε στη ρητή διδασκαλία διαδικαστικών στόχων και στη υπόρρητη διδασκαλία επιστημολογικών στόχων, ενώ η ΔΜΑ 2β (Ομάδα 2 – N=16) εστιάστηκε στη ρητή διδασκαλία διαδικαστικών και επιστημολογικών στόχων. Η εννοιολογική, διαδικαστική και επιστημολογική κατανόηση των μαθητών διαπιστώθηκαν μέσω ημιδομημένων συνεντεύξεων και μέσω ενός γραπτού ερωτηματολογίου πριν και μετά την εφαρμογή των ΔΜΑ. Περιλαμβάνονται έργα αξιολόγησης πριν την έναρξη και μετά την ολοκλήρωση των ΔΜΑ και σύγκριση των δύο ομάδων της ΔΜΑ 2. Για την Δοκιμασία 1 (εννοιολογική κατανόηση) επιλέχθηκαν 3 έργα (2 για την ευθύγραμμη διάδοση του φωτός και 1 για το φαινόμενο της αλλαγής μεγέθους της σκιάς). Για τη Δοκιμασία 2 (τον έλεγχο της κατανόησης των πρακτικών της διερεύνησης) επιλέχθηκαν 4 έργα. Τα δύο πρώτα με στόχο τον έλεγχο της κατανόησης της διαδικαστικής γνώσης και των αντίστοιχων δεξιοτήτων των μαθητών για την διαμόρφωση επιστημονικά προσανατολισμένων ερωτημάτων και τα δύο επόμενα με στόχο τον έλεγχο της διαδικαστικής γνώσης και των αντίστοιχων δεξιοτήτων για τον πειραματικό σχεδιασμό. Για τη Δοκιμασία 3 (τον έλεγχο των επιστημολογικών αντιλήψεων των μαθητών) επιλέχθηκαν 2 έργα, το πρώτο αξιολόγησε το είδος των φάσεων της διερευνητικής διαδικασίας που μπορούν να αναγνωρίσουν οι μαθητές και το δεύτερο έργο αξιολόγησε τον μη γραμμικό χαρακτήρα της διερεύνησης. Πολλές έρευνες αναγνωρίζουν ότι οι όψεις της φύσης της διερεύνησης έχουν μεγαλύτερο βαθμό κατανόησης μέσα από διερευνητικές διαδικασίες. Υπάρχουν όμως περιορισμένες εμπειρικές έρευνες οι οποίες εξετάζουν την παραπάνω σχέση σε επίπεδο πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Τα αποτελέσματα της παρούσας διατριβής αναδεικνύουν ότι η ρητή –αναστοχαστική διερευνητική διαδικασία όψων της διαδικαστικής και επιστημολογικής γνώσης συμβάλλει στη βελτιστοποίηση των πρακτικών της διερεύνησης και οδηγεί σε υψηλότερη και βαθύτερη επιστημολογική κατανόηση των μαθητών της Ε Δημοτικού για τη μη γραμμική φύση της διερεύνησης και την αναγνώριση των φάσεων. Η κατανόηση της όψης της φύσης της διερεύνησης “δεν υπάρχει συγκεκριμένο είδος ή μία συγκεκριμένη σειρά φάσεων σε κάθε έρευνα”, είναι θεμελιώδης για να καταφέρουν οι μαθητές να εμπλακούν ουσιαστικά σε μία διερευνητική διαδικασία. Είναι επίσης ιδιαίτερα σημαντική καθώς στα σχολικά χειρίδια βρίσκεται διάχυτη η ενλλακτική άποψη της μιας «επιστημονικής μεθόδου». Τα αποτελέσματα της παρούσας διατριβής ανέδειξαν τέσσερις διαστάσεις της μη γραμμικής φύσης της διερεύνησης (Συχνότητα, οργάνωση, επιστημονικότητα και ασφάλεια συμπερασμάτων). Στην παρούσα διατριβή η ρητή και υπόρρητη διδασκαλία των πρακτικών της διερεύνησης (δεξιότητα διατύπωσης επιστημονικά προσανατολισμένων ερωτημάτων και δεξιότητα πειραματικού σχεδιασμού) σκοπός της διατριβής, είναι η διερεύνηση της διαδικασίας και των αποτελεσμάτων εφαρμογής μιας σειράς παρεμβατικών διδασκαλιών, οι οποίες βασίζονται στην στοχοσταζιολογία των L. Anderson και D. Krawthwohl (2001) και στοχεύουν στην ανάπτυξη ικανοτήτων ανώτερου ταξινόμου επιπέδου. Για την επιδίωξη του ερευνητικού σκοπού πραγματοποιήθηκε ο σχεδιασμός μιας έρευνας παρέμβασης (Intervention research) μεικτής προσέγγισης (Mixed Methods Research design), βασισμένης στο «Σχέδιο Παράλληλης Σύγκλισης». Η παρέμβαση πραγματοποιήθηκε σε Πρότυπο/Πειραματικό σχολείο όπου ο ερευνητής υπηρετούσε ως εκπαιδευτικός πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και του είχε ανατεθεί η εκπαίδευση ενός τμήματος της ΣΤ' Δημοτικού. Τα Πειραματικά σχολεία θεωρούνται κατάλληλα για ερευνητικούς και πειραματικούς σκοπούς και καινοτόμα προγράμματα παρέχοντας παιδαγωγική ελευθερία για διαφοροποίηση του προγράμματος και των λοιπών διδακτικών τους λειτουργιών. Η διάρκεια της παρέμβασης ανέρχονταν σε έξι (6) περίπου μήνες, πραγματοποιήθηκε κατά το 2ο εξάμηνο του σχολικού έτους 2012-2013 και διακρίθηκε σε τρεις κύριες παρεμβατικές περιόδους, την αρχική, την ενδιάμεση και την τελική. Εφαρμόστηκαν είκοσι τρεις (23) παρεμβατικές διδασκαλίες-δραστηριότητες οι οποίες κάλυπταν σε επαρκή βαθμό όλα τα ανώτερα επίπεδα νοητικών δεξιοτήτων και αναφέρονταν σε διαφορετικά μαθήματα και γνωστικές περιοχές του προγράμματος σπουδών. Με βάση τις υπαγορεύσεις της υιοθέτησης του συγκλίνοντα σχεδιασμού τα σύνολα των ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων αναλύθηκαν μέσα από διαφορετικές διαδικασίες με τη σύγκλιση να πραγματοποιείται κατά τη διαδικασία της ερμηνείας, στο τελευταίο βήμα της ερευνητικής διαδικασίας (Mixing during interpretation) με σκοπό την εύρεση συγκλίσεων/αποκλίσεων στα αποτελέσματα. Τα βασικά ευρήματα της παρέμβασης που πραγματοποιήθηκε με στόχο την ανάπτυξη ικανοτήτων ανώτερου ταξινόμου επιπέδου, συνάδουν με έρευνες που συναντώνται στη βιβλιογραφία και συνηγορούν πως κάτω από προϋποθέσεις, αυτές μπορούν να διδαχθούν και να αναπτυχθούν στο πλαίσιο της σχολικής εκπαίδευσης. Οι τεχνικές διδασκαλίας που περιελάμβανε η παρέμβαση, επίδρασαν θετικά στη διάρκεια του χρόνου και είχαν ως αποτέλεσμα τη βελτίωση των μαθησιακών επιδόσεων των μαθητών και μαθητριών. Όπως προέκυψε επίσης, παρουσιάστηκε μία γενικώς ανοδική εξελικτική πορεία ανάπτυξης και αυξητική τάση στις επιδόσεις τους στα επιμέρους επίπεδα της στοχοσταζιολογίας των Anderson και Krawthwohl, δηλαδή στην ανάπτυξη των γνωστικών διαδικασιών της Ανάλυσης, της Αξιολόγησης και της Δημιουργίας. Τα αποτελέσματα της ανάλυσης των δεδομένων μας, έδειξαν επίσης πως υπάρχει ισχυρή συσχέτιση μεταξύ των επιδόσεων στις διδακτικές - παρεμβατικές δραστηριότητες και παραγόντων όπως η ατομική συνολική σχολική επίδοση, το φύλο και οι μαθησιακές δυσκολίες. Ειδικότερα, διαπιστώθηκε πως η ομάδα των μαθητών/τριών με «μέτριες» σχολικές επιδόσεις είχε σημαντική βελτίωση και πέτυχε θεαματική μείωση της διαφοράς έναντι των υπολοίπων, ενώ η πρόοδος της στη συνολική διάρκεια της παρέμβασης ήταν αξιοσημείωτη. Παρόμοια θετική εξέλιξη και πρόοδος παρουσίασε και η ομάδα των μαθητών με μαθησιακές δυσκολίες, επιτυγχάνοντας μία γενική άνοδο της τάξεως των δώδεκα (12) περίπου μονάδων. Τα ευρήματα της παρούσας έρευνας οδήγησαν επίσης στην ανάδειξη έμφυλων διαφορών στις επιδόσεις των συμμετεχόντων μαθητών/τριών, συνηγορώντας με τη βιβλιογραφία στη διαπίστωση πως το φύλο συνιστά σημαντικό παράγοντα επίδρασης. Τα κορίτσια του τμήματος είχαν σταθερά και από την έναρξη της ερευνητικής παρέμβασης μέχρι το τέλος της, καλύτερες επιδόσεις από τα αγόρια με τις διαφορές να κμαίνονται στις δέκα (10) περίπου μονάδες. Αναφορικά με τη χρήση της τεχνολογίας ως παράγοντα επίδρασης στις επιδόσεις των μαθητών/τριών, η ανάλυση των ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων που συλλέχθηκαν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αξιοποίηση των Τ.Π.Ε. φαίνεται πως είχε θετικά επαιζητικό ρόλο στη διαδικασία ανάπτυξης των εν λόγω ικανοτήτων. Οι επιδόσεις τους στις δραστηριότητες που περιλάμβαναν την αξιοποίηση εργαλείων Τ.Π.Ε. ήταν σταθερά και κατά μέσο όρο καλύτερες από τις αντίστοιχες επιδόσεις τους στις υπόλοιπες δραστηριότητες. Εκτός όμως την τεχνολογία, σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των επιδόσεών τους είναι πιθανόν πως είχαν κι άλλοι παράγοντες της διδασκαλίας όπως το θέμα, το γνωστικό αντικείμενο, η προγενέστερη γνώση, η ατομική σε αντιπαράθεση με την ομαδική σχολική εργασία, καθώς και η ψυχολογική - γνωσιολογική προετοιμασία που προηγήθηκε της εκπόνησης κάθε δραστηριότητας. Συμπερασματικά, οι ικανότητες ανώτερου ταξινόμου επιπέδου φαίνεται πως μπορούν να καλλιεργηθούν και να αναπτυχθούν σε ενήλικες και συνύπαρξη με την διδακτέα ύλη όλων των ιαθμημάτων του σχολείου, εάν βέλαια</p>	<p>ΨΥΛΛΟΣ, Δ.</p>	<p>Οπτική, Μελέτη και διδασκαλία</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.332387</p>
<p>Διερεύνηση της διαδικασίας και των αποτελεσμάτων εφαρμογής μιας παρέμβασης με στόχο την ανάπτυξη ικανοτήτων ανώτερου ταξινόμου επιπέδου</p>	<p>Κούρτης Παρασκευάς Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p> <p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή μελετά την επίδραση μιας συνδυασμένης διερευνητικής προσέγγισης στην κατανόηση της εννοιολογικής και διαδικαστικής γνώσης καθώς και της επιστημολογικής ενημερότητας μαθητών Δημοτικού Σχολείου. Διαμορφώθηκαν δύο Διερευνητικές Μαθησιακές Ακολουθίες (ΔΜΑ) μέσα από μία σταδιακά αναπτυσσόμενη ερευνητική αναπτυξιακή διαδικασία στην περιοχή της Οπτικής. Ο σχεδιασμός των ΔΜΑ στηρίχτηκε στη μετάβαση από την καθοδηγούμενη στην ανοιχτή διερευνητική διδασκαλία. Αρχικά στην έκδοση ΔΜΑ1 (N=7, Ε' Δημοτικού) επιχειρείται μία υπόρρητη πλαισιωμένη διερευνητική προσέγγιση, στο γνωστικό αντικείμενο της οπτικής, με στόχο την κατανόηση της ευθύγραμμης διάδοσης του φωτός και της αλλαγής του μεγέθους της σκιάς, τη βελτίωση της διαδικαστικής γνώσης και της ικανότητας των μαθητών στη διαμόρφωση διερευνησίμων ερωτήσεων και πειραματικού σχεδιασμού καθώς και την κατανόηση της μη γραμμικής φύσης της διερεύνησης και της αναγνώρισης των φάσεων της διερευνητικής διαδικασίας. Η ΔΜΑ 1 βασίστηκε στο μοντέλο Διερευνητικής Διαδρομής (ΔΙΕΔΙΑ) που είναι ένα μοντέλο διερευνητικής διδασκαλίας που αναπτύξαμε και το οποίο αποτελείται από 7 φάσεις (1.Αναγνώριση του προβλήματος, 2. Ερώτηση, 3. Σχεδιασμός, 4. Εφαρμογή, 5. Συμπεράσμα, 6. Ανακοίνωση, 7. Αναστοχασμός). Στη συνέχεια αφού αξιολογήθηκε, η ΔΜΑ1 επανασχεδιάστηκε εκ νέου και εφαρμόστηκε σε δύο διαφορετικές ομάδες (N=14 κ N=16) μαθητών Ε' Δημοτικού. Στη βελτιωμένη έκδοση ΔΜΑ2 ο ερευνητικός σχεδιασμός είναι ημι-πειραματικός (quasi experimental design) με τυχαία επιλογή μαθητών 2 τάξεων Ε' Δημοτικού ενός Δημοτικού Σχολείου. Η αναθεωρημένη έκδοση ΔΜΑ 2 ενδυναμώθηκε υιοθετώντας μια συνδυασμένη διερευνητική διαδικασία η οποία στηρίχτηκε στην προοδευτική μετάβαση από τη ρητή / υπόρρητη και καθοδηγούμενη διερευνητική διαδικασία στην ανοιχτή διερεύνηση. Βελτιώθηκε το διερευνητικό μοντέλο ΔΙΕΔΙΑ μέσα από τη σύνδεση των φάσεων του με τα επίπεδα διερευνητικής διδασκαλίας. Η ΔΜΑ 2α (Ομάδα 1 - N=14) εστιάστηκε στη ρητή διδασκαλία διαδικαστικών στόχων και στη υπόρρητη διδασκαλία επιστημολογικών στόχων, ενώ η ΔΜΑ 2β (Ομάδα 2 – N=16) εστιάστηκε στη ρητή διδασκαλία διαδικαστικών και επιστημολογικών στόχων. Η εννοιολογική, διαδικαστική και επιστημολογική κατανόηση των μαθητών διαπιστώθηκαν μέσω ημιδομημένων συνεντεύξεων και μέσω ενός γραπτού ερωτηματολογίου πριν και μετά την εφαρμογή των ΔΜΑ. Περιλαμβάνονται έργα αξιολόγησης πριν την έναρξη και μετά την ολοκλήρωση των ΔΜΑ και σύγκριση των δύο ομάδων της ΔΜΑ 2. Για την Δοκιμασία 1 (εννοιολογική κατανόηση) επιλέχθηκαν 3 έργα (2 για την ευθύγραμμη διάδοση του φωτός και 1 για το φαινόμενο της αλλαγής μεγέθους της σκιάς). Για τη Δοκιμασία 2 (τον έλεγχο της κατανόησης των πρακτικών της διερεύνησης) επιλέχθηκαν 4 έργα. Τα δύο πρώτα με στόχο τον έλεγχο της κατανόησης της διαδικαστικής γνώσης και των αντίστοιχων δεξιοτήτων των μαθητών για την διαμόρφωση επιστημονικά προσανατολισμένων ερωτημάτων και τα δύο επόμενα με στόχο τον έλεγχο της διαδικαστικής γνώσης και των αντίστοιχων δεξιοτήτων για τον πειραματικό σχεδιασμό. Για τη Δοκιμασία 3 (τον έλεγχο των επιστημολογικών αντιλήψεων των μαθητών) επιλέχθηκαν 2 έργα, το πρώτο αξιολόγησε το είδος των φάσεων της διερευνητικής διαδικασίας που μπορούν να αναγνωρίσουν οι μαθητές και το δεύτερο έργο αξιολόγησε τον μη γραμμικό χαρακτήρα της διερεύνησης. Πολλές έρευνες αναγνωρίζουν ότι οι όψεις της φύσης της διερεύνησης έχουν μεγαλύτερο βαθμό κατανόησης μέσα από διερευνητικές διαδικασίες. Υπάρχουν όμως περιορισμένες εμπειρικές έρευνες οι οποίες εξετάζουν την παραπάνω σχέση σε επίπεδο πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Τα αποτελέσματα της παρούσας διατριβής αναδεικνύουν ότι η ρητή –αναστοχαστική διερευνητική διαδικασία όψων της διαδικαστικής και επιστημολογικής γνώσης συμβάλλει στη βελτιστοποίηση των πρακτικών της διερεύνησης και οδηγεί σε υψηλότερη και βαθύτερη επιστημολογική κατανόηση των μαθητών της Ε Δημοτικού για τη μη γραμμική φύση της διερεύνησης και την αναγνώριση των φάσεων. Η κατανόηση της όψης της φύσης της διερεύνησης “δεν υπάρχει συγκεκριμένο είδος ή μία συγκεκριμένη σειρά φάσεων σε κάθε έρευνα”, είναι θεμελιώδης για να καταφέρουν οι μαθητές να εμπλακούν ουσιαστικά σε μία διερευνητική διαδικασία. Είναι επίσης ιδιαίτερα σημαντική καθώς στα σχολικά χειρίδια βρίσκεται διάχυτη η ενλλακτική άποψη της μιας «επιστημονικής μεθόδου». Τα αποτελέσματα της παρούσας διατριβής ανέδειξαν τέσσερις διαστάσεις της μη γραμμικής φύσης της διερεύνησης (Συχνότητα, οργάνωση, επιστημονικότητα και ασφάλεια συμπερασμάτων). Στην παρούσα διατριβή η ρητή και υπόρρητη διδασκαλία των πρακτικών της διερεύνησης (δεξιότητα διατύπωσης επιστημονικά προσανατολισμένων ερωτημάτων και δεξιότητα πειραματικού σχεδιασμού) σκοπός της διατριβής, είναι η διερεύνηση της διαδικασίας και των αποτελεσμάτων εφαρμογής μιας σειράς παρεμβατικών διδασκαλιών, οι οποίες βασίζονται στην στοχοσταζιολογία των L. Anderson και D. Krawthwohl (2001) και στοχεύουν στην ανάπτυξη ικανοτήτων ανώτερου ταξινόμου επιπέδου. Για την επιδίωξη του ερευνητικού σκοπού πραγματοποιήθηκε ο σχεδιασμός μιας έρευνας παρέμβασης (Intervention research) μεικτής προσέγγισης (Mixed Methods Research design), βασισμένης στο «Σχέδιο Παράλληλης Σύγκλισης». Η παρέμβαση πραγματοποιήθηκε σε Πρότυπο/Πειραματικό σχολείο όπου ο ερευνητής υπηρετούσε ως εκπαιδευτικός πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και του είχε ανατεθεί η εκπαίδευση ενός τμήματος της ΣΤ' Δημοτικού. Τα Πειραματικά σχολεία θεωρούνται κατάλληλα για ερευνητικούς και πειραματικούς σκοπούς και καινοτόμα προγράμματα παρέχοντας παιδαγωγική ελευθερία για διαφοροποίηση του προγράμματος και των λοιπών διδακτικών τους λειτουργιών. Η διάρκεια της παρέμβασης ανέρχονταν σε έξι (6) περίπου μήνες, πραγματοποιήθηκε κατά το 2ο εξάμηνο του σχολικού έτους 2012-2013 και διακρίθηκε σε τρεις κύριες παρεμβατικές περιόδους, την αρχική, την ενδιάμεση και την τελική. Εφαρμόστηκαν είκοσι τρεις (23) παρεμβατικές διδασκαλίες-δραστηριότητες οι οποίες κάλυπταν σε επαρκή βαθμό όλα τα ανώτερα επίπεδα νοητικών δεξιοτήτων και αναφέρονταν σε διαφορετικά μαθήματα και γνωστικές περιοχές του προγράμματος σπουδών. Με βάση τις υπαγορεύσεις της υιοθέτησης του συγκλίνοντα σχεδιασμού τα σύνολα των ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων αναλύθηκαν μέσα από διαφορετικές διαδικασίες με τη σύγκλιση να πραγματοποιείται κατά τη διαδικασία της ερμηνείας, στο τελευταίο βήμα της ερευνητικής διαδικασίας (Mixing during interpretation) με σκοπό την εύρεση συγκλίσεων/αποκλίσεων στα αποτελέσματα. Τα βασικά ευρήματα της παρέμβασης που πραγματοποιήθηκε με στόχο την ανάπτυξη ικανοτήτων ανώτερου ταξινόμου επιπέδου, συνάδουν με έρευνες που συναντώνται στη βιβλιογραφία και συνηγορούν πως κάτω από προϋποθέσεις, αυτές μπορούν να διδαχθούν και να αναπτυχθούν στο πλαίσιο της σχολικής εκπαίδευσης. Οι τεχνικές διδασκαλίας που περιελάμβανε η παρέμβαση, επίδρασαν θετικά στη διάρκεια του χρόνου και είχαν ως αποτέλεσμα τη βελτίωση των μαθησιακών επιδόσεων των μαθητών και μαθητριών. Όπως προέκυψε επίσης, παρουσιάστηκε μία γενικώς ανοδική εξελικτική πορεία ανάπτυξης και αυξητική τάση στις επιδόσεις τους στα επιμέρους επίπεδα της στοχοσταζιολογίας των Anderson και Krawthwohl, δηλαδή στην ανάπτυξη των γνωστικών διαδικασιών της Ανάλυσης, της Αξιολόγησης και της Δημιουργίας. Τα αποτελέσματα της ανάλυσης των δεδομένων μας, έδειξαν επίσης πως υπάρχει ισχυρή συσχέτιση μεταξύ των επιδόσεων στις διδακτικές - παρεμβατικές δραστηριότητες και παραγόντων όπως η ατομική συνολική σχολική επίδοση, το φύλο και οι μαθησιακές δυσκολίες. Ειδικότερα, διαπιστώθηκε πως η ομάδα των μαθητών/τριών με «μέτριες» σχολικές επιδόσεις είχε σημαντική βελτίωση και πέτυχε θεαματική μείωση της διαφοράς έναντι των υπολοίπων, ενώ η πρόοδος της στη συνολική διάρκεια της παρέμβασης ήταν αξιοσημείωτη. Παρόμοια θετική εξέλιξη και πρόοδος παρουσίασε και η ομάδα των μαθητών με μαθησιακές δυσκολίες, επιτυγχάνοντας μία γενική άνοδο της τάξεως των δώδεκα (12) περίπου μονάδων. Τα ευρήματα της παρούσας έρευνας οδήγησαν επίσης στην ανάδειξη έμφυλων διαφορών στις επιδόσεις των συμμετεχόντων μαθητών/τριών, συνηγορώντας με τη βιβλιογραφία στη διαπίστωση πως το φύλο συνιστά σημαντικό παράγοντα επίδρασης. Τα κορίτσια του τμήματος είχαν σταθερά και από την έναρξη της ερευνητικής παρέμβασης μέχρι το τέλος της, καλύτερες επιδόσεις από τα αγόρια με τις διαφορές να κμαίνονται στις δέκα (10) περίπου μονάδες. Αναφορικά με τη χρήση της τεχνολογίας ως παράγοντα επίδρασης στις επιδόσεις των μαθητών/τριών, η ανάλυση των ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων που συλλέχθηκαν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αξιοποίηση των Τ.Π.Ε. φαίνεται πως είχε θετικά επαιζητικό ρόλο στη διαδικασία ανάπτυξης των εν λόγω ικανοτήτων. Οι επιδόσεις τους στις δραστηριότητες που περιλάμβαναν την αξιοποίηση εργαλείων Τ.Π.Ε. ήταν σταθερά και κατά μέσο όρο καλύτερες από τις αντίστοιχες επιδόσεις τους στις υπόλοιπες δραστηριότητες. Εκτός όμως την τεχνολογία, σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των επιδόσεών τους είναι πιθανόν πως είχαν κι άλλοι παράγοντες της διδασκαλίας όπως το θέμα, το γνωστικό αντικείμενο, η προγενέστερη γνώση, η ατομική σε αντιπαράθεση με την ομαδική σχολική εργασία, καθώς και η ψυχολογική - γνωσιολογική προετοιμασία που προηγήθηκε της εκπόνησης κάθε δραστηριότητας. Συμπερασματικά, οι ικανότητες ανώτερου ταξινόμου επιπέδου φαίνεται πως μπορούν να καλλιεργηθούν και να αναπτυχθούν σε ενήλικες και συνύπαρξη με την διδακτέα ύλη όλων των ιαθμημάτων του σχολείου, εάν βέλαια</p>	<p>Ντραγιαννίου, Ελένη</p>	<p>Ταξινόμια</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.332635</p>

<p>Γραμματισμός στην ξένη γλώσσα μέσω της αξιοποίησης των εικαστικών τεχνών: Σχεδιάζοντας ένα αναλυτικό πρόγραμμα για τη διδασκαλία της Αγγλικής γλώσσας σε μαθητές/ήτριες της Στ' δημοτικού θεμελιωμένο στην πρόταση των κριτικών [πολυ]γραμματισμών</p>	<p>Εμμανουηλίδου Μαρία Δ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Ο στόχος του Ενιαίου Προγράμματος Σπουδών Ξένων Γλωσσών (ΕΠΞ-ΕΓ) είναι να συνδράμει στο έργο των εκπαιδευτικών Αγγλικής γλώσσας μέσω σύγχρονων και καινοτόμων προσεγγίσεων, οι οποίες στηρίζονται στην εφαρμογή του νέου προγράμματος σπουδών. Ωστόσο, το γεγονός πως στις τάξεις Δ, Ε' και Στ' του δημοτικού σχολείου ακόμα χρησιμοποιούνται τα διδακτικά εγχειρίδια τα οποία συγγράφηκαν το 2009, ουσιαστικά αντικρούεται με τα φιλόδοξα σχέδια για αναβάθμιση του μαθήματος της Αγγλικής γλώσσας στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Η παρούσα έρευνα αντιτάσσεται στην παραδοσιακή, βιβλιοκεντρική διδασκαλία της Αγγλικής γλώσσας, καταθέτοντας ένα αναδιαρθρωμένο αναλυτικό πρόγραμμα (syllabus) για τη Στ' δημοτικού, το οποίο στηρίζεται στην αξιοποίηση αυθεντικών οπτικών/πολυτροπικών και πολυμεσικών κειμένων για τη διδασκαλία της Αγγλικής γλώσσας, όπως βίντεο, έργα τέχνης και εικονοβιβλία. Στην έρευνα συμμετείχαν είκοσι δύο μαθητές/ήτριες (δεκατέσσερα αγόρια και οκτώ κορίτσια) περίπου δώδεκα ετών, οι οποίοι/ες κατά το σχολικό έτος 2014-2015 φοιτούσαν στη Στ' τάξη δωδεκαθέσιου Δημοτικού Σχολείου στη δυτική Θεσσαλονίκη. Η τάξη χαρακτηρίζεται ως πολυγλωσσική και πολιτισμική, καθώς τρεις εκ των μαθητών ήταν δίγλωσσοι, τρεις ήταν πολύγλωσσοι και τρεις από τις μαθήτριες ήταν δίγλωσσες, στο σύνολο των είκοσι δύο παιδιών. Ηλικία των μαθητών ήταν Ρομά και ουσιαστικά αποτέλεσε τον βασικό άξονα για τη δόμηση της διδακτικής παρέμβασης, δεδομένου πως στην τάξη εμφανίστηκαν έντονα περιστατικά σχολικού εκφοβισμού και περιθωριοποίησης. Για την υλοποίηση της έρευνας αξιοποιήθηκε η έρευνα δράσης με στόχο τον μετασχηματισμό της αρνητικής στάσης των μαθητών/τριών απέναντι στον Ρομά συμμαθητή τους. Ο σχεδιασμός της έρευνας περιλαμβάνει τρεις φάσεις: α) την πιλοτική έρευνα, β) τη διδακτική παρέμβαση, η διάρθρωση της οποίας οργανώθηκε γύρω από τέσσερις θεματικές ενότητες, και γ) την αξιολόγηση της έρευνας μέσω των τελικών ερωτηματολογίων των μαθητών/τριών και των συνεντεύξεών τους. Τα αποτελέσματα της έρευνας χαρακτηρίζονται θετικά, δεδομένου πως ως έναν βαθμό επετεύχθη η αλλαγή στάσης απέναντι στον Ρομά συμμαθητή τους. Παράλληλα, φάνηκε η βελτίωση των μαθητών/τριών στη γλώσσα στόχο, τα Αγγλικά, τόσο μέσω των τελικών συνεντεύξεων όσο και μέσω των παραγόμενων πολυτροπικών κειμένων τους, στα οποία αναδεικνύεται η αξιοποίηση της μεταγλώσσας του οπτικού σχεδιασμού για την αναπαράσταση κοινωνικών και πολιτισμικών φαινομένων, τα οποία ταλανίζουν την κοινωνία και διαιωνίζουν ανισότητες.</p>	<p>Παπαδημητρίου, Φωτεινή</p>	<p>English language, Curricula, Arts in education, Critical pedagogy, Transformative learning, Αγγλική γλώσσα, Πρόγραμμα σπουδών, Τέχνες στην εκπαίδευση, Κριτική παιδαγωγική, Μεταμορφωτική μάθηση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 32638</p>
<p>Ο Ιστός ως πεδίο γραμματισμού στην εκπαίδευση: Εκπαιδευόμενοι εκπαιδευτικοί και ιστοπληροφόρηση</p>	<p>Μπουσιντζέλη Ευαγγελία Π.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Βασικός σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η διερεύνηση των πρακτικών μέσω των οποίων εκπαιδευόμενοι (φοιτητές) εκπαιδευτικοί αναζητούν, αξιολογούν και χρησιμοποιούν ιστοπληροφορίες, ως άτομα και ως εκπαιδευτικοί. Για τη βέλτιστη εξυπηρέτηση του σκοπού αυτού, σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε συγχρονική μελέτη μεικτών μεθόδων έρευνας. Μέσω μεθοδολογικής τριγωνποίησης, αξιοποιήθηκαν συγκεκριμένα, δομημένη μη συμμετοχική παρατήρηση, ερωτηματολόγιο και ημιδομημένη συνέντευξη. Στην έρευνα συμμετείχαν 33 τελειόφοιτοι του ΠΤΔΕ του ΑΠΘ. Τα ευρήματα της παρούσας έρευνας αναδεικνύουν την σχεδόν παντελή απουσία κριτικής προσέγγισης της ιστοπληροφόρησης. Συνολικά και ανεξάρτητα από το σκοπό και τη συνθετότητα των ιστοαναζητήσεων, οι φοιτητές εστιάζουν γενικά σε βραχυπρόθεσμους στόχους, χωρίς διάθεση περαιτέρω διερεύνησης. Βασίζονται αποκλειστικά σε μία εμπορική μηχανή αναζήτησης, την Google, και αποκτούν πρόσβαση κυρίως σε μη εκπαιδευτικό και επιστημονικό περιεχόμενο. Επιπλέον, επιλέγουν και αξιολογούν ιστοπληροφορίες προκρινόντας ένα επίφανειακό ζεφύλλισμα στοιχείων μορφής και σχεδίασης, παρά μια ενδελεχή εξέταση της προέλευσης και αξιοπιστίας του περιεχομένου. Από την άλλη, εμφανίζονται έτοιμοι να αξιοποιήσουν διδακτικά ιστοπληροφορίες αυτούσιες και κυρίως χωρίς να τις θέτουν υπό κρίση ή/και αμφισβήτηση, ούτε οι ίδιοι, ούτε με τους μαθητές τους. Η παρούσα αναλυτική χαρτογράφηση των πρακτικών ιστοπληροφόρησης, μπορεί να συμβάλει στο σχεδιασμό και εφαρμογή παιδαγωγικών παρεμβάσεων ώστε οι φοιτητές και μελλοντικοί εκπαιδευτικοί να αξιοποιούν τον Ιστό σε εκπαιδευτικά περιβάλλοντα, ως μέσο όχι απλά άντλησης πληροφοριών, αλλά ως πεδίο καλλιέργειας κριτικής στάσης απέναντι στα μηνύματά τους και στους φορείς τους.</p>	<p>Παπαδημητρίου, Φωτεινή</p>	<p>Ιστός και εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 32641</p>
<p>Ψηφιακός γραμματισμός: Διαδρομές στη διαπραγμάτευση κοινωνικών ταυτοτήτων: Από τη βιογραφία στο σενάριο και οι παιδαγωγικές τους Συνεπαγωγές</p>	<p>Ντανόπουλος Δημήτριος Κ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Το ακαδημαϊκό ερευνητικό ενδιαφέρον για τη μεταφορά των λογοτεχνικών έργων στον κινηματογράφο έχει καταγραφεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια στο πεδίο των Πολιτισμικών Σπουδών (Λογοτεχνία, Κινηματογραφικές Σπουδές). Ειδικότερα, η μελέτη του αρχικού κειμένου και του τελικού προϊόντος πριν αυτό οδηγηθεί σε μια άλλη μορφή (ως κινηματογραφική ταινία, λ.χ.) συνιστά αντικείμενο ενδιαφέροντος όχι μόνο για το χώρο των σπουδών γύρω από το τρόπο διαμόρφωσης του σεναρίου αλλά και στο χώρο των σπουδών για τον γραπτό λόγο γενικότερα. Μελέτες υπό το πρίσμα της Κριτικής Ανάλυσης Λόγου έχουν καταδείξει τη σημασία μελέτης του κάθε κειμένου ως ιδεολογικής δομής. Μέσα από τις συγκεκριμένες αναπαραστάσεις και οπτικές ενός θέματος που προβάλλει, κάθε συντάκτης/συντάκτρια προτείνει και τη δική του στάση στο πλέγμα των στάσεων και τοποθετήσεων που κυριαρχούν σε έναν συγκεκριμένο χρονοτόπο. Μέσα από το πλαίσιο αυτό, η παρούσα μελέτη παρακολουθεί τη διαδικασία διδασκαλίας ενός αυτοβιογραφικού μυθιστορήματος σε κινηματογραφικό σενάριο. Η εστίαση είναι στην περιγραφή της διαδρομής διαμόρφωσης των πολλών εκδοχών του και στον τρόπο με τον οποίο η κάθε κειμενική έκδοση αναδύεται ως ένα κριτικό προϊόν, ως εργαλείο πρόταξης συγκεκριμένων αναπαραστάσεων έναντι άλλων. Αν και ποικίλα στοιχεία μπορούν να αναχισθούν ως σημαντικά αυτή τη διαδικασία αυτή, το ενδιαφέρον επικεντρώνονται σε μια από τις πολυσύνοπτες τροχικές αλλαγών και αναπλασιωσέων που λαμβάνουν χώρα: αυτή αφορά στο πώς οι εκάστοτε συν-συγγραφείς ιεραρχούν κάποιες από τις προτεινόμενες αναπαραστάσεις ή λόγους του αρχικού κειμένου για να δώσουν έμφαση σε συγκεκριμένες κοινωνικές ταυτοτήτες των ηρώων, υποβαθμίζοντας κάποιες άλλες που επίσης θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν. Μέσα από την Κριτική Ανάλυση Λόγου δείχνουμε πώς μέσα από την πρόταξη διαφορετικών λόγων και ταυτοτήτων - μέσα από αλληπαλλήλες χρονοσποτικές επιστρωματώσεις (chronotopic laminations)-, δημιουργείται κάθε φορά ένα είδος παλμψήφιστου κειμένου που κουβαλάει στοιχεία που οι συντάκτες του προσπάθησαν να προτάξουν. Η σημασία αυτών των δεδομένων καταδεικνύει την ανάγκη προσέγγισης του γραπτού λόγου εν γένει ως μιας δυναμικής κοινωνικής πράξης που δεν μπορεί παρά να συσχετίζεται πάντοτε με τα κοινωνικά συμφραζόμενα. Οι κριτικές αυτές αναπλασιωσέες συνιστούν ένα πλαίσιο μέσα από το οποίο πρέπει να μελετηθεί κάθε κείμενο σε σχολικές κοινότητες και ειδικότερα κάθε κείμενο που παράγεται μέσα από το διάλογο των μαθητών/τριών με λογοτεχνικά και μη κείμενα.</p>	<p>Κωστούλη, Τριανταφυλλιά</p>	<p>Κοινωνικές Ταυτότητες</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 32649</p>
<p>Ο Γραμματισμός στις Τεχνολογίες της Πληροφορίας και της Επικοινωνίας στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση</p>	<p>Μπέκος Νικόλαος Χρ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Σκοπός της διατριβής ήταν η διερεύνηση των αντιλήψεων και των πρακτικών των εκπαιδευτικών του κλάδου πληροφορικής ΠΕ86, για την υλοποίηση του νέου προγράμματος σπουδών (ΠΣ) για τις Τ.Π.Ε. στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, καθώς και η εξέταση των παιδαγωγικών θεωρήσεων των εκπαιδευτικών. Για την υλοποίηση αυτού του ερευνητικού σκοπού πραγματοποιήθηκε ο σχεδιασμός εμπειρικής μελέτης κριτικής προσέγγισης, βασισμένης στο «διερευνητικό διαδοχικό σχέδιο». Μέσω 33 ημιδομημένων συνεντεύξεων συλλέχθηκαν τα ποιοτικά δεδομένα. Με τη θεματική ανάλυση οδηγήθηκα στη κατασκευή ερωτηματολογίου ως ερευνητικού εργαλείου συλλογής των ποσοτικών δεδομένων από 157 εκπαιδευτικούς. Στις συνεντεύξεις αξιοποιήθηκαν τέσσερα πρωτότυπα σχέδια μαθήματος που υιοθετούσαν τις τέσσερις παιδαγωγικές θεωρήσεις του Schiro, με κοινό θέμα «τα ρομπότ και τη ρομποτική» ως αυτοσχέδια εργαλεία, για την εξέταση των παιδαγωγικών θεωρήσεων των εκπαιδευτικών. Για την ίδια εξέταση, στα ερωτηματολόγια αξιοποιήθηκαν βινιέτες στη λογική του εργαλείου που ανέπτυξε ο ίδιος Schiro. Τα βασικά ευρήματα της έρευνας σε ό, τι αφορά στις αντιλήψεις των εκπαιδευτικών για το ΠΣ περιλαμβάνουν μια κατ' αρχή θετική κρίση, με την πλειονότητα όμως των εκπαιδευτικών να εκτιμούν ότι το ΠΣ δεν είναι ικανοποιητικό ως έχει και χρήζει τροποποίησης. Οι τροποποιήσεις σχετίζονται κυρίως με τη καταλληλότητα λογισμικών και δραστηριοτήτων σχετικών με την ηλικία των μαθητών/τριών καθώς και την οργάνωση των περιεχομένων διδασκαλίας ανά τάξη. Για το προσανατολισμό του περιεχομένου διδασκαλίας υπήρξε σχεδόν ισοπέσος καταμερισμός ανάμεσα στο δίπλοο «Πληροφορική/προγραμματισμός ή χρήση ψηφιακών εργαλείων». Κυρίαρχη μορφή διδασκαλίας ήταν η ανάθεση έργου. Η διδασκαλία πραγματοποιούνταν κυρίως με δραστηριότητες και ασκήσεις δομημένων σχεδίων μαθήματος, τα οποία είχαν προκαθορισμένους στόχους. Η αξιολόγηση ήταν συμπερασματικού τύπου. Ο τρίτος άξονας μαθησιακών στόχων του ΠΣ φάνηκε να μην εκπληρώνει τις μεθοδολογικές στοχοεύσεις του, κατευθυνόμενος σε χαμηλού επιπέδου δεξιότητες. Οι δυσκολίες υλοποίησης των μεθοδολογικών επιλογών του ΠΣ, φαίνεται να εξαρτώνται από το διαθέσιμο διδακτικό χρόνο, και τις παιδαγωγικές θεωρήσεις των εκπαιδευτικών. Προβλήματα / εμπόδια, σύμφωνα με τους εκπαιδευτικούς, ήταν η ανεπαρκής χρονική διάρκεια του μαθήματος και η ανάγκη επιμόρφωσης. Η συντηρητική πλειονότητα των συμμετεχόντων εκπαιδευτικών αναζητά επίσημο διδακτικό σύγγραμμα, ως συμπληρωματικό οδηγό. Επιπλέον τα αποτελέσματα της έρευνας ανέδειξαν δύο κυρίαρχα ρεύματα προσφίλων θεωρήσεων για τα ΠΣ, που ήταν η θεωρία της Κοινωνικής Αποτελεσματικότητας και η θεωρία της Μελέτης του Παιδιού (Schiro, 2013). Η θεωρία Κοινωνικής Αποτελεσματικότητας φάνηκε να εκφράζει τη συντηρητική πλειονότητα των εκπαιδευτικών ΠΕ86. Στο ερωτηματολόγιο από τις απαντήσεις στις βινιέτες (inventory Schiro) αναδεικνύεται μια στροφή στη παιδοκεντρική προσέγγιση όσο αφορά στοιχεία όπως ο ρόλος του δασκάλου, η διδακτικό-μαθησιακή διαδικασία, καθώς και η διαδικασία αξιολόγησης. Ωστόσο, αυτή η στροφή δεν σημαίνει ριζική μεταβολή των παιδαγωγικών θεωρήσεων των ΠΕ86, αφού για το σκοπό του σχολείου και το περιεχόμενο διδασκαλίας την πρώτη θέση καταλαμβάνει η θεωρία της Κοινωνικής Αποτελεσματικότητας.</p>	<p>Ντρενογιάννη, Ελένη</p>	<p>Τεχνολογίες της Πληροφορίας και της Επικοινωνίας</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.3 32696</p>

<p>Η Οπτική της Κοινωνικής Ανασυγκρότησης του Αναλυτικού Προγράμματος και ο Κριτικός Γραμματισμός: Μια Διδακτική Πρόταση</p>	<p>Σαββίδου Ιωάννα Δ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Ο προβληματισμός σε σχέση με τον τρόπο που η εκπαίδευση μπορεί να ανταπεξέλθει στον πολυδιάστατο κοινωνικό της ρόλο, αναπτύσσοντας κριτικά σκεπτόμενους ανθρώπους, έτοιμους να αντιλαμβάνονται και να διαχειρίζονται τα προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας και να συμμετέχουν συνειδητά και κριτικά στους κοινωνικούς θεσμούς, οδήγησε στην εκπόνηση της συγκεκριμένης διδακτορικής διατριβής με τίτλο: «Η Οπτική της Κοινωνικής Ανασυγκρότησης για το Αναλυτικό Πρόγραμμα και ο Κριτικός Γραμματισμός-Μια Διδακτική Πρόταση». Στην εργασία παρουσιάζεται μια Κριτική Έρευνα Δράσης που βασίζεται στην εφαρμογή και παρατήρηση διδακτικής πρότασης που βασίζεται στις αρχές της Κοινωνικής Ανασυγκρότησης για το αναλυτικό πρόγραμμα και εμπλουτίστηκε με πρακτικές κριτικού γραμματισμού με σκοπό την ανάπτυξη του κριτικού προβληματισμού των μαθητών/τριών του Δημοτικού Σχολείου που οδηγεί στην κριτική συνειδητοποίηση. Η έρευνα διεξήχθη σε μια τάξη Στ' Δημοτικού σε ένα από τα δημόσια σχολεία της περιοχής Χρυσούπολης-Καβάλας. Στην έρευνα συμμετείχαν 20 μαθητές/τριες, οι οποίοι/ες ενεπλάκησαν σε μια σειρά από δραστηριότητες κριτικού γραμματισμού στο πλαίσιο ενός ενοποιημένου μαθήματος κοινωνικών επιστημών διάρκειας 110 διδακτικών ωρών. Οι αναφορές που συγκεντρώθηκαν χωρίστηκαν σε ενότητες νοημάτων με τη συνδρομή της Ερμηνευτικής Διανομολογικής Ανάλυσης. Κατόπιν, ο Λόγος των μαθητών/τριών παρουσιάστηκε και αναλύθηκε κριτικά με τη συνδρομή εργαλείων που προσφέρει η Κριτική Ανάλυση του Γραμματισμού της Σχολικής Τάξης. Αναδείχθηκαν με αυτόν τον τρόπο μια σειρά από παιδαγωγικές πρακτικές που μπορούν να λειτουργήσουν απελευθερωτικά τόσο για τους/τις μαθητές/τριες όσο και για τους/τις εκπαιδευτικούς. Τα αποτελέσματα της έρευνας, όπως παρουσιάστηκαν και αναλύθηκαν μετά την εφαρμογή της διδακτικής παρέμβασης, κρίνονται καταρχήν ως θετικά τόσο σε σχέση με την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης των μαθητών/τριών όσο και αναφορικά με τον προσωπικό μετασχηματισμό των μαθητών/τριών, αλλά και την επιθυμία τους να αναλάβουν σχετικές δράσεις για τη βελτίωση της τοπικής κοινωνίας (κριτική συνειδητοποίηση).</p>	<p>Λιάμπας, Αναστάσιος</p>	<p>Αναλυτικό Πρόγραμμα, Action Research, Curriculum, Έρευνα Δράσης, Κριτικός Γραμματισμός, Critical Literacy, Κοινωνικές Επιστήμες, Social Studies</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.333080</p>
<p>Σχεδιασμός και οργάνωση περιεχομένου προγράμματος εκπαιδευτών ενηλίκων και διδασκαλία εκπαιδευόμενων εκπαιδευτών, με βάση την παιδαγωγική θεωρία του Πάουλο Φρέιρε</p>	<p>Πατλακίδης Κωνσταντίνος Π.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η διερεύνηση των δυνατοτήτων εφαρμογής στον ελληνικό χώρο της θεωρίας του Πάουλο Φρέιρε και πιο συγκεκριμένα η εκπαίδευση εκπαιδευτών ενηλίκων με βάση την θεωρία του, δηλαδή η διαμόρφωση του αναλυτικού προγράμματος και η διδασκαλία των εκπαιδευόμενων εκπαιδευτών. Σε αυτό το πλαίσιο, αντικείμενο της έρευνας αποτελεί ο σχεδιασμός και η υλοποίηση δυο μεταεισαγωγικών προγραμμάτων εκπαίδευσης εκπαιδευτών ενηλίκων, δηλαδή οι εκπαιδευόμενοι εκπαιδευτές είχαν συμμετάσχει προηγούμενα σε εισαγωγικά προγράμματα εκπαίδευσης εκπαιδευτών. Στο πρώτο μεταεισαγωγικό πρόγραμμα, που υλοποιήθηκε την περίοδο 2012-2014, η εκπαιδευτική ομάδα αποτελούνταν από εκπαιδευόμενους εκπαιδευτές διαφόρων ειδικοτήτων (φιλόλογους, γεωπόνους, ψυχολόγους κ.ά.). Στο δεύτερο μεταεισαγωγικό πρόγραμμα, που υλοποιήθηκε την περίοδο 2015-2017, οι εκπαιδευόμενοι εκπαιδευτές ήταν γλωσσικοί διαφόρων ειδικοτήτων (ελληνικής, τουρκικής, γερμανικής κ.ά.). Μεθοδολογικά το ερευνητικό εγχείρημα στράφηκε στην έρευνα δράσης, με την οποία η Φρεϊριανή πρακτική έχει όχι μόνο κοινά χαρακτηριστικά αλλά και την υποστηρίζει απελευθερωτικά. Η χειραφετητική, σπειροειδής και συμμετοχική λειτουργία της έρευνας δράσης χαρακτηρίζεται όχι μόνο τις φάσεις κάθε ερευνητικού σταδίου, δηλαδή κάθε μεταεισαγωγικού προγράμματος, αλλά και την πορεία από το πρώτο μεταεισαγωγικό πρόγραμμα στο δεύτερο. Η υλοποίηση των δυο μεταεισαγωγικών προγραμμάτων έδειξε ότι είναι εφικτή η εφαρμογή της θεωρίας του Πάουλο Φρέιρε. Μπορεί να συμβάλλει στην διαμόρφωση απελευθερωτικών πρακτικών στην κατεύθυνση της εκπαίδευσης των εκπαιδευτών ως επιστημόνων, αναδεικνύοντας όλους τους εμπλεκόμενους (εκπαιδευτή και εκπαιδευόμενους εκπαιδευτές) ως συνυπευνητές που διαμορφώνουν από κοινού ένα εκπαιδευτικό πλαίσιο που τους υποστηρίζει και ως επαγγελματίες και ως πολίτες και ως ανθρώπους.</p>	<p>Λιάμπας, Αναστάσιος</p>	<p>Program for educators for adults, Πρόγραμμα εκπαιδευτών ενηλίκων, Παιδαγωγική θεωρία του Πάουλο Φρέιρε, Paulo Freire's pedagogy theory, Teaching educators, Διδασκαλία εκπαιδευτών</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.333226</p>
<p>Γραμματισμός στις φυσικές επιστήμες και περιβαλλοντική πολιτική στην εκπαίδευση ενηλίκων: η περίπτωση του δάσους και της περιβαλλοντικής ηθικής και νομοθεσίας</p>	<p>Κατσινίκας Κωνσταντίνος Γ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Ο σκοπός της παρούσας διατριβής είναι η έρευνα του τρόπου με τον οποίο η φύση των φυσικών επιστημών μπορεί να εκφραστεί μέσα από ψηφιακές αφηγήσεις που αφορούν την περιβαλλοντική προστασία και οι οποίες δημιουργήθηκαν από μη ειδικούς ενήλικες εκπαιδευόμενους στο πλαίσιο του γραμματισμού στις φυσικές επιστήμες, εστιάζοντας σε θέματα περιβαλλοντικής ηθικής και νομοθεσίας που αφορούν τα δάση. Στο πρώτο μέρος της διατριβής παρουσιάζεται μια βιβλιογραφική ανασκόπηση αναφορικά με τον γραμματισμό των φυσικών επιστημών, την περιβαλλοντική ηθική, εκπαίδευση και νομοθεσία για το δάσος. Μια ιστορική αναδρομή του γραμματισμού στις φυσικές επιστήμες, της ιστορίας και φιλοσοφίας των φυσικών επιστημών και της ηθικής της επιστήμης ακολουθείται από την ανάδειξη της περιβαλλοντικής ηθικής και της συμβολής της στην εκπαίδευση για το δάσος. Οι νομοθετικές ρυθμίσεις που αφορούν το περιβάλλον και την εκπαίδευση του πολίτη, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο προσφέρουν μια ενημερωμένη οπτική στις προτάσεις για την εκπαίδευση για το περιβάλλον και την δασική προστασία. Στο δεύτερο μέρος της διδακτορικής διατριβής σχεδιάζεται και υλοποιείται μια έρευνα που εστιάζει στη μελέτη του τρόπου με τον οποίο η φύση των φυσικών επιστημών εκφράζεται μέσα από τις ψηφιακές αφηγήσεις που ενήλικες εκπαιδευόμενοι δημιουργούν και αφορά την περιβαλλοντική προστασία και ειδικότερα την δασική προστασία. Το ερευνητικό μοντέλο GNOSIS – Γνώση χρησιμοποιείται για την ανάλυση των ψηφιακών αφηγήσεων των μη ειδικών ενηλίκων. Επίσης παρουσιάζονται τα αποτελέσματα από συνεντεύξεις με τους εκπαιδευόμενους όπου διατυπώνουν τις απόψεις τους για τη δημιουργία ψηφιακών αφηγήσεων για την προστασία του δάσους καθώς και για την περιβαλλοντική προστασία των δασών και την εκπαίδευση για το περιβάλλον. Η ανάλυση των αποτελεσμάτων της έρευνας δείχνει ότι οι δημιουργοί των δέκα ταινιών για το δάσος με την τεχνική του slowmotion εκφράζουν περισσότερο τη συναισθηματική διάσταση της μάθησης, παρουσιάζοντας στις ταινίες τους τη φύση των στάσεων και των αξιών που καλλιεργούνται από τις φυσικές επιστήμες, επισημαίνοντας την αξία των δασών για τη ζωή στον πλανήτη και επιδιώκοντας να ενθαρρύνουν στάσεις για την προστασία του δάσους. Επίσης, όσον αφορά τη γνωστική διάσταση της μάθησης, στις ψηφιακές αφηγήσεις τους παρουσιάζουν τη φύση του περιεχομένου και του περιβάλλοντος των φυσικών επιστημών, μιλούν για έννοιες και φαινόμενα των φυσικών επιστημών που αφορούν το δασικό οικοσύστημα και επιμένουν σε οικονομικές, πολιτικές, πολιτισμικές και κοινωνικές παραμέτρους που το επηρεάζουν. Η μεταγνωστική διάσταση της μάθησης ενεργοποιείται αλλά σε μικρότερο βαθμό στις ψηφιακές αφηγήσεις των εκπαιδευόμενων. Έτσι παρουσιάζουν τη φύση των αλληλεπιδράσεων των φυσικών επιστημών με την κοινωνία αλλά σε μικρότερο βαθμό μιλούν για τη συνθετική φύση των φυσικών επιστημών ως νοητικού προϊόντος και για τη φύση της εξέλιξης και των μεθοδολογιών των φυσικών επιστημών. Το δημιουργικό μαθησιακό περιβάλλον σχεδιασμού και ανάπτυξης ψηφιακών αφηγήσεων για το δάσος εισάγει τους μη ειδικούς ενήλικες εκπαιδευόμενους στον γραμματισμό στις φυσικές επιστήμες και βιωματικά μαθαίνουν και εκτιμούν τη φύση των φυσικών επιστημών. Η ανάλυση των ψηφιακών αφηγήσεων με το ερευνητικό μοντέλο GNOSIS – Γνώση προσφέρει ένα γόνιμο πεδίο διερεύνησης της δυναμικής τους σε σχέση με τη μάθηση και τη διδασκαλία των φυσικών επιστημών, τη διδασκαλία της φύσης των φυσικών επιστημών εστιάζοντας στις στάσεις και αξίες που καλλιεργούνται στους πολίτες.</p>	<p>Σέρογλου, Φανή</p>	<p>Environmental education, Περιβαλλοντική εκπαίδευση, Εκπαίδευση ενηλίκων, Περιβαλλοντική πολιτική, Περιβαλλοντική ηθική, Δασικό δίκαιο και νομοθεσία, Adult education, Environmental policy, Environmental ethics, Forestry law and legislation</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.334938</p>
<p>Παιδαγωγική Προσέγγιση Ιστορικών Γεγονότων στο Πολυπολιτισμικό Νηπιαγωγείο</p>	<p>Παπαγερίδου Δέσποινα Λ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Η Ιστορία συνδέεται με την κατανόηση της εξέλιξης της κοινωνίας και τα νήπια μπορούν να την αντιληφθούν με την έννοια της αλλαγής. Η προσέγγιση των ιστορικών εννοιών στοχεύει στην ανάπτυξη δεξιοτήτων ιστορικής κατανόησης, στην ανάπτυξη των γλωσσικών δεξιοτήτων και των διαδικασιών σκέψης μέσω της διατύπωσης υποθέσεων, αλλά και στην πρόκληση της περιέργειας για το παρελθόν και στην ανάπτυξη ενσυναίσθησης. Η παρούσα έρευνα εστιάζει στον τρόπο διαχείρισης των ιστορικών γεγονότων από τους νηπιαγωγούς στο χώρο του σχολείου, τρόπους προσέγγισης, υλικά, προτεινόμενες πρακτικές. Καταγράφονται απόψεις που αναπτύσσονται στην υπάρχουσα βιβλιογραφία για την προσέγγιση ιστορικών εννοιών για τα παιδιά 4-6 ετών. Τέλος, διερευνώνται οι πεποιθήσεις των νηπιαγωγών για τα ιστορικά γεγονότα, οι στόχοι που θέτουν, οι ηθικές που χρησιμοποιούν, καθώς και ο τρόπος προσέγγισης στις ιστορικές έννοιες, σε μια μικτή, πληθυσμιακά τάξη. Για να διαπιστωθούν οι απόψεις των νηπιαγωγών για την προσέγγιση ιστορικών γεγονότων, χρησιμοποιήθηκε η συνέντευξη σε 42 νηπιαγωγούς και το δείγμα επιλέχθηκε με τη μέθοδο της χιονοστιβάδας. Ενισχυτικά, πραγματοποιήθηκαν δράσεις σε νηπιαγωγεία. Τα αποτελέσματα της έρευνας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι σημαντική είναι η υλοποίηση εκπαιδευτικών προσεγγίσεων που βασίζονται στις αρχές της κριτικής διαπολιτισμικής παιδείας. Η παρούσα διατριβή προσφέρει ένα θεωρητικό πλαίσιο και ερευνητικό εργαλείο για την παιδαγωγική προσέγγιση των ιστορικών γεγονότων.</p>	<p>Τσιούμης, Κωστής</p>	<p>Ιστορία, Historical events, Ιστορικά γεγονότα, Πρακτικές, Practices, Πολυπολιτισμικό νηπιαγωγείο, Multicultural kindergarten, History</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.336276</p>

<p>Οι σκοποί και το περιεχόμενο των αναλυτικών προγραμμάτων τεχνολογίας για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση: Η περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου</p>	<p>Πριμεράκης Γεώργιος Φ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Σκοπός της εργασίας μας είναι η διερεύνηση της πορείας διαμόρφωσης των αναλυτικών προγραμμάτων τεχνολογίας για την υποχρεωτική εκπαίδευση στο Ηνωμένο Βασίλειο και ειδικά στην Αγγλία. Μελετήθηκε γενικότερα η εκπαίδευση στο Ηνωμένο Βασίλειο από τα πρώτα της βήματα, καθώς και οι διάφορες εκφράσεις της μέχρι πρόσφατα. Περιεγράφηκαν και αναλύθηκαν τα ιστορικά γεγονότα και οι κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές συνθήκες που γέννησαν την ανάγκη δημιουργίας κρατικού συστήματος εκπαίδευσης, της εξαγωγής της τεχνολογίας στο Ηνωμένο Βασίλειο και τη διαμόρφωση του αντίστοιχου αναλυτικού προγράμματος και την σχέση του με τις φυσικές επιστήμες. Στη συνέχεια περιεγράφηκαν και αναλύθηκαν οι σκοποί και το περιεχόμενο αυτών των αναλυτικών προγραμμάτων τεχνολογίας για την υποχρεωτική εκπαίδευση υπό το φως των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών ιστορικών συνθηκών. Με βάση την ανάλυση που προηγήθηκε, ισχυριστήκαμε ότι η ανάπτυξη και η αναθεώρηση των αναλυτικών προγραμμάτων στην τεχνολογική εκπαίδευση ως μέρος της γενικής εκπαίδευσης προωθείται σε περιόδους οικονομικής ύφεσης. Το παράδειγμα του Ηνωμένου Βασιλείου και ειδικά της Αγγλίας δείχνει ότι υπάρχει σαφής συσχέτιση μεταξύ αφενός των οικονομικών κρίσεων και των επακόλουθων υφέσεων των δεκαετιών του 1860, του 1930 και του 1970 και αφετέρου των σημαντικών εξελίξεων στην κοινωνία, στην πολιτική, στην εκπαίδευση και ιδιαίτερα στην εκπαίδευση στην τεχνολογία.</p>	<p>Γρόλλιος, Γεώργιος</p>	<p>Education in technology, Αναλυτικά προγράμματα τεχνολογίας, Εκπαίδευση στην τεχνολογία στην Αγγλία, Economic crisis and education, Technology curricula, Εκπαίδευση στην τεχνολογία, Technology education in England, Οικονομικές κρίσεις και εκπαίδευση</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.336830</p>
<p>Η παραγωγή ταινιών από τα παιδιά με τη μέθοδο του project με βάση το θεωρητικό πλαίσιο της Κριτικής Παιδαγωγικής: Διερεύνηση των δυνατοτήτων για κριτικό γραμματισμό στα μέσα και κοινωνική παρέμβαση</p>	<p>Χατζηθεοδωρίδου Μαρία Α.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Η παρούσα διατριβή αφορά μία παρέμβαση που ξεκίνησε με τα παιδιά της Στ' τάξης που είχε η ερευνητρια το σχολικό έτος 2011-2012 σε ένα σχολείο της Ανατολικής Θεσσαλονίκης, αποσκοπώντας στον κριτικό γραμματισμό στα μέσα διαμέσου τόσο της θέσης και ανάλυσης ταινιών, αλλά κύρια της παραγωγής ταινιών από τα ίδια. Από τα παιδιά αυτά καταδείχτηκε μία βασική ομάδα που συνέχισαν την παρέμβαση μέχρι και τον Ιούνιο του 2017 που ολοκληρώθηκε. Σε σύντομο χρονικό διάστημα, προστέθηκαν στη βασική ομάδα και άλλα τρία παιδιά. Σκοπός της διατριβής ήταν η διερεύνηση της ενδεχόμενης αλλαγής της στάσης των συμμετεχόντων, όπως και της δράσης και της κοινωνικής τους παρέμβασης. Η παρέμβαση διενεργήθηκε με τη μέθοδο του project με βάση το θεωρητικό πλαίσιο της Κριτικής Παιδαγωγικής, ενώ και ο Κριτικός Γραμματισμός στα Μέσα βασίζεται στο ίδιο θεωρητικό πλαίσιο. Ο ρόλος της ερευνητριας στην ομάδα ήταν συμμετέχουσα ως παρατηρήτρια. Τη δεύτερη χρονιά 2012-2013, προστέθηκε στην ομάδα ως συνεργάτιδα της ερευνητριας, μία συνάδεσφος εκπαιδευτικός, η οποία λειτουργούσε και ως δεύτερη συμμετέχουσα ως παρατηρήτρια. Παράλληλα, μία τρίτη εκπαιδευτικός και θεατρολόγος, λειτουργούσε επίσης ως συνεργάτιδα όταν κατά τη διάρκεια της παρέμβασης γίνονταν θεατρικές δράσεις, κάνοντας τα διανγράμματα σχεδιασμού των δράσεων με βάση το θέατρο του καταπιεσμένου του Boal, καθώς στην έρευνα χρησιμοποιούνταν σε μεγάλο βαθμό τέτοιες δράσεις. Από την έρευνα καταδείχτηκε ότι τα παιδιά στο τέλος της παρέμβασης ανέπτυξαν σε σημαντικό βαθμό κριτική αυτονομία και κριτική συνειδητοποίηση, ενώ αλλαγές εντοπίστηκαν και στις στάσεις τους, στη δράση τους και στην κοινωνική τους παρέμβαση.</p>	<p>Λιάμπας, Αναστάσιος</p>	<p>Critical Pedagogy, Critical Media Literacy, Κριτική Παιδαγωγική, Κριτική Κινηματογραφική Εκπαίδευση, Critical Film Education, Μέθοδος Project στο πλαίσιο της Κριτικής Παιδαγωγικής, Κριτικός Γραμματισμός στα Μέσα, Project Method in the context of Critical Pedagogy</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.337585</p>
<p>Η σημασία και η αξιοποίηση των χαρτογραφικών προβολών και των γεωχωρικών μεταδεδομένων των ψηφιακών διαδραστικών χαρτών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση</p>	<p>Ιντζίδου Γεωργία Δ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Ο σκοπός της παρούσας διδακτορικής διατριβής είναι διττός. Αφενός, προσπαθεί να ανιχνεύσει και να διερευνήσει την υπάρχουσα κατάσταση στην ελληνική σχολική πραγματικότητα ως προς τέσσερις άξονες που σχετίζονται με τη Γεωγραφία και τους Χάρτες. Οι άξονες αυτοί αφορούν α) στη Γεωγραφία και τους μαθητές/τριες Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης (στάση, ενδιαφέρον και βαθμός δυσκολίας προς το μάθημα), β) στη Γεωγραφία και τη σχολική τάξη (διδασκτική μεθοδολογία που αξιοποιείται στη διδασκαλία της Γεωγραφίας, του διδακτικού υλικού και του τρόπου που αυτό αξιοποιείται στη διδασκαλία της Γεωγραφίας), γ) στους Χάρτες (δημιουργία χαρτών από τους μαθητές/τριες -αναπαράσταση χώρου-, βαθμός δυσκολίας που οι μαθητές/τριες πιστεύουν ότι κρύβει η κατασκευή ενός χάρτη, προτίμηση των μαθητών/τριών απέναντι σε 2 παγκόσμιους χάρτες διαφορετικής χαρτογραφικής προβολής, την άποψη των μαθητών/τριών για τη δυνατότητα της διάδρασης -interaction- των ψηφιακών χαρτών και τη δυνατότητα αλληλεπίδρασης/ συνεργασίας με άλλους χρήστες -collaborative mapping-) και δ) στους ψηφιακούς χάρτες και την καθημερινή ζωή των μαθητών (χρήση ή όχι ψηφιακών χαρτών στην καθημερινή ζωή, τρόπος αξιοποίησής τους). Για τον σκοπό αυτό πραγματοποιήθηκε η πρώτη φάση της έρευνας. Η πρώτη φάση της έρευνας διερευνά τις προϋποθέσεις, που αποτέλεσαν τη βάση για το περιεχόμενο της δεύτερης φάσης της έρευνας. Η πρώτη φάση της έρευνας υλοποιήθηκε σε 21 Δημοτικά Σχολεία του Πολεοδομικού Συγκροτήματος Θεσσαλονίκης (αριθμός μαθητών N = 730), όπου οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να απαντήσουν σε ένα ερωτηματολόγιο. Τα αποτελέσματα ήταν ενθαρρυντικά σε ορισμένους άξονες αλλά και απογοητευτικά σε κάποιους άλλους. Αφετέρου, η παρούσα διατριβή εξετάζει αν εκπαιδευτική και διδακτική αξιοποίηση των μεταδεδομένων των ψηφιακών διαδραστικών χαρτών αποτελούν εργαλείο στην προσέγγιση του θέματος των χαρτογραφικών προβολών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Για τον σκοπό αυτό πραγματοποιήθηκε η δεύτερη φάση της έρευνας. Το περιεχόμενο της δεύτερης φάσης της έρευνας περιλαμβάνει μια διδακτική παρέμβαση, της οποίας ο σχεδιασμός στηρίχτηκε στα αποτελέσματα που προέκυψαν από την πρώτη φάση της έρευνας. Η δεύτερη φάση της έρευνας υλοποιήθηκε σε τρία σχολεία λιγότερα από την πρώτη φάση της έρευνας (17 από τα 21 Δημοτικά Σχολεία του Πολεοδομικού Συγκροτήματος Θεσσαλονίκης - αριθμός μαθητών N = 655) λόγω κορονοϊού. Οι μαθητές/τριες ασχολήθηκαν 4 διδακτικές ώρες με μια σειρά δραστηριοτήτων, σχετικές με τις χαρτογραφικές προβολές. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι τα μεταδεδομένα των ψηφιακών διαδραστικών χαρτών έχουν μεγάλη διδακτική αξία. Ο εντοπισμός της διαφορετικής πληροφορίας στα μεταδεδομένα των ψηφιακών χαρτών, δηλαδή της χαρτογραφικής προβολής, αλλά και η απόφαση των μαθητών του τι μπορούν να μελετήσουν με τον κάθε παγκόσμιο χάρτη και τι όχι, αποτελεί ένα σημαντικό εύρημα, ως προς την εκπαιδευτική σημασία των μεταδεδομένων. Παράλληλα, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η συνδυαστική χρήση της διερευνητικής μεθόδου διδασκαλίας, της μεθόδου σύγκρισης -και πιο συγκεκριμένα των 6 βημάτων της σύγκρισης που προτείνουν οι Wilcke & Budke (2019)- και της παιγνώδους μάθησης είναι οι κατάλληλες μέθοδοι για την προσέγγιση του θέματος των χαρτογραφικών προβολών σε μαθητές Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.</p>	<p>Λαμπρινός, Νικόλαος</p>	<p>Μεταδεδομένα, Exploratory method, Διερευνητική μέθοδος, Μέθοδος σύγκρισης, Comparative method, Χαρτογραφικές προβολές, Map projections, Metadata</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.337671</p>
<p>Πολυπολιτισμικότητα και Ιστορική Εκπαίδευση: Το παράδειγμα της Θεσσαλονίκης</p>	<p>Νικολαΐδου Χάρης Λ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2021</p>	<p>Η παρούσα διδακτορική διατριβή αναφέρεται στη διερεύνηση επιμέρους εκπαιδευτικών ζητημάτων που σχετίζονται με την πολυπολιτισμικότητα και την ιστορική εκπαίδευση. Η έρευνα περιλαμβάνει συγκεκριμένα την διερεύνηση των αντιλήψεων και των απόψεων των εκπαιδευτικών της δημόσιας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στη πόλη της Θεσσαλονίκης σχετικά με τα παραπάνω ζητήματα. Ειδικότερα, ερευνήθηκε η εμπλοκή των εκπαιδευτικών στην υλοποίηση διαπολιτισμικών πρακτικών στο μάθημα της Ιστορίας. Παράλληλα, ερευνήθηκαν οι στάσεις και οι αντιλήψεις φοιτητών/τριών του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης σχετικά με την πολυπολιτισμικότητα και τις προϋποθέσεις για την διδασκαλία του μαθήματος της Ιστορίας με διαπολιτισμική οπτική. Και στις δύο περιπτώσεις αξιοποιήθηκε η πολυπολιτισμική ιστορία της Θεσσαλονίκης ως βάση για την καταγραφή των στάσεων και απόψεων των δύο παραπάνω πληθυσμών. Η μέθοδος η οποία αξιοποιήθηκε είναι η ποσοτική, εφόσον κρίθηκε πως με τον τρόπο αυτό είναι εφικτό να γίνει συστηματική συλλογή και ανάλυση στοιχείων και πληροφοριών από μεγάλο αριθμό ατόμων. Τα αποτελέσματα της έρευνας υπήρξαν σημαντικά, καθώς περιλαμβάνουν μεγάλο αριθμό συμμετεχόντων και από τους δύο πληθυσμούς καλύπτοντας, παράλληλα, ένα ευρύ φάσμα ως προς το φύλο, την διδακτική εμπειρία, την ηλικία ή τις σπουδές τους. Η ανάλυση των πληροφοριακών δεδομένων αναδεικνύει ενδιαφέροντα ζητήματα αντιλήψεις και πρακτικές που απασχολούν το ανθρώπινο δυναμικό της εκπαίδευσης και σχετίζονται κυρίως με τις στάσεις επιπολιτισμού των δασκάλων και των μελλοντικών δασκάλων, την εκπαίδευσή τους, αλλά και την θεσμοθετημένη εκπαιδευτική πολιτική που ακολουθείται σήμερα στην Ελλάδα.</p>	<p>Ρεπούση Μαρία</p>	<p>Thessaloniki, Ιστορική εκπαίδευση, Διαπολιτισμική εκπαίδευση, Intercultural education, History education, Θεσσαλονίκη, Multiculturalism, Πολυπολιτισμικότητα</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.340090</p>

Κινηματογράφος και εκπαίδευση: Η εμπειρία της μετανάστευσης από τους/τις μαθητές/τριες	Αβδελίδου Ευαγγελία Δ.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2021	Σκοπός της διατριβής ήταν να διερευνήσουμε τη δυνατότητα της αξιοποίησης της κινηματογραφικής εκπαίδευσης για τη διαπραγμάτευση θεμάτων ταυτότητας και ψυχοκοινωνικών ζητημάτων στα παιδιά με εμπειρία μετανάστευσης. Αντλήσαμε και συνδύσαμε στοιχεία από διαφορετικές επιστημονικές περιοχές, όπως την ψυχανάλυση, την ψυχαναλυτική προσέγγιση του κινηματογράφου, την κινηματογραφοθεραπεία, τη θεωρία της λογοτεχνίας, την παιδαγωγική επιστήμη και την επιστήμη της μελέτης των μέσων. Στο πρώτο, θεωρητικό μέρος της διατριβής, μέσα από τη βιβλιογραφική μας ανασκόπηση, ασχοληθήκαμε με τις συναισθηματικές διεργασίες που αφορούν το παιδί-θεατή κατά την παρακολούθηση μιας κινηματογραφικής ταινίας. Επίσης, αναφερθήκαμε στον ρόλο των ψυχαναλυτικών εννοιών της διχοτόμησης και του μεταβατικού χώρου σε σχέση με τον κινηματογράφο και τη μετανάστευση, στα πλαίσια της διαπραγμάτευσης της ταυτότητας των παιδιών και των εφήβων μεταναστών και μεταναστριών, μέσα από την παρακολούθηση των κινηματογραφικών ταινιών. Επιπλέον, παρουσιάσαμε την εικόνα της ερευνητικής δραστηριότητας και των αντίστοιχων προγραμμάτων που συνδέουν την κινηματογραφική εκπαίδευση και τη μετανάστευση, μέσα από την καταγραφή τους. Επιχειρήσαμε, έτσι, να αναδείξουμε τη ψυχο-συναισθηματική διάσταση των προγραμμάτων κινηματογραφικής εκπαίδευσης, η οποία σε μεγάλο βαθμό είναι απουσία από τα ήδη υλοποιημένα προγράμματα, που δίνουν έμφαση στην κριτική και την τεχνική διάσταση της κινηματογραφικής παιδείας. Στο δεύτερο μέρος της διατριβής, παρουσιάσαμε το παράδειγμα υλοποίησης προγράμματος κινηματογραφικής εκπαίδευσης σε ομάδα παιδιών μεταναστών, που έδινε έμφαση στις συναισθηματικές διεργασίες της ομάδας και τη δυναμική της, όπως κινήθηκαν από την επαφή των μελών με το οπτικοακουστικό υλικό. Πραγματοποιήσαμε εκπαιδευτική έρευνα-δράση, για μία ακαδημαϊκή χρονιά, σε πλαίσιο μη τυπικής εκπαίδευσης, σε συνεργασία με ομάδα 10 παιδιών 11-15 ετών. Κύριο συμπέρασμά μας ήταν πως η κινηματογραφική εκπαίδευση μπορεί να αξιοποιηθεί με ιδιαίτερα νόμιμο τρόπο, προκειμένου οι μετανάστες/στρίες μαθητές/τριες να διαπραγματευτούν συναισθηματικά θέματα μετανάστευσης και ταυτότητας.	Μπίμπου-Νάκου, Ιωάννα	Κινηματογραφική εκπαίδευση, Ψυχανάλυση, Film education, Μετανάστευση, Διεθνικές ταυτότητες, Transnational identities, Psychoanalysis, Migration	10.26262/heal.auth.ir.340217
Τα εικαστικά ως γλώσσα διαπραγμάτευσης σε πολυπολιτισμικές τάξεις της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης	Γρίμπλα Ευφροσύνη Π.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2021	Τις τελευταίες δεκαετίες τα προγράμματα διδασκαλίας των εικαστικών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση έχουν αναγνωριστεί ως μια ξεχωριστή μορφή τέχνης με τη δική της δομή και χρειάζεται την κατάλληλη διδακτική μέθοδο προσέγγισης κατά την εκπαιδευτική διαδικασία. Η διδακτική αυτή περιγράφεται ως δραστηριότητα που ενεργοποιεί την φαντασία, τη γνώση, το ψυχισμό και τη δεξιά του παιδιού, αναπτύσσοντας ολόπλευρα την προσωπικότητα του. Οι αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, συμφωνούν πλήρως με τις θέσεις της εικαστικής αγωγής και συμβάλουν στη διαδικασία της μάθησης, θέτοντας υποθέσεις και προβληματισμούς γύρω από τα “πώς” και τα “γιατί” της σύγχρονης πραγματικότητας. Προτομαίει τα παιδιά όλων των πολιτισμών για την ισότιμη συμμετοχή τους στην κυρίαρχη κουλτούρα-κοινωνία. Ωστόσο το παραδοσιακό σχολείο-αγνοώντας τις ανάγκες όλων των παιδιών για ισότιμη συμμετοχή στην καλλιτεχνική έκφραση-αναφέρεται στη συστηματική σχολική εκπαίδευση της εικαστικής αγωγής με προτεραιότητα στα ταλαντούχα παιδιά, παρέχοντας τους ευκαιρίες για περαιτέρω ανάπτυξη. Σκοπός της συγκεκριμένης έρευνας ήταν να παρουσιάσουμε μια διδακτική πρόταση βασισμένη στις αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, η οποία θα χρησιμοποιήσει τα εικαστικά ως γλώσσα διαπραγμάτευσης προκειμένου να εμπλέξει όλους/ες τους/τις μαθητές/τριες μιας πολυπολιτισμικής τάξης ώστε να αναστοχαστούν, να προβληματιστούν και να διαπραγματευτούν τις πολιτισμικές τους ταυτότητες. Η έρευνα αναπτύχθηκε σε κύκλους ακολούθωντας τη μεθοδολογία της έρευνας δράσης. Αναπτύσσονταν σταδιακά, λαμβάνοντας υπόψη τα ενδιαφέροντα και τις κατακτήσεις των παιδιών, με τη διαμεσολάβηση των εκπαιδευτικών της ομάδας σε ρόλο διανοούμενου/ης/διαμεσολαβητή/τριας στην καλλιτεχνική πράξη. Για την ανάπτυξη της χρειάστηκε η τροποποίηση του αναλυτικού προγράμματος, μέσα από την ανάπτυξη θεματικών εννοιών, λαμβάνοντας υπόψη και τα ενδιαφέροντα των μαθητών/τριών. Επιλέχθηκαν επίσης διδακτικές προσεγγίσεις του άμεσου κοινωνικού και πολιτισμικού τους περιβάλλοντος δίνοντας έμφαση για κοινωνικές δράσεις. Ενέπλεκαν τα παιδιά με τη χρήση του αισθητικού γραμματισμού σε κριτικούς αναστοχασμούς, επιδιώκοντας και την ταυτόχρονη κατάκτηση των απαραίτητων καλλιτεχνικών δεξιοτήτων. Στη συγκεκριμένη διδακτική παρέμβαση τα διδακτικά εγχειρίδια της εικαστικής αγωγής της Β΄ τάξης χρησιμοποιήθηκαν επικουρικά, μαζί με μια ποικιλία αυθεντικών κειμένων από βιβλία παιδικής λογοτεχνίας, βιβλία γνώσεων, χρηστικά κείμενα καθημερινής χρήσης καθώς και πολιτροπικά κείμενα, που στόχο είχαν να δημιουργήσουν τα κατάλληλα ερεθίσματα στους/τις μαθητές/τριες προκειμένου να εκφράσουν τις προσωπικές τους εμπειρίες. Επιδιώχθηκε η ενεργητική εμπλοκή τους στη διαδικασία μέσα από την ανάπτυξη θεματικών εννοιών αντίστοιχων των ενδιαφερόντων τους, με δραστηριότητες που εξημετρούσαν κάθε φορά κάποιο συγκεκριμένο σκοπό. Συγκρίνοντας τις παραδοσιακές παιδαγωγικές θεωρίες εκμάθησης των εικαστικών με αυτές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης και βάσει των δεδομένων της συγκεκριμένης έρευνας καταδείχθηκε πως μέσα από την συνδημιουργία και τον αυτοσχεδισμό του εικαστικού έργου, τα παιδιά οδηγούνται να αναγνωρίσουν ως αιτία για τη σχολική τους αποτυχία το άνοιχο κοινωνικό και πολιτισμικό καθεστώς στο οποίο δρουν καθημερινά, μαθαίνοντας παράλληλα πως να διαπραγματεύονται την ατομική τους πολιτισμική ταυτότητα. Με αυτοσχέδιες-πρωτότυπες τεχνικές και όχι αντιγράφοντας το πρωτότυπο έργο του/της εικαστικού καλλιτέχνη, μέσω της καλλιτεχνικής ενσυναίσθησης που προέκυπτε από την παρατήρηση του εικαστικού έργου του/της, εκπαιδευτικοί και μαθητές/τριες καλλιέργησαν την αλληλοκατανόηση και τον αλληλοσεβασμό, αναστοχάστηκαν κριτικά και διαπραγματεύτηκαν από κοινού το ρόλο τους στην εικαστική πράξη.	Μητακίδου, Σούλα	Visual arts, Διαπολιτισμική εκπαίδευση, Intercultural education, Καλλιτεχνική ενσυναίσθηση, Artistic empathy, Sociocultural identities, Κοινωνικοπολιτισμικές ταυτότητες, Εικαστικά	10.26262/heal.auth.ir.340388
Δημιουργικότητα των εκπαιδευτικών στα μαθηματικά: Μελέτη των διδακτικών πρακτικών στο δημοτικό σχολείο	Ζιώγα Μαριάνθη Ι.	Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης	2022	Τα τελευταία χρόνια πλήθος ερευνών αναδεικνύουν τον καθοριστικό ρόλο που διαδραματίζουν οι εκπαιδευτικοί στην καλλιέργεια της δημιουργικότητας στα μαθηματικά μέσα στη σχολική τάξη. Ωστόσο, έχει φανερό ότι οι εκπαιδευτικοί στην πλειοψηφία τους δυσκολεύονται να αναγνωρίσουν και να καλλιεργήσουν τη δημιουργικότητα των μαθητών τους. Σκοπός της παρούσας διδακτορικής διατριβής είναι να μελετήσει τις αντιλήψεις και τις διδακτικές πρακτικές των εκπαιδευτικών αναφορικά με τη δημιουργικότητα στα μαθηματικά και να αναδείξει την εξέλιξη τους μετά τη συμμετοχή τους σε επιμορφωτικό πρόγραμμα. Επίσης, εξετάζεται κατά πόσον η συμμετοχή τους στο επιμορφωτικό πρόγραμμα επιφέρει αλλαγές στις διδακτικές πρακτικές που υιοθετούν στην τάξη και στην προσφορά προοπτικών για καλλιέργεια της δημιουργικότητας στα μαθηματικά στους μαθητές τους. Στην έρευνα, που πραγματοποιήθηκε σε δύο κύκλους, συμμετείχαν επτά εν ενεργεία εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που δίδασκαν σε δημόσια δημοτικά σχολεία της Θεσσαλονίκης. Στον πρώτο κύκλο της έρευνας, πραγματοποιήθηκε παρατήρηση της διδασκαλίας των εκπαιδευτικών, ώστε να μελετηθούν οι διδακτικές τους πρακτικές. Επιπλέον, συμμετείχαν σε συνεντεύξεις και συμπλήρωσαν ερωτηματολόγια ώστε να αναδειχθούν οι απόψεις τους σχετικά με τη δημιουργικότητα στα μαθηματικά και τις δραστηριότητες που ενισχύουν την καλλιέργειά της. Ακολούθησε το πρόγραμμα επιμόρφωσης, το οποίο ολοκληρώθηκε σε έξι τριήμερες συναντήσεις με τους εκπαιδευτικούς. Στόχος του προγράμματος ήταν ο εμπλουτισμός των γνώσεων των εκπαιδευτικών σχετικά με τη δημιουργικότητα στα μαθηματικά, ώστε μετέπειτα να υιοθετήσουν στη διδασκαλία τους προσεγγίσεις που ευνοούν την καλλιέργεια της δημιουργικότητας στα μαθηματικά. Στη συνέχεια, πραγματοποιήθηκε ο δεύτερος κύκλος της έρευνας, ο οποίος συμπεριελάβε εκ νέου παρατήρηση της διδασκαλίας των εκπαιδευτικών, διεξαγωγή συνεντεύξεων και συμπλήρωση ερωτηματολογίου, ώστε να διερευνηθούν οι αλλαγές που επήλθαν στις διδακτικές πρακτικές και τις αντιλήψεις των εκπαιδευτικών σχετικά με τη δημιουργικότητα στα μαθηματικά. Τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν ότι πριν από την παρέμβασή τους οι εκπαιδευτικοί αντιλήψεις των εκπαιδευτικών σχετικά στα μαθηματικά στερούνται ευρύτητας, ενώ ταυτόχρονα οι εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην αναγνώριση και αξιολόγησή της. Παράλληλα, παρατηρούνται σημαντικές ασυνέπειες μεταξύ των δηλώσεων των εκπαιδευτικών και των διδακτικών πρακτικών τους. Οι εκπαιδευτικοί συνδέουν τη δημιουργικότητα στα μαθηματικά κυρίως με τον ευέλικτο τρόπο σκέψης, ωστόσο στην πράξη δεν αξιοποιούν κατάλληλες μαθηματικές δραστηριότητες ώστε να τον ενισχύσουν. Από τη διδασκαλία τους απουσιάζουν δραστηριότητες που καλλιεργούν την ευελιξία, την πρωτοτυπία και την ικανότητα για γενίκευση. Αν και φαίνεται να υποστηρίζουν την αξία της ελευθερίας έκφρασης και της επικοινωνίας μέσα στην τάξη, ο τρόπος διδασκαλίας τους είναι ιδιαίτερα δασκαλοκεντρικός και οι μαθητές δεν έχουν πολλές ευκαιρίες να εκφράσουν τις ιδέες τους, να επικοινωνήσουν μεταξύ τους και να συνεργαστούν. Μετά την παρέμβαση οι αντιλήψεις των εκπαιδευτικών εμπλουτίζονται σημαντικά, ιδιαίτερα όσον αφορά τα είδη των δραστηριοτήτων που ευνοούν την καλλιέργεια της δημιουργικότητας στα μαθηματικά. Σε πρακτικό επίπεδο, τόσο οι δραστηριότητες που επιλέγουν στη διδασκαλία τους όσο και οι διδακτικές πρακτικές που εφαρμόζουν παρουσιάζουν μεγάλη εξέλιξη. Αξιοποιούν περισσότερο μη τυποποιημένα προβλήματα, περισσότερες δραστηριότητες ανοιχτής απάντησης καθώς και περισσότερες δραστηριότητες που οδηγούν τους μαθητές σε ανακάλυψη νέας γνώσης. Επίσης, ενθαρρύνουν την ευελιξία και την ικανότητα των μαθητών για γενίκευση σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό, σε σύγκριση με πριν. Αναδεικνύεται η ανάγκη για ενίσχυση και στήριξη των εκπαιδευτικών	Δεσλή, Δέσποινα	Μαθηματική εκπαίδευση, Teachers' perceptions and classroom practices, Creativity, Teachers' educational program, Δημιουργικότητα, Επιμόρφωση εκπαιδευτικών, Mathematics education, Αντιλήψεις και διδακτικές πρακτικές	

<p>Η εικονογράφηση των σχολικών εγχειριδίων της ιστορίας του δημοτικού σχολείου ως ατραπός διαμόρφωσης εθνοπολιτισμικής και κοινωνικής συνείδησης: Η περίπτωση του σχολικού εγχειριδίου της Ε' δημοτικού</p>	<p>Κομίνη Ελένη Τ.</p>	<p>Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης</p>	<p>2022</p> <p>Στη γενική συνείδηση έχει καθιερωθεί ο βαρύνων ρόλος του σχολικού εγχειριδίου στη διαμόρφωση κοσμοαντιλήψεων που απηχούν την κυρίαρχη ενίοτε ιδεολογία, φανερά ή κεκαλυμμένα. Καιρία στοιχείο σε ένα σχολικό εγχειρίδιο εκτός από τη γλώσσα (γραπτός λόγος), μέσω της οποίας αποτυπώνονται οι θέσεις του συγγραφέα για ένα εύρος κοινωνικο-πολιτισμικών και ιστορικών ζητημάτων, αποτελεί κι η εικονογράφηση του. Με τον ίδιο τρόπο που οι αφηγηματικοί τρόποι του συγγραφέα απηχούν την ιδεολογία του στο κείμενο, η εικονιστική αφήγηση του εικονογράφου/ σκιστογράφου συνιστά ισόδυναμο φορέα ιδεολογικά φορτισμένων μηνυμάτων. Η εικόνα, κατά τον Barthes, σημειολογικά ενέχει ένα «καταδηλούμενο» μήνυμα (denotation) που σχετίζεται με την αναφορική λειτουργία της εικόνας και έχει την έννοια του ανάλογου της αναπαράστασης της πραγματικότητας και ένα «συμπαροδηλούμενο» μήνυμα (connotation) που αφορά στα ιδεολογικά ή αισθητικά σημερινά που παραπέμπουν σε μια ορισμένη κουλτούρα της κοινωνίας προς την οποία απευθύνεται το μήνυμα. Αυτό οδηγεί στη συγκρότηση μιας εικονιστικής γλώσσας που είναι ταυτόχρονα αναπαράστατική και συμβολική, για την αποκρυπτογράφηση της οποίας προϋπάρχουν οι συμβάσεις και οι κανόνες που διέπουν τη λειτουργία της να αποτελέσουν αντικείμενο μιας εικονοκεντρικής/οπτικής προσέγγισης. Οστόσο, παρά το γεγονός ότι η «ανάγνωση» των εικόνων συμβάλλει στην εκμείωση του βαθύτερου/υπόρρητου νοήματός τους, η προσέγγισή τους στο πλαίσιο του σχολείου είτε αγνοείται παντελώς είτε παραμένει λογοκεντρική/ γλωσσοκεντρική. Υπό αυτό το πρίσμα και αφορμώντας από το γεγονός ότι είναι ελάχιστες οι μελέτες που έχουν εκπονηθεί στον τομέα αυτό, αντικείμενο της παρούσας διατριβής αποτελεί η κριτική οπτική ανάλυση μέρους του εικονογραφικού υλικού που εμπιερύχεται στο σχολικό εγχειρίδιο ιστορίας της Ε' δημοτικού προκειμένου να αναδειχθεί ο τρόπος με τον οποίο συμβάλλει στη διαμόρφωση συγκεκριμένης αντίληψης, εθνοπολιτισμικής και κοινωνικής ιδιαιτερότητας και συνειδητότητας, ώστε να προβάλλεται και να αναπαράγεται ως «φυσική» και δεδομένη. Στο θεωρητικό μέρος της εργασίας, παρουσιάζονται οι θεωρητικοί προσανατολισμοί πάνω στους οποίους εδράζεται η παρούσα μελέτη. Ειδικότερα, αφού επιχειρείται να γίνει διασάφηση βασικών όρων και εννοιών που σχετίζονται με το υπό πραγμάτευση θέμα, στη συνέχεια παρουσιάζονται τα νέα Διαθεματικά Ενιαία Πλαίσια Προγραμμάτων Σπουδών και Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών, όπως και το σχολικό εγχειρίδιο της Ε' τάξης, εστιάζοντας στη δομή, στο περιεχόμενο και στους σκοπούς διδασκαλίας της ιστορίας σχετικά με τη σχηματισμένη εθνοπολιτισμική συνειδητότητα, αλλά και οι βασικές αρχές της «οπτικής γραμματικής». Το ερευνητικό σκέλος της εργασίας περιλαμβάνει (α) την ειδολογική κατηγοριοποίηση του εικονογραφικού υλικού και την ανάδειξη της λειτουργικής του χρήσης, (β) την ποιοτική ανάλυση συγκεκριμένων εικόνων που εμπιερύχονται στο σχολικό εγχειρίδιο, «Ιστορία Ε' δημοτικού – Στα βυζαντινά χρόνια», εδραζόμενη στη μεταλειτουργική πραγμάτωση του νοήματος με έμφαση στην ανάδειξη της ιδεολογίας που απηχούν. Η ποιοτική ανάλυση του εικονογραφικού υλικού αναδεικνύει τη σημασία πραγμάτευσης των εικόνων ως φορέων ιδεολογίας και ατραπών διαμόρφωσης ενός πλαισίου «μικρο-κοινωνικών» ταυτοτήτων της πολιτισμικής και εθνικής συνειδητότητας, με αποτέλεσμα να καθίσταται αναγκαία η ανάδειξη του ρόλου των μαθητών ως κριτικά σκεπτόμενων πολιτών, προκειμένου να είναι σε θέση να αμφισβητούν την προβαλλόμενη και αναπαράγόμενη κάθε φορά ιδεολογία και να μην την αποδέχονται άκριτα ως φυσική και δεδομένη.</p>	<p>Παπαδημητρίου, Φωτεινή</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.340311</p>
<p>Επαγγελματική Ευημερία Εκπαιδευτικών και Ενίσχυση Κλίματος Σχολικής Μονάδας: η επίδραση του Προγράμματος Παρέμβασης Προώθησης Θετικής Συμπεριφοράς</p>	<p>Γούτας Θεόδωρος Γ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2022</p> <p>Η τελευταία δεκαετία χαρακτηρίζεται από τη ραγδαία αύξηση των προβληματικών συμπεριφορών των μαθητών. Ευρήματα διαφορετικών μελετών συγκλίνουν στο ότι όταν οι εκπαιδευτικοί αντιμετωπίζουν το ζήτημα αποκλειστικά με την επιβολή ποινών, τότε αυξάνονται η σχολική διαρροή, η επιθετικότητα, οι απουσίες και η καθυστέρημένη προσέλευση των μαθητών στα μαθήματα. Επιπρόσθετα, πληθός ερευνητικών αποτελεσμάτων υποδεικνύουν τη θετική επίδραση διασχολικών παιδαγωγικών παρεμβάσεων στην κοινωνική συμπεριφορά των μαθητών και στο σχολικό κλίμα. Σκοπός της εργασίας είναι η εφαρμογή των διαδικασιών του πρωτογενούς επιπέδου πρόληψης Σχολικού Συστήματος Προώθησης Θετικών Συμπεριφορών (ΣΣΠΘΣ) σε δημοτικά σχολεία και στόχος η διερεύνηση της επίδρασης του στην επαγγελματική ευημερία και τη συλλογική αποτελεσματικότητα των εκπαιδευτικών καθώς και στο κλίμα των σχολικών μονάδων στις οποίες εφαρμόστηκε. Το δείγμα της έρευνας αποτελείται από 271 εκπαιδευτικούς από 30 δημοτικά σχολεία των νομών Θεσσαλονίκης, Ημαθίας και Χαλκιδικής. Για την εκτίμηση των υπό εξέταση εννοιών οι εκπαιδευτικοί συμπλήρωσαν δύο φορές τρία ερωτηματολόγια: μία φορά πριν την εφαρμογή της παρέμβασης και μία μετά από την εφαρμογή της. Τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας υποδεικνύουν ότι η επίδραση του ΣΣΠΘΣ στην επαγγελματική ευημερία και τη συλλογική αποτελεσματικότητα των εκπαιδευτικών καθώς και στο σχολικό κλίμα είναι γενικά θετική και σημαντική. Βέβαια, δεν πρέπει να παραγνωρισθεί το γεγονός ότι η παρέμβαση υλοποιήθηκε κατά το διδακτικό έτος 2020 – 2021, όταν δηλαδή εφαρμόστηκε στα σχολεία αφενός η εξ αποστάσεως εκπαίδευση και αφετέρου η διά ζώσης επαναλειτουργία τους με μέτρα αυξημένης προστασίας της δημόσιας υγείας λόγω της πανδημίας CoVid-19. Οστόσο, το ότι δεν διαπιστώθηκαν σημαντικές διαφορές στην επαγγελματική ευημερία των δύο ομάδων των εκπαιδευτικών μετά την εφαρμογή του ΣΣΠΘΣ, μπορεί να αποδοθεί στο ότι οι εκπαιδευτικοί επένδυσαν ούτως ή άλλως στην ανάπτυξη της σχολικής διασύνδεσης και της αποτελεσματικότητας της διδασκαλίας τους, προκειμένου να ανταποκριθούν στις ανάγκες της τηλεκαίδευσης. Ακόμη, στις σχολικές μονάδες που εφαρμόστηκε η παρέμβαση αφενός βελτιώθηκε το σχολικό κλίμα και αφετέρου οι εκπαιδευτικοί βελτίωσαν τη συλλογική τους αποτελεσματικότητα ως αποτέλεσμα της κύριας επίδρασης της παρέμβασης. Το ΣΣΠΘΣ εφαρμόστηκε για πρώτη φορά σε σχολεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Ως συνέπεια, τα ευρήματα αποκτούν ιδιαίτερη βαρύτητα: αρχικά, επειδή ευθυγραμμίζονται με αντίστοιχα προγενέστερων ερευνών, επιβεβαιώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τη σημασία της παρέμβασης σε εκπαιδευτικά συστήματα διαφορετικών χωρών. Κατά δεύτερο λόγο, τα ευρήματα έχουν σημασία επειδή η θετική επίδραση της παρέμβασης προέκυψε από τη μικρότερη σε χρονική διάρκεια εφαρμογή της παρέμβασης, λόγω της αναστολής της δια ζώσης λειτουργίας των σχολικών μονάδων.</p>	<p>Γρηγοριάδης Αθανάσιος</p>	<p>Teachers, Job satisfaction, School environment, Problem children, Behavior modification, School improvement programs, Εκπαιδευτικοί, Ικανοποίηση από την εργασία, Σχολικό περιβάλλον, Προβληματικά παιδιά, Τροποποίηση συμπεριφοράς, Προγράμματα βελτίωσης του σχολείου</p> <p>10.26262/heal.auth.ir.340621</p>
<p>Επαγγελματική ανάπτυξη εκπαιδευτικών: Σχεδιασμός, εφαρμογή και αξιολόγηση ενός προγράμματος με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας στην προσχολική εκπαίδευση</p>	<p>Γίδαρη Στυλιανή Ε.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2022</p> <p>Η σπουδαιότητα της ποιότητας της προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης στις σύγχρονες κοινωνίες είναι αδιαμφισβήτητη, καθώς τα ευρήματα της έρευνας δείχνουν ότι τα υψηλής ποιότητας προσχολικά προγράμματα μπορούν να βελτιώσουν και να ενισχύσουν την ολόπλευρη ανάπτυξη των παιδιών βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Από τους σημαντικότερους παράγοντες που επηρεάζουν την ποιότητα στην προσχολική εκπαίδευση φαίνεται πως είναι οι εκπαιδευτικοί. Η επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών αναδεικνύεται σε βασικό παράγοντα αναβάθμισης του εκπαιδευτικού έργου και, κατ' επέκταση, βελτίωσης της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Στην ελληνική πραγματικότητα υπάρχει ένδεια μελετών σχετικά με οργανωμένες προσπάθειες βελτίωσης της ποιότητας των Νηπιαγωγείων μέσα από προγράμματα επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών. Για το λόγο αυτό, ο σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν διττός: α) Να σχεδιαστεί και να εφαρμοστεί ένα πρόγραμμα επαγγελματικής ανάπτυξης νηπιαγωγών, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα για τα αποτελεσματικά προγράμματα επαγγελματικής ανάπτυξης εκπαιδευτικών, το οποίο θα στοχεύει στη βελτίωση της ποιότητας του προσχολικού περιβάλλοντος και β) Να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα του προγράμματος. Η έρευνα ακολούθησε έναν ημι-πειραματικό σχεδιασμό μικτών μεθόδων. Συμμετείχαν 26 νηπιαγωγοί από 23 Νηπιαγωγεία του νομού Πιερίας, οι οποίοι χωρίστηκαν σε Πειραματική ομάδα και ομάδα Ελέγχου. Αρχικά αξιολογήθηκε η ποιότητα των Νηπιαγωγείων με τη χρήση της κλίμακας ECERS-R και διερευνήθηκαν οι εκπαιδευτικές ανάγκες των νηπιαγωγών. Με βάση τα αποτελέσματα αυτά σχεδιάστηκε ένα πεντάμηνο πρόγραμμα επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών. Στο τέλος του προγράμματος η ποιότητα των Νηπιαγωγείων επανεκτιμήθηκε και συγκρίθηκαν τα αποτελέσματα πριν και μετά την εφαρμογή του, ώστε να εξακριβωθεί η αποτελεσματικότητά του στη βελτίωση της. Τα αποτελέσματα μας έδειξαν ότι αν και οι μέσοι όροι της ποιότητας των Νηπιαγωγείων της Πειραματικής ομάδας και της ομάδας Ελέγχου πριν την εφαρμογή του προγράμματος δε διέφεραν σημαντικά, ο μέσος όρος της ποιότητας μετά την παρέμβαση για την Πειραματική ομάδα ήταν σημαντικά υψηλότερος από αυτόν της ομάδας Ελέγχου. Η follow up αξιολόγηση, ενάμιση χρόνο μετά, έδειξε τη διατήρηση των αποτελεσμάτων του προγράμματος στην ποιότητα των Νηπιαγωγείων. Επιπλέον, οι εκπαιδευτικοί αξιολόγησαν την εμπειρία τους από τη συμμετοχή στο πρόγραμμα. Από τις/των συμμετέχουσες/να εκπαιδευτικούς/ό, αξιολογήθηκαν θετικά το πρόγραμμα στο σύνολό του, οι συνεργατικές μέθοδοι που αξιοποιήθηκαν, η απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων και η δυνατότητα εφαρμογής τους στη διδακτική πρακτική. Αναδείχθηκε, επίσης, η σημασία ενός υποστηρικτικού πλαισίου στην εφαρμογή των νέων γνώσεων και πρακτικών. Το πρόγραμμα επαγγελματικής ανάπτυξης φαίνεται να ήταν επιτυχές στη βελτίωση της ποιότητας των Νηπιαγωγείων επειδή: έλαβε υπόψη τις επιμορφωτικές ανάγκες των εκπαιδευτικών, αντιμετώπισε τους εκπαιδευτικούς ως ενήλικες εκπαιδευόμενους και ως επαγγελματίες, συνέδεσε τη θεωρητική γνώση με την καθημερινή πρακτική, είχε επαρκή διάρκεια, διασφάλιζε χρόνο για συνεργασία και για πειραματισμό και αναστοχασμό σχετικά με νέες προσεγγίσεις στη διδασκαλία και τη μάθηση. Κυρίως, όμως, στηρίχθηκε σε συνεργατικές πρακτικές και κλίμα ισότητας, και οδήγησε στη μετατόπιση από την ανεξάρτητη πρακτική σε μία Κοινότητα πρακτικής. Τα ευρήματα μας δείχνουν ότι η ποιότητα του προσχολικού περιβάλλοντος μπορεί να βελτιωθεί μέσω της επαγγελματικής ανάπτυξης των νηπιαγωγών. Επιπλέον, ενισχύουν τις γνώσεις μας για το σχεδιασμό και την εφαρμογή αποτελεσματικών προγραμμάτων επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών, με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού συστήματος.</p>	<p>Κακανά, Δόμνα</p> <p>Κακανά, Δόμνα, καθ.</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.343026</p>

<p>Η συμβολή του θεατροπαιδαγωγικού εργαστηρίου στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε ζητήματα εκπαίδευσης στα ανθρώπινα δικαιώματα</p>	<p>Χολέβα Αθανασία Χρ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2022</p>	<p>Η παρούσα έρευνα ασχολείται με το υπό συνεχή διαπραγμάτευση καίριο ζήτημα της εκπαίδευσης στα ανθρώπινα δικαιώματα, ως προϋπόθεση για την ουσιαστική προστασία και διεκδίκησή τους. Ο ερευνητικός σχεδιασμός εδράζεται στο ευρύτερο πεδίο του θεάτρου στην εκπαίδευση (θεατροπαιδαγωγική) και αναζητά τους τρόπους με τους οποίους αυτό μπορεί να συνεισφέρει ως μεθοδολογία στο ρεπερτόριο των εκπαιδευτικών οι οποίοι πραγματεύονται με τους μαθητές τους θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στο επίκεντρο της διερεύνησης τίθεται ένα θεατροπαιδαγωγικό εργαστήριο επιμόρφωσης εν ενεργεία εκπαιδευτικών, προκειμένου να διερευνηθούν τέσσερα κύρια ερευνητικά ερωτήματα: 1ο) Συμβάλλει το θεατροπαιδαγωγικό εργαστήριο στην εκπαίδευση των εκπαιδευτικών στα ανθρώπινα δικαιώματα; Αν ναι, πώς; 2ο) Με ποιους τρόπους συμβάλλουν το θεατροπαιδαγωγικό εργαστήριο και η μεθοδολογία του στην περαιτέρω πρακτική των εκπαιδευτικών, όσον αφορά τη διδασκαλία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων; 3ο) Πώς ανταλαμβάνονται οι εκπαιδευτικοί της έρευνας τον ρόλο τους μέσα στον νέο συνδυασμό εκπαίδευσης στα ανθρώπινα δικαιώματα και θεατροπαιδαγωγικής διαδικασίας; 4ο) Πώς επηρεάζει ο παράγοντας χρόνος τις απόψεις και την αίσθηση των εκπαιδευτικών σε σχέση με τη θεατροπαιδαγωγική επιμόρφωση που έλαβαν και με τη εκπαιδευτικό τους έργο; Η μελέτη χωρίζεται σε τρία μέρη. Το ΜΕΡΟΣ Α' αποτελείται από τρία κεφάλαια που αφορούν τη θεωρητική θεμελίωση της έρευνας. Συγκεκριμένα: 1) Το θέατρο ως εκπαίδευση και ως πολιτική δράση· 2) Ανθρώπινα Δικαιώματα και Εκπαίδευση· 3) Εκπαίδευση και Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών στην Ελλάδα. Το ΜΕΡΟΣ Β' της διατριβής αποτελείται από δύο κεφάλαια τα οποία αφορούν την εφαρμοσμένη έρευνα. Στην εισαγωγή παρουσιάζεται ο σχεδιασμός της έρευνας, η οποία πραγματοποιήθηκε το διάστημα 2018-2020 με 444 εκπαιδευτικούς δεκαέξι πόλεων της Ελλάδας, από όλες τις βαθμίδες. Στη συνέχεια ακολουθούν τα κεφάλαια 4) Ποσοτική έρευνα και 5) Ποιτική έρευνα, κατά την οποία διενεργήθηκαν δεκατρείς ημιδομημένες συνεντεύξεις σε μέρος του δείγματος. Το ΜΕΡΟΣ Γ' της διατριβής αποτελείται από ένα κεφάλαιο: 6) Σύζησηση, το οποίο περιλαμβάνει την ερμηνευτική σύμπτυξη των ευρημάτων. Διαπιστώνονται δύο κυρίαρχα συμπεράσματα της έρευνας:α) Η θεατροπαιδαγωγική ως μεθοδολογία, και συγκεκριμένα το θεατροπαιδαγωγικό εργαστήριο, μπορεί να εξυπηρετήσει το σύνολο των διαστάσεων της Εκπαίδευσης στα Ανθρώπινα Δικαιώματα για τους εν ενεργεία εκπαιδευτικούς, δηλαδή την εκπαίδευση σε γνωστικό επίπεδο σε επίπεδο δημοκρατικών διαδικασιών και σε επίπεδο ενδυνάμωσης και χειραφέτησης μιας ομάδας. β) Οι εκπαιδευτικοί που είναι ενεργοποιημένοι και κινητοποιημένοι όσον αφορά την επαγγελματική τους ανάπτυξη και οι οποίοι ενδιαφέρονται ουσιαστικά για την παρουσία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της πολυαισθητηριακής προσέγγισης της θεατροπαιδαγωγικής ως οργανικών παραμέτρων του εκπαιδευτικού τους έργου, μπορούν να ωφεληθούν σημαντικά από τη συμμετοχή τους στο θεατροπαιδαγωγικό εργαστήριο και να ενδυναμωθούν επαρκώς, ώστε να εντάξουν τα στοιχεία αυτά στο διδακτικό και παιδαγωγικό τους έργο.</p>	<p>Λενακάκης, Αντώνιος</p>	<p>10.26262/heal.auth.ir.34163 2</p>	
<p>Η συμβολή της θεατροπαιδαγωγικής στη διαπραγμάτευση της κοινωνικής ταυτότητας από μεικτές ομάδες αναπήρων και μη αναπήρων</p>	<p>Κολτσιδα Μαρία Γ.</p>	<p>Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης</p>	<p>2022</p>	<p>Στο σύγχρονο ελληνικό εκπαιδευτικό και καλλιτεχνικό τοπίο όπου οι θεατροπαιδαγωγικές πρακτικές στον χώρο της αναπηρίας εντός τυπικών και μη τυπικών εκπαιδευτικών πλαισίων προκαλούν σταδιακά το ενδιαφέρον εκπαιδευτικών, θεατροπαιδαγωγών και καλλιτεχνών, μια ερευνητική και συστηματική μελέτη των πεδίων αυτών κρίνεται απαραίτητη. Σκοπός της παρούσας διδακτορικής διατριβής είναι η διερεύνηση της σύμπραξης ανάπηρων και μη ανάπηρων συμμετεχόντων σε μη τυπικά εκπαιδευτικά πλαίσια σε σχέση με τη διαπραγμάτευση της κοινωνικής τους ταυτότητας στη θεατροπαιδαγωγική συνθήκη. Ο ερευνητικός σχεδιασμός, ο οποίος λαμβάνει τη μορφή της χειραφετικής έρευνας-δράσης σε συνδυασμό με τη μέθοδο της κριτικής εθνογραφίας, στηρίζεται στο ποιοτικό παράδειγμα και αποβλέπει στην ανάδυση του τρόπου με τον οποίο οι συμμετέχοντες διαπραγματεύονται τις κοινωνικές τους ταυτότητες μέσα σε ένα θεατροπαιδαγωγικό εργαστήριο. Για τη μελέτη των παραπάνω, ως εργαλεία παραγωγής δεδομένων χρησιμοποιούνται η συνέντευξη, οι ομάδες εστίασης, η συμμετοχική παρατήρηση, τα αναστοχαστικά ημερολόγια της ερευνήτριας, η καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού και οι γραπτές ή προφορικές καταγραφές των συμμετεχόντων κατά τη διαδικασία και η έρευνα μέσω της τέχνης. Η εν λόγω έρευνα φιλοδοξεί να ακροαστεί και να ενδυναμώσει τη φωνή των ανάπηρων και μη ανάπηρων συμμετεχόντων και, μέσω της μεθόδου ανάλυσης των ερευνητικών δεδομένων, να αναδείξει τις ιστορίες τους, αναδεικνύοντας διαφορετικούς τρόπους κατανόησης των μορφών με τις οποίες τα άτομα εκφράζονται για τον εαυτό τους, τους Άλλους και το κοινωνικό περιβάλλον.</p>	<p>Λενακάκης, Αντώνιος</p>	<p>Disability Studies , Αναπηρία, Θεατροπαιδαγωγική, Theatre-pedagogy, Disability , Κοινωνική ταυτότητα</p>	